

Suuri taistelu

Muinaiset ennustukset toteutuvat silmiemme edessä!

Sisällysluettelo

- [Etukansi \(Tekstinä\)](#)
- [Etulehti \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [Sisällysluettelo \(Tekstinä\)](#)
- [Miksi sinun tulisi lukea tämä kirja? \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [Johdanto \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [1. Ennakkokuva maailman kohtalosta \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [2. Marttyyrien vuosisadat \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [3. Luopumuksen tielle \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [4. Laaksojen sankarit \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [5. Uskonpuhdistuksen aamutähti \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [6. Kaksi sankarikuolemaa \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [7. Luther - oikea mies oikeaan aikaan \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [8. Luther totuuden puolustajana \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [9. Valo syttyy Sveitsissä \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [10. Hurmahenget voitetaan \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [11. Ruhtinaiden protesti \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [12. Päivä sarastaa Ranskassa \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [13. Alankomaat ja Skandinavia \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [14. Valo leviää Britanniassa \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [15. Ranskan hirmuvallan aika - sen todelliset syyt \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [16. Vapauden etsintää uudesta maailmasta \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [17. Lupauksia Kristuksen paluusta \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [18. Uutta valoa uudessa maailmassa \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [19. Miksi suuri pettymys? \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [20. Suuri herätys \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [21. Torjuttu varoitus \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [22. Toteutuneet ennustukset \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [23. Pyhäkön paljastettu salaisuus \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [24. Mitä Kristus tekee nyt? \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [25. Jumalan muuttumattomat käskyt \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [26. Totuuden puolustajat \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [27. Nykyajan herätyksiä \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [28. Tilinteon hetki \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [29. Pahuuden alkuperä \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [30. Taistelu pimeyden ruhtinasta vastaan \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [31. Hyviä enkeleitä ja pahoja henkiä \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [32. Eksyttäjän ansat \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [33. Mitä on haudan tuolla puolen? \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [34. Keitä ovat spiritismin henget? \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [35. Omantunnonvapaus uhattuna \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [36. Lähenevä taistelu \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [37. Raamattu turvana \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [38. Viimeinen varoitus \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [39. Ahdistuksen aika \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [40. Suuri vapautus \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [41. Maapallo raunioina \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)

- [42. Ikuinen rauha: taistelu päättynyt \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [Lähteet \(Tekstinä\)](#)
- [Liitteet \(Tekstinä\)](#)
- [Takasivu \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)
- [Takakansi \(Tekstinä\) \(PDF\)](#)

1. Ennakkokuva maailman kohtalosta

Öljymäen harjalta Jeesus katseli Jerusalemia. Hän näki temppelein suurenmoiset rakennukset. Laskeva aurinko valaisi lumivalkoiset marmoriseinät ja välkehti kultaisen tornin huipussa. Kuka Israelin lapsi saattoi katsella tuota näkyä ilon ja ihailun sykhdyttämättä sydäntä! Mutta Jeesuksen mielen täyttivät muut ajatukset. "Kun Jeesus tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, hän puhkesi itkuun." 1

Jeesus ei itkenyt itsensä tähden, vaikka hänen edessään oli Getsemane, lähestyvän tuskan näyttämö, ja hieman kauempana Golgata, ristiinnaulitsemisen paikka. Niiden näkeminen ei synkentänyt tuota ilon hetkeä. Hän itki Jerusalemin tuhansia tuomittuja.

Jeesus näki, miten valittu kansa oli yli tuhannen vuoden ajan saanut osallistua Jumalan erikoisesta suosiosta ja huolenpidosta. Jumala oli kunnioittanut Jerusalemia enemmän kuin mitään muuta paikkaa maailmassa. Herra oli "valinnut Siionin - - asunnokseen". 2 Täällä pyhät profeetat olivat aikojen kuluessa julistaneet varoituksen sanomia. Päivästä toiseen oli uhrattu karitsojen verta, joka viittasi Jumalan Karitsaan.

Jos Israel olisi kansana pysynyt uskollisena Jumalalle, Jerusalemi olisi säilynyt ikuisesti Jumalan valittuna kaupunkina. Mutta tuon valitun kansan historia oli täynnä luopumusta ja kapinaa. Isänkin rakkautta suurempaa myötätuntoa osoittaen Jumalan "tuli sääli kansaansa ja omaa asuinsijaansa".3 Kun hartaista

SUURI TAISTELU

Pyynnöistä ja nuhteista ei ollut apua, hän lähetti taivaan parhaan lahjaa, itse Jumalan Pojan, vetoamaan paatuneeseen kaupunkiin.

Kolmen vuoden ajan valon ja kirkkauden Herra kulki kansansa keskellä ja "teki hyvää ja paransi kaikki, jotka olivat joutuneet Paholaisen valtaan", vapautti vangitut, antoi näön sokeille, paransi rannat ja kuurot, puhdisti spitaaliset, herätti kuolleet ja julisti ilosanomaa köyhille. 4

Kodittomana kulkijana hän eli palvellakseen ihmisiä. Hän helpotti heidän kärsimyksiään ja pyysi heitä ottamaan vastaan elämän lahjan. Kovista sydämistä takaisin lyöneet armoa aallot palasivat entistä voimakkaampana säälin ja sanomattoman rakkauden hyökynä. Mutta Israel oli hylännyt parhaan ystävänsä ja ainoan auttajansa. Hänen rakkautensa vetoamuksia oli halveksittu.

Toivon ja anteeksiannon hetki olisi pian ohi. Pitkään jatkuneen luopumuksena ja kapinan pilvi laskeutuisi nopeasti syyllisen kansan ylle. Häntä, joka yksin voisi pelastaa heidät uhkaavalta kohtalolta, oli halveksittu ja solvattu. Hänet oli torjuttu, ja pian hänet ristiinnaulittaisiin.

Kun Kristus katseli Jerusalemiä, hän näki kokonaisen kaupungin, kokonaisen kansakunnan hävityksen. Hän näki tuhon enkelin kohottavan miekkansa kaupunkia vastaan, joka niin kauan oli ollut Jumalaa asuntona. Samalta paikalta, jonka Titus armeijoiheen myöhemmin ottaisi haltuunsa, hän katseli laakson yli pyhiä esipihoja ja pylväikköjä. Kyynelten sumentamin. silmin hän näki muurit vihollisjoukkojen ympäröiminä. Hän kuuli sotaan järjestäytyvän armeijan askelten töminän, leipää pyytävien äitien ja lasten huudot piiritetystä kaupungista. Hän näki pyhän temppelin, palatsin ja tornit liekkien vallassa, kaupungin kytevinä raunioina.

ENNAKKOKUVA MAAILMAN KOHTALOSTA

Katsoessaan tulevaisuuteen hän näki liiton kansan hajotettuna kaikkiin maihin, kuin hylty autiolla rannalla. Jumalallinen sääli, kaipaava rakkaus ilmaisi itsensä näissä murheellisissa sanoissa: "Jerusalem, Jerusalem! Sinä tapatat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty sinun luoksesi. Miten monesti olenkaan tahtonut koota lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikaset siipiensä suojaan! Mutta te ette tahtoneet tulla." 5

Kristus näki Jerusalemissa vertauskuvan maailmasta, joka epäuskon ja kapinan paaduttamana kiittää kohti Jumalan rangaistustuomioita. Hänen sydämensä täytti sääli maan ahistettuja ja kärsiviä kohtaan. Hän halusi auttaa heitä kaikkia. Hän oli valmis kuolemaan tuodakseen heidän ulottuvilleen pelastuksen.

Taivaan Majesteetti itkee! Tämä näky osoittaa, eniten vaikeaa on pelastaa syylliset Jumalan lain rikkomisen seurauksilta. Jeesus näki maailman syyllistyneen samanlaiseen petokseen, kuin se, mikä johti Jerusalemin tuhoon. Juutalaisten suuri synty oli ollut Kristuksen hylkääminen; maailman suuri synty tulisi olemaan Jumalan lain hylkääminen, lain, joka on hänen hallintonsa perustus taivaassa ja maan päällä. Miljoonat synnin kahleissa olevat, joita uhkaa toinen kuolema, kieltäytyisivät etsikkoaikanaan kuuntelemasta totuuden sanoja.

Suurenmoisen temppelin tuomio

Kaksi päivää ennen pääsiäistä Kristus meni jälleen opetuslastensa kanssa Öljymäelle, josta avautuu näköala yli kaupungin. Vielä kerran hän katseli häikäisevän loistavaa temppeliä, pyhän vuoren kruunua. Salomo, Israelin kuninkaista viisain, oli rakennuttanut ensimmäisen temppelin, jonka vertaista maailma ei ollut koskaan nähnyt. Nebukadnessarin hävitettyä

SUURI TAISTELU

tempppelin se rakennettiin uudelleen noin viisisataa vuotta ennen Kristukseen syntymää.

Mutta toinen temppele ei vetänyt vertoja ensimmäisen loistolle. Kirkkauden pilvi ei peittänyt sitä, eikä sen alttarille langennut tulta taivaasta. Siellä ei ollut liitonarkkua eikä laintauluja. Ääni taivaasta ei ilmoittanut papeille Jumalan tahtoa. Toinen temppele ei saanut kokea Herran kirkkauden pilven läsnäolon kunniaa, mutta itse Jumala ihmiseksi tullessa kunnioitti sitä läsnäolollaan. Kaikkien kansojen toivo oli vihdoin tullut temppeleihin, kun Nasaretin mies opetti ja paransi sen pyhillä esipihoilla. Mutta Israel oli torjunut sille tarjotun taivaan lahjan. Kun nöyrä opettaja oli tuona päivänä poistunut kultaisen portin kautta, tempppelin kunnia oli hänen mukanaan hävinnyt iäksi. Vapahtajan sanat olivat jo toteutuneet: "Teidän temppeleinne on jäävä asujaansa vaille." 6

Kristuksen ennustus tempppelin hävityksestä oli herättänyt opetuslapsissa ihmetystä, ja he halusivat ymmärtää hänen sanojensa merkityksen. Herodes Suuri oli tuhlanut temppeleihin sekä roomalaisten että juutalaisten rikkauksia. Sen rakentamiseen oli käytetty Roomasta tuotuja jykeviä valkoisia marmorilohkareita. Niihin opetuslapset olivat kiinnittäneet Mestarinsa huomion sanoessaan: "Opettaja, katso! Mitkä kivet, mikä rakennus!" 7

Jeesus antoi juhlallisen ja hätkähdyttävän vastauksen: "Totisesti: kaikki revitään maahan, tänne ei jää kiveä kiven päälle." 8 Herra oli kertonut opetuslapsille tulewansa toisen kerran. Jerusalemlaisten kohtaavien tuomioiden mainitseminen käänsi heidän ajatuksensa tuohon tapahtumaan, ja he kysyivät: "Milloin se kaikki tapahtuu. Mikä on merkinä sinun tulostasi ja tämän maailman lopusta?" 9

Kristus esitti heille pääpiirteet huomattavimmista tapahtumista ennen ajan loppua. Hänen lausumansa

ENNAKKOKUVA MAAILMAN KOHTALOSTA
ennustus oli merkitykseltään kahtalainen. Samalla kun se kuvasi Jerusalemin hävitystä, se ennakoi myös viimeisen suuren päivän kauhuja.

Tuomiot kohtaisivat Israelia, koska se hylkäisi ja ristiinnaulitsisi Messiaan. "Kun siis näette pyhään paikkaan pystytettynä tuomion iljetyksen, josta profeetta Daniel on puhunut - huomatkoon lukija tämän! - silloin on kaikkien Juudeassa asuvien paettava vuorille. " 10 Kun roomalaisten epäjumalille omistetut liput pystytettäisiin pyhään maaperään kaupungin muurien ulkopuolelle, silloin Kristuksen seuraajien olisi paettava turvaan. Pakoon haluavien ei tulisi viivytellä. Viha kohtaisi Jerusalemiä sen syntien vuoksi.

Itsepintainen epäusko oli tehnyt tuomion väistämättömäksi. 11 Jerusalemin asukkaat syyttivät Kristusta vaikeuksista, jotka johtuivat heidän omista synneistään. Vaikka he tiesivät hänet synnittömäksi, he julistivat hänen tuomionsa välttämättömäksi kansakunnan turvallisuudelle. He yhtyivät ylimmäisen papin mielipiteeseen, jonka mukaan oli parempi, että yksi mies kuolee kuin että koko kansa joutuu tuhoon. 12

Samalla kun he tappoivat Vapahtajansa, he pitivät itseään Jumalan valittuna kansana ja odottivat Herran vapauttavan heidät heidän vihollisistaan!

Jumalan kärsivällisyys

Lähes neljäkymmenen vuoden ajan Herra viivytti tuomioitaan. Monet juutalaiset olivat yhä tietämättömiä Kristuksen luonteesta ja työstä. Lapset eivät olleet saaneet nauttia valosta, jonka heidän vanhempansa olivat torjuneet. Apostolien julistuksen välityksellä Jumala antaisi valon loistaa heillekin. He näkisivät ennustusten täyttymyksen ei vain Kristuksen syntymässä ja elämässä vaan myös hänen kuolemassaan ja ylösnousemuksessaan. Lapsia ei tuomittu

SUURI TAISTELU

vanhempien synneistä, mutta hylätessään heille annetun lisävalon he osallistuivat vanhempiensa synneistä ja täyttivät Jumalattomuutensa mitan.

Itsepintaisessa katumattomuudessaan, juutalaiset torjuivat viimeisen armon tarjouksen. Niin Jumala otti heiltä pois varjeluksensa. Kansa jätettiin valitsemansa johtajan valtaan. Saatana kiihotti ihmisten rajuimpia ja alhaisimpia intohimoja. Heitä ei enää ohjannut järki vaan mielijohdeet ja sokea, julma, saatanallinen raivo. Ystävät ja sukulaiset pettivät toisiaan. Vanhemmat tappoivat lapsiaan ja lapset vanhempiaan. Hallitsijat eivät pystyneet hallitsemaan itseään. Intohimo teki heistä tyranneja. juutalaiset olivat väärien todistusten perusteella tuominneet viattoman Jumalan Pojan. Nyt väärät syytökset tekivät heidän oman elämänsä epävarmaksi. Jumalan pelko ei enää häirinnyt heidän rauhaansa. Saatana oli kansakunnan johdossa.

Riitelevien ryhmäkuntien johtajat kävivät toistensa kimppuun ja tappoivat säälimättä. Temppelein pyhyyskään ei hillinnyt heidän kammottavaa julmuuttaan. Surmattujen ruumiit saastuttivat pyhäkön. Silti tämän helvetillisen työn alkuunpanijat väittivät, ettei Jerusalemin hävitystä tarvinnut pelätä! Se oli Jumalan oma kaupunki. Rooman legioonien piirittäessä temppeleä kansanjoukot yhä uskoivat, että Jumala puuttuisi tilanteeseen ja tuottaisi vihollisille tappion.. Mutta Israel oli torjunut Jumalallisen varjeluksen ja oli nyt ilman suojaa.

Tuhon enteitä

Kaikki Kristuksen ennustukset Jerusalemin hävityksestä toteutuivat kirjaimellisesti. Merkkejä ja ihmeitä esiintyi. Seitsemän vuoden ajan eräs mies kulki pitkin Jerusalemin katuja varoittaen tulevista kärsimyksistä. Tämä outo olento vangittiin ja ruoskittiin, mutta

ENNAKKOKUVA MAAILMAN KOHTALOSTA

loukkauksiin ja solvauksiin hän vastasi ainoastaan: "Voi, voi Jerusalemiä!" Hän sai surmansa ennustamansa piirityksen aikana. 13

Yksikään kristitty ei menehtynyt Jerusalemin hävityksessä. Ympäröityään Cestiuksen johdolla kaupungin roomalaiset luopuivat yllättäen piirityksestä, vaikka tilanne näytti suotuisalta hyökkäykselle. Roomalainen sotapäällikkö veti joukkonsa pois ilman mitään näkyvää syytä. Se oli luvattu merkki odottaville kristityille. 14

Tapahtumia johdettiin niin, etteivät juutalaiset sen enempää kuin roomalaisetkaan estäisi kristittyjen pakoa. Cestiuksen perääntyessä juutalaiset ryhtyivät takaa-ajoon, ja näin molempien joukkojen ollessa keskittyneenä sotatoimien kristityt kaikkialla maassa saivat esteettä paeta turvaan Pellan kaupunkiin.

Cestiusta ja hänen armeijaansa takaa-ajavat juutalaiset hyökkäsivät jälkijoukkojen kimppuun. Roomalaisten onnistui vaivoin perääntyä. Juutalaiset palasivat saaliineen riemusaatossa Jerusalemiin. Mutta tämä näennäinen menestys toi mukanaan pelkkää pahaa. Se innosti juutalaiset vastustamaan roomalaisia niin itsepintaisesti, että tuomittu kaupunki vajosi sanomattomaan kurjuuteen.

Hirvittävät onnettomuudet kohtasivat Jerusalemiä, kun Titus pani toimeen uuden piirityksen. Kaupunki saarrettiin pääsiäisenä, jolloin miljoonat juutalaiset olivat kokoontuneet sen muurien sisäpuolelle. Keskenään kiistelevät ryhmäkunnat olivat tuhonneet kaupungin ruokavarastot. Nyt koettiin kaikki nälänhädän kauhut. Ihmiset jyrivät nahkavöitään ja sandaalejaan sekä kilpiensä päällysnahkaa. Monet hiipivät öisin keräämään villikasveja kaupungin muurien ulkopuolelta, vaikka seurauksena saattoi olla piinallinen kuolema roomalaisten käsissä. Turvaan päässeiltä taas usein ryöstettiin kaikki, mitä he olivat

SUURI TAISTELU

onnistuneet keräämään. Miehet ryöstivät vaimoiltaan ja vaimot miehiltään. Lapset riistivät ruoan ikääntyneiden vanhempiensa suusta.

Roomalaiset johtajat yrittivät herättää juutalaisissa kauhua ja siten saada heidät antautumaan. Vankeja ruoskittiin, kidutettiin ja ristiinnaulittiin kaupungin murien edessä.

Josafatinlaaksoon ja Golgatalle pystytettiin lukemattomia ristejä. Niiden välitse mahtui tuskin kulkemaan. Niin toteutui Pilatuksen tuomioistuimen edessä lausuttu kammottava kirous: "Hänen verensä saa tulla meidän ja meidän lastemme päälle!"

15

Tituksen valtasi kauhu, kun hän näki laaksoissa viruvat ruumiskasat. Lumoutuneena hän katseli suurenmoista temppeliä ja antoi käskyn, ettei sen yhteenkään kiveen saanut koskea. Hän vetosi vakavasti juutalaisten johtajiin, etteivät nämä pakottaisi häntä saastuttamaan pyhäkköä verellä. Jos he suostuisivat taistelemaan muualla, yksikään roomalainen ei loukkaisi temppelin pyhyyttä! Itse Josephus kehotti heitä antautumaan, pelastamaan itsensä, kaupunkinsa ja Jumalanpalveluspaikkansa. Mutta katkerasti kiroten he heittivät viimeistä inhimillistä välittäjäänsä kohti keihäitä. Tituksen yritykset temppelin pelastamiseksi olivat turhia. Häntä suurempi oli julistanut, ettei kiveä jäisi kiven päälle.

Lopulta Titus päätti vallata temppelin äkkiryynnäköllä. Hän määräsi kuitenkin, että se olisi mahdollisuuksien mukaan säästettävä hävitykseltä. Mutta hänen käskyään ei toteltu. Eräs sotilas heitti kekäleön pylväikössä olevasta aukosta sisälle, ja pyhää rakennusta ympäröivät setrillä paneloidut huoneet leimahtivat hetkessä tuleen. Titus ryntäsi paikalle ja käski sotilaitaan sammuttamaan liekit. Hänen sanoistaan ei välitetty. Hurjistuneet sotilaat heittivät palavia kekäleitä temppeliä ympäröiviin huoneisiin ja tappoivat

24

ENNAKKOKUVA MAAILMAN KOHTALOSTA

sitten sieltä turvaa etsineet. Veri virtasi alas temppelein portaita kuin vesi.

Temppelein hävityksen jälkeen koko kaupunki joutui roomalaisten valtaan. Juutalaisten johtajat jättivät valloittamattomat torninsa. Titus julisti, että Jumala oli antanut heidät hänen käsiinsä, sillä voimakkaimmakaan sotakoneet eivät olisi mahtaneet mitään noille valtaville varustuksille. Sekä kaupunki että temppeleli hävitettiin maan tasalle, ja paikka missä pyhäkkö oli sijainnut, oli kuin kynnetty pelto. 16 Yli miljoona ihmistä sai surmansa. Eloön jääneet vietiin vankeuteen, myytiin orjiksi, raahattiin Roomaan, heitettiin villipedoille amfiteattereissa tai karkotettiin kodittomiksi kulkijoiksi maailman turuille.

Juutalaiset olivat itse täyttäneet kärsimystensä maljan. Hajottamista seuraavissa koettelemuksissa he niittivät satoa, jonka he olivat omin käsin kylväneet. "Omaa tuhoasi sinä valmistat, Israel, kun nouset minua, auttajaasi, vastaan!", "Syntisi ovat syösseet sinut onnettomuuteen." 17 Usein väitetään, että heidän kärsimyksensä johtuivat Jumalan suoranaisesti määräämästä rangaistuksesta. Näin suuri pettäjä pyrkii salaamaan oman toimintansa. Vastustamalla itsepintaisesti Jumalallista rakkautta ja armoa juutalaiset olivat pakottaneet Jumalan poistamaan suojeluksessa.

Meidän on mahdotonta tietää, miten suuressa kiitollisuudenvelassa olemme Kristukselle siitä rauhasta ja suojeluksesta, jota nautimme. Jumalan hillitsevä voima estää ihmiskuntaa joutumasta kokonaan Saatanan valtaan. Tottelemattomilla ja kiittämättömillä on suuri syy kiittää Jumalaa hänen armostaan. Mutta kun ihmiset ylittävät Jumalallisen kärsivällisyyden rajat, esteet poistetaan. Jumala ei toimi rikkomuksesta seuraavan rangaistuksen täytäntöönpanojana. Hän jättää armonsa hylkääjät niittämään, mitä he itse ovat kylväneet. Jokainen valonsäteen torjuminen on siemen,

SUURI TAISTELU

joka tuottaa vääjäämättömän sadon. Itsepintainen vastustus saa Jumalan Hengen lopulta vetäytymään pois. Silloin ei mikään mahti hillitse ihmisen pahoja intohimoja eikä suojaa Saatanan pahansuopuudelta ja vihamielisyydeltä.

Jerusalemien hävitys on vakava varoitus kaikille, jotka vastustavat Jumalan armollisia vetoamuksia. Vapahtajan ennustus Jerusalemia kohtaavista tuomioista tulee toteutumaan toisellakin tavalla. Valitun kaupungin kohtalossa näemme Jumalan armon hylänneen ja hänen lakinsa maahan polkeneen maailman tuomion. Ihmiskunnan onneton historia on synkkä. Taivaan arvovallan vastustamisen seuraukset ovat olleet kammottavia. Mutta ennustukset piirtävät tulevaisuudesta vielä synkemmän kuvan. Kun Jumalan Henki vetäytyy lopullisesti pois eikä mikään enää hillitse intohimojen ja saatanallisen raivon purkauksia, maailma tulee selvemmin kuin koskaan näkemään Saatanan hallinnan seuraukset.

Tuona aikana, kuten Jerusalemien hävityksessä, Jumalan kansa tullaan vapauttamaan. 18 Kristus tulee toisen kerran ja kokoaa uskolliset luokseen. "Kaikki maan sukukunnat puhkeavat valituksiin, kun näkevät Ihmisen pojan tulevan taivaan pilvien päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan. Suuren torven soidessa hän lähettää enkelinsä neljälle ilmansuunnalle kokoamaan kaikkialta, maan kaikista ääristä ne, jotka hän on valinnut." 19

Varokaamme suhtautumasta välinpitämättömästi Kristuksen sanoihin. Kuten Jeesus varoitti opetuslapsiaan Jerusalemien hävityksestä, jotta he voisivat päästä pakoon, niin hän on varoittanut maailmaa lopullisen tuhon päivästä. Kaikki halukkaat voivat paeta tulevaa vihaa. "Auringossa, kuussa ja tähdissä näkyy merkkejä. Meren aallot pauhaavat jylisten, ja maan päällä ovat kansat ahdistuksen ja epätoivon

ENNAKKOKUVA MAAILMAN KOHTALOSTA

vallassa." 20 "Valvokaa siis", kuuluvat Kristuksen varoittavat sanat 21 Jos otamme varoituksesta vaarin, meitä ei jätetä pimeyteen.

Maailma ei ole yhtään sen valmiimpi uskomaan tälle ajalle annettua sanomaa kuin juutalaiset olivat kuuntelemaan Jerusalemiä koskevaa varoitusta. Jumalan päivä tulee yllättämään Jumalattomat. Elämän kulkiessa totuttua rataansa, ihmisten uppoutuessa huvituksiin, työhön ja rahan hankkimiseen, uskonnollisten johtajien ylistäessä maailman kehitystä ja ihmisten tuudittautuessa väärään varmuuteen - silloin äkillinen tuho yllättää huolettomat Jumalattomat kuin varas, joka hiipii vartioimattomaan asuntoon keskiyöllä, "eivätkä he pääse pakoon". 22

2. Marttyyrien vuosisadat

Jeesus ilmoitti opetuslapsilleen, mitä hänen kansansa tulisi kokemaan sen jälkeen, kun hänet otettaisiin heiltä pois aina siihen asti, kun hän palaisi voimassa ja kirkkaudessa. Hänen katseensa tunkeutui kauas tulevaisuuteen ja erotti rajut myrskyt, jotka kohtaisivat hänen seuraajiaan tulevina vainon aikoina. 1 Kristuksen seuraajien, oli kuljettava sama häpeän ja kärsimyksen tie, jonka heidän Mestarinsa oli kulkenut. Maailman Lunastajaan kohdistunut vihamielisyys tulisi kohdistumaan kaikkiin, jotka uskovat hänen nimeensä.

Pakanat oivalsivat, että mikäli evankeliumi voittaisi, heidän temppelinsä ja alttarinsa hävitettäisiin; siksi vainon tulet sytytettiin. Kristityiltä riistettiin omaisuus ja heidät karkotettiin kodeistaan. Suuret joukot jalosukuisia ja orjia, rikkaita ja köyhiä, oppineita ja oppimattomia teurastettiin armotta.

Neron hallituskaudella alkaneet vainot jatkuivat satoja vuosia. Kristittyjä syytettiin valheellisesti nälänhädästä, rutosta ja maanjäristyksistä. Ilmiantajat olivat valmiit maksua vastaan kavaltamaan viattomat kapinallisina ja yhteiskunnan vihollisina. Heitä heitettiin joukoittain villipedoille tai poltettiin elävältä amfiteattereissa. Jotkut ristiinnaulittiin; toiset käärittiin villieläinten nahkoihin ja sysättiin areenalle koirien raadeltaviksi. Kansanjuhliissa väkijoukot kokoontuivat nauttimaan näytelmästä ja tervehtivät kristittyjen kuolinkamppailua naurulla ja suosionosoituksilla.

MARTTYYRIEN VUOSISATA

Kristuksen seuraajien oli pakko etsiä suojaa yksinäisiltä seuduilta. Kukkuloiden uumeniin Rooman kaupungin ulkopuolelle oli kaivettu pitkiä tunneleita, jotka ulottuivat kilometrien päähän kaupunginmuurin ulkopuolelle. Näihin maanalaisiin pakopaikkoihin Kristuksen seuraajat hautasivat kuolleensa, ja sieltä he myös löysivät kodin, kun heidät julistettiin lainsuojattomiksi. Monet palauttivat mieleensä Mestarin sanat, että heidän tulisi iloita joutuessaan vainottaviksi Kristuksen tähden. He saivat suuren palkan taivaissa, sillä samoin oli vainottu profeettojakin ennen heitä. 2

Voittolaulut kohosivat räiskyvien liekkien keskeltä. Uskossa he näkivät Kristuksen ja enkelien tarkkailevan heidän lujuttaan hyväksyvästi ja syvästi kiinnostuneina. Jumalan valtaistuimelta kuului ääni: "Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle voitonseppeleeksi elämän." 3

Saatanan yritykset tuhota Kristuksen seurakunta väkivalloin olivat turhia. Jumalan työmiehiä surmattiin, mutta evankeliumi jatkoi leviämistään ja sai lisää kannattajia. Eräs kristitty sanoi: "Mitä enemmän meitä niitätte maahan, sitä enemmän joukkomme kasvaa; kristittyjen veri on siemen." 4

Siksi Saatana päätti tehostaa taisteluaan Jumalaa vastaan pystyttämällä lippunsa kristillisen seurakunnan sisäpuolelle saavuttaakseen viekkaudella sen, mitä hän ei ollut saavuttanut väkivalloin. Vaino lakkasi. Tilalle tulivat ajallisen menestyksen ja hyvinvoinnin houkutukset. Epäjumalanpalvelijat ottivat vastaan osan kristinuskosta, mutta hylkäsivät samalla tärkeitä totuuksia. He tunnustivat ottavansa vastaan Jeesuksen, mutta heillä ei ollut synnintuntoa eivätkä he tunteet tarvetta parannukseen ja sydämen muutokseen. Joitakin myönnytyksiä tehtyään he ehdottivat, että kristityt tekisivät samoin, niin että

MARTTYYRIEN VUOSISATA

kaikki voisivat olla yhtä uskossa Kristukseen.

Nyt seurakuntaa uhkasi hirvittävä vaara. Tähän verrattuna vankila, kidutus, tuli ja miekka olivat siunauksia! Muutamat kristityistä pysyivät lujina. Toiset olivat valmiit tinkimään uskostaan. Nimikristillisyyden viittaaan verhoutuneena Saatana soluttautui seurakuntaan turmellakseen heidän uskonsa.

Useimmat kristityistä suostuivat lopulta tekemään kompromissejä. Kristinusko ja pakanaus solmivat liiton. Vaikka epäjumalien palvojat teeskentelivät liittyvänsä seurakuntaan, he riippuivat yhä kiinni pääjumalanpalveluksessaan ja vaihtoivat vain palvontansa kohteet Jeesuksen, Marian ja pyhimysten kuviin. Epäterveet opit, taikauskoiset rituaalit ja pakanalliset seremoniat saivat jalansijaa kirkon uskonkäsityksissä ja jumalanpalveluksessa. Kristinusko turmeltui, ja seurakunta menetti puhtautensa ja voimansa. Kaikki eivät kuitenkaan joutuneet harhaan. Muutamat pysyivät uskollisina totuuden antajalle.

Kaksi luokkaa seurakunnassa

Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvien joukossa on aina ollut kaksi luokkaa. Toisten tutkiessa Vapahtajan elämää ja pyrkiessä vilpittömästi korjaamaan puutteitaan ja seuraamaan esikuvaansa, toiset karttavat selviä totuuksia, jotka paljastavat heidän virheensä. Parhaimmillaankaan seurakunta ei muodostunut yksinomaan uskollisista ja vilpittömistä jäsenistä. Juudas otettiin opetuslasten joukkoon, jotta Kristuksen opetus ja esimerkki paljastaisivat hänelle hänen virheensä. Mutta pysymällä synnissä hänn alistui Saatanan kiusauksille. Hän suuttui, kun hänen virheitään arvosteltiin, ja päätyi siten kavaltamaan Mestarinsa. 5

Ananias ja Safira teeskentelivät antavansa kokonaisen uhrin Jumalalle, vaikka he ahneudessaan pidättivät siitä osan itselleen. Totuuden henki paljasti

MARTTYYRIEN VUOSISATA

apostoleille näiden teeskentelijöiden todellisen luonteen, ja Junalan tuomiot vapauttivat seurakunnan tuosta häpeätahrasta. 6 Kun Kristuksen seuraajia ryhdyttiin vainoamaan, vain ne, jotka olivat valmiit luopumaan kaikesta totuuden hyväksi, halusivat tulla hänen opetuslapsikseen. Mutta kun vaino lakkasi, seurakuntaan liittyi vähemmän innokkaita käännynnäisiä, ja niin Saatana sai siellä jalansijaa.

Kun kristityt suostuivat liittymään yhteen puoliksi kääntyneiden pakanoiden kanssa, Saatana riemuitsi. Sitten hän yllytti heidät vainoamaan niitä, jotka pysyivät uskollisina Jumalalle. Yhdessä puolipakanallisten kumppaniensa kanssa nämä luopiokristityt ryhtyivät taistelemaan Kristuksen opin ydinkohtia vastaan. Seurakuntaan tuotujen harhakäsitysten ja kauheuksien vastustaminen merkitsi hirvittävää taistelua. Raamattua ei hyväksytty uskon ainoaksi ohjeeksi. Uskonnonvapauden periaatetta pidettiin harhaoppina ja sen kannattajat julistettiin lainsuojattomiksi.

Pitkän kamppailun jälkeen uskolliset näkivät, että ero oli välttämätön. He eivät uskaltaneet suvaita omalle sielulleen kohtalokkaita erehdyksiä ja vaarantaa lastensa ja lastenlastensa uskoa. Heistä tuntui, että rauha tulisi liian kalliiksi, jos sen vuoksi olisi uhrattava periaatteet. Jos yhtenäisyys voitaisiin saavuttaa vain tinkimällä totuudesta, oli parempi valita erimielisyys ja vieläpä taistelu.

Varhaiset kristityt olivat todella erikoislaatuista kansaa. Harvalukuisina, vailla rikkautta, asemaa ja arvonimiä he olivat jumalattomien vihan kohteena, kuten Abel oli ollut Kainin vihan kohteena. 7 Kristuksen päivistä nykyaikaan asti hänen uskolliset opetuslapsensa ovat herättäneet vihaa ja vastustusta niissä, jotka rakastavat syntiä.

Miten evankeliumia sitten voidaan kutsua rauhan sanomaksi? Enkelit lauloivat Betlehemin tasangon

MARTTYYRIEN VUOSISATA

yllä: "Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa." 8 Tämä profeetallinen julistus on näennäisessä ristiriidassa Kristuksen sanojen kanssa: "En minä ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan." Mutta oikein ymmärrettyinä ne ovat täydellisessä sopuinnassa. Evankeliumi on rauhan sanoma. Kristuksen uskonto levittäisi maailmaan rauhaa ja onnea, jos se otettaisiin kuuliaisesti vastaan. Jeesuksen tehtävänä oli tuoda sovinto paitsi ihmisen ja Jumalan välille myös ihmisten välisiin suhteisiin. Mutta maailma okonaisuudessaan on Saatanan, Kristuksen pahimman vihollisen, hallinnassa. Evankeliumin sisältämät elämänperiaatteet ovat täydellisessä ristiriidassa ihmisten tapojen ja halujen kanssa, ja siksi he nousevat sitä vastaan. He vihaavat puhtautta, joka tuomitsee synnin, ja vainoavat niitä, jotka kehottavat heitä alistumaan sen pyhiin vaatimuksiin. Tässä mielessä evankeliumia kutsutaan miekaksi. 10

Monet uskossaan heikot ovat valmiit luopumaan, luottamuksestaan Jumalaan, koska hän antaa turmeltuneiden ihmisten menestyä samalla kun parhaimmat ja puhtaimmat saavat kärsiä heidän julmuudestaan. Miten hän, joka on oikeudenmukainen ja armollinen ja kaikkivaltias, saattaa suvaita tällaista vääryyttä? Jumala on antanut meille riittävästi todisteita rakkaudesta. Meidän ei tule epäillä hänen hyvyyttään, vaikka emme voi ymmärtää hänen sallimustaan. Vapahtaja sanoi: "Muistakaa, mitä teille sanoin: ei palvelija ole herraansa suurempi. Jos minua on vainottu, vainotaan teitäkin." 11 Ne, jotka kutsutaan osallistumaan vaivoista ja marttyyrikuolemasta, seuraavat vain Jumalan rakkaan Pojan askelissa.

Vanhurskaat joutuvat kärsimyksen ahjoon, että he itse puhdistuisivat, että heidän esimerkkinsä vakuuttaisi muut uskon ja jumalisuuden todellisuudesta ja että heidän vakaa vaelluksensa tuo mitsisi jumalattomat ja epäuskoiset Jumala antaa

MARTTYYRIEN VUOSISATA

jumalattomien menestyä ja paljastaa vihamielisyytensä häntä kohtaan, niin että kaikki näkisivät hänen oikeudenmukaisuutensa ja armonsa, kun hän lopulta hävittää heidät. Jokainen Jumalan uskollisiin kohdistunut julmuus tullaan rankaisemaan aivan kuin se olisi tehty itse Kristukselle,.

Paavali julistaa, että "vainon kohteeksi joutuvat kaikki ne, jotka haluavat elää hurskaasti Kristuksen Jeesuksen omina".` Miksi sitten näyttää kuin vainot olisivat lakanneet? Ainoa syy on se, että kirkko on mukautunut maailman tapoihin eikä siksi herätä vastustusta. Meidän aikamme uskonto ei ole Kristuksen ja hänen apostoliensa puhdasta ja pyhää uskoa. Kristinusko on maailman suosiossa, koska Jumalan sanan totuuksiin suhtaudutaan välinpitämättömästi ja seurakunnassa on niin vähän elävää jumalisuutta. Kun varhaisseurakunnan usko elpyy, vainon tulet syttyvät jälleen.

3. Luopumuksen tielle

Apostoli Paavali vakuutti Kristuksen tulemisen päivästä: "Ennen tuota päivää näet tapahtuu uskosta luopuminen ja ilmaantuu itse laittomuus ihmishahmossa, kadotuksen ihminen. Hän, Vastustaja, korottaa itsensä kaiken jumalana pidetyn yläpuolelle, asettuu itse istumaan Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa jumala," Lisäksi hän totesi, että "vääryyden salainen vaikutus on jo olemassa". 1Jo tuossa varhaisessa vaiheessa apostoli näki seurakuntaan hiipivän erehdyksiä, jotka valmistaisivat tietä paavinvallalle.

Vähä vähältä "vääryyden salainen vaikutus" suoritti petollista työtään. Pakanalliset tavat löysivät tiensä kristilliseen kirkkoon. Ankarat vainot jarruttivat jonkin aikaa niiden leviämistä, mutta kum vaino lakkasi, kristikunta vaihtoi. Kristuksen yksinkertaisen nöyryyden pakanallisten pappien ja hallitsijoiden loistoon. Konstantinuksen nimellinen kääntymys herätti suurta riemua. Nyt turmellus levisi nopeasti. Pakanuus, joka näytti kärsineen tappion, selviytyikin voittajaksi. Sen opit ja taikaukoiset käsitykset sisällytettiin Kristuksen seuraajaksi, tunnustautuvien uskoon.

Tämä pakanuuden ja kristinuskon välinen sovitteluratkaisu johti ennustetun "kadotuksen ihmisen" ilmestymiseen. Tuo väärä uskonto on Saatanan mestariteos, jonka avulla hän yrittää hallita maailmaa tahtonsa mukaan.

Paavinkirkon tärkeimpiä oppeja on, että paavilla on korkein valta yli piispojen ja pappien kaikkialla

LUOPUMUKSEN TIELLE

maailmassa. Lisäksi paaville on annettu arvonimi "Herra jumala Paavi", ja hänet on julistettu erehtymättömäksi. (Katso liitettä kirjan lopussa.) Saman väitteen, minkä Saatana esitti kiusauksen erämaassa, hän esittää yhä Rooman kirkon välityksellä, ja suuret joukot osoittavat hänelle kunnioitusta.

Mutta ne, jotka kunnioittavat jumalaa, vastaavat tähän röyhkeyteen kuten Kristus vastasi salakavalalle viholliselle: "Herraa, Jumalaasi, sinun tulee kunnioittaa ja ainoastaan häntä palvella." 2 Jumala ei ole asettanut ketään ihmistä seurakunnan pääksi. Paavin ylivalta on Raamatun opetuksen vastainen. Paavilla ei voi olla mitään valtaa Kristuksen seurakuntaan, paitsi minkä hän on itselleen anastanut. Paavinkirkon kannattajat syyttävät protestantteja siitä, että nämä ovat tieteen tahtoen eronneet oikeasta kirkosta. Mutta he itse ovat luopuneet uskosta, "joka pyhille on kertakaikkisesti annettu".³

Saatana tiesi hyvin, että Vapahtaja torjui hänen hyökkäyksensä pyhällä Raamatulla. Jokaisessa hyökkäyksessä Kristus kohotti totuuden ikuisen kilven sanoen: "On kirjoitettu." Pitääkseen ihmiset hallinnassaan ja lujittaakseen paavillisen vallananastajan arvovaltaa Saatanan oli pidettävä ihmiset tietämättömiä Raamatusta. Sen pyhät totuudet oli salattava ja tukahdutettava. Rooman kirkko esti Raamatun levityksen sadoiksi vuosiksi. Kansaa kiellettiin lukemasta sitä. Papi ja prelaatit tulkitsivat sen opetuksia omien väitteidensä tueksi. Näin paavi tunnustettiin lähes kaikkialla Jumalan sijaishallitsijaksi maan päällä.

Miten lepopäivä "muutettiin"

Ennustuksen mukaan paavikunta pyrki "muuttamaan ajat ja lain". 4 Epäjumalanpalveluksen korvikkeeksi kristilliseen jumalanpalvelukseen liitettiin vähitellen kuvien ja pyhäinjäännösten palvontaa.

LUOPUMUKSEN TIELLE

Tämä epäjumalanpalveluksen muoto vahvistettiin lopullisesti yleisen kirkolliskokouksen määräyksellä. (Katso liitettä.) Rooma rohkeni poistaa Jumalan laista toisen käskyn, joka kielsi kuvainpalvonnan, ja jakaa kymmenennen käskyn kahtia säilyttääkseen käskyjen lukumäärän ennallaan.

Kirkon pyhittymättömät johtajat peukaloivat myös neljättä käskyä syrjäyttääkseen ikivanhan sapatin, päivän, jonka Jumala oli siunannut ja pyhittänyt 5, ja korottivat sen tilalle pakanoiden viettämän "auringon kunnianarvoisanpäivän". Ensimmäisinä vuosisatoina kaikki kristityt olivat viettäneet oikeaa sapatia, mutta Saatana ponnisteli saavuttaakseen tavoitteensa. Sunnuntaista tehtiin juhlapäivä Kristuksen ylösnousemuksen kunniaksi. Silloin järjestettiin jumalanpalveluksia, mutta kyseessä oli vain virkistyspäivä, sillä sapatia pidettiin yhä pyhänä.

Saatana oli johtanut juutalaiset ennen Kristuksen tuloa kuormittamaan sapatin ankarilla määräyksillä, jotka tekivät siitä taakan. Nyt hän hyödynsi väärää valoa, johon oli sapatin asettanut, ja leimasi sen halveksivasti "juutalaiseksi" asetukseksi. Kun kristityt yleisesti jatkoivat sunnuntain viettämistä riemullisena juhlanä, hän johti heidät tekemään sapatin surulliseksi ja synkäksi päiväksi, jotta he siten voisivat osoittaa vihansa juutalaisuutta kohtaan.

Keisari Konstantinus antoi määräyksen, jolla sunnuntai tehtiin yleiseksi juhlapäiväksi koko Rooman valtakunnassa. (Katso liitettä.) Hänen pakanalliset alamaisensa pitivät auringon päivää suuressa arvossa ja kristitytkin kunnioittivat sitä. Kirkon piispat kannustivat keisaria tekemään niin. Vallanhimon innoittamina he oivalsivat, että jos sekä kristityt että pakanat viettäisivät samaa päivää, se edistäisi kirkon valtaa ja kunniaa. Mutta vaikka monet jumalaa pelkäävät kristityt johdettiin vähitellen pitämään sunnuntaita

LUOPUMUKSEN TIELLE

jossain määrin pyhänä, he viettivät yhä oikeaa sapattia kuuliaisina neljännelle (katolisen käskyjaon mukaan kolmannelle) käskylle.

Päpettäjä ei ollut vielä suorittanut työtään loppuun. Hän oli päättänyt käyttää valtaansa sijaishallitsijansa, ylpeän paavin, välityksellä, joka väitti edustavansa Kristusta. Järjestettiin suuria kirkolliskokouksia, joihin kutsuttiin kirkollisia arvohenkilöitä kaikkialta maailmasta. Lähes jokaisessa kirkolliskokouksessa sapattia vähä vähältä alennettiin ja sunnuntaita vastaavasti korotettiin. Näin pakanallista juhlapäivää ryhdyttiin viimein kunnioittamaan jumalallisena asetuksena, kun taas raamatullinen sapatti julistettiin jäänteeksi juutalaisuudesta ja sen pyhittäjät kirottiin.

Luopio oli onnistunut korottamaan itsensä "kaiken jumalana pidetyn yläpuolelle". 6 Hän oli uskaltanut muuttaa Jumalan laista sen ainoan käskyn, joka viittaa oikeaan ja elävään jumalaan. Neljännessä käskystä jumala ilmaistaan Luojaksi. Seitsemäs päivä pyhitettiin lepopäiväksi luomistyön muistoksi, ja sen tarkoituksena oli muistuttaa ihmisiä jatkuvasti siitä, että heidän tuli palvoa elävää jumalaa. Saatana pyrkii kääntämään ihmiset pois Jumalan laista; siksi hän suuntaa ponnistuksensa erityisesti sitä käskyä vastaan, joka ilmaisee Jumalan Luojaksi. Protestantit väittävät, että Kristuksen ylösnousemus teki sunnuntaista kristillisen sapatin. Mutta Kristus sen enempiä kuin hänen apostolinsa eivät antaneet tuolle päivälle sellaista kunniaa. Sunnuntainvieton alkuperä on vääryyden salaisessa vaikutuksessa 7, joka jo Paavalin päivinä oli aloittanut työnsä. Miten voidaan perustella muutosta, jota Raamattu ei vahvista?

Kuudennella vuosisadalla Rooman piispa julistettiin koko seurakunnan pääksi. Pakanuus oli väistynyt

LUOPUMUKSEN TIELLE

paaviuden tieltä. Lohikäärme oli antanut pedolle "voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan". 8 (Katso liitettä.)

Nyt alkoivat ne 1260 paavillisen sorron vuotta, joista oli ennustettu Danielin ja Ilmestyskirjan profetioissa.⁹ Kristityt pakotettiin joko luopumaan uskollisuudestaan ja hyväksymään paavilliset seremoniat ja jumalanpalveluksen tai nääntymään vankityrmissä tai kärsimään kuoleman. Nyt toteutuivat Jeesuksen sanat: "Jopa teidän vanhempanne, veljenne, sukulaisenne ja ystävänne luovuttavat teidät viranomaisille, ja muutamia teistä surmataan. Kaikki vihaavat teitä minun nimeni tähden,"
10

Maailmasta tuli valtava taistelukenttä. Satojen vuosien ajan Kristuksen seurakunta löysi turvapaikan yksinäisiltä ja syrjäisiltä seuduilta. "Ja nainen pakeni autiomaahan. Jumala on sinne valmistanut hänelle turvapaikan, missä hänestä pidetään huolta tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää." 11

Rooman kirkon nousu valtaan merkitsi pimeän keskiajan alkua. Kristuksen sijasta uskottiin Rooman paaviin. Sen sijaan, että ihmiset olisivat luottaneet Jumalan Poikaan syntien anteeksiannon ja ikuisen pelastuksen saamiseksi, he kääntyivät paavin ja hänen valtuuttamiensa pappien puoleen. Paavi oli heidän maanpäällinen välittäjänsä. Hän oli heille jumalan sijainen. Poikkeaminen hänen määräyksistään oli riittävä syy ankaralle rangaistukselle. Näin ihmisten mieli käännettiin pois jumalasta erehtyvien ja julmien ihmisten puoleen tai pikemminkin itse pimeyden ruhtinaan puoleen, joka käytti valtaansa heidän välityksellään. Kun Raamattu syrjäytetään ja ihminen alkaa pitää itseään ylimpänä auktoriteettina, voimme odottaa vain petoksia, vilppiä ja turmiollista jumalattomuutta.

Vaarallisia aikoja seurakunnalle

Uskollisia lipunkantajia oli vain muutamia. Ajoittain näytti siltä, että vääryys voittaisi ja oikea uskonto hävitettäisiin maan päältä. Evankeliumi kadotettiin näkyvistä, ja ihmisiä räsitetiin ankarilla vaatimuksille. Heidät opetettiin luottamaan omiin tekoihinsa synnin sovittamiseksi. Pitkät pyhiinvaellusmatkat, katumusharjoitukset, pyhäinjäännösten palvonta, kirkkojen, pyhäkköjen ja alttarien pystyttäminen, suurten rahasummien maksaminen kirkolle - tällaisia toimia määrättiin Jumalan vihan lepyttämiseksi ja hänen suosionsa varmistamiseksi.

Kahdeksannen vuosisadan lopussa paavilaiset väittivät, että kirkon alkuaikoina Rooman piispoilla oli ollut sama hengellinen valta, jota he nyt vaativat itselleen. Munkit väärensivät vanhoja kirjoituksia.

Löydettiin tuntemattomia kirkolliskokousten päätöksiä, jotka vahvistivat paavin ylivallan varhaisimmista ajoista lähtien. (Katso liitettä.)

Ne harvat uskolliset, jotka perustivat uskonsa varmalle pohjalle", olivat hämmentyneitä. Väsyneinä jatkuvaan taisteluun vainoa, petoksia ja muita Saatanan keksimiä esteitä vastaan muutamat uskolliset masentuivat. Turvatakseen rauhan, omaisuutensa ja henkensä he luopuivat varmasta perustuksesta. Toisia ei vihollisen vastustus lannistanut.

Kuvainpalvonta yleistyi. Kuvien edessä poltettiin kynttilöitä ja rukoiltiin. Mitä mielettömimpiä tapoja omaksuttiin. Järki näytti menettäneen merkityksensä. Koska papit ja piispat olivat huvittelunhaluisia ja turmeltuneita, heiltä neuvoja kysyvä kansa vajosi tietämättömyyteen ja paheisiin.

Yhdennellätoista vuosisadalla paavi Gregorius VII julisti, ettei kirkko ollut koskaan erehtynyt eikä Raamatun mukaan koskaan erehtyisikään. Mutta väitteen tueksi ei esitetty raamatullisia todisteita. Ylpeä paavi

LUOPUMUKSEN TIELLE

väitti myös, että hänellä oli valta panna keisareita viralta. Valaiseva esimerkki tämän erehtymättömyyden esitaistelijan tyrannimaisesta luonteesta on hänen suhtautumisensa Henrik IV:een, Saksan keisariin. Koska tämä hallitsija rohkeni halveksia paavin arvovaltaa, hänet julistettiin kirkonkiroukseen ja syöstiin valtaistuimelta. Hänen omia ruhtinaitaan yllytettiin paavillisessa käskykirjeessä kapinaan häntä vastaan.

Henrik näki välttämättömäksi tehdä rauhan Rooman kanssa. Vaimonsa ja uskollisen palvelijansa kanssa hän ylitti Alpit keskitalvella voidakseen nöyryyä paavin edessä. Saavuttuaan Gregoriuksen linnaan hänet ohjattiin ulommalle pihalle. Siellä, talven ankarassa kylmyydessä, paljain päin ja avojaloin hän odotti lupaa päästä paavin eteen. Vasta kun Henrik oli kolmen päivän ajan paastonnut ja tunnustanut syntejään, paavi suostui antamaan hänelle anteeksi. Silloinkin ehtona oli, että keisari odottaisi paavin lupaa ennen kuin pukisi ylleen arvomerkinsä tai ryhtyisi harjoittamaan kuninkaallista valtaansa. Voitonriemuinen Gregorius kerskui, että hänen velvollisuutensa oli riistää kuninkailta ylpeys.

Miten jyrkän vastakohtann tämä ylimielinen paavi muodostikaan Kristukselle, joka sanoo seisovansa sydämen ovella anomassa sisäänpääsyä. Hän opetti seuraajiaan: "Joka tahtoo teidän joukossanne tulla suureksi, se olkoon toisten palvelija, ja joka tahtoo tulla teidän joukossanne ensimmäiseksi, se olkoon toisten orja." 13

Jo ennen paaviuden perustamista pakanallisten filosofien opetukset olivat vaikuttaneet kirkkoon. Monet pitivät yhä kiinni pakanallisen filosofian periaatteista ja kannustivat muitakin, opiskelemaan sitä voidakseen vaikuttaa tehokkaammin pakanoihin. Näin kristilliseen uskoon sisällytettiin vakavia erehdyksiä.

Miten väärät opit omaksuttiin

Merkittävin erehdys oli usko ihmisen luontaiseen kuolemattomuuteen ja hänen tietoisuuteensa kuolemassa. Tämä oppi muodosti perustan pyhimysten rukoilemiselle ja Neitsyt Marian palvonnalle, jotka Rooma pani alulle. Lisäksi sille perustui harhaoppi katumattomien ikuisesta piinasta, mikä sisällytettiin varhain paavilliseen uskoon.

Sitten valmistettiin tietä vielä uudelle pakanalliselle keksinnölle - kiirastulelle, jota käytettiin taikauskosen kansan pelottamiseksi. Tämän harhaopin mukaan oli olemassa piinan paikka, missä sellaisten sielut, jotka eivät ole ansainneet ikuista kadotusta, kärsivät rangaistusta synneistään ja mistä he puhdistettuina pääsevät taivaaseen. (Katso liitettä.)

Vielä tarvittiin eräs keksintö, jotta Rooma voisi hyötyä kannattajiensa peloista ja paheista: oppi aneista. Täydellinen anteeksianto menneistä, nykyisistä ja tulevista synneistä luvattiin kaikille, jotka pestautuisivat paavin sotajoukkoihin hänen vihollistensa rankaisemiseksi tai niiden tuhoamiseksi, jotka rohkenivat kieltää hänen hengellisen ylivaltansa. Maksamalla rahaa kirkolle ihmiset voisivat vapautua synnistä ja myös pelastaa niiden kuolleiden ystävien sielut, jotka kituivat liekeissä. Tällaisin keinoin Rooma täytti raha-arkkunsaa ja piti yllä niiden loistoa, ylellisyyttä ja paheita, jotka teeskentelivät edustavansa häntä, jolla ei ollut mihin päänsä kallistaisi. (Katso liitettä.)

Epäjumalanpalveluksenomainen messu-uhri oli syrjäyttänyt Herran ehtoollisen. Paavikirkon papit sanoivat muuttavansa tavallisen leivän ja viinin todelliseksi "Kristuksen ruumiiksi ja vereksi".¹⁴ Herjaavan julkeasti he väittivät kykenevänsä luomaan Jumalan, kaiken Luojan. Kristittyjä vaadittiin kuolemanrangaistuksen uhalla tunnustamaan uskonsa tähän taivasta loukkaavaan harhaoppiin.

LUOPUMUKSEN TIELLE

Kolmannellatoista vuosisadalla perustettiin paavinvallan kammottavin ase - inkvisitio. Saatana ja hänen enkelinä hallitsivat salaisiin istuntoihin kokoontuneiden miesten mieltä. Näkymättömänä heidän keskellään seiso i Jumalan enkeli ja kirjoitti muistiin heidän väärät päätöksensä ja tekonsa, jotka ovat liian kammottavia ihmissilmin nähtäviksi. "Suuri Babylon" oli "juopunut pyhien verestä". 15 Miljoonien marttyyrien runnellut ruumiit huusivat jumalaa kostamaan tuolle luopiovallalle.

Paavinkirkosta oli tullut maailman yksinvalti as. Kuninkaat ja keisarit alistuivat Rooman paavin määräykseen. Satojen vuosien ajan Rooman opit hyväksyttiin varauksetta. Sen papistoa kunnioitettiin ja tuettiin runsaskätisesti. Koskaan tämän jälkeen ei Rooman kirkko ole saavuttanut näin suurta arvonantoa, loistoa tai valtaa.

Mutta "paaviuden keskipäivä oli maailman keskiyö". 16 Raamattu oli lähes tuntematon kirja. Paavikunnan johtajat vihasivat valoa, joka paljastaisi heidän syntinsä. Jumalan laki, vanhurskauden mittapuu, oli poistettu, he harjoittivat esteettä paheitaan. Paavien ja prelaattien palatsit olivat häpeällisen irstailun näyttämöjä. Muutamat paaveista syyllistyivät niin kammottaviin rikoksiin, että maalliset hallitsijat yrittivät panna heidät sietämättöminä hirviöinä viralta.

Kristikunta oli lamaan tunut sekä moraalisesti että älyllisesti.

Sellaiset olivat Jumalan sanan hylkäämisen seuraukset!

4. Laaksojen sankarit

Paaviuden ylivallan pitkällä aikakaudella eli Jumalan todistajia, jotka vaalivat uskoa Kristukseen, joka on ainoa välittäjä Jumalan ja ihmisen välillä. He pitivät Raamattua elämän ainoana ohjeena ja pyhittivät oikean sapatin. Heidät leimattiin harhaoppisiksi, heidän kirjoituksensa kiellettiin, vääristeltiin tai typistettiin. Kuitenkin he pysyivät lujina.

Heitä koskevat kirjalliset maininnat rajoittuvat lähinnä heidän vainoojien syytöksiin. Rooma pyrki tuhoamaan kaiken "kerettiläisyyden", niin henkilöt kuin kirjoitukset. Lisäksi se pyrki tuhoamaan kaikki todisteet julmuudestaan toisinajattelihoita kohtaan. Ennen painokoneen keksimistä kirjoja oli vähän; siksi juuri mikään ei estänyt Rooman kannattajia toteuttamasta tarkoitustaan. Heti kun paavikunta sai valtaa, se ojensi käsivartensa murskatakseksi kaikki, jotka kieltäytyivät tunnustamasta sen herruutta.

Britanniaan oli alkuperäinen kristillisyys juurtunut varhain, eikä Rooman luopumus ollut turmellut sitä. Paganallisten keisarien toimeenpanema vaino oli ainoa lahja, jonka Britannian ensimmäiset seurakunnat saivat Roomasta. Monet kristityt, jotka pakenivat vainon vuoksi Englannista, löysivät turvapaikan Skotlannista. Sieltä totuus vietiin Irlantiin, ja näissä maissa se otettiin iloiten vastaan.

Kun saksit tunkeutuivat Britanniaan, pakanuus sai vallan ja kristityt joutuivat pakenemaan vuorille. Sata vuotta myöhemmin valo loisti Skotlannista kaukisiin maihin. Irlannista tuli Columba työtovereineen

SUURI TAISTELU

ja teki Ionan yksinäisen saaren lähetystoimintansa keskuukseksi. Näiden evankelistojen joukossa oli yksi raamatullisen sapatin viettäjä, ja näin tämä totuus tuli ihmisten tietoisuuteen. Ionaan erustettiin koulu, josta lähti lähetysaarnajia Skotlantiin, Englantiin, Saksaan ja vieläpä Italiaan.

Rooma kohtaa raamatullisen uskon

Mutta Rooma päätti alistaa Britannian valtaansa. Kuudennella vuosisadalla sen lähetysaarnajat ryhtyivät kääntymään pakanallisia sakseja. Työn edetessä paavilliset johtajat kohtasivat alkuperäisiä kristittyjä yksinkertaisia, nöyriä ja raamatullisia luonteeltaan, opiltaan ja tavoiltaan. Edellisissä taas näkyi paavillinen taikauskoisuus, komeilu ja ylimielisyys. Rooma vaati, että nämä kristilliset seurakunnat tunnustaisivat paavin, ylivalan. Britit vastasivat, ettei paavilla ollut oikeutta ylivaltaan seurakunnassa ja he voisivat osoittaa hänelle vain samaa alamaisuutta, jota oli osoitettava jokaiselle Kristuksen seuraajalle. He eivät tunteneet muuta mestaria kuin Kristuksen.

Nyt paljastui paavikunnan todellinen henki. Rooman edustaja sanoi: "Jos ette ota vastaan veljiä, jotka tuovat teille rauhan, joudutte ottamaan vastaan vihollisia, jotka tuovat teille sodan." Sotaa ja petosta käytettiin näitä raamatullisen uskon tunnustajia vastaan, kunnes Britannian seurakunnat oli tuhottu tai pakotettu alistumaan paavin valtaan.

Rooman tuomiovallan ulkopuolelle jäävissä maissa oli satojen vuosien ajan kristillisiä yhteisöjä, jotka säilyivät lähes kokonaan vapaina paavikunnan turmeluksesta. He pitivät Raamattua uskon ainoana ohjeena. Nämä kristityt uskoivat Jumalan lain pysyvyyteen ja viettivät sapatia. Tähän uskoon ja käytäntöön pitäytyviä seurakuntia oli Keski-Afrikassa ja Aasian armenialaisten keskuudessa.

SUURI TAISTELU

Paavinvaltaa vastustavien etujoukossa olivat valdolaiset. Samassa maassa, johon paavikunta oli perustanut istuimensa, Piemonten seurakunnat säilyttivät itsenäisyytensä. Mutta tuli aika, jolloin Rooma vaati niitä alistumaan. Muutamat kuitenkin kieltäytyivät taipumasta paavin tai prelaattien edessä ja päättivät vakaasti säilyttää uskonsa puhtauden ja yksinkertaisuuden. Tuli eron hetki. Ne, jotka pysyivät vanhassa uskossa, vetäytyivät syrjään. Muutamat jättivät kotiseutunsa Alpeilla ja kohottivat totuuden lipun vieraissa maissa. Toiset vetäytyivät vuorten kalliolinnakkeisiin ja säilyttivät siellä vapautensa palvella Jumalaa.

Heidän uskonnolliset käsityksensä perustuivat kirjoitettuun Jumalan sanaan. Nämä vaatimattomat, maailmasta erillään olevat talonpojat eivät olleet itsenäisesti päätyneet totuuteen, joka oli vastakkainen luopiokirkon opeille. He olivat perineet uskonkäsityksensä isiltään. He taistelivat apostolisen seurakunnan uskon puolesta.

"Erämaaseurakunta", ei maailman suuressa pääkaupungissa hallitseva ylpeä hierarkia, oli Kristuksen oikea seurakunta, niiden totuuden aarteiden hoitaja, jotka Jumala oli uskonut kansalleen annettaviksi maailmalle. Tärkeimpiä syitä todellisen seurakunnan eroon Roomasta oli jälkimmäisen viha raamatullista lepopäivää kohtaan. Kuten Raamatussa oli ennustettu, paavikunta polki Jumalan lain maahan. Paavikunnan hallitsevat seurakunnat pakotettiin kunnioittamaan sunnuntaita. Vallitseva väärä käsitys hämmensi monet todelliset Jumalan lapset niin, että he sapatinvieton lisäksi pidättyivät työstä myös sunnuntaina. Mutta tämä ei tyydyttänyt paavillisia johtajia. He vaativat sapatin halventamista ja arvostelivat ankarasti niitä, jotka uskalsivat osoittaa sille kunnioitusta. Satoja vuosia ennen uskonpuhdistusta valdolaisilla oli Raamattu omalla äidinkielellään. Tästä syystä he

45

SUURI TAISTELU

joutuivat vainon erityiseksi kohteeksi. He selittivät, että Rooma oli Ilmestyskirjan langennut Babylon. Henkensä uhalla he nousivat vastustamaan sen rappiota. Läpi luopumuksen aikakauden oli valdolaisia, jotka kielsivät Rooman ylivallan, hylkäsivät kuvain palvelonnan epäjumalanpalveluksena ja pyhittivät oikean sapatin. (Katso liitettä.)

Vuorten mahtavien suojamuurien takaa valdolaiset löysivät piilopaikan. Nuo uskolliset maanpakolaiset kiinnittivät lastensa huomion yläpuolella kohoaviin majesteettisiin huippuihin ja kertoivat hänestä, jonka sana on yhtä pysyvä kuin ikuiset kukkulat. Jumala oli perustanut vuoret; vain hänen ääretön voimansa voisi siirtää ne paikoiltaan. Samalla tavalla hän oli säätänyt lakinsa. Yhtä vähän kuin ihminen voisi irrottaa vuoria perustuksiltaan ja heittää niitä mereen, voisi hän muuttaa yhtäkään käskyä Jumalan laista. Nuo pyhiinvaeltajat eivät nurkuneet kovaa kohtaloaan; koskaan he eivät tunteneet itseään yksinäisiksi noilla autioilla vuorilla. He iloitsivat vapaudestaan palvelulla Jumalaa. Monilta korkeilta kallioilta he lauloivat ylistystä, eivätkä Rooman armeijat voineet vaientaa heidän kiitoslaulujaan.

Totuuden periaatteet

He arvostivat totuuden periaatteita enemmän kuin taloja, maita, ystäviä, sukulaisia ja jopa elämää. Varhaisesta lapsuudesta asti nuoret opetettiin suhtautumaan vakavasti Jumalan lain pyhiin vaatimuksiin.

Raamatut olivat harvinaisia, ja siksi sen kallisarvoisia sanoja painettiin muistiin. Monet osasivat ulkoa pitkiä katkelmia sekä Vanhasta että Uudestatestamentista.

Heidät kasvatettiin pienestä pitäen kestäämään vaikeuksia ja ajattelemaan ja toimimaan itsenäisesti. Heidät opetettiin kantamaan vastuuta, olemaan

46

SUURI TAISTELU

varovaisia puheessaan ja ymmärtämään milloin oli viisasta vaieta. Yksikin vihollisten kuullen lausuttu harkitsematon sana olisi saattanut vaarantaa satojen veljien hengen, sillä totuuden viholliset jäljittivät saalistavien susien tavoin niitä, jotka uskalsivat vaatia uskonnonvapautta.

Valdolaiset uurastivat sitkeän kärsivällisesti saadakseen elantonsa. Jokainen viljelykelpoinen maatilkku vuorten keskellä oli tehokkaassa käytössä. Säästäväisyys ja itsensä kieltäminen olivat osa lasten kasvatusta. Menetelmä oli vaivalloinen mutta terveellinen, juuri sellainen mitä ihminen langenneessa tilassaan tarvitsee. Nuorille opetettiin, että kaikki heidän kykynsä kuuluvat Jumalalle ja niitä on kehitettävä hänen palvelustaan varten.

Valdolaisseurakunnat muistuttivat apostolisen ajan seurakuntaa. Hyläten paavin ja prelaattien ylivallan ne pitivät Raamattua ainoana erehtymättömänä auktoriteettina. Niiden pastorit, toisin kuin Rooman mahtavat papit, ruokkivat Jumalan laumaa ja johtivat ne vihreille niityille ja hänen pyhän sanansa eläville lähteille. Kansa ei kokoontunut upeisiin kirkkoihin tai mahtaviin katedraaleihin, vaan alppilaaksoihin tai, vaaran uhatessa, johonkin kalliosuojaan kuulemaan Kristuksen palvelijoiden julistamia totuuden sanoja. Pastorit saarnasivat evankeliumia mutta vierailivat myös sairaiden luona ja pyrkivät edistämään sopusointua ja veljellistä rakkautta. Teltantekijä Paavalin tavoin jokainen oppi ammatin, jolla saattoi tarvittaessa elättää itsensä.

Nuoret saivat opetusta pastoreiltaan. Raamattu oli opiskelun pääkohde. Matteuksen ja Johanneksen evankeliumit painettiin mieleen, samoin useita apostolien kirjeitä.

Pyhää Raamattua jäljennettiin jae jakeelta utterasti, joskus maan pimeissä luolissa soihtujen valossa.

47

SUURI TAISTELU

Taivaan enkelit ympäröivät näitä uskollisia työntekijöitä.

Saatana oli yllyttänyt paavillisia pappeja ja prelaatteja hautaamaan totuuden sanan erehdysten ja taikauskon rojun alle. Mutta se säilyi ihmeellisellä tavalla

turmeltumattomana läpi pimeiden aikakausien. Niin kuin arkki aaltoilevalla merellä jumalan sana selviytyy myrskyistä, jotka uhkaavat tuhota sen. Kuten kaivoksessa on rikkaita kulta- ja hopeasuonia piilossa maan pinnan alla, niin Raamattukin sisältää totuuden aarteita, jotka paljastuvat ainoastaan nöyrälle, rukoilevalle etsijälle. Jumala suunnitteli Raamatun oppikirjaksi koko ihmiskunnalle ilmaistakseen siinä itsensä. Jokainen siitä löydetty totuus ilmaisee uusia piirteitä sen tekijän luonteesta.

Vuorilla sijaitsevista kouluista lähetettiin joitakin nuoria Ranskan ja Italian oppilaitoksiin, missä heille tarjoutui paremmat mahdollisuudet opiskeluun ja tutkimukseen kuin kotiseudullaan Alppien keskellä. Näin nuoret joutuivat alttiiksi kiusauksille. He kohtasivat Saatanan asiamiehiä, jotka syöttivät heille salakavalaa harhaoppeja ja vaarallista petosta. Mutta heidät oli kasvatettu lapsuudesta asti kohtaamaan tällaista.

Kouluissa, joihin he menivät, he eivät saaneet uskoutua kenellekään. Heidän vaatteensa oli valmistettu niin, että ne voivat kätkeä niihin kalleimman aarteensa - Raamatun. Milloin vain voivat, he jättivät varovasti osia siitä niiden saataville, joiden sydän näytti voimelta ottamaan vastaan totuuden. Näissä oppilaitoksissa voitettiin monia oikean uskon puolelle, ja usein Raamatun periaatteet levisivät koko kouluun. Paavilliset johtajat eivät kuitenkaan pystyneet jäljittämään "turmiollisen harhaopin" lähettä.

Nuoria koulutetaan lähetyssaarnaajiksi

Valdolaiset kristityt tunsivat valon levittämisen

48

SUURI TAISTELU

vakavaksi velvollisuudekseen. Jumalan sanan voimalla he pyrkivät vapauttamaan ihmiset Rooman orjuudesta.

Valdolaissaarnaajien piti palvella kolme vuotta lähetyskentällä ennen kuin saivat hoitoonsa kotiseudulla olevan seurakunnan. Tämä oli sopivaa vahvistusta pastorin elämään noina koettelevina aikoina. Nuoret eivät nähneet edessään maallista rikkautta ja kunniaa, vaan uurastusta ja vaaroja, mahdollisesti jopa marttyyriin kohtalon. Lähetyssaarnaajat lähtivät pareittain, kuten Jeesus lähetti opetuslapsensa. Jos he olisivat avoimesti paljastaneet tehtävänsä luonteen, se olisi merkinnyt varmaa epäonnistumista. Jokainen sananjulistaja hallitsi jonkin ammatin, ja lähetyssaarnaajat suorittivat tehtävänsä jonkin maallisen ammatin varjolla. Tavallisimmin kyseessä oli kauppiaan tai kaupustelijan toimi.

"He kuljettivat mukanaan silkkiä, jalokiviä ja muita tuotteita - - ja heidät lausuttiin tervetulleiksi kauppiaina siellä, missä heidät olisi lähetyssaarnaajina torjuttu." 2 He kuljettivat salaa mukanaan koko Raamattua tai sen osien jäljennöksiä. Usein ihmiset kiinnostuivat Jumalan sanasta, ja halukkaille jätettiin joitakin osia Raamatusta.

Paljain jaloin ja karkeisiin, matkalla nuhraantuneisiin vaatteisiin pukeutuneina nämä lähetyssaarnaajat kulkivat suurten kaupunkien kautta aina kaukaisiin maihin saakka. Seurakuntia syntyi heidän reittinsä varrelle, ja marttyyrien veri todisti totuudesta. Salassa esitetty Jumalan sana sai riemullisen vastaanoton kodeissa ja ihmisten sydämissä.

Valdolaiset uskoivat, ettei kaiken loppu ollut kaukana. Kun he tutkivat Raamattua, he vakuutuivat syvästi velvollisuudestaan kertoa muille sen pelastavista totuuksista. He löysivät lohdutuksen, toivon ja rauhan uskossa Jeesukseen. Kun valo toi ilon heidän sydämeensä, he halusivat heijastaa sen säteitä niille, jotka olivat paavillisten erehdysten pimeydessä.

49

SUURI TAISTELU

Paavin ja pappien johdolla suurille ihmisjoukoille opetettiin, että heidän hyvät tekonsa pelastaisivat heidät. He katsoivat jatkuvasti itseensä, ajattelivat syntistä tilaansa, vaivasivat mieltään ja ruumistaan saamatta kuitenkaan apua. Tuhannet viettivät elämänsä luostarien kammioissa. Usein toistuvat paastot ja ruoskimiset, valvomiset, makaaminen kylmillä, kostealla kivillä, pitkät pyhiinvaellusmatkat ja Jumalan kostavan vihan pelko piinasivat monia, kunnes heidän terveytensä murtui. Vailla ainoatakaan toivon sädettä he vaipuivat hautaan.

Katseet käännetään Kristukseen

Valdolaiset halusivat avata näille nääntyville sieluille Jumalan lupauksiin sisältyvät rauhan sanomat ja suunnata heidän katseensa Kristukseen pelastuksen ainoana toivona. He esittivät, että oppi hyvistä teoista synnin sovittajana pohjautui valheeseen. Ristiinnaulitun ja ylösnousseen Vapahtajan ansiot muodostavat kristillisen uskon perustan. Sielun yhteyden Kristukseen tuli olla ylitä läheistä kuin raajan yhteys ruumiiseen tai oksan riippuvuus viinipuusta.

Paavien ja pappien opetukset olivat saaneet ihmiset pitämään jumalaa ja vieläpä Kristusta niin ankarana, pelottavana ja välinpitämättömänä ihmistä kohtaan, että avuksi tarvittiin pappien ja pyhimysten välitystä. Ne, jotka olivat päästäneet valon sydämeensä, halusivat raivata pois Saatanan asettamat esteet, jotta ihmiset voisivat päästä suoraan. Jumalan luo, tunnustaa syntinsä ja saada anteeksiannon ja rauhan.

Hyökkäys pahalaisen valtakuntaa vastaan.

Valdolaiset lähetyssaarnaajat ottivat varovasti esille huolellisesti jäljennettyjä katkelmia Raamatusta, Totuuden valo tunkeutui moneen pimentyneeseen mieleen, kunnes vanhurskauden auringon parantavat

50

SUURI TAISTELU

säteet valaisivat sydämen. Usein kuuliija halusi jonkin katkelman toistamista ikään kuin varmistaakseen, että oli kuullut oikein.

Monet näkivät, miten turhaa on ihmisen välitystyö syntisen hyväksi. He huudahtivat iloiten: "Kristus on minun pappini; hänen verensä on minun uhrini; hänen alttarinsa on minun rippituolini. " Niin suuri oli heitä kohdannut valo, että he näyttivät siirtyneen taivaaseen.

Kuolemanpelko katosi. Nyt he menisivät halukkaasti vankilaan, jos he siten voisivat kunnioittaa Lunastajaansa. Salaisissa paikoissa luettiin Jumalan sanaa, joskus yhdelle ainoalle ihmiselle, joskus pienelle valoa kaipaavalle ryhmälle. Usein vietettiin koko yö tällä tavalla. Usein lausuttiin seuraavanlaisia sanoja: "Tahtooko jumala hyväksyä minun uhrini? Tahtooko hän olla suosiollinen minulle? Haluaako hän antaa anteeksi minulle? Vastaukseksi luettiin: "Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon."³

Nuo onnelliset ihmiset palasivat kotiinsa levittämään valoa, kertomaan muille niin hyvin kuin osasivat uudesta kokemuksestaan. He olivat löytäneet oikean, elävän tien! Raamattu puhui niiden sydämelle, jotka kaipasivat totuutta.

Totuuden sanansaattaja jatkoi matkaansa. Monessa tapauksessa hänen kuulijansa eivät olleet kysyneet, mistä hän tuli tai mihin hän meni. He olivat olleet niin innoissaan, ettei heidän mieleensä tullut ryhtyä kyselemään. Mahtoiko hän olla taivaan enkeli, he ihmettelivät.

Useissa tapauksissa totuuden sanansaattaja oli mennyt muihin maihin tai virui vankilassa tai kenties hänen luunsa vaalenivat siellä, missä hän oli todistanut totuudesta. Mutta sanat, jotka hän oli lausunut, tekivät työtään.

SUURI TAISTELU

Paavilliset johtajat näkivät näiden vaatimattomien matkasaarnaajien työn aiheuttaman vaaran. Totuuden valo lakaisisi syrjään eksytyksen raskaat pilvet, jotka peittivät kansan. Se suuntaisi ajatukset yksin jumalaan ja lopulta tuhoaisi Rooman ylivallan.

Tämä varhaisseurakunnan uskoon pitäytyvä kansa oli jatkuvana todistuksena Rooman luopumuksesta ja herätti siksi vihaa ja vainoa. Heidän kieltäytymisensä hylkäämistä Raamattua oli rikkomus, jota Rooma ei voinut suvaita.

Roomaa päättää hävittää valdolaiset

Nyt alkoivat mitä kammottavimmat ristiretket vuoristossa asuvaa jumalan kansaa vastaan.. Inkvisiittoreita lähetettiin heidän jäljilleen. Kerta toisensa jälkeen heidän hedelmälliset maansa hävitettiin, heidän asuntonsa ja kappelinsa tuhottiin. Yhtään syytetä ei voitu nostaa tämän lainsuojattoman ihmisryhmän moraalia vastaan. Heidän suuri rikkomuksensa oli, että he eivät halunneet palvella jumalaa paavin tahdon mukaisesti. Tämän "rikoksen" vuoksi heihin kohdistettiin kaikki se häväistys ja kidutus, mitä ihmiset ja paholaiset voivat keksiä.

Kun Rooma päätti hävittää tuon vihatun lahkon, paavi julkaisi bullan [käskykirjan], jossa heidät tuomittiin harhaoppisiksi ja luovutettiin tapettaviksi. (Katso liitettä.) Heitä ei syytetty joutilaisuudesta tai epärehellisyydestä tai epäjärjestyksessä vaan siitä, että he hurskautta ja pyhyttä teeskentelemällä viettelivät "oikean lauman lampaista". Tämä bulla kutsui kaikki kirkon, jäsenet ristiretkelle harhaoppisia vastaan. Ylllykkeeksi "se vapautti kaikki ristiretkeen osallistuvat heidän mahdollisesti aikaisemmin vannomistaan valoista; se laillista heidän oikeutensa laittomasti hankittuun omaisuuteen ja lupasi anteeksiannon kaikista synneistä niille, jotka surmaisivat harhaoppisen.

52

SUURI TAISTELU

Se mitätöi kaikki valdolaisille edulliset sopimukset, kielsi kaikkia millään tavalla auttamasta heitä ja valtuutti kenet hyvänsä ottamaan haltuunsa heidän omaisuutensa." 4 Tässä asiakirjassa voidaan kuulla selvästi lohikäärmeen karjuntaa eikä Kristuksen ääntä. Sama henki, joka ristiinnaulitsi Kristuksen ja surmasi apostolit sekä kiihotti verenhimoisen Neron oman aikansa uskollisia vastaan, oli työssä niiden hävittämiseksi, joita jumala rakasti.

Huolimatta heitä vastaan järjestetyistä ristiretkistä ja heihin kohdistuneesta epäinhimillisestä teurastuksesta nämä Jumalaa pelkäävät ihmiset lähettivät yhä lähetyssaarnaajia levittämään kallisarvoista totuutta. Heitä vainottiin kuolemaan asti, mutta heidän verensä kasteli kylvetyn siemenen ja kantoi hedelmää.

Näin valdolaiset todistivat Jumalasta satoja vuosia ennen Lutheria. He kylvivät sen uskonpuhdistuksen siemenet, joka alkoi Wycliffen aikana, laajeni ja syveni Lutherin päivinä ja jota on vietävä eteenpäin ajan loppuun saakka.

5. Uskonpuhdistuksen aamutähti

Jumala ei sallinut sanansa tulla kokonaan hävitetyksi. Euroopan eri maissa Jumalan Henki innosti ihmisiä etsimään totuutta kuin kätettyä aarretta. Jouduttuaan kaitselmuksen johtamina Pyhän Raamatun ääreen he olivat halukkaat ottamaan valon vastaan mihin hintaan tahansa. Vaikka he eivät nähneet kaikkia asioita selvästi, he kykenivät löytämään monia pitkään salassa olleita totuuksia.

Oli tullut aika antaa Raamattu kansalle sen äidin. kielellä. Maailma oli sivuuttanut keskiyönsä. Monissa maissa näkyi merkkejä aamun sarastuksesta.

Neljännellätoista vuosisadalla "uskonpuhdistuksen aamutähti" nousi Englannissa. John Wycliff tunnettiin yliopistossa sekä palavasta hurskaudestaan että perinpohjaisista tiedoistaan. Skolastisen filosofian, kirkon kanonisen oikeuden ja siviililain tuntijana hän oli valmis ryhtymään kamppailuun yhteiskunnallisen ja uskonnollisen vapauden puolesta. Hän oli akateemisesti sivistynyt ja tunsi oppineiden menettelytavat. Hänen laajat ja perusteelliset tietonsa herättivät kunnioitusta sekä ystäväissä että vihollisissa. Hänen vihollisensa eivät pystyneet halveksimaan uskonpuhdistuksen asiaa vetoamalla sen puolustajan tietämättömyyteen tai heikkouteen.

Jo yliopistossa Wycliff ryhtyi tutkimaan Raamattua. Tähän asti hän oli tuntenut syvää kaipausta, jota hänen skolastiset opintonsa sen enempää kuin kirkon oppikaan eivät voineet tyydyttää. Jumalan

USKONPUHDISTUKSEN AAMUTÄHTI

sanasta hän löysi sen, mitä hän ennen oli turhaan etsinyt. Hän näki, että Kristus oli ihmisen ainoa puolustaja. Hän päätti julistaa löytämiään totuuksia.

Wycliff ei toimintansa alussa ryhtynyt vastustamaan Roomaa. Mutta mitä selvemmin hän tajusi paavikunnan erheet, sitä innokkaammin hän julisti Raamatun oppia. Hän näki, että Rooma oli korvannut Jumalan sanan ihmisten perimätiedolla. Hän syytti pelottomasti papistoa Raamatun syrjäyttämisestä ja vaati, että se oli palautettava kansalle ja että sen arvovalta kirkossa oli vahvistettava. Hän oli taitava ja kaunopuheinen saarnaaja, ja hänen päivittäinen elämänsä oli havainnollinen esitys julistetuista totuuksista. Hänen raamatuntuntemuksensa, puhdas elämänsä, rohkeutensa ja rehellisyytensä herättivät yleistä arvonantoa. Monet näkivät Rooman kirkossa vallitsevanvääryyden. He tervehtivät avoimen iloisesti Wycliffin julistamia totuuksia. Mutta paavilliset johtajat raivostuivat, kun uskonpuhdistaja sai suuremmanvaikutusvallan kuin heillä itsellään oli.

Erehdykset paljastavat

Wycliff oli innokas erehdysten paljastaja ja taisteli pelottomasti Rooman vahvistamia väärinkäytöksiä vastaan. Toimiessaan kuninkaan kappalaisena hän vastusti rohkeasti veroa, jota paavi vaati Englannin hallitsijalta. Paavin asettuminen maallisten hallitsijoiden yläpuolelle oli vastoin järkeä ja ilmoitusta. Paavin vaatimukset olivat herättäneet närkästystä, ja Wycliffin opetukset tekivät vaikutuksen kansakunnan johtaviin henkilöihin. Kuningas ja aatelisto kieltäytyivät yksimielisesti maksamasta veroa.

Englannissa kuhisi kerjäläismunkkeja, jotka olivat esteenä kansakunnan menestykselle ja hyvinvoinnille. Munkkien toimeettomuus ja kerjääminen ei ainoastaan kuluttanut kansan varoja vaan sai ihmiset

USKONPUHDISTUKSEN AAMUTÄHTI

halveksimaan rehellistä työtä. Nuoriso tuli kurittomaksi ja turmeltui. Monet houkuteltiin luostarielämään ei ainoastaan vastoin vanhempiensa tahtoa vaan vieläpä heidän tietämättään ja vastoin heidän määräyksiään. "Näin epäinhimillisen julmasti", kuten Luther siitä myöhemmin lausui, "mikä tuo mieleen suden ja tyrannin pikemmin kuin ihmisen ja kristityn", käännettiin lasten sydämet heidän vanhempiaan vastaan.' 1

Munkit pettivät vieläpä yliopisto-opiskelijoita ja houkuttelivat heitä liittymään veljeskuntiinsa. Kunnolla ansaan joutuneiden oli mahdotonta saada takaisin vapauttaan. Monet vanhemmat kieltäytyivät lähettämästä poikiaan yliopistoon. Yliopistot riutuivat, ja tietämättömyys pääsi valtaan.

Paavi oli antanut näille munkeille valtuudet kuunnella synnintunnustuksia ja antaa syntejä anteeksi. Tästä aiheutui paljon paha. Halukkaina lisäämään tulojaan munkit olivat niin valmiit antamaan synninpäästön, että rikolliset kääntyivät heidän puoleensa, ja niin törkeimmät paheet lisääntyivät nopeasti. Lahjat, jotka olisi pitänyt käyttää sairaiden ja köyhien hädän lievittämiseksi, annettiin munkeille. Munkit rikastuivat jatkuvasti, ja heidän mahtavat rakennuksensa ja ylenpalttiset ruokapöytänsä tekivät kansakunnan jatkuvan köyhtymisen sitä ilmeisemmäksi. Kuitenkin munkit säilyttivät otteensa taikauskoiseen kansaan ja saivat sen uskomaan, että kaikki uskonnollinen velvollisuus sisältyi paavin ylivallan tunnustamiseen, pyhimysten palvontaan ja lahjojen antamiseen munkeille. Tämä riittäisi varmistamaan heille paikan taivaassa!

Selvänäköinen Wycliff iski pahan juureen ja julisti, että itse järjestelmä oli väärä ja siitä oli luovuttava. Syntyi keskustelua ja tehtiin kysymyksiä. Monet ryhtyivät epäilemään, eikä heidän pitäisi etsiä anteeksiantoa Jumalalta pikemmin kuin Rooman paavilta.

USKONPUHDISTUKSEN AAMUTÄHTI

(Katso liitettä.) "Munkit ja Rooman papit", he sanoivat, "jäytävät meitä kuin syöpä. Jumalan on vapautettava meidät tai kansa tuhoutuu." 2

Kerjäläismunkit väittivät seuraavansa Vapahtajan esimerkkiä ja selittivät, että Jeesus ja hänen opetuslapsensa olivat eläneet kansan almuilla. Tämä väite sai monet etsimään totuutta Raamatusta.

Wycliff ryhtyi kirjoittamaan ja julkaisemaan kirjasia munkkeja vastaan kiinnittääkseen kansan huomion Raamatun opetukseen ja Kirjoittajaan. Tehokkaammin hän ei olisi voinut ryhtyä kaatamaan paavin pystyttämää mammuttimaista rakennelmaa, jossa miljoonat olivat vankeina.

Wycliff kutsuttiin puolustamaan Englannin kruunun oikeuksia Rooman väärinkäytöksiä vastaan ja nimitettiin kuninkaan lähettilääksi Alankomaihin. Täällä hän joutui tekemisiin ranskalaisten, italialaisten ja espanjalaisten kirkonmiesten kanssa. Näin hänelle tarjoutui tilaisuus katsoa kulissien taakse, mikä Englannissa oli ollut mahdotonta. Nämä paavin hovin edustajat paljastivat hänelle pappisvallan todellisen luonteen. Hän palasi Englantiin ja julisti oppejaan entistä innokkaammin selittäen, että ylpeys ja petos olivat Rooman jumalia.

Wycliffin palattua Englantiin kuningas nimitti hänet Lutterworthin kirkkoherraksi. Tämä osoitti, ettei hänen suorasukaisuutensa ollut hallitsijalle vastenmielistä. Wycliffin vaikutus alkoi näkyä kansakunnan uskon kehittämisessä.

Paavi tuomitsi hänet ankarasti ja lähetti kolme bullaa, joissa käskettiin ryhtyä välittömiin toimiin "harhaopin" opettajan vaientamiseksi. 3

Paavin bullien saapuminen velvoitti koko Englantia vangitsemaan harhaoppisen. (Katso liitettä.) Näytti varmalta, että Rooman kosto kohtaisi pian Wycliffiä. Mutta hän, joka sanoi muinaiselle patriarkalle:

USKONPUHDISTUKSEN AAMUTÄHTI

"Älä pelkää - Minä olen sinun kiipesi" 4, ojensi kätensä suojelemaan palvelijaansa. Kuolema ei kohdannut uskonpuhdistajaa vaan paavia, joka oli määrännyt hänet tapettavaksi.

Gregorius XI:n kuoleman jälkeen valittiin kaksi kilpailevaa paavia. (Katso liitettä.) Kumpikin kehotti oikeauskoisia taistelemaan toista paavia vastaan vahvistaen vaatimuksiaan vastustajiin kohdistuvilla kammottavilla kirouksilla ja kannattajille luvatuilla taivaallisilla palkinnoilla. Kilpailevilla ryhmittymillä oli kylliksi tekemistä hyökätessään toistensa kimppuun, ja Wycliff sai jonkin aikaa olla rauhassa.

Skisman aiheuttama riita ja turmelus valmistivat tietä uskonpuhdistukselle avaamalla ihmisten silmät paavikunnan todelliselle luonteelle. Wycliff kehotti ihmisiä miettimään, puhuivatko nämä kaksi paavia totta tuomitessaan toisensa antikristuksiksi.

Päätettyään lujasti, että valo tulisi viedä kaikkialle Englantiin, Wycliff organisoii saarnaajajoukon, johon kuului vaatimattomia, hurskaita miehiä, jotka rakastivat totuutta ja halusivat levittää sitä. Nämä miehet opettivat toreilla, suurkaupunkien kaduilla ja maaseudun kujilla. He menivät vanhusten, sairaiden ja köyhien luo ja selittivät heille Jumalan armon iloista sanomaa

Oxfordissa Wycliff saarnasi Jumalan sanaa yliopiston saleissa. Hänelle annettiin arvonimi "evankeliumin tohtori". Mutta hänen elämänsä suurin työ oli Raamatun kääntäminen englanniksi, niin että jokainen ihminen Englannissa saisi lukea Jumalan ihmeellisistä teoista.

Vakava sairastuminen

Wycliffin työ keskeytyi kuitenkin yllättäen. Vaikka hän ei vielä ollut kuuttakymmentä, lakkaamaton uurastus, tutkimustyö ja vihollisten hyökkäykset olivat

USKONPUHDISTUKSEN AAMUTÄHTI

verottaneet hänen voimiaan ja vanhentaneet hänet ennenaikaisesti. Hän sairastui vakavasti. Munkit luulivat hänen katuvan kirkolle aiheuttamaansa pahaa ja kiiruhtivat hänen makuuhuoneeseensa kuuntelemaan hänen tunnustustaan. "Huulillasi on kuolema", he sanoivat; "tunnusta virheesi ja peru läsnäollessamme kaikki, mitä olet sanonut vahingoksemme."

Uskonpuhdistaja kuunteli hiljaa. Sitten hän pyysi palvelijaansa nostamaan hänet istumaan. Katsoen kiinteästi heihin hän sanoi varmalla, voimakkaalla äänellä, joka niin usein oli saanut heidät vapisemaan: "En minä kuole vaan elän, ja julistan jälleen munkkien pahoja tekoja." 5 Kauhistuneina ja hämillään munkit kiiruhtivat pois huoneesta.

Wycliff eli kyllin kauan antaakseen maanmiestensä käsiin tehokkaimman asean Roomaa vastaan Raamatun, taivaan asettaman välikappaleen ihmisten vapauttamiseksi, valaisemiseksi ja evankelioimiseksi. Wycliff tiesi, että hänellä oli vain muutamia työvuosia jäljellä. Hän näki vastarinnan, jota hän tulisi kohtaamaan, mutta Jumalan sanan lupauksen rohkaisemana hän astui eteenpäin. Hän oli älyllisten voimiensa huipulla, erittäin kokenut, ja Jumalan kaitselmuksen oli valmistanut hänet tähän suurimpaan yritykseensä. Lutterworthin pappilassa uskonpuhdistaja, ulkopuolella raivoavasta myrskyssä piittaamatta, keskittyi valitsemaansa työhön.

Lopulta työ tuli tehdyksi - ensimmäinen englantilainen raamatunkäännös valmistui. Uskonpuhdistaja oli asettanut Englannin kansan käsiin valon, joka ei koskaan sammuisi. Hän oli tehnyt tietämättömyyden kahleiden murtamiseksi ja maansa vapauttamiseksi ja jalostamiseksi enemmän kuin milloinkaan oli saatu aikaan taistelukentillä.

Raamatun monistaminen oli väsyttävää työtä. Kirja oli niin haluttu, että jäljentäjät pystyivät vaivoin

USKONPUHDISTUKSEN AAMUTÄHTI

tydyttämään kysynnän. Rikkaat halusivat koko Raamatun. Toiset ostivat vain osan. Monissa tapauksissa useat perheet ostivat yhteisen jäljennöksen. Wycliffin Raamattu löysi nopeasti tiensä ihmisten koteihin.

Wycliff opetti nyt protestantismien tunnusmerkillisiä oppeja - pelastusta uskosta Kristukseen ja yksin Raamatun erehtymättömyyttä. Lähes puolet Englannin kansasta hyväksyi uuden uskon.

Raamatun ilmaantuminen tyrmistytti kirkon viranomaisia. Englannissa ei ollut Raamatun kieltävää lakia, sillä koskaan aikaisemmin sitä ei ollut julkaistu kansan kielellä. Tällaiset lait säädettiin myöhemmin, ja niiden noudattamista valvottiin tarkasti.

Jälleen paavilliset johtajat juonittelivat uskonpuhdistajan äänen vaimentamiseksi. Ensiksi piispojien synodi julisti hänen kirjoituksensa harhaoppisiksi. Voitettuaan puolelleen nuoren kuninkaan Richard II:n he saivat hänet antamaan säädöksen, jonka mukaan kaikki tuomittuja oppeja kannattavat oli vangittava.

Wycliff vetosi synodista parlamenttiin. Hän syytti papistoa pelottomasti kansallisen neuvoston edessä ja vaati kirkon vahvistamien väärinkäytösten korjaamista. Hänen vihollisensa joutuivat sekasorron valtaan. He olivat luulleet että uskonpuhdistaja vanhalla iällään, yksin ja vailla ystäviä, olisi taipunut kruunun arvovaltaan edessä. Mutta sen sijaan Wycliffin syyttävien vetoamusten herättämä parlamentti kumosi vainoamissäädöksen, ja uskonpuhdistaja oli jälleen vapaa.

Hänet haastettiin oikeuteen kolmannen kerran, nyt valtakunnan korkeimman kirkollisen tuomioistuimen eteen. Täällä uskonpuhdistajan työlle pantaisiin vihdoin piste. Niin paavin kannattajat suunnittelivat. Jos he saisivat tahtonsa läpi, Wycliffiä odottaisi polttorovio.

Wycliff kieltäytyy peruuttamasta

Mutta Wycliff ei peruuttanut. Hän piti pelottomasti kiinni opetuksistaan ja torjui vainoojiensa syytökset. Hän haastoi kuulijansa Jumalan tuomioistuimen eteen ja punnitsi heidän viisastelunsa ja valheensa ikuisen totuuden vaa'alla. Pyhän Hengen voima oli kuulijoiden yllä.

Uskonpuhdistajan sanat lävistivät heidän sydämensä kuin nuolet Herran viinestä. Häneen kohdistetun harhaoppisuussytytöksen hän sinkosi takaisin heitä vastaan.

"Ketä vastaan te luulette taistelevanne", hän sanoi; "vanhaa miestäkö, joka on haudan partaalla? Ei, vaan totuutta vastaan - totuutta, joka on teitä voimakkaampi ja voittaa teidät." 6 Tämän sanottuaan hän poistui, eikä kukaan vastustajista yrittänyt estää häntä.

Wycliffin työ oli melkein tehty, mutta vielä kerran hänen oli todistettava evankeliumin puolesta. Hänet haastettiin paavillisen tuomioistuimen eteen Roomaan, joka oli usein vuodattanut pyhien verta. Halvauskohtaus teki matkan mahdottomaksi. Mutta vaikka hänen ääntään ei kuultu Roomassa, hän pystyi puhumaan kirjeitse. Uskonpuhdistaja lähetti paaville kohteliaan, kristillisessä hengessä kirjoitetun kirjeen, joka samalla oli ankara nuhde paavinistuimen komeudesta ja ylpeydestä.

Wycliff asetti paavin ja kardinaalien eteen Kristuksen vaatimattomuuden ja nöyryyden ja paljasti sekä heille että koko kristikunnalle eron heidän ja sen Mestarin välillä, jonka edustajia he väittivät olevansa.

Wycliff oli varma että saisi maksaa uskollisuutensa hengellään. Kuningas, paavi ja piispat tavoittelivat yhdessä hänen tuhoaan, ja näytti varmalta, että hän jo muutaman kuukauden sisällä joutuisi roviolle. Mutta hänen rohkeutensa ei horjunut.

Mies, joka koko elämänsä oli puolustanut rohkeasti totuutta, ei kuitenkaan kaatuisi totuuden

USKONPUHDISTUKSEN AAMUTÄHTI

vihollisten käsiin. Herra oli ollut hänen suojelijansa, ja nyt, kun hänen vihollisensa olivat varmoja saaliistaan, Jumalan käsi siirsi hänet pois heidän ulottuviltaan, Valmistautuessaan jakamaan Herran ehtoollista Lutterworthin kirkossa hän kaatui halvaantuneena maahan ja kuoli pian sen jälkeen.

Uuden ajan airut

Jumala oli pannut totuuden sanan Wycliffin suuhun. Hänen elämäänsä suojeltiin ja työtään pitkitettiin., kunnes uskonpuhdistuksen perustus oli laskettu. Wycliffillä ei ollut edelläkävijää, jonka työtä hän olisi voinut hyödyntää uskonpuhdistusta edistäessään. Hän oli uuden ajan airut. Kuitenkin hänen esittämässään totuudessa oli sellaista johdonmukaisuutta ja täydellisyyttä, jota myöhemmät uskonpuhdistajat eivät ylittäneet eivätkä kaikki edes saavuttaneet. Niin vankka ja suora oli runko, ettei hänen jälkeensä tulleiden tarvinnut rakentaa sitä uudelleen.

Suuri liike, jonka Wycliff aloitti kansojen vapauttamiseksi pitkästä Rooman orjuudesta, juonsi juurensa Raamattuun. Tämä kirja oli lähde, josta siunausten virta on neljänneltätoista vuosisadalta alkaen juossut meidän aikaamme asti. Wycliff oli kasvatettu kunnioittamaan Roomaa erehtymättömänä auktoriteettina ja hyväksymään kyselemättä tuhannen vuoden aikana syntyneet opit ja tavat, mutta hän kääntyi pois kaikesta tästä kuuntelemaan Jumalan pyhää sanaa. Hän julisti, että ainoa oikea auktoriteetti oli Raamatun välityksellä puhuva Jumalan ääni., eikä paavin välityksellä puhuva kirkon ääni. Lisäksi hän opetti, että Pyhä Henki oli Raamatun ainoa tulkitsija.

Wycliff oli yksi suurimmista uskonpuhdistajista. Vain harvat myöhemmin tulleet vetivät vertoja hänelle. Puhdas elämä, väsymätön uutteruus opinnoissa ja työssä, lahjomaton rehellisyys ja Kristuksen kaltainen

USKONPUHDISTUKSEN AAMUTÄHTI

rakkaus olivat ensimmäiselle uskonpuhdistajalle luonteenomaisia.

Raamattu teki hänestä sen, mikä hän oli. Ei mikään jalosta ajatuksia, tunteita ja pyrkimyksiä siinä määrin kuin Raamatun tutkiminen. Se antaa päättäväisyyttä, rohkeutta ja mielenlujuutta. Raamatun vilpitön ja harras tutkiminen antaa maailmalle ihmisiä, jotka älynsä voiman ja periaatteidensa jalouden puolesta ovat ylivertaisia niihin nähden, jotka on koulutettu inhimillisen filosofian parhaiden perinteiden mukaisesti.

Wycliffin seuraajat, joita nimitettiin wycliffiläisiksi ja lollardeiksi, hajaantuivat muihin maihin vieden, evankeliumin mukanaan. Nyt kun heidän johtajansa oli poissa, saarnaajat työskentelivät innokkaammin kuin koskaan. Suuret väkijoukot kerääntyivät kuuntelemaan heitä. Käännynnäisten joukossa oli aatelista, vieläpä kuninkaan vaimo. Monin paikoin kirkoista poistettiin pakanuudesta peräisin olevat Rooman kirkon tunnukset.

Mutta pian syttyi säälimätön vain niitä kohtaan, jotka olivat uskaltaneet hyväksyä Raamatun oppaakseen. Ensimmäisen kerran Englannin historiassa evankeliumin opetuslapset tuomittiin polttorviolle. Marttyyrikuolema seurasi marttyyrikuolemaa. Kirkon vihollisina ja valtakunnan pettureina taka-ajetut totuuden puolustajat jatkoivat saarnaamista salaisissa paikoissa ja löysivät suojan köyhien vaatimattomista kodeista. Usein he piiloutuivat myös rotkoihin ja luoliin.

Turmeltuneen uskonnon tyyni, kärsivällinen vastustaminen jatkui satojen vuosien ajan. Tuon varhaisen ajan kristityt olivat oppineet rakastamaan Jumalan sanaa ja kärsivät tyynesti sen tähden. Monet uhrasivat maallisen omaisuutensa Kristukselle. Ne, jotka saivat asua kotonaan, tarjosivat mielellään suojan

USKONPUHDISTUKSEN AAMUTÄHTI

karkotetuille veljilleen, ja kun heidätkin karkotettiin, he tyytyivät iloisesti kodittoman osaan. Monet todistivat pelottomasti totuudesta vankityrmissä, kidutuksen ja liekkien keskellä, iloiten siitä, että heitä pidettiin arvollisina osallistumaan "hänen kärsimyksiinsä".

Niin kauan kuin Wycliffin ruumis lepäsi haudassa, ei paavin kannattajien viha voinut tyyntyä. Yli neljäkymmentä vuotta hänen kuolemansa jälkeen hänen luunsa kaivettiin esiin, poltettiin julkisesti, ja tuhka heitettiin läheiseen puroon. "Tämä puro", sanoo vanha kirjailija, "on vienyt hänen tuhkansa Avoniin, Avon Severniin, Severn meren salmiin, ne valtamereen. Näin Wycliffin tuhka kuvaa hänen oppiaan, joka on nyt levinnyt kaikkeen maailmaan." 7

Wycliffin kirjoitusten vaikutuksesta Jan Hus Böömistä hylkäsi monta paavinkirkon erehdystä. Böömistä työ levisi muihin maihin. Jumalan käsi valmisti tietä suurelle uskonpuhdistukselle.

6. Kaksi sankarikuolemaa

Jo yhdeksännellä vuosisadalla Raamattu oli luettavissa ja julkiset jumalanpalvelukset pidettiin kansan kielellä Böömissä. Mutta Gregorius VII aikoi orjuuttaa kansan, ja niin julkaistiin bulla, joka kielsi järjestämästä julkisia jumalanpalveluksia böömin kielellä. Paavi vakuutti "Kaikkivaltiaan pitävän siitä, että hänen palveluksensa pidetään vieraalla kielellä". 1 Mutta taivas oli varannut voimia seurakunnan varjelemiseksi. Monet valdolaiset ja albigenssit tulivat vainojen ajamina Böömiin. He toimivat innokkaasti salassa. Näin oikea usko säilyi.

Ennen Husin aikaa Böömissä oli miehiä, jotka tuomitsivat kirkon turmeluksen. Papisto alkoi pelätä, ja evankeliumia ryhdyttiin vainoamaan. Jonkin ajan kuluttua annettiin määräys, että kaikki katolisesta jumalanpalveluksesta luopuvat poltettaisiin. Mutta kristityt odottivat saavansa voiton. Eräs heistä sanoi kuollessaan: "Tavallisen kansan keskuudesta nousee mies, vailla miekkaa tai arvoasemaa, ja häntä he eivät pystyvoittamaan." 2 Tällainen mies oli jo nousemassa, ja hänen todistuksensa Roomaa vastaan kuohuttaisi kansoja.

Jan Hus oli vaatimatonta syntyperää ja jäi isän kuoleman jälkeen nuorena orvoksi. Hänen hurskas äitinsä, joka piti koulutusta ja jumalanpelkoa kalleimpana omaisuutena, pyrki turvaamaan pojalleen tällaisen perinnön. Hus kävi maakuntakoulun ja lähti sitten Prahan yliopistoon, jossa hän sai vapaaoppilaan paikan.

Yliopistossa Hus herätti pian huomiota nopealla edistymisellään. Hänen ystävällinen, aseista riisuva käytöksensä sai osakseen yleistä arvontoa. Hän oli Rooman kirkon vilpitön kannattaja ja tavoitteli innokkaasti niitä hengellisiä siunauksia, joita se väitti jakavansa. Opintonsa päätettyään hän ryhtyi papiksi. Hänen maineensa levisi nopeasti ja hänet palkattiin kuninkaan hoviin. Hänestä tehtiin myös professori ja myöhemmin yliopiston rehtori. Vaatimattomasta vapaaoppilaasta oli tullut maansa ylpeys, ja hänen nimensä tuli kuuluisaksi kaikkialla Euroopassa.

Hieronymus, joka liittyi myöhemmin Husiin, oli tuonut mukanaan Englannista Wycliffin, kirjoituksia. Wycliffin oppiin kääntynyt Englannin kuningatar oli böömiläinen prinsessa. Hänen vaikutuksestaan uskonpuhdistajan teokset levisivät laajalti hänen synnyinmaassaan. Hus oli taipuvainen suhtautumaan ehdotettuihin uudistuksiin suopeasti. Huomaamattaan hän oli jo astunut tielle, joka veisi hänet kauas Roomasta.

Hus kiinnostuu uskonpuhdistuksesta

Näihin aikoihin kaksi oppinutta englantilaista oli ottanut vastaan valon ja tullut levittämään sitä Prahaan. Heidät vaiennettiin nopeasti, mutta haluttomina luopumaan tehtävästään he turvautuivat muihin keinoihin. Paitsi saarnaajia he olivat taiteilijoita, ja niin he piirsivät paikkaan, johon yleisö päästi vapaasti, kaksi kuvaa. Toinen esitti Kristuksen tuloa Jerusalemiin "lempeänä, ratsastaen aasilla" 3

opetuslasten seuratessa kuluneissa vaatteissa ja avojaloin. Toinen kuva esitti paavillista kulkuetta: paavi loisteliaassa vaatteissaan, päässään kolminkertainen kruunu, upeasti koristellun hevosen selässä, edellään torvensoittajat ja jäljessään kardinaalit ja prelaatit sähkökyvissä asuisaan.

Suuret joukot tulivat katsomaan piirustuksia. Kukaan ei voinut ymmärtää väärin niihin sisältyvää opetusta. Prahassa syntyi suuri hälinä, ja englantilaiset katsoivat parhaaksi poistua. Mutta kuvat tekivät syvän vaikutuksen Husiin ja saivat hänet tutkimaan tarkemmin Raamattua ja Wycliffin kirjoituksia.

Vaikka hän ei ollut vielä valmis hyväksymään kaikkia Wycliffin ajamia uudistuksia, hän näki paavinkirkon todellisen luonteen ja tuomitsi papiston ylpeyden, kunnianhimon ja turmeluksen.

Praha julistetaan kirkonkiroukseen

Uutiset vietiin Roomaan, ja Hus sai määräyksen tulla paavin eteen. Totteleminen olisi merkinnyt varmaa kuolemaa. Böömin kuningas ja kuningatar, yliopisto, aateliset ja hallituksen virkamiehet vetosivat yhdessä paaviin, että Hus saisi jäädä Prahaan ja vastata Roomassa edustajansa välityksellä. Mutta paavi tuomitsi Husin ja julisti Prahan kirkonkiroukseen.

Siihen aikaan tällainen tuomio herätti levottomuutta. Kansa piti paavia Jumalan edustajana, jolla oli taivaan ja helvetin avaimet ja valta julistaa tuomioita. Kuolleiden uskottiin jäävän autuuden asuntojen ulkopuolelle, kunnes paavi suvaitsi peruuttaa kirkonkirouksen. Kaikki uskonnolliset toimitukset keskeytettiin. Kirkot suljettiin. Avioliittoon vihkimiset suoritettiin kirkon pihalla. Kuolleet kuopattiin rituaaleita ojiin ja peltoihin.

Sekasorto valtasi Prahan. Suuri joukko tuomitsi Husin ja vaati hänen luovuttamistaan Roomalle. Tyynnyttääkseen myrskyn uskonpuhdistaja vetäytyi joksikin aikaa kotikyläänsä. Hän ei lopettanut työtään vaan kierteli maaseudulla ja saarnasi innokkaille kuulijakunnille. Kun kiihtymys Prahassa oli laantunut, Hus palasi jatkamaan Jumalan sanan saarnaamista. Hänen vihollisensa olivat voimakkaita, mutta kuningatar ja monet aateliset olivat hänen ystäviään, ja suuri joukko kansaa oli hänen puolellaan.

Hus oli työskennellyt yksin.. Nyt Hieronymus liittyi häneen. Tämän jälkeen nämä kaksi toimisivat yhdessä ja osallistuisivat samanlaisesta kuolemasta. Hus oli luonteeltaan voimakkaampi. Nöyrä Hieronymus tajusi hänen arvonsa ja noudatti hänen neuvojaan. Heidän yhteisten ponnistelujensa ansiosta uskonpuhdistus levisi nopeasti.

Jumala antoi suuren valon loistaa näille valituille miehille ja ilmaisi heille monia Rooman erehdyksiä, mutta he eivät saaneet kaikkea sitä valoa, joka annettaisiin maailmalle. Jumala johti ihmisiä ulos paavinkirkon pimeydestä, ja hän teki sen askel askeleelta, heidän edellytystensä mukaisesti. Täydellinen valo olisi vaikuttanut heihin kuten keskipäivän kirkkaus niihin, jotka ovat pitkään olleet pimeässä: he olisivat kääntyneet pois. Siksi Jumala antoi valoa vähitellen, ihmisten vastaanottokyvyn mukaisesti.

Hajaannus kirkossa jatkui. Kolme paavia kiisteli nyt ylivallasta. Heidän kamppailunsa ajoi kristikunnan

sekasortoon. He eivät tyytyneet pannaanjulistusten antamiseen vaan ryhtyivät hankkimaan aseita ja sotilaita. Siihen tarvittiin tietysti rahaa, jonka hankkimiseksi ryhdyttiin myymään kirkon lahjoja, virkoja ja siunauksia. (Katso liitettä.)

Yhä rohkeammin Hus vastusti uskonnon nimessä suvaittuja inhottavuuksia. Kansa syytti avoimesti Roomaa vaikeuksista, jotka hukuttivat kristikunnan alleen. Praha näytti taas olevan verisen yhteenoton partaalla. Kuten muinaisina aikoina, nytkin syytettiin Jumalan palvelijaa siitä, että hän syöksee "Israelin kurjuuteen". 4 Kaupunki julistettiin jälleen kirkonkiroukseen, ja Hus vetäytyi kotikyläänsä. Mutta myöhemmin hän esiintyi koko kristikunnan edessä ennen kuin antaisi henkensä todistukseksi totuudesta.

Keisari Sigismundin pyynnöstä yksi kolmesta kilpailevasta paavista, Johannes =11, kutsui yleisen kirkolliskokouksen koolle Konstanziin [Lounais-Saksaan]. Paavi Johannes, jonka luonne ja menettelytavat tuskin sietivät päivänvaloa, ei uskaltanut vastustaa Sigismundin tahtoa. (Katso liitettä.) Tärkeimpiä tavoitteita olivat kirkon hajaannuksen lopettaminen ja "harhaopin" kitkeminen. Molemmat vastapaavit kutsuttiin paikalle, samoin Jan Hus. Ensin mainittuja edustivat valtuutetut. Paavi Johannes tuli mieli täynnä epäilyjä, sillä hän pelkäsi joutuvansa vastaamaan paheista, joilla hän oli häpäissyt paavin kruunun, sekä rikoksista, joilla hän oli sen hankkinut. Silti hän saapui Konstanzin kaupunkiin erittäin komeasti pappien ja hovimiesten saattamana. Hänen päänsä yläpuolella oli neljän korkean virkamiehen kantama kultainen kunniakatos. Ehtoollisleipää kannettiin hänen edellään, ja kardinaalien ja muiden korkeiden kirkonmiesten loistavat puvut olivat vaikuttava näky.

Sillä välin toinen matkamies lähestyi Konstanzia. Hus erosi ystävistään ikään kuin ei enää koskaan tapaisi heitä, sillä hän tunsu, että hänen tiensä veisi polttoroviolle. Vaikka hän oli saanut suojakirjan sekä Böömin kuninkaalta että keisari Sigismundilta, hän järjesti asiansa todennäköisen kuolemansa varalta. Kuninkaan suojakirja Kirjeessä ystävilleen hän sanoi: "Veljeni kuninkaan suojakirja mukanani lähden kohtaamaan lukuisia ja hengenvaarallisia vihollisiani. - - Jeesus Kristus kärsi rakkaittensa puolesta; pitäisikö meidän siis hämmästyä, että hän jätti meille esimerkkinsä? - - Siksi, rakkaani, jos kuolemani on määrä edistää hyinen kunniaansa, rukoilkaa että se tulisi nopeasti ja että hän auttaisi minua pysymään lujalla vastoinkäymisissä. - - Rukoilkaamme Jumalaa - - etten salaisi piirtoakaan evankeliumin totuudesta jättääkseni näin veljilleni hyvän esimerkin." 5

Toisessa kirjeessä Hus puhui nöyrästi omista virheistään ja syytti itseään siitä, että oli "nauttinut hienosta pukeutumisesta ja tuhlannut aikaa joutaviin asioihin". Sitten hän lisäsi: "Saakoot jumalan kunnia ja sielujen pelastus vallata mielesi, ei papinvirkojen ja arvoasemien tavoitteleminen. Varo koristamasta taloasi enemmän kuin sieluasi, ja ennen kaikkea pidä huolta hengellisessä rakennuksestasi. Ole hurskas ja nöyrä köyhien joukossa, äläkä tuhlaa omaisuuttasi juhlimiseen." 6

Konstanzissa Hus sai liikkua täysin vapaasti. Keisarin suojakirjan lisäksi hän sai paavilta henkilökohtaisen lupauksen turvallisuudestaan. Mutta näistä toistuvista vakuutuksista huolimatta uskonpuhdistaja vangittiin pian paavin ja kardinaalien määräyksestä ja heitettiin inhottavaan vankityrmään. Myöhemmin hänet siirrettiin Reinin toiselle puolelle luojaan linnaan. Paavi joutui pian

samaan vankilaan. 7 Hänet oli todistettu syylliseksi mitä alhaisimpiin rikoksiin: murhaan, simoniaan ja haureuteen sekä lisäksi "synteihin, joita ei sovi mainita". Lopuksi häneltä otettiin pois paavinkruunu. Myös vastapaavit pantiin viralta ja valittiin uusi paavi.

Vaikka paavi itse oli syyllinen suurempiin rikoksiin kuin ne, joista Hus oli syyttänyt pappeja, niin sama kirkolliskokous, joka erotti paavin, ryhtyi toimiin uskonpuhdistajan murskaamiseksi. Husin vangitseminen herätti suurta närkästystä Böömissä. Keisari, joka oli haluton loukkaamaan suojakirjaa, vastusti häneen kohdistuvia voimatoimia. Mutta uskonpuhdistajan viholliset pyrkivät todistamaan, että "harhaoppisille tai harhaoppisiksi epäillyille annettua lupausta ei tarvitse pitää, vaikka heillä olisi keisarin ja kuninkaiden antamia suojakirjoja". 8

Kosteassa vankityrmässä Hus sairastui kuumeeseen, joka melkein lopetti hänen elämänsä. Sairauden heikentämänä hänet tuotiin viimein kirkolliskokouksen eteen. Kahlehdittuna hän seiso keisarin edessä, joka oli luvannut suojella häntä. Päätäväisesti hän puolusti totuutta ja esitti vakavan vastalauseen papiston turmeluksen johdosta. Kun häntä vaadittiin valitsemaan oppiensa peruuttamisen ja kuoleman välillä, hän tyytyi marttyyrin osan.

Jumalan armo piti häntä yllä. Lopullista tuomiota edeltävinä kärsimyksen viikkoina taivaan rauha täytti hänen sielunsa. "Kirjoitan tämän kirjeen", hän sanoi eräälle ystävälle, "vankilassa, kahlehditulla kädelläni, odottaen kuolemantuomiota huomenna. - - Kun me Jeesuksen Kristuksen avulla tapaamme tulevan elämän suloisessa rauhassa, saat kuulla miten armollinen Jumala on ollut minulle, miten tehokkaasti hän on tukenut minua kiusauksissani ja koettelemuksissani. " 9

Hus näki uskonpuhdistuksen voiton

Vankityrmässään Hus näki edeltävään oikean uskon voiton. Unessa hän näki paavin ja piispojen hankaavan pois Kristuksen kuvat, jotka hän oli maalannut kappelin seinille Prahassa. "Tämä näky masensi hänet, mutta seuraavana päivänä hän näki useiden taiteilijoiden ahkeroivan kuvien entistämiseksi. Nyt niitä maalattiin enemmän ja kirkkaarnmilla väreillä kuin aikaisemmin. - - Taiteilijat, - - joiden ympärille oli kerääntynyt suuri ihmisjoukko, huudahtivat: `Tulkoot nyt paavit ja piispat; enää he eivät voi niitä hävittää!' Uskonpuhdistaja sanoi: `Kristuksen kuvaa ei milloinkaan pyyhitä pois. He ovat halunneet tuhota sen, mutta minua paljon paremmat saarnaajat tulevat maalaamaan sen uudelleen kaikkiin sydämiin.' " 10

Hus tuotiin viimeisen kerran kirkolliskokouksen eteen. Se oli suuri ja loistava kokous. Paikalla oli keisari, valtakunnan ruhtinaita, kuninkaiden edustajia, kardinaaleja, piispoja, pappeja ja valtava väkijoukko.

Kun Husia vaadittiin antamaan lopullinen vastaus, hän kieltäytyi peruuttamasta. Kiinnittäen katseensa hallitsijaan, joka oli rikkonut häpeällisesti juhlallisen lupauksensa, hän sanoi: "päätin omasta vapaasta tahdostani tulla tähän kokoukseen täällä läsnä olevan keisarin suojakirjan ja kunniasanan turvin." 11 Sigismundin kasvot hehkuivat punaisina, kun kaikkien silmät kääntyivät häneen.

Tuomion julistamisen jälkeen alkoivat häpäisymenot. Kun Husia kehoitettiin jälleen peruuttamaan, hän kääntyi kansan puoleen ja vastasi: "Millaisin ilmein silloin katsoisin taivasta? Miten katsoisin kansanjoukkoja, joille olen saarnannut puhdasta evankeliumia? Ei, arvostan heidän pelastustaan enemmän kuin tätä ruumisparkaa, joka on nyt tuomittu kuolemaan." papilliset vaatteet riisuttiin yksi kerrallaan, ja kukin piispa lausui kirouksen suorittaessaan oman osansa menoista. Lopuksi "he panivat hänen päähänsä pyramidinmuotoisen paperihiipan, johon oli maalattu pelottavia demonien kuvia ja niiden eteen näkyvästi sana: `Pääkerettiläinen'. `Mitä suurimmalla ilolla', Hus sanoi, `kannan tätä häpeän kruunua sinun tähtesi, Jeesus, joka kannoit puolestani orjantappurakruunua.12

Hus kuolee roviolla

Hänet vietiin nyt pois. Perässä kulki valtava saattue. Kun kaikki oli valmista tulen sytyttämistä varten, marttyyriä kehoitettiin vielä kerran pelastamaan itsensä peruuttamalla väärät opetuksensa. "Mitkä väärät opetukset minun on peruutettava?" Hus kysyi. "En tiedä syyllistyneen sellaisiin. Kutsun Jumalan todistamaan, että kirjoitusteni ja saarnojen ainoana tarkoituksena on ollut sielujen pelastaminen synnistä ja kadotuksesta. Siksi vahvistan halukkaasti verelläni totuuden, josta olen kirjoittanut ja saarnannut. " 13 Kun liekit syttyivät hänen ympärillään, hän ryhtyi laulamaan: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua" ja jatkoi sitä kunnes hänen äänensä vaikenä ikiajoiksi. Innokas paavin kannattaja, joka kuvasi Husin ja pian hänen jälkeensä kuolleen Hieronymuksen marttyyrikuolemaa, sanoi: "He valmistautuivat roviolle kuin olisivat lähteneet häätjuhliin. Kertaakaan he eivät huutaneet turkasta. Kun liekit kohosivat, he ryhtyivät laulamaan virsiä, ja tulen raivo sai vaivoin lopetetuksi heidän laulunsa. " 14

Kun Husin ruumis oli palanut, tuhka koottiin ja heitettiin Reiniin, josta se kulkeutui valtameren siemenenä, joka kylvettäisiin kaikkiin maihin. Vielä tuntemattomissa maissa se kantaisi runsaan hedelmän todistaessaan totuudesta. Konstanzin kokoussalissa kuulunut ääni herätti kaikuja, jotka kiirisivät läpi tulevien aikojen. Husin esimerkki rohkaisi suuria joukkoja pysymään lujina kidutuksen ja kuoleman uhatessa. Hänen teloituksensa oli paljastanut maailmalle Rooman kavalan julmuuden. Totuuden viholliset olivat edistäneet asiaa, jolle he halusivat panna lopun!

Hieronimus vangitaan

Mutta erään toisenkin todistajan veri saisi puhua totuuden puolesta. Hieronymus oli kehottanut Husia pysymään rohkeana ja lujana ja luvannut kiiruhtaa apuun, jos hän joutuisi vaaraan. Kuultuaan uskonpuhdistajan vangitsemisesta uskollinen oppilas valmistautui täyttämään lupauksensa. Ilman suojakirjaa hän lähti Konstanziin. Saavuttuaan perille hän vakuuttui, että oli vain asettunut vaaralle alttiiksi eikä voisi tehdä mitään Husin hyväksi. Hän pakeni, mutta hänet pidätettiin ja tuotiin takaisin kahleissa. Kun hän oli ensimmäisen kerran kirkolliskokouksen edessä, hänen vastausryityksensä vaiennettiin huudoilla: "Viekää hänet liekkeihin!" 15 Hänet heitettiin vankityrmään, jossa häntä ruokittiin vedellä ja leivällä. Vankeusajan julmuudet saivat hänet sairastumaan ja uhkasivat viedä hänen henkensä. Viholliset pelkäsivät hänen pääsevän heidän käsistään ja alkoivat kohdella häntä lempeämmin, vaikka pitivätkin hänet vuoden päivät vankilassa.

Husin turvakirjan loukkaus oli nostanut suuttumuksen myrskyn. Kirkolliskokous päätti, ettei Hieronymusta polteta vaan hänet pakotetaan peruuttamaan oppinsa. Hänen annettiin valita peruuttamisen ja polttorovion välillä. Sairauden ja vankilan raskaiden heikentämänä, ahdistuksen ja epätietoisuuden piinaamana, erossa ystävästään ja Husin kuoleman masentamana Hieronymus menetti rohkeutensa. Hän lupasi pysyä katolisessa uskossa ja hyväksyi kirkolliskokouksen päätöksen Wycliffin ja Husin oppien tuomitsemisesta, lukuun ottamatta "pyhiä totuuksia" 16, . joita he olivat opettaneet

Mutta vankityrjän yksinäisyydessä hän näki selvästi mitä oli tehnyt. Hän ajatteli Husin rohkeutta ja uskollisuutta ja pohti miten itse oli kieltänyt totuuden. Hän ajatteli jumalallista Mestaria, joka hänen vuokseen kärsi ristillä. Varmuus Jumalan suosiosta oli ennen peruutusta lohduttanut häntä kärsimysten keskellä, mutta nyt katumus ja epäilyt piinasivat hänen sieluaan. Hän tiesi, että rauha Rooman kanssa vaatisi lisää peruutuksia. Polku, jolle hän oli astumassa, johtaisi täydelliseen luopumukseen.

Hieronymus löytää uuden rohkeuden

Pian hänet tuotiin uudelleen kirkolliskokouksen eteen. Hänen alistumisensa ei ollut tyydyttänyt tuomareita. Vain varaukseton luopuminen totuudesta voisi pelastaa Hieronymuksen hengen. Mutta hän oli päättänyt tunnustaa julkisesti uskonsa ja seurata marttyyrioveljeään liekkeihin.

Hän peruutti aikaisemmat myönnytyksensä ja kuolevana miehenä vaati tilaisuutta puolustaa itseään. Prelaatit vaativat, että hänen piti yksinkertaisesti myöntää tai kiistää häntä vastaan esitetyt syytökset. Hieronymus esitti vastalauseen tällaisen julman epäoikeudenmukaisuuden vuoksi. "Te olette sulkeneet minut kolmeksisadaksi neljäksikymmeneksi päiväksi kammottavaan vankilaan", hän sanoi, "ja sitten tuotte minut eteenne ja kuuntelette vannoutuneita vihamiehiäni, mutta kieltäydytte kuuntelemasta minua. - - Varokaa tekemästä syntiä oikeudenmukaisuutta vastaan. Mitä minuun tulee, olen vain heikko kuolevainen, eikä elämälläni ole suurta merkitystä. Kun kehotan teitä pidättymään väärästä tuomiosta, puhun pikemminkin teidän kuin itseni puolesta. " 17

Lopulta hänen pyyntöönsä suostuttiin. Tuomariensa edessä Hieronymus polvistui ja rukoili Jumalan Henkeä hallitsemaan hänen ajatuksiaan niin, ettei hän puhuisi mitään, mikä olisi ristiriidassa totuuden kanssa tai hänen Mestarinsa arvoa alentavaa. Tuona päivänä hänelle toteutui lupaus: "Mutta kun teidät luovutetaan viranomaisten käsiin, älkää olko huolissanne siitä, miten tai mitä puhuisitte, sillä teille annetaan tuona hetkenä sanat, jotka teidän tulee puhua. Te ette puhu itse, teissä puhuu Isänne Henki." 18

Kokonaisen vuoden Hieronymus oli ollut vankityrössä, kykenemättömänä lukemaan tai edes näkemään. Kuitenkin hän esitti todisteensa niin selkeästi ja voimakkaasti, että olisi voinut luulla hänen saaneen opiskella kenenkään häiritsemättä. Hän kiinnitti kuulijoiden huomion suureen joukkoon pyhiä miehiä, jotka epäoikeudenmukaiset tuomarit olivat tuominneet. Lähes jokaisessa sukupolvessa oli syrjitty niitä, jotka olivat pyrkineet jalostamaan aikansa ihmisiä. Kristus itse tuomittiin pahantekijänä epäoikeudenmukaisessa tuomioistuimessa.

Sitten Hieronymus ilmoitti katuvansa ja todisti marttyyri Husin viattomuudesta ja pyhydestä. "Tunsin

hänet lapsuudesta saakka", hän sanoi. "Hän oli miehistä parhain, rehellinen ja pyhä. Viattomuudestaan huolimatta hänet tuomittiin. - - Minäkin olen valmis kuolemaan. En halua perääntyä niiden kidutusten edessä, joita viholliseni ja väärät todistajat minulle valmistavat. Eräänä päivänä he joutuvat tekemään tiliä vääryyksistään suuren Jumalan edessä, jota kukaan ei voi pettää."

Hieronymus jatkoi: "Nuoruudestani asti tekemistäni synneistä mikään ei paina mieltäni niin raskaasti eikä aiheuta yhtä viiltäviä tunnontuskia kuin se, jonka tein tällä kohtalokkaalla paikalla, kun hyväksyin väärän tuomion, joka julistettiin Wycliffille ja pyhälle marttyyriille Jan Husille, opettajalleni ja ystävälleni. Kyllä! Tunnustan sen sydämeni pohjasta ja myönnän kauhulla, että menetin häpeällisesti rohkeuteni, kun kuoleman pelosta tuomitsin heidän oppinsa. Siksi rukoilen - - kaikkivaltiasta jumalaa antamaan anteeksi syntini, ja erityisesti tämän katalimman syntini."

Osoittaen tuomareitaan hän sanoi vakaasti: "Te tuomitsitte Wycliffin ja Jan Husin. - Heidän esittämistään asioista, joita ei voi kumota, minä ajattelen ja opetan samalla tavalla kuin he."

Hänen puheensa keskeytettiin. Raivosta vapisten prelaatit huusivat: "Mitä lisätodisteita enää tarvitaan"? Näemmehän omin silmin harhaoppisista itsepintaisimman!"

Sekasorrosta piittaamatta Hieronymus huudahti: "Ette kai luule minun pelkäävän kuolemaa? Kokonaisen vuoden piditte minua kauheassa vankityrmässä, kuolemaa hirmuisemmassa. - - Minun on palkko ilmaista hämmästyksen, kun kristittyä kohdellaan niin raakalaismaisesti. " 19

Kuolemantuomio

Raivon myrsky puhkesi jälleen, ja Hieronymus vietiin kiireesti vankilaan. Oli kuitenkin muutamia, joihin hänen sanansa olivat tehneet syvän vaikutuksen ja jotka halusivat pelastaa hänen henkensä. Hänen luonaan kävi korkeita kirkonmiehiä, jotka kehottivat häntä alistumaan kirkolliskokouksen päätökseen. Palkinnoksi luvattiin loistava tulevaisuus.

"Todistakaa Pyhällä Raamatulla, että olen väärässä", hän sanoi, "niin peruutan oppini." "Pyhällä Raamatulla!" huudahti eräs hänen kiusaajistaan. "Onko kaikki sitten tuomittava sen mukaan? Kuka voi ymmärtää sitä, ennen kuin kirkko selittää?"

"Ovatko ihmisten perimätiedot luotettavampia kuin Vapahtajamme evankeliumi?" Hieronymus kysyi „Harhaoppinen!" kuului vastaus. "Minua kaduttaa, että olen puhunut sinulle niin pitkään. Näen, että olet paholaisen villitsemä. " 20

Ennen pitkää hänet vietiin samaan paikkaan, missä Hus oli antanut henkensä. Hän kulki eteenpäin laulaen, kasvot ilon ja rauhan kirkastamina. Kuolema ei enää kauhistuttanut häntä. Kun pyöveli, valmiina sytyttämään rovon, astui hänen taakseen, marttyyri huudahti: "Sytytä tuli kasvojeni edessä. Jos minä olisin pelännyt, en olisi täällä."

Hänen viimeiset sanansa olivat rukous: "Herra, kaikkivaltias Isä, armahda minua ja anna anteeksi syntini, sillä sinä tiedät, että olen aina rakastanut totuuttasi." 21 Marttyyrin tuhka kerättiin ja heitettiin Reiniin., kuten Husin tuhka. Näin kuolivat Jumalan uskolliset valonkantajat.

Husin teloitus oli herättänyt Böömissä suuttumusta ja kauhua. Koko kansakunta vakuutti, että hän oli ollut uskollinen totuuden opettaja. Kirkolliskokousta syytettiin murhasta. Hänen oppinsa herättivät suurempaa kiinnostusta kuin aikaisemmin, ja monet ottivat vastaan puhdistetun uskon. Paavi ja keisari päättivät yhdessä murskata liikkeen, ja Sigismundin armeija lähetettiin Böömiin.

Mutta pelastaja ilmaantui. Aikansa etevimpiin kenraaleihin lukeutuva Ziska oli böömiläisten johtaja. Jumalan apuun luottaen tuo kansakunta piti puoliaan mahtavia sotajoukkoja vastaan.. Yhä uudelleen keisari hyökkäsi Böömiin, mutta aina hänet lyötiin takaisin. Hussilaiset voittivat kuolemanpelon, eikä kukaan voinut vastustaa heitä. Urhea Ziska kuoli, mutta hänen paikkansa otti Procopius, joissakin suhteissa kyvykkäämpi johtaja.

Paavi julisti ristiretken hussilaisia vastaan. Suuri sotajoukko lähetettiin Böömiin, mutta sekin kärsi kirvelevän tappion. Julistettiin toinen ristiretki. Kaikista Euroopan paavia kannattavista maista hankittiin miehiä, rahaa ja aseita. Suuret joukot kokoontuivat paavin lipun alle.

Valtava armeija saapui Böömiin. Kansa kokoontui torjumaan. hyökkäyksen. Armeijat lähestyivät toisiaan, kunnes vain joki erotti ne. "Ristiretkeläiset olivat lukumääräisesti ylivoimaisia, mutta sen sijaan että he olisivat ylittäneet joen ja ryhtyneet taisteluun hussilaisten kanssa, joita vastaan he olivat tulleet sotimaan näin kauas, he vain tuijottivat hiljaa vihollisotilaita. " 22

Äkkiä sotajoukon valtasi selittämätön kauhu. Yhtään iskua antamatta tuo mahtava joukko hajosi ja pakeni kuin näkymättömän voiman karkottamana. Hussilaisten armeija ajoi pakenijoita takaa, ja valtava sotasaalis joutui voittajien käsiin. Sen sijaan että sota olisi köyhdyttänyt böömiläisiä, se rikastutti heitä.

Muutamia vuosia myöhemmin järjestettiin uuden paavin johdolla vielä yksi ristiretki. Suunnaton armeija saapui Böömiin. Hussilaisten joukot perääntyivät sen edessä vetäen hyökkääjiä kauemmaksi maan sisäosiin, mikä sai ristiretkeläiset luulemaan, että voitto oli jo saatu.

Lopulta Procopiuksen armeija kääntyi ryhtyäkseen taisteluun. Lähestyvän joukon äänet saattoivat ristiretkeläiset pakokauhun valtaan jo ennen kuin hussilaiset olivat tulleet näkyviin. Ruhtinaat, kenraalit ja tavalliset sotilaat heittivät pois varusteensa ja pakenivat joka suuntaan. Tappio oli täydellinen, ja jälleen voittajat saivat valtavan sotasaaliin.

Tämä oli toinen kerta, kun joukko sotalaisia, taisteluun harjoitettuja miehiä pakeni yhtään iskua antamatta pienen ja heikon kansakunnan puolustajia. Maahanhyökkääjät valtasi yliluonnollinen kauhu. Hän, joka ajoi Midianin armeijan pakenemaan Gideonin ja tämän kolmeasataa miestä, oli jälleen ojentanut kätensä." 23

Diplomatian uhrin

Viimein paavilliset johtajat päättivät turvautua diplomatiaan. Tehtiin sopimus, joka saattoi böömiläiset Rooman valtaan. Böömiläiset olivat asettaneet neljä kohtaa ehdoksi rauhalle Rooman kanssa: (1) vapauden saarnata Raamatusta; (2) koko seurakunnan osallistuminen sekä leivästä että viinistä Herran ehtoollisella ja äidinkielen käyttö jumalanpalveluksissa; (3) papiston sulkeminen pois maallisista viroista ja arvoasemista ja (4) maallisten oikeusistuinten tuomiovallan ulottaminen rikostapauksissa myös papistoon. Paavilliset viranomaiset myönsivät, että neljä artiklaa tulisi hyväksyä "mutta että oikeus niiden selittämiseen tulisi varata kirkolliskokoukselle - toisin sanoen paaville ja keisarille". 24 Teeskentelyllä ja petoksella Rooma sai mitä se ei ollut saanut sodalla. Tulkitsemalla itse hussilaisten artikloja sekä Raamattua se saattoi vääntää niiden merkityksen omien tarkoituksien mukaiseksi.

Suuri joukko böömiläisiä näki sopimuksen vaarantavan vapautensa eikä siksi voinut hyväksyä sitä. Syntyi hajaannusta ja sisäisiä riitoja. jalo Procopius kaatui ja Böömi menetti vapautensa.

Jälleen vieras armeija hyökkäsi Böömiin, ja evankeliumille uskolliset joutuivat verisen vainon kohteiksi. Kuitenkin he pysyivät järkähtämättöminä. Pakotettuina etsimään suojaa luolista he kokoontuivat yhä lukemaan jumalan sanaa ja palvelemaan häntä yhdessä. Eri maihin salaa lähetettyjen viestinviejien välityksellä he kuulivat, "että Alppien keskellä oli ikivanha seurakunta, joka perustautui Raamattuun ja vastusti Rooman jumalatonta turmelusta". 25 He iloitsivat suuresti kirjeenvaihdosta valdolaiskristittyjen kanssa.

Uskollisina evankeliumille böömiläiset odottivat vainonsa yön päättymistä kääntäen sen pimeimmälläkin hetkellä katseensa kohti taivaanrantaan, kuten ne, jotka odottavat aamua.

7. Luther - oikea mies oikeaan aikaan

Huomattavin niistä, jotka oli kutsuttu johtamaan kirkkoa paavinvallan pimeydestä puhtaamman uskon valoon, oli Martti Luther. Hän pelkäsi ainoastaan Jumalaa eikä tunnustanut muuta uskon perustusta kuin Raamatun. Hän oli oikea mies oikeaan aikaan. Luther vietti varhaiset vuotensa vaatimattomassa saksalaisessa talonpoikaiskodissa. Hänen isänsä halusi hänen ryhtyvän lakimieheksi, mutta Jumala aikoi tehdä hänestä hitaasti vuosisatojen kuluessa kohoavan suuren temppelein rakentajan. Vastoinkäymiset, puute ja ankara kuri olivat koulu, jossa Ääretön Viisaus valmisti Lutheria elämäntehtävänsä.

Lutherin isä oli harkintakykyinen mies. Hänen terve talonpoikaisjärjensä oli saanut hänet suhtautumaan luostarijärjestelmään epäilevästi. Häntä ei miellyttänyt se, että Luther ilman hänen suostumustaan meni luostariin. Vasta kahden vuoden kuluttua isä teki sovinnon poikansa kanssa, mutta silloinkaan hän ei luopunut mielipiteissään.

Lutherin vanhemmat yrittivät ohjata lapsiaan tuntemaan Jumalaa. He ponnistelivat vilpittömästi ja kestävästi valmentaakseen heitä hyödylliseen elämään. Joskus he olivat liian ankaria, mutta uskonpuhdistaja itse näki heidän kurinpidossaan enemmän kiitettävää kuin moitittavaa.

Koulussa Lutheria kohdeltiin tylysti ja vieläpä väkivaltaisesti. Hän näki usein nälkää. Vallitsevan uskonnon synkät, taikauskoiset käsitykset herättivät

SUURI TAISTELU

hänessä pelkoa. Iltaisin hän kävi levolle mieli apeana. Ajatus Jumalasta, joka oli julma tyranni pikemmin kuin lempeä taivaallinen. Isä, piti hänet jatkuvasti kauhun vallassa.

Kun hän meni Erfurtin yliopistoon, tulevaisuudennäkymät olivat valoisammat kuin aikaisempina vuosina. Hänen vanhempansa olivat säästävasti eläen ja ahkerasti työskennellen hankkineet itselleen hyvän taloudellisen aseman ja pystyivät avustamaan häntä riittävästi. Järkevät ystävät puolestaan vähensivät jossain määrin hänen aikaisemman kasvatuksessa huonoja seurauksia. Suotuisien virikkeiden vaikutuksesta hän kehittyi nopeasti. Väsymätön ahkeruus nosti hänet pian toveriensa yläpuolelle.

Luther aloitti jokaisen päivän rukouksella ja pyysi sydämessään jatkuvasti johdatusta. "Hyvin rukoiltu on enemmän kuin puoliksi opiskeltu", hän sanoi usein. 1

Eräänä päivänä hän huomasi yliopiston kirjastossa latinankielisen Raamatun, kirjan, jota hän ei ollut koskaan aikaisemmin nähnyt. Hän oli kuullut katkelmia evankeliumeista ja kirjeistä ja luuli, ettei Raamatussa puita kirjoja ollutkaan. Nyt hän näki ensimmäisen kerran koko Raamatun. Kunnioittaen ja ihmetellen hän käänteli pyhiä sivuja ja luki elämän sanaa pysähtyen välillä huudahtamaan: "Kunpa Jumala antaisi minulle tällaisen kirjan!" 2 Hänen vierellään oli

enkeleitä, ja Jumalan antaman valon säteet paljastivat hänelle totuuden aarteita. Syvemmin kurin koskaan hän tiedosti syntisen tilansa.

Rauha Jumalan kanssa

Halu päästä rauhaan Jumalan kanssa johti hänet luostariin. Siellä hän joutui suorittamaan kaikkein halveksituimpiakin tehtäviä ja kulkemaan kerjuulla talosta taloon. Hän kesti kuitenkin kärsivällisesti

LUTHER - OIKEA MIES OIKEAAN AIKAAN

nöyryytyksen, koska hän uskoi sen olevan välttämätöntä syntiensä tähden. Hän nukkui liian vähän eikä halunnut kuluttaa aikaa edes niukkoihin aterioihinsa saadakseen iloita Jumalan sanan tutkimisesta. Hän oli löytänyt luostarin seinään ketjulla kiinnitetyn Raamatun, ja sen luona hän kulutti usein aikaansa.

Hän vietti äärimmäisen ankaraa elämää yrittäen paastoilla, öisillä hartaudenharjoituksilla ja ruoskimisilla tukahduttaa luonteessaan piilevän pahan. Jälkeenpäin hän sanoi: "Jos munkki voisi munkkiudellaan ansaita taivaan, olisin varmasti ansainnut sen. - - Jos sitä olisi jatkunut pitkään, itsekidutus olisi vienyt :minulta hengen."³ Kaikista ponnisteluista huolimatta hänen uupunut sielunsa ei löytänyt lepoa. Lopulta hän joutui epätoivon partaalle.

Kun kaikki näytti menetetyltä, Jumala lähetti hänen avukseen ystävän. Staupitz avasi Lutherille Jumalan sanan ja pyysi häntä kääntämään katseensa pois itsestään ja katsomaan Jeesukseen. "Sen sijaan että piinaisit itseäsi syntiesi vuoksi, heittäydy Lunastajan käsivarsille. Luota häneen, hänen elämänsä vanhurskauteen ja sovituskuolemaansa. - - Jumalan Poika - - tuli ihmiseksi antaakseen sinulle varmuuden Jumalan suosiosta. - Rakasta häntä, joka rakasti ensin sinua."⁴ Hänen sanansa tekivät Lutheriin syvän vaikutuksen. Hänen levoton sielunsa sai rauhan.

Pappisvihkimyksensä jälkeen Luther kutsuttiin Wittenbergin yliopistoon professoriksi. Hän ryhtyi luennoimaan psalmeista, evankeliumeista ja kirjeistä suurille joukoille ilahuneita kuulijoita. Staupitz, hänen esimiehensä, kannusti häntä nousemaan, saarnatuoliin ja julistamaan Jumalan sanaa. Mutta Luther tunsu itsensä arvottomaksi puhumaan ihmisille Kristuksen edustajana. Vasta pitkän taistelun jälkeen hän antoi periksi ystäviensä vetoomuksille. Hän tunsu

SUURI TAISTELU

hyvin Raamatun, ja Jumalan armo oli hänen yllään. Selkeys ja voima, jolla hän julisti totuutta, sai heidät vakuuttumaan siitä älyllisesti, ja hänen palava intonsa kosketti heidän sydäntään.

Luther oli yhä paavinkirkon uskollinen poika, eikä hän aikonutkaan tulla muuksi. Jumalan kaitsemuksesta hän joutui lähtemään Roomaan. Hän matkusti jalkaisin ja yöpyi luostareissa. Hänen näkemänsä loisto ja ylellisyys hämmästyttivät häntä. Munkit asuivat upeissa asunnoissa, pukeutuivat kalliisiin vaatteisiin ja herkuttelivat ylellisillä aterioilla. Tämä kaikki alkoi hämmentää Lutherin mieltä.

Vihdoin hän näki etäällä seitsemän kukkulan kaupungin. Hän heittäytyi maahan ja huudahti: "Pyhä Rooma, tervehdin sinua!"
5 Hän kävi kirkoissa, kuunteli pappien ja munkkien ihmeellisiä tarinoita ja suoritti kaikki vaaditut seremoniat. Kaikkialla hän näki asioita, jotka hämmästyttivät häntä. Papit käyttäytyivät jumalattomasti, ja prelaatit laskivat sopimatonta pilaa. Häntä kauhistuttivat pappien rienaavat puheet vieläpä messun aikana. Hän näki kevytmielistä elämää ja irstailua. "Kukaan ei osaa kuvitella", hän kirjoitti, "mitä syntejä ja häpeällisiä tekoja Roomassa tehdään. Ihmisillä on tapana sanoa: 'Jos on olemassa helvetti, Rooma on rakennettu sen yläpuolelle.' " 6

Totuus Pilatuksen portailla.

Paavi oli luvannut aneen kaikille, jotka nousisivat polvillaan "Pilatuksen portaat". Väitettiin, että portaikko oli siirretty yliluonnollisella tavalla Jerusalemissa Roomaan. Luther oli eräänä päivänä .nousemassa näitä portaita, kun ukkosen kaltainen ääni tuntui sanovan: "Uskosta vanhurskas saa elää." Häpeän ja kauhun valtaamana hän hyppäsi jaloilleen. Tämän jälkeen hän näki entistä selvemmin, miten turhaa oli luottaa ihmistekoihin pelastuksen asiassa. Hän käänsi

LUTHER - OIKEA MIES OIKEAAN AIKAAN

Puuttuva sivu –
lisätään

SUURI TAISTELU

kauppaa Saksassa - oli todistettu syylliseksi alhaisiin rikoksiin yhteiskuntaa ja Jumalan lakia vastaan, mutta silti häntä käytettiin edistämään paavin liiketoimia Saksassa. Hän kertoi räikeitä valheita ja uskomattomia tarinoita pettääkseen tietämätöntä ja taikauskoista kansaa. Jos heillä olisi ollut Jumalan sana, heitä ei olisi johdettu harhaan, mutta Raamattu oli evätty heiltä. 10

Kun Tetzeli saapui kaupunkiin, hänen edellään kulki sanansaattaja, joka kuulutti: "Jumalan ja pyhän isän armo on porteillanne." 11 Ihmiset toivottivat herjaavan teeskentelijän tervetulleeksi kuin hän olisi ollut Jumala itse. Tetzeli nousi kirkon saarnatuoliin ja ylisti aneita Jumalan arvokkaimmaksi lahjaksi. Hän julisti, että hänen anekirjojensa perusteella ostaja saisi anteeksi nekin synnit, jotka tämä haluaisi myöhemmin tehdä, "eikä katumuskaan ole välttämätön" 12

Hän vakuutti kuulijoilleen, että hänen aneensa pystyivät pelastamaan kuolleita: heti kun raha kilahtaisi hänen kirstunsa pohjalle, lähtisi sielu, jonka puolesta se oli maksettu, kiirastulesta taivaaseen. 13

Kultaa ja hopeaa virtasi Tetzelin raha-arkkuun. Pelastus, joka voitiin ostaa rahalla, saatiin helpommin kuin se pelastus, joka vaati katumusta, uskoa ja uutteria ponnistuksia synnin vastustamiseksi ja voittamiseksi. (Katso liitettä kirjan lopussa.)

Luther kauhistui. Monet hänen seurakunnastaan olivat ostaneet anekirjoja. He tulivat pastorinsa luo, tunnustivat syntinsä ja odottivat synninpäästöä, ei katumuksen ja parannuksen haluavaan aneiden vuoksi. Luther kieltäytyi ja varoitti heitä, että ilman katumusta ja parannusta he hukkuisivat synneissään. He menivät Tetzelin luo valittamaan, ettei heidän rippi-isänsä hyväksynyt hänen anekirjojaan, ja jotkut vaativat rohkeasti takaisin rahojaan. Raivostunut munkki lasketteli kammottavia kirouksia, määräsi tulia syytettäväksi toreille ja julisti, että hän "oli saanut paavil-

Puuttuva sivu –
lisätään

SUURI TAISTELU

iloiten ja tunnistivat niissä Jumalan äänen. He tunsivat, että Herra oli kohottanut kätensä pysäyttääkseen Roomasta vyöryvän turmeluksen hyökyaallon. Ruhtinaat ja viranomaiset iloitsivat salaa siitä, että nyt asetettaisiin este sille röyhkeälle vallalle, joka kielsi oikeuden valittaa päätöksistään.

Viekkaat kirkonmiehet raivostuivat nähdessään voittojensa vaarantuvan. Uskonpuhdistaja joutui kohtaamaan katkeria syytöksiä. "Kukapa ei tietäisi", hän sanoi, "että ihminen esittää harvoin uusia ajatuksia - - joutumatta syytetyksi riitojen lietsomisesta? - - Miksi Kristus ja kaikki marttyyrit surmattiin? Koska - - he esittivät uusia asioita kysymättä ensin nöyrästi, neuvoa vanhoihin mielipiteisiin tukeutuvilta auktoriteeteilta. "'

15

Lutherin vihollisten syytökset, hänen päämääriensä vääristely ja maineensa mustamaalaus olivat hukuttaa hänet alleen. Hän oli luottanut siihen, että johtajat liittyisivät mielellään uskonpuhdistuksen rintamaan. Hän oli odottanut valoisamman päivän sarastavan kirkolle.

Mutta rohkaisu oli vaihtunut syytöksiin. Monet korkeat kirkon ja valtion virkamiehet näkivät pian, että näiden totuuksien hyväksyminen itse asiassa mitätöisi Rooman arvovalan, pysäyttäisi. sen kassaan tulvivat rahavirrat ja vähentäisi siten paavillisten johtajien loistoa. Jos ihmiset opetettaisiin etsimään pelastusta yksin Kristukselta, paavin valtaistuim kukistuisi ja lopulta he itse menettäisivät arvovaltansa. Siksi he asettuivat Kristusta ja totuutta vastaan vastustamalla miestä, jonka hän oli lähettänyt valistamaan heitä.

Luther vapisi ajatellessaan itseään - yksi mies vastustamassa maailman mahtavia. "Kuka minä olin", hän kirjoittaa, "vastustamaan majesteettista paavia, jonka edessä - - maan kuninkaat ja koko maailma

88

LUTHER - OIKEA MIES OIKEAAN AIKAAN

vapisivat? - - Kukaan ei voi tietää, mitä sydämeni kärsi näinä kahtena ensimmäisenä vuotena ja millaiseen masennukseen tai suorastaan epätoivoon olin vajonnut. 16 Mutta kun ihmisten tuki lakkasi, hän katsoi yksin Jumalaan. Hän saattoi nojata turvallisesti kaikkivoipaan käsivarteen.

Eräälle ystävälleen Luther kirjoitti: "Ensimmäinen velvollisuutesi on aloittaa rukouksella. - - Älä toivo mitään omilta ponnistuksiltasi ja omalta ymmärrykseltäsi; luota yksin Jumalaan ja hänen Henkensä vaikutukseen. 17 Tämä on tärkeä opetus niille, jotka tuntevat Jumalan kutsuneen heidät julistamaan muille vakavia ajankohtaisia totuuksia. Taistelussa pahan voimia vastaan tarvitaan enemmän kuin älyn ja inhimillisen viisauden voimaa.

Yksin Raamattu

Kun viholliset vetosivat tapoihin ja perinteisiin, Luther perusteli kantansa yksin Raamatun vastustamattomilla todistuksilla. Lutherin saarnoista ja kirjoituksista lähti valonsäteitä, jotka herättivät ja valaisivat tuhansia. Jumalan sana oli kuin kaksiteräinen miekka, joka tunkeutui ihmisten sydämeen. Kansan silmät, jotka niin pitkään olivat suuntautuneet inhimillisiin rituaaleihin ja maallisiin välittäjiin, kääntyivät nyt uskossa ristiinnaulittuun Kristukseen.

Tämä laajalle levinnyt mielenkiinto herätti pelkoa paavillisissa viranomaisissa. Luther sai käskyn saapua Roomaan. Hänen ystävänsä tunsivat hyvin vaaran, joka uhkasi häntä tuossa turmeltuneessa kaupungissa, joka jo ennestään oli juovuksissa Jeesuksen marttyyrien verestä. He pyysivät, että häntä kuulusteltaisiin Saksassa.

Näin tapahtui, ja paavin lähettiläs määrättiin tutkimaan asiaa. Virkamiehen saamissa ohjeissa todettiin, että Luther oli jo julistettu harhaoppiseksi. Siksi lähet-

Puuttuva sivu –

lisätään

LUTHER - OIKEA MIES OIKEAAN AIKAAN

peruuttamaan tai, jos se ei onnistuisi, toimittaa hänet Roomaan osallistumaan Husin ja Hieronymuksen kohtalosta, Siksi hän yritti asiamiestensä välityksellä houkutella Lutherin saapumaan oikeudenkäyntiin ilman suojakirjaa ja jättäytymään näin hänen armoilleen. Uskonpuhdistaja kieltäytyi. Hän ei tullut paavin lähettilään luo ennen kuin oli saanut asiakirjan, joka takasi hänelle keisarin suojelun.

Paavin edustajat päättivät voittaa Lutherin teeskentelemällä ystävällisyyttä. Lähettiläs esiintyi erittäin hyväntahtoisesti, mutta vaati Lutheria alistumaan ehdoitta kirkon valtaan ja antamaan väittelemättä ja kyselemättä periksi jokaisessa kohdassa. Vastauksessaan Luther ilmoitti kunnioittavansa kirkkoa, rakastavansa totuutta ja olevansa valmis vastaamaan kaikkiin opillisiin vastaväitteisiin sekä alistamaan oppinsa johtavien yliopistojen arvioitavaksi. Samalla hän vastusti kardinaalin pyrkimystä pakottaa hänet peruuttamaan todistamatta ensin hänen olevan väärässä.

Ainoa vastaus oli: "Peruuta, peruuta!" Uskonpuhdistaja osoitti, että Raamattu tuki hänen kantaansa. Hän ei voisi luopua totuudesta. Lähettiläs, kykenemättä vastaamaan Lutherin perusteluihin, hukutti hänet syytösten, ivan, imartelun sekä perimätiedosta ja kirkkoisien kirjoituksista otettujen lainausten tulvaan, niin että uskonpuhdistaja ei saanut suunvuoroa. Lopulta Luther sai vastenmielisesti myönnetyn luvan vastata kirjallisesti.

Eräälle ystävälle hän kirjoitti: "Kirjoituksen voi antaa muiden arvioitavaksi; toiseksi sillä voi paremmin herättää pelkoa, jos ei omaatuntoa, ylimielisessä ja lavertelevassa itsevaltiaassa, joka muuten voittaisi kopealla kielellään." 20

Seuraavassa tapaamisessa Luther esitti selkeän ja voimakkaan tiivistelmän mielipiteistään ja perusteli niitä Raamatulla.

Luettuaan kirjoituksen ääneen hän

SUURI TAISTELU

antoi sen kardinaalille, joka heitti sen halveksivasti syrjään ja selitti sen olevan täynnä tyhjiä sanoja ja asiaankuulumattomia lainauksia. Tämän jälkeen Luther kohtasi ylpeän prelaatin tämän omalla maaperällä - kirkon perimätiedon ja opin kiemuroissa - ja kumosi täysin hänen väitteensä.

Prelaatti menetti kokonaan itsehillintänsä ja huusi raivoissaan: "Peruuta tai lähetän sinut Roomaan!" Lopuksi hän sanoi ylpeästi ja vihaisesti: "Peruuta tai älä tule takaisin." 21

Uskonpuhdistaja poistui välittömästi ystäviensä kanssa ja ilmaisi näin selvästi, että häneltä oli turha odottaa peruutusta. Tätä kardinaali ei ollut tarkoittanut. Jäätyään nyt yksin kannattajiensa keskelle hän katseli näitä harmistuneena suunnitelmiansa odottamattomasta epäonnistumisesta.

Läsnä olevalla suurella seurueella oli tilaisuus verrata näitä kahta miestä toisiinsa ja arvostella heidän käytöstään samoin kuin heidän näkökantojensa kestävyyttä ja totuudellisuutta. Uskonpuhdistaja oli vaatimaton, nöyrä, luja, ja totuus oli hänen puolellaan. Paavin edustaja oli tärkeilevä, ylpeä ja kohtuuton. Vaikka hänellä ei ollut ainoatakaan Raamattuun perustuvaa todistetta, hän huusi kiihkeästi: "Peruuta tai sinut lähetetään Roomaan."

Pako Augsburgista

Lutherin ystävät vaativat häntä palaamaan viipymättä ja äärimmäistä varovaisuutta noudattaen Wittenbergiin, koska Augsburgiin jääminen oli hyödytöntä. Niin hän lähti Augsburgista ratsain ennen aamunkoittoa seuranaan vain maistraatin antama opas. Hän ratsasti salaa pimeään kaupungin läpi. Valppaat ja julmat viholliset suunnittelivat hänen tuhoaan. Ne olivat ahdistuksen ja hartaan rukouksen hetkiä. Hän saapui kaupungin muurissa olevalle pienelle portille.

LUTHER - OIKEA MIES OIKEAAN AIKAAN

Se avattiin hänelle, ja hän pääsi oppaansa kanssa läpi. Ennen kuin lähettiläs kuuli Lutherin lähdöstä, tämä oli vainoojiensa tavoittamattomissa.

Utinen Lutherin paosta hämmästytti ja raivostutti lähettilästä. Hän oli odottanut saavansa suurta kunniaa lujuudestaan tätä kirkon häiritsijää kohtaan. Kirjeessään Fredrikille, Saksin vaaliruhtinaalle, hän tuomitsi Lutherin ankarasti ja vaati Fredrikiä lähettämään uskonpuhdistajan Roomaan tai karkottamaan hänet Saksasta.

Vaaliruhtinaalla oli toistaiseksi vain vähän tietoa uskonpuhdistuksen opeista, mutta Lutherin sanojen voima ja selkeys oli tehnyt häneen syvän vaikutuksen. Fredrik päätti suojella uskonpuhdistajaa niin kauan kuin ei voitu todistaa tämän olevan väärässä. Vastaukseksi lähettiläälle hän kirjoitti: "Koska Martti-tohtori on ollut edessänne Augsburgissa, teidän pitäisi olla tyytyväinen. Me emme odottaneet teidän yrittävän pakottaa hänet peruuttamaan vakuuttamatta häntä ensin hänen erehdyksistään. Yksikään ruhtinaskuntamme oppineista ei ole kertonut minulle, että Martin oppi on jumalatonta, antikristillistä tai kerettiläistä." 22 Vararuhtinas näki, että uskonpuhdistusta tarvittiin. Hän iloitsi salaa siitä, että tällainen parempi vaikutus alkoi tuntua kirkossa.

Vasta vuosi oli kulunut siitä, kun uskonpuhdistaja oli naulannut teesinsä linnankirkon oveen, ja jo nyt hänen kirjoituksensa olivat synnyttäneet kaikkialla uutta mielenkiintoa Raamattuun. Yliopistoon tulvi opiskelijoita ei vain kaikkialta Saksasta vaan myös muista maista. Nuoret miehet, jotka ensimmäisen kerran näkivät Wittenbergin, "kohottivat kätensä kohti taivasta ja ylistivät Jumalaa siitä, että hän oli antanut totuuden valon loistaa tästä kaupungista".23

Luther oli vasta osaksi kääntynyt paavillisuuden erehdyksistä. Silti hän kirjoitti: "Luen paavin

SUURI TAISTELU

asetuksia - - enkä tiedä, onko paavi antikristus itse vai hänen apostolinsa, niin pahoin on Kristus niissä väärennetty ja ristiinnaulittu.” 24

Rooma vimmastui yhä enemmän Lutherin hyökkäyksistä. Kiihkomieliset vastustajat, vieläpä eräät katolisten yliopistojen tohtorit, julistivat, että tuon munkin tappaminen ei olisi syntiä. Mutta Jumala suojeli häntä. Hänen opeistaan puhuttiin kaikkialla - "tuvisa ja luostareissa - - aatelisten linnoissa, yliopistoissa ja kuningasten palatseissa".25

Näihin aikoihin Lutherille selvisi, että böömiläinen uskonpuhdistaja Hus oli kannattanut uskosta vanhurskautuminen suurta totuutta. "Me olemme kaikki.", Luther sanoi, "Paavali, Augustinus ja minä, tietämättämme olleet husilaisia!" "Totuutta saarnattiin - - sata vuotta sitten, ja se poltettiin!" 26

Yliopistoista Luther kirjoitti: "Pelkään pahoin, että yliopistot osoittautuvat suuriksi helvetin porteiksi, mikäli niissä ei ahkerasti selitetä pyhiä kirjoituksia ja syövytetä niitä nuorten mieleen. - - Jokainen laitos, jossa ihmiset eivät ole jatkuvasti tekemisissä Jumalan sanan kanssa, rappeutuu väistämättä.” 27

Tämä vetoamus levisi kaikkialle Saksaan. Koko kansakunta joutui kuohuksiin. Lutherin vastustajat vaativat paavilta määrätietoisia toimia häntä vastaan. Päätettiin, että hänen oppinsa tuli tuomita välittömästi. Jos uskonpuhdistaja ja hänen kannattajansa eivät muuttaisi mieltään, heidät kaikki julistettaisiin pannaan.

Vakava kriisi

Tämä oli vakava kriisi uskonpuhdistukselle. Luther ei ollut sokea uhkaavalle myrskylle, mutta hän luotti siihen, että Kristus olisi hänen tukensa ja turvansa. "En tiedä mitä tulee tapahtumaan, enkä edes välitä tietää. - - Lehtikään ei putoa meidän Isämme

LUTHER - OIKEA MIES OIKEAAN AIKAAN

tahtomatta. Miten paljon halukkaammin hän pitääkään huolen meistä! On helppo kuolla Sanan vuoksi, koska lihaksi tullut Sana on itse kuollut. " 28

Kun paavin bulla tavoitti Lutherin, hän sanoi: "Halveksin ja vastustan sitä. Se on jumalaton ja väärä. - - Siinä tuomitaan itse Kristus. Nyt minulla on vapautuneempi olo, sillä vihdoin tiedän, että paavi on antikristus ja että hänen valtaistuimensa on Saatanan valtaistuin." 29

Rooman määräys ei kuitenkaan ollut tehoton. Paavin julistus sai heikot ja taikauskoiset vapisemaan, ja monet pitivät elämää liian arvokkaana vaarannettavaksi. Päättyisikö uskonpuhdistajan työ tähän?

Luther oli yhä peloton. Hirvittävällä voimalla hän sinkosi tuomion takaisin Roomaa vastaan. Kaikkia kansankerroksia edustaneen väkijoukon läsnä ollessa Luther poltti paavin bullan ja sanoi: "Kiivas taistelu on juuri alkanut. Tähän asti olen vain leikitellyt paavin kanssa. Aloitin tämän työn Jumalan nimessä; se päätetään ilman minua ja hänen voimassaan. - - Kukapa tietää, vaikka Jumala olisi valinnut ja kutsunut minut. Eikö heidän tulisi pelätä, että halveksiessaan minua he halveksivat itse Jumalaa? - -

'Jumala ei koskaan valinnut profeetaksi ylipappia tai muita merkkihenkilöitä. Yleensä hän valitsi vähäväkisiä ja halveksittuja ihmisiä, kerran jopa paimenen, Aamoksen. Kaikkina aikoina pyhien on pitänyt nuhdella arvohenkilöitä, kuninkaita, ruhtinaita, pappeja ja oppineita henkensä kaupalla. - - En sano olevani profeetta, mutta sanon, että heidän tulisi pelätä, koska minä olen yksin ja heitä on monta. Siitä olen varma, että Jumalan sana tukee minua, ei heitä. »30

Kuitenkin Luther vasta ankaran taistelun jälkeen päätti lopullisesti erota kirkosta: "Oi, kuinka tuskallista onkaan ollut, vaikka Raamattu on puolellani,

SUURI TAISTELU

vakuuttua siitä, että minun on yksin uskallettava vastustaa paavia ja kutsua häntä antikristukseksi! Miten monta kertaa olenkaan katkerasti esittänyt itselleni samaan kysymyksen, mikä niin usein oli paavilaisten huulilla: `Sinäkö yksin olet viisas? Voivatko kaikki muut olla väärässä? Mitä tapahtuu, jos loppujen lopuksi oletkin väärässä ja eksytät monia sieluja, jotka joutuvat ikuiseen kadotukseen?' Näin taistelin itseäni ja Saatanaa vastaan, kunnes Kristus erehtymättömällä sanallaan vahvisti sydämeni näitä epäilyksiä vastaan. " 31

Ilmestyi uusi bulla, jossa uskonpuhdistaja erotettiin lopullisesti Rooman kirkosta ja julistettiin taivaan kiroamaksi. Sama tuomio koski kaikkia, jotka hyväksyivät hänen oppinsa.

Vastustus on kaikkien niiden osa, joita Jumala käyttää omalle ajalleen soveltuvien totuuksien julistamiseen. Lutherin ajalle oli oma totuutensa; myös nykyajan seurakunnalle on oma nykyinen totuutensa. Mutta nykyajan enemmistö on kiinnostunut totuudesta yhtä vähän kuin Lutheria vastustaneet paavin annattajat. Tälle ajalle kuuluvaa totuutta esittävien ei tule odottaa parempaa vastaanottoa kuin varhaiset uskonpuhdistajat saivat. Suuri taistelu totuuden ja valheen, Kristuksen ja Saatanan välillä tulee kiihtymään tämän maailman historian loppuun saakka. 32

8. Luther totuuden puolustajana

Uusi keisari, Kaarle V, nousi Saksan valtaistuimelle. Saksin vaaliruhtinas, jolle Kaarle oli paljon velkaa kruunustaan, pyysi hartaasti, ettei hän ryhtyisi toimiin Lutheria vastaan ennen kuin oli antanut tälle tilaisuuden puolustautua. Keisari joutui näin erittäin hämmentävään ja kiusalliseen aseinaan. Paavin kannattajia ei tyydyttäisi muu kuin Lutherin kuolema. Vaaliruhtinas oli todennut, "että tohtori Lutherille oli annettava suojakirja, jotta hän voisi saapua oppineiden, hurskaiden ja puolueettomien tuomarien tutkittavaksi". 1

Valtiopäivät kokoontuivat Wormsiin. Siellä Saksan ruhtinaat tapasivat nuoren hallitsijansa ensimmäisen kerran. Wormsiin tuli kirkon ja valtion johtohenkilöitä sekä lähettäjiä ulkomailta. Eniten mielenkiintoa herätti uskonpuhdistajan tapaus. Kaarle oli käskenyt vaaliruhtinasta tuomaan Lutherin mukanaan ja vakuutti suojelevansa häntä sekä lupasi, että riidanalaisista kysymyksistä keskusteltaisiin vapaasti. Luther kirjoitti vaaliruhtinaalle: "Jos keisari kutsuu minua, pidän sitä Jumalan kutsuna. Jos he haluavat tehdä minulle väkivaltaa jätän asian Herran käsiin. Jos hän ei pelasta minua, elämälläni on vain vähän merkitystä. Te voitte odottaa minulta mitä vain paitsi pakoa ja peruutusta. Paeta en voi, ja vielä vähemmän peruuttaa." 2

Utinen Lutherin tulosta valtiopäiville herätti yleistä kiihtymystä. Paavin lähettiläs Aleander pelästy ja

97

SUURI TAISTELU

raivostui. Sellaisen asian tutkiminen, jossa paavi oli jo antanut tuomion, merkitsi paavin arvovallan halveksimista. Sitä paitsi tämän miehen voimakkaat perustelut voisivat saada monet ruhtinaat kääntämään selkensä paaville. Hän vaati Kaarlela estämään Lutherin esiintymisen Wormsissa ja sai keisarin myöntymään.

Voittoonsa tyytymätön Aleander ponnisteli Lutherin tuomion vahvistamiseksi syyttäen uskonpuhdistajaa "kehotuksesta, kapinasta, jumalattomuudesta ja jumalanpilkasta". Mutta hänen raivokkuutensa paljasti hänen vaikuttimensa. "Häntä ohjaa viha ja kostonhimo", todettiin yleisesti.

3

Kaksinkertaisella innolla Aleander vaati keisaria toteuttamaan paavin päätökset. Lähettilään itsepintaisuuden uuvuttama Kaarle pyysi häntä esittämään asiansa valtiopäiville. Uskonpuhdistajan kannattajat odottivat huolestuneina Aleanderin puhetta. Saksin vaaliruhtinas ei ollut paikalla, mutta muutamat hänen neuvosmiehistään tekivät muistiinpanoja lähettilään puheesta.

Lutheria syytetään harhaoppisuudesta

Oppineesti ja kaunopuheisesti Aleander ryhtyi syyttämään Lutheria kirkon ja valtion viholliseksi. "Lutherin harhaopeissa on riittävästi syytä sadantuhannen kerettiläisen polttamiseen", hän julisti.

"Mitä nämä luterilaiset ovat? Joukko röyhkeitä opettajia, turmeltuneita pappeja, irstaita munkkeja, tietämättömiä lakimiehiä ja rappeutuneita aatelisia. - - Miten paljon suurempi, kyvykkäämpi ja voimakkaampi onkaan katolinen puolue! Tämän loistavan kokouksen yksimielinen päätös tulee valaisemaan yksinkertaisia, varoittamaan häpeämättömiä, rohkaisemaan horjuvia ja antamaan voimaa heikoille." 4

Samoin perustein vastustetaan yhä niitä, jotka uskaltavat esittää Jumalan sanan selviä opetuksia.

98

SUURI TAISTELU

"Keitä nämä uusien oppien saarnaajat ovat? He ovat oppimattomia, harvalukuisia ja alemmista yhteiskuntaluokista. Silti he väittävät omistavansa totuuden ja olevansa Jumalan valittu kansa. He ovat tietämättömiä ja harhaan johdettuja. Miten paljon suurempi ja vaikutusvaltaisempi onkaan meidän kirkkomme!" Tällaiset todistelut eivät ole nyt sen pätevämpiä kuin uskonpuhdistajankaan päivinä.

Luther ei ollut paikalla vastustamassa paavin lähettilästä Jumalan sanan selvillä ja vakuuttavilla totuuksilla. Yleisesti oltiin taipuvaisia ei vain tuomitsemaan hänet ja hänen oppinsa vaan, jos mahdollista, kitkemään kerettiläisyys juurineen. Rooma oli esittänyt kaiken mahdollisen puolustukseksi. Tämän jälkeen totuuden ja erehdyksen vastakohtaisuus näkyisi selvemmin, kun ryhdyttäisiin avoimeen taisteluun.

Nyt Herra innoitti erästä valtiopäivien jäsentä kuvaamaan totuudenmukaisesti paavin hirmuvallan vaikutuksia. Saksin herttua Yrjö nousi seisomaan tuossa ruhtinaiden kokouksessa ja luetteli pelottavan yksityiskohtaisesti paavinkirkon petoksia ja hirmutekoja.

"Väärinkäytökset - - todistavat Roomaa vastaan. Häpeämättömästi he tavoittelevat vain - - rahaa, rahaa, rahaa niin että saarnaajat, joiden tulisi opettaa totuutta, lausuvat pelkkiä valheita, eikä heitä ainoastaan suvaita vaan myös palkitaan, sillä mitä enemmän he valehtelevat, sitä suuremmat ovat heidän tulonsa. Tästä saastaisesta lähteestä sellaiset likavedet virtaavat. "Irstausta ojentaa kätensä ahneudelle. - - Valitettavasti pappien aiheuttama pahennus syöksee monen sieluparan ikuisen kadotukseen. Yleinen uudistus on välttämätön. 5 Puhuja oli uskonpuhdistajan vannoutunut vihollinen, mikä vahvisti hänen sanojensa vaikutusta.

Jumalan enkelit lähettivät valonsäteitä erehdyksen pimeyteen ja avasivat sydämiä totuudelle. Totuuden

SUURI TAISTELU

Jumalan voima hallitsi vieläpä uskonpuhdistuksen vastustajia ja valmisti tietä suurelle työlle, joka pian tehtäisiin. Valtiopäivillä oli kuultu Lutheria suuremman olennon ääni.

Nimitettiin valiokunta laatimaan luettelo Saksan kansaa rasittavista paavillisista sortotoimista. Luettelo esitettiin keisarille ja pyydettiin, että hän ryhtyisi toimiin vääryyksien oikaisemiseksi. Anomuksentekijät sanoivat: Velvollisuutemme on estää kansaamme joutumasta rappioon ja häpeään. Tämän vuoksi pyydämme mitä nöyrimmin ja hartaimmin Teitä määräämään ja panemaan toimeen yleisen uudistuksen. " 6

Luther kutsutaan valtiopäiville

Neuvosto vaati nyt Lutheria paikalle. Vihdoin keisari suostui, ja Luther kutsuttiin. Kutsun mukana oli suojakirja. Ne vei Wittenbergiin sanansaattaja, jonka oli määrä tuoda hänet Wormsiin.

Lutherin ystävät olivat perillä häneen kohdistuvista ennakkoluuloista ja vihamielisyydestä ja pelkäsivät siksi, ettei suojakirjaa kunnioitettaisi. Hän vastasi: "Kristus antaa minulle Henkensä, ja niin voitan nämä vääryyden lähettiläät. Halveksin heitä eläessäni, ja kuolemassani voitan heidät. He yrittävät Wormsissa saada minut peruuttamaan, ja tämä on peruutukseni: Ennen sanoin, että paavi on Kristuksen sijainen; nyt vakuutan, että hän on Herran vastustaja ja pahalaisen apostoli." 7

Keisarin sanansaattajan lisäksi kolme ystävää päätti lähteä Lutherin mukaan. Melancthon oli kiintynyt Lutheriin, ja myös hän halusi tulla. Mutta hänen pyyntöihinsä ei suostuttu. Uskonpuhdistaja sanoi: "Jos en palaa ja vihollisen surmaavat minut, jatka sinä opettamista ja pysy lujana totuudessa. Työskentele puolestani. - - Jos sinä elät, kuolemani merkitsee vain vähän." 8

100

SUURI TAISTELU

Synkät aavistelut painoivat ihmisiä. He kuulivat, että Lutherin kirjoitukset oli tuomittu Wormsissa. Sanansaattaja pelkäsi Lutherin turvallisuuden puolesta valtiopäivillä ja kysyi, halusiko hän jatkaa matkaa. Hän vastasi: "Vaikka minut kirottaisiin jokaisessa kaupungissa, jatkan eteenpäin."9

Erfurtissa Luther kulki ennestään tutuilla kaduilla, kävi luostarikammiossaan ja ajatteli, millaisten taistelujen kautta hän oli saanut valon, joka nyt loisti Saksassa. Häntä pyydettiin saarnaamaan. Tämä oli häneltä kielletty, mutta sanansaattaja antoi hänelle luvan, ja niin munkki, joka kerran oli pantu luostarin raskaimpiin töihin, nousi nyt saarnatuoliin.

Väki kuunteli kuin lumouksen vallassa. Nääntyville sieluille murrettiin elämän leipää. Kristus korotettiin heidän edessään paavien, lähettiläiden, keisarien ja kuninkaiden yläpuolelle. Sanallakaan Luther ei viitannut omaan vaaralliseen asemaansa. Kristuksessa hän ei enää nähnyt itseään. Hän piiloutui Golgatan miehen taakse ja halusi vain osoittaa Jeesuksen syntisen Lunastajaksi.

Marttyyrin rohkeus

Uskonpuhdistajan jatkaessa matkaa innokas väkijoukko tungeksi hänen ympärillään ja ystävälliset äänet varoittivat häntä paavin kannattajista. "He polttavat sinut tuhkaksi", jotkut sanoivat, "kuten he tekivät Jan Husille." Luther vastasi: Vaikka he sytyttäisivät tulen, joka ulottuisi Wormsissa Wittenbergiin - kulkisin sen läpi Herran nimessä; ilmestyisin heidän eteensä - - tunnustaen Herraa Jeesusta Kristusta." 10

Kun Luther lähestyi Wormsia, syntyi suuri hälinä. Ystävät pelkäsivät hänen turvallisuutensa puolesta, viholliset taas asiansa puolesta. Paavilaisten yllytyksestä häntä kehoitettiin menemään erään ystävällismielisen ritarin linnaan, jossa kaikki vaikeudet

101

SUURI TAISTELU

voitaisi muka ratkaista sovinnollisesti. Ystävät kuvailivat häntä uhkaavia vaaroja. Järkkymätön Luther vastasi: "Vaikka Wormsissa olisi yhtä paljon paholaisia kuin tiiliä katoilla, menisin silti sinne." 11

Kun Luther saapui Wormsiin, suuri väkijoukko tungeksi porteille lausumaan hänet tervetulleeksi. Kiihtymys oli valtava. "Jumala tulee puolustamaan minua", Luther sanoi askeutuessaan vaunuista. Hänen tulonsa sai paavin kannattajat tyrmistymään. Keisari kutsui koolle neuvoston jäsenet. Miten tulisi menetellä? Eräs järkähtämätön paavin kannattaja sanoi: "Olemme keskustelleet pitkään tästä asiasta. Teidän Keisarillisen Majesteettinne tulee heti hankkiutua eroon tästä miehestä. Eikö Sigismund lähettänyt Jan Hus poltettavaksi? Harhaoppiselle annettu suojakirja ei meitä sido." "Ei", sanoi keisari, "lupaus on pidettävä." 12 Päätettiin, että uskonpuhdistajaa tulisi kuulla.

Koko kaupunki oli innokas näkemään tämän merkittävän miehen. Matkasta väsynyt Luther tarvitsi hiljaisuutta ja lepoa. Mutta jo muutaman tunnin levon jälkeen hänen luokseen kerääntyi innokkaita aatelismiehiä, ritareita, pappeja ja porvareita. Heidän joukossaan oli aatelisia, jotka olivat rohkeasti vaatineet keisaria oikaisemaan kirkollisia väärinkäytöksiä. Sekä ystävät että viholliset tulivat katsomaan pelotonta munkkia. Hänen esiintymisensä oli päättäväistä ja rohkeaa. Hänen kalpeilla, laihoilla kasvoillaan oli ystävällinen, suorastaan iloinen ilme. Hänen vilpittömissä sanoissaan oli voimaa, jota edes hänen vihollisensa eivät voineet täysin torjua. Jotkut olivat varmoja, että hänessä vaikutti jumalallinen voima; toiset väittivät, kuten fariseukset Kristuksesta: "Hänessä on paha henki." 13

Seuraavana päivänä lähetettiin keisarillinen virkamies hakemaan Luther kokoussaliin. Katsojia

102

SUURI TAISTELU

tungeksi kaikilla kaduilla innokkaina näkemään munkin, joka oli uskaltanut vastustaa paavia. Eräs vanha kenraali, monien taistelujen sankari, sanoi hänelle ystävällisesti: "Munkkiparka, sinä menet nyt tekemään uljaampaa vastarintaa kuin minä tai kuka tahansa sotapäällikkö olemme milloinkaan tehneet verisimmissä taisteluissamme. Mutta jos asiiasi on oikea kulje eteenpäin jumalan nimessä äläkä pelkää mitään. Jumala ei hylkää sinua." 14

Luther neuvoston edessä

Keisari istui valtaistuimella valtakunnan huomattavimpien henkilöiden ympäröimänä, kun Martti Lutherin oli vastattava uskostaan. "Tämä julkinen esiintyminen oli jo itsessään merkittävä voitto paavikunnasta. Paavi oli tuominnut tämän miehen, ja nyt hän seisoi tuomioistuimen edessä, joka näin asettui paavin yläpuolelle. Paavi oli julistanut hänet kirkonkiroukseen ja sulkenut hänet yhteiskunnan ulkopuolelle; silti hänet oli kutsuttu kohteliaasti ja otettu suopeasti vastaan maailman kunnianarvoisimmassa kokouksessa. - Rooma ali jo laskeutumassa valtaistuimeltaan, ja tämän nöyryytyksen sai aikaan munkin ääni." 15

Vaatimatonta syntyperää oleva uskonpuhdistaja vaikutti pelokkaalta ja hämilliseltä. Useat ruhtinaat lähestyivät häntä, ja eräs heistä kuiskasi: "Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät voi tappaa sielua." Toinen sanoi: "Kun teidät viedään maaherrojen ja kuninkaiden eteen minun tähteni, teidän Isänne Henki antaa teille, mitä teidän on sanottava." 16

Syvä hiljaisuus laskeutui täpötäyteen kokoussaliin. Keisarillinen virkamies nousi, osoitti Lutherin kirjoituksia ja vaati uskonpuhdistajaa vastaamaan kahteen kysymykseen: myönsikö hän ne omikseen ja aikoiko hän peruuttaa niissä esitetyt mielipiteet. Kun

103

SUURI TAISTELU

kirjojen nimet oli luettu, Luther vastasi ensimmäiseen kysymykseen myöntävästi. "Mitä toiseen kysymykseen tulee", hän sanoi, "toimisin harkitsemattomasti, jos vastaisin miettimättä. Saattaisin puhua vähemmän kuin tilanne vaatii tai enemmän kuin totuus edellyttää. Tästä syystä pyydän mitä nöyrimmin Teidän Majesteettianne antamaan minulle aikaa voidakseni vastata loukkaamatta Jumalan sanaa." 17

Luther sai neuvoston vakuuttuneeksi, ettei hän toiminut yltyöpäisyydestä tai hetken mielijohteesta. Rohkeaksi ja taipumattomaksi tunnetun miehen odottamaton tyyneys ja itsekuri teki hänet myöhemmin. kykeneväksi vastaamaan niin viisaasti ja arvokkaasti, että vastustajat hämmästyivät ja saivat moitteen röyhkeydestään.

Seuraavana päivänä hänen pitäisi antaa lopullinen vastaus. Hetkeksi hänen rohkeutensa petti. Vaikutti siltä, että hänen vihollisensa voittaisivat. Hänen ympärilleen kerääntyi pilviä, jotka näyttivät erottavan hänet Jumalasta. Hengen tuskassa hänen sisimmästään ryöppösi vapisevia, sydäntä särkeviä huutoja, jotka vain jumala voi täysin ymmärtää.

"Oi kaikkivaltias ja ikuinen. Jumala", hän rukoili, "jos minun on turvauduttava vain tämän maailman voimaan, kaikki on mennyttä. - - Viimeinen hetkeni on tullut, tuomioni on julistettu. - - Oi jumala, auta minua kaikkea maailman viisautta vastaan. - - Tämä asia on sinun - - ja se on vanhurskas ja iankaikkinen asia. Oi Herra, auta minua! Uskollinen ja muuttumaton jumala, kehenkään ihmiseen en aseta luottamustani. - - Sinä olet valinnut minut tähän työhön. - - Seiso rinnallani, rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen tähden, joka on minun turvani, kilpeni ja vahva to rinnini."18

Hänen kauhunsa syynä ei kuitenkaan ollut henkilökohtaisen kärsimyksen, kidutuksen tai kuoleman

104

SUURI TAISTELU

pelko. Hän tunsi oman riittämättömyytensä. Hänen heikkoutensa vuoksi totuuden asia saattaisi kärsiä tappion. Hän painiskeli jumalan kanssa evankeliumin voiton, ei oman turvallisuutensa puolesta. Äärimmäisessä avuttomuudessaan hän tarrautui uskossa Kristukseen, mahtavaan pelastajaan. Hän ei menisi yksin neuvoston eteen. Rauha palasi hänen sieluunsa, ja hän iloitsi saadessaan korottaa Jumalan sanaa kansojen hallitsijoiden edessä.

Luther pohti vastaustaan, tutki katkelmia omista kirjoituksistaan ja poimi Raamatusta todisteita näkemystensä tueksi. Sitten hän laski vasemman kätensä Pyhälle kirjalle, kohotti oikean kätensä kohti taivasta ja lupasi "pysyä uskollisena evankeliumille ja tunnustaa avoimesti uskonsa, vaikka hän joutuisi sinetöimään todistuksensa verellään".¹⁹

"Tässä seison"

Kun Luther jälleen vietiin valtiopäiville, hän oli tyyni ja rauhallinen, mutta samalla rohkea ja uljas Jumalaan todistaja maan mahtavien keskellä. Keisarillinen virkamies vaati häntä tekemään päätöksensä. Halusiko hän peruuttaa? Luther antoi vastauksensa nöyrällä, rauhallisella äänellä. Hänen esiintymisensä oli varautunutta ja kunnioittavaa; kuitenkin hän osoitti sellaista luottamusta ja iloa, joka hämmästytti läsnäolijoita.

"Teidän Keisarillinen Majesteettiinne, maineikkaat ruhtinaat ja armolliset herrat", Luther sanoi. "Tulen nyt eteenne minulle eilen annetun käskyn mukaisesti. Jos tietämättömyydestä rikon hovitapoja, pyydän teitä antamaan anteeksi, sillä en ole saanut kasvatustani kuninkaiden palatseissa vaan luostarin yksinäisyydessä."²⁰

Sitten hän totesi eräiden kirjoitustensa käsittelevän uskoa ja hyviä tekoja; vieläpä hänen vihollisensa tunnustivat ne hyödyllisiksi. Niiden peruuttaminen merkitsisi yleisesti hyväksytyjen totuuksien tuomitsemista. Toisen ryhmän muodostivat kirjoitukset, joissa tuomittiin paavikunnan väärinkäytöksiä. Niiden peruuttaminen

105

SUURI TAISTELU

vahvistaisi Rooman hirmuvaltaa ja avaisi oven entistä suuremmille jumalattomuuksille. Kolmannen ryhmän kirjoituksissa hän oli hyökännyt vallitsevia epäkohtia puolustavia yksilöitä vastaan. Mitä niihin tuli, hän tunnusti avoimesti olleensa tarpeettoman kiivas. Mutta näitäkään kirjoja hän ei voisi peruuttaa, koska silloin totuuden viholliset käyttäisivät tilaisuutta hyväkseen ja kohtelisivat Jumalan kansaa entistä julmemmin.

Hän jatkoi: " Puolustan itseäni Kristuksen sanoilla: `Jos minä pahasti puhuin, niin näytä toteen, että se on paha. ' - - Jumalan armon nimessä pyydän Teidän Keisarillista Maj esteettianne, teitä maineikkaita ruhtinaita ja kaikkia muitakin, arvoasemasta riippumatta, todistamaan profeettojen ja apostolien kirjoituksilla, että olen väärässä. Heti kun olen siitä vakuuttunut, peruutan kaikki erehdyksen ja olen ensimmäinen tarttumaan kirjoihini ja heittämään ne tuleen. - -

"En ole lainkaan tyrmistynyt vaan iloitsen nähdessäni, että evankeliumi on nyt, kuten ennenkin, syynä vaikeuksiin ja erimielisyyksiin. Tämä on Jumalan sanan luonne ja kohtalo. `En ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan', sanoi Jeesus Kristus. - - Varokaa, että erimielisyyttä tukahduttaessanne ette vainoaisi Jumalan pyhää sanaa ja vetäisi yllenne ylipääsemättömien vaikeuksien, ajallisten onnettomuuksien ja ikuisen hävityksen pelottavaa tulvaa." 21

Luther oli puhunut saksaksi, ja nyt häntä pyydettiin toistamaan sanansa latinaksi. Hän esitti puheensa uudelleen, yhtä selvästi kuin ensimmäisellä kerralla. Jumalan kaitselmus johti häntä siinä. Monet ruhtinaat olivat niin erehdyksen ja taikauskon sokaisemia, että he eivät aluksi havainneet Lutherin perustelujen

106

SUURI TAISTELU

todistusvoimaa, mutta kun puhe toistettiin, he käsittivät selvästi kaikki esitetyt kohdat.

Lutherin sanojen voima raivostutti niitä, jotka itsepintaisesti sulkiivat silmänsä valolta. Valtiopäivien puhemies sanoi vihaisesti: "Et ole vastannut sinulle tehtyyn kysymykseen. - - Sinun tulee antaa selvä ja täsmällinen vastaus. Peruutatko vai et?"

Uskonpuhdistaja vastasi: "Koska Teidän Keisarillinen Majesteettinne ja teidän korkea-arvoiset ylhäisyytenne vaativat minulta selvää, yksinkertaista ja täsmällistä vastausta, annan teille sellaisen, ja se kuuluu: minä en voi alistaa uskoani paavin tai kirkolliskokousten määräysvaltaan, koska on päivänselvää, että molemmat ovat usein erehtyneet ja olleet keskenään ristiriidassa. jos minua siis ei vakuuteta Raamatun todistuksella - - minä en voi enkä tahdo peruuttaa, sillä kristityn on vaarallista puhua omaatuntoaan vastaan. Tässä seison, muuta en voi; Jumala minua auttakoon. Aamen. " 22

Siinä seiso i tämä hurskas mies. Hänen luonteensa suuruus ja puhtaus, hänen sydämensä rauha ja ilo olivat ilmi selviä jokaiselle, kun hän todisti sen uskon ylivoimaisuudesta, joka voittaa maailman.

Ensimmäisen vastauksensa Luther oli antanut kunnioittavaan, melkein alistuvaan sävyyn. Katolilaiset pitivät lykkäyksen pyytämistä alkusoittona peruutukselle. Kaarle itse, pantuaan puolittain halveksivasti merkille munkin väsyneen olemuksen, vaatimattoman puvun ja yksinkertaisen puheen, oli sanonut: "Minusta tämä munkki ei tee koskaan harhaoppista." Nyt hänen rohkeutensa, lujuu tensä ja todistelunsa pätevyys hämmästytti kaikkia osapuolia. Keisari huudahti ihailleen: "Tämä munkki puhuu päättävästi ja rohkeasti."

Rooman kannattajat olivat hävinneet. He koettivat puolustaa valtaansa, ei vetoamalla Raamattuun vaan

SUURI TAISTELU

esittämällä uhkauksia, Rooman pettämättömiä suostuttelukeinoja. Valtiopäivien puhemies sanoi: "Jos sinä et peru, keisari ja valtiosäädyt neuvottelevat, mitä parantumattomalle harhaoppiselle on tehtävä."

Luther sanoi tyynesti: "Jumala minua auttakoon, sillä en voi peruuttaa mitään."²³

Hänen käskettiin poistua ruhtinaiden neuvottelun ajaksi. Lutherin sinnikkäällä peräänantamattomuudella voisi olla kauaskantoisia vaikutuksia kirkon historiaan. Päätettiin antaa hänelle vielä yksi mahdollisuus peruuttaa. Jälleen kysyttiin, peruuttaisiko hän. oppinsa. "Minulla ei ole muuta vastausta kuin se, jonka jo olen antanut", hän sanoi.

Paavilliset johtajat harmistuivat, kun vähäpätöinen munkki uhmasi näin heidän valtaansa. Luther oli puhunut kaikille kristillisen arvokkaasti ja tyynesti. Hänen sanansa olivat olleet kiihottomia ja totuudellisia. Hän oli unohtanut itsensä ja tuntenut vain sen Olennon läsnäolon, joka oli äärettömästi korkeampi kuin paavit, kuninkaat ja keisarit. Jumalan Henki oli ollut läsnä ja tehnyt syvän vaikutuksen valtakunnan johtajiin.

Useat ruhtinaat tunnustivat rohkeasti, että Luther oli oikealla asialla. Muutamat eivät sillä hetkellä ilmaisseet vakaumustaan, mutta myöhemmin heistä tuli uskonpuhdistuksen pelottomia tukijoita.

Vaaliruhtinas Fredrik oli syvästi liikuttuneena kuunnellut Lutherin puhetta. Iloisesti ja ylpeästi hän pani merkille tohtorin rohkeuden ja tyyneyden ja päätti puolustaa häntä entistä tehokkaammin. Hän näki, että totuuden voima oli mitätöinyt paavien, kuninkaiden ja prelaattien viisauden.

Kun lähettiläs huomasi Lutherin puheen vaikutuksen, hän päätti turvautua kaikkiin käytettävissä oleviin keinoihin uskonpuhdistajan nujertamiseksi. Kaunopuheisesti ja diplomaattisen taitavasti hän kertoi

SUURI TAISTELU

nuorelle keisarille, :eniten vaarallista oli vähäpätöisen munkin vuoksi uhrata Rooman ystävyys ja tuki.

Seuraavana päivänä Lutherin vastauksen jälkeen Kaarle ilmoitti valtiopäiville päättäneensä tukea ja suojata katolista uskoa. Lutheria ja hänen harhaoppejaan tulisi vastustaa ankarasti. "Minä uhraan valtakuntaa, aarteeni, ystäväni, ruumiini, veroni, sieluni ja elämäni. - - Aion - - kohdella häntä ja hänen kannattajiaan uppiniskaisina kerettiläisinä ja - - käyttää pannanjulistusta, kirkonkirousta ja kaikkia mahdollisia keinoja heidän hävittämisekseen."²⁴ Lutherin suojakirjaa oli kuitenkin kunnioitettava, keisari painotti. Hänen tulisi päästä turvallisesti kotiinsa.

Lutherin suojakirja vaarassa

Paavin edustajat vaativat uudelleen, että uskonpuhdistajan suojakirja mitätöitäisiin. "Reinin tulee saada hänen tuhkinsa, kuten se sai Jan Husin tuhkan sata vuotta sitten." ²⁵ Mutta Saksan ruhtinaat, vaikka olivatkin Lutherin vannoutuneita vihollisia, vastustivat tällaista julkisen lupauksen rikkomista. He viittasivat onnettomuuksiin, jotka olivat seuranneet Husin kuolemaa. He eivät uskaltaneet aiheuttaa Saksalle sellaisia kauhistuttavia vastoinkäymisiä.

Vastaukseksi alhaiseen ehdotukseen Kaarle sanoi: "Vaikka kunniallisuus ja uskollisuus karkotettaisiin koko maailmasta, niillä tulisi kuitenkin olla turvapaikka ruhtinaiden sydämessä." ²⁶ Lutherin paavilliset vihamiehet vaativat häntä kohtelemaan Lutheria samalla tavalla kuin Sigismund oli kohdellut Husia. Mutta Kaarle V muisti, miten Hus oli yleisessä kokouksessa osoittanut kahleitaan ja muistuttanut hallitsijaa rikotusta lupauksesta. "En halua punastua kuten Sigismund", hän sanoi. ²⁷

Kuitenkin Kaarle torjui tietoisesti Lutherin esittämät totuudet. Hän ei astuisi perinteiden polulta

SUURI TAISTELU

totuuden ja vanhurskauden tielle. Isiensä tavoin hän kannattaisi paavikuntaa. Näin hän kieltäytyi ottamasta ta vastaan muuta valoa kuin mitä hänen isänsä olivat saaneet.

Myös nykyään monet pitävät kiinni isiensä perinteistä. Kun Herra lähettää lisävaloa, he kieltäytyvät ottamasta sitä vastaan, koska heidän isänsä eivät siitä tienneet. Jumala ei tule hyväksymään sitä, että katsomme isiin ratkaistaksemme velvollisuutemme sen sijaan että tutkisimme itse totuuden sanaa. Me olemme vastuussa lisävalosta, joka nyt loistaa :meille jumalan sanasta.

Jumalallinen voima oli puhunut Lutherin välityksellä Saksan keisarille ja ruhtinaille. Vielä kerran hänen Henkensä vetosi kokouksen osanottajien. Mutta kuten Pilatus satoja vuosia aikaisemmin, Kaarle V antoi periksi maailmalliselle ylpeydelle ja päätti torjua totuuden valon.

Huhut Lutheriin kohdistuvista pahoista aikomuksista aiheuttivat kiihtymystä kaikkialla kaupungissa. Monet ystävät tunsivat Rooman petollisen julmuuden ja päättivät, ettei uskonpuhdistajaa tulisi uhrata. Sadat aateliset sitoutuivat suojelemaan häntä. Talojen porteille ja julkisille paikoille kiinnitettiin julisteita, joista toisissa arvosteltiin ja toisissa puolustettiin Lutheria. Erääseen oli kirjoitettu merkittävät sanat: "Voi sinua, maa, jonka kuningas on poikanen."²⁸ Kansan into Lutherin tukemiseen sai keisarin ja valtiopäivät vakuuttuneiksi, että häneen kohdistuva epäoikeudenmukaisuus vaarantaisi valtakunnan rauhan ja valtaistuimen turvallisuuden.

Sovitteluyrityksiä

Saksin Fredrik salasi huolellisesti todelliset tunteensa uskonpuhdistajaa kohtaan. Samalla hän suojeli häntä väsymättömän valppaasti seuraten sekä hänen että

110

SUURI TAISTELU

hänen vihollistensa liikkeitä. Toiset taas eivät yrittäneekään salata myötätuntoaan Lutheria kohtaan. "Tohtorin pieneen huoneeseen ei mahtunut niin paljon vieraita kuin hänen luokseen saapui", Spalatin kirjoitti, 29 Nekin, jotka pitivät hänen oppejaan väärinä, eivät voineet olla ihailematta rehellisyyttä, joka sai hänet mieluummin uhmaamaan kuolemaa kuin loukkaamaan omaatuntoaan.

Vakavia yrityksiä tehtiin Lutherin taivuttamiseksi sovitteluratkaisuun Rooman kanssa. Aateliset ja ruhtinaat totesivat, että jos hän vastustaisi kirkon ja neuvostojen päätöksiä, hänet ajettaisiin maanpakoon eikä hänellä olisi mitään turvaa. Häntä kehoitettiin alistumaan keisarin tuomittavaksi, jolloin hänellä ei olisi mitään pelättävää. Luther vastasi: "Suostun koko sydämestäni siihen, että keisari, ruhtinaat ja myös halvimmat kristityt tarkastelevat ja arvioivat teoksiani, mutta sillä ehdolla, että he ottavat mittapuuksi Jumalan sanan. Vain sitä ihmisten on toteltava. "

Toiseen vetoomukseen hän vastasi: "Suostun luopumaan suojakirjastani. Annan itseni ja elämäni keisarin käsiin, mutta en koskaan Jumalan sanaa!" 30 Hän sanoi alistuvansa yleisen kirkolliskokouksen päätökseen sillä ehdolla, että kirkolliskokous velvoitettaisiin tekemään ratkaisunsa Raamatun perusteella. "Jumalan sanaa ja uskoa koskevissa asioissa jokainen kristitty on yhtä pätevä tuomari kuin paavi, vaikka tällä olisi tukenaan miljoona kirkolliskokousta." 31 Sekä ystävät että viholliset vakuutuivat lopulta sovitteluyritysten hyödyttömyydestä.

Jos uskonpuhdistaja olisi antanut periksi yhdessäkin asiassa, Saatana joukkoineen olisi perinyt voiton. Mutta horjumattomalla lujudellaan Luther vapautti kirkon. Tämän itsenäiseen ajatteluun ja toimintaan kykenevän miehen vaikutus ulottuisi ei vain

111

SUURI TAISTELU

hänen oman aikansa kirkkoon ja maailmaan vaan myös kauas tulevaisuuteen.

Vähän ajan kuluttua keisari käski Lutheria palaamaan kotiinsa. Tätä käskyä seuraisi nopea tuomio. Uhkaavat pilvet riippuivat hänen yllään, mutta kun hän lähti Wormsista, ilo ja kiitos täytti hänen sydämensä.

Lähtönsä jälkeen Luther halusi innokkaasti vakuuttaa keisarille, ettei hänen tinkimättömyyttään tullut pitää kapinallisuutena. Siksi hän kirjoitti: "Olen täysin valmis tottelemaan Teidän Majesteettianne, veipä se kunniaan tai häpeään, elämään tai kuolemaan, ottamatta huomioon muuta kuin Jumalan sanan, josta ihminen elää. Kun ikuiset asiat ovat kysymyksessä, jumala ei tahdo ihmisen alistuvan toisen ihmisen valtaan. Tällainen alistuminen hengellisissä kysymyksissä on todellista jumalanpalvontaa, ja sen tulee kohdistua yksin Luojaan." 32

Paluumatkalla Wormsista ylhäiset kirkonmiehet lausuivat kirkonkiroukseen julistetun munkin tervetulleeksi ja maalliset ruhtinaat osoittivat kunnioitusta miehelle, jonka keisari oli tuominut. Häntä vaadittiin saarnaamaan, ja keisarin kiellosta piittaamatta hän nousi jälleen saarnatuoliin. "En ole koskaan luvannut kahlehtia Jumalan sanaa", hän sanoi, "enkä tule sitä tekemään". 33

Pian sen jälkeen kun Luther oli lähtenyt Wormsista, paavin kannattajat saivat keisarin antamaan julistuksen häntä vastaan. Luther leimattiin "munkin kaapuun pukeutuneeksi Saatanaksi ihmishahmossa". 34 Kun hänen suojakirjansa vanhenisi, kukaan ei enää saisi pitää häntä luonaan, antaa hänelle ruokaa tai juontaa eikä auttaa tai tukea häntä sanoin eikä teoin. Hänet tuli luovuttaa viranomaisten käsiin, ja myös hänen kannattajansa oli vangittava ja heidän omaisuutensa takavarikoitava. Hänen kirjoituksensa oli

112

SUURI TAISTELU

tuhottava, ja lopuksi uhattiin samoilla rangaistuksilla kaikkia, jotka uskaltaisivat uhmata julistuksen määräyksiä. Saksin vaaliruhtinas ja Lutheriin suopeimmin suhtautuneet ruhtinaat olivat poistuneet Wormsista pian hänen lähtönsä jälkeen, ja niin valtiopäivät vahvistivat keisarin päätöksen. Rooman kannattajat riemuitsivat. He pitivät uskonpuhdistajan kohtaloa sinetöitynä.

Jumala käyttää Saksin Fredrikiä

Valpas silmä oli seurannut Lutherin liikkeitä, ja jalo uskollinen sydän oli päättänyt tulla hänen avukseen. Jumala antoi Saksin Fredrikille suunnitelman uskonpuhdistajan pelastamiseksi. Kotimatalla Luther erotettiin seuralaisistaan ja vietiin nopeasti metsän halki Wartburgin yksinäiseen vuorilinnaan. Kaikki tapahtui niin salassa, ettei Fredrik itsekään tiennyt mihin hänet oli piilotettu. Tämä tietämättömyys oli harkittua; niin kauan kuin vaaliruhtinas ei tiennyt mitään, hän ei myöskään voinut paljastaa mitään. Hän tyytyi tietoon, että uskonpuhdistaja oli turvassa.

Kevät, kesä ja syksy kuluivat, tuli talvi, ja Luther oli yhä vankina. Aleander kannattajineen iloitsi. Evankeliumin liekki näytti hiipuvan. Mutta uskonpuhdistajan valo tulisi loistamaan entistä kirkkaanunin.

Turvassa Wartburgissa

Mukavassa turvapaikassaan Wartburgissa Luther nautti siitä, että oli päässyt eroon taistelun melskeissä. Mutta toimeliaaseen elämään ja ankaraan kamppailuun tottuneena hän ei kestänyt jatkuvaa toimeettomuutta. Noina yksinäisinä päivinä kirkon tila alkoi vaivata häntä. Hän ei halunnut tulla syytetyksi pelkuruudesta, koska oli vetäytynyt taistelulentältä. Sitten hän alkoi moittia itseään velttoudesta ja itsekkyydestä.

Kuitenkin hän sai päivittäin aikaan enemmän kuin

113

SUURI TAISTELU

yhdelle ihmiselle näytti olevan mahdollista. Hänen kynänsä ei ollut milloinkaan joutilas. Selvät todisteet hänen toimeliaisuudestaan ällistyttivät ja hämmensivät hänen vihollisiaan. Hänen kynästään lähti joukko kirjasia, jotka levisivät yli Saksanmaan. Lisäksi hän käänsi Uuden testamentin saksan kielelle. Kallioiselta Patmokseltaan hän lähes vuoden ajan julisti evankeliumia ja arvosteli aikalaistensa erehdyksiä.

Jumala oli vienyt palvelijansa pois julkisen elämän näyttämöltä. Vuorilinnan yksinäisyydessä Luther oli, erossa maallisesta avusta ja ihmisten ylistyksestä. Näin hän varjeltui ylpeydeltä ja itseluottamukselta, jotka niin usein seuraavat menestystä.

Kun ihmiset iloitsevat totuuden tuomasta vapaudesta, Saatana pyrkii kääntämään heidän ajatuksensa ja rakkautensa pois Jumalasta ja kohdistamaan ne ihmisiin.. Hän yrittää johtaa heidät kunnioittamaan työkalua ja unohtamaan käden, joka ohjaa maailman tapahtumia. Kiitosta saaneet uskonnolliset johtajat ryhtyvät aivan liian usein luottamaan itseensä. Ihmiset ovat taipuvaisia etsimään ohjausta heiltä eikä Jumalan sanasta. Jumala halusi suojella uskonpuhdistajaa tältä vaaralta. Ihmisten katseet olivat kääntyneet Lutheriin, jota he pitivät totuuden tulkkina. Hänet siirrettiin syrjään, jotta kaikkien katseet kääntyisivät totuuden ikuiseseen alkulähteeseen.

9. Valo syttyy Sveitsissä

Muutamia viikkoja sen jälkeen kun Luther oli syntynyt kaivosmiehen tuvassa Saksissa, Ulrich Zwingli syntyi paimenen mökissä Alppien keskellä. Hän varttui luonnonkauniiden maisemien keskellä, ja Jumalan majesteettius teki häneen jo varhain syvän vaikutuksen. Isoäitinsä vieressä hän kuunteli Raamatun kertomuksia, jotka tämä oli poiminut kirkon pyhimystarujen joukosta.

Kolmetoistavuotiaana Zwingli meni Bernin, jossa silloin oli Sveitsin kuuluisin koulu. Siellä häntä kuitenkin vaani vaara, sillä munkit tekivät kaikkensa houkutellakseen hänet luostariin. Jumalan sallimuksesta hänen isänsä sai tietää munkkien suunnitelmista. Hän näki poikansa tulevaisuuden olevan vaarassa ja käski hänen palata kotiin.

Nuorukainen totteli, mutta pitkään hän ei viihtynyt kotilaaksossaan vaan lähti pian jatkamaan opintojaan Baseliin. Siellä Zwingli kuuli ensimmäisen kerran Jumalan vapaasta armosta. Wittembach oli kreikkaa ja hepreaa opiskellessaan tutustunut Raamattuun, ja näin jumalallisen valon säteet saavuttivat hänen oppilaansa. Hän opetti, että vain Kristuksen kuolema lunastaa syntisen. Zwinglille nämä sanat olivat kuin ensimmäinen aamunkoittoa edeltävä valonsäde.

Zwingli kutsuttiin pian Baselista aloittamaan elämäntyönsä. Pieni alppipitäjä oli hänen ensimmäinen työkenttensä. Papiksi vihkimisen jälkeen hän "omistautui koko sielullaan jumalallisen totuuden etsintään". 1

SUURI TAISTELU

Mitä enemmän hän tutki Raamattua, sitä selvemmin hän näki totuuden ja Rooman harhaoppien vastakohtaisuuden. Hän hyväksyi Raamatun Jumalan sanaksi ja ainoaksi riittäväksi, erehtymättömäksi ohjeeksi. Hän tajusi, että sen on oltava oma selittäjänsä. Hän käytti kaikkia apukeinoja oppiakseen ymmärtämään sitä oikein, ja rukoi Pyhän Hengen apua. "Ryhdyin pyytämään Jumalalta hänen valoaan", hän kirjoitti myöhemmin, 'Ja sen jälkeen minun oli paljon helpompi ymmärtää Raamattua.' 2

Zwinglin saarnaama oppi ei ollut peräisin Lutherilta. Se oli Kristuksen oppia. 'jos Luther saarnaa Kristusta', sveitsiläinen uskonpuhdistaja sanoi, "hän tekee samaa kuin minä. - - Minä en ole kirjoittanut sanaakaan Lutherille, eikä hän minulle. Miksi? - - Siksi, että kävisi ilmi miten sopusoinnussa Pyhä Henki on itsensä kanssa, kun me molemmat ilman salaista keskinäistä sopimusta opetamme Kristuksen oppia yhdenmukaisesti." 3

Vuonna 1516 Zwingli kutsuttiin saarnaajaksi Einsiedelnin luostariin. Siellä hän tuli, toimimaan uskonpuhdistajana, jonka vaikutus ulottui kauas hänen kotiseutunsa Alppien ulkopuolelle. Einsiedelnin tärkeimpiä vetonauloja oli, Neitsyt Marian kuva, jonka väitettiin pystyvän tekemään ihmeitä. Luostarin portin yläpuolella oli kirjoitus: "Täällä voi saada kaikki synnit anteeksi. 4 Neitsyt Marian pyhäkköön tuli paljon väkeä kaikkialta Sveitsistä ja vieläpä Ranskasta ja Saksasta. Zwingli tarttui tilaisuuteen ja julisti evankeliumin vapautta näille taikauskon orjille.

"Älkää kuvitelko", hän sanoi, "että Jumala on tässä temppelissä enemmän kuin luomakunnan muissa paikoissa. - - Voivatko hyödyttömät teot, pitkät pyhiinvaellusmatkat, uhrilahjat, kuvat, Neitsyen tai pyhimysten rukoileminen ansaita teille Jumalan armon?"

VALO SYTTY Y SVEITSISSÄ

- - Mitä voimaa on koreassa kaavussa, sileäksi kerityssä päässä, pitkässä liehuvassa viitassa tai kullalla kirjailluissa tohveleissa?" "Kristus, joka kerran uhrattiin ristillä, on syntiuhri, joka on sovittanut uskovien synnit ikuisiksi ajoiksi."

5

Monet pettyivät katkerasti kuullessaan, että raskas matka oli ollut turha. He eivät voineet ymmärtää vapaata anteeksiantoa Kristuksessa. He tyytyivät Rooman viitoittamaan tiehen. Oli helpompi uskoa pelastus pappien ja paavin huoleksi kuin etsiä sydämen puhtautta.

Mutta toiset ottivat iloiten vastaan uutisen pelastuksesta Kristuksessa ja hyväksyivät uskossa Vapahtajan veren sovintouhrikseen. He palasivat kotiin kertomaan muille saamastaan kallisarvoisesta valosta. Näin totuus vietiin kaupungista kaupunkiin, ja Neitsyen pyhäkköön tulevien toivioiretkeläisten määrä pieneni merkittävästi. Uhrilahjat vähenivät ja samalla niistä otettu Zwinglin palkka. Mutta tämä tuotti hänelle vain iloa, kun hän näki taikauskon vallan murenevan. Totuus oli saamassa otteen ihmisten sydäimestä.

Tuomiokirkon saarnaajaksi

Kolmen vuoden kuluttua Zwingli kutsuttiin Zürichin tuomiokirkon saarnaajaksi. Kaupunki oli Sveitsin liittovaltion tärkein. Sieltä hänen vaikutuksensa ulottuisi laajalle.

Kirkonmiehet esittivät hänelle hänen velvollisuutensa: "Sinun on tehtävä kaikkiesi kerätäksesi tuomiokapitulille sille kuuluvat tulot. - - Sinun on ahkerasti kartutettava tuloja, joita saadaan sairailta, messuista ja yleensä kaikista kirkollisista toimituksista." "Mitä sakramenttien hoitoon, saarnaamiseen ja laumasta huolehtimiseen tulee - - niissä voit käyttää sijaista, etenkin saarnaamisessa." 6

Zwingli kuunteli hiljaa näitä ohjeita ja vastasi:

117

SUURI TAISTELU

"Kristuksen elämä on ollut liian kauan kätkössä ihmisiltä. Aion saarnata koko Matteuksen evankeliumista. - - Viran hoidossa päämääräni on Jumalan kunnia, hänen Poikansa ylistys, ihmisten todellinen pelastus ja heidän rakentumisensa oikeassa uskossa."

Kansaa tuli suurin joukoin kuuntelemaan hänen saarvojaan. Hän aloitti julistustyönsä avaamalla evankeliumit ja selittämällä Kristuksen elämää, opetuksia ja kuolemaa.

"Haluan johtaa teidät Kristuksen luo", hän sanoi. "Kristus on pelastuksen tosi lähde." Valtiomiehet, oppineet, käsityöläiset ja talonpojat kuuntelivat hänen sanojaan. Hän nuhteli pelottomasti ajan papeista ja turmeluksesta. Monet poistuivat tuomiokirkosta ylistäen Jumalaa. "Tämä mies saarnaa totuutta", he sanoivat. "Hänestä tulee Mooseksemme, joka johtaa meidät ulos tästä Egyptin pimeydestä." 7

Jonkun ajan kuluttua heräsi vastarinta. Munkit ivasivat ja pilkkasivat häntä; toiset taas uhkasivat. Mutta Zwingli kesti kaiken kärsivällisesti.

Kun jumala valmistautuu murtamaan tietämättömyyden ja taikauskon kahleet, Saatana ponnistelee kaikin voimin pitääkseen ihmiset pimeydessä ja sitoakseen heidät yhä lujempiin kahleisiin. Rooma ryhtyi uudella innolla käymään kauppaa kaikkialla kristikunnassa tarjoten anteeksiantoa rahasta. Jokaisella

synnillä oli hintansa, ja ihmiset saivat luvan tehdä pahaa, kunhan .kartuttivat kirkon kassaa. Näin nämä kaksi liikettä etenivät. Rooma salli synnin ja teki siitä itselleen tulolähteen; uskonpuhdistajat tuomitsivat synnin ja kiinnittivät huomion Kristukseen, joka vapauttaa ihmisen siitä.

Aneiden myynti Sveitsissä

Saksassa aneiden myynnistä vastasi pahamaineinen Tetzeli. Sveitsissä kaupankäyntiä valvoi italialainen munkki Samson. Hän oli jo kerännyt Saksasta ja

VALO SYTTY Y SVEITSISSÄ

Sveitsistä valtavia summia paavin kassaan. Nyt hän kiersi Sveitsiä riistäen köyhiltä talonpojilta heidän niukat ansionsa ja vaati rikkailta ruhtinaallisia lahjoja. Uskonpuhdistaja ryhtyi välittömästi vastustamaan häntä. Zwingli paljasti munkin valheet niin menestyksellisesti, että tämän oli pakko lähteä muualle, Zürichissä Zwingli saarnasi innokkaasti anteeksiannon kaupittelijoita vastaan. Samson pääsi kaupunkiin juonen avulla, mutta hänet karkotettiin ennen kuin hän oli myynyt ainoatakaan anetta, ja pian hän poistui Sveitsistä.

Rutto eli "musta surma" raivosi Sveitsissä 1.519. Monet huomasivat ostamansa aneet turhiksi ja arvottomiksi ja kaipasivat uskolleen varmempaa perustusta. Zwingli sairastui Zürichissä, ja huhu hänen kuolemastaan levisi laajalle. Tuolla vaikealla hetkellä hän katsoi uskossa Golgatan ristiin luottaen sovituksen riittävyteen. Palattuaan kuoleman porteilta hän ryhtyi entistä innokkaammin saarnaamaan evankeliumia. Sairaiden ja kuolevien luota tulevat kuulijat taas tunsivat evankeliumin arvon paremmin kuin koskaan ennen.

Zwingli oli oppinut paremmin ymmärtämään evankeliumin totuuksia ja kokenut syvällisemmin sen uudistavan voiman. Hän sanoi: "Kristus - - on ostanut meille ikuisen pelastuksen. Hänen kärsimyksensä on - - ikuinen uhri, aina voimallinen parantamaan; se tyydyttää ikuisesti jumalallisen oikeuden vaatimukset niiden puolesta, jotka luottavat siihen vakaasti ja horjumatta. - - Missä on uskoa jumalaan, siellä on intoa, joka kannustaa hyviin tekoihin." 8

Askel askeleelta uskonpuhdistus eteni Zürichissä. Sen viholliset pelästyivät ja ryhtyivät tarmokkaaseen vastarintaan. Zwingliä vastaan hyökättiin toistuvasti. Harhaopin opettaja oli vaiennettava. Konstanzin piispa lähetti kolme edustajaa Zürichin neuvostoon

SUURI TAISTELU

syyttämään Zwingliä yhteiskunnan rauhan ja järjestyksen vaarantamisesta. jos kirkon arvovalta mitätöitäisiin, seurauksena olisi yleinen anarkia, hän väitti.

Neuvosto kieltäytyi ryhtymästä toimiin Zwingliä vastaan, ja Rooma valmistautui uuteen hyökkäykseen. Uskonpuhdistaja huudahti: "Antaa heidän tulla; pelkään heitä yhtä vähän kuin ulkoneva kallio pelkää sen juurella jyskiviä aaltoja."⁹ Kirkonmiesten ponnistelut vain edistivät liikettä, jota he pyrkivät tukahduttamaan. Totuus levisi edelleen. Saksassa sen kannattajat, jotka Lutherin katoaminen oli lannistanut, saivat uutta rohkeutta nähdessään evankeliumin etenevän Sveitsissä. Kun uskonpuhdistus vakiintui Zürichissä, sen hedelmät näkyivät paheiden vähenemisenä ja järjestyksen lujittumisena.

Väittely Rooman edustajien kanssa

Kun Rooman paavin kannattajat näkivät, ettei vainolla onnistuttu tukahduttamaan Lutherin työtä Saksassa, he päättivät ryhtyä väittelyyn Zwinglin kanssa. Voiton he varmistaisivat valitsemalla paitsi väittelypaikan myös väittelytuloksesta päättävät tuomarit. jos he saisivat Zwinglin valtaansa, he pitäisivät huolen siitä, ettei hän pääsisi pakoon. Tämän aikeensa he kuitenkin salasivat huolellisesti.

Väittely päätettiin pitää Badenissa. Mutta koska paavin kannattavissa kantoneissa evankeliumin tunnustajia varten syytettyt polttoroviot saivat Zürichin neuvoston epäilemään paavilaisten aikeita, se kielsi pastoriaan asettumasta vaaralle alttiiksi. Badenissa oli juuri vuodatettu totuutta puolustaneiden marttyyrien verta, ja sinne meneminen merkitsisi varmaa kuolemaa. Uskonpuhdistajien edustajiksi valittiin Oekolampadius ja Haller, kun taas kuuluisa tri Eck puolusti Roomaa monien oppineiden tohtorien ja prelaattien avustamana.

VALO SYTTY Y SVEITSISSÄ

Paavin kannattajat valitsivat kaikki sihteerit, ja muita kiellettiin kuolemanrangaistuksen uhalla tekemästä muistiinpanoja. Tästä huolimatta eräs väittelyä seurannut opiskelija kirjoitti joka ilta yhteenvedon päivällä esitetyistä puheenvuoroista. Kaksi muuta opiskelijaa toimitti paperit ja Oekolampadiuksen päivittäiset kirjeet Zwinglille Zürichiin. Uskonpuhdistaja vastasi ja antoi neuvoja. Harhauttaakseen valpasta vartijaa kaupungin portilla lähetit kantoivat päänsä päällä siipikarjakoreja ja pääsivät siten esteettä läpi.

Zwingli, sanoi Myconius, "on mietiskelemällä, öitä valvomalla ja Badeniin neuvoja lähettämällä uurastanut enemmän kuin jos olisi henkilökohtaisesti keskustellut vihollistensa kanssa". 10

Paavin edustajat olivat tulleet Badeniin loisteliaimmissa vaatteissaan, joissa jalokivet säihkyivät. He aterioivat ylellisesti, pöydät täynnä kalliita herkuja ja hienoja viinejä. Uskonpuhdistajat sitä vastoin söivät yksinkertaista ruokaa, joka pidatti heitä pöydässä vain hetken. Oekolampadiuksen isäntä, joka käytti tilaisuutta hyväkseen ja tarkkaili häntä huoneessaan, näki hänen aina lukevan tai rukoilevan ja kertoi, että harhaoppinen oli ainakin "hyvin hurskas".

Kokouksessa "ylimielinen Eck nousi upeasti koristellun puhujapöydän taakse, kun taas vaatimaton, yksinkertaisesti pukeutunut Oekolampadius joutui istumaan vastustajansa eteen karkeatekoiselle tuolille." Eekin jylisevä ääni ja rajaton itseluottamus eivät kertaakaan pettäneet. Häntä innosti toivo saada kultaa ja mainetta, sillä uskon puolustajan tuli saada runsas palkkio. Kun parempia vastaväitteitä ei ollut, hän turvautui solvauksiin ja vieläpä kirouksiin.

Vaatimaton ja itseluottamuksen puutteesta kärsivä Oekolampadius oli yrittänyt välttää taistelua. Lempeästä ja kohteliaasta käytöksestään huolimatta hän osoittautui kykeneväksi ja taipumattomaksi.

SUURI TAISTELU

Päättäväisesti uskonpuhdistaja pitäytyi Raamattuun. '

Vakiintuneella tavalla", hän sanoi, "ei ole mitään voimaa Sveitsissä, ellei se ole sopusoinnussa perustuslain kanssa; ja uskonasioissa Raamattu on perustuslakimme."11

Uskonpuhdistajan tyyni, selkeä esitys vetosi kuulijoihin, kun taas Eekin pöyhkeät olettamukset herättivät heissä vastenmielisyyttä.

Väittely jatkui kahdeksantoista päivää. Paavin kannattajat julistautuivat voittajiksi. Useimmat valtuutetuista asettuivat Rooman puolelle. Kokous julisti uskonpuhdistajat voitetuiksi ja totesi, että heidät samoin kuin Zwingli oli erotettu kirkosta. Mutta väittely antoi uskonpuhdistukselle vauhtia. Pian sen jälkeen tärkeät kaupungit Bern ja Basel ilmoittivat olevansa uskonpuhdistuksen puolella.

10. Hurmahenget voitetaan

Lutherin salaperäinen katoaminen herätti tyrmistystä kaikkialla Saksassa. Liikkui hurjia huhuja, ja monet uskoivat että hänet oli murhattu. Vallitsi suuri suru, ja monet sitoutuivat juhlallisella valalla kostamaan hänen kuolemansa.

Lutherin viholliset olivat riemuinneet hänen oletetusta kuolemastaan. Nyt he pelästyivät kuullessaan hänen joutuneen vangiksi. Eräs heistä sanoi: "Ainoa pelastuksemme on siinä, että sytytämme soihdut ja etsimme Lutheria kaikkialta maailmasta ja annamme hänet takaisin kansalle, joka vaatii häntä." 1 Uutinen siitä, että hän oli turvassa, joskin vankina, tyynnytti kansan, samalla kun hänen kirjoituksiaan luettiin innokkaammin kuin koskaan ennen. Kasvavat joukot ryhtyivät tukemaan Jumalan sanaa puolustaneen sankarillisen miehen asiaa.

Lutherin kylvämä siemen arasti kaikkialla. Hänen poissaolonsa teki sen, mitä hänen läsnäolonsa ei olisi voinut tehdä. Nyt kun heidän suuri johtajansa oli poissa, muut työntekijät ponnistelivat eteenpäin, jotta uljaasti aloitettu työ ei jäisi kesken.

Saatana pyrki nyt pettämään ja tuhoamaan kansan houkuttelemalla sitä hyväksymään väärän liikkeen oikean asemasta. Kuten ensimmäisellä vuosisadalla oli vääriä Kristuksia, niin kuudennellatoista vuosisadalla ilmaantui vääriä profeettoja.

Jotkut kuvittelivat saavansa erityisiä ilmestyksiä taivaasta ja väittivät Jumalan lähettäneen heidät

SUURI TAISTELU

viemään eteenpäin uskonpuhdistusta, jonka he julistivat Lutherin vain heikosti panneen alulle. Todellisuudessa he olivat tekemässä tyhjäksi Lutherin saavutuksia. He hylkäsivät uskonpuhdistuksen peruseriaatteen - että Jumalan sana on uskon ja elämän ainoa riittävä ohje. Tuon erehtymättömän mittapuun he korvasivat omilla epävarmoilla tunteillaan ja vaikutelmillaan.

Heihin liittyi muita kiihkomielisyyteen taipuvaisia henkilöitä. Näiden intoilijoiden toimet herättivät melkoista kohua. Luther oli saanut ihmiset tajuamaan uudistusten tarpeen, ja nyt näiden uusien "profeettojen" perusteettomat vaatimukset johtivat muutamia vilpittömiä ihmisiä harhaan.

Liikkeen johtajat esittivät vaatimuksiaan Melanchthonille: "Jumala on lähettänyt meidät opettamaan kansaa. Olemme olleet läheisessä yhteydessä Herraan. Tiedämme mitä tulee tapahtumaan. Sanalla sanoen olemme apostoleja ja profeettoja ja vetoamme tohtori Lutheriin."

Uskonpuhdistajat olivat hämmentyneitä. Melanchthon sanoi: "Näissä miehissä on todella erikoinen henki. Mutta mikä henki? - - Toisaalta meidän on varottava sammuttamasta Jumalan Henkeä, toisaalta taas katsottava, ettei Saatanan henki johda meitä harhaan."
"2

Uuden opin hedelmiä

Ihmiset tulivat välinpitämättömiksi Raamatun suhteen tai hylkäsivät sen kokonaan. Opiskelijat halveksivat kaikkia rajoituksia, keskeyttivät opintonsa ja poistuivat yliopistosta. Miehet, jotka pitivät itseään pätevinä jatkamaan ja valvomaan uskonpuhdistustyötä, onnistuivat vain saattamaan sen tuhon partaalle. Paavin kannattajat saivat takaisin itseluottamuksensa ja huudahtivat: "Vielä yksi taistelu, ja voitto on meidän. "

HURMAHENGET VOITETAAN

Kun Luther Wartburgissa kuuli mitä oli tapahtunut, hän sanoi syvästi huolestuneena: "Olen koko ajan odottanut, että Saatana lähettäisi meille tämän vitsauksen."³ Hän näki näiden "profeettojen" todellisen luonteen. Paavin ja keisarin vastustus ei ollut herättänyt hänessä näin suurta hämmennystä ja ahdistusta. Uskonpuhdistuksen pahimmat viholliset olivat nousseet sen ystäviksi tunnustautuvien joukosta kylvämään riitaa ja luomaan epäjärjestystä.

Jumalan Henki oli kannustanut Lutheria eteenpäin ja vienyt hänet pidemmälle kuin hän oli itse aikonut. Kuitenkin hän pelkäsi usein työnsä seurauksia: "Jos tietäisin oppini vahingoittavan jotakin ihmistä, yhtyi ainoaa ihmistä, kuinka alhaista ja tuntematonta hyvänsä -- mikä on mahdotonta, sillä se on itse evankeliumia - kuolisin mieluummin kymmenen kertaa kuin olisin peruuttamatta sitä."⁴

Myös Wittenberg oli joutumassa kiihkomielisyyden ja laittomuuden valtaan. Kaikkiällä Saksassa Lutherin viholliset lukivat sen hänen syykseen. Katkerana hän kysyi: "Voiko tämä olla suuren uskonpuhdistustyön loppu?" Kun hän jälleen paini Jumalan kanssa rukouksessa, rauha täytti hänen sydämensä. "Työ ei ole minun vaan sinun", hän sanoi. Silti hän päätti palata Wittenbergiin.

Luther oli julistettu valtionkiroukseen. Vihollisilla oli lupa riistää hänen henkensä, eivätkä ystävät saaneet tarjota hänelle suojaa. Mutta hän näki evankeliumin työn olevan vaarassa ja lähti Herran nimessä pelottomasti taistelemaan uskon puolesta. Vaaliruhtinaalle Luther kirjoitti: "Lähden Wittenbergiin hallitsijoita ja vaaliruhtinaita korkeamman suojassa. En aio pyytää Teidän Ylhäisyytenne apua, ja sen sijaan että anoisin suojelustanne, voisin pikemminkin suojella Teitä. - - Mikään miekka ei voi edistää tätä asiaa. Jumalan täytyy yksinään tehdä kaikki." Toisessa

SUURI TAISTELU

kirjeessä Luther lisäsi: "Olen valmis saamaan osakseni Teidän Ylhäisyytenne tyytymättömyyden ja koko maailman vihan. Eivätkö wittenbergiläiset ole minun lampaitani? Ja eikö minun tarvittaessa tule antautua kuolemanvaaraan heidän tähtenä?"⁵

Sanan voima

Pian koko Wittenberg kohisi Lutherin paluusta ja tulevasta saarnasta. Kirkko täyttyi. Hän opetti ja nuhteli viisaasti ja lempeästi:

"Messu on paha asia; Jumala on sitä vastaan. Se pitäisi poistaa. - - Mutta älköön ketään vieroitettako siitä väkivalloin. - - Jumalan - - sanan on toimittava, ei meidän. - - Meillä on oikeus puhua, mutta väkivaltaan meillä ei ole oikeutta. Saarnatkaamme; loppu kuuluu Jumalalle. Jos turvautuisin voimaan, mitä se hyödyttäisi? Jumala valloittaa sydämen; ja kun sydän on vallattu, kaikki on voitettu. - -

"Minä aion saarnata, keskustella ja kirjoittaa; ketään en kuitenkaan pakota, sillä usko on vapaaehtoinen asia. - - Ryhdyin vastustamaan paavia, aneita ja paavilaisia, mutta ilman väkivaltaa ja mellakointia. Esitin Jumalan sanaa, saarnasin ja kirjoitin - muuta en tehnyt. Ja minun nukkuessani - - san, jota olin saarnannut, tuotti paavinkirkolle niin suuren tappion, ettei yksikään ruhtinas tai keisari ole aiheuttanut sille sellaista vahinkoa. Itse en kuitenkaan tehnyt mitään; sana teki kaiken yksin." ⁶ Jumalan sana mursi hurmahenkisyyden lumouksen. Evankeliumi ohjasi eksyneet takaisin totuuden tielle.

Useita vuosia myöhemmin kiihkomielisyys puhkesi uudelleen paljon vakavammin seurauksin. Luther sanoi: "Heille Raamattu oli vain kuollut kirjain, ja

he alkoivat kaikki huutaa: `Henki! Henki! Mutta minä en totisesti, seuraa heitä sinne, minne nuo henget johtavat.` ⁷

HURMAHENGET VOITETAAN

Tuomas Münzer, kiihkoilijoista toimeliain, oli erittäin kyvykäs mies, mutta kristinuskon ydintä hän ei ollut oppinut tuntemaan. "Hän halusi innokkaasti uudistaa maailman, mutta kaikkien intoilijoiden tavoin hän unohti, että uudistuksen tulee alkaa uudistajasta itsestään." 8 Hän ei halunnut olla kenenkään alapuolella, ei edes Lutherin. Hän väitti, että jumala oli antanut todellisen uudistuksen hänen tehtäväkseen: "Tämän hengen omaavalla on oikea usko, vaikka hän ei koskaan elämänsä aikana näkisi Raamattua." 9

Kiihkomieliset opettajat jättäytyivät mielijohteiden hallittaviksi pitäen jokaista ajatusta ja vaikutelmaa jumalan äänenä. Muutamat vieläpä polttivat Raamattunsa. Tuhannet ottivat vastaan Münzerin opit. Pian hän julisti, että ruhtinaiden totteleminen merkitsi yritystä palvella sekä jumalaa että Belialia.

Münzerin vallankumoukselliset opetukset tekivät ihmiset täysin holtittomiksi. Seurasi hirvittäviä taisteluja, ja Saksan kentät peittyivät vereen.

Luther kahden tulen välissä

Paavia kannattavat ruhtinaat väittivät, että kapina oli seurausta Lutherin opeista. Tämä syytös tuotti uskonpuhdistajalle suurta surua - kuinka totuuden asia voitiin häpäistä samastamalla se alhaisimpaan kiihkomielisyyteen. Sitä paitsi kapinan johtajat vihasivat Lutheria. Hän ei ollut ainoastaan kiistänyt heidän väitteitään jumalallisesta innoituksesta vaan myös julistanut heidän yhteiskuntaa vastustaviksi kapinallisiksi. Kostoksi he leimasivat hänet kelvottomaksi teeskentelijäksi.

Paavin kannattajat odottivat näkevänsä uskonpuhdistuksen romahduksen. He syyttivät Lutheria niistäkin virheistä, joita hän oli mitä innokkaimmin pyrkinyt oikaisemaan. Kiihkoilijoiden puolue,

SUURI TAISTELU

aiheettomasti väitti tulleensa kohdelluksi epäoikeudenmukaisesti, sai osakseen yleistä myötätuntoa, ja sen jäseniä alettiin pitää marttyyreina. Näin uskonpuhdistuksen vastustajat saivat osakseen sääliä ja kiitosta. Tässä vaikutti sataa kapinahenki, joka ilmeni ensin taivaassa.

Saatana yrittää jatkuvasti pettää ihmisiä ja saada heidät kutsumaan syntiä hurskaudeksi ja hurskautta synniksi. Tekopyhydessä, vääristyneessä pyhityksessä, näkyy yhä sama henki kuin Lutherin päivinä. Se kääntää ajatukset pois Raamatusta ja johtaa ihmiset seuraamaan tunteita ja mielihohteita pikemmin kuin Jumalan lakia.

Luther torjui pelottomasti evankeliumiin kohdistuneet hyökkäykset. Hän taisteli paavin anastamaa arvovaltaa vastaan Jumalan sanalla ja torjui samalla järkkymättä hurmahenkisyyden, joka pyrki liittoutumaan uskonpuhdistuksen kanssa.

Kumpikin vastustava ryhmä syrjäytti Raamatun ja korotti ihmisviisauden totuuden lähteeksi. Rationalismi palvoo järkeä ja tekee siitä uskonnon mittapuun. Rooman paavius, joka väittää omistavansa suoraan apostoleilta perityn innoituksen, mahdollistaa kohtuuttomuuden ja turmeluksen kätkemisen "apostolisen" valtakirjan pyhyiden alle. Innoitus, jonka Münzer väitti omistavansa, oli mielikuvituksen tuotetta. Aito kristinusko ottaa Jumalan sanan kaiken innoituksen koetinkiveksi.

Palattuaan Wartburgista Luther vei päätökseen Uuden testamentin kääntämisen, ja pian sen jälkeen evankeliumi annettiin Saksan kansalle sen omalla mielellä. Kaikki, jotka rakastivat totuutta, ottivat tämän käännöksen iloiten vastaan.

Papit pelästyivät nyt ajatusta, että tavallinen kansa voisi keskustella heidän kanssaan Jumalan sanasta ja että heidän oma tietämättömyytensä näin paljastuisi.

HURMAHENGET VOITETAAN

Rooma käytti kaiken arvovaltansa estääkseen Raamatun levittämisen. Mutta mitä enemmän Raamattua vastustettiin, sitä innokkaammin kansa halusi tietää, mitä se todella opetti. Kaikki lukutaitoiset kuljettivat sitä mukanaan ja olivat tyytyväisiä vasta kun olivat opetelleet siitä ulkoa pitkiä katkelmia. Luther aloitti välittömästi Vanhan testamentin kääntämisen.

Lutherin kirjoitukset olivat haluttuja sekä kaupungeissa että maaseudulla. "Mitä Luther ystävineen kirjoitti, sen muut levittivät. Munkit, jotka olivat vakuuttuneita luostarivelvoitusten laittomuudesta mutta joilla ei ollut riittävästi tietoa julistaakseen Jumalan sanaa - - myivät Lutherin ja hänen ystäviensä kirjoja. Pian näitä rohkeita kirjallisuuden levittäjiä oli kaikkialla Saksassa." 10

Raamattua tutkitaan kaikkialla

Iltaisin kyläkoulujen opettajat hakivat Raamattua takkatulen ääreen kokoontuneille pienille ryhmille. Joka kerta muutamat vakuutuivat totuudesta. "Kun sinun sanasi avautuu, se valaisee, tyhmäkin saa siitä ymmärrystä." 11

Paavin kannattajat, jotka olivat jättäneet Raamatun tutkimisen papeille ja munkeille, vaativat nyt heitä todistamaan uudet opit vääriksi. Mutta koska papit ja munkit eivät tunteneet Raamattua, he kärsivät täydellisen tappion. "Ikävä kyllä", kirjoitti eräs katolilainen, "Luther on taivuttanut seuraajansa uskomaan yksin Raamattuun." 12 Väkijoukot kerääntyivät kuulemaan totuutta, jota vähäisen koulutuksen saaneet miehet julistivat. Suurten miesten häpeällinen tietämättömyys paljastui, kun heidän väitteisiinsä vastattiin Jumalan sanan yksinkertaisilla opetuksella. Työmiehet, sotilaat, naiset ja vieläpä lapsetkin tunsivat Raamatun paremmin kuin papit ja oppineet tohtorit. Jalot nuorukaiset ryhtyivät opiskelemaan,

SUURI TAISTELU

tutkimaan Raamattua ja perehtymään ikivanhoihin mestariteoksiin. Koska näillä nuorilla miehillä oli vireä mieli ja uljas sydän, he hankkivat nopeasti niin laajat tiedot, ettei kukaan pystynyt pitkään aikaan kilpailemaan. heidän kanssaan. Ihmiset havaitsivat uusien oppien tyydyttävän sisäiset tarpeensa ja käänsivät selkensä niille, jotka niin kauan olivat ruokkineet heitä taikauskoisten riittien ja perimätiedon akanoilla.

Kun totuuden opettajia ryhdyttiin vainoamaan, he noudattivat Kristuksen sanoja: "Kun teitä yhdessä kaupungissa vainotaan, paetkaa toiseen." 13 Pakolaiset löysivät aina vieraanvaraisesti avatun oven, ja niin he saarnasivat Kristusta, milloin kirkossa, milloin kodeissa tai ulkosalla. Totuus levisi vastustamattomalla voimalla.

Turhaan kirkolliset ja maalliset viranomaiset turvautuivat vankeuteen, kidutukseen, tuleen ja miekkaan. Tuhannet uskovat sinetöivät uskonsa verellään, ja vaino vain nopeutti totuuden leviämistä. Fanaattisuus, jota Saatana yritti siihen liittää, teki Saatanan työn ja Jumalan työn eron entistä selvemäksi.

11. Ruhtinaiden protesti

Suurenmoisimpia todistuksia, mitä milloinkaan on annettu uskonpuhdistuksen puolesta oli Saksan ruhtinaiden protesti Speyerin valtiopäivillä 1529. Näiden Jumalan miesten rohkeus ja lujuus hankki tuleville sukupolville omantunnonvapauden ja antoi uudistetulle kirkolle nimen "protestanttinen".

Jumalan kaitselmus oli pitänyt totuutta vastustavat voimat kurissa. Kaarle V oli halukas murskaamaan uskonpuhdistuksen, mutta aina kun hän kohotti kätensä iskuun, hänet pakotettiin puolustuskannalle. Yhä uudelleen Turkin sotajoukot ilmaantuivat ratkaisevalla hetkellä rajalle, tai Ranskan kuningas tai paavi itse ryhtyi sotaan häntä vastaan. Näin uskonpuhdistus sai rauhassa vahvistua ja levitä kansainvälisten kiistojen ja sekasorron keskellä.

Viimein paavia kannattavat hallitsijat ryhtyivät yhdessä toimiin uskonpuhdistajia vastaan. Keisari kutsui koolle valtiopäivät Speyeriin kerettiläisyyden murskaamiseksi. Jos tuhoaminen ei onnistuisi rauhallisoin keinoin, Kaarle oli valmis tarttumaan miekkaan.

Paavin kannattajat osoittivat julkisesti vihamielisyyttään uskonpuhdistajia kohtaan. Melanchthon sanoi: "Me olemme maailman pohjasakkaa, kaikkien inhon kohde; mutta Kristus tulee katsomaan heikon kansansa puoleen ja suojelemaan sitä." 1 Speyerin asukkaat janosivat Jumalan sanaa, ja kiellosta piittaamatta tuhannet kokoontuivat Saksin vaaliruhtinaan kappelissa järjestettyihin jumalanpalveluksiin. Tämä

SUURI TAISTELU

joudutti ratkaisua. Uskonnollinen suvaitsevaisuus oli lailla vahvistettu, ja evankeliset valtiot olivat päättäneet vastustaa oikeuksiensa loukkaamista. Luther ei voinut tulla paikalle, mutta hänen tilallaan olivat hänen työtoverinsa ja ruhtinaat, jotka jumala oli kutsunut puolustamaan asiaansa. Saksin Fredrik oli kuollut, mutta Juhana-herttua, hänen seuraajansa, oli ottanut uskonpuhdistuksen iloiten vastaan ja osoitti suurta rohkeutta.

Papit vaativat uskonpuhdistuksen hyväksyneitä valtioita alistumaan Rooman tuomiovaltaan. Uskonpuhdistajat taas eivät voineet myöntyä siihen, että Rooma alistaisi jälleen valvontaansa valtiot, jotka olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan.

Lopulta ehdotettiin, että Wormsin julistus pidettäisiin voimassa siellä, missä uskonpuhdistusta ei vielä ollut pantu toimeen, ja että "missä kansaa ei voinut alistaa siihen [Wormsin julistukseen] ilman kapinanvaaraa, siellä ei ainakaan pantaisi toimeen uusia muutoksia - ei estettäisi messun järjestämistä eikä sallittaisi yhdenkään roomalaiskatolisen kääntyä luterilaisuuteen." Valtiopäivät hyväksyi ehdotuksen pappien ja prelaattien suureksi tyydytykseksi.

Tärkeitä kysymyksiä vaakalaudalla

Jos tämä julistus saatettaisiin voimaan, "uskonpuhdistusta ei voitaisi laajentaa - - eikä sen perustasta vahvistaa - - siellä, missä se oli pantu toimeen." 2 Sananvapaus kiellettäisiin. Kääntymyksiä ei sallittaisi. Maailman toiveet näyttivät raukeavan tyhjiin.

Evankeliset katsoivat toisiaan tyrmistyneinä. "Mitä on tehtävä?" "Pitääkö uskonpuhdistuksen johtajien alistua ja hyväksyä julistus? - Luterilaisille ruhtinaille taattiin vapaa uskonnonharjoitus. Sama suosiosoitus myönnettiin niille alamaisille, jotka ennen julistuksen antamista olivat ottaneet vastaan

RUHTINAIDEN PROTESTI

puhdistetun opin. Eikö heidän tulisi tyytyä tähän? - -

"Onneksi he panivat merkille periaatteen, jolle tämä sopimus perustui, ja toimivat uskossa. Mikä se periaate oli? Että Roomalla oli oikeus pakottaa omaatuntoa ja kieltää vapaa tutkimus. Mutta eivätkö he itse samoin kuin heidän protestanttiset alamaisensa saisi nauttia uskonnonvapaudesta? Kyllä, sopimuksessa erikseen :mainittuna suosionosoituksena, mutta ei oikeutena. - - Sopimuksen hyväksyminen olisi itse asiassa myöntymistä siihen, että uskonnonvapaus olisi rajoitettava luterilaiseen Saksiin ja että muualla kristikunnassa vapaa tutkimus ja puhdistetun uskon tunnustaminen olivat rikoksia, joista rangaistaisiin vankeudella ja polttoroviolla. Voisivatko he myöntyä rajoittamaan uskonnonvapauden tietyille alueelle? - - Voisivatko uskonpuhdistajat vakuuttaa viattomuuttaan niiden satojen ja tuhansien vereen, jotka sopimuksen vuoksi joutuisivat antamaan henkensä paavillisissa maissa?"³

"Torjukaamme tämä päätös", ruhtinaat sanoivat.

"Omantunnonasioissa ei enemmistöllä ole valtaa."

Omantunnonvapauden suojeleminen on valtion velvollisuus, eikä sillä muuta valtaa uskonnollisissa kysymyksissä olekaan.

Paavin kannattajat päättivät tukahduttaa tämän "röyhkeän itsepäisyyden". Vapaakaupunkien edustajia vaadittiin ilmoittamaan, suostuisivatko he sopimuksen ehtoihin. He pyysivät lykkäystä, mutta turhaan. Lähes puolet asettui tukemaan uskonpuhdistajia tietäen, että seurauksena olisi arvostelua ja vainoja. Eräs heistä sanoi: "Meidän täytyy joko kieltää jumalan sana tai - tulla poltetuiksi."⁴

Ruhtinainien ratkaisu

Kuningas Ferdinand, keisarin edustaja, koetti suostutella. Hän "pyysi ruhtinaita hyväksymään päätöksen

SUURI TAISTELU

vakuuttaen, että keisari olisi heihin, erittäin tyytyväinen". Mutta nämä uskolliset miehet vastasivat tyynesti: "Me tottelemme keisaria kaikessa, mikä edistää rauhaa ja Jumalan kunniaa."

Lopulta kuningas ilmoitti, että "he eivät voineet muuta kuin alistua enemmistön päätökseen". Tämän lausuttuaan hän poistui antamatta uskonpuhdistajille tilaisuutta vastata. "He lähettivät lähetystön pyytämään kuningasta palaamaan." Hän vastasi: "Asia on päätetty; teidän on pakko alistua." 5

Keisarillinen puolue kuvitteli, että keisarin ja paavin kannattajat olivat vahvoja ja uskonpuhdistajat heikkoja. Jos uskonpuhdistajat olisivat turvautuneet yksin inhimilliseen apuun, he olisivatkin olleet niin voimattomia kuin paavilaiset luulivat. Mutta he vetosivat "valtiopäivien päätöksestä Jumalan sanaan, ja Kaarle-keisarin sijasta Jeesukseen Kristukseen, kuninkaiden Kuninkaaseen ja herrojen Herraan".

Koska Ferdinand oli kieltäytynyt ottamasta heidän vilpitohtia vakaumustaan huomioon, ruhtinaat päättivät olla välittämättä hänen poissaolostaan ja esittää viipymättä vastalauseensa kansalliselle neuvostolle. Laadittiin juhlallinen julistus, joka esitettiin valtiopäiville:

"Täten vakuutamme - - että me, itsemme ja kansamme puolesta, emme hyväksy emmekä noudata ehdotettua säädöstä yhdessäkään kohdassa, joka on vastoin Jumalaa, hänen pyhää sanaansa, meidän omaatuntoamme ja sielumme pelastusta. - - Tästä syystä hylkäämme päällemme asetetun ikeen. -- - Samalla odotamme Hänen Keisarillisen Majesteettinsa kohtelevan meitä kuten kristitty ruhtinas, joka rakastaa Jumalaa yli kaiken. Me olemme valmiit osoittamaan hänelle, kuten teille, armolliset herrat, sitä rakkautta ja kuuliaisuutta, joka on kohtuullinen ja lainmukainen velvollisuutemme." 6

RUHTINAIDEN PROTESTI

Enemmistö hämmästyí ja säikähti vastalauseen esittäjien rohkeutta. Erimielisyydet, taistelut ja verenvuodatus näyttivät väistämättömiltä. Mutta uskonpuhdistajat luottivat Kaikkivaltiaan käsivarteen ja olivat "rohkeita ja lujia".

"Tämän kuuluisan vastalauseen periaatteet muodostavat protestantismin ytimen. - - Protestantismi asettaa omantunnonvapauden viranomaisten yläpuolelle ja Jumalan sanan arvovallan näkyvän seurakunnan yläpuolelle. - - Se - - sanoo profettojen ja apostolien tavoin: `Ennemmin tulee totella jumalaa kuin ihmisiä.' Kaarle V:n kruunun edessä se kohottaa Jeesuksen Kristuksen kruunun." 7 Speyerin vastalause oli vakava todistus uskonnollista suvaitsemattomuutta vastaan ja vakuutus kaikkien ihmisten oikeudesta palvella jumalaa omantuntonsa mukaisesti.

Näiden jalojen uskonpuhdistajien kokemus tarjoaa opetuksen kaikille myöhemmille ajoille. Saatana vastustaa yhä Raamatun asettamista elämän ohjeeksi. Meidän on palattava protestantismin suureen periaatteeseen: Raamattu ja yksin Raamattu uskon ja elämän ohjeeksi. Saatana työskentelee yhä uskonnonvapauden hävittämiseksi. Se antikristillinen valta, jonka protestin esittäjät Speyerissä torjuivat, pyrkii nyt saamaan takaisin menetetyn valta-asemansa.

Augsburgin valtiopäivät

Kuningas Ferdinand oli kieltäytynyt kuulemasta evankelisia ruhtinaita, mutta lopettaakseen valtakuntaa häiritsevät erimielisyydet Kaarle V kutsui seuraavana vuonna valtiopäivät koolle Augsburgiin. Hän ilmoitti aikovansa johtaa niitä itse. Protestanttien johtajat kutsuttiin paikalle.

Saksin vaaliruhtinaan neuvonantajat kehottivat häntä pysymään poissa valtiopäiviltä: "Eikö se ole

SUURI TAISTELU

kaiken vaarantamista, että sulkeutuu kaupungin muurien sisäpuolelle voimakkaan vihollisen kanssa?" Mutta toiset vakuuttivat uljaasti: "Ruhtinaat käyttäytyköt rohkeasti, niin Jumalan asia voittaa." "Jumala on uskollinen; hän ei hylkää meitä", Luther sanoi. 8

Vaaliruhtinas seurueineen lähti Augsburgiin. Monet kulkivat eteenpäin synkkinä ja huolestuneina. Mutta Luther, joka seurasi heitä Coburgiin saakka, vahvisti heidän uskoaan laulamalla matkan aikana kirjoittamansa virren "jumala on linnamme". Innoittavat sävelet saivat monen raskaan sydämen kevenemään.

Uskonpuhdistusta kannattavat ruhtinaat olivat päättäneet esittää valtiopäiville raamatullisilla todisteilla vahvistetun julkilausuman näkemyksistään. Sen valmistaminen uskottiin Lutherin, Melanchthonin ja heidän työtoveriensa tehtäväksi. Protestantit hyväksyivät tämän tunnustuksen ja kokoontuivat allekirjoittamaan asiakirjan.

Uskonpuhdistajat pitivät tärkeänä, ettei heidän asiaansa sekoitettaisi poliittisiin kysymyksiin. Kun kristityt ruhtinaat astuivat esiin allekirjoittaakseen tunnustuksen, Melanchthon meni väliin ja sanoi: "Näiden seikkojen esittäminen kuuluu teologeille ja saarnaajille; varatkaamme maan mahtavien arvovalta muille asioille." "Jumala varjelkoon teitä sulkemasta minua pois", Saksin Juhana sanoi. "Olen päättänyt tehdä mikä oikein on, kruunustani välittämättä. Haluan tunnustaa Herran. Vaaliruhtinashattuni ja kärpännahkaviittani eivät ole minulle yhtä kalliita kuin Jeesuksen Kristuksen risti." Eräs toinen ruhtinas sanoi tarttuessaan kynään: "Jos minun Herrani Jeesuksen Kristuksen kunnia vaatii, olen valmis - - luopumaan omaisuudestani ja elämästäni." "Mieluummin luovun alamaisistani ja ruhtinaskunnastani, mieluummin jätän isieni maan sauva kädessä", hän jatkoi,

RUHTINAIDEN PROTESTI

"kuin hyväksyn muita oppeja kuin sen, joka on tässä tunnustuksessa.
9

Sovittu aika tuli. Vaaliruhtinaiden ja ruhtinaiden ympäröimä Kaarle V otti protestanttiset uskonpuhdistajat vastaan. Tuossa kunnianarvoisessa kokouksessa esitettiin selvästi niin evankeliumin totuudet kuin paavinkirkon erehdykset. Tuota päivää on kutsuttu "uskonpuhdistuksen suurimmaksi päiväksi ja yhdeksi kunniakkaimmista kristikunnan ja ihmiskunnan historiassa". 10 Wormsissa Wittenbergin munkki oli seisonut yksin. Nyt hänen tilallaan olivat valtakunnan mahtavimmat ruhtinaat. "Olen suunnattoman iloinen", Luther kirjoitti, "kun olen saanut elää tähän hetkeen, jolloin näin maineikkaat tunnustajat ovat julkisesti korottaneet Kristusta näin kunnianarvoisessa kokouksessa."

Se mitä keisari oli kieltänyt saarnaamasta kirkossa julistettiin nyt palatsissa. Mitä monet olivat pitäneet sopimattomana palvelijoidenkin korville, sitä kuuntelivat nyt ihmetellen valtakunnan herrat ja valtiat. Saarnaajina olivat kruunatut ruhtinaat ja saarnana Jumalan kuninkaallinen totuus. "Sitten apostolisen ajan ei ole ollut suurempaa teosta eikä mahtavampaa tunnustusta." 11

Lutherin tärkeimpiä periaatteita oli, ettei uskonpuhdistukselle tullut pyytää maallisen vallan tukea. Hän iloitsi siitä, että valtakunnan ruhtinaat tunnustivat evankeliumin, mutta kun he ehdottivat puolustusliiton muodostamista, hän totesi että "Jumala yksin puolustaisi evankeliumin oppia. - - Kaikki ehdotetut poliittiset varotoimet johtuivat hänen mielestään arvottomasta pelosta ja synnillisestä epäluottamuksesta." 12

Viitattaessaan myöhemmin uskonpuhdistusta tekevien ruhtinaiden suunnittelemaan liittoon Luther ilmoitti, että ainoa ase tässä taistelussa olisi "Hengen

SUURI TAISTELU

miekka". Saksin vaaliruhtinaalle hän kirjoitti: "Me emme voi puhtaalla omallatunnolla hyväksyä ehdotettua liittoa. Kristuksen ristiä on kannettava. Älköön Teidän Ylhäisyytenne pelätkö. Me saamme rukouksillamme aikaan enemmän kuin vihollisemme kerskailuillaan." 13

Salaisesta rukouspaikasta lähti voima, joka järkytti maailmaa uskonpuhdistuksessa. Augsburgissa Luther "ei antanut päivänkään kuluja käyttämättä vähintään kolmea tuntia rukoukseen". Huoneensa yksinäisyydessä hänen kuultiin vuodattavan sielunsa Jumalan eteen sanoissa, jotka olivat "täynnä kunnioitusta, pelkoa ja toivoa". Melancthonille hän kirjoitti: "Jos asia on väärä, luovu siitä; jos asia on oikea, miksi epäilimme hänen lupauksiaan, joka käskee meidän nukkua ilman pelkoa?" 14 Protestanttiset uskonpuhdistajat olivat rakentaneet Kristukselle. Tuonelan portit eivät heitä voittaneet!

12. Päivä sarastaa Ranskassa

Speyerin vastalauseita ja Augsburgin tunnustusta seurasivat taistelun ja pimeyden vuodet. Erimielisyyksien heikentämä protestantismi näytti tuhoon tuomitulta.

Mutta näennäisen voittonsa hetkellä keisari kärsi tappion. Lopulta hänen oli pakko suvaita oppeja, joiden tuhoaminen oli ollut hänen kunnianhimoisin tavoitteensa. Hän näki sotajoukkojensa häviävän sodassa, varojensa hupenevan, kapinan uhkaavan monia valtakuntansa alueita samalla kun usko, jonka hän oli yrittänyt tukahduttaa, levisi kaikkialla. Kaarle V oli taistellut Kaikkivaltiasta vastaan. Jumala oli sanonut: "Tulkoon valkeus", mutta keisari oli yrittänyt pitää yllä pimeyttä. Pitkän taistelun uuvuttamana hän luopui valtaistuimelta ja haudautui luostariin.

Sveitsissä monet kantonit ottivat vastaan reformoidun uskon, kun taas toiset pitäytyivät Rooman uskontunnustukseen. Vaino johti sisällissotaan. Zwingli ja monet muut uskonpuhdistuksen kannattajat kaatuivat Cappelin verisellä kentällä. Rooma riemuitsi voitosta ja näytti monin paikoin saavan takaisin kaiken mitä oli menettänyt. Mutta Jumala ei ollut hylännyt asiaansa eikä kansaansa. Hän kutsui työntekijöitä viemään uudistusta eteenpäin muissa maissa.

Ensimmäisiä niistä, jotka näkivät valon Ranskassa, oli Pariisin yliopiston professori Lefèvre. Muinaista kirjallisuutta tutkiessaan hän kiinnitti huomionsa Raamattuun ja sisällytti sen opiskelijoidensa ohjelmaan.

SUURI TAISTELU

Hän, oli ryhtynyt kirjoittamaan pyhimysten ja marttyyrien historiaa kirkon legendojen pohjalta ja päässyt huomattavan pitkälle, kun hän tuli ajatelleeksi, että voisi saada apua Raamatusta, ja niin hän aloitti sen tutkimisen. Sieltä hän tosiaan löysi pyhimyksiä, joskaan ei sellaisia, joista Rooman kalenteri kertoi. Inhon valtaamana hän jätti valitsemansa työn ja omistautui Jumalan sanan tutkimiseen.

Vuonna 1512, ennen kuin Luther ja Zwingli olivat aloittaneet uskonpuhdistustyön, Lefèvre kirjoitti: "Jumala antaa meille uskon perusteella sen vanhurskauden, joka yksin armosta vanhurskauttaa ikuisen elämään." 1 Ja samalla kun hän opetti kunnian pelastuksesta kuuluvan, yksin Jumalalle, hän vakuutti, että ihmisen velvollisuus on olla kuuliainen.

Muutamit Lefèvren oppilaista kuuntelivat innokkaasti hänen sanojaan ja jatkoivat totuuden julistamista .kauan sen jälkeen, kun opettajan ääni oli vaiennut. Yksi heistä oli. William Farel. Tämä hurskaiden vanhempien poika ja innokas Rooman kirkon kannattaja halusi tuhota kaikki, jotka uskalsivat vastustaa kirkkoa. "Kiristelin hampaitani kuin raivokas susi kuullessani jonkun puhuvan paavia vastaan", hän kirjoitti myöhemmin.

Mutta pyhimysten palvonta, rukoileminen alttareilla ja pyhänjäännösarkkujen koristaminen lahjoilla ei tuonut sielunrauhaa. Häntä painoi synnintunto, jota mitkään katumusharjoitukset eivät poistaneet. Hän kuunteli Lef`evren sanoja: "Me pelastumme armosta." "Kristuksen risti yksin avaa taivaan portit ja sulkee helvetin portit." 2

Paavalin kääntymystä muistuttava kokemus vei Farelin perinnäistapojen orjuudesta Jumalan lasten vapauteen. Hän kertoi muuttuneensa "saaliinhimoisesta sudesta rauhalliseksi, vaarattomaksi karitsaksi, joka oli kokonaan luopunut paavista ja jättänyt sydämensä Jeesukselle Kristukselle".3

PÄIVÄ SARASTAA RANSKASSA

Lefèvren levittäessä valoa opiskelijoiden parissa Farel lähti julistamaan totuutta julkisesti. Eräs kirkon arvohenkilö, piispa Meaux, liittyi heihin pian. Muitakin opettajia osallistui evankeliumin julistamiseen, ja se sai kannattajia käsityöläisten ja talonpoikien kodeista aina kuninkaan palatsiin saakka. Frans 1:n sisar otti vastaan puhdistetun uskon. Suurin toivein uskonpuhdistajat odottivat aikaa, jolloin koko Ranska olisi voitettu evankeliumille.

Ranskankielinen Uusi testamentti

Mutta heidän toiveensa eivät toteutuneet. Koettelemukset ja vainot odottivat Kristuksen opetuslapsia. Ensin tuli kuitenkin rauhallinen aika, jotta he saisivat voimaa myrskyn kohtaamiseen. Uskonpuhdistus edistyi nopeasti. Lefèvre ryhtyi kääntämään Uutta testamenttia, ja samaan aikaan kuin Lutherin saksalainen Raamattu ilmestyi Wittenbergin painosta, ranskalainen Uusi testamentti julkaistiin Meauxissa. Pian Meauxin asukkaat omistivat pyhät kirjoitukset. Työmiehet pelloilla ja käsityöläiset työpajoissaan saivat piristystä päivittäiseen aherrukseensa keskustelemalla Raamatun kalliista totuuksista. Vaikka oppimattomat ja uutterat talonpojat kuuluivat alimpaan luokkaan, heidän elämässään näkyi jumalan armon uudistava, kohottava voima.

Meauxissa syttynyt valo ulotti säteensä kauas.

Käännynnäisten luku lisääntyi joka päivä. Kuningas piti jonkin aikaa papiston raivon kurissa, mutta lopulta paavilliset johtajat saivat tahtonsa läpi. Polttoroviot syttyivät. Monet todistivat totuudesta liekkien keskellä.

Linnojen ja palatsien mahtavissa saleissa oli kuninkaallisia henkilöitä, joille totuus oli rikkautta, korkeaa asemaa ja vieläpä elämää kalliimpi. Louis de Berquin oli jaloa sukua, innokas tutkija, hyväkäytöksinen ja

SUURI TAISTELU

moraaliltaan moitteeton. "Hän kruunasi kaikki muut hyveensä halveksimalla syvästi luterilaisuutta." Mutta i kun sallimus johti hänet tutkimaan Raamattua, hän i hämmästy i löytäessään sieltä "ei Rooman vaan Lutherin opit". Hän omistautui evankeliumin asialle.

Ranskalaiset Rooman kirkon kannattajat heittivät hänet harhaoppisena vankilaan, mutta kuningas vapautti hänet. Vuosikautia Frans horjui Rooman ja uskonpuhdistuksen välillä. Kolme kertaa paavilliset viranomaiset vangitsivat Berquinin, mutta kuningas ei halunnut jättää häntä papiston vihan uhriksi vaan i vapautti hänet joka kerta. Berquinia varoitettiin toistuvasti vaarasta, joka uhkasi häntä Ranskassa, ja häntä i kehoitettiin seuraamaan niiden esimerkkiä, jotka olivat löytäneet turvan vapaaehtoisessa maanpakolaisuudessa.

Urhea Berquin

Mutta Berquinin into vain lisääntyi. Hän päätti ryhtyä entistä rohkeampiin toimiin. Hän ei ainoastaan puolustaisi totuutta, vaan myös hyökkäisi valhetta vastaan. Hänen innokkaimpia vastustajiaan olivat Pariisin yliopiston teologisen tiedekunnan oppineet munkit, jotka kuuluivat maan korkeimpiin kirkollisiin viranomaisiin. Näiden tohtorien kirjoituksista Berquin poimi kaksitoista väittämää, joiden hän julkisesti totesi olevan "vastoin Raamattua", ja pyysi kuningasta toimimaan riita-asiassa tuomarina.

Hallitsija iloitsi saadessaan nöyryyttää ylimielisiä munkkeja ja pyysi heitä puolustamaan asiaansa Raamatulla. Tästä aseesta he eivät juuri hyötyisi, sillä he osasivat käyttää paremmin, kidutusta ja polttoroviota. Nyt he huomasivat olevansa putoamisillaan kuiluun, johon he olivat halunneet syöstä Berquinin, ja ryhtyivät etsimään ulospääsyä.

"Samaan aikaan oli vahingoitettu eräässä

PÄIVÄ SARASTAA RANSKASSA

kadunkulmassa sijaitsevaa Neitsyt Marian kuvaa." Paikalle kokoontui paljon väkeä murehtimaan ja paheksumaan tapahtunutta. Kuningas liikutui syvästi. "Nämä ovat Berquinin oppien hedelmiä", munkit huusivat. "Tämä luterilainen salaliitto uhkaa kaikkea - uskontoa, lakeja, vieläpä itse valtaistuinta." 4

Kuningas poistui Pariisista, ja munkit saivat tehdä mitä tahtoivat. Kuulustelun jälkeen Berquin tuomittiin kuolemaan, ja tuomio pantiin täytäntöön samana päivänä, jotta Frans ei ehtisi pelastaa häntä. Tapahtumaa todistamaan kokoontui puolenpäivän aikaan valtava väkijoukko, ja monet kummastuivat nähdessään, että uhri oli valittu Ranskan parhaimmasta ja loistavimmasta aatelistiperheestä. Hämmästys, närkästys, iva ja katkera viha synkensivät vellovan väkijoukon kasvot, mutta yksillä kasvoilla ei näkynyt varjon varjoa. Marttyyri tunsu vain Herransa läsnäolon.

Berquinin kasvoilla säteili taivaallinen valo. Hänellä oli yllään "samettiviitta, satiini- ja damastitakki sekä kullalla kirjaillut housut".5 Hän todistaisi pian uskostaan kuninkaiden Kuninkaan edessä, eikä yksikään surun merkki saanut himmentää hänen iloaan.

Kun kulkue eteni hitaasti katujen tungoksessa, ihmiset hämmästelivät hänen voitonriemuista olemustaan. "Hän on kuin henkilö, joka istuu temppeleissä mietiskelemässä pyhiä asioita", he sanoivat.

Berquin roviolla

Roviolla Berquin yritti lausua kansalle muutaman sanan, mutta munkit ryhtyivät huutamaan ja sotilaat kalisuttamaan aseitaan niin, että marttyyrin ääni hukkui meluun. Näin sivistyneen Pariisin korkeimmat kirkolliset viranomaiset antoivat 1529 "kehnon esimerkin vuoden 1793 väestölle siitä, miten kuolevan pyhät sanat vaiennetaan mestauslavalla". 6 Berquin tukehtui, ja liekit kuluttivat hänen ruumiinsa.

SUURI TAISTELU

Puhdistetun uskon opettajat lähtivät muille kentille. Lefèvre meni Saksaan. Farel palasi syntymäkaupunkiinsa Itä-Ranskaan levittämään valoa lapsuutensa kotiseudulle. Totuus, jota hän opetti, löysi kuulijoita. Pian hänet karkotettiin kaupungista. Hän kierteli kylissä opettaen kodeissa ja syrjäisellä niityillä, yöpyen metsissä ja luolissa, joissa hän oli poikana viettänyt aikaansa.

Kuten apostolien päivinä, vaino oli "ollut eduksi evankeliumille".⁷ Pariisista ja Meauxista karkotetut, "jotka näin olivat hajaantuneet, kulkivat seudulta toiselle ja levittivät evankeliumin. sanaa.." ⁸ Näin valo levisi moniin Ranskan syrjäisiin maakuntiin.

Calvin saa kutsun

Eräässä Pariisin tiedekunnassa oli hiljainen, ajatteleva nuorukainen, joka tunnettiin moitteettomasta elämästään, terävästä älystään ja hartaasta uskonnollisuudestaan. Hänen nerokkuutensa ja ahkeruutensa tekivät hänestä tiedekunnan ylpeyden, ja kaikki olivat varmoja, että Jean Calvinista tulisi kirkon taitavimpia puolustajia.

Mutta jumalallisen valon säde läpäisi Calvinia ympäröivät skolastiikan ja taikauskon muurit. Calvinin serkku Olivetan oli liittynyt uskonpuhdistajiin. Nämä kaksi sukulaista keskustelivat kristikuntaa kuohuttavista asioista. "Maailmassa on vain kaksi uskontoa", protestanttinen Olivetan sanoi.. "Ensimmäinen, - - ihmisten keksimä uskonto opettaa - - , että pelastus saadaan juhlamenoilla ja hyvillä töillä. Toinen uskonto on ilmoitettu Raamatussa. Sen mukaan pelastus tulee yksin Jumalan vapaasta armosta."

"Minä en halua kuulla sanaakaan uusista opeistasi", Calvin huudahti. "Väitätkö, että olen koko ikäni ollut väärässä?" ⁹ Mutta huoneensa yksinäisyydessä hän pohti serkkunsa sanoja. Hän näki itsensä ilman

PÄIVÄ SARASTAA RANSKASSA

välittäjää pyhän ja oikeudenmukaisen Tuomarin edessä. Hyvät teot ja kirkon juhlamenot eivät pystyneet sovittamaan syntiä. Rippi ja katumusharjoitukset eivät voineet sovittaa ihmistä Jumalan kanssa.

Evankeliumia Ranskalle

Kerran Calvin sattui menemään eräälle kaupungin toreista ja näki siellä harhaoppisen polttamisen. Tuon pelottavan kuoleman tuskissa ja kirkon kammottavasta tuomiosta huolimatta marttyyri osoitti sellaista uskoa ja rohkeutta, että nuori opiskelija ahdistui verratessaan sitä omaan epätoivoonsa ja pimeyteensä. Hän tiesi, että "harhaoppiset" perustivat uskonsa Raamattuun. Hän päätti ryhtyä tutkimaan sitä löytääkseen heidän ilonsa salaisuuden.

Raamatusta hän löysi Kristuksen. "Oi Isä", hän huudahti, "hänen uhrinsa on tyynnyttänyt vihasi; hänen verensä on pessyt pois epäpuhtauteni; hänen ristinsä on kantanut kiroukseni; hänen kuolemansa on sovittanut minut. - - Sinä olet koskettanut sydäntäni, jotta inhoaisin kaikkia muita ansioita paitsi Jeesuksen ansioita." 10

Nyt hän päätti omistaa elämänsä evankeliumille. Mutta hän oli luonteeltaan arka ja halusi vielä opiskella. Ystävien vakavat vetoamukset saivat hänet kuitenkin lopulta suostumaan julkiseksi opettajaksi. Hänen sanansa olivat kuin maata virkistävä kaste. Hän oli nyt eräässä maaseutukaupungissa prinsessa Margareetan suojeluksessa. Prinsessa rakasti evankeliumia ja suojeli sen kannattajia. Calvin aloitti työnsä ihmisten kodeissa. Ne, jotka kuuluivat sanoman, veivät hyvän uutisen muille. Hän jatkoi työtään ja laski perustuksen seurakunnille, jotka todistaisivat pelottomasti totuuden puolesta.

Pariisille esitettäisiin uusi kutsu ottaa vastaan evankeliumi. Lefèvren ja Farelin kutsu oli torjuttu, mutta

SUURI TAISTELU

tuon suuren pääkaupungin kaikki kansanluokat kuulisivat sanoman uudelleen. Kuningas ei ollut vielä asettunut täysin Rooman puolelle uskonpuhdistusta vastaan. Margareeta päätti, että puhdistettua uskoa tulisi saarnata Pariisissa. Hän käski erästä protestanttista sananjulistajaa saarnaamaan kirkoissa. Koska paavilliset kirkonmiehet eivät sallineet tätä, prinsessa avasi palatsin sananjulistustyölle. Ilmoitettiin, että joka päivä pidettäisiin saarna, ja kansaa kutsuttiin osallistumaan. Joka päivä saapui tuhansia.

Kuningas käski avata kaksi Pariisin kirkkoa. Koskaan ei Jumalan sana ollut sillä lailla koskettanut kaupunkia. Kohtuullisuus, puhtaus, järjestys ja ahkeruus syrjäyttivät juoppouden, irstauden, riidat ja joutilaisuuden. Monet ottivat evankeliumin vastaan, mutta kansan enemmistö torjui sen. Paavin kannattajat pääsivät jälleen voitolle. Kirkot suljettiin uudelleen ja polttorovio pystytettiin.

Calvin oli yhä Pariisissa. Lopulta viranomaiset päättivät viedä hänet roviolle. Hän ei epäillyt vaaraa, kun ystävät kiiruhtivat hänen huoneeseensa kertomaan, että viranomaiset olivat tulossa pidättämään hänet. Samassa ulko-ovelta kuului äänekäs koputus. Hetkeäkään ei ollut hukattavissa. Ystävät pidättivät viranomaisia ovella toisten auttaessa uskonpuhdistajaa laskeutumaan ikkunasta. Hän kiiruhti nopeasti erään uskonpuhdistusta kannattavan työmiehen mökkiin. Siellä hän pukeutui tämän vaatteisiin ja lähti kuokka olalla kulkemaan kohti etelää, kunnes pääsi turvaan Margareetan hallintoalueelle.

Kauan ei Calvin voinut pysyä toimeettomana. Heti kun myrsky oli hieman laantunut, hän valitsi uudeksi työkentäkseen Poitiersin, missä uudet käsitykset olivat jo saaneet kannatusta. Kaikensäätyiset henkilöt kuuntelivat mielellään evankeliumia. Kuulijoiden määrän lisääntyessä pidettiin turvallisempaa

PÄIVÄ SARASTAA RANSKASSA

kokoontua kaupungin ulkopuolelle. Kokouspaikaksi valittiin luola, jonka puut ja ulkonevat kalliot peittivät näkyvistä. Tässä syrjäisessä paikassa luettiin ja selitettiin Raamattua. Siellä Ranskan protestantit viettivät ensimmäisen kerran Herran ehtoollista. Tästä pienestä seurakunnasta lähetettiin työhön useita uskollisia evankelistoja.

Vielä kerran Calvin palasi Pariisiin, mutta totesi työn siellä lähes mahdottomaksi. Lopulta hän päätti lähteä Saksaan. Tuskin hän oli poistunut Ranskasta, kun myrsky puhkesi. Ranskan uskonpuhdistajat päättivät iskeä Rooman taikauskaisia käsityksiä vastaan niin rohkeasti, että koko kansakunta heräisi. Eräänä yönä asetettiin kaikkialle Ranskaan messua vastustavia julisteita. Tämä innokas mutta harkitsematon teko antoi Rooman kannattajille tekosyyin vaatia "harhaoppisten" hävittämistä valtaistuinta ja kansakunnan rauhaa uhkaavina kiihottajina.

Yksi julisteista oli kiinnitetty kuninkaan makuuhuoneen oveen. Tämä ennenkuulumaton röyhkeys herätti kuninkaan vihan. Hän ilmaisi raivonsa kauhistuttavin sanoin: "Ottakaa erotuksetta kiinni kaikki, joita epäillään luterilaisesta harhaopista. Minä aion hävittää heidät kaikki." 11 Kuningas oli päättänyt asettua kokonaan Rooman puolelle.

Hirmuvallan aika

Eräs köyhä puhdistetun uskon kannattaja, jolla oli ollut tapana kutsua uskovia salaisiin kokouksiin, pidätettiin ja määrättiin välittömän roviolla polttamisen uhalla opastamaan paavin salainen asiamies kaupungin jokaisen protestantin .kotiin. Liekkien pelko voitti, ja hän suostui kavaltamaan veljensä. Kuninkaan salapoliisi Morin kiersi petturin kanssa hitaasti ja äänettömästi kaupungin katuja. Kun he saapuivat luterilaisen talon eteen, petturi antoi merkin, mutta

SUURI TAISTELU

sanaakaan ei lausuttu. Kulkue pysähtyi, taloon hyökättiin, perhe raahattiin ulos ja pantiin kahleisiin, minkä jälkeen kammottava kulkue lähti etsimään uusia uhreja. "Morin pani koko kaupungin vapisemaan. - - Se oli hirmuvallan aikaa." 12

Uhrit surmattiin julmasti kiduttamalla. Oli annettu nimenomainen määräys pitää tuli heikkona heidän, kärsimystensä pitkittämiseksi.. Mutta he kuolivat voittajina. Heidän uskollisuutensa ei horjunut, heidän rauhansa ei häiriintynyt. Vainoojat tunsivat kärsineensä tappion. "Koko Pariisi sai nähdä, millaisen muutoksen uudet käsitykset voivat saada aikaan ihmisissä. Mikään saarnatuoli ei vetänyt vertoja marttyyriin roviolle. Tyyni ilo, joka valaisi näiden ihmisten kasvot matkalla teloituspaikalle - - vetosi vastaan sanomattomnan kaunopuheisesti evankeliumin puolesta. " 13

Protestantteja syytettiin katolilaisten joukkomurhan, hallituksen kaatamisen ja kuninkaan murhan suunnittelusta. Väitteiden tueksi ei voitu esittää pienintäkään todistetta. Viattomien protestantteihin kohdistuneet julmuudet eivät jääneet rankaisematta vaan tuottivat satoja vuosia myöhemmin kuninkaalle, hallitukselle ja alamaisille juuri sen turmion, jota syyttäjät olivat ennustaneet. Mutta sen panivat toimeen uskottomat ja paavilaiset itse. Protestantismin tukahduttaminen syöksisi Ranskan näihin. hirvittäviin onnettomuuksiin..

Kaikki yhteiskuntaluokat olivat nyt epäluulon ja kauhun vallassa. Sadoittain ihmisiä lähti Pariisista vapaaehtoiseen maanpakoon, ja näin monet ensimmäisen kerran. paljastivat olevansa puhdistetun uskon suosijoita. Paavin kannattajat hämmästyivät ajatellessaan "kerettiläisiä", joita he olivat tietämättään suvainneet.

PÄIVÄ SARASTAA RANSKASSA

Painotyö kielletään

Frans I oli koonnut hoviinsa oppineita miehiä kaikista maista. Mutta nyt, halutessaan hävittää kerettiläisyyden, tämä tieteiden suojelija kielsi painotyön kaikkialla Ranskassa! Frans 1 on yksi niistä monista historiallisista esimerkeistä, jotka osoittavat, ettei älyllinen sivistys suojaa uskonnolliselta suvaitsemattomuudelta ja vainolta.

Papit vaativat, että taivasta loukannut messun tuomitseminen pitäisi sovittaa verellä. Tämä kauhistuttava rituaali oli määrää suorittaa 21. tammikuuta 1535. Jokaisen oven edessä paloi soihtu "pyhän sakramentin" kunniaksi. Ennen aamunkoittoa muodostettiin kulkue kuninkaan palatsin luona. "Pariisin piispa kantoi ehtoollisleipää upean kunniakatoksen alla, jota neljä ylhäistä ruhtinasta kannatteli. - - Ehtoollisleivän jäljessä kulki kuningas - - Frans 1 ilman kruunua ja kuninkaan viittaa." 14 Jokaisen alttarin edessä hän kumartui nöyrästi, ei omaa sieluaan saastuttavien paheiden ja käsiään tahraavan viattoman veren vuoksi, vaan niiden alamaistensa "kuolemansynnin" vuoksi, jotka olivat uskaltaneet tuomita messun.

Piispan palatsin suuressa salissa hallitsija piti puheen ja valitti liikuttavan kaunopuheisin sanoin kansakuntaa kohdannutta "rikosta, häväistystä, surun ja häpeän päivää". Hän kehotti jokaista uskollista alamaista avustamaan Ranskaa uhkaavan vaarallisen "harhaoppisuuden" hävittämisessä. Kyyneleet tukahduttivat hänen äänensä, ja kaikki läsnäolijat itkivät vakuuttaen yksimielisesti: "Me tahdomme elää ja kuolla katolisen uskon puolesta!" 15

Jumalan armo oli ilmestynyt, mutta Ranska oli kääntynyt pois ja valinnut mielummin pimeyden kuin valon. Ranskalaiset olivat kutsuneet pahan hyväksi ja hyvän pahaksi, ja niin he olivat joutuneet

SUURI TAISTELU

tahallisen itsepetoksen uhriksi. He olivat tieteen tahtoen hylänneet valon, joka olisi voinut pelastaa heidät petoksesta ja tahraamasta käsiään vereen.

Jälleen muodostettiin kulkue. "Lyhyen matkan päähän toisistaan oli pystytetty rovioita, joilla tietyt protestanttiset kristityt oli määrä polttaa elävältä. Oli sovittu, että risukimput sytytettäisiin heti kun kuningas lähestyi ja että kulkue pysähtyisi seuraamaan teloitusta." 1 Uhrit eivät epäröineet. Kun erästä kehoitettiin peruuttamaan, hän vastasi: "Uskon vain siihen, mitä profeetat ja apostolit muinoin saarnasivat ja mihin koko pyhien joukko usko. Luotan Jumalaan, joka pystyy vastustamaan kaikkia helvetin voimia." 17

Palatsin luona väkijoukko hajaantui. Kuningas ja prelaatit poistuivat onnitellen itseään siitä, että työ jatkuisi kunnes "harhaoppisuus" oli kokonaan hävitetty.

Ranskan torjuma rauhan evankeliumi tultaisiin hävittämään liiankin perusteellisesti, ja seuraukset olisivat hirvittäviä. 21. tammikuuta 1793 Pariisin kaduilla nähtiin toinen kulkue. "Jälleen kuningas oli huomion keskipisteessä; jälleen oli meteliä ja huutoja; jälleen vaadittiin lisää uhreja; jälleen nähtiin synkkiä teloitustaloja ja jälleen päivän tapahtumat päättyivät hirvittäviin teloituksiin, Vangitsijoitaan ja pyöveleitään vastaan kamppaileva Ludvig XVI raahattiin mestauspölkylle ja pidettiin siinä väkisin, Kunnes kirves oli pudonnut ja hänen irronnut päänsä vierä lavalle." 18 Saman paikan lähistöllä tapettiin giljotiinilla kaksituhatta kahdeksansataa ihmistä.

Uskonpuhdistus oli antanut maailmalle avoimen Raamatun.. Ääretön rakkaus oli paljastanut ihmisille taivaan periaatteet. Kun Ranska torjui taivaan lahjan, se kylvi tuhon siemenet. Syyn ja seurauksen laki johti väistämättä vallankumoukseen ja hirmuvallan aikaan.

PÄIVÄ SARASTAA RANSKASSA

Rohkea ja innokas Farel oli joutunut pakenemaan synnyinmaastaan Sveitsiin. Kuitenkin hän vaikutti yhä merkittävästi Ranskan uskonpuhdistukseen. Muiden maanpakolaisten avustamana hän käänsi saksalaisten uskonpuhdistajien kirjoituksia ranskaksi, ja niitä samoin kuin ranskankielistä Raamattua painettiin suuria määriä.

Kirjaevangelistat myivät näitä teoksia laajalti Ranskassa.

Farel aloitti työnsä Sveitsissä vaatimattomana koulumestarina ja opetti varovasti Raamatun totuuksia. Jotkut uskoivat, mutta papit yrittivät estää hänen työnsä ja kiihottivat taikauskoista kansaa vastustamaan sitä. "Tämä ei voi olla Kristuksen evankeliumia", papit väittivät, "koska sen saarnaaminen ei tuo rauhaa vaan sodan." 19

Kylästä kylään hän kiersi nälkäisenä, kylmissään ja väsyneenä. Joka paikassa hänen henkensä oli vaarassa. Hän saarnasi toreilla, kirkoissa ja joskus tuomiokirkkojenkin saarnatuoleissa. Useammin kuin kerran hänet piestiin henkiiheveriin. Mutta hän ei antanut periksi. Kerran toisensa jälkeen hän näki paavilaisuuden linnoituksina toimineiden kylien ja kaupunkien avaavan porttinsa evankeliumille.

Farel oli halunnut pystyttää protestanttien lipun Geneveen. Jos tämä kaupunki voitettaisiin, se muodostaisi uskonpuhdistuksen keskuksen Ranskassa, Sveitsissä ja Italiassa. Monet ympäröivistä kaupungeista ja kylistä oli voitettu.

Yksi ainoa seuralainen mukanaan hän saapui Geneveen. Mutta hän sai pitää vain kaksi saarnaa. Papit kutsuivat hänet kirkkoneuvoston kokoukseen ja tulivat paikalle aseet kätkettyinä vaatteiden alle, sillä he olivat päättäneet riistää hänen henkensä. Hurjistunut väkijoukko kokoontui varmistamaan hänen kuolemansa siltä varalta, että hän pääsisi pakoon kirkkoneuvostoa. Viranomaisten ja aseistetun joukon

SUURI TAISTELU

läsnäolo pelasti kuitenkin hänen henkensä. Varhain seuraavana aamuna hänet vietiin järven yli turvaan. Näin päättyi hänen ensimmäinen yrityksensä evankelioida Geneve.

Seuraavaan yritykseen valittiin alhaisempi välikappale m niin vaatimattoman näköinen nuori mies, että uskonpuhdistuksen ystäviksi tunnustautuneetkin kohtelivat häntä kylmästi. Mutta niitä hänenlaisensa voisi tehdä siellä, missä Farel oli torjuttu? "Mikä maailmassa on hulluutta, sen jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään." 20

Koulumestari Froment

Froment aloitti työnsä koulumestarina. Lapset kertoivat kotonaan totuuksista, joita hän opetti koulussa. Pian vanhemmat tulivat kuulemaan raamatunselityksiä. Uusia testamentteja ja kirjasia levitettiin avoimesti. Jonkin ajan kuluttua myös tämä työntekijä joutui pakenemaan, mutta hänen opettamansa totuudet olivat juurtuneet ihmisten mieleen. Uskonpuhdistus oli pantu alulle. Saarnaajat palasivat, ja lopulta Genevessä aloitettiin protestanttiset jumalanpalvelukset.

Kaupunki oli jo ilmoittanut olevansa uskonpuhdistuksen puolella, kun Calvin astui sen porteista sisään. Hän oli matkalla Baseliin, mutta joutuikin kiertämään Geneven kautta. Tässä vierailussa Farel näki Jumalan käden. Vaikka Geneve oli ottanut vastaan puhdistetun uskon, uudestisyntymisen saa sydämessä aikaan Pyhä Henki, eivät neuvostojen päätökset. Geneven väki oli kyllä torjunut Rooman arvovallan mutta ei ollut yhtä valmis luopumaan paheista, jotka olivat kukoistaneet sen hallitessa.

Jumalan nimessä Farel pyysi hartaasti nuorta evankelistaa jäämään työhön. Calvin säikähti. Häntä

PÄIVÄ SARASTAA RANSKASSA

pelotti ryhtyä tekemisiin rohkeiden ja vieläpä väkivaltaisten geneveläisten kanssa. Hän halusi löytää rauhallisen opiskelupaikan ja sieltä käsin opettaa ja rakentaa seurakuntia kirjavainon välityksellä. Mutta hän ei uskaltanut kieltäytyä. Hänestä tuntui, "että Jumalan käsi ojentui alas taivaasta, tarttui häneen ja naulitsi hänet peruuttamattomasti paikkaan, mistä hän niin kiihkeästi halusi lähteä" .21

Kirkonkirousten jylinä

Paavin kiroukset jyლისivät Geneveä vastaan. Miten tämä pieni kaupunki voisi vastustaa voimakasta pappisvaltaa, joka oli pakottanut kuninkaat ja keisarit alistumaan?

Uskonpuhdistuksen ensimmäiset voitot olivat takanapäin, ja Rooma kokosi uusia joukkoja sen tuhoamiseksi. Perustettiin jesuiittaveljestö, paavinkirkon puolustajista julmin, häikäilemättömin ja mahtavin. Jesuiitat eivät piitanneet luonnollisen kiintymyksen vaatimuksista ja omantunnon äänestä eivätkä tunnustaneet muita sääntöjä ja siteitä kuin oman järjestyksensä antamat. (Katso liitettä.)

Kristuksen evankeliumi oli tehnyt kannattajansa kykeneviksi kohtaamaan kärsimyksiä, sietämään kylmää, nälkää, raadantaa ja köyhyyttä, korottamaan totuutta piinapenkistä, vankityrmästä ja polttoroviosta välittämättä. Jesuiittojen oppi teki kannattajansa niin fanaattisiksi, että he pystyivät kohtaamaan samanlaisia vaaroja ja vastustamaan totuuden voimaa kaikilla petoksen aseilla. Mikään rikos ei ollut heille liian suuri, ei mikään petos liian alhainen, eikä mikään valepuku liian vastenmielinen. Heidän vakaa aikomuksensa oli tuhota protestantismi ja palauttaa paavin ylivalta.

He vierailivat vankiloissa ja sairaaloissa, auttoivat sairaita ja köyhiä ja käyttivät Jeesuksen pyhää nimeä,

SUURI TAISTELU

hänen, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää. Mutta moitteeton ulkokuori kätki usein alleen rikollisia ja vaarallisia aikeita.

Järjestön peruseriaatteita oli, että tarkoitus pyhittää keinot.

Valehtelu, varkaus, väärä vala ja salamurha olivat suositeltavia, kun ne palvelivat kirkon etua. Jesuiitat soluttautuivat valtion virkoihin, etenivät kuninkaiden neuvonantajiksi ja vaikuttivat kansakuntien politiikkaan. He ryhtyivät palvelijoiksi vakoillakseen isäntiään. He perustivat oppikouluja ruhtinaille ja aatellisille ja kouluja rahvaalle.

Protestanttisten vanhempien lapsia houkuteltiin noudattamaan paavinkirkon rituaaleja. Näin pojat kavalsivat vapauden, jonka puolesta isät olivat ponnistelleet ja uhrautuneet. Mihin tahansa jesuiitat menivät, siellä paavikunnan asema elpyi.

Heidän valtansa lisäämiseksi julkaistiin bulla, joka vakiinnutti uudelleen inkvisition. Paavilliset hallitsijat käynnistivät jälleen tämän kammottavan tuomioistuimen toiminnan, ja salaisissa vankityrmissä tehtiin taas julmuuksia, jotka ovat liian kammottavia päivänvaloon tuotaviksi. Monissa maissa tuhannet kansan parhaimmiston kuuluvat, kaikkein älykkäimmät ja oppineimmat, surmattiin tai ajettiin maanpakoon. (Katso liitettä.)

Uskonpuhdistuksen voittoja

Sellaisia keinoja Rooma käytti tukahduttaakseen uskonpuhdistuksen valon ja palauttaakseen pimeään keskiajan tietämättömyyden ja taikauskon. Mutta Jumalan siunausten ja niiden jalojen miesten ponnistusten avulla, jotka hän kutsui Lutherin seuraajiksi, protestantismini ei kärsinyt tappiota. Sen voima ei ollut riippuvainen ruhtinaiden aseista.

Vähäpätöisimmistä ja heikoimmista kansoista tuli sen linnakkeita. Pieni Geneve, Espanjan tyranniaa vastaan, taisteleva

PÄIVÄ SARASTAA RANSKASSA

Hollanti ja kylmä, karu Ruotsi saavuttivat voittoja uskonpuhdistukselle.

Lähes kolmekymmentä vuotta Calvin työskenteli Genevessä vahvistaakseen uskonpuhdistusta kaikkialla Euroopassa. Vaikka hänen menettelytapansa ja oppinsa eivät olleet virheettömiä, hän levitti tärkeitä totuuksia, puolusti protestantismia paavinkirkon uutta nousua vastaan ja edisti yksinkertaisia ja puhtaita elämäntapoja reformoiduissa seurakunnissa.

Genevestä lähetettiin julkaisuja ja opettajia levittämään puhdistettua oppia. Sieltä kaikkien maiden vainotut odottivat neuvoja ja rohkaisua. Calvinin kaupunki tuli koko läntisen Euroopan vainottujen uskonpuhdistajien turvapaikaksi. He olivat tervetulleita ja heistä pidettiin hyvää huolta. Löydettyään uuden kodin he siunasivat sitä taidoillaan, oppineisuudellaan ja hurskaudellaan. Urhea skottilainen uskonpuhdistaja John Knox, monet englantilaiset puritaanit, Hollannin ja Espanjan protestantit sekä Ranskan hugenotit veivät Genevestä totuuden soihdun valaisemaan synnyinmaansa pimeyttä.

13. Alankomaat ja Skandinavia

Alankomaissa paavin tyrannia herätti varhain vastustusta. Seitsemänsataa vuotta ennen Lutheria kaksi piispaa, jotka erään lähetystön jäseninä Roomassa käydessään olivat oppineet tuntemaan "pyhän istuvien" todellisen luonteen, esittivät paavia vastaan rohkeita syytöksiä: "Sinä asetus Jumalan temppeliin.

Et ole lampaille paimen vaan susi. - - Sinun tulisi olla palvelijoiden palvelija, kuten sinä itseäsi nimität, mutta pyritkin herrojen herraksi. - - Sinä teet Jumalan käskyt halveksituiksi. " 1

Vuosisadasta toiseen nousi henkilöitä, jotka toistivat tämän vastalauseen. Valdolaisten Raamatun he käänsivät hollannin kielelle ja totesivat, "että se oli erittäin hyödyllinen: ei piloja, ei satuja, ei joutavuuksia, ei valheita, vaan ainoastaan totuuden sanoja". Näin kirjoittivat ikivanhan uskon ystävät kahdennella toista vuosisadalla. 2

Sitten alkoivat paavilliset vainot, mutta uskovien määrä kasvoi jatkuvasti. He julistivat, että Raamattu on ainoa erehtymätön auktoriteetti uskonasioissa ja että "ihmisiä ei tule pakottaa uskomaan, vaan heidät on voitettava saarnan avulla".3

Lutherin opetukset tavoittivat Alankomaissa vilpittömiä ja uskollisia miehiä, jotka ryhtyivät saarnaamaan evankeliumia. Menno Simons, joka oli kasvatettu roomalaiskatolilaiseksi ja vihitty papiksi, ei tuntenut lainkaan Raamattua eikä harhaopin pelosta suostunut edes lukemaan sitä. Hän yritti vaientaa

ALANKOMAAT JA SKANDINAVIA

omantunnon äänen kevytmielisellä elämällä, mutta turhaan. Jonkin ajan kuluttua hän ryhtyi tutkimaan Uutta testamenttia, joka yhdessä Lutherin kirjoitusten kanssa sai hänet ottamaan vastaan puhdistetun uskon.

Pian tämän jälkeen Menno näki miten eräs mies tapettiin, koska hän oli antanut kastaa itsensä uudelleen. Tämä sai hänet tutkimaan, mitä Raamattu sanoi lapsikasteesta. Hän havaitsi, että kasteen ehtona oli katumus ja usko.

Menno erosi paavinkirkosta ja omistautui löytäviensä totuuksien opettamiseen. Sekä Saksassa että Alankomaissa esiintyi kiihkoilijoita, jotka rikkoivat järjestystä, käyttäytyivät sopimattomasti ja valmisteliat kapinaa. Menno vastusti ankarasti intoilijoiden vääriä oppeja ja juonia.

Kahdenkymmenenviiden vuoden ajan hän kierteli

Alankomaissa ja Pohjoistaksassa. Hän ulotti vaikutuksensa laajalle ja havainnollisti opetuksiaan omalla elämällään. Hän oli rehellinen mies, nöyrä ja vaatimaton, vilpitön ja innokas. Suuri joukko kääntyi hänen työnsä tuloksena.

Saksassa Kaarle V oli kieltänyt uskonpuhdistuksen, mutta ruhtinaat vastustivat hänen tyranniuttaan. Alankomaissa hänen valtansa oli suurempi. Vainojulistukset seurasivat nopeasti toisiaan. Raamatun lukeminen, kuuleminen tai saarnaaminen, Jumalan rukoileminen yksinäisyydessä, kieltäytyminen kuvainpalonnasta ja virsien laulaminen olivat kuolemalla rangaistavia rikoksia. Tuhannet kuolivat Kaarlen ja Filip 11:n hallituskaudella.

Kerran tuotiin inkvisiittorien eteen kokonainen perhe, jota syytettiin messun laiminlyömisestä ja jumalanpalveluksen pitämisestä kotona. Nuorin poika vastasi: "Me polvistumme ja rukoilemme, että Jumála valaisisi mielemme ja antaisi anteeksi syntimme. Rukoilemme hallitsijamme puolesta, että hänen hallituksensa olisi menestyksekäs ja elämänsä onnellinen.

SUURI TAISTELU

Rukoilemme viranomaisten puolesta, että jumala varjelisi heidät. " Isä ja yksi pojista tuomittiin polttoroiolle.4

Miesten lisäksi naiset ja tytöt osoittivat peräänantamatonta rohkeutta. Vaimoilla oli tapana seisoa polttorovion vieressä ja kuiskaila tulella kärsivälle puolisolleen lohduttavia sanoja tai laulaa rohkaisevia virsiä." "Kun nuoria tyttöjä haudattiin elävältä, he kävivät pitkälleen kuin olisivat menneet huoneeseensa levolle. Mestauslavalle ja tuleen he astuivat parhaissa vaatteissaan ikään kuin olisivat menossa häihinä."5

Vaino lisäsi totuuden todistajien lukumäärää. Vuodesta toiseen hallitsija jatkoi julmuuksiaan, mutta turhaan. Lopulta Vilhelm Oranialainen antoi Hollannille vapauden palvella jumalaa.

Tanskan uskonpuhdistus

Pohjoismaihin evankeliumi tuli rauhallisesti. Wittenbergistä kotiin palaavat opiskelijat toivat puhdistetun uskon Skandinaviaan. Myös Lutherin kirjoitukset levittivät valoa. Pohjolan karaistunut kansa kääntyi pois Rooman turmeluksesta ja taikauskosta ottaakseen vastaan Raamatun elähdyttävät totuudet.

Tausen, "Tanskan uskonpuhdistaja", osoitti jo varhain lapsena suurta älykkyyttä ja meni luostariin. Kävi ilmi, että hänellä oli lahjoja, jotka lupasivat hyvää palvelusta kirkolle. Nuori ylioppilas sai valita mieleisensä yliopiston Saksasta tai Alankomaista. Ehtoja oli vain yksi: hän ei saisi mennä Wittenbergiin panemaan itseään alttiiksi harhaopin vaaroille.

Tausen meni Kölnin, joka oli paavillisuuden tukikohtia. Siellä hän kyllästyi pian. Siihen aikaan hän luki mielellään Lutherin kirjoituksia ja halusi saada uskonpuhdistajalta henkilökohtaista opetusta. Mutta silloin hän saattaisi menettää priorin tuen. Hän teki

ALANKOMAAT JA SKANDINAVIA

ratkaisunsa nopeasti ja siirtyi opiskelijaksi Wittenbergiin. Palattuaan Tanskaan hän ei paljastanut salaisuuttaan, mutta pyrki johtamaan toverinsa puhtaampaan uskoon. Hän avasi Raamatun ja saarnasi heille Kristusta syntisen ainoana pelastuksen toivona. Priori raivostui, sillä hän oli toivonut Tausenista Rooman puolustajaa. Hänet lähetettiin toiseen luostariin ja suljettiin kammioonsa. Kalterien läpi hän välitti tovereilleen tiedon totuudesta. Jos tanskalaiset isät olisivat hallinneet kirkon menettelytavat harhaoppisia kohtaan, Tausenin ääntä ei olisi enää koskaan kuultu, mutta sen sijaan että he olisivat sulkeneet hänet maanalaiseen vankiluolaan, he karkottivat hänet luostarista.

Äskettäin annettu kuninkaallinen julistus tarjosi suojan uuden opin julistajille. Kirkot avattiin hänelle, ja kansaa tulvi kuuntelemaan. Tanskankielinen Uusi testamentti levisi laajalle. Pyrkimykset työn lopettamiseksi vain edistivät sitä, ja ennen pitkää Tanska ilmoitti ostaneensa vastaan puhdistetun uskon.

Edistystä Ruotsissa

Myös nuoret ruotsalaiset veivät Wittenbergistä elämän vettä maanmiehilleen. Ruotsin uskonpuhdistuksen johtajat Olaus ja Laurentius Petri opiskelivat Lutherin ja Melanchthonin johdolla. Suuren uskonpuhdistajan tavoin Olaus herätti kansan kaunopuheisuudellaan, kun taas Laurentius oli Melanchthonin tavoin harkitseva ja rauhallinen. Molemmat olivat järkkyjättömän rohkeita. Katoliset papit kiihottivat sietämätöntä ja taikauskoista kansaa, ja Olaus Petri oli useita kertoja menettänyt henkensä. Mutta näitä uudistajia suojeli kuningas, joka kannatti uskonpuhdistusta ja otti mielihyvin vastaan heidän apunsa taistelussa Roomaa vastaan.

Ruotsin hallitsijan ja johtavien miesten edessä Olaus Petri puolusti taitavasti puhdistettua uskoa.

SUURI TAISTELU

Hän totesi, että kirkkoisien opetukset tulee hyväksyä vain silloin kun ne ovat sopusoinnussa Raamatun kanssa ja että uskon keskeiset opinkohdat on esitetty

Raamatussa niin selvästi, että kaikki voivat ne ymmärtää.

Tämä taistelu osoittaa meille, "millaisia uskonpuhdistajien armeijan sotilaat olivat. He eivät olleet oppimattomia, hurmahenkisiä, meluisia rettelöitsijöitä - kaukana siitä. He olivat miehiä, jotka olivat tutkineet Jumalan sanaa ja osasivat käyttää Raamatun tarjoamia aseita. He olivat tutkijoita ja teologeja, miehiä, jotka hallitsivat perusteellisesti koko evankeliumin totuuden järjestelmän ja voittivat helposti skolastiset saivartelijat ja Rooman korkeat kirkonmiehet." 6

Ruotsin kuningas otti vastaan protestanttisen uskon, ja valtiopäivät ilmoittivat tukevansa sitä. Kuninkaan pyynnöstä Petrin veljekset ottivat tehtäväkseen koko Raamatun kääntämisen. Valtiopäivät määräisivät, että sananjulistajien oli kaikkialla maassa selitettävä Raamattua ja että koululaiset tuli opettaa lukemaan sitä.

Rooman sorrosta vapautunut kansakunta saavutti sellaisen mahdin ja suuruuden, mitä sillä ei ollut koskaan ollut. Sata vuotta myöhemmin tämä siihen asti heikko kansa tuli - ainoana Euroopan maana - Saksan avuksi kauhistuttavassa kolmikymmenvuotisessa sodassa. Koko Pohjois-Eurooppa näytti joutuvan uudelleen Rooman hirmuvallan alle. Ruotsin sotajoukot auttoivat Saksaa voittamaan protestanteille uskonnonvapauden ja palauttamaan omantunnonvapauden niihin maihin, jotka olivat ottaneet vastaan uskonpuhdistuksen.

14. Valo leviää Britanniassa

Samaan aikaan kun Luther avasi suljetun Raamatun Saksan kansalle, Jumalan Henki kannusti Tyndalea tekemään samoin Englannissa. Wycliffin Raamattu oli käännetty latinalaisesta tekstistä, jossa oli paljon vireitä. Käsien kirjoitetut jäljennökset olivat niin kalliita, että niiden levikki oli vähäinen.

Vuonna 1516 painettiin Uusi testamentti ensimmäisen kerran alkuperäisellä kreikan kielellä. Monet aikaisempien jäljennösten virheistä korjattiin ja tekstin ajatus ilmaistiin selkeämmin. Tämä johti monet sivistyneet tuntemaan paremmin totuuden ja antoi uskonpuhdistukselle uutta vauhtia. Suurin osa tavallisesta kansasta oli kuitenkin vailla Jumalan sanaa. Tyndale päättäisi Wycliffin työn antamalla Raamatun maanmiehilleen.

Hän saarnasi vakaumustaan pelottomasti. Paavilaisten väitteeseen, että kirkko oli antanut Raamatun ja että kirkko yksin pystyi selittämään sitä, Tyndale vastasi: "Te ette suinkaan antaneet meille Raamattua vaan päinvastoin olette kätkenneet sen meiltä. Te poltatte sen opettajat, ja jos voisitte, polttaisitte itse Raamatunkin. 1

Tyndalen julistus herätti suurta mielenkiintoa. Mutta papit yrittivät mitätöidä hänen työnsä. "Mitä on tehtävä?" hän huudahti. "En voi olla kaikkialla. Oi jospa kristityillä olisi Raamattu omalla kielellään, niin he pystyisivät itse vastustamaan näitä saivartelijoita. Ilman Raamattua on mahdotonta juurruttaa maallikoita totuuteen." 2

6 - Suuri taistelu 161

SUURI TAISTELU

Uusi suunnitelma valtasi nyt hänen mielensä. "Eikö evankeliumin tulisi puhua keskuudessamme englannin kieltä? - -- Pitääkö kirkolla olla keskipäivällä vähemmän valoa kuin aamunkoitteessa? - - Kristittyjen on luettava Raamattua äidinkielellään."³ Vain Raamatusta ihmiset löytäisivät totuuden.

Hänen kanssaan kiistelevä oppinut katolilainen huudahti: "Meidän on parempi olla ilman Jumalan lakeja kuin ilman paavin lakeja." Tyndale vastasi: "Minä uhmaan paavia ja kaikkia hänen lakejaan. Ja jos jumala antaa minun elää, niin muutaman vuoden kuluttua saan aikaan sen, että auraa ohjaava poika tuntee Raamatun paremmin kuin sinä."⁴

Uusii testamentti englanniksi

Vainottuna Tyndale joutui lähteinään, kodistaan. Hän meni Lontooseen ja sai työskennellä siellä jonkin aikaa rauhassa. Mutta sitten paavin kannattajat pakottivat hänet jälleen pakenemaan. Koko Englanti näytti olevan häntä vastaan. Saksassa hän aloitti englanninkielisen Uuden testamentin painamisen. Kun häntä kiellettiin painamasta yhdessä kaupungissa, hän siirtyi toiseen. Lopulta hän meni Wormsiin, missä Luther oli joitakin vuosia aikaisemmin puolustanut evankeliumia valtiopäivillä. Tuossa kaupungissa oli paljon uskonpuhdistuksen ystäviä. Pian valmistui kolmetuhatta Uutta testamenttia, ja samana vuonna ilmestyi toinen painos.

Jumalan sana kuljetettiin salaa Lontooseen ja se levisi ympäri maan. Paavin kannattajat yrittivät turhaan tukahduttaa totuuden. Durhamin piispa osti erään kirjakauppiaan koko raamattubaraston tuhotakseen sen, sillä hän luuli siitä koituvan työlle haittaa. Mutta näin saaduilla rahoilla ostettiin tarvikkeita uutta ja parempaa painosta varten. Kun Tyndale otettiin myöhemmin vangiksi, hänet luvattiin vapauttaa, jos hän

VALO LEVIÄÄ BRITANNIASSA

paljastaisi niiden nimet, jotka auttoivat häntä. Raamatujen kustantamisessa. Hän vastasi, että Durhamin piispa oli tehnyt enemmän kuin kukaan muu maksamalla suuren summan varastoon jääneistä kirjoista.

Tyndale todisti lopuksi uskostaan marttyyrikuolemalla, mutta hänen valmistamansa aseet tekivät muut kykeneviksi jatkamaan taistelua vuosisatojen halki meidän päiviimme saakka.

Latimer totesi saarnatuolissa, että Raamattua tulisi lukea kansan kielellä. "Älkäämme poiketko syrjäpoluille, vaan antakaamme Jumalan sanan ohjata meitä.

Älkäämme kulkeko - - esi-isiemme jäljessä tai tavoitelko mitä he tavoittelivat, vaan mitä heidän olisi pitänyt tavoitella." 5

Englannin uskonpuhdistuksen johtajat Barnes, Prith, Ridley ja Cranmer olivat oppineita miehiä, joiden intoa ja hurskautta arvostettiin suuresti Rooman kirkossa. Opittuaan tuntemaan "pyhän istuimen" erehdykset he ryhtyivät vastustamaan paavinvaltaa.

Erehtymätön Raamattu

Näiden uskopuhdistajien johtavana periaatteena - jota myös valdolaiset, Wycliff, Hus, Luther, Zwingli ja heidän toverinsa puolustivat - oli Raamatun erehtymätön arvovalta. Sen opetuksella he koettelivat kaikki opit ja väitteet. Usko Jumalan sanaan antoi näille pyhille miehille voimaa, kun he heittivät henkensä polttoroviolla. "Ole rohkealla mielellä", Latimer huudahti marttyyritoverilleen, kun liekit olivat vaientamaisillaan heidän äänensä. "Me sytytämme tänään Jumalan armon avulla Englannissa kynttilän, jota ei koskaan sammuteta." 6 Satoja vuosia sen jälkeen kun Englannin seurakunnat alistuivat Rooman valtaan, Skotlannin seurakunnat säilyttivät vapautensa. Mutta kahdennellatoista vuosisadalla paavinkirkko pääsi valtaan, ja pimeys oli

SUURI TAISTELU

synkempi kuin missään muualla. Mutta pimeyden keskellä näkyi valonsäteitä. Lollardit, jotka tulivat Englannista mukanaan Raamattu ja Wycliffin opetukset, tekivät paljon evankeliumin tuntemuksen säilyttämiseksi. Uskonpuhdistuksen alkaessa tulivat Lutherin kirjoitukset ja Tyndalen englanninkielinen Uusi testamentti. Nämä sanansaattajat kulkivat äänettömästi yli vuorten ja laaksojen, sytyttivät uuteen loimuun totuuden soihdun, joka oli lähes sammunut, ja tekivät tyhjäksi neljäsataa vuotta kestäneet sortotoimet.

Äkkiä paavinkirkon johtajat tajusivat vaaran ja veivät polttorviolle muutamia Skotlannin jaloimmista pojista. Nämä kuolevat todistajat innoittivat kaikkialla maassa ihmisiä ponnistelemaan määrätietoisesti Rooman kahleiden katkaisemiseksi.

John Knox

Hamilton, Wishart ja suuri joukko vähemmän tunnettuja opetuslapsia antoivat henkensä polttoroviolla. Mutta Wishartin palavan rovion ääreltä tuli mies, jota liekit eivät vaijentaishi, mies, joka jumalan avulla antaisi paaviudelle kuoliniskun Skotlannissa.

John Knox kääntyi pois kirkon perimätiedosta ja alkoi etsiä ravintoa Jumalan sanan totuuksista. Wishartin opetukset lujittivat hänen päätöstään hylätä Rooma ja liittyä vainottuihin uskonpuhdistajiin.

Kun toverit kannustivat häntä saarnaamaan, hän kavahti siihen liittyvää vastuuta. Vasta päiväkausien ankaran sisäisen taistelun jälkeen hän suostui. Heti tämän jälkeen hän tarttui toimeen päättävästi ja rohkeasti. Tämä vilpiton uskonpuhdistaja ei pelännyt ihmisiä. Kun Knox vietiin Skotlannin kuningattaren eteen, häntä ei voitettu ystävällisyydellä, eikä hän säikähtänyt uhkauksia. Kuningatar väitti hänen yllyttäneen ihmisiä ottamaan vastaan valtion kieltämän uskonnon ja rikkoneen siten jumalan käskyä, jonka

VALO LEVIÄÄ BRITANNIASSA

mukaan alamaisten on toteltava hallitsijoitaan. Knox vastasi lujasti: "Jos kaikilla Aabrahamin jälkeläisillä olisi ollut sama uskonto kuin faraolla, jonka alamaisia he pitkään olivat, mitä uskontoa maailmassa olisi ollut? Tai jos kaikilla apostolien ajan ihmisillä olisi ollut Rooman keisarien uskonto, mitä uskontoa silloin olisi ollut maan päällä?"

Maria sanoi: "Te selitätte Raamattua yhdellä tavalla ja he [roomalaiskatolilaiset] selittävät sitä toisella tavalla. Ketä minun tulee uskoa, ja kuka on tuomari?"

"Teidän on uskottava Jumalaa, joka puhuu selvästi sanassaan", uskonpuhdistaja vastasi. - - "Jumalan sana on selkeää. Jos jokin kohta vaikuttaa epäselvältä, Pyhä Henki, joka ei koskaan ole ristiriidassa itsenä kanssa, selittää asian tarkemmin muissa paikoissa." 7

Järkkymättömällä rohkeudella peloton uskonpuhdistaja ajoi asiaansa henkensä kaupalla, kunnes Skotlanti vapautui paavinvallasta.

Englannissa protestantismin vahvistaminen valionuskonnoksi vähensi vainoa, mutta ei lopettanut sitä kokonaan. Useita Rooman kirkon tapoja säilyi. Paavin ylivalta hylättiin, mutta hallitsija asetettiin hänen tilalleen kirkon pääksi. Evankeliumin puhtauteen oli yhä pitkä matka.

Uskonnonvapautta ei vielä ymmärretty. Vaikka protestanttiset hallitsijat turvautuivat vain harvoin Rooman kammottaviin julmuuksiin, jokaisen oikeutta palvella Jumalaa vakaumuksensa mukaisesti ei tunnustettu.

Eriuskoiset kärsivät vainoa satojen vuosien ajan.

Tuhansia pappeja erotetaan

Seitsemännellätoista vuosisadalla erotettiin tuhansia pappeja ja ihmisiä kiellettiin osallistumasta muihin kuin kirkon hyväksymiin uskonnollisiin tilaisuuksiin.

Metsien suojassa nuo vainotut Jumalan lapset

SUURI TAISTELU

kokoontuivat rukoilemaan ja ylistämään Herraa. Monet kärsivät uskonsa vuoksi. Vankilat olivat täynnä, perheitä hajotettiin. Kuitenkaan vaino ei vaientanut heidän todistustaan. Monet joutuivat lähtemään valtameren yli Amerikkaan ja laskivat siellä perustuksen yhteiskunnalliselle ja uskonnolliselle vapaudelle.

Rikollisia täynnä olevassa vankilassa John Bunyan hengitti taivaan ilmaa ja kirjoitti ihmeellisen allegoriansa kristityn matkasta perikadon maasta taivaalliseen kaupunkiin. *Kristityn vaellus* ja *Ylenpalttinen armo syntisistä suurimmalle* ovat johtaneet monet elämän tielle.

Hengellisen pimeyden aikana Whitefield ja Wesley'n veljekset ryhtyivät Jumalan valon kantajiksi. Valiokirkon alaisena kansa oli vajonnut tilaan, joka ei juuri poikennut pakanuudesta. Ylemmät luokat pilkkasivat hurskautta ja alemmat luokat olivat heittäytyneet paheisiin. Kirkolla ei ollut rohkeutta eikä uskoa tukea totuuden asiaa.

Uskosta vanhurskauttaminen

Lutherin selvästi julistama suuri uskonvanhurskauden oppi oli melkein kokonaan unohtunut; sen tilalle oli tullut Rooman, kirkon periaate, jonka mukaan pelastus ansaittiin hyvillä teoilla. Whitefield ja Wesley'n veljekset tavoittelivat vilpittömästi Jumalan suosiota, Heille oli opetettu, että se saataisiin hyveillä ja uskonnollisilla menoilla.

Kun Charles Wesley kerran sairastui ja luuli kuoleman lähestyvän, häneltä kysyttiin mihin hän perusti toivonsa ikuisesta elämästä. Hän vastasi: "Olen tehnyt parhaani palvellakseni Jumalaa. " Kun ystävä ei näyttänyt täysin tyytyväiseltä vastaukseen, Wesley ajatteli: "Mitä! - - Haluaako hän tehdä pyrkimykseni tyhjiksi? Ei minulla ole muuta mihin turvautua." 8 Tällainen pimeys oli laskeutunut kirkon ylle. Se käänsi ihmisten

VALO LEVIÄÄ BRITANNIASSA

ajatukset pois pelastuksen ainoasta toivosta - ristiinnaulitun Lunastajan verestä.

Wesley kumppaneineen oppi näkemään, että Jumalan laki ulottuu sanojen ja tekojen lisäksi myös ajatuksiin. Ahkerasti ja hartaasti he ponnistelivat tukahduttaakseen luonnollisen sydämensä pahat taipumukset. He viettivät vaatimatonta, itsensä kieltävää elämää ja noudattivat tarkasti kaikkea, minkä luulivat auttavan heitä saavuttamaan Jumalalle kelpaavan pyhyiden, Mutta turhaan he yrittivät vapautua synnin tuomiosta ja murtaa sen vallan.

Jumalallisen totuuden tuli, joka oli sammumaisillaan protestantismin alttareilta, syttyisi uudelleen Böömin kristittyjen ojentamasta ikivanhasta soihdusta. Muutamat heistä löysivät turvapaikan Saksista ja säilyttivät muinaisen uskonsa. Näiltä kristityiltä valo tuli Wesleylle.

John ja Charles lähetettiin saarnaajiksi Amerikkaan. Samassa laivassa oli herrnhutilaisseurue. Matkalla kohdattiin rajuja myrskyjä, ja kuoleman kanssa kasvokkain joutunut John tunsu, ettei hänellä ollut rauhaa Jumalan kanssa. Saksalaiset taas osoittivat sellaista rauhaa ja luottamusta, joka oli hänelle vierasta. "Olin pitkään seurannut heidän vakavamielistä käytöstään", hän sanoi. "Nyt oli tilaisuus nähdä, olivatko he vapautuneet ylpeyden, vihan ja kostonhalun lisäksi myös pelosta. He olivat aloittaneet jumalanpalveluksessa virrellä, kitti aalto vyöryi yli, repi isonpurjeen riekaleiksi, peitti laivan ja tulvi kannen alle kuin syvyys olisi nielaissut meidät. Englantilaisten joukosta kuului kammottavaa huutoa. Saksalaiset jatkoivat tyynesti laulamista. Myöhemmin kysyin eräältä heistä: 'Ettekö te pelänneet?' Hän vastasi: Jumalan kiitos, emme.' Kysyin: 'Mutta eivätkö naisenne ja lapsenne pelänneet?' Hän vastasi lempeästi: 'Eivät, meidän naisemme ja lapsemme eivät pelkää kuolemaa.'" 9

Wesleyn sydän syttyy

Palattuaan Englantiin Wesley sai selvemmän käsityksen raamatullisesta uskosta erään herrnhutilaisen opastuksella. He:rrnhutilaisyhdistyksen kokouksessa Lontoossa luettiin muuan Lutherin lausunto. Kun Wesley kuuli sen, hänen sydämessään syttyi usko.

"Tunsin sydämessäni outoa lämpöä", hän sanoo. "Tunsin luottavani pelastuksen asiassa Kristukseen, yksin Kristukseen. Sain, varmuuden siitä, että hän oli ottanut pois *minun* syntini, juuri *minun*, ja pelastanut *minut* synnin ja kuoleman laista." 10

Nyt hänelle oli selvinnyt että armo, jonka hän oli yrittänyt ansaita rukouksilla, paastolla ja kieltäyöksillä, olikin lahja, joka saatiin "rahatta ja hinnatta".

Koko hänen sielunsa täytti palava halu levittää kaikkialle Jumalan vapaan armon suurenmoista evankeliumia. "Pidän koko maailmaa työköntänäni", hän sanoi. "Missä tahansa olenkin, pidän asiaan kuuluvana velvollisuutenani julistaa kaikille halukkaille kuulioille pelastuksen ilosanomaa." 11

Hän jatkoi tinkimätöntä ja uhrautuvaa elämäänsä, ei enää *uskonperustana* vaan *seurauksena*; ei pyhyiden *juurena* vaan *hedelmänä*. Jumalan armo Kristuksessa ilmenee kuuliaisuuksena. Wesley omisti elämänsä niiden suurten totuuksien julistamiseen, jotka hän oli vastaanottanut. Ne olivat vanhurskautuminen uskosta Kristuksen sovintovereen ja sydämessä vaikuttava Pyhän Hengen uudistava voima, joka kantaa hedelmää Kristuksen esimerkin mukaisessa elämässä.

Whitefieldin ja Wesleyyn veljesten jumalattomat opiskelutoverit kutsuivat heitä halveksivasti "metodisteiksi" - nimi, jota nykyään pidetään kunniaakaan. Pyhä Henki kehotti heitä saarnaamaan Kristusta ja häntä ristiinnaulittuna. Tuhannet tulivat todelliseen kääntymykseen. Oli välttämätöntä varjella näitä lampaita saaliinhimoisilta susilta. Wesleyllä ei ollut

VALO LEVIÄÄ BRITANNIASSA

aikomusta perustaa uutta kirkkokuntaa, vaan hän järjesti heidät niin kutsutuiksi metodistiyhdistyksiksi.

Valtiokirkon taholta nämä saarnaajat kohtasivat selittämätöntä ja ankaraa vastustusta. Mutta koska herätys oli alkanut kirkon omasta piiristä, totuus pääsi paikkoihin, joiden ovet olisivat muuten pysyneet kiinni. Osa papistosta heräsi moraalisesta horroksestaan ja ryhtyi saarnaamaan innokkaasti omassa seurakunnassaan.

Wesleyn aikana erilaisia lahjoja omaavat henkilöt eivät olleet yhtä mieltä jokaisesta opinkohdasta. Whitefieldin ja Wesleyn veljesten erimielisyydet uhkasivat yhdessä vaiheessa luoda hajaannusta, mutta kun he oppivat Kristuksen koulussa nöyryyttä, molemminpuolinen kärsivällisyys ja rakkaus johti sovintoon. Heillä ei ollut aikaa väitellä, kun väärät käsitykset ja jumalattomuus :rehottivat kaikkialla.

Wesley pelastuu kuolemasta.

Vaikutusvaltaiset miehet vastustivat heitä. Monet papit paljastivat vihamielisyytensä, ja kirkkojen ovet suljettiin puhtaalta uskolta. Papisto tuomitsi heidät saarnatuolista ja herätti näin pimeyden ja jumalattomuuden voimat. Yhä uudelleen Jumalan armon ihme pelasti John Wesleyn kuolemasta. Kun kaikki pakotiet näyttivät olevan tukossa, ihmishahmoinen enkeli tuli hänen rinnalleen, jolloin roskajoukko väistyi ja Kristuksen palvelija pääsi turvallisesti vaaraa pakoon.

Eräästä tällaisesta pelastamisesta Wesley sanoi: "Vaikka monet koettivat tarttua kaulukseeni tai vaateisiini kaataakseen minut, he eivät saaneet minusta otetta. Vain yksi sai kiinni liivin liepeestä, joka jäi hänen käteensä. Toinen lieve, jonka taskussa oli seteli, repeytyi vain osaksi. - - Takanani ollut voimakas mies yritti iskeä minua useita kertoja paksulla tammisauvalla; jos yksikin isku olisi osunut takaraivooni,

SUURI TAISTELU

hän olisi säästynyt enemmiltä vaivoilta. Mutta jokainen isku osui sivuun, en tiedä miten, sillä en pystynyt liikkumaan oikealle enkä vasemmalle." 12

Tuohon aikaan metodistit saivat kärsiä pilkkaa ja joskus väkivaltaistakin vainoa. Toisinaan asetettiin julkisiin paikkoihin ilmoituksia, joissa kehoitettiin kaikkia, jotka halusivat olla mukana särkemässä metodistien ikkunoita ja ryöstämässä heidän kotejaan, kokoontumaan ilmoitettuna aikana määrättyyn paikkaan. Ihmisiä, joiden ainoa vika oli, että he pyrkivät ohjaamaan syntiset pyhyiden tielle, vainottiin järjestelmällisesti.

Hengellinen rappio Englannissa juuri ennen Wesley'n aikaa johtui suureksi osaksi opetuksesta, että Kristus oli kumonnut moraalilain ja ettei kristityillä ollut velvollisuutta totella sitä. Toiset väittivät, ettei saarnaajien tarvinnut kehottaa kansaa noudattamaan sen käskyjä koska ne, jotka jumala oli valinnut pelastukseen, "johdettiin harjoittamaan hurskautta ja hyveitä", kun taas ikuiseen kadotukseen tuomituilla "ei ollut voimaa totella Jumalan lakia".

Toiset uskoivat, että "valitut eivät voi langeta arosta tai menettää jumalan suosiota", ja tulivat siihen kauheaan johtopäätökseen, että "heidän jumalattomat tekonsa eivät itse asiassa olekaan syntiä - - minkä vuoksi heillä ei ole mitään tarvetta tunnustaa syntejään tai tehdä niistä parannusta". 13 Siksi he julistivat, että eräs häpeällisimmistäkin synneistä, "jota yleisesti pidetään Jumalan lain vakavana rikkomuksena, ei olekaan syntiä Jumalan silmissä", jos valittuihin kuuluva tekee sen. "He eivät voi tehdä mitään, mikä on vastenmielistä Jumalalle tai laissa kiellettyä."

Nämä kauheat opit ovat pohjimmiltaan samanlaisia kuin ne myöhemmät väitteet, ettei ole olemassa mitään muuttumatonta jumalallista lakia oikean mittapuuna vaan että yhteiskunta itse määrittelee

VALO LEVIÄÄ BRITANNIASSA

moraalin, joka on jatkuvan muutoksen alainen. Tällaisten ajatusten innoittajana on hän, joka taivaan synnittömien asukkaiden keskuudessa aloitti Jumalan lain vanhurskaiden vaatimusten vastustamisen.

Oppi siitä, että Jumala määrää peruuttamattomasti ihmisten luonteen, on johtanut monet hylkäämään Jumalan lain. Wesley vastusti päättävästi tätä oppia, joka johti antinomismiin. "Sillä Jumalan armo on näet ilmestynyt pelastukseksi *kaikille ihmisille*." Jumala, Vapahtajamme, "tahtoo, että *kaikki ihmiset* pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Jumala on yksi, ja yksi on välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus. Hän antoi itsensä lunnaiksi *kaikkien* puolesta". Kristus, "todellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen". 14 Ihmiset menettävät pelastuksen kieltäytymällä itsepintaisesti elämän lahjasta.

Jumalan lakia puolustamassa

Vastaukseksi väitteeseen, että kymmenen käskyn laki oli kumottu seremonialain kanssa Kristuksen kuolemassa, Wesley sanoi: "Profeettojen vahvistamaa Kymmenen käskyn moraalilakia hän ei ottanut pois. Tätä lakia ei voi koskaan kumota, sillä se `pysyy lujana kuin uskollinen todistaja taivaassa.´ ”

Wesley julisti lain ja evankeliumin täydellistä sopusointua. "Yhtäällä laki valmistaa jatkuvasti tietä evankeliumille ja kääntää katseemme siihen; toisaalla evankeliumi johtaa meidät noudattamaan tarkemmin lakia. Laki vaatii meitä esimerkiksi rakastamaan jumalaa ja lähimmäistämme, olemaan nöyriä, sävyisiä ja pyhiä. Me tunnemme olevamme tähän kykenemättömiä mutta näemme Jumalan lupauksen antaa meille tuota rakkautta ja tehdä meidät nöyriksi, sävyisiksi ja pyhiksi; me tartumme tähän evankeliumiin, näihin hyviin uutisiin. - - ja niin lain vanhurskaus täytetään meissä, kun uskomme Jeesukseen Kristukseen. - -

SUURI TAISTELU

"Kristuksen evankeliumin pahimpia vihollisia ovat ne, jotka - - opettavat ihmisiä rikkomaan - - ei vain yhtä käskyä, oli se sitten pienin tai suurin, vaan kaikkia käskyjä yhdellä kertaa. - - He kunnioittavat häntä samalla tavoin kuin Juudas, kun hän sanoi: `Terve, rabbi' ja suuteli häntä. - - Kun puhutaan hänen veressään ja samalla riistetään hänen kruununsa; kun vähätellään jotakin osaa hänen laistaan ja väitetään tämän edistävän hänen evankeliumiaan, ei se ole muuta kuin hänen kavaltamistaan suudelmalla." 15

Lain ja evankeliumin sopusointu

Niille, jotka väittivät evankeliumin julistamisen täyttävän kaikki lain tavoitteet, Wesley vastasi: "Se ei täytä edes lain ensimmäistä tavoitetta, nimittäin ihmisten saattamista synnintuntoon, niiden herättämistä, jotka vielä nukkuvat helvetin partaalla. - - On järjetöntä tarjota lääkäriä niille, jotka ovat terveitä tai ainakin luulevat olevansa. Ensin heidät on saatava vakuuttuneiksi sairaudestaan; muuten he eivät kiitä sinua vaivannööstäsi. Yhtä järjetöntä on tarjota Kristusta niille, joiden sydän ei ole koskaan murtunut." 16

Saarnatessaan Jumalan armon evankeliumia Wesley yritti Mestarinsa tavoin tehdä lain "suureksi" ja "loistavaksi". 17 Hän sai nähdä työnsä suurenmoiset tulokset. Yli viisikymmentä vuotta kestäneen toimintansa lopussa hänellä oli yli puoli miljoonaa kannattajaa. Mutta miten suuri joukko oli hänen työnsä tuloksena noussut synnin turmeluksesta jalompaan ja puhtaampaan elämään, se tiedetään vasta kun koko lunastettujen perhe kokoontuu Jumalan valtakuntaan. Hänen elämänsä tarjoaa sanomattoman kalliin opetuksen jokaiselle kristitylle.

Kunpa tämän Kristuksen palvelijan usko, väsymätön into, uhrautuvaisuus ja hurskaus ilmenisivät meidän aikamme seurakunnissa!

15. Ranskan hirmuvallan aika - sen todelliset syyt

Muutamit kansat ottivat uskonpuhdistuksen vastaan kuin taivaasta tulleen sanansaattajan. Toisiin maihin Raamatun totuuden valon pääsy estettiin lähes täydellisesti. Eräässä maassa totuus ja erehdys taistelivat vuosisatoja yliherruudesta. Lopulta taivaallinen totuus sysättiin syrjään. Jumala otti hillitsevän Henkensä pois kansalta, joka oli halveksinut hänen armonsa lahjaa. Koko maailma näki valon tahallisen hylkäämisen seuraukset.

Sota Raamattua vastaan Ranskassa huipentui vallankumoukseen, joka oli luonnollinen seuraus Rooman ponnisteluista Raamatun valon tukahduttamiseksi. (Katso liitettä.) Se tarjosi historian hätkähdyttävimmän esimerkin Rooman kirkon opetuksen hedelmistä.

Ilmestyskirjan kirjoittaja viittaa niihin kammottaviin seurauksiin, joihin "synnin ihmisen" valta etenkin Ranskassa johtaisi:

"Ne polkevat pyhää kaupunkia neljänkymmenen kahden kuukauden ajan. `Minä annan kahdelle todistajalleni tehtäväksi julistaa sanaani säkkivaatteeseen pukeutuneina tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää.' - - Ja kun he ovat päättäneet todistajantyönsä, käy syvyydestä nouseva peto taisteluun heitä vastaan, ja se voittaa heidät ja tappaa heidät. Heidän ruumiinsa lojuvat sen suuren kaupungin kadulla, jota profeettojen puheissa kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa heidän Herransa ristiinnaulittiin. - - Maan asukkaat

SUURI TAISTELU

iloitsevat heidän kohtalostaan, pitävät juhlia ja lähettävät toisilleen lahjoja, sillä nuo kaksi profeettaa olivat pahoin vaivanneet maan asukkaita. Mutta noiden kolmen ja puolen päivän kuluttua tuli profeettoihin elämän henki, jonka jumala oli lähettänyt, ja he nousivat jaloilleen. Kauhu valtasi kaikki, jotka sen näkivät." 1

"Neljäkymmentäkaksi kuukautta" ja "tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää" merkitsevät samaa. Kyseessä on aika, jolloin Kristuksen seurakunta kärsi Rooman vainosta. 1260 vuoden ajanjakso alkoi 538 jKr. ja päättyi 1789. (Katso liitettä.) Sinä vuonna ranskalainen sotajoukko vangitsi paavin, joka kuoli maanpaossa. Sen jälkeen paavillinen hierarkia ei ole kyennyt saavuttamaan entistä valta-asemaansa. Seurakunnan vainoaminen ei kestänyt koko 1260 vuoden ajanjaksoa. Armossaan jumala käytti uskonpuhdistusta kansansa tulikokeen lyhentämiseen.

"Kaksi todistajaa" kuvaa Vanhan ja Uuden testamentin kirjoituksia, jotka ovat sekä jumalan lain alkuperän ja pysyvyyden että pelastussuunnitelman tärkeitä todistajia.

"Minä annan kahdelle todistajalleni tehtäväksi julistaa sanaani säkkivaatteeseen pukeutuneina tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää." Kun Raamattu kiellettiin ja sen todistus vääristeltiin; kun niitä, jotka uskalsivat julistaa sen totuuksia, kavallettiin, kidutettiin ja surmattiin uskonsa vuoksi tai pakotettiin pakenemaan - silloin uskolliset todistajat julistivat sanaa "säkkivaatteeseen pukeutuneina". Pimeimpinä aikoina uskollisille miehille annettiin viisautta ja arvovaltaa Jumalan totuuden julistamiseen. (Katso liitettä.)

"Jos joku aikoo tehdä heille pahaa, heidän suustaan lähtee tuli, joka nielee heidän vihollisensa. Näin on kuoleva jokainen, joka aikoo heille pahaa." 2 Ihmiset eivät voi rankaisematta tallata Jumalan sanaa!

RANSKAN HIRMUVALLAN AIKA - SEN TODELLISET SYYT

"Kun he ovat päättäneet todistajantyönsä." Kun nuo kaksi todistajaa olivat lopettamaisillaan huomaamattoman työnsä, "syvyydestä nouseva peto" ryhtyy sotaan heitä vastaan. Tässä esitetään Saatanan vallan uusi ilmestyminen.

Rooma oli Raamatun kunnioituksen varjolla halunnut salata Jumalan sanan kansalta kätkemällä sen vieraaseen kieleen. Sen hallitessa todistajat julistivat sanaa "säkkivaatteeseen pukeutuneina". Mutta "syvyydestä nouseva peto" ryhtyisi avoimeen sotaan Jumalan sanaa vastaan.

"Se suuri kaupunki", jossa todistajat tapetaan ja jonka kadulla he lojuvat, on "profeettojen puheissa" Egypti. Kaikista Raamatussa mainituista kansoista Egypti kielsi röyhkeimmin elävän Jumalan olemassaolon ja vastusti hänen käskyjään. Yksikään muu hallitsija ei uskaltanut kapinoida taivasta vastaan ylimielisemmin kuin Egyptin farao: "Minä en tunne Herraa enkä aio päästää Israelia." 3 Tämä on ateismia; Egyptin edustama kansakunta kieltäisi Jumalan samalla tavalla ja osoittaisi samanlaista kapinahenkeä.

Sitä suurta kaupunkia verrataan "profeettojen puheissa" myös Sodomaan, jonka turmeltuneisuus ilmeni erityisesti siveettömyytenä. Sama synti olisi myös sen kansakunnan tunnusmerkki, johon tämä raamatunkohta viittasi.

Profeetan mukaan hieman ennen vuotta 1798 ryhtyisi luonteeltaan saatanallinen valta käymään sotaa Raamattua vastaan. Ja maassa missä Jumalan kahden todistajan työ näin keskeytyisi, ilmenisi faraon ateismi ja Sodomian siveettömyys.

Ennustus toteutuu

Ennustus toteutui hätkähdyttävällä tavalla Ranskan vallankumouksessa 1793. "Ranska on maailmanhistorian ainoa valtio, joka lakia säättävän kokouksen

SUURI TAISTELU

päätöksellä kielsi Jumalan olemassaolon ja jossa pääkaupungin koko väestö ja suuri enemmistö muualla, niin naiset kuin miehetkin, tanssi ja lauloi ilosta kuullessaan julistuksen." 4

Ranskassa ilmeni myös Sodomalle tyypillisiä piirteitä. Historioitsija kuvailee Ranskan ateismia ja siveettömyyttä seuraavasti: "Uskontoa koskeviin lakeihin liittyi läheisesti asetus, joka muutti avioliiton - pyhimmän liiton minkä ihmiset voivat solmia ja jonka pysyvyys parhaiten edistää yhteiskunnan vakautta - pelkäksi lyhytaikaiseksi siviilioikeudelliseksi sopimukseksi, jonka ketkä tahansa kaksi henkilöä voivat tehdä ja purkaa mielensä mukaan. - - Sophie Arnoult, sukkeluuksistaan kuuluisa näyttelijä, kutsui tasavaltalaista avioliittoa `siveettömyyden sakramentiksi'."5

Kristuksen vihollisia

"Jossa heidän Herransa ristiinnaulittiin." Myös tämä toteutui Ranskassa. Missään muussa maassa ei totuutta ollut vastustettu julmemmin. Vainoamalla evankeliumin kannattajia Ranska oli ristiinnaulinnut Kristuksen hänen opetuslastensa hahmossa.

Vuosisadasta toiseen oli vuodatettu pyhien verta. Valdolaisten antaessa henkensä Piemonten vuorilla "Jeesuksen todistuksen tähden" Ranskan albigenssit todistivat uskostaan samalla tavalla. Uskonpuhdistuksen kannattajat olivat kuolleet kammottaviin kidutuksiin. Kuninkaat ja aateliset, jalosukuiset naiset ja hienot neitokset olivat hekumoineet Jeesuksen marttyyrien tuskilla. Urheat hugenotit olivat vuodattaneet verensä useilla taistelukentillä, takaa-ajettuina kuin villieläimet.

Ne muinaisten kristittyjen harvat jälkeläiset, joita kahdeksannentoista vuosisadan Ranskassa vielä oli, piileskelivät etelän vuorilla vaalien isiensä uskoa. Heidät raahattiin elinkautiseen kaleerijouuteen.

RANSKAN HIRMUVALLAN AIKA - SEN TODELLISET SYYT
Sivistyneimmät ja älykkäimmät ranskalaiset kahlehdittiin
rosvojen ja salamurhaajien keskelle. Toiset ammuttiin
kylmäverisesti heidän polvistuessaan rukoukseen. Heidän
maansa, joka oli autioitettu miekalla, kirveellä ja tulella,
"muuttui suureksi, synkäksi erämaaksi". "Näitä julmuuksia - -
ei tehty pimeällä keskiajalla vaan Ludvig XIV:n loistavalla
hallituskaudella. Silloin harrastettiin tieteitä, kaunokirjallisuus
kukoisti, hovin ja pääkaupungin papit olivat oppineita ja
kaunopuheisia miehiä, jotka arvostivat suuresti nöyryyden ja
rakkauden hyveitä." 6

Kammottavin rikos

Noiden hirvittävien vuosisatojen kauhein tapahtuma oli
kuitenkin Pärttylynyön verilöyly. Ranskan kuningas antoi sille
pappien ja prelaattien vaatimuksesta suostumuksensa. Keskellä
yötä löi kello merkiksi teurastuksen alkamisesta. Tuhansittain
protestantteja, jotka nukkuiivat kodeissaan luottaen
kuninkaansa kunniasanaan, raahattiin ulos ja murhattiin.

Verilöyly jatkui Pariisissa seitsemän päivää. Kuninkaan
määräyksestä se ulotettiin kaikkiin kaupunkeihin, joista löytyi
protestantteja. Aateliset ja talonpojat, vanhat ja nuoret, äidit ja
lapset, kaikki tapettiin yhdessä. Seitsemänkymmentätuhatta
kansakunnan
parhaimmiston kuuluvaa menehtyi.

"Kun uutinen verilöylystä saapui Roomaan, papiston riemulla
ei ollut rajoja. Lorrainen kardinaali palkitsi viestintuojan
tuhannella kruunulla; St. Angelon tykki jylysi ilosanoman
kunniaksi; kellot soivat kaikissa kirkontorneissa; kokot
muuttivat yön päiväksi; Gregorius XIII meni kardinaalien ja
kirkon muiden arvohenkilöiden saattamana pitkässä
kulkueessa St. Lousin kirkkoon, jossa Lorrainen kardinaali
lauoi Te Deumin. -- -- Verilöylyn muistoksi lyötiin mitali. - -
Eräs ranskalainen pappi - - puhui `siitä onnen ja ilon

SUURI TAISTELU

päivästä, jolloin pyhin isä kuuli uutisen ja meni juhlallisesti kiittämään jumalaa ja Pyhää Louisia'." 7

Sama villitsijähenki, joka kiihotti Pärttylilyn verilylyyn, johti myös vallankumouksen tapahtumia. Jeesus Kristus julistettiin huijariksi, ja ranskalaisten jumalankieltäjien iskulause oli: "Murskatkaa se roisto", jolla he tarkoittivat Kristusta. Jumalanpilkka ja pahuus kulkivat käsi kädessä. Kaikki tämä toi kunniaa Saatanalle, kun taas Kristus "ristiinnaulittiin" halveksimalla hänen ominaisuuksiaan: totuutta, puhtautta ja epäitsekästä rakkautta.

Peto, joka nousee syvyydestä, käy "taisteluin heitä vastaan, ja se voittaa heidät ja tappaa heidät". 8 Vallankumouksen ja hirmuvallan aikana Ranskassa hallinnut ateistinen valta kävi juuri tällaista sotaa jumalaa ja hänen sanaansa vastaan. Kansalliskokous lakkautti jumalanpalvelukset. Raamattuja koottiin ja poltettiin julkisesti. Raamatulliset instituutiot lakkautettiin. Viikoittainen lepopäivä syrjäytettiin ja sen sijaan omistettiin joka kymmenes päivä juomingeille. Kaste ja ehtoollinen kiellettiin. Hautausmaille pystytettiin julisteita, joissa kuolema selitettiin ikuisiksi uneksi.

Kaikki uskonnollinen palvonta kiellettiin, lukuun ottamatta "vapauden" ja isänmaan palvontaa. "Perustuslaillinen Pariisin piispa tuotiin julistamaan konventille että uskonto, jota hän oli niin monta vuotta opettanut, oli kokonaan pappien juonia eikä perustunut sen enempää historiaan kuin pyhään totuuteenkaan. Hän kielsi juhlallisin ja täsmällisin sanoin sen Jumalan olemassaolon, jonka palvelukseen hänet oli vihitty." 9

"Maan asukkaat iloitsevat heidän kohtalostaan, pitävät juhliä ja lähettävät toisilleen lahjoja, sillä nuo kaksi profeettaa olivat pahoin vaivanneet maan asukkaita." 10 Jumalaton Ranska oli vaientanut Jumalan

RANSKAN HIRMUVALLAN AIKA - SEN TODELLISET SYYT
kahden todistajan nuhtelevan äänen. Totuuden sana lojui
kuolleena sen kaduilla, ja jumalan lain viholliset riemuitsevat.
Ihmiset uhmasivat julkisesti taivaan Kuningasta.

Herjaavaa röyhkeyttä

Eräs uuden järjestyksen "papeista" sanoi: "Jumala, jos olet olemassa, kosta häpäisty nimesi. Minä haastan sinut taisteluun! Sinä vaikenet; et uskalla singota salamoitasi. Kuka tämän jälkeen uskoo olemassaoloosi?" 11 Mikä kaiku tämä onkaan faraon sanoista: "Kuka on Herra, että minun olisi toteltava häntä -- -?"

"Mieletön se, joka ajattelee: `Ei jumalaa ole!`" ja Herra julistaa: "Heidän järjettömyytensä paljastuu pian kaikille." 12

Hylättyään elävän jumalan palvonnan Ranska vajosi palvomaan paheellista naista järjen jumalattarena. ja näin tapahtui kansakunnan edustajainkokouksessa! "Eräs tuon mielettömän ajan juhlamenoista oli järjettömyydessään ja jumalattomuudessaan vertaansa vailla. Konventin ovet avattiin.

- - - Kaupungin viranomaiset astuivat sisään juhlallisessa kulkueessa laulaen ylistystä vapaudelle ja saattaen tulevan palvontansa kohdetta, hunnutettua naista, jota he nimittivät järjen jumalattareksi. Kun hänet oli tuotu aitauksen sisälle, hänen huntunsa riisuttiin juhlallisesti ja hänet asetettiin puheenjohtajan oikealle puolelle, jolloin hänet yleisesti tunnistettiin oopperan tanssijattareksi."

Järjen jumalatar "Järjen jumalattaren virkaanasettajaisia järjestettiin samalla tavalla ympäri valtakuntaa kaikkialla, missä asukkaat halusivat osoittaa olevansa vallankumouksen kaikkien saavutusten tasalla." 12

Kun "jumalatar" tuotiin konventtiin, puheenjohtaja tarttui hänen käteensä, kääntyi edustajien

SUURI TAISTELU

puoleen ja sanoi: —Kuolevaiset, lakatkaa vapisemasta oman pelkonne luoman jumalan voimattomia uhkauksia.

Tunnustakaa jumalaksenne ainoastaan järki.

Tarjoan teille sen jaloimman ja puhtaimman kuvan; jos teillä pitää olla epäjumalia, uhratkaa vain sellaisille kuin tämä. - - ,

"Kun puheenjohtaja oli syleillyt jumalatarta, tämä autettiin upeisiin vaunuihin ja vietiin Notre Damen tuomiokirkkoon asetettavaksi Jumalanpaikalle, Siellä hänet nostettiin pääalttarille, missä hän otti vastaan läsnäolijoiden palvonnan." 14

Paavinkirkko aloitti työn, jonka ateismi vei päätökseen.

Ranska ajautui nopeasti tuhoaan kohti. Viitatessaan vallankumouksen kauhuihin kirjoittajat sanovat, että niistä on syytettävä valtaistuinta ja kirkkoa. (Katso liitettä.) Tosiasiassa niistä on syytettävä yksin kirkkoa. Paavius oli myrkyttänyt kuninkaiden mielen uskonpuhdistusta vastaan. Valtaistuimen julmuus ja sortotoimet olivat Rooman hengen innoittamia.

Kaikkiällä missä evankeliumi otettiin vastaan, ihmiset heräsivät ajattelemaan. He ryhtyivät katkomaan kahleita, jotka olivat pitäneet heidät tietämättömyyden ja taikauskon orjuudessa. Hallitsijat näkivät sen ja pelkäsivät yksinvaltansa puolesta.

Rooma ei ollut hidas lietsomaan heidän kateellista pelkoaan.

Paavi sanoi Ranskan kuninkaalle 1525: "Tämä hulluus [protestantismi] ei hävitä ja tuhoa vain uskontoa vaan myös ruhtinaiden vallan, aateliston, lait, ritarikunnat ja arvoasemat." Paavin lähettiläs varoitti kuningasta: "Protestantit tulevat häiritsemään sekä yhteiskunnallista että uskonnollista järjestystä. - - Valtaistuin on yhtä suuressa vaarassa kuin alttariin." 15 Näin Rooma sai Ranskan vastustamaan uskonpuhdistusta.

Raamatun opetukset olisivat juurruttaneet kansan sydämeen oikeudenmukaisuuden, itsehillinnän ja

RANSKAN HIRMUVALLAN AIKA - SEN TODELLISET SYYT
totuudellisuuden periaatteita, jotka muodostavat kansakunnan
menestyksen kulmakiven. "Vanhurskaus on kansalle
kunniaksi." "Ilman oikeutta ei valtaistuini kestä."6 Se joka
tottelee Jumalan lakia, kunnioittaa ja tottelee vilpittömimmin
maansa lakeja. Ranska kielsi Raamatun. Vuosisadasta toiseen
rehelliset, älykkäät ja moraalisesti voimakkaat ihmiset, jotka
olivat valmiit kärsimään totuuden vuoksi, raatoivat
kaleeriorjina, kuolivat roviolla tai mätänivät vankityrmissä.
Uskonpuhdistuksen käynnistymistä seuraavan
kahdensadanviidenkymmenen vuoden aikana tuhannet
pelastuivat pakenemalla turvaan.

"Tuona pitkänä aikana Ranskassa oli tuskin ainoatakaan
sukupolvea, joka ei olisi nähnyt evankeliumin opetuslasten
pakenevan vainoojien silmitöntä raivoa vieden mukanaan
heille ominaisen ymmärryksen, taidon, ahkeruuden ja
järjestelykyvyn niiden maiden hyödyksi, joissa he saivat
turvapaikan. - - Jos kaikki se, mikä näin ajettiin pois, olisi
jäänyt Ranskaan, millainen - - suuri, menestyvä ja onnellinen
maa -

esikuva kaikille kansoille - se olisikaan ollut! Mutta sokea ja
taipumaton kiihkoilu ajoi sen maaperältä kaikki hyveen
opettajat, järjestyksen tukipylväät ja valtaistuimen vilpittömät
puolustajat. - - Lopulta valtakunta raunioitui täysin." 17
Vallankumous kauhuineen oli seurauksena.

Hylätty evankeliumi

"Hugenottien paon jälkeen alkoi Ranskan yleinen taantuminen.
Kukoistavat teollisuuskaupungit rappeutuivat. - - On arvioitu,
että vallankumouksen puhjetessa Pariisissa eli
kaksisataatuhatta köyhää kuninkaan hyväntekeväisyyden
varassa. Vain jesuiitat menestyivät rappeutuvassa maassa." 18
Evankeliumi olisi tarjonnut ratkaisun Ranskan ongelmiin,
jotka hämmensivät papistoa, kuningasta

SUURI TAISTELU

ja lainsäätäjiä ja lopulta syöksivät kansakunnan tuhoon. Mutta Rooman hallitessa ihmiset olivat unohtaneet Vapahtajan opetukset uhrautuvaisuudesta ja epäitsekästä rakkaudesta muiden hyväksi. Rikkaita ei moitettu köyhien sortamisesta, eivätkä köyhät saaneet apua alennustilassaan. Rikkaiden ja vaikutusvaltaisten itsekkyyks muuttui yhä pahemmaksi. Satojen vuosien ajan rikkaat tekivät vääryyttä köyhille, ja köyhät vihasivat rikkaita.

Useissa maakunnissa työtä tekevät luokat olivat maanomistajien armoilla ja joutuivat alistumaan kohtuuttomiin vaatimuksiin. Valtio ja papisto verottivat keskiluokkaa ja alempia luokkia ankarasti. "Sortajien puolesta maanviljelijät ja .talonpojat saivat nääntyä nälkään. - - Maatyöläisten elämä oli lakkaamatonta raadantaa ja loputonta kurjuutta. Heidän valituksiinsa - - suhtauduttiin piittaamattoman halveksivasti. - - Tuomarit ottivat tunnetusti vastaan lahjuksia. - - Vähemmän kuin puolet veroista päätyi kuninkaan tai piispan kassaan; loput tuhlatiin hillittömän nautintoihin. Miehet, jotka näin köyhdyttivät lähimmäisiään, olivat itse vapautettuja verotuksesta ja lain tai vakiintuneen tavan mukaan oikeutettuja pääsemään kaikkiin valtion virkoihin. - - Heidän halujensa tyydyttämiseksi miljoonat oli tuomittu toivottomaan ja alentavaan elämään." (Katso liitettä.)

Runsaat viisikymmentä vuotta ennen vallankumousta valtaistuimelle nousi Ludvig XV, joka tunnettiin velttona, kevytmielisenä ja aistillisena hallitsijana. Kun valtio oli taloudellisissa vaikeuksissa ja kansa katkeroitunutta, ei tarvinnut profeetan silmää nähdäkseen, että kammottava purkaus oli tulossa. Turhaan vedottiin parannuksen tarpeeseen. Ranskaa uhkaava tuomio kuvastui kuninkaan itsekkästä vastauksesta: "Minun jälkeeni vedenpaisumus!"

Rooma oli rohkaissut kuninkaita ja hallitsevia

RANSKAN HIRMUVALLAN AIKA - SEN TODELLISET SYYT
luokkia pitämään kansan orjuudessa saadakseen sekä hallitsijat että kansan valtaansa. Tuota politiikkaa seurannut moraalinen rappio oli tuhat kertaa pahempi kuin siitä johtunut ruumiillinen kärsimys. Ilman Raamattua kansa vajosi tietämättömyyteen ja paheisiin, täysin kykenemättömänä hillitsemään itseään.

Veristä satoa

Sen sijaan että Rooma olisi saanut ihmiset alistumaan sokeasti oppeihinsa, se teki heistä jumalankieltäjiä ja vallankumouksellisia. He halveksivat paavikirkon opetusta pitäen sitä pappien petoksena. Ainoa jumala, jonka he tunsivat, oli Rooman jumala. He pitivät paavinkirkon ahneutta ja julmuutta Raamatun hedelmänä eivätkä tahtoneet olla sen kanssa missään tekemisissä.

Rooma oli tulkinnut väärin Jumalan luonteen, ja nyt ihmiset torjuivat sekä Raamatun että sen antajan. Voltaire kumppaneineen hylkäsi Jumalan sanan kokonaan ja levitti epäuskoa. Rooma oli tallannut kansan rautaisen korkonsa alle, ja nyt ihmiset torjuivat kaikki rajoitukset. Raivoissaan he hylkäsivät totuuden yhdessä valheen kanssa.

Vallankumouksen alussa kansa sai kuninkaan suostumuksella valita enemmän edustajia kuin aateliset ja papit yhteensä. Näin se sai vallan käsiinsä mutta oli kykenemätön käyttämään sitä viisaasti ja maltillisesti. Loukattu väestö päätti kostaa, ja sorretut ryhtyivät sortamaan sortajaan.

Ranska korjasi verisen sadon siitä, että oli alistunut Rooman valtaan. Mihin Ranska paavinkirkon vaikutuksesta oli uskonpuhdistuksen alussa pystyttänyt ensimmäisen rovion, sinne vallankumous pystytti ensimmäisen giljotiininsa. Samalla paikalla missä protestanttisen uskon ensimmäiset marttyyrit poltettiin kuudennellatoista vuosisadalla, mestattiin

SUURI TAISTELU

ensimmäiset uhrit kahdeksannellatoista vuosisadalla. Kun Jumalan lain hillokkeet hylättiin, kansakunta joutui kapinan ja anarkian pyörteisiin. Sota Raamattua vastaan tunnetaan maailmanhistoriassa hirmuvallan aikana. Se joka riemuitsi tänään, tuomittiin huomenna.

Kuningas, papisto ja aatelisto joutuivat alistumaan hurjistuneen kansan julmuuksiin. Ne, jotka tuomitsivat kuninkaan kuolemaan, seurasivat häntä nopeasti mestauslavalle. Päätettiin, että kaikki vallankumouksen vihollisiksi epäillyt oli tapettava. Ranskasta tuli intohimojen valtaan joutuneiden kilpailevien joukkojen suuri taistelukenttä. "Pariisissa mellakka seurasi toista ja asukkaat jakaantuivat lukuisiin ryhmittymiin, joiden ainoana tavoitteena näytti olevan toistensa hävittäminen. -- - Maa oli vararikon partaalla, sotajoukot vaativat maksamatonta palkkaansa, pariisilaiset näkivät nälkää, maantierosvot hävittivät maakuntia ja sivistys oli melkein kokonaan tukahtunut anarkiaan ja kurittomuuteen."

Kansa oli aivan liian hyvin oppinut ne julmuuden ja kidutuksen läksyt, joita Rooma niin ahkerasti oli opettanut. Nyt ei roviolle raahattu Jeesuksen opetuslapsia. Heidät oli kauan sitten tapettu tai ajettu maanpakoon. "Pappien veri punasi mestauslavat. Kaleerit ja vankilat, jotka kerran olivat olleet täynnä hugenotteja, täytyivät nyt heidän vainoojistaan. Penkkiin kahlehditut, airon varressa hikoilevat roomalaiskatoliset papit kokivat nyt kaikki ne kärsimykset, joita heidän kirkkonsa niin halukkaasti oli aiheuttanut lempeille kerettiläisille." (Katso liitettä.)

"Sitten tulivat päivät - -, jolloin vakoojia vaani joka kulmassa; jolloin giljotiini oli kovassa käytössä joka aamu; jolloin vankilat oli ahdettu yhtä täyteen kuin orjalaivan ruumat; jolloin veri virtasi katuojissa vaahdoten Seineen. - - Pitkiä vankirivejä niitettiin maahan kartessiammuksilla. Väkeä täynnä olevien

RANSKAN HIRMUVALLAN AIKA - SEN TODELLISET SYYYT
proomujen pohjaan hakattiin reikiä. - - Tuon katalan
hallituksen murhaamien seitsentoistavuotiaiden poikien ja
tyttöjen luku nousee satoihin. Äitinsä rinnalta riistettyjä
vauvoja heiteltiin keihästä keihäseen pitkin jakobiinien
rivejä." (Katso liitettä.)

Juuri tätä Saatana halusi. Hänen toimintansa perustuu
petokseen, ja hänen tavoitteenaan on tuoda ihmisille kurjuutta,
pilata Jumalan työ, turmella jumalallisen rakkauden
suunnitelma ja aiheuttaa näin murhetta taivaassa. Sitten hän
petollisilla juonillaan johtaa ihmiset syyttämään jumalaa ikään
kuin kaikki tämä kurjuus johtuisi luojaan suunnitelmasta. Kun
ihmiset havaitsivat Rooman opetukset petokseksi, paholainen
yllytti heitä pitämään kaikkea uskontoa vaiheena ja Raamattua
taruna.

Kohtalokas erehdys

Ranskan onnettomuuden syynä oli kohtalokas erehdys, jonka
se teki sivuuttaessaan tämän suuren totuuden: todellinen
vapaus on Jumalan lain määräysten noudattamisessa. "Kunpa
kuulisit minun käskyjäni! Silloin sinun onnesi olisi runsas kuin
virta, sinulle tuleva siunaus loputon kuin meren aallot. "19 Ne,
jotka eivät opi tätä Jumalan kirjasta, joutuvat oppimaan sen
historiasta.

Kun Saatana toimi Rooman kirkon välityksellä johtaakseen
ihmisiä tottelemattomuuteen, hän toimi salaisesti. Jumalan
Hengen vaikutuksesta hänen suunnitelmansa eivät päässeet
täysin toteutumaan. Ihmiset eivät osanneet päätellä kurjuutensa
perimmäistä syytä. Mutta vallankumouksessa kansalliskokous
syrjäytti avoimesti Jumalan lain, ja sitä seuranneen
hirmuvallan aikana kaikki saattoivat nähdä synn ja seurauksen
keskinäisen yhteyden.

Oikeudenmukaisen ja vanhurskaan lain rikkominen johtaa
väistämättä tuohon. Jumala otti suuressa

SUURI TAISTELU

määrin pois hillitsevää Henkeään, joka vastustaa Saatanan julmaa valtaa, ja niin hän, joka nauttii ihmisten kurjuudesta, sai toteuttaa tahtoaan. Kapinan valinheet saivat korjata sen hedelmiä. Maa täyttyi rikoksista. Hävitetyistä maakunnasta ja tuhotuista kaupungeista kuului katkeran tuskan kammottava huuto. Ranska vapisi kuin maanjäristyksen kourissa. Uskonnon, lain, yhteiskunnallisen järjestyksen, perheen, valtion ja kirkon ikeen löi maahan jumalaton käsi, joka kohotettiin Jumalan lakia vastaan.

Jumalan uskollisten todistajien, jotka syvyydestä nousset jumalaa herjaava valta oli surmannut, ei tullut olla kauan vaiti. "Mutta noiden kolmen ja puolen päivän kuluttua tuli profeettoihin elämän henki, jonka jumala oli lähettänyt, ja he nousivat jaloilleen. Kauhu valtasi kaikki, jotka sen näkivät." 20 Vuonna 1793 Ranskan lakia säättävä kokous hyväksyi asetukset, jotka syrjäyttivät Raamatun. Kolme ja puoli vuotta myöhemmin sama elin päätti kumota nuo asetukset. Ihmiset tunnustivat, että usko jumalaan ja hänen sanaansa on hyveen ja moraalin välttämätön perustus.

Näistä kahdesta todistajasta [Vanhasta ja Uudesta testamentista] profeetta sanoo edelleen: "He kuulivat, kuinka taivaasta huudettiin kovalla äänellä: `Nouskaa tänne!', ja vihollistensa nähden profeetat nousivat pilven kannattelemina taivaaseen." 21 Jumalan kahta todistajaa on kunnioitettu enemmän kuin koskaan ennen. Vuonna 1804 perustettiin Britannian ja ulkomaan raamattuseura, ja myöhemmin samanlaisia seuroja perustettiin Euroopan mantereelle. 1816 perustettiin Amerikan raamattuseura. Sittemmin Raamattu on käännetty sadoille kielille ja murteille. (Katso liitettä.)

Ennen vuotta 1792 kiinnitettiin ulkolähetystyöhön vain vähän huomiota. Mutta kahdeksannentoista

RANSKAN HIRMUVALLAN AIKA - SEN TODELLISET SYYT
vuosisadan loppupuolella tapahtui suuri muutos. Ihmiset saivat tarpeekseen rationalismista ja tajusivat jumalallisen ilmoituksen ja kokemusperäisen uskonnon välttämättömyyden. Tämän jälkeen ulkolähetystyö kasvoi ennennäkemättömän voimakkaasti. (Katso liitettä.)

Kirjapainotaidon kehitys on antanut vauhtia Raamatun levittämiseksi. Vanhojen ennakkoluulojen ja kansallisen eristyneisyyden murtuminen ja Rooman paavin maallisen vallan menetys ovat avanneet oven Jumalan sanalle. Raamattu on nyt levinnyt kaikkialle maailmaan.

Epäuskoinen Voltaire sanoi: "Olen kyllästynyt kuulemaan ihmisten jatkuvia puheita siitä, että kaksitoista miestä perusti kristillisen uskonnon. Minä aion todistaa, että yksi mies on kylliksi hävittämään sen."

Miljoonat ovat liittyneet sotaan Raamattua vastaan. Mutta se on kaikkea muuta kuin hävinnyt. Missä Voltairen aikana oli sata Raamattua, on nyt satatuhatta Jumalan kirjaa. Eräs varhainen uskonpuhdistaja sanoi: "Raamattu on alasin, joka on kuluttanut loppuun monta vasaraa."

Kaikki mikä rakennetaan ihmisen arvovallan varaan sortuu, mutta mikä perustetaan Jumalan sanan kalliolle, se kestää ikuisesti.

16. Vapauden etsintää uudesta maailmasta

Vaikka Rooman arvovalta ja uskontunnustus hylättiin, useita sen juhlamenoja sisällytettiin Englannin kirkon jumalanpalvelukseen. Väitettiin, etteivät ne olleet itsessään pahoja, koska niitä ei ollut kielletty Raamatussa. Niiden noudattaminen oli omiaan kaventamaan uskonpuhdistuskirkkojen ja Rooman välistä kuilua, ja niiden väitettiin auttavan Rooman kirkon kannattajia hyväksymään protestanttisen uskon.

Eräs ryhmä ei ajatellut tällä tavoin. Sen jäsenet pitivät näitä tapoja sen orjuuden tunnusmerkkeinä, josta he olivat vapautuneet. He päättelivät, että jumala oli sanassaan antanut palvontaansa koskevat säädökset ja ettei ihmisillä ollut lupa lisätä niihin mitään eikä vähentää niistä mitään. Rooma aloitti määräämällä sellaista, mitä jumala ei ollut kieltänyt, ja päätyi kieltämään sen, minkä jumala oli selvästi määrännyt.

Monet pitivät Englannin kirkon tapoja epäjumalanpalveluksena eivätkä voineet osallistua sen jumalanpalveluksiin. Mutta viranomaisten tukema kirkko ei hyväksynyt poikkeavia mielipiteitä. Laittomiin jumalanpalveluksiin osallistuminen kiellettiin vankeuden, maanpaon ja kuoleman uhalla.

Takaa-ajetut, vainotut ja vangitut puritaanit eivät nähneet merkkiäkään paremmista ajoista. Muutamat päättivät paeta Hollantiin, mutta heidät kavallettiin vihollisten käsiin. Lopulta järkähtämätön peräänantamattomuus kuitenkin palkittiin, ja he pääsivät turvaan.

VAPAUDEN ETSINTÄÄ UUDESTA MAAILMASTA

He olivat jättäneet talonsa ja elinkeinonsa. He olivat muukalaisia vieraassa maassa ja joutuivat turvautumaan outoihin ammatteihin ansaitakseen leipänsä. Mutta he eivät haaskanneet aikaansa toimettomuuteen tai valituksiin. He kiittivät jumalaa hänen siunauksistaan ja iloitsivat saadessaan pitää rauhassa hengellisiä kokouksiaan.

Jumalan johdatusta

Kun Jumalan käsi näytti osoittavan meren yli maahan, jonne he voisivat perustaa valtion ja jättää lapsilleen perinnöksi uskonnonvapauden, he lähtivät kulkemaan kaitselmuksen osoittamaa tietä. Vaino ja maanpako avasivat tien vapaudelle.

Jouduttuaan eroamaan Englannin kirkosta puritaanit olivat liittyneet yhteen Herran vapaaksi kansaksi "vaeltaakseen yhdessä kaikilla hänen teillään, jotka he tunsivat tai tulisivat tuntemaan". 1 Tämä oli protestantismin elintärkeä periaate. Tämän vuoksi pyhiinvaeltajat lähtivät Hollannista etsimään kotia uudesta maailmasta. John Robinson, heidän pastorinsa, sanoi jäähyväispuheessaan maanpakolaisille:

"Jumalan ja hänen siunattujen enkeliensä edessä kohotan teitä seuraamaan minua vain niin pitkälle kuin minä olen seurannut Kristusta. Jos jumala jonkun muun välityksellä ilmoittaa teille jotain, olkaa vähintään yhtä valmiit hyväksymään se kuin olette olleet valmiit ottamaan vastaan totuutta minun välitykselläni; olen nimittäin aivan varma, että Herralla on lisää totuutta ja valoa annettavaksi pyhästä sanastaan. " 2

"Omasta puolestani en voi tarpeeksi valittaa puhdistettujen seurakuntien tilaa. Ne - - eivät tahdo mennä pitemmälle kuin uskonpuhdistajat. Luterilaisia ei voi vetää kauemmaksi kuin Luther näki - - ja kalvinistit ovat juuttuneet sinne, mihin heidät jätti tuo

SUURI TAISTELU

suuri Jumalan mies, joka ei kuitenkaan ymmärtänyt kaikkia asioita - - Vaikka he olivat palavia ja loistavia lamppuja omana aikanaan, he eivät ymmärtäneet Jumalan koko suunnitelmaa, mutta jos he eläisivät nyt, he olisivat yhtä halukkaat ottamaan vastaan uutta valoa kuin he olivat hyväksymään ensiksi saamansa valon. "3

"Muistakaa liittonne Jumalan ja toistenne kanssa sekä lupauksenne ottaa vastaan kaikki se valo ja totuus, joka ilmoitetaan teille hänen kirjoitetussa sanassaan. Olkaa kuitenkin varovaisia sen suhteen, mitä hyväksytte totuudeksi. Tutkikaa sitä ja verratkaa sitä muihin raamatullisiin totuuksiin ennen kuin hyväksytte sen, sillä kristillinen maailma on vasta äskettäin vapautunut synkstä antikristillisestä pimeydestä eikä pysty hetkessä saamaan täydellistä tietoa. "4

Omantunnonvapauden kaipuu innoitti pyhiinvaeltajaisät ylittämään meren, kestäämään vaikeuksia erämaassa ja laskemaan perustuksen mahtavalle kansakunnalle. He eivät kuitenkaan käsittäneet uskonnonvapauden periaatetta. He olivat uhranneet paljon saadakseen itselleen vapauden, mutta eivät olleet valmiit antamaan sitä muille. Oppi, että jumala on antanut kirkolle oikeuden hallita omaatuntoa, ratkaista mikä on harhaoppia ja rangaista harhaoppisia, on syvimmälle juurtuneita paavillisia erehdyksiä. Uskonpuhdistajat eivät olleet täysin vapaita Rooman suvaitsemattomuuden hengestä. Synkkä pimeys, johon paavinkirkko oli kietonut kristikunnan, ei ollut vielä kokonaan hälvennyt.

Siirtolaiset muodostivat eräänlaisen valtiokirkon, ja viranomaisilla oli valta tukahduttaa harhaoppisuus. Näin maallinen valta oli kirkon käsissä. Nämä toimet johtivat väistämättömään seuraukseen - vainoon.

Roger Williams

Varhaisten pyhiinvaeltajaisien tavoin Roger Williams tuli uuteen maailmaan voidakseen elää vapaasti uskonsa mukaan. Mutta muista poiketen hän näki sen - minkä vain harvat olivat siihen mennessä nähneet - että tämä vapaus oli kaikille kuuluva oikeus. Hän oli vilpitön totuuden etsijä. Williams oli uuden ajan kristikunnassa "ensimmäinen henkilö, joka perusti yhteiskunnallisen hallinnon omantunnonvapauden periaatteelle", 5 "Kansa tai viranomaiset voivat päättää ihmisten keskinäisistä velvollisuuksista, mutta ylittävät valtuutensa yrittäessään määrätä ihmisen suhteesta Jumalaan", hän sanoi. "Silloin ei kukaan ole turvassa, sillä on selvää, että jos viranomaisilla on valta, ne voivat tänään vaatia noudatettavaksi yhtä uskomusta ja huomenna toista, kuten eri kuninkaat ja kuningattaret ovat tehneet Englannissa ja eri paavit ja kirkolliskokoukset Rooman kirkossa." 6

Osallistuminen valtionkirkon jumalanpalveluksiin oli määrätty pakolliseksi sakon tai vankeuden uhalla. "Ihmisten pakottamista liittymään niihin, jotka tunnustavat erilaista uskoa, hän [Williams] piti heidän luonnollisten oikeuksiensa avoimena loukkauksena; uskonnottomien ja vastahakoisten raahaaminen julkisiin jumalanpalveluksiin edisti vain tekopyhyyttä - - `Ketään ei tule pakottaa jumalanpalveluksiin eikä', hän lisäsi, `tukemaan varoillaan uskonnollista toimintaa vastoin omaa tahtoaan. ' " 7

Roger Williamsia kunnioitettiin, mutta hänen esittämänsä uskonnonvapauden vaatimusta ei suvaittu. Välttääkseen pidätyksen hän joutui pakenemaan talven myrskyissä ja pakkasissa syvälle metsään.

"Neljätoista viikkoa", hän kertoo, "olin vastoinkäymisten kourissa kylmänä vuodenaikana tietämättä mitä leipä ja sänky merkitsevät." Mutta "korpit ruokkivat minua erämaassa", ja ontto puu tarjosi

SUURI TAISTELU

monesti suojan. 8 Hän jatkoi piinallista pakoaan läpi lumen ja poluttoman metsän, kunnes pääsi turvaan erään intiaaniheimon luokse, jonka luottamuksen ja kiintymyksen hän oli voittanut.

Hän laski perustuksen uuden ajan ensimmäiselle valtiolle, joka tunnusti "että jokaisella on oltava vapaus palvella Jumalaa omantuntonsa mukaisesti". 9 Hänen pieni valtionsa Rhode Island kasvoi ja menestyi, kunnes sen peruseriaatteen - yhteiskunnallinen ja uskonnollinen vapaus - tulivat Amerikan liittotasavallan kulmakiviksi.

Vapauden peruskirja

Amerikan itsenäisyysjulistuksessa todettiin: "Me pidämme itsestään selvänä totuutena, että kaikki ihmiset on luotu tasa-arvoisiksi; että luoja on antanut heille tiettyjä luovuttamattomia oikeuksia, joiden joukossa ovat elämä, vapaus ja onnen tavoittelu." Perustuslaki takaa omantunnon loukkaamattomuuden: "Kongressi ei saa säätää mitään lakia uskonnon tukemiseksi tai sen vapaan harjoittamisen kieltämiseksi."

"Perustuslain laatijat tunnustivat sen ikuisen periaatteen, että ihmisen suhde jumalaansa on inhimillisen lainsäädännön yläpuolella ja omantunnon oikeudet ovat loukkaamattomia. - - Tätä synnynnäistä oikeutta ei mikään voi kumota." 10

Läpi Euroopan levisi uutinen maasta, jossa jokainen sai nauttia työnsä hedelmistä ja seurata omantuntonsa ääntä. Tuhansittain ihmisiä tulvi uuden maailman rannoille. Kahdenkymmenen vuoden kuluessa ensimmäisestä maihinnoususta Plymouthissa (1620) Uuteen Englantiin oli muuttanut yhtä monta tuhatta siirtolaista.

"He eivät vaatineet maalta enempää kuin kohtuullisen korvauksen työstään. He kestivät kärsivällisesti erämaan rasiutukset kastellen vapauden puuta

VAPAUDEN ETSINTÄÄ UUDESTA MAAILMASTA
kyynelillään ja otsansa hiellä, kunnes se juurtui syvälle
maahan."

Kansallisen suuruuden varmin takaaja

Raamatun periaatteita opetettiin kodissa, koulussa ja kirkossa; sen hedelmät ilmenivät toimeliaisuutena, älykkyytenä, puhtautena ja raittiutena. Joku saattoi asua vuosia puritaanien keskuudessa "näkemättä juoppoa, kuulematta kirosanaa tai kohtaamatta kerjäläistä". 11 Raamatun periaatteet ovat kansallisen suuruuden varmin takaaja. Heikot siirtokunnat kasvoivat voimakkaaksi valtioiksi, ja maailma pani merkille menestyksen, joka oli "kirkolla ilman paavia ja valtiot la ilman kuningasta".

Mutta Amerikkaan tuli yhä enemmän niitä, joiden vaikuttimet olivat aivan toisenlaiset kuin pyhiinvaeltajaisien. Niiden joukko lisääntyi, jotka etsivät vain maallista hyötyä.

Varhaiset siirtolaiset sallivat vain kirkon jäsenten äänestää ja toimia valtion viroissa. Tämä laki oli säädetty valtion puhtauden säilyttämiseksi, mutta se johti kirkon turmeltumiseen. Monet liittyivät kirkkoon ilman sydämen muutosta. Saarnatyöissäkin oli niitä, jotka eivät tunteneet Pyhän Hengen uudistavan voimaa. Konstantinuksen päivistä nykyaikaan saakka kirkon aseman vahvistaminen valtion tuella, vaikka se näyttäisi tuovan maailman lähemmäksi kirkkoa, on kuitenkin aina vienyt kirkon lähemmäksi maailmaa.

Sekä Amerikan että Euroopan protestanttiset seurakunnat pysähtyivät uudistuksen tiellä. Enemmistö tyytyi isiensä uskoon, kuten Kristuksen ajan juutalaiset ja Lutherin ajan paavikirkon jäsenet. Erehdyksistä ja taikauskosta pidettiin kiinni. Vähitellen uskonpuhdistus hiipui, kunnes protestanttiset kirkot tarvitsivat uudistusta lähes yhtä kipeästi kuin Rooman kirkko Lutherin aikana. Ihmisten mielipiteitä kunnioitettiin

SUURI TAISTELU

aivan yhtä paljon, ja Jumalan sana korvattiin inhimillisinä teorioilla. Ihmiset löivät laimin Raamatun tutkimisen ja jatkoivat sellaisten oppien suosimista, joilla ei ollut raamatullista pohjaa.

Ylpeyttä ja kohtuuttomuutta vaalittiin uskonnon verhon alla, ja seurakunnat turmeltuivat. Niihin juurtui perittyjä tapoja, jotka tulisivat tuhoamaan miljoonia. Kirkko vaali näitä perinnäistapoja sen sijaan että olisi taistellut "sen uskon puolesta, joka pyhille on kertakaikkisesti annettu".

Näin turmeltuivat periaatteet, joiden vuoksi uskonpuhdistajat olivat niin paljon kärsineet.

17. Lupauksia Kristuksen paluusta

Raamatun keskeisiä sanomia on lupaus siitä, että Kristus tulee toisen kerran päättääkseen suuren lunastustyönsä. Eedenistä saakka uskon lapset ovat odottaneet, että luvattu Vapahtaja saapuisi viemään heidät takaisin kadotettuun paratiisiin.

Eenok, joka oli Eedenin asukkaiden jälkeläinen seitsemännessä sukupolvessa ja vaelsi kolmesataa vuotta jumalan yhteydessä, julisti: "Katso, Herra tulee pyhiensä tuhatlukuisen joukon kanssa ja panee jokaisen tuomiolle." 1 Job huudahti kärsimyksen yönä: "Minä tiedän, että lunastajani elää. Hän sanoo viimeisen. sanan maan päällä. - - saan katsella häntä omin silmin, ja silmäni näkevät: hän ei ole minulle outo!" 2

Raamatun runoilijat ja profeetat ovat kuvailleet Kristuksen tulemistä hehkuvien sanoin. "Iloitkoon taivas, riemuitkoon maa! Pauhatkoon meri - -. Herran edessä, sillä hän tulee! Hän tulee tuomaan oikeutta, hallitsemaan vanhurskaasti maata, uskollisesti sen kansoja." 3

Jesaja sanoi: "Sinä päivänä sanotaan: `Tämä on meidän Jumalamme! Häneen me panimme toivomme, ja hän pelasti meidät. Tämä on Herra, häneen me kiinnitämme toivomme, iloitkaamme ja riemuitkaamme! Hän pelastaa meidät.'" 4

Vapahtaja lohdutti opetuslapsiaan lupauksella, että hän tulisi takaisin: "Minun isäni kodissa on monta huonetta - -. Minä menen valmistamaan teille sijaa mutta tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni."

SUURI TAISTELU

"Kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan kaikkien enkeliensä kanssa, hän istuutuu kirkkautensa valtaistuimelle. Kaikki kansat kootaan hänen eteensä." 5

Enkelit toistivat opetuslapsille lupauksen hänen paluustaan: "Tämä Jeesus, joka otettiin teidän luotanne taivaaseen, tulee kerran takaisin, samalla tavoin kuin näitte hänen taivaaseen menevän." 6 Ja Paavali todisti: "Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuuluessa ja Jumalan pasuunan kaikuessa." 7 Patmoksen profeetta sanoi: "Katso, hän tulee pilvissä! Kaikki ihmiset näkevät hänet.""

Pitkään jatkunut pahan valta murtuu: "Koko maailman kuninkuus on nyt tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellulleen. Hän on hallitseva aina ja ikuisesti." 9 "Niin Herra, minun Jumalan, saa vanhurskauden versomaan, ja ylistys kohoaa kaikkien kansojen kuultavaksi." 10

Sitten perustetaan Messiaan rauhan valtakunta: "Yhä Herra lohduttaa Siionia ja armahtaa sen rauniomaita. Hän muuttaa aution maan Eedenin puutarhan kaltaiseksi ja aron kuin Herran paratiisiksi." 11

Herran tulo on kaikkina aikoina ollut hänen uskollisten seuraajiensa toivo. Kärsimyksen ja vainon keskellä Vapahtajan Kristuksen Jeesuksen ilmestyminen oli heille "autuas toivo". 12 Paavali viittasi Vapahtajan toisessa tulemisessa tapahtuvaan ylösnousemukseen, jolloin Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ja temmataan yhdessä elävien kanssa yläilmoihin Herraa vastaan. "Näin saamme olla aina Herran kanssa. Rohkaiskaa siis toisianne näillä sanoilla." 13

Patmoksessa rakastettu opetuslapsi kuuli lupauksen: "Tämä on tosi, minä tulen pian", ja hänen vastauksessaan kaikuu seurakunnan rukous: "Aamen. Tule, Herra Jeesus!" 14

Vankityrmistä, polttorovioilta ja mestauslavoilta, missä pyhät marttyyrit todistivat totuudesta, tulee

LUPAUKSIA KRISTUKSEN PALUUSTA

vuosisatojen takaa todisteita heidän uskostaan ja toivostaan. Eräs näistä kristityistä sanoo: "Koska he olivat varmoja hänen henkilökohtaisesta ylösnousemuksestaan ja siksi myös omasta ylösnousemuksestaan hänen tulonsa yhteydessä, he halveksivat kuolemaa, ja heidän havaittiin olevan sen yläpuolella. 17 Valdolaiset vaalivat samaa uskoa. Wycliff, Luther, Calvin, Knox, Ridley ja Baxter odottivat uskossa Herran tuloa. Sellainen oli apostolisen seurakunnan, "autiomaaseurakunnan", ja uskonpuhdistajien toivo.

Raamattu ei ainoastaan ilmaise Kristuksen toisen tulemisen tapaa ja tarkoitusta vaan kertoo merkeistä, joiden avulla voi tietää, milloin tuo päivä on lähellä.

"Auringossa, kuussa ja tähdissä näkyvät merkkejä." 16 "Aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan, tähtiä putoaa taivaalta ja taivaiden voimat järkkyvät. Silloin nähdään Ihmisen Pojan tulevan pilvien keskellä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan." 17 Ilmestyskirja kuvailee ensimmäisiä Kristuksen tuloa edeltäviä merkkejä seuraavasti: "Maa järkkyi ja vavahteli, aurinko pimeni mustaksi kuin suruvaate, ja kuu muuttui kauttaaltaan verenpunaiseksi." 18

Historian suurin maanjäristys

Tämä ennustus alkoi toteutua vuonna 1755, jolloin tapahtui historian kauhein maanjäristys. Vaikka se tunnetaan Lissabonin maanjäristyksenä, se ulottui Eurooppaan, Afrikkaan ja Amerikkaan. Se tuntui Grönlannissa, Länsi-Intiassa, Madeiralla, Norjassa ja Ruotsissa, Isossa-Britanniassa ja Irlannissa noin kymmenen miljoonan neliökilometrin alueella. Afrikassa järistys oli lähes yhtä ankara kuin Euroopassa. Suuri osa Alger'ta tuhoutui. Valtava aalto pyyhkäisi yli Espanjan ja Afrikan rannikon hukuttaen alleen kaupunkeja.

Vuoret, "muutamasta niistä Portugalin suurimpia, järkkivät rajusti perustuksiaan myöten. Muutamien

SUURI TAISTELU

huiput avautuivat ja halkesivat hämmästyttävällä tavalla ja valtavia lohkareita sinkoutui viereisiin laaksoihin. Liekkien kerrotaan lyöneen ylös näistä vuorista. "

Lissabonissa "kuultiin maanalaista ukkosta muistuttavaa jyrinää ja heti sen jälkeen raju järjestys tuhosi suurimman osan kaupunkia. Noin kuudessa minuutissa menetti henkensä kuusikymmentätuhatta ihmistä. Meri vetäytyi ensin taaksepäin ja matalikko tuli näkyviin; sitten se vyöryi takaisin nousten vähintään viisitoista metriä yli tavallisen vedenkorkeuden". 19

"Maanjäristys tapahtui pyhäpäivänä. Kirkot ja luostarit olivat täynnä ihmisiä, joista vain harvat pelastuivat."" "Ihmisten kauhu oli sanoin kuvaamaton. Kukaan ei itkenyt; kyyneleet olivat merkityksettömiä. He juoksivat sinne tänne sekapäisinä kauhusta ja hämmästyksestä, löivät kasvojaan ja rintojaan sekä huusivat: `Misericordia! Maailmanloppu on tullut!' Äidit unohtivat lapsensa ja juoksivat ympäriinsä ristiinnaulitun kuvia kantaen. Pahaksi onneksi monet etsivät suojaa kirkoista; turhaan otettiin ehtoollisvälineet esille; turhaan ihmisparat tarrautuivat alttareihin; kuvat, papit ja kansa hautautuivat samaan rauniokasaan."

Aurinko ja kuu pienenevät

Kaksikymmentäviisi vuotta myöhemmin näkyi seuraava ennustuksessa mainittu merkki - auringon ja kuun pimeneminen. Vapahtaja oli selvästi ilmaissut sen täyttymisen ajankohdan keskustellessaan opetuslastensa kanssa Öljymäellä. "*Mutta noina päivinä, tuon ahdinon jälkeen, aurinko pimenee, eikä kuu anna valoaan.*" Nuo 1260 päivää eli vuotta päättyivät 1798. Vainoaminen oli melkein kokonaan lakannut neljännesvuosisataa aikaisemmin.. Tuon vainon jälkeen aurinko pimenisi. Tämä ennustus toteutui 19. toukokuuta 1780.

LUPAUKSIA KRISTUKSEN PALUUSTA

Eräs silminnäkiä Massachusettsissa kuvailee tapahtumaa seuraavasti: "Paksu musta pilvi peitti koko taivaan lukuun ottamatta kapeaa kaistaletta taivaanrannassa - -. "Vähitellen ihmiset joutuivat pelon, ahdistuksen ja kauhun valtaan. Naiset seisoivat ovella katsellen pimeää maisemaa; miehet palasivat työstään pelloilta; puuseppä jätti työkalunsa, seppä ahjonsa, kauppias myyntipöytänsä. Koulut suljettiin, ja lapset juoksivat peloissaan kotia kohti. Matkustajat pysähtyivät lähimpään maataloon. `Mitä on tulossa?' kysyvät kaikki. Tuntui kuin pyörremyrsky olisi puhkeamassa tai kuin kaiken loppu olisi käsillä.

"Kynttilöitä sytytettiin, ja takkavalkeat loimusivat yhtä kirkkaasti kuin kuuttomana syysiltana - -. Kanat vetäytyivät orrelleen nukkumaan, karja kokoontui ammuksen laidunsuojiin, sammakot kurnuttivat, linnut visersivät iltalaulujaan ja lepakot lensivät ympäriinsä. Mutta ihmiset tiesivät, ettei yö ollut vielä tullut. - -

"Kirkkoihin kokoontui väkeä. Valmistamattomien saarnojen teksteiksi valittiin poikkeuksetta jakeita, jotka näyttivät osoittavan pimeyden Raamatun ennustusten täyttymykseksi. - - Pimeys oli synkimmillään pian yhdentoista jälkeen." 22

"Suurimmassa osassa maata oli niin pimeää, että ilman kynttilänvaloa ei voinut nähdä aikaa tasku- tai seinäkellosta, ei myöskään syödä eikä tehdä kotitöitä." 23

Verenpunainen kuu

"Seuraavan yön pimeys oli aivan yhtä outo ja pelottava. Vaikka olisi melkein täysikuu, mitään esinettä ei voinut erottaa ilman keinotekoista valoa, joka naapuritaloista tai muualta matkan päästä nähtynä tuntui tuikkivan lähes läpinäkymättömässä Egyptin pimeydessä." 24 "Vaikka kaikki maailmankaikkeuden

SUURI TAISTELU

valaisevat kappaleet olisi kiedottu läpinäkymättömään pimeyteen tai kokonaan hävitetty, pimeys ei olisi voinut olla täydellisempi. 25 Keskiyön jälkeen pimeys hälveni, ja kun kuu tuli näkyviin, se näytti vereltä.

Toukokuun 19. päivää 1780 kutsutaan historiassa "pimeäksi päiväksi". Mooseksen ajan jälkeen ei historiassa ole mainintaa yhtä synkästä, laajalle ulottuneesta ja kauan kestäneestä pimeydestä. Silminnäkijöiden kuvaus on kaikkia Joelin sanoista, jotka kirjoitettiin kaksituhattaviisisataa vuotta aikaisemmin: "Aurinko pimenee, kuu värjäytyy vereen, ennen kuin koittaa Herran päivä, suuri ja pelottava." 26

"Kun nuo tapahtumat alkavat", Kristus sanoi, "nostakaa rohkeasti päänne pystyyn, sillä teidän vapautuksenne on lähellä." Hän suuntasi seuraajiensa katseen keväällä silmikoiviin puihin: "Kun näette sen puhkeavan lehteen, te tiedätte ilman muuta, että kesä on jo lähellä. Samalla tavoin te nähdessänne tämän tapahtuvan tiedätte, että Jumalan valtakunta on lähellä." 27

Mutta rakkaus Kristukseen ja usko hänen tulemiseensa olivat kylmenneet seurakunnassa. Jumalan kansaksi tunnustautuneet olivat tulleet sokeiksi Vapahtajan opetuksille hänen tulostaan. Oppia Kristuksen toisesta tulemisesta oli lyöty laimin, kunnes se suureksi osaksi syrjäytettiin ja unohdettiin etenkin Amerikassa. Uppoutuminen rahan ansaitsemiseen, suosion ja vallan tavoitteluun sai ihmiset siirtämään

kaukaiseen tulevaisuuteen sen vakavan päivän, jolloin asioiden nykyinen järjestys häviää.

Vapahtaja ennusti hänen toista tulemistaan edeltävän luopumuksen. Tämän ajan ihmisille hän antaa neuvon.: "Pitäkää varanne, ettei juopottelu ja päihtymys tai jokapäiväisen elämän huolet turruta teitä, niin että se päivä yllättää teidät." "Pysykää siis alati valveilla ja rukoilkaa itsellenne voimaa, jotta selviäisitte kai

LUPAUKSIA KRISTUKSEN PALUUSTA

kaikesta siitä, mikä on tapahtuva, ja kestäisitte Ihmisen Pojan edessä.”

28

Oli välttämätöntä, että ihmiset herätettiin valmistautumaan armonajan päättymisen vakaviin tapahtumiin. "Herran päivä on suuri, pelottava ja hirvuihin.

Kuka sen kestää?" Kuka voi kestää, kun ilmestyy hän, jolle sanotaan: "Sinun silmäsi ovat pyhät ja puhtaat, sinä et voi katsoa pahaa, et saata katsella vääryyttä"?

"Minä, Herra, vaadin maailman tilille pahuudestaan ja jumalattomat synneistään. Minä teen lopun röyhkeiden ylimielisyydestä, painan maahan väkivaltaisten ylpeyden." "Heidän hopeansa ja kultansa eivät voi heitä pelastaa." "Heidän omaisuutensa ryöstetään, heidän talonsa hävitetään."29

Herätyshuuto kajahtaa.

Tuota suurta päivää silmällä pitäen Jumalan sana kehottaa etsimään hänen kasvojaan katuen:

"Herran päivä tulee. Se on jo lähellä." "Kuuluttakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhlakokous! Kootkaa väki, pyhittäkää kansa, kutsukaa vanhukset, kootkaa lapset - -. Itkekää, papit, pyhäkön esipihalla, eteishallin ja alttarin välissä." "Kääntykää minun puoleeni, tehkää niin koko sydämeštänne, paastotkaa, Itkekää ja valittakaa. Repikää rikki sydämenne, älkää vaatteitänne. Palatkaa Herran, Jumalanne, luo, sillä

hän on anteeksiantava ja laupias, hän on kärsivällinen ja hänen hyvyytensä on suuri.” 30

Ihmisten valmistamiseksi keštämään Jumalan päivänä oli suoritettava suuri uskonpuhdistustyö. Armossaan hän aikoi lähettää sanoman herättääkseen kristityt ja valmistakseen heidät Herran tulolle.

Tämä varoitus annetaan Ilmestyskirjan 14. luvussa. Siinä esitetään taivaallisten olentojen julistama kolminkertainen sanoma, jota seuraa välittömästi Ihmisen Pojan tuleminen korjaamaan maan eloa.

SUURI TAISTELU

Profeetta näki "taas uuden enkelin, joka lensi korkealla taivaan laella. Hänen tehtävänään oli julistaa ikuinen evankeliumi maan asukkaille, kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille. Hän kuulutti kovalla äänellä: 'Pelätkää jumalaa ja antakaa hänelle kunnia - hänen tuomionsa aika on tullut! Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet.'" 31

Tämä sanoma on osa "ikuista evankeliumia". Sen saarnaaminen on uskottu ihmisille. Pyhät enkelit johtavat työtä, mutta evankeliumin varsinaisesta julistuksesta huolehtivat Kristuksen palvelijat maan päällä. Jumalan Hengen kehotuksia ja hänen sanansa opetuksia tottelevien uskollisten ihmisten oli määrä julistaa tätä varoitusta. He olivat etsineet tietoa Jumalasta, koska "tuottoisampi on tieto kuin kulta". "Herra ilmoittaa suunnitelmansa palvelijoilleen, ja he tulevat tuntemaan, millainen on hänen liittonsa." 32

Ilosanoman julistajat

Jos teologit olisivat olleet uskollisia vartiomiehiä ja tutkineet ahkerasti rukoillen Raamattua, he olisivat tunteneet ajan. Ennustukset olisivat paljastaneet heille tulevat tapahtumat. Mutta nyt sanomaa julistivat vähäpätöisemmät henkilöt. Ne, jotka eivät etsi valoa, kun se on heidän ulottuvillaan, jäävät pimeään. Mutta Vapahtaja julistaa: "Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo." 33 Sellaiselle sielulle lähetetään taivaallista valoa säteilevä tähti johtamaan hänet koko totuuteen.

Kristuksen ensimmäisen tulemisen aikana papit ja lainopettajat olisivat voineet tuntea ajan merkit ja julistaa luvattun Messiaan tuloa. Miika ilmoitti hänen synnyinpaikkansa, Daniel hänen tulonsa ajankohdan. 34 Juutalaisten johtajat eivät voineet mitenkään puolustaa tietämättömyyttään. Se oli synnillisen. laiminlyönnin seurausta.

LUPAUKSIA KRISTUKSEN PALUUSTA

Israelin vanhimpien olisi tullut tutkia innokkaasti maailmanhistorian suurimpaan tapahtumaan - Jumalan Pojan tuloon - liittyviä paikkoja, aikoja ja oloja. Kansan olisi pitänyt valvoa voidakseen lausua maailman Lunastajan tervetulleeksi. Mutta Betlehemissä kaksi uupunutta matkustajaa kulki kapeaa katua kaupungin itäpuolelle asti etsien turhaan yösiijaa. Yksikään ovi ei ollut avoinna heille. Lopulta he löysivät turvapaikan viheliäisestä karjasuojasta, ja siellä syntyi maailman Vapahtaja.

Enkelit lähetettiin viemään ilouutista niille, jotka olivat valmiit ottamaan sen vastaan ja kertomaan siitä muille. Kristus oli alentunut ottamaan ihmisluonnon, kärsimään ääretöntä tuskaa antaessaan sielunsa syntiuhriksi. Silti enkelit halusivat, että Korkeimman Poika alennustilassaankin ilmestyisi ihmisille luonteensa arvon mukaisessa kunniasa. Kokoontuisivatko maan mahtavat Israelin pääkaupunkiin lausumaan hänet tervetulleeksi? Esittelisivätkö enkelit hänet odottavalle joukolla?

Enkeli kävi maan päällä katsomassa, ketkä olivat valmiit toivottamaan Jeesuksen tervetulleeksi. Mutta hän ei kuullut kenenkään kiittävän jumalaa siitä, että Messiaan tulo oli käsillä. Enkeli viipyi jonkin aikaa valitun kaupungin ja sen temppelin yläpuolella, missä Jumalan läsnäolo oli ilmennyt satojen vuosien ajan, mutta siellä vallitsi sama välinpitämättömyys. Papit kaikessa komeudessaan ja ylpeydessään uhrasivat saastaisia uhreja. Fariseukset puhuttelivat ihmisiä kovaäänisesti ja esittivät kerskailevia rukouksia katujen kulmissa. Kuninkaat, filosofit ja rabbit eivät piitanneet siitä ihmeellisestä tosiasiaista, että ihmisten Lunastaja ilmestyisi pian.

Hämmästynyt enkeli oli palaamaisillaan taivaaseen mukanaan häpeällinen viesti, kun hän löysi joukon paimenia vartioimasta laumaansa. Katsellessaan

SUURI TAISTELU

tähtitaivasta he pohtivat ennustusta Messiaan tulosta ja kaipasivat maailman Vapahtajan ilmestymistä. Tämä seurue oli valmis ottamaan vastaan taivaallisen sanoman. Äkkiä taivaallinen kirkkaus valaisi tasangon ja lukematon enkelijoukko ilmestyi; ja aivan kuin ilo olisi ollut liian suuri yhden sanansaattajan tuotavaksi taivaasta, suuri joukko yhtyi lauluun, jota kaikki pelastetut tulevat kerran laulamaan: "Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa." 15

Millainen opetus sisältyykään tähän ihmeelliseen Betlehemin kertomukseen! Millainen nuhde epäuskollemme, ylpeydellemme ja itseriittoisuudellemme!

Millainen varoitus siitä, ettei sokeus ajan merkeille estäisi meitä tuntemasta etsikkoaikaanne!

Enkelit eivät löytäneet Messiaan, tulon odottajia ainoastaan vaatimattomien paimenten joukosta. Myös pakanoiden joukossa oli niitä, jotka odottivat häntä. He olivat rikkaita, jaloja tietäjiä - idän filosofeja. Heprealaisten, kirjoituksista he olivat saaneet tietää tähdestä, joka nousisi Jaakobista. He odottivat innokkaasti hänen tuloaan, joka ei olisi ainoastaan "Israelille luvattu lohdutus" vaan tulisi myös valoksi, "joka koittaa pakanakansoille" ja "pelastukseksi maan ääriin saakka" 36 Taivaan lähettämä tähti johti nämä vieraat pakanat vastasyntyneen Kuninkaan luo.

Kristus "ilmestyy vielä kerran, mutta ei enää synnin tähden vaan pelastaakseen ne, jotka häntä odottavat" 37 Vapahtajan syntymää koskevien uutisten tavoin sanomaa hänen toisesta tulostaan ei annettu uskonnollisten johtajien julistettavaksi. He olivat torjuneet taivaan valon eivätkä siksi kuuluneet niihin, joista apostoli Paavali sanoo: "Mutta te, ystävät, ette elä pimeydessä, eikä tuo päivä pääse yllättämään teitä kuin varas. Te kaikki olette valon ja päivän lapsia. Me emme kuulu yölle emmekä pimeydelle." 38

LUPAUKSIA KRISTUKSEN PALUUSTA

Siionin muureilla olevien vartiomiesten olisi pitänyt ensimmäisinä kuulla uutiset Vapahtajan tulosta, ensimmäisinä julistaa hänen saapumistaan. Mutta he olivat huolettomia kansan nukkuessa synneissään. Jeesus näki seurakuntansa olevan hedelmättömän viikunapuun tavoin täynnä lehtiä, mutta vailla kallisarvoisia hedelmiä. Aito nöyryyden henki, katumus ja usko puuttuivat. Niiden tilalla oli ylpeyttä, muodollisuutta, itsekkyyttä ja sortoa. Luopioseurakunta sulki silmänsä ajan merkeiltä. Sen jäsenet luopuivat Jumalasta ja hylkäsivät hänen rakkautensa. Kun he kieltäytyivät mukautumasta ehtoihin, hänen lupauksensa eivät toteutuneet heille.

Monet Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvista kieltäytyivät ottamasta vastaan taivaan valoa. Muinaisten juutalaisten tavoin he eivät tunteneet etsikkoaikaansa. Herra kulki heidän ohitseensa ja paljasti totuutensa niille, jotka Betlehemin paimenten ja idän tietäjien tavoin olivat ottaneet vaarin kaikesta saamastaan valosta.

18. Uutta valoa uudessa maailmassa

Eräs suoraselkäinen ja rehellinen maanviljelijä, joka etsi vilpittömästi totuutta, oli se henkilö, jonka jumala valitsi johtamaan Kristuksen toista tulemistä koskevan sanoman julistamista. Monen muun uskonpuhdistajan tavoin William Miller oli taistellut köyhyyttä vastaan ja oppinut itsensä kieltämisen läksyn.

Jo lapsuudessa hän osoitti tavallista suurempaa älykkyyttä. Iän karttuessa se ilmeni yhä selvemmin. Hänen mielensä oli vilkas ja kehittynyt, ja hänellä oli suunnaton tiedonjano. Halu opiskella, syvällinen ajattelu ja kriittinen asenne kehittivät hänen arvostelukykyään ja avarsivat hänen mieltään. Hänellä oli moitteeton moraalinen luonne ja kadehdittava maine. Hän toimi ansiokkaasti sekä yhteiskunnallisissa että sotilaallisissa tehtävissä. Tie rikkauteen ja maineeseen näytti olevan hänelle avoinna.

Lapsuudessa hän oli ollut altis uskonnollisille vaikutteille. Nuoruudessaan hän kuitenkin joutui deistien* seuraan. Näillä oli suuri vaikutusvalta, koska he olivat yleensä kunnan kansalaisia, ihmisystävällisiä ja hyväntahtoisia. Koska he elivät kristillisessä ympäristössä, se vaikutti jonkin verran heidän luonteeseensa. He saivat kiittää Raamattua niistä ominaisuuksista, joilla he olivat voittaneet yleisen kunnioituksen, ja silti he käyttivät näitä hyviä lahjoja taisteluun Jumalan sanaa vastaan. Miller omaksui heidän käsityksensä.

*deismi *fil.* käsitys, jonka mukaan Jumala ei maailman luotuaan ole puuttunut sen kehitykseen. - *Nykysuomen sivistyssanakirja.*

UUTTA VALUA UUDESSA MAAILMASSA

Aikansa raamatuntulkinnossa hän näki ylipääsemättömiä vaikeuksia, mutta uusi Raamatun syrjäyttävä uskokaan ei tarjonnut mitään parempaa eikä tyydyttänyt häntä. Mutta kun Miller oli täyttänyt kolmekymmentäneljä vuotta, Pyhä Henki johti hänet näkemään syntisen tilansa. Hänellä ei ollut varmuutta haudantakaisen elämän onnesta. Tulevaisuus näytti pimeältä ja synkältä. Myöhemmin hän tilitti silloisia tunteitaan:

"Taivas ylläni oli kuin vaskea ja maa jalkojeni alla kuin rautaa. - - Mitä enemmän ajattelin, sitä hämmentyneempi olin. Yritin lakata ajattelemasta, mutta en pystynyt hallitsemaan ajatuksiani. Olin todella onneton, mutta en ymmärtänyt miksi. Nurisin ja valitin, en vain tiennyt minkä vuoksi. Tiesin että jokin oli vinossa, mutta en tiennyt mistä ja miten voisin löytää totuuden."

Miller löytää ystävän

"Äkkiä", hän sanoo, "Vapahtajan luonne ilmaistiin minulle elävästi. Minusta näytti, että sellainen hyvä ja sääliväinen olento, joka sovittaisi rikkomuksemme ja siten pelastaisi meidät kärsimästä synnin rangaistusta, voisi sittenkin olla olemassa. - - Mutta heräsi kysymys, miten tällaisen olennon olemassaolo voidaan todistaa. Tajusin, että Raamatun ulkopuolelta en löytäisi mitään todisteita tällaisen Vapahtajan olemassaolosta enkä edes tulevasta olotilasta. - -

"Näin Raamatun kertovan juuri sellaisesta Vapahtajasta jota tarvitsin, enkä voinut ymmärtää, miten innoittamaton kirja voisi esittää periaatteita, jotka sopivat niin täydellisesti langenneen maailman tarpeisiin. Minun oli pakko tunnustaa, että Raamatun täytyi olla Jumalan ilmoitusta. Se tuli minun ilokseni, ja Jeesuksesta löysin ystävän. Vapahtaja tuli minulle rakkaammaksi tuhansien joukosta, ja Raamattu, joka

SUURI TAISTELU

ennen oli ollut hämärä ja ristiriitainen, tuli jalkani lampuksi ja valkeudeksi minun tielläni. - - Havaitsin, että Herrajumala on kallio elämän valtameren keskellä. Raamatusta tuli nyt tutkimukseni tärkein kohde, ja voin todella sanoa nauttineeni suuresti sen tutkimisesta. - - Ihmettelin, miksi en aikaisemmin ollut nähnyt sen kauneutta ja kirkkautta, ja hämmästelin miten olin kerran saattanut hylätä sen. - - Menetin kaiken halun muuhun lukemiseen ja keskityin hankkimaan viisautta Jumalalta. "1

Miller tunnusti julkisesti uskonsa. Mutta hänen euskovat toverinsa esittivät kaikki samat todisteet, joilla hän itse oli usein hyökännyt Raamattua vastaan. Hän päätteli, että jos Raamattu on Jumalan ilmoitusta, sen täytyy olla johdonmukainen. Hän päätti ryhtyä tutkimaan Raamattua selvittääkseen, voitaisiinko kaikki näennäiset ristiriitaisuudet selittää.

Hän ei käyttänyt selitysteoksia vaan vertasi raamatunkohtia toisiinsa reunaviittausten ja hakusanakirjan avulla. Hän aloitti ensimmäisestä Mooseksen kirjasta ja luki jakeen kerrallaan. Kun jokin kohta vaikutti epäselvältä, hänellä oli tapana verrata sitä kaikkiin muihin jakeisiin, jotka näyttivät käsittelevän samaa asiaa. joka ainoalla sanalla oli merkitystä tekstin ymmärtämisen kannalta. Aina kun vastaan tuli vaikeasti ymmärrettävä kohta, hän löysi selityksen jostain toisesta raamatunkohdasta. Hän rukoili vilpittömästi valoa jumalalta ja koki todeksi psalmistan sanat: "Kun sinun sanasi avautuu, se valaisee, tyhmäkin saa siitä ymmärrystä. 2

Hän tutki innokkaasti Danielin kirjaa ja Ilmestyskirjaa ja huomasi, että profeetallisia symboleja saattoi ymmärtää. Hän näki, että kaikki erilaiset vertauskuvat selitettiin joko välittömästi tai muissa raamatunkohdissa ja että ne tuli ymmärtää kirjaimellisesti. Rengas renkaalta totuuden ketju täydentyi ja siten palkitsi

UUTTA VALUA UUDESSA MAAILMASSA

hänen ponnistelunsa. Askel askeleelta hän hahmotti ennustusten suuret linjat. Taivaan enkelit ohjasivat hänen ajatuksiaan.

Hän tuli vakuuttuneeksi, ettei Jumalan sana tukenut laajalle levinnyttä käsitystä maailmanloppua edeltävästä maanpäällisestä tuhatvuotiskaudesta. Oppi Herran tuloa edeltävästä tuhannesta rauhan vuodesta on vastoin Kristuksen ja hänen apostoliensa opetuksia siitä, että velmä ja rikkavilja kasvavat yhdessä elonleikkuuseen eli maailman loppuun asti ja että "kelvottomat ihmiset ja petkuttajat menevät pahuudessa yhä pitemmälle". 3

Kristuksen henkilökohtainen tulo

Apostolisella seurakunnalla ei ollut oppia maailman kääntymisestä ja Kristuksen hengellisessä hallinnosta. Tuon opin kristityt hyväksyivät yleisesti vasta kahdeksannentoista vuosisadan alussa. Se opetti heidät pitämään Herran tuloa kaukaiseen tulevaisuuteen kuuluvana asiana ja esti heitä kiinnittämästä huomiota hänen tulonsa läheisyydestä kertoviin merkkeihin. Sen vuoksi monet eivät välittäneet valmistautua kohtaamaan Herraansa.

Miller huomasi Raamatun opettavan selvästi, että Kristus tulee takaisin kirjaimellisesti ja henkilökohtaisesti. "Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuuluessa ja Jumalan pasuunan kaikuessa." - - kun näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan." "Sillä niin kuin salama leimahtaa idässä ja valaisee taivaan länteen asti, niin on oleva Ihmisen Pojan tulo." "Kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan kaikkien enkeliensä kanssa - -." "Suuren torven soidessa hän lähettää enkelinsä neljälle ilmansuunnalle kokoamaan kaikkialta, maan kaikista ääristä ne, jotka hän on valinnut." 4

SUURI TAISTELU

Jeesuksen tullessa vanhurskaat kuolleet herätetään ja elossa olevat pyhät muutetaan. "Me emme kaikki kuole, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina ja me muut muutamme. Tämän katoavan on näet pukeuduttava katoamattomuuteen ja kuolevaisen kuolemattomuuteen." "Ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin, saamme olla aina Herran kanssa." 5

Nykyisessä tilassaan ihminen on, kuolevainen, katoavainen; mutta Jumalan valtakunta tulee olemaan katoamaton. Siksi ihminen ei nykyisessä tilassaan voi päästä Jumalan valtakuntaan. Kun Jeesus tulee, hän antaa kansalleen kuolemattomuuden ja kutsuu omansa sitten perimään valtakunnan, joka on ollut valmiina heitä varten maailman luomisesta asti.

Raamattu ja kronologia

Nämä ja muut raamatunpaikat todistivat Millerille selvästi, että yleismaailmallinen rauha alkaa ja Jumalan valtakunta perustetaan maan päälle vasta Kristuksen toisen tulemisen jälkeen. Sitä paitsi maailman tila vastasi profeetallista kuvausta viimeisistä päivistä. Hän tuli väistämättä siihen johtopäätökseen, että nykyisessä tilassa olevalle maalle määrätty aika oli loppumaisillaan.

"Toinen ajatteluun ratkaisevasti vaikuttanut todistus oli Raamatun kronologia. - - Huomasin, että ennustetut tapahtumat - - olivat toteutuneet ennustusten mukaisesti." 6

Kun hän löysi Kristuksen toiseen tulemiseen ulottuvia ajanjaksoja, hän ei voinut muuta kuin pitää niitä Jumalan määrääminä aikoina, jotka hän oli

UUTTA VALUA UUDESSA MAAILMASSA

ilmoittanut palvelijoilleen. "Ne asiat, jotka hän on ilmoittanut, ovat tarkoitettut meille ja lapsillemme." Herra julistaa, ettei hän "tee mitään ilmoittamatta suunnitelmiaan palvelijoilleen, profeteoille". 7 Jumalan sanan tutkijat voivat luottaa siihen, että ihmiskunnan historian valtavin tapahtuma on ilmoitettu selvästi Raamatussa.

"Olin täysin vakuuttunut", Miller sanoo, "että `jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen'; että `ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen johtamina sen, minkä ovat Jumalalta saaneet, ja että kaikki `on kirjoitettu meille opiksi, jotta saisimme siitä kestävyyttä, lohtua ja toivoa'. - - Siksi tunsin, ettei minulla, yrittäessäni ymmärtää mitä jumala armossaan oli nähnyt sopivaksi ilmoittaa meille, ollut oikeutta sivuuttaa profetallisia ajanjaksoja." 8

Ennustus, joka näytti selvimmin ilmoittavan Kristuksen toisen tulemisen *ajan*, oli Dan. 8:14: "Niin kauan, että kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua on kulunut; sitten nousee pyhäkkö taas kunniaan" (engl. kuningas Jaakon käännös: "pyhäkkö puhdistetaan"). Miller antoi Raamatun selittää itse itseään ja havaitsi, että vertauskuvallisessa ennustuksessa päivä merkitsee vuotta. (Katso liitettä.) Hän näki, että nuo 2300 profetallista päivää eli kirjaimellista vuotta ulottuivat paljon pitemmälle kuin juutalaiselle määrätty aika eivätkä siksi voineet viitata vanhan liiton pyhäkköön.

Miller omaksui sen yleisen käsityksen, että kristillisellä aikakaudella maa on "pyhäkkö", ja luuli siksi Dan. 8:14 ennustaman pyhäkön puhdistuksen merkitsevän maan puhdistamista tulella Kristuksen toisessa tulemisessa. Ja niin hän päätteli, että jos noille 2300 päivälle löytyisi oikea lähtökohta, Kristuksen toisen tulemisen ajankohta voitaisiin paljastaa.

Profeetallinen aikataulu

Miller jatkoi ennustusten tutkimista ja käytti päivien lisäksi kokonaisia öitä tämän suunnattoman tärkeältä vaikuttavan asian selvittämiseen. Danielin kirjan kahdeksannesta luvusta hän ei löytänyt ainoatakaan johtolankaa 2300 päivän alkamiskohdasta. Enkeli Gabriel, joka oli saanut käskyn selittää Danielille näyn, selitti siitä vain osan. Kun seurakuntaa kohtaava kauhea vaino paljastettiin profeetalle näyssä, hänen voimansa pettivät. Daniel oli "uupunut ja sairas jonkin aikaa". "Minä olin hämmentynyt näystäni", hän sanoo, "enkä saanut siihen selvyyttä." 9

Kuitenkin jumala oli sanonut sanansaattajalleen: "Selitä hänelle tämä näky! " Niin enkeli palasi Danielin luo ja sanoi: "Nyt olen tullut ohjaamaan ymmärrystäsi oikeaan. - -- Kuuntele siis tarkoin tätä sanaa, niin ymmärrät näkysi." Eräs tärkeä kohta oli jäänyt kahdeksannessa luvussa selittämättä, nimittäin 2300 päivän jakso. Siksi enkeli selitystä jatkaessaan puhuu lähinnä aikakysymyksestä:

"Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa on määrätty kansallesi ja pyhälle kaupungillesi. - -- `Sinun tulee tietää ja ymmärtää: Siitä ajasta, jolloin se sana lähti liikkeelle, että Jerusalem on jälleen rakennettava, on voidellun hallitsijan tulon seitsemän vuosiviikkoa ja kuusikymmentäkaksi vuosiviikkoa. Kaupunki rakennetaan jälleen toreineen ja vallihautoineen, mutta keskellä vaikeita aikoja. Ja kuudenkymmenen kahden vuosiviikon kuluttua raivataan voideltu tieltä, eikä kansalla ole toista. -- -- Hän vahvistaa liiton monille yhden vuosiviikon ajaksi, ja vuosiviikon puolivälissä hän on lakkauttava teuras- ja ruokauhrin." [Katso selitystä tämän raamatunkohdan suomennoksen sanamuodosta lähdeviitteen yhteydessä] 10

Enkeli oli lähetetty Danielin luo selittämään kohtaa, jota hän ei ollut ymmärtänyt: "Kaksituhatta

UUTTA VALUA UUDESSA MAAILMASSA

kolmesataa iltaa ja aamua on kulunut; sitten nousee pyhäkkö taas kunniaan." Enkelin ensimmäiset sanat ovat:

"Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa on määrätty kansallesi ja pyhälle kaupungillesi." Alkutekstin sana määrätty merkitsee kirjaimellisesti "leikattu". Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa eli 490 vuotta oli leikattu juutalaisille.

Enkelin selitys

Mutta mistä ne oli leikattu? Koska nuo 2300 päivää ovat ainoa kahdeksannessa luvussa mainittu ajanjakso, seitsemänkymmenen vuosiviikon täytyy olla sen osa.

Molemmilla ajanjaksoilla täytyy olla sama lähtökohta.

Seitsemänkymmenen vuosiviikon jakso alkoi, kun annettiin käsky Jerusalemin jälleenrakentamiseksi. Jos tämän käskyn ajankohta saataisiin selville, samalla ratkeaisi 2300 päivän lähtökohta.

Käsky löytyy Esran kirjan seitsemännestä luvusta.

Täydellisimmässä muodossa sen antoi Persian kuningas Artakserkses vuonna 457 eKr. Kun tämä vuosi otettiin lähtökohdaksi, havaittiin seitsemääkymmentä vuosiviikkoa koskevan ennustuksen jokaisen yksityiskohdan täyttyneen. (Katso liitettä.)

"Siitä ajasta, jolloin se sana lähti liikkeelle, että Jerusalemin on jälleen rakennettava, on voidellun hallitsijan tulon seitsemän vuosiviikkoa ja kuusikymmentäkaksi vuosiviikkoa" - kuusikymmentähdeksän vuosiviikkoa eli 483 vuotta.

Artakserkseen käsky astui voimaan syksyllä 457 eKr. Siitä laskettuna 483 vuotta ulottuu syksyyn 27 jKr. Silloin tämä ennustus täyttyi. Syksyllä 27 jKr. Johannes kasti Kristuksen, joka samalla sai Hengen voitelun. Kasteensa jälkeen Jeesus meni "Galileaan ja julisti Jumalan evankeliumia. Hän sanoi: 'Aika on täyttynyt'. 11

"Hän vahvistaa liiton monille yhden vuosiviikon ajaksi".

Kysymys on juutalaisille määrätyn ajan

SUURI TAISTELU

viimeisestä seitsemän vuoden jaksosta. Tänä aikana, vuodesta 27 jKr. vuoteen 34 jKr., Kristus ja hänen opetuslapsensa julisti evankeliumin kutsua erityisesti juutalaiselle. Vapahtajan käsky oli: "Älkää menkö vierasheimoisten keskuuteen älkääkäh mihinkään Samarian kaupunkiin. Sen sijaan menkää Israelin kansan eksyneiden lampaiden luo." 12

" - - vuosiviikon puolivälissä hän on lakkauttava teuras- ja ruokauhrin." Vuonna 31 jKr., kolme ja puoli vuotta kasteensa jälkeen, meidän Herramme ristiinnaulittiin. Golgatan suuressa uhrinsa vertauskuva kohtasi todellisuuden. Kaikkien seremonialain määräämien uhrien täytyi lakata.

Juutalaisille määrätyt 490 vuotta päättyivät 34 jKr. Silloin kansakunta hylkäsi lopullisesti evankeliumin suuren neuvoston päätöksellä, joka johti Stefanoksen marttyyrikuolemaan ja Kristuksen seuraajien vainon. Tämän jälkeen pelastussanoma annettiin maailmalle. Opetuslapset joutuivat pakenemaan vainoa Jerusalemissa ja "kulkivat seudulta toiselle ja levittivät evankeliumin sanaa". 13

Tähän asti ennustuksen jokainen yksityiskohta on toteutunut hätkähdyttävän tarkasti. Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa alkavat kiistatta 457 eKr. ja päättyvät 34 jKr. Kun 2300:sta päivästä leikataan seitsemänkymmentä vuosiviikkoa (490 vuotta), jää jäljelle 1810 päivää. Kun vuoteen 34 jKr. lisätään 1810 vuotta, tullaan vuoteen 1844. Danielin 8. luvussa mainitut 2300 päivää päättyivät siis 1844. Tämän pitkän profeetallisen ajanjakson lopussa "nousee pyhäkkö taas kunniaan" [engl. käännöksen (KJV) mukaan: pyhäkkö puhdistetaan]. Täten pyhäkön puhdistamisen aika tuli osoitetuksi (katso aikakarttaa sivulla 229), ja yleisesti uskottiin sen tapahtuvan Kristuksen toisessa tulemisessa.

Hätkähdyttävä johtopäätös

Tutkimuksensa alussa Millerillä ei ollut pienintäkään aavistusta siitä, mihin johtopäätökseen hän tulisi. Hän pystyi tuskin uskomaan tutkimuksensa tulosta. Mutta Raamatun todistus oli niin selvä, ettei sitä voinut sivuuttaa.

Vuonna 1818 Miller vakuuttui, että noin kahdenkymmenenviiden vuoden kuluttua Kristus tulisi vapauttamaan kansansa. Hän sanoi: "Minun on tarpeetonta puhua ilosta, joka täytti sydämeni tämän riemastuttavan tulevaisuudennäyn edessä, tai sieluni hartaasta kaipauksesta osallistua lunastettujen iloista - - Oi, miten kirkkaalta ja suurenmoiselta totuus näyttikään!" 14 Miller tunsu velvollisuudekseen jakaa saamaansa valoa muille. Hän odotti vastustusta jumalattomien taholta mutta uskoi kaikkien kristittyjen iloitsevan toivosta, että saisivat kohdata Vapahtajansa. Kuitenkin hän epäröi ryhtyä julistamaan sanomaa pikaisesta vapautuksesta, ettei vain johtaisi muita harhaan, jos hän sittenkin olisi väärässä. Siksi hän kävi kaiken läpi uudelleen ja pohti huolellisesti jokaista mieleensä tulevaa ongelmaa. Viiden vuoden kuluttua hän oli vakuuttunut kantansa oikeellisuudesta.

"Mene kertomaan maailmalle"

"Kun hoidin tehtäviäni", hän sanoi, "korvissani kaikui jatkuvasti: 'Mene kertomaan maailmalle sitä uhkaavasta vaarasta.' Mieleeni tuli toistuvasti jae: 'Kun minä uhkaan jumalatonta kuolemalla, asetan sinut vastuuseen hänestä. Ellet sinä puhu hänelle, ellet varoita häntä hänen elämänmenostaan, hän kuolee syntiensä tähden - ja hänen kuolemastaan minä vaadin tilille sinut.' Minusta tuntui, että jos jumalattomia varoitettaisiin tehokkaasti, monet heistä tekisivät parannuksen, mutta jos heitä ei varoitettaisi, heidän verensä vaadittaisiin ehkä minun kädestäni." Hänen

SUURI TAISTELU

mieleensä tulivat yhä uudelleen sanat: "Mene kertomaan maailmalle; heidän kuolemastaan minä vaadin tilille sinut." Yhdeksän vuotta hän odotti taakan painaessa hänen sydäntään, kunnes hän vuonna 1831 ensimmäisen kerran esitti julkisesti uskonsa perusteet.

Hän oli nyt viisikymmenvuotias, tottumaton puhumaan, mutta hänen ponnistelunsa siunattiin. Hänen ensimmäistä luentoaan seurasi uskonnollinen herätys. Kolmetoista kokonaista perhettä, kahta henkilöä lukuun ottamatta, tuli kääntymykseen. Häntä pyydettiin puhumaan muilla paikkakunnilla, ja melkein joka paikassa syntisiä tuli kääntymykseen. Kristityt pyhittäytyivät täydellisemmin Jumalalle, ja deistit ja uskottomat tunnustivat Raamatun totuuden. Hänen saarnassa vaikuttivat yleiseen mielialaan ja hillitsivät aikakauden lisääntyvää maallistumista ja aistillisuutta.

Monin paikoin kaikki protestanttiset kirkot avasivat hänelle ovensa, ja yleensä kutsut tulivat sananjulistajilta. Periaatteesta hän työskenteli ainoastaan siellä, mihin hänet kutsuttiin, ja kuitenkin hän oli pian kykenemätön vastaamaan puoliinkaan pyynnöistä. Monet vakuutuivat Kristuksen tulon läheisyydestä ja tarpeestaan valmistautua siihen. Eräissä suurissa kaupungeissa väkijuomakauppiat muuttivat myymälänsä kokoushuoneiksi, peliluolat suljettiin ja pahimmatkin hurjastelijat tekivät parannuksen. Eri uskonsuunnat järjestivät rukouskokouksia lähes tunneittain, liikemiehet kokoontuivat keskipäivällä rukoilemaan ja kiittämään jumalaa. Hillitöntä kiihtymystä ei esiintynyt. Varhaisten uskonpuhdistajien tavoin Miller vetosi enemmän ymmärrykseen ja omaantuntoon kuin pyrki pelkän tunnekuohun aikaansaamiseen.

Vuonna 1833 baptistiseurakunta antoi Millerille saarnaluvan. Suuri joukko hänen kirkkonsa sananjulistajista hyväksyi hänen toimintansa, ja heidän

UUTTA VALUA UUDESSA MAAILMASSA

muodollisella suostumuksellaan hän jatkoi työtään. Hän matkusti ja saarnasi lakkaamatta eikä saanut koskaan riittävää korvausta matkakulujen peittämiseksi. Näin hänen julkinen toimintansa rasitti tuntuvasti hänen varallisuuttaan.

"Tähdet putoavat"

Vuonna 1833 näkyi viimeinen niistä merkeistä, jotka Vapahtajan mukaan edeltäisivät hänen tuloaan: "Tähdet putoavat taivaalta." Ja Johannes kirjoitti Ilmestyskirjassa: "Taivaan tähdet putosivat maahan, niin kuin viikunat varisevat puusta myrskyn sitä ravistellessa" 16 Tämä ennustus toteutui hätkähdyttävällä tavalla historian laajimmassa ja upeimmassa tähtisateessa 13. marraskuuta 1833. "Sadepisarat voivat tuskin pudota paljon tiheämmin kuin meteorit putosivat maata kohti. Ne putosivat itään, länteen, pohjoiseen ja etelään, kaikkiin suuntiin samalla tavalla. Sanalla sanoen koko taivas näytti olevan liikkeessä. - - Kello kahdesta päivän valkenemiseen asti, taivaan ollessa täysin selkeä ja pilvetön, näkyi häikäisevän kirkkaiden valojen taukoamaton välke yli koko taivaan." 17 "Näytti siltä kuin kaikki tähdet olisivat kokoontuneet samaan pisteeseen lähelle keskitaivasta ja sinkoilleet yhtä aikaa salamannopeasti kaikkialle horisonttiin; kuitenkin ne eivät loppuneet - tuhannet seurasivat nopeasti tuhansien jäljessä aivan kuin ne olisi luotu tätä tapahtumaa varten." 18 "Parempaa kuvaa myrskytuudessa raakileitaan varistavasta viikunapuusta ei olisi voinut nähdä." 19 New Yorkin *Journal of Commerce* -lehdessä ilmestyi 14. marraskuuta 1833 ilmiötä käsittelevä pitkä kirjoitus: "Luulen, ettei yksikään filosofi tai tiedemies ole puhunut tai kirjoittanut eilisaamun ilmiön kaltaisesta tapahtumasta. Profeetta ennusti sen tarkasti tuhatkahdeksansataa vuotta sitten, jos vain

SUURI TAISTELU

haluamme ymmärtää tähtien putoamisen tarkoittavaan putoavia tähtiä - - siinä ainoassa merkityksessä, jossa se voi kirjaimellisesti olla totta."

Näin näkyi viimeinen niistä Jeesuksen tulon merkeistä, joista hän sanoi opetuslapsilleen: "Samalla tavoin te kaiken tämän nähdessänne tiedätte, että se aika on lähellä, aivan ovella." 20 Monet tähtisateen nähneistä pitivät sitä tulevan tuomion airuena.

Vuonna 1840 toinen merkittävä ennustuksen täyttyminen herätti laajaa huomiota. Kaksi vuotta aikaisemmin Josiah Litch oli julkaissut Ilmestyskirjan 9. luvun selityksen ja ennustanut osmanien [Turkin] valtakunnan luhistuvan "elokuussa 1840". Vain muutamia päiviä ennen ennustuksen toteutumista hän kirjoitti: "Se luhistuu 11. elokuuta 1840, jolloin osmanien vallan Konstantinopolissa voidaan odottaa murtuvan.» 21

Ennustus toteutuu

Täsmälleen ennustettuna aikana Turkki hyväksyi Euroopan liittoutuneiden valtojen suojeluksen ja alistui näin kristittyjen kansojen valvontaan. Tämä tapahtuma toteutti ennustuksen tarkasti. (Katso liitettä.) Suuret joukot vakuutuivat Millerin ja hänen työtoveriensa omaksumista ennustusten tulkintaperiaatteista. Oppineita ja korkeassa asemassa olevia miehiä ryhtyi saarnaamaan ja julkaisemaan Millerin käsityksiä. Vuodesta 1840 vuoteen 1844 työ eteni nopeasti.

William Millerillä oli suuret hengenvoimat, ja lisäksi hän sai taivaallista viisautta olemalla yhteydessä viisauden lähteeseen. Häntä kunnioitettiin kaikkialla, missä arvostettiin rehellisyyttä ja moraalista luonnetta. Hän osoitti kristillistä nöyryyttä, huomaavaisuutta ja ystävällisyyttä kaikkia kohtaan, oli valmis kuuntelemaan muita ja punnitsemaan heidän mielipiteitään. Hän koetteli kaikki teoriat Jumalan sanalla, ja hänen

UUTTA VALUA UUDESSA MAAILMASSA

terve päättelykykynsä sekä raamatuntuntemuksensa tekivät hänet kykeneväksi kumoamaan väärät käsitykset.

Mutta aikaisempien uskonpuhdistajien tavoin hän huomasi, etteivät kansan suosimat uskonnolliset opettajat ottaneet vastaan hänen esittämiään totuuksia. Kykenemättöminä perustelevaan kantaansa Raamatulla nämä turvautuivat ihmisten keksimän oppeihin ja kirkkoisien käsityksiin. Mutta adventtitotuuden saarnaajat hyväksyivät vain Jumalan sanan todistuksen. Vastustajat parjasivat ja ivasivat niitä, jotka odottivat iloiten Herransa paluuta ja pyrkivät elämään pyhää elämää ja valmistamaan muita hänen tulolleen. Kristuksen tuloa ja maailmanloppua koskevien ennustusten tutkiminen saatiin näyttämään synniltä. Näin kansan suosimat saarnaajat heikensivät uskoa Jumalan sanaan. Heidän opetuksensa teki ihmisistä epäuskoisia, ja monet vaelsivat jumalattomien himojen mukaan. Sitten pahan alkuunpanijat syyttivät kaikesta adventtisteja.

Vaikka Miller veti salit täyteen ymmärtäväisiä kuulijoita, hänen nimensä mainittiin harvoin uskonnollisissa lehdissä paitsi pilkan ja paheksunnan yhteydessä. Uskonnollisten opettajien rohkaisemina jumalattomat yrittivät herjaavilla sukkeluuksilla häpäistä häntä ja hänen työtään. Tämä harmaapäinen mies, joka oli jättänyt mukavan kotinsa matkustaakseen omalla kustannuksellaan varoittamaan maailmaa lähestyvistä tuomiosta, leimattiin kiihkoilijaksi.

Kiinnostusta ja epäuskoa

Kiinnostus lisääntyi jatkuvasti, ja kannattajien lukumäärä nousi tuhansiin. Mutta jonkin ajan kuluttua kirkot ryhtyivät kurinpidollisiin toimiin niitä vastaan, jotka olivat omaksuneet Millerin käsitykset. Tämän johdosta hän kirjoitti: "Jos me olemme väärässä,

SUURI TAISTELU

pyydämme teitä näyttämään missä olemme erehtyneet. Näyttäkää meille Jumalan sanasta, että me olemme väärässä. Meitä on pilkattu kylliksi; se ei saa meitä koskaan vakuuttuneiksi siitä, että olemme väärässä. Jumalan sana yksin voi muuttaa käsityksemme. Me olemme tehneet johtopäätöksemme harkiten ja rukoillen Raamatun todistuksen perusteella." 22

Kun ihmisten pahuus sai jumalan lähettämään vedenpaisumuksen maan päälle, hän ilmoitti heille ensin aikomuksensa. Sadankahdenkymmenen vuoden ajan julistettiin varoitussanomaa. Mutta ihmiset eivät uskoneet. He pilkkasivat Jumalan sanansaattajaa. Jos Nooan sanoma oli totta, miksi koko maailma ei sitä ymmärtänyt ja uskonut? Yhden miehen väitteet tuhansien viisautta vastaan! He eivät uskoneet varoitusta eivätkä etsineet suojaa arkista.

Pilkkajaat viittasivat vuodenaikojen muuttumattomaan kiertoon ja siniseen taivaaseen, josta ei ollut koskaan satanut. Halveksivasti he julistivat vanhurskauden saarnaajan yltiöpäiseksi kiihkoilijaksi ja menivät yhä syvemmälle pahuudessa. Mutta määrättynä aikana Jumalan tuomiot kohtasivat niitä, jotka hylkäsivät hänen armonsa.

Epäilijöitä ja epäuskoisia

Kristus sanoi, että niin kuin oli Nooan päivinä, "samoin käy, kun Ihmisen Poika tulee."²³ Kun Jumalan lapsiksi tunnustautuvat liittyvät yhteen maailman kanssa, kun seurakunta omaksuu maailman ylellisen elämäntavan, kun kaikki odottavat useita maallisen menestyksen vuosia - silloin, yhtäkkiä kuin salaman leimahdus, tulee loppu heidän petolliselle toiveilleen. Kuten jumala lähetti palvelijansa varoittamaan tulevasta vedenpaisumuksesta, niin hän lähetti valitsemansa sanansaattajat ilmoittamaan viimeisen tuomion läheisyydestä. Ja kuten Nooan aikalaiset

UUTTA VALUA UUDESSA MAAILMASSA

pilkkasivat vanhurskauden saarnaajan ennustuksia, Millerinkin aikana monet Jumalan lapsiksi tunnustautuvat palkkasivat varoituksen sanoja.

Ei voi olla lopullisempaa todistusta siitä, että seurakunnat ovat luopuneet Jumalasta, kuin tämän taivaasta lähetetyn sanoman herättämä vihamielisyys.

Adventtisanoman vastaanottaneet tunsivat, että nyt oli aika tehdä lopullinen ratkaisu. "Ikuiset asiat tulivat heille - - todellisiksi. Taivas tuli lähelle, ja he kokivat itsensä syyllisiksi Jumalan edessä." Kristityt tunsivat, että aika oli lyhyt ja että heidän piti toimia nopeasti lähimmäistensä hyväksi. Ikuisuus näytti avautuvan heidän eteensä. Jumalan Henki antoi voimaa heidän vetoamuksilleen, kun he kehottivat ihmisiä valmistautumaan Herran päivää varten. Heidän päivittäinen elämänsä oli nuhde pyhittymättömille seurakunnanjäsenille. Nämä eivät halunneet tulla häirityiksi tavoitellessaan nautintoja, rahaa ja maallista kunniaa. Siksi adventtiuskoa vastustettiin.

Vastustajat yrittivät estää Raamatun tutkimista opettamalla, että ennustukset oli suljettu sinetillä. Näin protestantit seurasivat Rooman kirkon esimerkkiä. Protestanttiset kirkot väittivät, että erästä Raamatun tärkeää osaa - sitä, joka koskee erityisesti meidän aikaamme - oli mahdoton ymmärtää. Saarnaajat julistivat, että Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan ennustukset olivat käsittämättömiä salaisuuksia.

Mutta Kristus suuntasi opetuslastensa huomion profeetta Danielin sanoihin: "Huomatkoon lukija tämän! 25 Myös Ilmestyskirja on tarkoitettu ymmärrettäväksi: "Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. - - *Autuas* se, joka tämän toisille *lukee, autuaat* ne, jotka *kuulevat* nämä ennussanat ja ottavat varteen sen, mitä tähän kirjaan on kirjoitettu, sillä hetki on lähellä!" 26

SUURI TAISTELU

"Autuas se, joka - - lukee" - on niitä, jotka eivät lue; "autuaat ne, jotka kuulevat" - on muutamia, jotka eivät suostu kuuntelemaan mitään ennustuksiin liittyvää; "ja ottavat varteen sen, mitä tähän kirjaan on kirjoitettu" - monet kieltäytyvät tottelemasta Ilmestyskirjan neuvoja; kukaan näistä ei voi vaatia luvattua siunausta.

Miten ihmiset uskaltavat opettaa, että Ilmestyskirja on inhimillisen käsityskyvyn ulottumattomissa? Se on ilmoitettu salaisuus, avoin kirja. Ilmestyskirja suuntaa ajatukset Danielin kirjaan. Molemmat sisältävät tärkeitä opetuksia maailmanhistorian viimeisistä tapahtumista.

Johannes näki Jumalan kansan vaarat, taistelut ja lopullisen vapautuksen. Hän esittää viimeiset sanomat, jotka kypsytävät maan sadon joko taivaan vilja-aittaaan korjattavaksi tai tulella hävitettäväksi, jotta ne, jotka kääntyvät erehdyksestä totuuteen, oppisivat tuntemaan edessään olevat vaarat ja taistelut.

Mistä sitten johtuu tämä laajalle levinnyt tietämättömyys näistä pyhän kirjan tärkeistä osista? Siitä, että pimeyden ruhtinas on määrätietoisesti pyrkinyt salaa maan ihmisiltä tiedot, jotka paljastavat hänen petoksensa. Tämän vuoksi Kristus, Ilmestyskirjan antaja, nähdessään etukäteen Ilmestyskirjaan kohdistuvan vastustuksen, julisti siunauksen kaikille, jotka lukevat, kuulevat ja noudattavat tämän profetian sanoja.

19. Miksi suuri pettymys?

Jumalan työ on aikakaudesta toiseen hätkähdyttävän samanlaista jokaisessa suuressa uskonpuhdistuksessa ja hengellisessä liikkeessä. Ne periaatteet, joiden mukaan Jumala kohtelee ihmisiä, ovat aina samat. Nykyhetken tärkeillä liikkeillä on vastineensa menneisyyden tärkeissä liikkeissä. Seurakunnan kokemus menneisyydessä tarjoaa opetuksia omalle ajallemme.

Pyhän Henkensä välityksellä Jumala ohjaa palvelijoitaan erityisesti pelastustyön edistämiseksi maailmassa. Ihmiset ovat työkaluja Jumalan kädessä. Jokaiselle annetaan riittävästi valoa hänelle uskotun tehtävän suorittamiseen. Mutta yksikään ihminen ei ole koskaan ymmärtänyt täydellisesti Jumalan tarkoitusta oman aikansa hyväksi tehdyssä työssä. Ihmiset eivät ymmärrä hänen nimessään julistamansa sanoman kaikkia ulottuvuuksia. Edes profeetat eivät ymmärtäneet täydellisesti heille annettuja ilmestyksiä. Niiden merkitys selvisi vasta tulevaisuudessa.

Pietari sanoo: "Tätä pelastusta ovat profeetat etsineet ja tutkineet. He ovat ennustaneet ja puhuneet teidän osaksenne tulevasta armosta ja tutkineet, *mihin tai millaiseen aikaan* heissä vaikuttava Kristuksen Henki viittasi todistaessaan Kristuksen kärsimyksistä ja niitä seuraavasta kirkkaudesta. Heille ilmaistiin, etteivät he palvelleet *itseään* vaan *teitä*." 1 Mikä opetus Jumalan kansalle kristillisellä ajalla! Nämä Jumalan pyhät miehet tutkivat huolellisesti ilmestyksiä, jotka oli annettu vielä syntymättömiä sukupolvien varten. Millainen nuhde tämä onkaan maailmaa

SUURI TAISTELU

rakastavalle välinpitämättömyydelle, joka tyytyy väittämään, ettei ennustuksia voi ymmärtää.

Usein vieläpä Jumalan palvelijoidenkin mieli on niin perinteiden ja väriiden opetusten sokaisema, että he ymmärtävät vain osittain hänen sanassaan ilmaistut asiat. Vaikka Vapahtaja oli henkilökohtaisesti läsnä, Kristuksen opetuslapset luulivat muiden tavoin, että Messias olisi maallinen ruhtinas, joka korottaisi Israelin hallitsevaan asemaan maailmassa. He eivät voineet ymmärtää, mitä hän tarkoitti puhuessaan tulevasta kärsimisestään ja kuolemastaan.

"Aika on täyttynyt"

Kristus oli lähettänyt heidät julistamaan sanomaa:

"Aika on täyttynyt, Jumalan valtakunta on tullut lähelle.

Kääntykää ja uskokaa hyvä sanoma!." 2 Tämä sanoma perustui Danielin kirjan 9. luvun ennustukseen.

Kuudenkymmenenyhdeksän vuosiviikon jakso ulottuisi "voidellun hallitsijan tuloon", ja opetuslapset odottivat Messiaan valtakunnan perustamista Jerusalemiin, josta käsin hän hallitsisi koko maailmaa.

He saarnasivat heille uskottua sanomaa, vaikka he ymmärsivät väärin sen merkityksen Heidän julistuksensa perustui Danielin 9. luvun 25. jakeeseen, mutta he eivät huomanneet, että seuraavan jakeen mukaan Messias tuhottaisiin. Heidän toivonsa oli kohdistunut maallisen valtakunnan loistoon, ja tämä sokaisi heidän ymmärryksensä. Juuri kun he odottivat Herransa nousevan Daavidin valtaistuimelle, he näkivät miten hänet vangittiin, ruuskittiin, häpäistiin ja tuomittiin ristille. Millainen epätoivo ja tuska kouristikaan näiden opetuslasten sydäntä!

Kristus oli tullut täsmälleen ennustettuna aikana. Kirjoitukset olivat toteutuneet yksityiskohtaisesti. Jumalan sana ja Henki todistivat hänen Poikansa Jumalallisesta tehtävästä. Ja silti opetuslasten mieli oli

MIKSI SUURI PETTYMYS?

epäilyn sumentama. Jos Jeesus olisi ollut oikea Messias, olisivatko he joutuneet murheen ja pettymyksen valtaan? Tämä kysymys piinasi heitä hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa välisen sapatin toivottomina tunteina.

Kuitenkaan heitä ei hylätty. "Vaikka olen keskellä pimeyttä, Herra on minun valoni. - - Hän johdattaa minut valoon, minä saan nähdä, kuinka hän pelastaa minut." –"Pimeydessäkin koittaa oikeamieliselle valo. "Minä muutan pimeyden heidän edellään valoksi, louhikkopolut sileäksi tieksi. Nämä ovat minun tekoni, näin olen tehnyt ja näin teen yhä. " 3

Opetuslasten sanoma oli oikea: "Aika on täyttynyt, Jumalan valtakunta on tullut lähelle." Kun "aika" oli täyttynyt - Danielin 9. luvussa mainitut 69 vuosiviikkoa, jotka ulottuivat Messiaakseen, Voideltuun istus oli Johanneksen kasteen jälkeen saanut Hengen voitelun. "Jumalan valtakunta" ei ollut maallinen valtakunta, kuten heidät oli opetettu uskomaan. Se ei myöskään ollut tuo tuleva katoamaton valtakunta, jossa "kaikki vallat palvelevat ja tottelevat Sitä". 4

Ilmaus "Jumalan valtakunta" tarkoittaa sekä armon että kirkkauden valtakuntaa. Apostoli sanoo: "Astukaamme sen tähden rohkeasti *armon valtaistuimen* eteen, jotta saisimme armoa ja laupeutta, löytäisimme avun." 5 Valtaistuini edellyttää valtakuntaa. Kristus käyttää ilmausta "taivasten valtakunta" osoittamaan armon työtä ihmisten sydämessä. Samoin kirkkauden valtaistuin edustaa kirkkauden valtakuntaa. 6 Tämä valtakunta kuuluu tulevaisuuteen. Sitä ei perusteta ennen Kristuksen toista tulemistä.

Kun Vapahtaja antoi henkensä ja huusi: "Se on täytetty", syntiselle ihmisparille Eedenissä annettu lupaus lunastettiin. Armon valtakunta, joka siihen asti oli ollut Jumalan lupauksen varassa, vahvistettiin lopullisesti.

8 – suuri taistelu 225

SUURI TAISTELU

Näin Kristuksen kuolema - tapahtuma, jonka opetuslapset luulivat tuhonnen toivonsa - vahvisti sen ikiajoiksi. Samalla kun se tuotti katkeran pettymyksen, se todisti heidän uskonsa oikeaksi.

Tapahtuma, joka oli täyttänyt heidät epätoivolla, avasi toivon oven kaikille Jumalan uskollisille kaikkina aikoina.

Opetuslasten Jeesukseen kohdistuvan rakkauden puhtaaseen kultaan oli sekoittunut itsekkään kunnianhimon epäjaloa metalliseosta. Valtaistuin, kruunu ja kunnia täyttivät heidän ajatuksensa. Ylpeys ja maallinen kunnianhimo oli estänyt heitä ymmärtämästä Vapahtajan sanoja, jotka paljastivat hänen valtakuntansa todellisen luonteen ja viittasivat hänen kuolemaansa. Nämä erehdykset johtivat koetukseen, joka sallittiin heidän ojennukseksi. Opetuslapsille oli määrä uskoa suurenmoinen evankeliumi heidän ylösnoussesta Herrastaan. Heidän valmistamiseksi tähän työhön sallittiin tämä katkeralta tuntunut kokemus.

Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus ilmestyi opetuslapsille Emmauksen tiellä ja "selitti heille Mooseksesta ja kaikista profeetoista alkaen, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu". 7 Hänen tarkoituksensa oli kiinnittää heidän uskonsa "profeetalliseen sanaan" 8, ei vain henkilökohtaisella todistuksellaan vaan Vanhan testamentin ennustusten avulla. Ensimmäisen askeleen tämän tiedon antamiseksi Jeesus otti kiinnittämällä opetuslasten huomion Moosekseen ja profeettoihin.

Epätoivosta varmuuteen

Täydellisemmässä merkityksessä kuin koskaan ennen opetuslapset olivat nyt "löytäneet sen, josta Mooseksen laki ja profeettojen kirjat todistavat!". 9 Epävarmuus ja epätoivo väistyivät varmuuden ja valoisan uskon tieltä. He olivat läpäisseet ankarimman mahdollisen koetuksen ja nähneet miten Jumalan sana oli

MIKSI SUURI PETTYMYS?

voitokkaasti toteutunut. Mikä enää saattoi tämän jälkeen horjuttaa heidän uskoaan? Syvimmässä surussa heillä oli varma lohdutus, toivo, joka oli "ankkuri, luja ja varma". 10

Herra sanoo: "Minun kansaani ei enää koskaan pilkata." "Illalla on vieraana itku mutta aamulla ilo. 11 Ylösnousemuspäivänä opetuslapset kohtasivat Vapahtajan, ja heidän sydämensä lämpeni, kun he kuuntelivat hänen sanojaan. Ennen taivaaseen astumistaan Jeesus käski heitä: "Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille" ja lisäsi: "Katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät." 12 Luvattu Lohduttaja tuli helluntaina, ja tieto ylösnousseen Herran läsnäolosta sai uskovat riemuitsemaan.

Opetuslasten kokemus Jeesuksen ensimmäisen tulemisen yhteydessä oli samanlainen kuin niiden kokemus, jotka julistivat hänen toista tulemistaan. Kuten opetuslapset saarnasivat: "Aika on täyttynyt, Jumalan valtakunta on tullut lähelle", Miller työtovereineen julisti, että Raamatun viimeinen profeetallinen ajanjakso oli kulumassa umpeen, että tuomio oli käsillä ja että ikuinen valtakunta perustettaisiin. Opetuslasten aikaa koskeva julistus perustui Danielin 9. luvun seitsemäänkymmeneen vuosiviikkoon. Millerin ja hänen työtoveriensa julistama sanoma ilmoitti, milloin päättyisi Danielin 8. luvun 14. jakeessa mainittu 2300 päivän ajanjakso, josta 70 vuosiviikkoa muodosti osan. Molemmat julistukset perustuivat saman, profeetallisen ajanjakson eri osien päättymiseen.

Ensimmäisten opetuslasten tavoin Miller työtovereineen ei täysin ymmärtänyt julistamansa sanonnan merkitystä. Kauan sitten juurtuneet väärät käsitykset estivät ennustuksen tärkeän kohdan oikean tulkinnan. Siksi he pettyivät, vaikka julistivatkin Jumalan antamaa sanomaa.

Miller omaksui sen yleisen käsityksen, että maa oli

SUURI TAISTELU

"pyhäkkö", ja uskoi, että pyhäkön puhdistaminen merkitsi maan puhdistamista tulolla Herran tullessa. Siksi hän päätteli, että 2300 päivän päätyttyä Kristus tulisi toisen kerran.

Pyhäkön puhdistaminen oli viimeinen tehtävä, jonka ylipappi suoritti vuotuisessa virantoimituksessaan. 13 Kyseessä oli sovitustyön viimeinen vaihe, synnin poistaminen Israelista. Se kuvasi Ylipappimme viimeistä työtä taivaassa, kun hän poistaa taivaan kirjoihin merkityt kansansa synnit. Tähän toimitukseen sisältyy tutkimuksen suorittaminen ja tuomitseminen, ja se tapahtuu juuri ennen Kristuksen tuloa taivaan pilvissä, sillä hänen tullessaan on jokaisen asia ratkaistu. Jeesus sanoo: "Minä tulen pian, ja tullessani minä tuon jokaiselle palkan, maksan kullekin hänen tekojensa mukaan." 14 Tästä tuomiosta kertoo Ilmestyskirjan 14. luvun ensimmäisen enkelin sanoma: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia hänen tuomionsa aika on tullut!"

Tämän varoituksen julistajat antoivat oikean sanoman oikeaan aikaan. Mutta kuten opetuslapset erehtyivät seitsemänkymmenen vuosiviikon lopussa perustettavanvaltakunnan suhteen, adventistitkin erehtyivät 2300 päivän lopussa tulevan tapahtuman suhteen. Vallitsevat väärät käsitykset estivät kummassakin tapauksessa näkemästä totuutta. Kumpikin ryhmä täytti Jumalan tahdon julistamalla hänen antamansa sanoman, ja kumpikin kärsi pettymyksen ymmärrettyään sanoman väärin.

Jumala saavutti kuitenkin tavoitteensa, kun hän salli tuomiosta varoitettavan tällä tavalla. Kaitselmuksessaan hän käytti sanomaa seurakunnan koettelemiseksi ja puhdistamiseksi. Rakastiko se maailmaa vai Kristusta ja taivasta? Oliko se valmis luopumaan maailmallisista tavoitteistaan ja lausumaan Herransa tervetulleeksi?

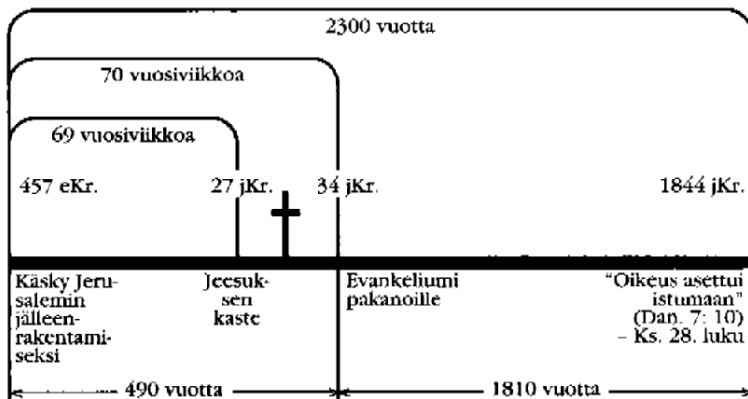
MIKSI SUURI PETTYMYS?

Lisäksi pettymys koettelisi niitä, jotka olivat tunnustaneet ottaneensa varoituksen vastaan. Kieltäisivätkö he hätiköiden kokemuksensa ja luopuisivatko he luottamuksestaan Jumalan sanaan, kun he joutuisivat kohtaamaan maailman halveksunnan sekä viivytyksen ja pettymyksen aiheuttamaan koetuksen? Luopuisivatko he Jumalan sanan vahvistamista selvistä totuuksista, kun he eivät heti ymmärtäneet Jumalan menettelyä?

Tämä koe osoittaisi, miten vaarallista on hyväksyä ihmisten selitykset sen sijaan että antaisi Raamatun selittää itse itseään. Se johtaisi todelliset uskovaiset tutkimaan tarkemmin sanaa ja uskonsa perustusta sekä hylkäämään kaikki opit, jotka eivät perustu Raamattuun, olivat ne kristillisessä maailmassa miten yleisiä hyvänsä.

Se mikä koettelemuksen hetkellä näytti hämärältä, selitettäisiin myöhemmin. Erehdyksensä aiheuttamasta koettelemuksesta huolimatta he kokisivat, että "Anteeksiantava ja laupias on Herra", että "Herran tie on hyvä, hän on uskollinen niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja lakinsa". 15

“Niin kauan, että kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua on kulunut; sitten nousee pyhäkkö taas kunniaan.”

20. Suuri herätys

Ilmestyskirjan 14. luvun ensimmäisen enkelin sanoma ennustaa suuren uskonnollisen herätyksen. Profeetta näki keskitaivaalla lentävän enkelin, jonka tehtävänä "oli julistaa ikuinen evankeliumi maan asukkaille, kaikille kansoille, heimoille kielille ja maille. Hän kuulutti kovalla äänellä: `Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia - hänen tuomionsa aika on tullut! Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet'." 1

Enkeli kuvaa sanoman vaikutuksen ylevää luonnetta ja sen julistukseen liittyvää voimaa ja kirkkautta. Sanat "korkealla taivaan laella", "kovalla äänellä" ja "kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille" todistavat liikkeen leviävän nopeasti ympäri maailman. Sanoman julistus on merkinä tuomion alkamisesta.

Tämä sanoma on sellainen evankeliumin osa, jota voidaan julistaa vasta viimeisinä päivinä, sillä vasta silloin voidaan sanoa, että tuomion aika *on tullut*. Danielin käskettiin pitää "nämä asiat salassa" ja sulkea "kirja sinetillä lopun aikaan saakka". Vasta silloin voitaisiin julistaa tuomion sanomaa, joka perustui näiden ennustusten toteutumiseen.

Paavali varoitti seurakuntaa odottamasta Kristuksen tuloa hänen aikanaan. Vasta suuren luopumuksen jälkeen ja kun "itse laittomuus ihmishahmossa" on hallinnut, voimme odottaa Herramme tuloa. 2 "Laittomuus ihmishahmossa", joka tunnetaan myös nimillä "vääryyden salainen vaikutus", "kadotuksen

SUURI HERÄTYS

ihminen" ja "vastustaja", edustaa paavikuntaa, jonka valtakausi kestäisi 1260 vuotta. Tämä ajanjakso päättyi vuonna 1798. Kristus ei voinut palata ennen tuota ajankohtaa. Paavalin varoitus koskee koko kristillistä aikakautta vuoteen 1798 asti. Sanomaa Kristuksen toisesta tulosta on julistettava vasta tämän ajan jälkeen.

Mitään sellaista sanomaa ei ole julistettu menneinä aikoina. Paavali, kuten olemme nähneet, ei sitä julistanut; hän osoitti, että Herran tulo tapahtuu kaukana tulevaisuudessa. Uskonpuhdistajat eivät sitä julistaneet. Martti Luther sijoitti tuomion noin kolmensadan vuoden päähän omasta ajastaan. Mutta vuoden 1789 jälkeen Danielin kirjan sinetti avattiin, ja monet ovat julistaneet sanomaa lähestyvistä tuomiosta.

Eri maissa samaikaisesti

Kuudennentoista vuosisadan uskonpuhdistuksen tavoin adventiliike ilmaantui eri maissa samaan aikaan. Uskon miehet ryhtyivät tutkimaan ennustuksia ja löysivät vakuuttavia todisteita lopun läheisyydestä. Toisistaan tietämättä eri kristilliset ryhmät vakuutuivat pelkästään Raamattua tutkimalla Vapahtajan tulon läheisyydestä.

Kolme vuotta sen jälkeen kun Miller oli löytänyt oman tulkinnan ennustuksille tri Joseph Wolff, "maailman lähetyssaarnaaja", ryhtyi julistamaan Herran pikaista tuloa. Wolff oli syntynyt Saksassa heprealaisista vanhemmista ja hän vakuuttui jo nuorena kristinuskon totuudesta. Hän oli kuunnellut innokkaasti isänsä talossa käytyjä keskusteluja, kun hurskaat heprealaiset kokoontuivat kertomaan kansansa toivosta, tulevan Messiaan kunnian ja Israelin aseman palauttamisesta. Kuullessaan eräänä päivänä Jeesus Nasaretilaisen nimen poika kysyi kuka hän oli. "Erittäin lahjakas juutalainen", hänelle vastattiin, "mutta kun

SUURI TAISTELU

hän väitti olevansa Messias, juutalainen oikeus tuomitsi hänet kuolemaan."

"Miksi Jerusalemin on tuhottu ja me olemme maanpaossa?" kysyjä jatkoi:

"Voi, voi", isä vastasi, "siksi että juutalaiset tappoivat profeetat." Siinä samassa lapsen mieleen. Juolahti ajatus: "Ehkä Jeesuskin oli profeetta, ja juutalaiset tappoivat hänet, vaikka hän oli viaton." Häntä kiellettiin menemästä kristittyjen kirkkoon, mutta hän pysähtyi usein ulkopuolelle kuuntelemaan saarnaa. Ollessaan vasta seitsenvuotias hän kerskui eräälle kristitylle naapurille Israelin tulevasta menestyksestä Messiaan saapuessa. Vanha mies vastasi ystävällisesti: "Poika kulta, minä kerron kuka oli todellinen Messias. Hän oli Jeesus Nasaretilainen - - jonka sinun esi-isäsi ristiinnaulitsivat - - . Mene kotiin ja lue Jesajan viideskymmeneskolmas luku, niin vakuutat että Jeesus Kristus on Jumalan Poika." 3

Hän meni kotiin ja luki tuon raamatunpaikan. Miten täydellisesti se sopikaan Jeesus Nasaretilaiseen. Olivatko kristityn sanat totta? Poika pyysi isää selittämään ennustuksen mutta sai vastaukseksi niin uhkaavan hiljaisuuden, ettei uskaltanut enää koskaan ottaa asiaa esille.

Yksitoistavuotiaana hän lähti maailmaan hankkimaan koulutusta sekä valitsemaan uskontonsa ja elämäntehtävänsä. Yksin ja rahattomana hän joutui selviytymään omin voimin. Hän opiskeli ahkerasti ja elätti itsensä opettamalla hepreaa. Hän kääntyi roomalaiskatolilaisuuteen ja meni jatkamaan opintojaan Roomassa sijaitsevaan katoliseen oppilaitokseen. Siellä hän hyökkäsi avoimesti kirkon väärinkäytöksiä vastaan ja vaati uudistuksia. Jonkin ajan kuluttua hänet siirrettiin muualle. Kävi selväksi, ettei hän ikinä alistuisi Roomaan orjuuteen. Hänet julistettiin parantumattomaksi ja vapautettiin tehtävistään. Hän

SUURI HERÄTYS

matkusti Englantiin ja liittyi Englannin kirkkoon. Kahden vuoden opintojen jälkeen hän aloitti vuonna 1821 lähetystyönsä.

Wolff näki, että ennustukset kertoivat Kristuksen tulevan toisen kerran voimassa ja kirkkaudessa. Samalla kun hän yritti johtaa juutalaiset Jeesus Nasaretilaisen, luvattun Messiaan, luo ja kääntää heidän katseensa hänen ensimmäiseen tuloonsa syntiuhrina, hän kertoi heille myös hänen toisesta tulemisestaan.

Wolff uskoi Herran tulon olevan käsillä. Hänen tulkintansa profeettallisista ajanjaksoista sijoitti sen muutaman vuoden päähän Millerin julistamasta ajasta. "Eikö meidän Herramme - - antanut meille ajan merkkejä, jotta tietäisimme milloin hänen tulonsa lähestyy, kuten lehtien puhkeaminen viikunapuuhun kertoo kesän tulosta? Ajan merkit ovat riittävän selviä, niin että voimme ryhtyä suorittamaan valmisteluja hänen tulolleen, kuten Nooa valmisti arkin." 4

Vallitsevista raamatunselitysmenetelmistä Wolff kirjoitti: "Useimmat kristityt ovat luopuneet Raamatun yksinkertaisesta tulkinnasta ja - - olettavat, että kun he lukevat sanan *juutalaiset*, se merkitsee *pakanoita*, että *Jerusalem* tarkoittaa *kirkkoa* ja maa taivasta; että Herran tuleminen tarkoittaa *lähetysseurojen* edistymistä ja Herran huoneen vuorelle nouseminen *metodistien suurta luokkakokousta*."

Vuosina 1821-1845 Wolff kävi Egyptissä, Abessiniasa, Palestiinassa, Syyriassa, Persiassa, Saharassa, Intiassa ja Yhdysvalloissa.

Kirjan voima

Tri Wolff matkusti mitä barbaarisimmissa maissa ilman suojelua, vastoin käymisten ja lukemattomien vaarojen keskellä. Häntä pidettiin nälässä, hänet myytiin orjaksi ja tuomittiin kolmesti kuolemaan.

Rosvot ahdistivat häntä, ja joskus hän oli nääntymäisillään

SUURI TAISTELU

janoon. Kerran hänet riisuttiin ja jätettiin kulkemaan jalan satoja kilometrejä yli vuorien, lumen piiskatessa hänen kasvojaan ja jäisen maan kohmettaessa hänen paljaat jalkansa.

Kun häntä varoitettiin lähtemästä aseettomana villien, vihamielisten heimojen pariin, hän sanoi olevansa "aseistettu". Hänen aseinaan olivat "rukous, into Kristuksen puolesta ja luottamus hänen apuunsa".

"Lisäksi minulla on rakkaus Jumalaan ja lähimmäiseen sydämessäni ja Raamattu kädessäni. "Tunsin voimani olevan tuossa kirjassa ja että se pitäisi minua yllä." 6

Hän ponnisteli hellittämättä, kunnes sanoma oli viety suureen osaan asuttua maailmaa. Juutalaisten, turkkilaisten, parsilaisten, hindujen ja muiden kansallisuuksien ja rotujen keskellä hän levitti Jumalan sanaa eri kielillä ja julisti kaikkialla Messiaan pikaista tuloa.

Buharassa hän löysi eristyksissä elävän ihmisryhmän, joka uskoi Herran pikaiseen tuloon. Jemenin arabeilla, hän sanoo, "on kirja nimeltä *Seera*, joka kertoo Kristuksen toisesta tulemisesta ja kirkkauden valtakunnasta; he odottavat suuria tapahtumia vuodelta 1540". "Löysin Israelin lapsia - - jotka Rekabin lasten kanssa odottavat Messiaan pikaista tuloa taivaan pilvissä."

Eräs toinen lähetyssaarnaaja löysi samanlaista uskoa Tatariasta. Muuan tataaripappi kysyi, milloin Kristus tulisi toisen kerran. Kun lähetyssaarnaaja sanoi, ettei tiennyt asiasta mitään, pappi vaikutti hämmästyneeltä, kun raamatunopettaja oli näin tietämätön, ja ilmaisi oman ennustuksiin perustuvan käsityksensä, jonka mukaan Kristus tulisi noin vuonna 1844.

Englannissa sanomaa Kristuksen tulosta ryhdyttiin levittämään jo vuonna 1826. Kristuksen tulon tarkkaa aikaa ei julistettu kovin yleisesti, mutta totuutta hänen pikaisesta tulostaan voimassa ja kunniaassa

SUURI HERÄTYS

saarnattiin laajalti. Eräs englantilainen kirjoittaja toteaa, että noin seitsemänsataa Englannin kirkon pappia osallistui "valtakunnan evankeliumin" saarnaamiseen.

Sanomaa Herran tulosta vuonna 1844 julistettiin myös Isossa-Britanniassa. Yhdysvalloista lähetetyt adventtisanomaa* käsittelevät julkaisut levisivät laajalti. Vuonna 1842 Robert Winter, adventtiuskon Amerikassa vastaanottanut englantilainen, palasi kotimaahansa julistamaan Herran tuloa. Monet liittyivät häneen, ja sanomaa julistettiin eri puolilla Englantia.

Etelä-Amerikassa Lacunza, espanjalainen jesuiitta, otti vastaan totuuden Kristuksen pikaisesta paluusta. Haluten välttää Rooman moitteet hän julkaisi näkemyksensä salanimellä Rabbi Ben-Ezra esiintyen kääntyneenä juutalaisena. Noin 1825 hänen teoksensa käännettiin englanniksi. Se vahvisti Englannissa jo herännyttä mielenkiintoa asiaan.

Ilmestyskirja avautuu Bengelille

Saksassa tätä oppia oli julistanut luterilainen pappi ja raamatuntutkija J.A.Bengel. Valmistaessaan saarnaa Ilmestyskirjan 21. luvun pohjalta Kristuksen toisen tulemisen valo täytti hänen mielensä. Ilmestyskirjan ennustukset avautuivat hänelle. Profeetan esittämien tapahtumien tärkeys ja kirkkaus teki häneen niin syvän vaikutuksen, että hänen oli pakko joksikin aikaa luopua asian tutkimisesta. Saarnatuolissa totuus tuli taas elävästi hänen mieleensä. Tämän jälkeen hän omistautui ennustusten tutkimiseen ja vakuuttui pian Kristuksen tulon läheisyydestä. Hänen Kristuksen tulolle laskemansa aika poikkesi vain muutamalla vuodella Millerin myöhemmin määrittämästä ajasta.

'Adventtisanoma' tarkoittaa sanomaa Kristuksen tulemukselta; vastaavasti 'adventtiusko' ja 'adventtiliike' uskoa Kristuksen tuleukseen ja sen synnyttämää herätysliikettä.

SUURI TAISTELU

Bengelin kirjoitukset levisivät hänen omaan osavaltioonsa Württembergiin ja Saksan muihin osiin. Adventtisanoma kuultiin Saksassa samaan aikaan kuin se herätti huomiota muissa maissa.

Genevessä Gausen julisti Kristuksen toista tulemistä. Astuessaan papinvirkaan hän oli taipuvainen epäilyyn. Nuoruudessaan hän oli kiinnostunut ennustuksista. Luettuaan Rollinin "Vanhan ajan historian" hänen huomionsa kiinnittyi Danielin kirjan toiseen lukuun, Ennustuksen tarkka toteutuminen teki häneen syvän vaikutuksen. Tässä oli todiste Raamatun innostuksesta. Rationalismi ei enää tyydyttänyt häntä, ja Raamatun tutkiminen johti hänet elävään uskoon.

Hän vakuuttui Herran tulon läheisyydestä ja halusi viedä kansalle tämän tärkeän totuuden. Mutta vallitseva ennakkoluulo, että Danielin ennustuksia ei voinut käsittää, muodosti vakavan esteen. Lopulta hän päätti - kuten Farel saarnatessaan Genevessä _ aloittaa lapsista, joiden välityksellä hän toivoi herättävänsä vanhempien mielenkiinnon. Hän sanoi: "Kokoaa kuulijoiksi lapsia. jos ryhmä kasvaa ja huomaan, että lapset kuuntelevat halukkaasti ja kiinnostuneesti sekä ymmärtävät ja osaavat selittää kuulemansa, tiedän saavani pian toisen kuulijakunnan, ja niin aikuiset havaitsevat vuorollaan, että heidänkin kannattaa istua tutkimaan asiaa. Kun tämä on tehty, asia on ratkaistu." 8

Hänen puhuessaan lapsille paikalle tuli myös vanhempia henkilöitä. Hänen kirkkonsa täyttyi kuulijoista, korkea-arvoisista ja oppineista henkilöistä, sekä Genevessä vierailevista ulkomaalaisista. Näin sanoma levisi muualle.

Rohkaistuneena Gausen julkaisi luentonsa toivoen siten edistävänsä profeettallisten kirjojen tutkimista. Myöhemmin hänestä tuli erään teologisen oppilaitoksen opettaja samalla kun hän jatkoi

SUURI HERÄTYS

sunnuntaisin Raamatun opettamista lapsille. Professorina, kirjapainon välityksellä ja lasten opettajana hän kiinnitti monen vuoden ajan ihmisten huomion ennustuksiin, jotka osoittivat Herran tulon olevan lähellä.

Lapset saarnaavat Skandinaviassa

Myös Skandinaviassa julistettiin adventtisanomaa. Monet johdettiin tunnustamaan ja hylkäämään syntinsä sekä etsimään anteeksiantoa Kristuksen nimessä. Mutta valtionkirkon papit vastustivat liikettä, ja muutamia sanoman julistajia vangittiin.

Kun Herran pikaisen tulon julistajat näin vaiennettiin, Jumala näki monin paikoin hyväksi levittää sanomaa pienten lasten välityksellä. Koska he olivat alaikäisiä, valtio ei voinut estää heitä, vaan he saivat puhua esteettä.

Ihmiset kokoontuivat työläisten vaatimattomiin koteihin kuulemaan varoitusta. Jotkut lapsisaarnaajista olivat vasta kuusi- tai kahdeksanvuotiaita, ja vaikka heidän elämänsä todisti rakkaudesta Vapahtajaan, he eivät yleensä osoittaneet sen suurempaa älykkyyttä ja lahjakkuutta kuin muut samanikäiset lapset. Mutta seisossaan kansan edessä heissä vaikutti korkeampi voima kuin heidän omat luonnonlahjansa. Äänensävy ja käytös muuttuivat, kun he varoittivat juhlallisesti ja vakavasti tuomiosta: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia - hänen tuomionsa aika on tullut!"

Ihmiset kuuntelivat vakavina. Jumalan Henki puhui heille. Monet alkoivat tutkia Raamattua, juomarit ja siveettömyyteen langenneet tekivät parannuksen, ja tulokset olivat niin selvästi nähtävissä, että jopa valtionkirkon pappien oli pakko myöntää Jumalan johtavan liikettä.

Jumalan tahto oli, että sanomaa Vapahtajan tulosta saarnattaisiin Skandinaviassa, ja hän antoi Henkensä vaikuttaa lasten kautta, jotta työ tulisi tehdyksi. Kun

SUURI TAISTELU

Jeesus lähestyi Jerusalemiä, kansa pappien ja hallitusmiesten uhkailua peläten lopetti iloiset ylistyslaulunsa astuessaan sisään Jerusalemin porteista. Mutta lapset jatkoivat temppelissä ylistystä huutamalla: "Hoosianna, Daavidin Poika!" 9 Samoin kuin Jumala toimi lasten välityksellä Kristuksen ensimmäisen tulemisen aikana, hän antoi heidän tehtäväkseen toisen tulemisensa sanoman julistamisen.

Sanomaa leviää

Amerikasta tuli suuren adventtiliikkeen keskus. Millerin ja hänen työtoveriansa kirjoituksia levitettiin kaukasiin maihin, kaikkialle maailmaan, missä lähetystyöntekijät liikkuiivat. Iankaikkisen evankeliumin sanoma levisi lähelle ja kauas: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia - hänen tuomionsa aika on tullut!"

Ennustukset, jotka näyttivät osoittavan Kristuksen tulevan keväällä 1844, tekivät ihmisiin syvän vaikutuksen. Monet vakuutuivat profeettallisten aikalaskelmien luotettavuudesta, luopuivat omista mielipiteistään ja ottivat totuuden iloiten vastaan. Muutamat saarnaajat jättivät paikkansa ja seurakuntansa ja ryhtyivät julistamaan Jeesuksen tuloa. Kuitenkin vain verrattain harvat saarnaajat ottivat sanoman vastaan, ja siksi se uskottiin pääasiassa vaatimattomille maallikoille. Maanviljelijät jättivät peltonsa, käsityöläiset työkalunsa, kauppiat tavaransa, akateemisen ammatin harjoittajat asemansa. He olivat valmiit raatamaan, kärsimään vaivaa ja puutetta johtaakseen ihmisiä parannukseen ja pelastukseen. Tuhannet ottivat vastaan adventtitotuuden.

Vakuuttava voima

Johannes Kastajan tavoin saarnaajat panivat kirveen puun juurelle ja kehottivat kaikkia tekemään

SUURI HERÄTYS

"hedelmää, jossa kääntymyksen näky". 10 Vastakohtana niille rauhan ja turvallisuuden vakuutuksille, joita tavallisesti kuultiin saarnatuolista, Raamatun yksinkertaiset todistukset olivat niin voimallisia, että vain harvat voivat ne kokonaan torjua. Monet etsivät Herraa katuen. Heidän mielensä, joka pitkään oli ollut kiintynyt maallisiin asioihin, suuntautui nyt taivaaseen. He yhtyivät nöyrästi ja antautuneesti julistamaan varoitusta: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia - hänen tuomionsa aika on tullut!"

Synnintuntoon tulleet ihmiset tiedustelivat itkien: "Mitä minun on tehtävä pelastuakseni?" Ne, jotka olivat menetelleet epärehellisesti, tahtoivat hyvittää vääryytensä. Kaikki, jotka löysivät rauhan Kristuksessa, halusivat muiden osallistuvan siunauksesta. Vanhempien sydän kääntyi lasten puoleen, ja lasten sydän vanhempien puoleen. 11 Ylpeyden ja pidättyvyyden esteet murtuivat, liikuttavia tunnustuksia tehtiin. Kaikkiällä rukoiltiin. Monet kamppailivat koko yön rukouksessa saadakseen varmuuden syntien anteeksiannosta tai johtaakseen sukulaisensa tai naapurinsa kääntymykseen.

Kaikki yhteiskuntaluokat, rikkaat ja köyhät, ylhäiset ja alhaiset, halusivat kuulla Kristuksen toisesta tulemisesta. Jumalan Henki antoi totuudelle voiman. Näissä kokouksissa tuntui pyhien enkelien läsnäolo, ja joka päivä liittyi monia uskovien joukkoon. Suuret joukot kuuntelivat hiljaa vakavia sanoja. Taivas ja maa näyttivät lähestyvän toisiaan. Ihmiset palasivat kotiin ylistys huulillaan, ja iloiset äänet kaikuivat tyynessä yössä. Yksikään kokouksiin osallistunut ei voinut koskaan niitä unohtaa.

Sanomaa vastustetaan

Kristuksen tulon tarkan ajan julistaminen herätti suurta vastustusta kaikissa yhteiskuntaluokissa. Monet

SUURI TAISTELU

väittivät, etteivät he vastustaneet oppia Kristuksen toisesta tulemisesta; he vastustivat vain tarkan ajan määräämistä. Mutta kaikkinäkevä Jumala luki heidän ajatuksensa. He eivät halunneet kuulla Kristuksen tulosta tuomitsemaan maailmaa vanhurskaudessa. Heidän tekonsa eivät kestäneet sydämet tutkivan Jumalan tarkastelua, ja he pelkäsivät Herransa kohtaamista. Kuten juutalaiset Kristuksen ensimmäisen tulemisen aikana, he eivät olleet valmiit lausumaan Jeesusta tervetulleeksi. He eivät ainoastaan kieltäytyneet kuuntelemasta Raamatun selviä todistuksia vaan pilkkasivat niitä, jotka odottivat Herraa. Saatana pilkkasi Kristusta avoimesti siitä, että hänen seuraajansa eivät rakastaneet häntä niin paljon, että olisivat toivoneet hänen tulevan takaisin.

Adventtiuskon hylkääjien tavallisin vastaväite oli: "Siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan." Kyseinen raamatunkohta kuuluu näin: "Mutta sitä päivää ja hetkeä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä edes Poika, sen tietää vain Isä." 12 Herraa odottavat selittivät tämän jakeen selvästi ja osoittivat, että heidän vastustajansa käyttivät sitä väärin.

Vapahtajan lausumia ei saa tulkita niin, että ne kumoavat toisensa. Vaikka yksikään ihminen ei tiedä hänen tulonsa päivää tai hetkeä, meidän on tiedettävä milloin se on lähellä. Hänen tulonsa läheisyyttä koskevan tiedon kieltäminen tai laiminlyöminen on meille yhtä kohtalokasta kuin tietämättömyys vedenpaisumuksen tuloajasta oli Nooan ajan ihmisille. Kristus sanoo: "Ellet ole hereillä, minä tulen kuin varas, yllätän sinut hetkellä, jota et aavista." 13

Paavali sanoo niistä, jotka ovat ottaneet vaarin Vapahtajan varoituksesta: "Mutta te, ystävät, ette elä pimeydessä, eikä tuo päivä pääse yllättämään teitä kuin varas. Te kaikki olette valon ja päivän lapsia." 14

Mutta ne, jotka kaipasivat tekosyytä totuuden

SUURI HERÄTYS

hylkäämiselle, sulkivat korvansa tältä selitykseltä, ja niin sekä pilkkaajat että Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvat saarnaajat toistivat edelleen sanoja: "Siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan." Kun ihmiset alkoivat kysellä pelastuksen tietä, uskonnolliset opettajat astuivat heidän ja totuuden väliin tulkitsemalla väärin Jumalan sanaa. Seurakuntien hurskaimmat jäsenet ottivat tavallisesti sanoman ensimmäisinä vastaan. Missä hyvänsä ihmiset eivät olleet papiston valvonnassa vaan halusivat itse tutkia Jumalan sanaa, siellä oppia Kristuksen toisesta tulemisesta tarvitsi vain verrata Raamattuun sen jumalallisen arvovalan vahvistamiseksi.

Moni joutui harhaan aviomiehen, vaimon, vanhempien tai lasten vaikutuksesta ja uskoi, että jo pelkkä adventistien "harhaoppien" kuunteleminen oli syntiä. Enkeleitä kehoitettiin vartioimaan uskollisesti näitä sieluja, sillä he saisivat vielä lisävaloa Jumalan valtaistuimelta.

Sanoman vastaanottaneet odottivat Vapahtajansa tuloa. Aika, jolloin he ollettivat kohtaavansa hänet, oli käsillä. He odottivat tuota hetkeä tyynen juhlallisesti. Yksikään tästä kokemuksesta osallistunut ei voi unohtaa noita kalliita odotuksen hetkiä, Muutamia viikkoja ennen odotettua aikaa pantiin suurin osa maallisista toimista syrjään. Vilpittömät uskovat tutkivat tarkasti sydäntään ikään kuin he muutaman tunnin kuluttua sulkisivat silmänsä tämän maailman näkymiltä. Mitään "taivaaseenastumisvaatteita" ei tehty (Katso liitettä.), mutta kaikki tunsivat tarvitsevansa sisäisen todistuksen siitä, että he olivat valmiit kohtaamaan Vapahtajan. Heidän valkoisena pukunaan oli sielun puhtaus - Kristuksen sovintoveren puhdistama luonne. Kunpa Jumalan kansan keskuudessa esiintyisi yhä samaa itsetutkistelua, samaa vilpittöntä uskoa.

Jumala halusi koetella kansaansa. Hänen kätensä

SUURI TAISTELU

kätki profeetallisten ajanjaksojen laskemisessa tehdyn virheen. Odotettu aika [että Kristus tulisi keväällä 1844] meni ohi, eikä Kristus ilmestynyt. Ne, jotka olivat odottaneet Vapahtajaansa, pettyivät ,katkerasti.

Mutta Jumala koetteli niiden sydäntä, jotka tunnustivat odottavansa hänen ilmestymistään. Monen vaikuttimena oli ollut pelko. Nämä henkilöt julistivat, etteivät he olleet koskaan uskoneetkaan Kristuksen tulevan. He olivat ensimmäisten joukossa pilkkaamassa tosiuskovien surua.

Mutta Jeesus ja kaikki taivaan enkelit katselivat rakastavasti ja myötätuntoisesti niitä, jotka pettymyksestä huolimatta pysyivät uskollisina. Jos näkyvän maailman näkymättömästä erottava verho olisi vedetty syrjään, enkelien olisi nähty lähestyvän näitä uskollisia sieluja ja suojaavan heitä saatanan nuolilta.

21. Torjuttu varoitus

William Miller ja hänen työtoverinsa olivat yrittäneet herättää kristityiksi tunnustautuvat näkemään seurakunnan todellisen toivon ja tajuamaan, että he tarvitsivat syvempää kristillistä kokemusta. Lisäksi he pyrkivät johtamaan kääntymättömät parannukseen ja kääntymykseen. "He eivät yrittäneet käännyttää ihmisiä mihinkään lahkoon. He työskentelivät kaikkien uskonsuuntien ja lahkosten parissa." Miller sanoi: "Halusin auttaa kaikkia. Luulin että kaikki kristityt iloitsisivat Kristuksen tulosta ja että ne, jotka näkivät asiat toisin kuin minä, eivät rakastaisi ihmisiä vähemmän sen vuoksi että nämä hyväksyvät tämän opin, enkä siksi arvannut, että tarvittaisiin erillisiä kokouksia. –

Valtaosa niistä, jotka tulivat kääntymykseen minun työni tuloksena, liittyivät jo olemassa oleviin kirkkokuntiin."1

Mutta kun uskonnolliset johtajat päättivät vastustaa adventtisanomaa, he kielsivät jäseniään kuuntelemasta Kristuksen toista tuloa käsitteleviä saarnoja ja vieläpä puhumasta toivostaan seurakunnassa. Uskovat rakastavat seurakuntaansa, mutta kun heitä kiellettiin tutkimasta ennustuksia, uskollisuus jumalaa kohtaan esti heitä alistumasta. Siksi he kokivat eron i oikeutetuksi. Kesällä 1844 seurakunnissa erosi noin viisikymmentätuhatta henkilöä.

Useimmissa seurakunnissa maailmallisuus oli vuosien varrella vähitellen lisääntynyt ja hengellisyys vastaavasti vähentynyt.

Mutta sinä vuonna tilanne

SUURI TAISTELU

paheni merkittävästi lähes kaikissa maan seurakunnissa. Asiaa käsiteltiin laajalti sekä lehdistössä että saarnatuoleissa.

Herra Barnes, raamatunselitysteoksen kirjoittaja ja Philadelphian suurimpiin kuuluvan seurakunnan pastori, totesi, että "nyt *ei esiinny herätyksiä eikä kääntymyksiä*, uskovat eivät näytä kasvavan armossa, eikä kukaan tulee hänen työhuoneeseensa keskustelemaan sielunsa pelastuksesta. - -

Maailmanmielisyys lisääntyy. *Näin on kaikissa uskonsuunnissa.*" 2

Sannan vuoden helmikuussa Oberlin Collegen professori Finney sanoi: "Yleisesti ottaen kaikki maamme protestanttiset kirkot suhtautuvat joko välinpitämättömästi tai vihamielisesti lähes kaikkiin moraalisiin uudistuksiin. - - Hengellinen pelottavan syvä lama vallitsee melkein kaikkialla; näin todistaa koko maan uskonnollinen lehdistö. - - Suuri osa seurakuntien jäsenistä on muodin palvojia ja osallistuu jumalattomien kanssa huvitilaisuuksiin, tansseihin, juhliin jne. - - *Seurakunnat ovat yleensä onnettomasti rappiolla.* Ne ovat etääntyneet kauaksi Herrasta, ja hän on vetäytynyt pois niiden keskuudesta. "

Valon hylkääminen

Hengellinen pimeys ei johdu siitä, että jumala vetäisi mielivaltaisesti pois arvionsa, vaan siitä että ihmiset hylkäävät valon. Maailmallisuus ja jumalan unohtaminen estivät Juudan kansaa näkemästä Messiaan tuloa. Epäuskossaan he hylkäsivät Lunastajan. Jumala ei sulkenut juutalaisia pelastuksen ulkopuolelle. Ne, jotka hylkäsivät totuuden, tekivät "pimeyden - - valoksi ja valon pimeydeksi".3

Torjuttuaan evankeliumin juutalaiset jatkoivat muinaisten rituaalien harjoittamista samalla kun myönsivät, ettei Jumala enää ollut läsnä heidän keskellään. Danielin profetia viittasi selvästi Messiaan tulon

TORJUTTU VAROITUS

aikaan ja ennusti suoraan hänen kuolemansa. Siksi sen tutkiminen yritettiin estää, ja lopulta rabbiinit julistivat kirouksen kaikille, jotka yrittäisivät laskea aikaa.

Sokeudessaan ja katumattomuudessaan, välinpitämättömänä pelastuksen armollisille kutsuille Israelin kansa on läpi vuosisatojen ollut vakavana ja pelottavana varoituksena taivaallisen valon hylkäämisen vaaroista.

Se, joka vaientaa velvollisuuden äänen koska se on ristiriidassa hänen mieltymystensä kanssa, ei lopulta kykene erottamaan totuutta valheesta. Sielu joutuu eroon Jumalasta. Missä jumalallista totuutta halveksitaan, siellä seurakunta vajoaa pimeyteen, usko ja rakkaus kylmenevät ja eripuraisuus pääsee valtaan. Seurakunnan jäsenet kiinnostuvat maallisista pyrkimyksistä, ja syntiset paatuvat katumattomuuteensa.

Ensimmäisen enkelin sanoma.

Ilmestyskirjan 14. luvun ensimmäisen enkelin sanoman oli määrä erottaa Jumalan omiksi tunnustautuvat turmiollisista vaikutuksista. Tässä sanomissa Jumala lähetti seurakunnalle varoituksen, joka vastaanotettuna olisi korjannut ne epäkohdat, jotka erottivat sen hänestä. Jos seurakunnan jäsenet olisivat ottaneet sanoman vastaan, nöyryyttäneet sydämensä ja valmistautuneet seisomaan hänen edessään, Jumalan Henki olisi ilmestynyt. Seurakunnassa olisi jälleen näkynyt sama yksimielisyys, usko ja rakkaus kuin apostolisena aikana, jolloin uskovaisten joukossa oli "yksi sydän ja yksi sielu" ja "päivä päivältä Herra liitti heidän joukkoonsa niitä, jotka pelastuivat". 4

Jos Jumalan kansa suostuisi ottamaan vastaan valoa hänen sanastaan, se saavuttaisi sen yhteyden, jota apostoli kuvasi seuraavasti: "Pyrkikää rauhan sitein säilyttämään Hengen luoma ykseys. On vain yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin myös se toivo, johon

SUURI TAISTELU

teidät on kutsuttu, on yksi. Yksi on Herra, yksi usko, yksi kaste! " 5

Adventtisanoman vastaanottaneet tulivat eri uskonsuunnista, ja uskonnolliset raja-aidat sortuivat. Ristiriitaiset uskontunnustukset hävisivät. Erheelliset käsitykset Kristuksen toisesta tulemisesta oikaistiin. Vääryyksiä korjattiin, sydänten välille muodostui suloinen yhteys. Rakkaus vallitsi. Näin olisi käynyt kaikkialla, jos sanoma olisi otettu vastaan.

Sananjulistajat, joiden olisi vartiomiehinä pitänyt ensimmäisinä nähdä Jeesuksen tulon merkit, olivat lyöneet Laimin totuuden etsimisen profeettojen sanomasta ja ajan merkeistä. Rakkaus Jumalaan ja usko hänen sanaansa oli kylmennyt, ja adventtisanoma herätti heissä ainoastaan epäuskoa. Kuten muinoin, Jumalan sanan todistukseen vastattiin kysymyksellä: "Onko kukaan hallitusmies uskonut häneen? Tai yksikään fariseus? 6 Monet yrittivät estää ennustusten tutkimisen opettamalla, että profeetalliset kirjat oli lukittu sinetillä ja olivat mahdottomia ymmärtää. Pastoreihinsa luottaen suuret joukot kieltäytyivät kuuntelemasta; toiset taas, vaikka olivat vakuuttuneet totuudesta, eivät uskaltaneet sitä tunnustaa, koska he pelkäsivät tulevansa erotetuiksi `synagogasta" 7. Sanoma, jonka Jumala lähetti seurakunnan koettelemiseksi, paljasti kuinka suuri oli niiden joukko, jotka asettivat tämän maailman Kristuksen edelle.

Ensimmäisen enkelin varoituksen hylkääminen oli syynä siihen pelottavaan maailmallisuuden, luopumuksen ja hengellisen kuoleman tilaan, joka vallitsi kirkoissa 1844.

Toisen enkelin sanoma

Ilmestyskirjan 14. luvussa ensimmäistä enkeliä seuraa toinen enkeli, joka julistaa: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon, tuo portto, joka iljetyksillään on

TORJUTTU VAROITUS

vietelleyt kaikki kansat juomaan viiniä." 8 Sana "Babylon" johtuu heprean sanasta "Babel" ja merkitsee sekaannusta. Raamatussa sillä tarkoitetaan väärän tai turmeltuneen uskonnon eri muotoja. Ilmestyskirjan 17. luvussa Babylon esitetään naisena. Raamatun kuvakielessä nainen on seurakunnan vertauskuva; siveellinen nainen kuvaa puhdasta seurakuntaa, siveetön nainen luopunut seurakuntaa.

Raamattu kuvaa Kristuksen ja hänen seurakuntansa välistä suhdetta avioliitolla. Herra sanoo: "Minä kihlaan sinut, otan omakseni ainiaaksi. Minä liitän sinut itseeni vanhurskauden ja oikeuden sitein, rakkaudella ja hyvyydellä." "Minä otan teidät jälleen omikseni." Ja Paavali sanoo: "Olenhan kihlannut teidät yhdelle ainoalle miehelle, Kristukselle, ja tahdon tuoda teidät hänen eteensä kuin puhtaan neitsyen." 9

Hengellinen aviorikos

Seurakunnan uskottomuutta Kristukselle sen antaessa maailmallisten asioiden vallata mielen verrataan aviolupauksen rikkomiseen. Tätä kielikuvaa käytetään Israelin synnistä, kun se luopui Herrasta. "Mutta niin kuin uskonon vaimo pettää miestään, niin sinä, Israelin heimo, olet pettänyt minua, sanoo Herra." 10

Apostoli Jaakob sanoo: "Te uskottomat! Ettekö tiedä, että rakkaus maailmaan on vihaa Jumalaa kohtaan? Joka tahtoo olla maailman ystävä, asettuu Jumalan viholliseksi." 11

"Naisen [Babylon] puku hohti purppuraisena ja helakanpunaisena, hänen yllään kimalsivat kulta, jalokivet ja helmet, ja kädessään hän piti kultaista maljaa, joka oli täynnä hänen haureutensa iljetystä ja saastaa. Hänen otsassaan oli nimi, jolla on salainen merkitys: `Suuri Babylon, maailman porttojen ja iljetysten äiti.'" Profeetta sanoo: "Minä näin, että nainen oli juopunut

SUURI TAISTELU

pyhien verestä ja Jeesuksen todistajien verestä." Babylon on "se suuri kaupunki, joka hallitsee maan kaikkia hallitsijoita".

12

Se valta, joka vuosisatojen ajan hallitsi kristikunnan hallitsijoita, on Rooma. Purppura, helakanpuna, kulta, jalokivet ja helmet kuvaavat ylimielisen Rooman istuimen loistoa. Yhdestäkään muusta vallasta ei voi yhtä totuudenmukaisesti sanoa, että se oli "juopunut pyhien verestä", kuin kirkosta, joka julmasti vainosi Kristuksen seuraajia.

Lisäksi Babylonia syytetään luvattomasta yhteydestä maan kuninkaisiin. Luopumalla Herrasta ja liittoutumalla pakanoiden kanssa juutalaisesta seurakunnasta tuli aviorikkoja. Maallisten valtojen tukea etsivä Rooma saa samanlaisen tuomion.

Babylon on "porttojen äiti". Sen *tyttärien* täytyy olla kirkkokuntia, jotka pitävät kiinni sen opeista ja seuraavat sen esimerkkiä uhraamalla totuuden solmiakseen liiton maailman kanssa. Babylonin kukistamista ja lankeemusta koskevaa sanomaa on sovellettava sellaisiin uskonnollisiin yhteisöihin, jotka olivat ensin puhtaita mutta sitten turmeltuivat. Koska tätä sanomaa edeltää varoitus tuomiosta, sen täytyy kuulua lopun aikaan. Siksi se ei voi koskea yksin Rooman kirkkoa, joka on ollut langenneessa tilassa jo vuosisatoja.

Lisäksi Jumalan kansaa kehoitetaan lähtemään Babylonista. Tämän raamatunkohdan mukaan Babylonissa on vielä paljon Jumalan kansaa. Missä uskonnollisissa yhteisöissä sitten nykyään on eniten Kristuksen seuraajia? Epäilemättä protestanttista uskoa tunnustavissa kirkoissa. Kun nämä kirkot syntyivät, ne puolustivat jalosti totuutta, ja Jumala siunasi niitä. Niiden lankeemukseen oli syynä sama halu, joka vei Israelin perikatoon - halu jäljitellä jumalattomien tapoja ja tavoitella heidän ystävyyttään.

Liitto maailman kanssa

Monet protestanttiset kirkot ovat seuranneet Rooman esimerkkiä liittoutumalla "maan kuninkaiden" kanssa - valtionkirkot suhteessaan maallisiin viranomaisiin, ja muut kirkot tavoitellessaan maailman suosiota. Nimitystä "Babylon" - sekaannus - voidaan soveltaa näihin yhteisöihin, jotka väittävät oppinsa perustuvan Raamattuun mutta ovat silti jakaantuneet lukemattomiin lahkoihin, joiden uskontunnukset ovat ristiriidassa keskenään.

Eräässä roomalaiskatolisessa teoksessa väitetään, että "jos Rooman kirkko on suhteessaan pyhimyksiin syyllistynyt epäjumalanpalvelukseen, sen tytär, Englannin kirkko, on syyllinen samaan syntiin, koska sillä on yhtä Kristukselle pyhitettyä kirkkoa kohti kymmenen Marialle pyhitettyä". 13

Ja tri Hopkins sanoo: "Ei ole mitään syytä olettaa antikristillisen hengen ja käytännön rajoittuvan niin kutsuttuun Rooman kirkkoon. Protestanttisissa kirkoissa on paljon antikristillisyyttä, eikä niitä ole suinkaan kokonaan puhdistettu turmeluksesta ja pahuudesta." 14

Käsitellessään presbyteerisen kirkon eroa Roomasta tri Guthrie kirjoittaa: "Kolmesataa vuotta sitten kirkkomme, avoin Raamattu lipussaan ja `Tutkikaa kirjoituksia' iskulauseenaan, marssi ulos Rooman porteista." Sitten hän esittää tärkeän kysymyksen: "Tuliko se *puhtaana* ulos Babylonista"? 15

Evankeliumista luopuminen

Miten kirkko alunperin luopui evankeliumin yksinkertaisuudesta? Mukautumalla pakanuuteen, jotta pakanoiden olisi helpompi kääntyä kristinuskoon. "Toisen vuosisadan lopulla useimmat seurakunnat omaksuivat uuden muodon - - Vanhojen opetuslasten astuessa haudan lepoon heidän lapsensa ja uudet

SUURI TAISTELU

käännynnäiset - - antoivat asialle uuden muodon."

"Pakanallinen virta tulvi kirkkoon tuoden mukanaan pakanuuden tavat, menot ja epäjumalat." 16 Kristinusko sai maallisten hallitsijoiden suosion ja tuen. Suuret joukot ottivat sen nimellisesti vastaan. Mutta monet "pysyivät pohjimmiltaan pakanoina ja varsinkin salassa palvoivat epäjumaliaan". 17

Eikö sama ole toistunut lähes jokaisessa itseään protestanttiseksi nimittävässä kirkossa? Kun todellisen uudistuksen hengen täyttämät uranuurtajat kuolivat, heidän jälkeläisensä "antoivat asialle uuden muodon". Kieltäytyessään sokeasti hyväksymästä muita kuin isiensä näkemiä totuuksia uskonpuhdistajien lapset poikkeavat näiden esimerkistä itsensäkieltämisessä ja maailmasta luopumisessa.

Voi, miten kauaksi kirkot ovat poikenneet Raamatun tasosta! John Wesley sanoi rahasta: 'Älkää tuhlatko osaakaan niin kallisarvoisesta lahjasta - - ylellisiin tai kalliisiin vaatteisiin tai tarpeettomiin koruihin. Älkää tuhlatko osaakaan siitä kaunistaaksenne talonne huomiota herättävästi kalliilla kuvilla, maalauksilla, kultauksilla. - - Niin kauan kuin vaatteesi ovat `purppuraa ja hienointa pellavaa' ja elämäsi `pelkkää ylellisyyttä ja juhlaa', monet tulevat epäilemättä kehumaan hienostunutta makuasi, anteliaisuuttasi ja vieraanvaraisuuttasi. Mutta tyydy mieluummin kunniaan, joka tulee Jumalalta." 17

Hallitsijat, poliitikot, lakimiehet, lääkärit ja kauppiat liittyvät seurakuntaan edistääkseen maallisia etujaan. Näiden kastettujen maailmanlasten rikkaudesta hyötäneet uskonnolliset yhteisöt tavoittelevat yhä kiihkeämmin ihmisten suosiota. Upeita, ylellisiä kirkkoja rakennetaan. lahjakkaalle sananjulistajalle maksetaan hyvää palkkaa kansan viihdyttämisestä. Hänen saarnojensa tulee olla siloteltuja ja mieluisia hienoston korville. Näin hienoston synnit

TORJUTTU VAROITUS

käsketään tekohurskauden suojaan.

Eräs New York Independentin kirjoittaja sanoo nykyajan metodismista: "Hurskaiden ja jumalattomien välinen ero häipyä eräänlaiseksi puolivarjoksi, ja innokkaat miehet molemmin puolin ponnistelevat poistaakseen viimeisetkin eroavuudet toimintatavoissa ja huveissa."

Tässä huvittelunhaluisessa ilmapiirissä ei juuri kukaan tahdo uhrautua Kristuksen vuoksi. "Jos nyt tarvitaan vahaa - - ei sitä saa pyytää keneltäkään. Ei tietenkään. Järjestäkää myyjäisiä, kuvaelmia, leikillisiä oikeudenkäyntejä, vanhanaikaisia illallisia tai jotakin syötävää - mitä tahansa mikä huvittaa ihmisiä."

Robert Atkins kuvailee hengellisyyden rappiota Englannissa: "*Luopumus, luopumus, luopumus* on kaiverrettu jokaisen kirkon julkisivuun; jos he sen tietäisivät ja tuntisivat, olisi ehkä toivoa; mutta voi, he huutavat: `Me olemme rikkaita, me olemme rikastuneet emmekä mitään tarvitse. 19

Babylonia syytetään siitä suuresta synnistä, että se "iljetyksillään on vietellyt kaikki kansat juomaan viiniä". Tämä malja kuvaa vääriä oppeja, jotka se on hyväksynyt ystävästytyttyään maailman kanssa. Se puolestaan on vaikuttanut turmiollisesti maailmaan opettamalla oppeja, jotka ovat vastoin Raamatun selviä lausuntoja.

Jos maailma ei olisi päähtynyt Babylonin viinistä, Jumalan sanan selvät totuudet johtaisivat suuret joukot synnintuntoon ja kääntymykseen. Mutta uskonto vaikuttaa niin sekavalta ja ristiriitaiselta, etteivät ihmiset tiedä mitä uskoa. Kirkko itse on syyllinen maailman katumattomuuteen.

Toisen enkelin sanoma ei saavuttanut lopullista täyttymystään vuonna 1844. Silloin kirkot kokivat moraalisen lankeemuksen, kun ne hylkäsivät adventtitotuuden valon, mutta tuo lankeemus ei ollut

SUURI TAISTELU

täydellinen. Jatkaessaan tälle ajalle kuuluvien totuuksien vastustamista ne ovat langenneet yhä syvemmälle. Vielä ei kuitenkaan voi sanoa, että Babylon on langennut, koska se on vietellyt *kaikki kansat* juomaan viiniä. Toisen enkelin vakava julistus koskee myös protestanttisia kirkkoja. Mutta vielä ei luopumus ole saavuttanut huippuaan.

Ennen Herran tuloa saatana tulee vaikuttamaan "suurella voimalla, tehden petollisia tunnustekoja ja ihmeitä". Kaikki, jotka "eivät ole rakastaneet totuutta, joka olisi pelastanut heidät", joutuvat kohtaamaan "rajun eksytyksen, jotta he uskoisivat valheeseen". 20 Babylonin lankeemus on täydellinen vasta sitten, kun kirkko on kokonaan liittoutunut maailman kanssa. Muutos tapahtuu vähitellen, ja Ilm. 14:8 toteutuu täydellisesti vasta tulevaisuudessa.

Vaikka Babylonin muodostavissa kirkkokunnissa vallitsee hengellinen pimeys, valtaosa Kristuksen uskollisista seuraajista on vielä niiden yhteydessä. Monet eivät ole nähneet tälle ajalle kuuluvia totuuksia. Useat kaipaavat kirkkaampaa valoa. Ilmestyskirjan 18. luku viittaa aikaan, jolloin Babylonissa vielä olevaa Jumalan kansaa kehoitetaan eroamaan sen yhteydestä. Tämä viimeinen maailmalle annettava sanoma täyttää tehtävänsä. Totuuden valo tulee loistamaan kaikille, jotka ovat valmiit ottamaan sen vastaan, ja kaikki Babylonissa olevat Herran lapset noudattavat kutsua: «Lähtekää pois, jättäkää hänet, te, jotka olette minun kansaani.» 21

22. Toteutuneet ennustukset

Kuin Herran tulon odotettu aika - kevät 1844 - meni ohi, häntä odottaneet joutuivat hämmennyksen ja epävarmuuden valtaan. Monet jatkoivat Raamatun tutkimista ja kertoivat uskonsa perusteet. Selvät ja vastaansanomattomat ennustukset viittasivat siihen, että Kristuksen tulo oli lähellä.

Kääntymyksinä ja kristittyjen heräämisenä ilmennyt Herran siunaus oli todistanut sanoman olevan taivaasta. Kristuksen toiseen tulemiseen sovellettujen ennustusten yhteydessä oli neuvoja, jotka kehottivat odottamaan kärsivällisesti uskossa, että nyt hämäräksi koetut asiat selviäisivät. Näiden ennustusten joukossa oli Hab. 2: 1-4. Kukaan ei kuitenkaan huomannut, että myös näennäinen viivytyks oli ennustettu.

Pettymyksen jälkeen tämä jae vaikutti hyvin merkitykselliseltä: "Näky odottaa vielä toteutumistaan, mutta määräaika lähestyy joka hetki, se hetki tulee vääjäämättä. Jos se viiptyy, odota, näky toteutuu varmasti ja ajallaan. Mutta vanhurskas saa elää, kun hän pysyy uskollisena."

Uskovia lohdutti myös Hesekielin ennustus: "Näin sanoo Herrajumala: - - `Aika tulee, näky käy toteen., - -- Minä, Herra, puhun, ja minkä puhun, se toteutuu, se ei enää viivy. - - Yhdenkään sanani täytäntöönpano ei viivy. Minkä puhun, se toteutuu." 1

Odottajat riemuitsivat. Hän, joka tietää lopun alusta, oli antanut heille toivoa. Ilman tällaisia raamatunkohtia heidän uskonsa olisi pettänyt. Myös Matteuksen 25. luvun vertaus kymmenestä morsiusneidosta

SUURI TAISTELU

valaisee adventtikansan kokemusta. Siinä kerrotaan lopun ajan seurakunnassa. Seurakunnan jäsenten kokemusta valaistaan itämaisten häiden tapahtumilla:

"Silloin taivasten valtakunta on oleva tällainen. Oli kymmenen morsiusneitoa, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät sulhasta vastaan. Viisi heistä oli tyhmää ja virsi viisasta. Tyhmät ottivat lamppunsa mutta eivät varanneet mukaansa öljyä. Viisaat sitä vastoin ottivat lampun lisäksi mukaansa öljyastian. Kun sulhanen viipyi, heitä kaikkia alkoi väsyttää ja he nukahtivat. Mutta keskellä yötä kuului huuto: `Ylkä tulee! Menkää häntä vastaan! "" 2

Sulhasen tulon ymmärrettiin tarkoittavan Kristuksen tuloa. Morsiusneitojen lähtö sulhasta vastaan kuvasi sitä laajaa herätystä, jonka Kristuksen pikaisen tulon julistaminen synnytti. Tässä vertauksessa kaikki olivat ottaneet lamppunsa, Raamatun, ja lähteneet "sulhasta vastaan". Tyhmät "eivät varanneet mukaansa öljyä", mutta "viisaat sitä vastoin ottivat lampun lisäksi mukaansa öljyastian". Jälkimmäiset olivat tutkineet Raamattua löytääkseen totuuden. Heillä oli henkilökohtainen kokemus, usko jumalaan, jota pettymys ja viivytykset eivät voineet hävittää. Toiset toimivat hetken mielihoitajina.

He olivat riippuvaisia veljien uskosta ja tyytyivät tunteiden lepattavaan valoon ymmärtämättä totuuden todellista luonnetta tai aitoa armon vaikutusta sydämessään. He olivat lähteneet Herraa vastaan välittömän palkinnon toivossa eivätkä olleet valmistautuneet viivytykseen ja pettymykseen. Heidän uskonsa petti.

"Kun sulhanen viipyi, heitä kaikkia alkoi väsyttää ja he nukahtivat." Sulhasen viipymisen kuvaa ajan kulumista, pettymystä, näennäistä viivytystä. Niillä, joiden usko perustui Raamatun henkilökohtaiseen

TOTEUTUNEET ENNUSTUKSET

tuntemiseen, oli jalkojensa alla kallio, jota pettymyksen aallot eivät voineet huuhtoa pois. Kaikki nukahtivat, toinen luokka uskonsa hylänneenä, toinen odottaen kärsivällisesti kirkkaampaa valoa. Pinnalliset eivät enää voineet nojautua veljiensä uskoon. Jokaisen täytyi seistä tai kaatua muista riippumatta.

Hurmahenkisyyttä esiintyy

Näihin aikoihin alkoi esiintyä hurmahenkisyyttä. Jotkut osoittivat fanaattista intoa. Heidän kiihkomielliset käsityksensä eivät herättäneet vastakaikua adventistien enemmistössä, mutta silti he tuottivat häpeää totuuden asialle.

Saatana menetti alamaisiaan, ja häväistäkseen Jumalan asian hän yritti pettää uskovaisia ja ajaa heidät äärimmäisyyksiin. Hänen asiamiehensä olivat valmiit tarttumaan jokaiseen erehdykseen, jokaiseen sopimattomaan tekoon ja esittämään ne mitä räikeimmässä valossa herättääkseen vastenmielisyyttä adventisteja kohtaan. Mitä useampi hänen johdossaan oleva henkilö tunnustaisi uskonsa Kristuksen toiseen tulemiseen, sitä suuremman hyödyn hän saisi.

Saatana on veljien "Syyttäjä". Hänen henkensä innoittaa ihmiset etsimään virheitä Herran kansasta ja kiinnittämään huomion niihin, samalla kun sen hyvät teot sivuutetaan vaieten.

Koko kirkon historiassa ei ole esiintynyt ainoatakaan uudistusliikettä, joka ei olisi kohdannut vaikeita esteitä. Jokaiseen Paavalin perustamaan seurakuntaan liittyi henkilöitä, jotka toivat mukanaan harhaoppeja. Myös Luther oli pulassa kiihkoilijoiden vuoksi, jotka välttivät Jumalan puhuneen suoraan heidän välityksellään ja asettivat omat käsityksensä Raamatun yläpuolelle. Monet joutuivat uusien opettajien harhaanjohtamiksi ja ryhtyivät Saatanan kanssa hajottamaan sitä, minkä Luther oli Jumalan ohjaamana

SUURI TAISTELU

rakentanut. Wesleyt kohtasivat Saatanan juonet tämän ajaessa tasapainottomia ja pyhittymättömiä henkilöitä fanaattisuuteen.

William Miller ei suhtautunut myönteisesti kiihkomielisyyteen. "Paholaisella on nykyään suuri valta muutamiin", hän sanoi. "Maailmassa on monenlaisia henkiä, ja meitä on kehotettu koettelemaan niitä. Olen yhä enemmän vakuuttunut siitä, että saatanalla on suuri osuus näissä hillittömissä liikkeissä. ,4

Uskonpuhdistuksen viholliset syyttivät kiihkomielisyyden onnettomista seurauksista niitä, jotka vilpittömimmin, sitä vastustivat. Adventiliikkeen viholliset menettelivät samoin. Tyytymättä kiihkoilijoiden virheiden liioitteluun he levittivät huhuja, joilla ei ollut mitään tekemistä totuuden kanssa. Kristuksen tulon. läheisyyden julistaminen häiritsi heidän rauhaansa. He pelkäsivät sen olevan totta, vaikka toivoivatkin päinvastaista. Tämä oli salainen, syy heidän taisteluunsa adventisteja vastaan.

Ensimmäisen enkelin sanomalla oli hurmahenkisyyttä estävä vaikutus. Ne, jotka olivat mukana näissä vakavissa liikkeissä, olivat yksimielisiä; he rakastivat toisiaan ja Jeesusta, jonka he odottivat pian näkevänsä. Sama usko ja sama autuaallinen toivo osoittautui kilveksi Saatanan hyökkäyksiä vastaan.

Erehdys korjataan

"Kun sulhanen viipyi, heitä kaikkia alkoi väsyttää ja he nukahtivat. Mutta keskellä yötä kuului huuto: `Ylkä tulee! Menkää häntä vastaan!'" Kesällä 1844 sanomaa julistettiin juuri näillä Raamatun sanoilla.

Tämän liikkeen synnytti havainto, että 2300 päivän lähtökohtana oleva Artakserkseen käsky Jerusalemin jälleenrakentamisesta astui voimaan syksyllä 457 eKr. eikä vuoden alussa kuten oli luultu. Syksystä 457 laskettuna 2300 vuotta ulottuu syksyyn 1844.

TOTEUTUNEET ENNUSTUKSET

Myös Vanhan testamentin vertauskuvien mukaan pyhäkön puhdistaminen suurena sovituspäivänä tapahtui syksyllä.

Pääsiäislampaan teurastaminen oli Kristuksen kuoleman vertauskuva, joka toteutui sekä tapahtuman että ajan suhteen. Juutalaisen vuoden ensimmäisen kuukauden neljäntenätoista päivänä, samana päivänä, jolloin pääsiäislammas oli vuosisatojen ajan teurastettu, Kristus Jumalan Karitsana asetti juhlan muistoksi omalle kuolemalleen. Samana yönä hänet vietiin ristiinnaulittavaksi ja tapettavaksi.

Samalla tavalla täytyy Kristuksen toiseen tulemiseen liittyvien vertauskuvien toteutua vertauskuvallisen palvelun osoittamana aikana. Pyhäkön puhdistaminen eli suuri sovituspäivä oli juutalaisen vuoden seitsemännen kuukauden kymmenentenä päivänä, jolloin ylipappi, toimitettua sovituksen koko Israelille ja siten puhdistettuaan pyhäkön israelilaisten synneistä astui esiin ja siunasi kansan. Siksi uskottiin, että Kristus tulisi puhdistamaan maan hävittämällä synnin ja syntiset ja siunaamaan odottavan kansansa kuolemattomuudella. Seitsemännen kuukauden kymmenettä päivää, suurta sovituspäivää, pyhäkön puhdistamisen aikaa, joka vuonna 1844 osui lokakuun 22. päivälle, pidettiin Herran tulon aikana. 2300 päivän jakso päättyisi syksyllä, ja johtopäätös näytti vastaansanomattomalta.

"Keskiyön huuto"

Todisteet olivat hyvin vakuuttavia, ja tuhannet uskovat kaiuttivat "Keskiyön huutoa". Vuokσιαallon tavoin liike levisi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään. Kiihkomielisyys katosi kuin varhainen huurre auringon noustessa. Liike muistutti niitä Herran luo palaamisen aikoja muinaisessa Israelissa, jotka seurasivat hänen palvelijoidensa julistamia

9 - Suuri taistelu 257

SUURI TAISTELU

varoitussanomiam. Hurmioitunutta iloa ei juuri esiintynyt, vaan pikemminkin syvää sydämen tutkituista, syntien tunnustamista ja maailmasta luopumista. Jumalalle antauduttiin ehdoitta.

Kaikista uskonnollisista liikkeistä sitten apostolien päivien yksikään ei ole ollut vapaampi inhimillisestä puutteellisuudesta ja Saatanan juonista kuin syksyn 1844 liike.

Kun kuului huuto: "Ylkä tulee", odottajat "heräsivät ja panivat lamppunsa kuntoon". He tutkivat jumalan sanaa ennennäkemättömällä innolla. Eivät lahjakkaimmat vaan nöyrimmät ja pyhittyneimmät noudattivat kutsua ensimmäisinä. Maanviljelijät jättivät satonsa pelloille, käsityöläiset panivat pois työkalunsa ja lähtivät riemuiten julistamaan varoitusta. Suurin osa kirkkoista sulki ovensa sanomalta, ja useat sen vastaanottajat erosivat niiden yhteydestä. Ei-uskovat, jotka tulivat adventistien kokouksiin, tunsivat sanomaa seuraavan vakuuttavan voiman. Usko tai vastauksia rukouksiin. Armon Henki laskeutui vilpittömien etsijöiden ylle kuin sadekuurot kuivaan maahan. Ne, jotka odottivat pian näkevänsä lunastajansa kasvoista kasvoihin, tunsivat juhlallista iloa. Pyhä Henki sulatti sydämet.

Sanoman vastaanottaneet lähestyivät aikaa, jolloin he toivoivat kohtaavansa Herransa. He rukoilivat paljon yhdessä. Usein he kokoontuivat syrjäisiin paikkoihin seurustelemaan Jumalan kanssa, j rukouksen ääni kohosi taivaaseen pelloilta ja lehdoista. Varmuus Vapahtajan hyväksynnästä oli heille jokapäiväistä leipäkin tärkeämpi, ja jos pilvi synkensi heidän mielensä, he eivät levänneet ennen kuin tunsivat anteeksiantavan armon kosketuksen.

Uusi pettymys

Mutta jälleen odotettu aika meni ohi, eikä Vapahtaja

TOTEUTUNEET ENNUSTUKSET

tullut. Nyt heistä tuntui samanlaiselta kuin Mariasta, joka löydettyään Vapahtajan tyhjän haudan huudahti itkien: "Minun Herran on viety pois, enkä tiedä, minne hänet on pantu."

Epäuskoista maailmaa oli hillinnyt pelko siitä, että sanoma saattaisi olla totta. Mutta kun merkkejä Jumalan vihasta ei näkynyt, se toipui pelostaan ja aloitti taas arvostelun ja pilkkaamisen. Suuri joukko uskoviksi tunnustautuneita kielsi uskonsa. Pilkkaajat saivat heikot ja pelkurit puolelleen, ja kaikki yhdessä vakuuttivat, että maailma saattaisi pysyä samanlaisena tuhansien vuosien ajan.

Innokkaat, vilpittömät uskovat olivat luopuneet kaikesta Kristuksen tähden ja antaneet, kuten he uskoivat, maailmalle viimeisen varoituksen. Syväällä kaipauksella he olivat rukoilleet: "Tule, Herra Jeesus! " Oli hirvittävän raskasta ryhtyä uudelleen kantamaan elämän vastustan taakkaa ja sietämään pilkkaavan maailman ivaa.

Kun Jeesus ratsasti riemusaatossa Jerusalemiin, hänen seuraajansa uskoivat hänen pian nousevan Daavidin valtaistuimelle ja vapauttavan Israelin sortajistaan. Suurin toivein monet levittivät päällysvaatteensa matoksi tielle tai sirottelivat hänen eteensä palmunlehtiä. Opetuslapset toteuttivat Jumalan suunnitelmaa, mutta joutuivat silti pettymään katkerasti.

Muutaman päivän kuluttua he olivat Vapahtajan tuskallisen kuoleman todistajina ja panivat hänet hautaan. Heidän toivonsa sammui Jeesuksen kuolemassa. Vasta Herran noustua haudasta he tajusivat, että kaikki tämä oli ennustettu. .

Oikea sanoma oikeaan aikaan

Samalla tavalla Miller ja hänen työtoverinsa julistivat innoitetun sanan ennustamaa sanomaa. He eivät olisi voineet julistaa sitä, jos he olisivat täydellisesti

SUURI TAISTELU

ymmärtäneet ennustukset, jotka viittasivat heidän pettymykseensä ja toiseen sanomaan, joka piti julistaa kaikille kansoille ennen Herran tuloa. Ensimmäisen ja toisen enkelin sanomat julistettiin oikeaan aikaan ja suorittivat Jumalan niille antaman tehtävän..

Maailma oli odottanut adventismin kuolevan, jos Kristus ei tulisi. Mutta vaikka monet luopuivat uskostaan, muutamat pysyivät lujina. Adventiliikkeen hedelmät: itsetutkistelun henki, maailmanhylkääminen ja elämän uudistuminen todistivat sen olleen Jumalasta. He eivät uskaltaneet kieltää Pyhän Hengen osuutta Kristuksen toisen tulon julistuksessa. He eivät löytäneet profeettallisista ajanjaksoista ainoatakaan virhettä. Vastustajat eivät olleet pystyneet todistamaan vääräksi heidän tapaansa tulkita ennustuksia. He eivät voineet suostua hylkäämään käsityksiä, joihin oli päästy vilpittömällä ja hartaalla raamatuntutkistelulla jumalan Hengen valaistessa mielet ja täyttäessä sydämet elävällä, palavalla voimallaan.

Adventistit uskoivat, että jumala oli johtanut heidät julistamaan varoituksen sanomaa. "Se on", he sanoivat, "koetellut jokaisen kuulijan sydämen - - niin että -- - kaikki tietäisivät, millä puolella he olisivat olleet, jos Herra olisi silloin tullut - olisivatko he huudahtaneet: "Tämä on meidän Jumalamme! Häneen me panimme toivomme, Hän pelastaa meidät", vai olisivatko he käskeneet vuoria ja kallioita kaatumaan heidän päälleen ja kätkemään heidät valtaistuimella istuvan katseelta. "11

William Miller pukee sanoiksi niiden tunteet, jotka yhä uskoivat Jumalan johtaneen heitä: "Panen toivoni Kristuksen tuloon yhtä lujasti kuva ennenkin. Olen tehnyt vain sen, minkä monen vuoden vakavan pohdinnan jälkeen koin velvollisuudekseni." "Näyttää siltä, että ajan julistaminen on johtanut tuhannet tutkimaan Raamattua; siten he ovat, uskon ja Karitsan

TOTEUTUNEET ENNUSTUKSET

verellä pirsrottamisen kautta, tulleet sovitetuiksi Jumalan kanssa.""

Usko säilytetään

Jumalan Henki pysyi niiden luona, jotka eivät hätiköidysti kieltäneet saamaansa valoa ja hylänneet adventtiliikettä.

"Älkää siis heittäkö pois rohkeuttanne, sillä se palkitaan kerran runsaasti. Kestävyys on teille tarpeen, jotta pystyisitte täyttämään Jumalan tahdon ja siten saisitte omaksenne sen, minkä hän on luvannut. Onhan sanottu näin: - Vähän aikaa vielä, vain vähän aikaa, niin tulee se, jonka on määrä tulla, eikä hän viivyttelä. Kun vanhurskas palvelijani uskoo, hän saa elää, mutta jos hän luopuu, en häntä hyväksy. Me emme ole niitä, jotka luopuvat ja joutuvat tuhoon, vaan niitä, jotka uskovat ja pelastavat sielunsa.""

Tämä kehotus on annettu viimeisten päivien seurakunnalle. Siinä todetaan selvästi, että Herran tulo näyttää viipyvän. Kehotuksen kohteena olevat ihmiset olivat noudattaneet Jumalan tahtoa seuraamalla hänen Henkensä ja sanansa johdatusta; silti he eivät ymmärtäneet, miksi jumala oli sallinut heille tämän kokemuksen. Heillä oli kiusaus epäillä, oliko jumala sittenkään johtanut heitä, Tähän aikaan sopivat sanat: "Uskosta vanhurskas saa elää." Särkyneiden toiveiden masentamina he pysyivät pystyssä vain uskomalla jumalaan ja hänen sanaansa. Kieltämällä uskonsa ja sanomaa seuranneen Pyhän Hengen voiman he olisivat ajautuneet kohti perikatoa. He olisivat turvassa vain, jos he säilyttäisivät Jumalalta jo saamansa valon, jatkaisivat Raamatun tutkituista ja odottaisivat kärsivällisesti lisävaloa.

23. Pyhäkön paljastettu salaisuus

Adventtiuskon perustuksena ja vahvimpana tukipilarina oli ollut julistus: "Kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua - - sitten nousee pyhäkkö taas kunniaan" [kreik. Septuagintan käännös ja engl. kuningas Jaakon käännös: "pyhäkkö puhdistetaan"]. 1 Nämä olivat olleet tuttuja sanoja kaikille, jotka uskoivat Herran pikaiseen tuloon. Mutta Herra ei ollut tullut. Uskovat tiesivät, ettei Jumalan sana voinut raueta tyhjiin; vian täytyi olla heidän profetian tulkinnassaan. Mutta ,missä virhe oli.?

Jumala oli johtanut kansaansa suuressa adventtiliikkeessä. Hän ei sallisi sen päättyvän pimeyteen ja pettymykseen vääräksi kiihkomielisyydeksi leimattuna. Vaikka monet hylkäsivät profeetallisia ajanjaksoja koskevat laskelmansa ja kielsivät niihin perustuvan sanoman, toiset eivät halunneet kieltää Raamatun ja Jumalan Hengen tukemia uskon kokemuksia. Heidän velvollisuutensa oli pitää kiinni löydetyistä totuuksista. Hartaasti rukoillen he tutkivat Raamattua huomatakseen erehdyksensä. Koska he eivät löytäneet virheitä profeetallisista aikalaskelmista, he ryhtyivät tutkimaan tarkemmin pyhäkkökysymystä.

He huomasivat, ettei Raamattu tukenut yleistä käsitystä siitä, että maa olisi pyhäkkö. Sen sijaan he löysivät täydellisen selityksen pyhäköstä, sen luonteesta, sijainnista ja palvelustoimista.

"Ensimmäisellä liitolla oli siis jumalanpalvelusta koskevat säädöksensä ja pyhäkkö täällä maan päällä.

PYHÄKÖN PALJASTETTU SALAISUUS

Pyhäkötönä oli telttä, jonka etumaisessa huoneessa oli lampunjalka, pöytä ja uhrileivät. Tätä osaa nimitettiin `pyhäksi'. Toisen verhon takana oli se teltan osa, josta käytettiin nimeä `kaikkeinpyhin'. Siellä oli kultainen suitsutusalttari ja liitonarkku, joka oli kauttaaltaan kullalla päällystetty. Arkussa oli kultainen, mannaa sisältävä astia ja Aaronin sauva, joka puhkesi lehteen, sekä liiton taulut. Arkun päällä olivat kerubit, kirkkauden enkelit, jotka siivillään varjostivat syntien sovitusta paikkaa. " 2

"Pyhäkötö" oli se telttä, jonka Mooses rakensi Jumalan käskystä Korkeimman maalliseksi asunnoksi. "Tehtäkötön minulle pyhäkötö, niin minä asun teidän keskellänne" 3 oli Moosekselle annettu käsky. Pyhäkötötelttä oli upea rakennelma. Esipihan lisäksi siihen kuului kaksi huonetta, pyhä ja kaikkeinpyhin, joiden välissä oli kaunis väliverho. Samanlainen verho sulki ensimmäisen huoneen sisäänkäynnin.

Pyhä ja kaikkeinpyhin

Pyhässä oli etelän puolella lampunjalka seitsemine lamppuineen, jotka valaisivat sekä päivällä että yöllä; pohjoisen puolella oli uhrileipäpöytä. Pyhän ja kaikkeinpyhimmän välissä olevan väliverhon edessä oli kultainen suitsutusalttari, jolta hyvänhajuinen savu nousi Israelin rukousten kanssa päivittäin Jumalan eteen.

Kaikkeinpyhimmässä oli kullalla päällystetty arkku, jossa säilytettiin kymmenen käskyn lakia. Arkun päällä oli kansilevy, jonka päällä oli kaksi puhtaasta kullasta valmistettua kerubia. Tässä huoneessa näkyi Jumalan läsnäolo kirkkauden pilvessä kerubien välissä.

Sen jälkeen kun heprealaiset olivat asettuneet Kanaaniin, pyhäkötötelttä korvattiin Salomon temppelillä. Tämä kiinteä rakennus oli paljon suurempi,

SUURI TAISTELU

mutta sen mittasuhteet ja kalustus olivat samat. Tällaisena pyhäkkö säilyi - lukuun ottamatta Danielin aikaa, jolloin se oli raunioina - kunnes roomalaiset hävittivät sen vuonna 70 jKr. Tämä ensimmäisen liiton pyhäkkö on ainoa maanpäällinen pyhäkkö, josta Raamattu kertoo. Eikö uudella liitolla sitten ole pyhäkköä? Totuudenetsijät kääntyivät jälleen Heprealaiskirjeen puoleen ja huomasivat, että nämä edellä lainatut sanat viittasivat epäsuorasti uuden liiton pyhäkköön:

"Ensimmäisellä liitolla oli siis jumalanpalvelusta koskevat säädöksensä ja pyhäkkö täällä maan päällä." 4 Edellisen luvun alusta he lukivat: "Tulemme nyt asian ytimeen: Meillä on ylipappi, joka on asettunut taivaassa istuimelleen Majesteetin valtaistuimen oikealle puolelle. Hän toimittaa palvelusta taivaan pyhäkössä, todellisessa pyhäkköteltassa, jota ei ole pystyttänyt ihminen vaan Herra itse. 5 Tässä esitetään uuden liiton pyhäkkö. Ensimmäisen liiton pyhäkön rakensi Mooses; tämän on rakentanut Herra. Ensimmäisen liiton pyhäkössä maalliset papit suorittivat palvelusta; tässä pyhäkössä Kristus, meidän suuri ylimmäinen pappimme, tekee pappispalvelusta Jumalan oikealla puolella. Ensimmäinen pyhäkkö oli maan päällä, toinen on taivaassa.

Mooseksen rakentama pyhäkköteltta rakennettiin mallin mukaan. Herra käski: "Tehkää telttamaja ja kaikki sen varusteet tarkoin sen mallin mukaan, jonka ininä sinulle näytän." "Pidä huoli siitä, että teet kaiken sen esikuvan mukaan, jonka sait nähdä vuorella." Ensimmäinen pyhäkkö "kuvaa nykyistä aikaa: lahjoja ja uhreja kyllä tuodaan". Sen pyhät huoneet olivat taivaan "todellisen. pyhäkön kuva". Papit palvelivat siinä, mikä "on kuitenkin vain taivaallisen palveluksen kuva ja varjo". "Kristus ei mennytkään ihmiskäsin tehtyyn pyhäkköön, joka on vain todellisen pyhäkön

PYHÄKÖN PALJASTETTU SALAISUUS

kuva, vaan itse taivaaseen ollakseen nyt Jumalan edessä puhumassa meidän puolestamme." 6

Taivaassa on se suuri alkuperäinen pyhäkkö, jonka jäljennöksen Mooses rakensi. Maallisen pyhäkköteltan loisto heijasti sen taivaallisen temppelin kirkkautta, jossa Kristus suorittaa pappispalvelusta hyväksemme Jumalan valtaistuimen edessä. Maallinen pyhäkkö toimituksineen opetti tärkeitä totuuksia taivaallisesta pyhäköstä ja ihmisen lunastuksesta.

Kaksi osastoa

Maallisen pyhäkön kaksi huonetta kuvasi taivaallisen temppelin pyhiä osastoja. Johannes sai näyssä katsoa Jumalan temppeliä taivaassa. Hän näki, miten valtaistuimen edessä "oli seitsemän soihtua". Hän näki enkelin, jolla oli "kädessään kultainen suitsutusastia".

"Hänelle annettiin paljon suitsuketta, jotta hän valtaistuimen edessä olevalla kultaisella alttarilla liittäisi suitsutusuhrin kaikkien pyhien rukouksiin".⁷ Tässä profeetta katseli taivaallisen pyhäkön ensimmäistä osastoa; siellä hän näki seitsemän soihtua ja kultaisen alttarin, joita maallisessa pyhäkössä vastasivat kultainen lamppu ja suitsutusalttari.

Sitten "taivaassa avattiin Jumalan temppeli", ja hän sai katsoa sisäpuolisen väliverhon taakse kaikkeinpyhimpään. Siellä näkyi "liitonarkku", jota Mooseksen pyhäkössä edusti Jumalan lain säilytyspaikaksi valmistettu arkku." 8

Näin ne, jotka tutkivat asiaa, löysivät todisteita taivaallisen pyhäkön olemassaolosta. Johannes todistaa, että hän näki sen taivaassa.

Taivaan temppelissä, kaikkeinpyhimmässä, on Jumalan laki. Sitä säilytetään arkussa, jonka edessä Kristus vetoaa vereensä syntisen puolesta. Tämä kuvaa oikeudenmukaisuuden yhtymistä armoon lunastussuunnitelmassa, joka täyttää koko taivaan

SUURI TAISTELU

ihmetyksellä. Tässä on armon salaisuus, johon enkelitkin haluavat luoda silmäyksen - että Jumala voi olla oikeudenmukainen vanhurskauttaessaan katuvan syntisen, että Kristus saattoi alentua nostamaan lukemattoman joukon ihmisiä perikadosta ja pukemaan heidät onhan vanhurskautensa tahrattomiin vaatteisiin.

Sakarja sanoo Kristuksesta ihmisen välittäjänä: "Hän on rakentava Herran temppelin, hän saa osakseen kunniaa, ja hän istuu ja hallitsee valtaistuimellaan. Pappi on seisova hänen valtaistuimensa vieressä, yksimielisinä he toimivat toinen toisensa rinnalla." 9

"Hän on rakentava Herran temppelin." Uhrinsa ja välitystyönsä vuoksi Kristus on Jumalan seurakunnan, perustus ja rakentaja, kulmakivi. "Hän liittää koko rakennuksen yhteen niin että se kasvaa Herran pyhäksi tempeliksi." 10 "Hän saa osakseen kunniaa." 11 Lunastettujen lauluna tulee olemaan: "Hänelle, joka rakastaa meitä ja on verellään vapauttanut meidät synneistämme - - hänelle kunnia ja valta aina ja ikuisesti!" 12

"Hän istuu ja hallitsee valtaistuimellaan. Pappi on seisova hänen valtaistuimensa vieressä." 13 Kirkkauden valtakunta ei ole vielä tullut. Vasta kun hänen välitystyönsä päättyy, Jumala antaa hänelle valtakunnan, jolla "ei ole loppua". 14 Pappina Kristus istuu nyt Isän kanssa valtaistuimellansa. Valtaistuimella on hän, joka "kantoi meidän kipumme, otti taakakseen meidän sairautemme" "häntä on koeteltu kaikessa samalla tavoin kuin meitäkin koetellaan; hän vain ei langennut syntiin", jotta "hän kykenee auttamaan niitä, joita koetellaan". 15 Haavoitetut kädet, puhkaistu kylki ja lävistetyt jalat puhuvat langenneen ihmisen puolesta, jonka pelastus ostettiin kalliilla hinnalla.

"Yksimielisinä he toimivat toinen toisensa rinnalla. "1G Isän rakkaus on pelastuksen lähde langenneelle ihmiskunnalle. Jeesus sanoi opetuslapsilleen:

PYHÄKÖN PALJASTETTU SALAISUUS

"Rakastaahan Isä itse teitä." "Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa." "Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa." 17

Pyhäkön arvoitus ratkeaa

"Todellinen pyhäkkötelta" taivaassa on uuden liiton pyhäkkö. Kristuksen kuollessa vertauskuvallinen palvelus päättyi. Koska Dan. S: 14 toteutuu uuden liiton aikana, siinä mainitun pyhäkön täytyy olla uuden liiton pyhäkkö. Siksi ennustus: "Niin kauan, että kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua on kulunut; sitten nousee pyhäkkö taas kunniaan" [Septuaginta ja engl. kuningas Jaakon käänn.: "puhdistetaan"] viittaa taivaan pyhäkköön.

Mutta mitä tarkoittaa pyhäkön puhdistaminen? Voiko taivaassa olla mitään puhdistettavaa? Heparalaiskirjeen 9. luku kertoo selvästi sekä maallisen että taivaallisen temppelin puhdistamisesta: "Lain mukaan melkein kaikki puhdistetaan verellä, eikä anteeksianto ole mahdollinen, ellei vuodateta uhriverta. Kun siis taivaan todellisuuden kuvat on näin puhdistettava, tulee itse todellisuus puhdistaa paremmin uhrein." 18, nimittäin Kristuksen kalliilla verellä.

Pyhäkön puhdistaminen

Todellisessa palveluksessa puhdistaminen on suoritettava Kristuksen verellä. "Anteeksianto ei ole mahdollinen, ellei vuodateta uhriverta." Kysymys on anteeksiantamisesta eli synnin poistamisesta.

Mutta miten taivaan pyhäkössä voi olla syntiä? Se voidaan selvittää vertauskuvallisen palveluksen pohjalta, sillä maallisten pappien palvelus "on kuitenkin vain taivaallisen palveluksen kuva ja varjo". 19

Palvelus maallisessa pyhäkössä jakaantui kahteen osaan. Papit palvelivat joka päivä pyhässä, kun taas ylipappi suoritti kerran vuodessa

SUURI TAISTELU

kaikkeinpyhimmässä erityisen sovitustyön pyhäkön puhdistamiseksi. Katuvat syntiset toivat päivittäin uhrinsa, asettivat kätensä sen päälle, tunnustivat syntinsä ja kuvaannollisesti siirsivät ne viattomaan uhriin. Sitten eläin teurastettiin. "Veressä on elävän olennon elämänvoima." 20 Jumalan rikottu laki vaati rikkojan hengen. Veren, joka kuvasi syyllisyytensä uhriin siirtäneen syntisen elämää, pappi vei pyhään ja pirskontti väliverhon edessä. Väliverhon takana oli laki, jonka syntinen oli rikkonut. Näin synti siirrettiin kuvaannollisesti pyhäkköön. Joissakin tapauksissa verta ei viety pyhään, vaan pappi söi lihan. Molemmat seremoniat kuvasivat synnin siirtämistä katuvasta syntisestä pyhäkköön.

Tämä työ jatkui läpi vuoden. Näin Israelin synnit siirrettiin pyhäkköön, ja niiden poistamiseksi oli suoritettava erityinen seremonia.

Suuri sovituspäivä

Kerran vuodessa, suurena sovituspäivänä, pappi meni kaikkeinpyhimpään puhdistukseen pyhäkön. Paikalle tuotiin kaksi vuohipukkia ja niistä heitettiin arpaa siitä, "kumpi puukeista kuuluu Herralle ja kumpi Asaselille". 21 Herralle tuleva pukki teurastettiin kansan syntiuhriksi, ja papin piti viedä sen verta väliverhon taakse ja pirskonttaa sitä liitonarkun kanteen ja eteen. Lisäksi verta pirskontettiin väliverhon edessä olevalle suitsutusalttarille.

"Kun Aaron on saattanut päätökseen pyhäkön, pyhäkköteltan ja alttarin puhdistusmenot, hän tuokoon esiin elävän pukin, asettakoon molemmat kätensä eläimen pään päälle ja tunnustakoon siinä israelilaisten kaikki synnit, kaikki pahat teot ja rikkomukset, joihin israelilaiset ovat syyllistyneet. Näin hän pankoon ne pukin kannettaviksi ja lähettäköön sen sitten tehtävään määrätyn miehen ajamana

PYHÄKÖN PALJASTETTU SALAISUUS

autiomaahan. Pukki saa kantaa kaikki heidän syntinsä asumattomille seuduille." 22 Asaelin pukki ei enää palannut Israelin leiriin, Seremonian tarkoituksena oli tähdentää israelilaisille Jumalan pyhyttä ja hänen vihaansa syntiä kohtaan. Jokaisen tuli kurittaa itseään paastolla tämän sovitustyön aikana. Kaikki työt oli lopetettava, ja Israelin oli vietettävä päivä rukoillen, paastoten ja tutkistellen itseään.

Syntisen paikalle hyväksyttiin sijainen, mutta uhrin veri ei hävittänyt syntiä, vaan se siirrettiin pyhäkköön. Uhraamalla verta syntinen tunnusti lain arvovallan ja oman syyllisyytensä sekä ilmaisi uskonsa tulevaan Lunastajaan; mutta vielä hän ei ollut kokonaan vapaa lain tuomiosta. Sovituspäivänä ylipappi, otettuaan vastaan seurakunnan uhrin, meni kaikkeinpyhimpään. Hän pirskontti uhria verta liitonarkun kannelle, suoraan lain yläpuolelle, tyydyttääkseen sen vaatimukset. Sitten hän välittäjänä otti synnit ja vei ne ulos pyhäköstä. Asettaen kätensä Asaelin pukin päälle hän kuvaannollisesti siirsi synnit sille. Sitten pukki vei ne pois, ja niitä pidettiin lopullisesti kansasta poistettuina.

Taivaan pyhäkkö

Maallisen pyhän vertauskuvallinen palvelus toteutuu taivaallisessa pyhäköstä. Noustuaan taivaaseen Vapahtajamme aloitti työnsä ylipappina: "Kristus ei mennytkään ihmiskäsin tehtyyn pyhäkköön, joka on vain todellisen, pyhän kuva, vaan itse taivaaseen ollakseen nyt Jumalan edessä puhumassa meidän puolestamme." 23 Pappien palvelus ensimmäisessä osastossa, sen väliverhon sisäpuolella, joka erotti pyhän esipihasta, kuvaa työtä, jonka Kristus aloitti noustuaan taivaaseen. Jokapäiväistä palvelusta suorittava pappi toi

SUURI TAISTELU

Jumalan eteen syntiuhrin veren sekä suitsukkeen, joka kohosi ylös Israelin rukousten kanssa. Samoin Kristus vetosi Isän, edessä verensä ansioihin syntisten puolesta ja esitti hänelle katuvien uskovien rukoukset oman vanhurskautensa tuoksun kera. Tällaista palvelusta suoritettiin taivaan pyhäkön ensimmäisessä osassa.

Sinne opetuslapset seurasivat Kristusta uskossa, kun hän nousi taivaaseen. Sinne keskittyi heidän toivonsa. "Se toivo on elämämme ankuri, luja ja varma. Se ulottuu väliverhon tuolle puolen. Sinne Jeesus meidän edelläkävijänämme meni, kun hän oli tullut ylipapiksi." "Hän ei ole tuonut uhrina pukkien eikä sonnien verta, hän on uhrannut oman verensä.

Näin hän on kertakaikkisesti täyttänyt tehtävänsä, astunut sisään kaikkeinpyhimpään ja hankkinut meille ikiajoiksi unastuksen." 24 Kahdeksantoista vuosisataa tämä työ jatkui pyhäkön ensimmäisessä osassa. Kristuksen veri takasi katuville uskoille Isän anteeksiannon ja hyväksynnän, mutta heidän syntinsä jäivät vielä taivaan kirjoihin. Vertauskuvallisessa palveluksessa suoritettiin sovitus puhdistustyö vuoden lopussa 25, ja samalla tavalla Kristuksen työ ihmisten hyväksi päättyy erityiseen puhdistustyöhön synnin poistamiseksi pyhäköstä. Tämä puhdistustyö alkoi 2300 päivän päättyessä. Silloin meidän ylipappimme astui kaikkeinpyhimpään puhdistukseen pyhäkön.

Tuomio

Uudessa liitossa katuvan synnit pannaan uskossa Kristuksen päälle ja siirretään tosiasiallisesti taivaan pyhäkköön. Ja kuten vertauskuvallisessa palveluksessa maallinen pyhäkkö puhdistettiin poistamalla sitä saastuttavat synnit, niin taivaallisen pyhäkön todellinen puhdistus tapahtuu poistamalla eli pyyhkimällä pois sinne kirjatut synnit. Mutta ennen kuin se voidaan

PYHÄKÖN PALJASTETTU SALAISUUS

tehdä, on tutkittava taivaan kirjat ja ratkaistava, ketkä ovat katumuksen ja Kristukseen kohdistuvan uskonsa perusteella oikeutettuja osallistumaan sovituksen siunauksista. Siksi pyhäkön puhdistamiseen liittyy tutkiminen ja tuomio ennen Kristuksen tuloa, sillä kun hän tulee, hän antaa jokaiselle tekojensa mukaan. 26

Näin profeetallisen sanan valoa seuranneet näkivät, että Kristus, sen sijaan että olisi tullut maan päälle 2300 päivän päätyessä vuonna 1844, menikin taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhimpään suorittamaan sovitustyön viimeistä osaa tulonsa edellä.

Kun Kristus verensä ansiolla poistaa kansansa synnit taivaallisesta pyhäköstä palvelustyönsä lopussa, hän asettaa ne Saatanan päälle, jonka täytyy kärsiä lopullinen rangaistus. Asaselin pukki vietiin autioon maahan, eikä se enää koskaan palannut Israelin seurakunnan luo. Samalla tavalla Saatana karkotetaan ikuisiksi ajoiksi Jumalan ja hänen kansansa luota; kun synty ja syntiset lopullisesti hävitetään, hänenkin olemassaolonsa lakkaa.

24. Mitä Kristus tekee nyt?

Pyhäkkö ratkaisi pettymyksen arvoituksen. Se paljasti täydellisen totuuden järjestelmän ja osoitti, että Jumalan käsi oli johtanut suurta adventtiliikettä. Ne, jotka olivat odottaneet uskossa hänen toista tuloaan, luuliat hänen ilmestyvän kirkkaudessa, ja pettymys sai heidät kadottamaan Jeesuksen näkyvistään. Nyt he näkivät ylipappinsa kaikkeinpyhimmässä, mistä hän saapuisi pian kuninkaana ja vapauttajana. Pyhäköstä heijastuva valo valaisi menneisyyttä, nykyisyyttä ja tulevaisuutta. Vaikka he eivät olleet ymmärtäneet julistamaansa sanomaa, se oli ollut oikea.

He eivät olleet erehtyneet profeetallisten ajanjakojen laskennassa, vaan 2300 päivän päättymisen jälkeisen *tapahtuman* suhteen. Silti ennustus oli toteutunut yksityiskohtaisesti.

Kristus oli tullut, ei maan päälle, vaan taivaan temppelin kaikkeinpyhimpään: "Yhä minä katselin yöllisiä näkyjä ja näin, miten taivaan pilvien keskellä tuli eräs, näöltään kuin ihminen. Hän saapui Ikiaikaisen luo. Hänet saatettiin" - ei maan päälle, vaan Ikiaikaisen eteen." 1

Myös Malakia ennusti tämän tulemisen: "Ja aivan äkkiä tulee temppeliinsä Valtias, jota te odotatte, ja Liiton enkeli, jota te kaipaatte. Hän saapuu, sanoo Herra Sebaot. 2 Herran tulo temppeliin oli äkillinen ja odottamaton. Hänen kansansa ei odottanut häntä sinne.

MITÄ KRISTUS TEKEE NYT?

Ihmiset eivät olleet vielä valmiit kohtaamaan Heraansa. Heidän hyväkseen oli vielä suoritettava valistustyötä. Kun he seuraisivat uskossa ylipappiaan hänen palvelustyössään, uusia velvollisuuksia paljastuisi. Seurakunnalle annettaisiin vielä yksi sanoma.

Kuka kestää?

Profeetta sanoo: "Kuka voi kestää sen päivän, jolloin hän tulee, kuka voi seistä horjumatta, kun hän ilmestyy? Sillä hän on kuin ahjon hehku, hän puhdistaa kuin vahvin lipeä. Silloin Herra toimii kuin metallinsulattaja ja hopeankiillottaja. Hän puhdistaa leeviläiset, ja he tulevat puhtaiksi kuin kulta ja hopea, joista kuona on poltettu pois. He uhraavat jälleen Herralle virheettömät uhrin, säädösten mukaan." 3 Ne, jotka elävät maan päällä Kristuksen välitystyön päättyessä, joutuvat seisomaan Jumalan edessä ilman välittäjää.

Heidän vaatteidensa tulee olla tahrattomat, heidän luonteensa vihmontaverellä puhdistettu. Jumalan aron avulla ja omilla utterilta ponnistuksillaan heidän on päästävä voittajiksi taistelussa pahaan vastaan. Samalla kun tutkiva oikeudenkäynti on käynnissä taivaassa ja katuviiden uskovien synnit poistetaan pyhäköstä, Jumalan kansan keskuudessa maan päällä on suoritettava erityinen työ synnistä luopumiseksi. Ilmestyskirjan 14. luvun sanoma kertoo tästä työstä. Kun työ on päättynyt, Kristuksen seuraajat ovat valmiit [Hänen tulolleen. Silloin Herra ottaa luokseen kirkastetun seurakunnan "vailla tahraa, rypyny tai virhettä".4

"Ylkä tulee!"

Kristuksen tuleminen ylipappina kaikkeinpyhimpään puhdistamaan pyhäkköä 5, Ihmisen Pojan tuleminen Vanhaikäisen luo 6 ja Herran tuleminen temppeleensä 7 ovat sama tapahtuma. Tätä tapahtumaa kuvaa myös

SUURI TAISTELU

sulhasen tulo häihin Matteuksen 25. luvun vertauksessa kymmenestä morsiusneidosta.

Kun sulhanen tuli, "ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häätaloon". Tämä sulhasen tulo tapahtuu ennen häitä. Häät ovat silloin., kun Kristus ottaa vastaan valtakuntansa. Pyhää kaupunkia, uutta Jerusalemia, valtakunnan pääkaupunkia ja edustajaa, kutsutaan morsiameksi, Karitsan vaimoksi. Enkeli sanoi Johannekselle: "Tule, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon." "Henki valtasi minut, ja enkeli vei minut suurelle ja korkealle vuorelle", sanoo profeetta, "ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui taivaasta, Jumalan luota." 8

Morsian kuvaa pyhää kaupunkia, ja sulhasta vastaan lähteneet morsiusneidot ovat seurakunnan vertauskuva. Ilmestyskirjan mukaan Jumalan lapset ovat kutsuvieraita hääateriaalla. Jos he ovat *vieraita*, he eivät voi olla *morsian*. Kristus saa taivaassa Ikiaikaiselta vallan, kunnian ja kuninkuuden, uuden Jerusalemin, valtakuntansa pääkaupungin, "juhla-asuisena, niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten". Otettuaan valtakunnan vastaan hän tulee kuninkaiden Kuninkaana ja herrojen Herrana lunastamaan kansansa, jonka on määrä osallistua Karitsan hääateriaan. 9

Herraa odottamassa

Sanoma: "Ylkä tulee!" johti tuhannet odottamaan Herran välitöntä tuloa. Määrättyinä aikana sulhanen tuli, ei maan päälle, vaan Ikiaikaisen luo taivaassa, häihin, ottamaan vastaan valtakuntansa. "Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häätaloon." Heidän ei ollut määrä olla paikalla henkilökohtaisesti, sillä he ovat maan päällä. Kristuksen seuraajien tulee olla "niin kuin palvelijat, jotka odottavat isäntäänsä häistä". 10 Mutta heidän on ymmärrettävä hänen

MITÄ KRISTUS TEKEE NYT?

työnsä luonne ja seurattava häntä uskossa. Tässä mielessä heidän sanotaan menevän häihin.

Vertauksessa ne, joilla oli lampussaan öljyä, menivät Näihin. Ne, jotka katkeran koetuksensa yönä olivat kärsivällisesti odottaneet etsien Raamatusta kirkkaampaa valoa, ymmärsivät totuuden taivaallisesta pyhäköstä ja Vapahtajan palvelustyössä tapahtuneesta muutoksesta. Uskossa he seurasivat häntä hänen työssään taivaan pyhäkössä. Kaikki, jotka ottavat vasaan samat totuudet ja seuraavat uskossa Kristusta hänen suorittaessaan välitystyönsä viimeistä vaihetta, menevät häihin.

Päättävä työ pyhäkössä

Matteuksen 22. luvun vertauksessa tuomio tapahtuu ennen häitä. Häiden edellä kuningas tulee katsomaan, onko kaikilla vieraililla hääpuku, Kristuksen veressä pesty tahraton luonne. 11 Kaikki, jotka ovat pukeutuneet hääpukuun, katsotaan arvollisiksi pääsemään Jumalan valtakuntaan ja istumaan hänen valaistuimelleen. Tämä luonteen tarkastelu tapahtuu oikeudenkäynnissä, joka on taivaallisen pyhäköpalveluksen viimeinen vaihe.

Kun kaikkina eri aikoina Kristuksen seuraajiksi tunnustautuneiden tapaukset on tutkittu ja ratkaistu, koetusaika päättyy ja armon ovi suljetaan. Lyhyt lause: "Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häätaloon, ja ovi suljettiin", vie meidät ajan loppuun, jolloin suuri työ ihmisen pelastamiseksi päättyy.

Vaikka Kristus oli päättänyt välitystyönsä ensimmäisen vaiheen ja aloittanut toisen vaiheen, hän vetosi yhä Isän edessä vereensä syntisten puolesta. Syntien anteeksiantoa tarjottiin yhä Kristuksen kaikkeinpyhimmässä suorittaman välitystyön perusteella. Ovi taivaalliseen pyhäkköön, missä Kristus suoritti palvelusta syntisen hyväksi, oli yhä auki.

SUURI TAISTELU

Nyt ymmärrettiin nämä Kristuksen sanat, jotka hän oli Ilmestyskirjassa lausunut juuri tätä aikaa varten: "Näin sanoo Pyhä ja Tosi, Daavidin avaimen haltija, hän, jonka avaamaa ovea ei kukaan sulje, hän, jonka sulkemaa ovea ei kukaan avaa: `Minä tiedän sinun tekosi. Edessäsi on nyt avoin ovi, minä olen sen avannut, eikä kukaan voi sitä sulkea." 12

Ne, jotka uskossa seuraavat Jeesusta suuressa sovitustyössä, saavat hänen välitystyönsä tuoman hyödyn, kun taas ne, jotka hylkäävät valon, eivät siitä hyödy. Juutalaiset, jotka kieltäytyivät uskomasta Kristukseen Vapahtajana, eivät voineet saada anteeksiäntä hänen välityksellään. Kun Jeesus taivaaseen astuessaan meni taivaalliseen pyhäkköön jakamaan opetuslapsilleen välitystyönsä siunauksia, juutalaiset jätettiin täydelliseen pimeyteen jatkamaan. hyödyttöä uhraamistaan. Ovi, jonka kautta ihmisillä oli ennen ollut pääsy Jumalan luo, oli nyt suljettu. Juutalaiset olivat kieltäytyneet etsimästä häntä sieltä missä hän oli, taivaan pyhäköstä.

Epäuskoisten juutalaisten tila valaisee niiden piittaamattomien ja epäuskoisten kristinuskon tunnustajien tilaa, jotka haluavat pysyä tietämättöminä ylipappimme työstä. Kun ylipappi vertauskuvallisessa palveluksessa meni kaikkeinpyhimpään, kaikkien israelilaisten piti kokoontua pyhäkön ympärille ja nöyryyttää sielunsa Jumalan edessä, jotta he saisivat syntinsä anteeksi eikä heitä erotettaisi seurakunnasta. Kuinka paljon tärkeämpää onkaan tänä sovituspäivää vastaavana tuomion aikana, että me olemme selvillä ylipappimme työstä ja tiedämme velvollisuutemme.

Nooan aikana taivaasta lähetettiin maailmalle sanoma, ja ihmisten pelastus riippui siitä, miten he sanomaan suhtautuivat. 13 Sodomassa taivaasta lähetetty tuli tappoi kaikki paitsi Lootin, hänen vaimonsa ja kaksi tyttäntään. 14 Samoin oli Kristuksen päivinä.

MITÄ KRISTUS TEKEE NYT?

Jumalan Poika sanoi epäuskoisille juutalaisille: "Kuulaa siis: teidän temppeleinne on jäävä asujaansa vaille." 15 Katselleessaan viimeisiä päiviä sama ääretön voima sanoo niistä, jotka "eivät ole rakastaneet totuutta, joka olisi pelastanut heidät": "Siksi jumala lähettää rajun eksytyksen, jotta he uskoisivat valheeseen." 16 Kun he hylkäävät hänen sanansa opetukset, jumala vetää pois Henkensä ja jättää heidät rakastamiensa harhakäsitysten valtaan. Mutta Kristus rukoilee yhä ihmisten puolesta, ja valoa annetaan niille, jotka etsivät sitä.

Kun odotettu aika vuonna 1844 meni ohi, adventtiuskosta kiinni pitävät joutuivat suuriin koettelemuksiin. Ainoan avun he saivat valosta, joka käänsi heidän ajatuksensa taivaalliseen pyhäkköön. Kun he odottivat ja rukoilevat, heille selvisi, että heidän suuri ylipappinsa oli aloittanut palvelustyönsä toisen vaiheen. Seuratessaan häntä uskossa he oppivat ymmärtämään seurakunnan viimeisen työn luonteen. Heillä oli selvempi käsitys ensimmäisen ja toisen enkelin sanomista, ja he olivat valmiit ottamaan vastaan ja välittämään maailmalle Ilmestyskirjan 14. luvun kolmannen enkelin vakavan varoituksen.

25. Jumalan muuttumattomat käskyt

"Taivaassa avattiin Jumalan temppeli, niin että temppelissä oleva liitonarkku voitiin nähdä." 1 Jumalan liitonarkku on kaikkeinpyhimmässä. Maallisessa pyhäkössä, joka oli "taivaallisen palveluksen kuva ja varjo" 2, tämä osa avattiin vain suurena sovituspäivänä pyhäkön puuhdistamiseksi. Siksi ilmoitus, että Jumalan temppeli taivaassa aukeni ja hänen liittonsa arkku näkyi, viittaa taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhimmän avaamiseen vuonna 1844, jolloin Kristus meni sinne suorittamaan sovitustyön viimeistä vaihetta. Ne, jotka seurasivat uskossa suurta ylimmäistä pappiaan hänen aloittaessaan työnsä kaikkeinpyhimmässä, näkivät hänen liittonsa arkun. Tutkiessaan pyhäkkökysymystä he oppivat ymmärtämään Vapahtajan välitystyössä tapahtuneen muutoksen ja näkivät, että hän palveli nyt Jumalan arkun edessä.

Maallisen pyhäkön arkussa oli kaksi kivitaulua, joihin oli kirjoitettu Jumalan laki. Kun Jumalan temppeli taivaassa aukeni, siellä näkyi hänen liitonarkkunsu. Taivaallisessa kaikkeinpyhimmässä on Jumalan lain säilytyspaikka - lain, jonka Jumala julisti ja kirjoitti sormellaan kivitaluihin.

Ne, jotka ymmärsivät tämän, tajusivat selvemmin kuin koskaan Vapahtajan sanojen merkityksen: "Totisesti: laista ei häviä yksikään kirjain ei pieninkään piirto, ennen kuun taivas ja maa katoavat." 3 Jumalan laki on hänen tahtonsa ilmaus, hänen luonteensa jäljennös, ja se pysyy voimassa ikuisesti.

Kymmenen käskyn lain sydämessä on

JUMALAN MUUTTUMATTOMAT KÄSKYT

sapattikäsky. Jumalan Henki vakuutti nämä hänen sanansa tutkijat siitä, että he olivat tietämättään rikkoneet tämän käskyn lyömällä laimin Luojan lepopäivän. He ryhtyivät selvittämään perusteita viikon ensimmäisen päivän viettämiselle. He eivät löytäneet todisteita sapattikäskyn kumoamisesta tai sapatin muuttamisesta. He olivat vilpittömästi yrittäneet oppia tuntemaan Jumalan tahdon ja noudattaa sitä; nyt he osoittivat uskollisuutensa Jumalalle pyhittämällä hänen sapatinsa.

Useita yrityksiä tehtiin adventistien uskon kumoamiseksi. Kukaan ei voinut olla näkemättä, että taivaallista pyhäkköä koskevan totuuden hyväksyminen merkitsi Jumalan lain vaatimusten tunnustamista ja velvollisuutta pyhittää sapatti.

Tässä oli syy siihen määrätietoiseen vastustukseen, joka kohdistui Kristuksen palvelusta taivaallisessa pyhäkköä koskevien raamatunkohtien sopusointuiseen tulkintaan. Ihmiset yrittivät sulkea oven, jonka Jumala oli avannut, ja avata oven, jonka hän oli sulkenut. Mutta Kristus oli avannut oven kaikkeinpyhimpään ja ryhtynyt suorittamaan siellä palvelusta. Sapattikäsky oli osa siellä säilytettyä lakia.

Ne, jotka ottivat vastaan valon Kristuksen välitystyöstä ja Jumalan laista, huomasivat näiden totuuksien löytyvän Ilmestyskirjan 14. luvusta, joka sisältää kolmiosaisen varoituksen maan asukkaiden valmistamiseksi Herran toiselle tulemiselle. (Katso liitettä.) julistus: "Hänen tuomionsa aika on tullut!" ilmoittaa totuuden, jota on julistettava kunnes Vapahtajan välitystyö lakkaa ja hän palaa ottamaan kansansa luokseen. Vuonna 1844 alkanut oikeudenistunto ei voi päättyä ennen kuin jokaisen ihmisen asia on ratkaistu, sekä elävien että kuolleiden; siksi se jatkuu ihmiskunnan armonajan loppuun saakka.

Jotta ihmiset voisivat valmistautua kestämään tuomiolla, sanomansa heitä kehotetaan pelkäämään ja

SUURI TAISTELU

kunnioittamaan Jumalaa sekä kumartamaan häntä, "joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet". Näiden sanomien vastaanottamisesta on seurauksena, että ihmiset "noudattavat Jumalan käskyjä ja uskovat Jeesukseen".⁴

Ollakseen valmiita tuomiolle ihmisten on pidettävä Jumalan laki, joka on luonteen mittana tuomiolla. Paavali sanoo: "Ne, jotka ovat tehneet syntiä lakia tuntematta, myös tuhoutuvat laista riippumatta. - - sinä päivänä, jona Jumala - - tuo ihmisten sisimmätkin salaisuudet Kristuksen Jeesuksen tuomittaviksi." "Vanhurskaiksi julistetaan ne, jotka myös noudattavat lakia."⁵ Usko on välttämätön Jumalan lain pitämiseksi, sillä "ilman uskoa ei kuitenkaan kukaan ole Jumalan mielen mukainen".⁶ "Kaikki, mikä ei perustu uskoon, on syntiä."⁷ Ensimmäinen enkeli kehotti ihmisiä pelkäämään Jumalaa, antamaan hänelle kunnian ja kumartamaan häntä taivaan ja maan Luojana. Tehdäkseen tämän heidän on toteltava hänen lakiaan. Ilman kuuliaisuutta ei mikään palvonta voi miellyttää Jumalaa. "Sitähän Jumalan rakastaminen on, että pidämme hänen käskynsä." ⁸

Kehotus palvelemaan suojaa

Velvollisuus palvella Jumalaa perustuu siihen, että hän on Luoja. "Tulkaa, kumartukaa maahan, polvistukaamme Herran, Luojamme, eteen." ⁹

Ilmestyskirjan 14. luvussa ihmisiä kehoitetaan palvelemaan Luojaa ja pitämään Jumalan käskyt. Yksi näistä käskyistä viittaa Jumalaan Tuoja: "Seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti. - - Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on, mutta seitsemännen päivän hän lepäsi. Sen vuoksi Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen." ¹⁰ Sapatti, Herra sanoo, on "merkinä liitostamme ja muistuttakoon se teitä siitä, että minä

JUMALAN MUUTTUMATTOMAT KÄSKYT

olen Herra, teidän Jumalanne". 11 Jos sapattia olisi vietetty yleisesti, ihmiset olisivat oppineet palvomaan Luojaa. Epäjumalanpalvelijoita, ateisteja tai uskottomia ei olisi koskaan ollut. Sapatin pyhittäminen on merkki uskollisuudestamme hänelle, "joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet". 12 Sanoma, joka vaatii ihmisiä palvelemaan Jumalaa ja pitämään hänen käskynsä, kiinnittää erityistä huomiota sapattikäskyn pitämiseen.

Vastakohtana niille, jotka noudattavat Jumalan käskyjä ja uskovat Jeesukseen, kolmas enkeli esittää toisen ihmisluokan: "Se, joka kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa otsaansa tai käteensä sen merkin, joutuu yhtä lailla juomaan Jumalan vihan viiniä. 13 Mitä tarkoitetaan pedolla, sen kuvalla ja sen merkillä?

Lohikäärmeen henkilöys

Nämä symbolit löytyvät ennustuksesta, joka alkaa Ilmestyskirjan 12. luvusta. Lohikäärme, joka yritti tuhota Kristuksen hänen syntymänsä jälkeen, on Saatana. 14 Hän yllytti Herodesta surmaamaan Vapahtajan. Mutta Saatanan tärkein välikappale sodassa Kristusta ja hänen kansaansa vastaan ensimmäisinä vuosisatoina oli Rooman valtakunta, jossa pakanuus oli vallitsevana uskontona. Siksi lohikäärme on toissijaisesti pakanallisen Rooman symboli.

Ilmestyskirjan 13. luvussa toinen peto, "muistutti leopardia". "Lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan." Kuten useimmat protestantit ovat uskoneet, tämä symboli edustaa paavinvaltaa, joka peri Rooman keisarikunnan valta-aseman. leopardin näköisestä pedosta sanotaan: "Pedolle annettiin suu, joka herjaa ja puhuu suuria sanoja - - Niin se avasi suunsa ja alkoi herjata Jumalaa. Se herjasi hänen nimeään ja hänen asuinsijaansa ja niitä, jotka asuvat taivaassa. Sille annettiin myös lupa käydä

SUURI TAISTELU

taisteluun pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja niin sen valtaan annettiin kaikki heimot, kansat, kielet ja maat." 15 Tämä ennustus, joka on lähes samanlainen kuun Danielin 7. luvun kuvaus pienestä sarvesta, viittaa epäilemättä paavinvaltaan.

"Se sai tämän vallan neljäkymmenenkuuden kuukauden ajaksi". Tänä aikana -- joka on sama kuin Danielin 7. luvun kolme ja puoli vuotta eli 1,260 päivää - paavinvalta sortaisi Jumalan kansaa. Kuten aikaisemmin todettiin, tämä ajanjakso alkoi paavin saatua ylivallan 538 jKr. ja päättyi 1798. Silloin paavinvalta sai "surmaniskun" 16

Uusi valta nousee

Nyt esitellään uusi symboli: "Sitten näin, kuinka toinen peto nousi maan uumenista. Sillä oli kaksi sarvea, kuun karitsan sarvet." 17 Tämä kansakunta on erilainen kuin edellisten symbolien edustamat vallat. Suuret maailmaa hallinneet valtakunnat oli esitetty profeetta Danielille saalistavina petoina, jotka tulivat esiin kun "taivaan neljä tuulta panivat valtameren äkkiä kuohumaan".18

Mutta peto, jolla oli sarvet kuin karitsalla, nousi maasta. Sen sijaan että se olisi vakiinnuttanut asemansa raivaamalla tieltään muita valtoja, näin kuvatun kansakunnan täytyi syntyä ennen asumattomalle alueelle ja kasvaa rauhallisesti. Sitä on etsittävä läntiseltä pallonpuoliskolta.

Mikä uuden maailman kansakunta oli vuonna 1798 nousemassa valtaan ja kiinnitti maailman huomiota kasvavalla voimallaan? Yksi ja vain yksi kansakunta toteuttaa tämän ennustuksen: Amerikan yhdysvallat. Historioitsijat ovat tietämättään kuvanneet tämän kansakunnan nousua lähes samoin sanoin kuin profeetta. Eräs huomattava kirjoittaja käyttää ilmausta: "*Sen arvoituksellinen nousu tyhjiöstä*" ja toteaa:

JUMALAN MUUTTUMATTOMAT KÄSKYT

"*Hiljaisen siemenen* tavoin kasvoimme valtakunnaksi." 19
Vuonna 1850 eräs eurooppalainen sanomalehti kirjoitti, että Yhdysvallat "maan hiljaisuudessa lisää päivittäin valtaansa ja loistoaan". 20

"Sillä oli kaksi sarvea, kuin karitsan sarvet." Karitsan sarvet kuvaavat nuoruutta, viattomuutta ja lempeyttä. Niiden kristittyjen joukossa, jotka ensimmäisinä pakenivat Amerikkaan kuninkaiden sortoa ja pappien suvaitsemattomuutta, oli monia, jotka päättivät luoda perustan maan yhteiskunnalliselle ja uskonnolliselle vapaudelle. Itsenäisyysjulistuksen sisältämän suuren totuuden mukaan "kaikki ihmiset on luotu tasa-arvoisiksi" ja heillä on luovuttamaton oikeus "elämään, vapauteen ja onnen tavoitteluun". Perustuslaki takaa kansalle itsehallinto-oikeuden ja määrää, että yleisillä vaaleilla valitut edustajat säätävät lait ja valvovat niiden käyttöä. Lisäksi myönnettiin uskonnonvapaus. Tasavaltalaisuus ja protestanttisuus tulivat kansakunnan peruseriaateiksi, sen voiman ja menestyksen salaisuudeksi. Miljoonat ovat suunnanneet matkansa sen rantoja kohti, ja Yhdysvallat on noussut maailman mahtavimpien kansakuntien joukkoon.

Hätkähdyttävä ristiriita

Mutta peto, jolla oli kuin karitsan sarvet, "puhui kuin lohikäärme. Se käyttää ensimmäisen pedon puolesta tämän koko valtaa ja panee maan ja sen asukkaat kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava oli parantunut. - - se johtaa harhaan kaikki maan asukkaat, niin että saa heidät tekemään patsaan sen pedon kunniaksi, jota on isketty miekalla mutta joka on vironnut henkiin." 21

Karitsan sarvet ja lohikäärmeen ääni viittaavat ristiriitaan. Ennustus, että se puhuu "kuin lohikäärme" ja "käyttää ensimmäisen pedon puolesta tämän koko valtaa", kertoo lohikäärmeelle ja leopardia

SUURI TAISTELU

muistuttavalle pedolle tyypillisestä suvaitsemattomuudesta ja vainosta. Se että kaksisarvinen peto "paneerit maan ja sen asukkaat kumartamaan ensimmäistä petoa", merkitsee tämän kansakunnan vaativan kunnioituksen osoittamista paavinvallalle.

Tällainen toimi olisi vastoin vapauden periaatteen henkeä, itsenäisyysjulistuksen juhlallisia vakuutuksia ja perustuslakia. Perustuslaki määrää, että "kongressi ei saa säätää mitään lakia uskonnon vakiinnuttamiseksi tai vapaan uskonnonharjoituksen estämiseksi" ja että "mitään uskontoon liittyvää seikkaa ei saa koskaan asettaa ehdoksi julkiseen virkaan pääsemiselle Yhdysvalloissa". Ennustus kertoo näiden vapautta suojaavien määräysten räikeästä rikkomisesta. Peto, jolla on karitsan sarvet - tunnustuksensa mukaan puhdas, lempeä ja viaton - puhuu kuin lohikäärme.

"Se johtaa harhaan kaikki maan asukkaat, niin että saa heidät tekemään patsaan sen pedon kunniaksi." Tässä esitetään hallitusmuoto, jossa lainsäädäntövalta on kansalla, mikä viittaa selvästi Yhdysvaltoihin.

Mutta mikä on "pedon kuva"? 22 Miten se tullaan tekemään? Kun varhaisseurakunta turmeltui, se etsi maallisen vallan tukea. Seurauksena oli paavinvalta, kirkko, joka ohjasi valtiovaltaa etenkin "harhaopista" rankaisemiseksi. Jotta Yhdysvallat voisi tehdä pedon kuvan, uskonnollisen vallan täytyy valvoa hallitusta niin, että kirkko voi käyttää valtiovaltaa omien tarkoitustensa toteuttamiseen.

Rooman askelissa seuranneet protestanttiset kirkot ovat osoittaneet samanlaista halua omantunnonvapauden rajoittamiseen. Esimerkin tästä tarjoaa Englannin kirkon pitkäaikainen eriuskoisten vaino. Kuudenneltoista ja seitsemänneltoista vuosisadalla vapaakirkolliset pastorit ja maallikot joutuivat

JUMALAN MUUTTUMATTOMAT KÄSKYT

maksamaan sakkoja, kärsimään vankeutta, kidutusta ja joskus jopa marttyyrikuoleman.

Luopumus johti varhaisen kirkon etsimään valtiiovallan apua, ja tämä valmisti tietä paavinvallalle eli pedolle. Paavali sanoi: "Ennen tuota päivää näet tapahtuu uskosta luopuminen ja ilmaantuu itse laittomuus ihmishahmossa, kadotuksen ihminen." 23 Raamattu vakuuttaa: "Sinun on tiedettävä, että viimeisinä päivinä koittavat vaikeat ajat. Silloin ihmiset rakastavat vain itseään ja rahaa, he ovat rehenteleviä ja pöyhkeitä, he herjaavat ja ovat vanhemmilleen tottelemattomia. He ovat kiittämättömiä, jumalattomia, rakkaudettomia, leppymättömiä, panettelevia, väkivaltaisia ja raakoja, kaiken hyvän vihollisia, petollisia, häikäilemättömiä ja järjettömiä. He rakastavat enemmän nautintoja kuin Jumalaa, he ovat ulkonaisesti hurskaita mutta kieltävät uskon voiman." 24 "Pyhä Henki sanoo selvästi, että viimeisinä aikoina jotkut luopuvat uskosta ja alkavat seurata eksyttäviä henkiä ja pahojen henkien opetuksia." 25

Kaikki, jotka "eivät ole rakastaneet totuutta, joka olisi pelastanut heidät", tulevat eksytetyiksi, "jotta he uskoisivat vaiheeseen – 26 Kun tämä tila saavutetaan, seuraukset ovat samanlaisia kuin ensimmäisillä vuosisadoilla.

Monet pitävät protestanttisten kirkkojen erilaisia uskonkäsityksiä osoituksena siitä, että yhtenäisyyden saavuttaminen on mahdotonta. Mutta yhdistymistä kannattavien määrä on protestanttisissa kirkoissa useiden vuosien ajan lisääntynyt. Tällaisen liiton aikaansaamiseksi on tietysti luovuttava sellaisten kysymysten käsittelystä, joista kaikki eivät ole yksimielisiä. Täydelliseen yhtenäisyyteen pyrittäessä turvaudutaan helposti voimakeinoihin.

Kun Yhdysvaltojen johtavat kirkkokunnat liittoutuvat yhteisten opinkohtien ympärille ja taivuttavat

SUURI TAISTELU

valtion pakkokeinoin saattamaan voimaan niiden päätökset ja tukemaan niiden laitoksia, silloin protestanttinen Amerikka on tehnyt Rooman pappisvallan kuvan, ja väistämättä päädytään siihen, että yhteiskunta rankaisee toisinajatteliijoita.

Pedon kuva

Kaksisarvinen peto "pakottaa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, ottamaan oikeaan käteensä tai otsaansa merkin. Kenenkään ei ole lupa ostaa eikä myydä mitään, ellei hänellä ole tätä merkkiä, joka on pedon nimi tai sen nimen luku." 27 Kolmas enkeli varoittaa: "Se, joka kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa otsaansa tai käteensä sen merkin, joutuu yhtä lailla juomaan Jumalan vihan viiniä." 28

"Peto", jonka palvonta saatetaan väkisin voimaan, on Ilmestyskirjan 13. luvussa mainittu leopardia muistuttava peto - paavikunta. "Pedon kuva" edustaa sellaista langenneen protestanttisuuden muotoa, joka syntyy kun protestanttiset kirkot etsivät valtiovallan apua saattaakseen oppinsa voimaan. Vielä on selitettävä, mitä "pedon merkki" tarkoittaa.

Ne, jotka pitävät Jumalan käskyt, muodostavat vastakohdan niille, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa ja ottavat sen merkin. Jumalan palvelijat ja pedon palvelijat erottaa siitä, että edelliset pitävät Jumalan lain ja jälkimmäiset rikkovat sen. Pedon ja sen kuvan erityisenä tuntomerkkinä on Jumalan käskyjen rikkominen. Daniel sanoo pienestä sarvesta eli paavinvallasta, että "hän - - pyrkii muuttamaan juhla-ajat ja lain." 29 Paavali kutsui tätä valtaa nimellä "laittomuus ihmishahmossa, kadotuksen ihminen" 30, joka korottaisi itsensä Jumalan yläpuolelle. Vain muuttamalla Jumalan lain saattoi paavikunta korottaa itsensä Jumalan yläpuolelle. Jokainen joka tietoisesti noudattaisi näin muutettua lakia, osoittaisi

JUMALAN MUUTTUMATTOMAT KÄSKYT

siten korkeinta kunnioitusta paavillisille laeille, mikä olisi merkinä alamaisuudesta paaville Jumalan sijasta.

Paavikunta on yrittänyt muuttaa Jumalan lain. Sapattikäsky on muutettu sellaiseksi, että se oikeuttaa pitämään ensimmäisen päivän lepopäivänä seitsemännen päivän asemesta. Muutos esitetään harkituksi, tarkoitukselliseksi: "Hän *pyrkii* muuttamaan juhla-ajat ja lain." Ennustus toteutui tarkasti sapattikäskyn muuttamisessa. Tässä paavinvalta korottaa itsensä avoimesti Jumalan yläpuolelle.

Jumalan palvelijat tullaan tuntemaan erityisesti siitä, että he kunnioittavat sapattikäskyä, Jumalan luomisvoiman merkkiä. Pedon palvelijat tullaan tuntemaan siitä, että he yrittävät tuhota Luojan muistomerkin ja korottaa Rooman säädöksen.

Paavikunnan ensimmäiset röyhkeät vaatimukset koskivat nimenomaan sunnuntaita, jota käskettiin viettämään "Herran päivänä". (Katso liitettä.) Mutta Raamattu osoittaa, että seitsemäs päivä on Herran päivä. Kristus sanoi: "Ihmisen Poika on myös sapatin herra." 31 Kristuksen omat sanat kumoavat usein esitetyn väitteen, että hän olisi muuttanut sapatin.

Uusi testamentti vaikenee

Protestantit myöntävät, ettei Uudessa testamentissa ole mitään nimenomaista käskyä sunnuntaista, viikon ensimmäisestä päivästä, eikä ohjeita sen vietosta. 32

"Kristuksen kuolemaan mennessä päivää ei ollut muutettu", ja "historiallisen todistusaineiston mukaan he [apostolit] eivät -- antaneet nimenomaista käskyä seitsemännen päivän sapatin hylkäämisestä ja viikon ensimmäisen päivän viettämisestä lepopäivänä." 33

Roomalaiskatolilaiset myöntävät kirkkonsa muuttaneen sapatin ja selittävät, että viettämällä

SUURI TAISTELU

sunnuntaita protestantit tunnustavat katolisen kirkon vallan. He toteavat: "Vanhan lain aikana lauantai oli pyhäpäivä; mutta *kirkko*, Jeesuksen Kristuksen opettamana ja Jumalan Hengen johtamana, on korvannut lauantain sunnuntailla. Siksi me pyhitämme ensimmäisen päivän, emme seitsemättä. Sunnuntai on nyt Herran päivä." 34

Rooman kirkon arvovallan merkinä katolilaiset kirjoittajat pitävät "sapatin muuttamista sunnuntaiksi, minkä protestantitkin hyväksyvät - - sillä pyhittämällä sunnuntain he tunnustavat kirkon vallan säätää juhlapäiviä." 35

Mitä muuta sapatin muuttaminen sitten on kuin Rooman kirkon arvovallan merkki - "pedon merkki"?

Rooman kirkko ei ole lakannut vaatimasta ylivaltaa. Kun maailma ja protestanttiset kirkot hyväksyvät sen asettaman lepopäivän ja hylkäävät Raamatun sapatin, ne itse asiassa myöntyvät tähän vaatimukseen. Samalla ne hylkäävät sen periaatteen, joka erottaa heidät Roomasta - että "Raamattu ja yksin Raamattu on protestanttisen uskon perustus". Kun sunnuntainvieton pakolliseksi tekemistä vaativan liikkeen kannatus lisääntyy, koko protestanttinen maailma päättyy lopulta Rooman lipun alle.

Paavinvallan kannattajat vakuuttavat, että "pyhittämällä sunnuntain protestantit osoittavat tahtomattaan kunnioitusta [katolisen] kirkon arvovallalle." 36 Kun maallinen valta saattaa voimaan uskonnollisen velvollisuuden, syntyy pedon kuva; siksi sunnuntainvieton pakolliseksi tekeminen Yhdysvalloissa merkitsee pedon ja sen kuvan palveluksen pakolliseksi tekemistä.

Menneiden sukupolvien kristityt viettivät sunnuntaita ja luulivat siten pyhittävänsä Raamatun sapatin, ja vielä nytkin on kaikissa kirkoissa todellisia kristittyjä, jotka pitävät vilpittömästi sunnuntaita

JUMALAN MUUTTUMATTOMAT KÄSKYT

jumalallisena asetuksena. Jumala hyväksyy heidän vilpittömyytensä ja rehellisyytensä. Mutta kun sunnuntainvietto säädetään lailla ja maailma saa tiedon oikeasta sapatista, silloin jokainen, joka rikkoo Jumalan käskyn noudattaakseen Rooman asetusta, asettaa paavinvallan Jumalan yläpuolelle. Hän osoittaa kunnioitusta Roomalle. Hän palvoo petoa ja sen kuvaa. Tämä on merkki uskollisuudesta Roomaa kohtaan - Pedon merkki". Vasta sitten kun asia esitetään ihmisille näin selvästi ja heidät pakotetaan valitsemaan Jumalan käskyjen ja ihmisten käskyjen välillä, ne, jotka jatkavat Jumalan käskyn rikkomista, ottavat pedon merkin.

Kolmannen enkelin varoitus

Kolmannen enkelin sanoma sisältää pelottavimman uhkauksen, mikä kuolevaisille on milloinkaan esitetty. Ihmisiä ei jätetä pimeyteen tässä tärkeässä asiassa. Maailmaa tullaan varoittamaan ennen kuin Jumalan tuomiot kohtaavat sitä, jotta kaikilla olisi tilaisuus välttyä niiltä. Ensimmäinen enkeli ilmoittaa sanomansa "kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille". Kolmannen enkelin varoitusta julistetaan yhtä laajalti. Sitä julistetaan kovalla äänellä, ja se kiinnittää koko maailman huomion.

Kaikki jakaantuvat kahteen luokkaan - niihin, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon, ja niihin, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa ja ottavat sen merkin. Kirkko ja valtio yhdistyvät pakottaakseen "kaikki" ottamaan "pedon merkin", mutta Jumalan kansa ei ota sitä. Profeetta näki "kuin kristallisen meren, joka välkehti tulta. Tuon kristallimeren rannalla seisoivat pedosta voiton saaneet, ne, jotka eivät olleet kumartaneet sen kuvaa eivätkä ottaneet merkkiä, jossa on sen nimen luku. Heillä oli käsissään Jumalan harput. 37

26. Totuuden puolustajat

Viimeisten päivien sapatinuudistuksesta Jesaja ennustaa: "Näin sanoo Herra: - noudattakaa oikeutta, toteuttakaa vanhurskaus, sillä pelastus on lähellä, se tulee, kohta minä tuon julki vanhurskauteni. Onnellinen se ihminen, joka näin tekee, autuas se ihmislapsi, joka tässä pysyy, se joka pitää loukkaamattomana sapatin pyhyiden ja varoo tekemästä pahaa."

"Samalla tavoin myös muukalaiset, jotka ovat liittyneet Herran palvelijoiden joukkoon, jotka rakastavat hänen nimeään ja kunnioittavat häntä, kaikki jotka varovat loukkaamasta sapatin pyhyttä ja pysyvät minun liitossani, he kaikki saavat tulla pyhälle vuorelleni. Minä täytän heidät riemulla, kun he rukoilevat siellä. " 1

Nämä jakeet soveltuvat kristilliseen aikaan, kuten asiayhteys 2 soittaa. Tässä ennustetaan pakanoiden kokoaminen evankeliumin välityksellä, kun Jumalan palvelijat julistavat ilosanomaa kaikille kansoille.

Herra käskää: "Sinetöi tämä opetus oppilaitteni keskellä. "3 Jumalan lain sinetti löytyy sapattikäskystä. Se on kymmenestä käskystä ainoa, joka sisältää Lainantajan nimen ja arvon. Kun paavinvalta muutti sapatin, se poisti laista sinetin. Jeesuksen opetuslapsia kehoitetaan palauttamaan se korottamalla sapattia Tuojan muistona ja hänen valtansa merkinä.

Vielä hän käskää: "Huuda kurkun täydeltä, älä arkaile, anna äänesi kaikua kuin pasuuna! Kerro kanalleni sen rikokset, Jaakobin suvulle sen synnit."

TOTUUDEN PUOLUSTAJAT

Niitä, joista Herra käyttää nimitystä 'minun kansani', on nuhdeltava heidän rikkomuksistaan. He pitivät itseään vanhurskaina Herran palvelijoina, mutta sydänten tutkijan vakava nuhde todistaa heidän polkevan Jumalan käskyjä. 4

Näin profeetta kiinnittää huomion hylättyyn käskyyn: "Ammoin raunioituneet asumuksesi sinä rakennat jälleen, pystytät rakennuksia muinaisille perustuksille, ja niin sinun nimesi on oleva: sortuneiden muurien korjaaja, maan asutuksen elvyttäjä. Jos et polje tomuun sapattia etkä aja omia etujasi minun pyhänä päivänäni, jos nimität sapattia ilon päiväksi ja Herran pyhää päivää kunnian päiväksi, jos kunnioitat sitä niin, ettet kulje omilla asioillasi, et käy kauppaa etkä aja omia etujasi, silloin saat iloita Herrasta." 5

Jumalan lakiin tuli 'sortuma', kun paavinvalta muutti sapatin. Mutta nyt on tullut aika, jolloin se on korjattava.

Aadam piti sapatin sekä viattomuuden tilassaan Eedenissä että lankeemuksensa jälkeen, kun hänet oli karkotettu katuvana kodistaan. Sitä viettivät kaikki patriarkat Abelista Nooan, Abrahamiin ja Jaakobiin saakka. Kun Herra vapautti Israelin, hän julisti lakinsa kansalle.

Oikeaa sapattia vietetty aina

Sapattia on vietetty siitä päivästä nykyaikaan asti. Vaikka "laittomuus ihmishahmossa, kadotuksen ihminen" onnistui polkemaan maahan Jumalan pyhän päivän, uskolliset sielut syrjäisissä paikoissa kunnioittivat sitä. Uskonpuhdistuksen jälkeen on jokaisessa sukupolvessa ollut muutamia, jotka ovat viettäneet sitä.

Nämä 'ikuiseseen evankeliumiin' sisältyvät totuudet ovat tunnusomaisia Kristuksen seurakunnalle hänen tulonsa aikana. "Tässä kysytään pyhiltä kestävyyttä,

SUURI TAISTELU

niiltä jotka noudattavat Jumalan käskyjä ja uskovat Jeesukseen. " 6

Ne, jotka ottivat vastaan pyhäkköä ja jumalan lakia koskevan valon, täytyivät ilolla nähdessään totuuden sopusointuisuuden. He halusivat, että valo tavoittaisi kaikki kristityt. Mutta maailman kanssa ristiriidassa olevat totuudet eivät kiinnostaneet kaikkia, jotka väittivät olevansa Kristuksen seuraajia.

Kun sapatia koskevat vaatimukset esitettiin, monet sanoivat: "Me olemme aina viettäneet sunnuntaita, meidän isämme tekivät niin, ja monet hyvät sunnuntain pyhittäjät ovat kuolleet onnellisina. Uuden sapatin pitäminen veisi meidät ristiriitaan maailman kanssa. Mitä pieni sapatinpyhittäjien joukko voi saada aikaan, kun koko maailma viettää sunnuntaita?" Samanlaisilla väitteillä juutalaiset perustelivat Kristuksen hylkäämisen ja Lutherin aikana paavin kannattajat sanoivat, että tosi kristittyjä oli kuollut katolisessa uskossa, ja siksi tuo uskonto riitti. Tällainen päättely osoittautuisi esteeksi kaikelle edistymiselle uskossa.

Monet korostivat, että sunnuntainvietto oli ollut yleinen tapa kirkossa satojen vuosien ajan. Väitteeseen vastattiin osoittamalla, että sapatinvietto oli vielä vanhempi tapa, yhtä vanha kuin maailma itse - ja Ikiaikaisen asettama.

Raamatullisten todisteiden puutteessa monet kyselivät: "Miksi meidän suurmiehemme eivät ymmärrä sapatikysymystä? Harvat uskovat samalla lailla kuin te. On mahdotonta, että te olette oikeassa ja kaikki oppineet väärässä."

Tällaisten vastaväitteiden kumoamiseksi tarvitsi vain lainata Raamattua ja viitata siihen, miten Herra oli menetellyt kansansa suhteen kaikkina aikoina. Syy siihen, miksi hän ei useammin valitse oppineita ja vaikutusvaltaisia ihmisiä johtamaan uudistuksissa, on,

TOTUUDEN PUOLUSTAJAT

että he luottavat uskontunnustuksiinsa ja teologisiin järjestelmänsä eivätkä tunne tarvitsevansa Jumalan opetusta. Joskus totuutta julistamaan kutsutaan vain vähän koulusivistystä saaneita ihmisiä, ei siksi että he ovat oppimattomia, vaan siksi että he eivät ole liian omahyväisiä oppimaan Jumalalta. Heidän nöyryytensä ja kuuliaisuutensa tekee heistä suuria.

Muinaisen Israelin historia valaisee hätkähdyttävällä tavalla adventistien kokemusta. Jumala johti kansaansa adventiliikkeessä samalla tavalla kuin hän johti Israelin lapset pois Egyptistä. Jos kaikki, jotka osallistuivat työhön vuonna 1844, olisivat ottaneet vastaan kolmannen enkelin sanoman ja julistaneet sitä Pyhän Hengen voimassa, maailma olisi jo vuosia sitten tullut varoitetuksi ja Kristus olisi tullut lunastamaan kansansa.

Ei Jumalan tahto

Jumalan tahto ei ollut, että Israel vaeltaisi neljäkymmentä vuotta erämaassa. Hän halusi johtaa heidät suoraan Kanaaniin ja tehdä heistä siellä pyhän, onnellisen kansan. Mutta he eivät päässeet sinne, "perillepääsyn esti epäusko".⁷ Samoin ei ollut Jumalan tahto, että Kristuksen tulo viivästyisi niin pitkään ja hänen lapsensa joutuisivat jäämään niin moniksi vuosiksi tähän synnin ja surun maailmaan. Epäusko erotti heidät Jumalasta. Armossaan maailmaa kohtaan Jeesus viivyttää tuloaan, jotta syntiset kuulisivat varoituksen ja löytäisivät suojan ennen Jumalan vihan vuodattamista.

Nyt kuten ennenkin totuuden julistaminen herättää vastustusta. Monet hyökkäävät pahansuovasti niiden luonnetta ja vaikuttimia vastaan, jotka ryhtyvät puolustamaan epäsuosittua totuutta. Eliaa sanottiin Israelin häiritsijäksi, Jeremiaa petturiksi ja Paavalia temppelin saastuttajaksi. Siitä päivästä tähän asti

SUURI TAISTELU

niitä, jotka ovat tahtoneet olla uskollisia totuudelle, on syytetty kapinallisiksi, harhaoppisiksi ja lahkolaisiksi.

Pyhien ja marttyyrien tunnustus uskostaan, heidän esimerkinsä pyhyydestä ja tinkimättömästä reellisyydestä synnyttää rohkeutta niissä, jotka nyt kutsutaan Jumalan todistajiksi. Tänä aikana Jumalan palvelijoita kehoitetaan: "Anna äänesi kaikua kuin pasuuna! Kerro kansalleni sen rikokset, Jaakobin suvulle sen synnit." "Sinut, ihminen, minä olen pannut Israelin kansan vartiomieheksi. Kun kuulet suussani sanan, sinun tulee varoittaa maanmiehiäsi minusta." 8

Suuri este totuuden vastaanottamiselle on, että siitä seuraa vaikeuksia ja arvostelua. Tämä on ainoa totuutta vastaan esitetty väite, jota totuuden kannattajat eivät ole pystyneet kumoamaan. Mutta Kristuksen todelliset seuraajat eivät odota, että totuus tulisi suosituksi. He ottavat vastaan ristin ja sanovat Paavalin tavoin: "Tämä hetkellinen ja vähäinen ahdinkomme tuottaa meille määrättömän suuren, ikuisen kirkkauden." Mooseksen tavoin he pitävät "Kristuksen osaksi tulevaa häväistystä suurempana rikkautena kuin koko Egyptiin aarteita". 9

Meidän on valittava oikea, koska se on oikein, ja jätettävä seuraukset Jumalan huomaan. Suurista uudistuksista maailma saa kiittää ihmisiä, joiden toimintaa ovat ohjanneet periaatteet, usko ja rohkeus. Sellaisten ihmisten on vietävä uudistustyötä eteenpäin tänäkin aikana.

27. Nykyajan herätyksiä

Aina kun Jumalan sanaa on saarnattu uskollisesti, seuraukset ovat todistaneet sen jumalallisesta alkuperästä. Syntisten omatunto heräsi. Syvä vakaumus valtasi heidän mielensä ja sydämensä. He tajusivat Jumalan vanhurskauden ja huudahtivat: "Minä kurja ihminen! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiissa?! 1 Kun risti ilmaistiin, he näkivät, että yksin Kristuksen ansiot voivat sovittaa heidän rikkomuksensa. Jeesuksen veren perusteella he saivat anteeksi "menneen ajan synnit". 2

Nämä sielut uskoivat, ottivat kasteen ja nousivat uuteen elämään uskossa Jumalan Poikaan, seuratakeen hänen askelissaan, heijastaakseen hänen luonnettaan ja pitääkseen itsensä puhtaana, niin kuin hän on puhdas. Nyt he rakastivat asioita, joita he ennen vihasivat, ja vihasivat asioita, joita he ennen rakastivat. Ylpeistä tuli nöyriä, turhamaisista ja kevytmielisistä vaatimattomia ja vakavia. Juupoista tuli raittiita, irstaista puhtaita. Kristittyjen kaunistus ei ollut ulkonaista. "Älkää pitkö tärkeänä ulkonaista kaunistusta, älkää hiuslaitteita, kultakoruja tai hienoja vaatteita. Teidän kaunistuksenne olkoon katoamatonta: salassa oleva sydämen ihminen, lempeä ja sävyisä henki. Tämä on Jumalan silmissä kallisarvoista." 3

Herätyksille oli luonteenomaista syntisille esitetyt vakavat vetoomukset. Hedelmät näkyivät sieluissa, jotka eivät pelänneet kieltäymyksiä vaan iloitsivat, että olivat saaneet kunnian kärsiä Kristuksen asian

SUURI TAISTUU

tähden. Ihmiset näkivät muutoksen niissä, jotka tunnustivat Jeesuksen nimen. Tällaisia olivat uskonnollisten herätysten seuraukset entisaikaan.

Mutta monet nykyajan herätykset ovat täysin erilaisia. On totta, että monet tunnustavat kääntyneenä, ja seurakuntiin liittyy paljon ihmisiä. Seuraukset eivät kuitenkaan oikeuta päättelemään, että todellinen hengellinen elämä on lisääntynyt samassa suhteessa. Lyhyeksi ajaksi leimahtanut valo sammuu pian. Liian usein suositut herätysliikkeet kiihottavat tunteita ja tyydyttävät uuden ja hämmästyttävän kaipuuta. Näin voitetuilla käännyksillä ei ole juuri halua kuunnella Raamatun totuutta. Jos jumalanpalveluksessa ei ole mitään sensaatiomaista, se ei kiinnosta heitä.

Todella kääntyneen ihmisen elämässä tärkeintä on hänen suhteensa jumalaan ja ikuisiin asioihin. Missä on Jumalalle pyhittäytymisen henki nykyajan kirkkokunnissa?

Käännyksiset eivät luovu ylpeydestään ja maailmanrakkaudesta. He eivät ole sen halukkaampia kieltämään itseään ja seuraamaan nöyrää ja vaatimatonta Jeesusta kuin ennen kääntymystään. Jumalaisuus on lähes hävinnyt monista kirkkokunnista.

Uskon yleisestä raapeutumisesta huolimatta näissä kirkkokunnissa on todellisia Kristuksen seuraajia. Ennen Jumalan tuomioiden lopullista langettamista Herran kansan keskuudessa esiintyy sellainen alkuperäisen jumalisuuden elpyminen, jota ei ole nähty apostolien ajan jälkeen. Jumalan Henki vuodatetaan. Monet eroavat kirkoista, joista maailmanrakkaus on syrjäyttänyt rakkauden jumalaan ja hänen sanaansa. Monet sananjulistajat ja maallikot ottavat iloisesti vastaan ne suuret totuudet, jotka vahvistavat kansan Herran toiselle tulemiselle.

Sielunvihollinen haluaa estää tämän työn, ja ennen kuin, tällaisen liikkeen aika tulee, hän yrittää ehkäistä

NYKYAJAN HERÄTYKSIÄ

sen synnyttämällä väärän liikkeen. Niissä kirkkokunnissa, jotka hän onnistuu alistamaan valtaansa, hän saa tilanteen näyttämään siltä, että Jumalan erityinen siunaus on kohdannut niitä. Väkijoukot riemuitsevat: "Jumala toimii ihmeellisesti", vaikka kaiken takana on toinen henki. Uskonnollisen naamion alla Saatana pyrkii ulottamaan vaikutuksensa kristilliseen maailmaan. Esiintyy tunneperäistä kiihtymystä ja totuuden sekoittumista valheeseen, mikä johtaa helposti haraan.

Mutta Jumalan sanan valossa ei ole vaikea nähdä näiden liikkeiden luonnetta. Kaikkialla missä ihmiset lyövät laimin Raamatun todistuksen ja kääntyvät pois näistä selvistä sydäntä koettelevista totuuksista, jotka vaativat itsensä kieltämistä ja maailman hylkäämistä, sieltä puuttuu Jumalan siunaus.

"Hedelmistä te heidät tunnette." 4 Tämän säännön valossa on ilmeistä, etteivät nämä liikkeet ole Jumalan Hengen synnyttämiä.

Jumalan sanan totuudet ovat kilpenä Saatanan petoksia vastaan. Näiden totuuksien laiminlyönti on avannut oven epäkohdille, jotka ovat levinneet kaikkialle. Jumalan lain merkitys on yleisesti unohdettu. Väärä käsitys Jumalan laista on johtanut erehdyksiin kääntymyksessä ja pyhityksessä sekä madaltanut hurskauden tasoa. Tässä on syy siihen, että meidän aikamme herätyksistä puuttuu Jumalan Henkeä.

Vapauden laki

Monet uskonnon opettajat väittävät, että Kristus kuolemallaan kumosi lain. Jotkut kuvaavat sen raskaaksi ikeeksi ja esittävät lain "orjuuden" vastakohtana evankeliumin "vapauden". Mutta profeetat ja apostolit eivät suhtautuneet tällä tavalla Jumalan pyhään lakiin. Daavid sanoi: "Sinun säädötesi mukaan minä tahdon elää, ja siksi voin kulkea kevein "elin." 5 Apostoli Jaakob kutsui

SUURI TAISTUU

dekalogia vapauden täydelliseksi laiksi. 6 Jos laki olisi voitu muuttaa tai panna syrjään, Kristuksen ei olisi tarvinnut kuolla pelastaakseen ihmiset synnin rangaistukselta. Jumalan Poika tuli tekemään lakinsa "suureksi" ja "loistavaksi". 7 Hän sanoi: "Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan." "Totisesti: laista ei häviä yksikään kirjain, ei pieninkään piirto." Itsestään hän totesi: "Jumalan, minä täytän mielelläni tahtosi, sinun lakisi on minun sydämessäni." 8

Jumalan laki on muuttumaton. Se on säätäjänsä luonteen ilmaus. Jumala on rakkaus ja hänen lakinsa on rakkaus. Rakkaus "toteuttaa koko lain". Psalmista sanoo: "Sinun lakisi on totuus"; "käskysi ovat hyvät ja oikeat". Paavali vakuuttaa: "Laki itse on silti pyhä, ja käsky on. pyhiä, oikea ja hyvä." 9 Tällaisen lain täytyy olla yhtä pysyvä kuin säätäjänsä.

Kääntymyksen ja pyhityksen tehtävänä on sovittaa ihmiset Jumalan kanssa saattamalla heidät sopusointuun häiden lakinsa periaatteiden kanssa. Alussa ihminen ja Jumalan laki olivat täydellisessä sopusoinnussa. Mutta synti vieraannutti ihmisen Luojastaan. Hänen sydämensä soti Jumalan lakia vastaan. "Lihan pyrkimykset sotivat jumalaa vastaan, sillä ne eivät alistu Jumalan lakiin, eivätkä voikaan alistua." 10 Mutta "Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa", jotta ihminen. voisi tulla sovitetuksi jumalan kanssa ja päästä jälleen sopusointuun. Luojansa kanssa. Tämä muutos on uudestisyntyminen, jota ilman kukaan "ei pääse näkemään Jumalan valtakuntaa". 11

Synnintunto

Ensimmäinen askel sovituksessa Jumalan kanssa on synnintunto. "Synti merkitsee Jumalan lain rikkomista. "

"Lain, tehtävänä on opettaa tuntemaan, mitä synti

NYKYAJAN HERÄTYKSIÄ

on."12 Nähdäkseen syyllisyytensä syntisen tulee testata luonnettaan Jumalan peilillä, joka osoittaa vanhurskaan luonteen täydellisyyden ja auttaa häntä havaitsemiaan oman luonteensa puutteet.

Laki paljastaa ihmiselle hänen syntinsä mutta ei tarjoa parannuskeinoja. Se vakuuttaa, että kuolema on rikkojan osa. Kristuksen evankeliumi yksin voi vapauttaa hänet synnin tuomiosta ja saasteesta. Hänen on kaduttava Jumalan edessä, jonka lakia hän on rikkonut, ja uskottava Kristuksen sovitusuhriin. Näin hän saa anteeksi "menneen ajan synnit" 13 ja hänestä tulee Jumalan lapsi.

Saako hän nyt rikkoa vapaasti Jumalan lakia? Paavali sanoo: "Kumoammeko me siis lain vetoamalla uskoon? Emme suinkaan, me päinvastoin vahvistamme sen mitä laki sanoo." "Kun kerran olemme kuolleet pois synnistä, kuinka voisimme edelleen elää siinä?" Johannes vakuuttaa: "Sitähän Jumalan rakastaminen on, että pidämme hänen käskynsä, eivätkä ne ole raskaita noudattaa." Uudestisyntymisessä sydän saatetaan sopusointuun Jumalan ja hänen lakinsa kanssa. Kun tämä muutos on tapahtunut syntisessä, hän on siirtynyt kuolemasta elämään, synnistä ja kapinasta kuuliaisuuteen ja uskollisuuteen. Vanha elämä on päättynyt; uusi sovinnon, uskon ja rakkauden elämä on alkanut. Silloin "meissä, jotka elämme Hengen emmekä lihamme mukaista elämää, toteutuisi lain vaatima vanhurskaus". Ihmisen asenteeksi tulee: "Kuinka rakastankaan sinun lakiasi! Kaiken päivää minä sitä tutkin." 14 Ilman lakia ihmisillä ei ole todellista synnintuntoa eikä parannuksen tarvetta. He eivät ymmärrä tarvitsevansa Kristuksen veren sovitusta. Pelastustoivo otetaan vastaan ilman perusteellista sydämen muutosta ja elämän uudistusta. Siksi kääntymykset ovat usein pinnallisia, ja seurakuntaan liittyy paljon sellaisia,

SUURI TAISTELU

jotka eivät ole koskaan yhdistyneet Kristukseen.

Mitä on pyhitys?

Myös virheelliset pyhitysteoriat juontavat juurensa Jumalan lain laiminlyömiseen tai hylkäämiseen. Nämä teoriat, jotka ovat opillisesti vääriä ja käytännössä vaarallisia, ovat saavuttaneet yleistä suosiota.

Paavali sanoo: "Jumalan tahto on, että te pyhitytte." Raamattu opettaa selvästi, mitä pyhitys on ja miten se saavutetaan.

Vapahtaja rukoili opetuslastensa puolesta: "Pyhitä heidät totuudellasi. Sinun sanasi on totuus." Ja Paavali opettaa, että uskoviene tulee olla "Pyhän Hengen pyhittävä uhri". 15

Mikä on Pyhän Hengen tehtävä? Jeesus sanoi

opetuslapsilleen: "Kun Totuuden Henki tulee, hän johdattaa teidät tuntemaan koko totuuden. " 16 Ja psalmista sanoo:

"Sinun lakisi on totuus." 17 Koska Jumalan laki on "pyhä,

oikea ja hyvä" 18, tuota lakia seuraamalla muodostettu luonne on pyhä. Kristus on täydellinen esimerkki tällaisesta

luonteesta. Hän sanoo: "Minä olen noudattanut Isäni käskyjä."

"Minä teen kaiken hänen mielensä mukaan. " 19 Kristuksen seuraajien on tultava samanlaisiksi kuin hän. Jumalan armon avulla heidän on muodostettava luonne, joka on

sopuoinnussa hänen pyhän lakinsa periaatteiden kanssa. Tätä on raamatullinen pyhitys.

Yksin uskosta

Tämä työ voidaan suorittaa vain uskomalla Kristukseen, sydämessä asuvan Jumalan Hengen voiman avulla. Kristitty tuntee synnin houkutukset, mutta taistelee jatkuvasti niitä vastaan. Tässä tarvitaan Kristuksen apua. Inhimillinen heikkous yhdistyy jumalalliseen voimaan, ja usko huudahtaa: "Kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!" 20

NYKYAJAN HERÄTYKSIÄ

Pyhitys on jatkuvaa. Kun syntinen kääntymyksessä löytää rauhan Jumalan luota, kristillinen elämä on vasta alkanut. Nyt hänen on pyrittävä "täyteen tietoon". Hän saavuttaa "aikuisuuden, Kristuksen täyteyttä vastaavan kypsyyden", "Juoksen kohti maalia saavuttaakseni voittajan palkinnon, pääsyn taivaaseen. Sinne jumala kutsuu Kristuksen Jeesuksen omat." 21

Raamatullisen pyhityksen kokeneet osoittavat nöyryyttä. Täydellisen. Jumalan rinnalla he näkevät oman arvottomuutensa. Profeetta Daniel antoi esimerkin oikeasta pyhityksestä. Sen sijaan että olisi väittänyt olevansa puhdas ja pyhä, tämä kunnioitettu profeetta samasti itsensä Israelin syntisiin, kun hän rukoili jumalaa kansansa puolesta. 22

Golgatan ristin varjossa vaeltavien keskuudessa ei voi esiintyä itsekorostusta, ei kerskailevia väitteitä synnittömyydestä. He tuntevat, että heidän syntinsä aiheuttama tuska mursi Jumalan Pojan sydämen, ja tämä ajatus tekee heidät nöyriksi. Ne, jotka elävät lähinnä Jeesusta, tajuavat selvimmin ihmisen heikkouden ja syntisyyden, ja heidän ainoa toivonsa on ristiinnaulitun ja ylösnousseen Vapahtajan ansioissa.

Uskonnollisessa maailmassa nyt suositaan lisäävään pyhityskäsitykseen liittyvä itsekorostuksen henki ja jumalan lain halveksunta osoittavat sen vieraaksi Raamatulle. Sen kannattajat opettavat, että pyhitys on. silmänräpäyksellinen tapahtuma, jonka avulla he "yksin uskosta" saavuttavat täydellisen pyhyden. "Usko vain", he sanovat, "ja siunaus on sinun." Vastanottajalta ei vaadita mitään lisäponnistuksia. Samalla he kieltävät jumalan lain arvovalan väittämällä, että heidät on vapautettu velvollisuudesta pitää sen käskyt. Mutta voiko ihminen olla pyhä, jos hän ei elä sopusoinnussa niiden periaatteiden kanssa, jotka ilmaisevat Jumalan luonteen ja tahdon?

SUURI TAISTUU

Jumalan sanan todistus vastustaa tätä lumoavaa oppia uskosta ilman tekoja. Taivaan suosion vaatiminen mukautumatta armon saamiseksi asetettuihin ehtoihin ei ole uskoa vaan julkeutta. 23

Älköön kukaan pettäkö itseään kuvittelemalla voivansa tulla pyhäksi rikkoessaan tahallisesti yhtäkin Jumalan käskyä. Tietoinen synti vaientaa Hengen äänen ja erottaa ihmisen Jumalasta. Vaikka Johannes kirjoittaa yksityiskohtaisesti rakkaudesta, hän ei epäröi paljastaa niiden todellista luonnetta, jotka väittävät olevansa pyhittyneitä vaikka rikkovat Jumalan lakia. "Joka sanoo tuntevansa hänet mutta ei pidä hänen käskyjään, on valehtelija, eikä totuus ole hänessä. Mutta joka noudattaa hänen sanaansa, hänessä Jumalan rakkaus on todella saavuttanut päämääränsä." 24 Tässä on jokaisen ihmisen uskontunnustuksen koetinkivi. Jos ihmiset vähättelevät Jumalan käskyjä, jos he jättävät "laista pois yhdenkin käskyn, vaikkapa kaikkein vähäisimmän" ja siten opettavat muitakin 25, voimme olla varmoja heidän väitteidensä perusteettomuudesta.

Se, joka väittää olevansa synnitön, todistaa juuri tällä väitteellään olevansa kaukana pyhyydestä. Hänellä ei ole todellista käsitystä Jumalan äärettömästä pyhyydestä ja puhtaudesta eikä synnin pahuudesta. Mitä kauempana hän on Kristuksesta, sitä vanhurskaammalta hän näyttää omissa silmissään.

Raamatullinen pyhitys

Pyhitys koskee koko ihmistä - henkeä, sielua ja ruumista, 26 Kristittyjä kehoitetaan; "Antakaa koko elämäenne pyhäksi ja eläväksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi." 27 Jokainen tapa, joka heikentää ruumiillista tai henkistä voimaa, tekee ihmisen kykenemättömäksi palvelemaan Luojaansa. Ne, jotka rakastavat jumalaa koko sydämestään, pyrkivät jatkuvasti saattamaan

NYKYAJAN HERÄTYKSIÄ

koko olemuksensa sopusointuun niiden lakien kanssa, jotka parantavat heidän kykyään tehdä hänen tahtonsa. He eivät ruokahalun hemmottelulla tai himojen tyydyttämisellä heikennä tai saastuta taivaalliselle Isälleen tarjoamaansa uhria. Jokainen synnillinen nautinto heikentää henkisiä ja hengellisiä voimia, niin että Jumalan sana ja Henki tekevät sydämeen vain heikon vaikutuksen. "Meidän tulee puhdistautua kaikesta ruumiin ja hengen saastaisuudesta ja jumalaa peläten pyhittää elämämme kokonaan hänelle." 28

Miten monet kristinuskon tunnustajat turmelevatkaan Jumalalta saamansa ihmisyyden ahneudella, juopottelulla ja kielletyillä nautinnoilla. Kirkko puolestaan liian usein rohkaisee näitä paheita kohentaakseen talouttaan, joka on heikko siksi, että ilmaiset eivät rakasta riittävästi Kristusta. Jos Jeesus astuisi nykyajan kirkkoihin ja näkisi niissä harjoitetun juhlinnan, eikö hän ajaisi pyhyiden häpäisijöitä ulos niin kuin hän karkotti rahanvaihtajat temppelistä?

"Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli? Tämän Hengen on Jumala antanut asumaan teissä. Te ette itse omista itseänne, sillä jumala on ostanut teidät täydestä hinnasta. Tuottakaa siis ruumiillanne Jumalalle kunniaa!" 29 Se, jonka ruumis on Pyhän Hengen temppeli, ei ole vahingollisen tavan orja. Hänen kykynsä kuuluvat Kristukselle. Hänen omaisuutensa kuuluu Herralle. Miten hän voisi tuhlaata hänelle uskottua pääomaa?

Monet kristinuskon tunnustajat käyttävät vuosittain valtavasti rahaa vahingollisiin nautintoihin. He varastavat Jumalalta kymmenyksissä ja uhrilahjoissa samalla kun tuhlaavat turmiollisten himojen alttarille enemmän kuin antavat köyhien hyväksi tai evankeliumin tukemiseksi. Jos kaikki Kristuksen nimeä tunnustavat olisivat todella pyhittyneitä, he antaisivat

SUURI TAISTELU

varansa Herran aarreaittaan sen sijaan että tuhlaisivat ne tarpeettomiin ja vahingollisiin nautintoihin. He antaisivat hyvän esimerkin itsehillinnästä ja uhrautuvaisuudesta. Silloin he olisivat valona maailmalle.

"Ruumiin halut, silmien pyyteet ja mahtaileva elämä" 30 hallitsevat kansan syviä rivejä. Mutta Kristuksen seuraajilla on pyhempi kutsumus. "Herra sanoo: - Lähtekää pois heidän joukostaan ja erotkaa heistä älkääkös koskeko mihinkään saastaiseen." Niille, jotka suostuvat ehtoihin, kuuluu Jumalan lupaus: "- - niin otan teidät vastaan ja olen oleva teidän Isänne, ja te olette minun poikiani ja tyttäriäni. Näin sanoo Herra, Kaikkivaltias." 31

Jokainen uskon ja kuuliaisuuden askel tuo ihmisen lähempään yhteyteen maailman valon kanssa. Vanhurskauden auringon kirkkaat säteet loistavat jumalan palvelijoille, ja heidän tulee heijastaa hänen säteitään. Tähdet kertovat meille, että taivaassa on valo, jonka kirkkaus saa ne loistamaan; samoin kristityt osoittavat, että valtaistuimella on jumala, jonka luonne on ylistyksen ja jäljittelemisen arvoinen. Hänen luonteensa pyhyys ilmenee hänen todistajissaan.

Kristuksen ansioiden perusteella meillä on pääsy Kaikkivaltiaan valtaistuimen luo. "Kun hän ei estänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet kuolemaan kaikkien meidän puolestamme, kuinka hän ei lahjoittaisi Poikansa mukana meille kaikkea muutakin?" Jeesus sanoo: Jos kerran te pahat ihmiset osaatte antaa lapsillenne kaikenlaista hyvää, niin totta kai teidän Isänne paljon ennemmin antaa taivaasta Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä pyytävät." "Mitä te minun nimeeni vedoten pyydätte minulta, sen minä teen." "Pyytäkää, niin te saatte, ja teidän ilonne on täydellinen." 32

Jokaisen etuoikeus on elää niin, että hänen osakseen tulee Jumalan hyväksyminen ja siunaus. Meidän

NYKYAJAN HERÄTYKSIÄ

taivaallinen Isämme ei halua meidän koskaan olevan tuomion alaisina ja pimeydessä. Aidosta nöyryydestä ei todista se, että kuljemme pää painuksissa ja sydän täynnä itsekeskeisiä ajatuksia. Me voimme mennä Jeesuksen luo, tulla puhdistetuiksi ja seisoa lain edessä ilman häpeää ja tunnonvaivoja.

Jeesuksen kautta Aadamın langenneista lapsista tulee Jumalan lapsia. Jeesus ei "häpeäkään kutsua näitä veljikseen". Kristityn elämän tulisi olla uskon, voiton ja jumalallisen ilon elämää.

"Iloitkaa, sillä Herra on teidän voimanne." "Iloitkaa aina. Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää kaikesta. Tätä jumala tahtoo teiltä, Kristuksen Jeesuksen omilta. " 33

Tällaisia ovat raamatullisen kääntymyksen ja pyhityksen hedelmät. Koska laissa esitettyihin suuriin vanhurskauden periaatteisiin suhtaudutaan välinpitämättömästi, näitä hedelmiä nähdään vain harvoin. Tästä syystä ilmenee niin vähän Hengen syvää, pysyvää vaikutusta, joka oli tyypillistä entisaikojen herätyksille.

Katselemalla me muutumme. Kun on lyöty laimin ne pyhät käskyt, joissa jumala on ilmaissut ihmisille luonteensa täydellisyyden ja pyhyiden, ja ajatukset on kiinnitetty ihmisten oppeihin ja teorioihin, seurauksena on ollut hurskauden väheneminen seurakunnassa. Vasta kun Jumalan laki palautetaan sille kuuluvaan asemaan, voi alkuperäinen usko ja jumalisuus elpyä hänen omikseen tunnustautuvien keskuudessa.

28. Tilinteon hetki

"Kun minä sitä katselun, istuimet asetettiin paikoilleen, ja Ikiaikainen istuutui. Hänen pukunsa oli valkea kuin lumi ja hänen hiuksensa ja partansa kuin puhdas villa. Hänen valtaistuimensa oli tulen liekkejä, ja sen pyörät olivat palavaa tulta. Hänen luotaan lähti liikkeelle tulinen virta. Tuhannet ja taas tuhannet palvelivat häntä, miljoonat seisoivat odottaen hänen edessään. Oikeus asetui istumaan, ja kirjat avattiin." 1

Näin Danielille avautui näyssä se suuri päivä, jolloin ihmisten elämää tutkitaan koko maailman tuomarin edessä. Ikiaikainen on Isä Jumala. Hän, kaiken luoja ja lain alkulähde, toimii tuomarina. Pyhät enkelit ovat oikeudenpalvelijoina ja todistajina.

"Yhä minä katselin yöllisiä näkyjä ja näin, miten taivaan pilvien keskellä tuli eräs, näöltään kuin ihminen. Hän saapui Ikiaikaisen luo. Hänet saatettiin Ikiaikaisen eteen, ja hänelle annettiin valta, kunnia ja kuninkuus, kaikkien kansojen, kansakuntien ja kielten tuli palvella häntä. Hänen valtansa on ikuinen valta, joka ei katoa, eikä hänen kuninkuutensa koskaan häviä, 2

Tässä kuvattu Kristuksen saapuminen ei tarkoita hänen toista tulemistaan rataan päälle. Hän tulee Ikiaikaisen luo taivaassa ottamaan vastaan valtakunnan, jonka annetaan hänelle hänen välitystyönsä päättyessä. Tämä saapuminen, ei hänen toinen tulemisensa maan päälle, ali ennustettu tapahtuvaksi 2300 päivän päättyessä vuonna 1844. Meidän ylipappimme astuu

TILINTEON HETKI

kaikkeinpyhimpään suorittamaan viimeistä palvelustyötään ihmisen hyväksi.

Vertauskuvallisessa palveluksessa vain ne, joiden synnit oli siirretty pyhäkköön, osallistuivat sovituspäivästä. Samoin suuri lopullinen sovitus ja tutkiva tuomio koskee vain Jumalan omiksi tunnustautuvia. Jumalattomien tuomio on erillinen, myöhempään ajankohtaan sijoittuva tapahtuma. "On tullut tuomion aika, ja tuomio alkaa Jumalan huoneesta." 3

Tuomiopäätökset tehdään taivaan kirjojen perusteella. Elämän kirjassa on niiden nimet, jotka ovat ryhtyneet palvelemaan Jumalaa. Jeesus kehotti opetuslapsiaan: "Iloitkaa siitä, että teidän nimenne on merkitty taivaan kirjaan." 4 Paavali puhuu uskollisista työtovereistaan, "joiden kaikkien nimet ovat elämän kirjassa" 5. Daniel vakuuttaa, että Jumalan kansa pelastetaan, "jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan". 6 Ja Ilmestyskirjan kirjoittaja sanoo, että Jumalan kaupunkiin pääsevät vain ne, "joiden nimet on kirjoitettu Karitsan elämänkirjaan". 7 "Kaikki kirjoitetaan muistiin". Muisti kirjaan kirjoitetaan niiden hyvät teot, jotka kunnioittavat Herraa ja pelkäävät hänen nimeään. 8 Sinne on kirjoitettu jokainen torjuttu kiusaus, jokainen voitettu synti, jokainen säällivä sana, jokainen uhrautuva teko, okainen Kristuksen tähden kestetty kärsimys. "Pakolaisuuteni päivät sinä merkitset muistiin. Kokoa kyyneleeni leiliisi, merkitse ne kirjaasi." 9

Salaiset vaikuttimet

Myös ihmisten synnit on merkitty muistiin. "Jumala vaatii tuomiolle kaikista salatuistakin teoista, niin hyvistä kuin pahoista." 10 "Jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset lausuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili. Sanojesi perusteella sinut julistetaan syyttömäksi, ja sanojesi perusteella sinut tuomitaan syylliseksi." 11 Salaiset vaikuttimet käyvät ilmi näistä

SUURI TAISTELU

kirjoista, sillä Jumala "valaisee pimeyden kätköt ja tuo esiin sydänten ajatukset" 12. Jokaisen nimen, kohdalle on merkitty jokainen väärä sana, jokainen itsekäs teko, jokainen laiminlyöty velvollisuus ja jokainen salainen synti. Vähäarvoisina pidetyt taivaan varoitukset ja nuhteet, tuhlatus hetket, hyvää tai pahaa edistävä vaikutus kauaskantoisine seurauksineen - kaiken tämä on enkeli merkinnyt muistiin.

Tuomion peruste

Jumalan laki on mittapuuna tuomiolla. "Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä. Tämä koskee jokaista ihmistä, Jumala vaatii tuomiolle kaikista salatuistakin teoista." 13 "Vapauden lain. mukaan teidät tuomitaan; pitäkää se mielessänne, mitä puhutte tai teettekin." 14

Ne, jotka on katsottu "ylösnousemuksen arvoisiksi", saavat osan vanhurskaiden ylösnousemuksessa. Jeesus sanoi: "Tulevassa maailmassa ne, jotka on katsottu arvollisiksi - - ovat Jumalan lapsia, ylösnousemuksesta osallisia." 15 "He nousevat haudoistaan - hyvää telineet elämän ylösnousemukseen".16 Vanhurskaat kuolleet herätetään vasta sen tuomion jälkeen, jolla heidät on katsottu ylösnousemuksen arvoisiksi "elämän ylösnousemukseen". Siksi he eivät ole henkilökohtaisesti läsnä, kun heidän asiansa ratkaistaan.

Jeesus on heidän asianajajansa ja puolustaa heitä Isän edessä. "Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, joka on vanhurskas: Jeesus Kristus." 17 "Kristus ei mennytkään ihmiskäsin tehtyyn pyhäkköön, joka on vain todellisen pyhäkön kuva, vaan itse taivaaseen ollakseen nyt Jumalan edessä puhumassa meidän puolestamme." "Siksi hän pystyy nyt ja aina pelastamaan ne, jotka hänen välityksellään lähestyvät Jumalaa. Hän elää iäti rukoillakseen heidän puolestaan." 18

TILINTEON HETKI

Kun kirjat avataan tuomiolla, jokaisen uskovan elämä käydään läpi Jumalan edessä. Alkaen niistä, jotka ensiksi elivät maan päällä, meidän puolustajamme käy läpi jokaisen peräkkäisen sukupolven asiat. Jokainen nimi mainitaan, jokainen tapaus tutkitaan. Nimiä hyväksytään, nimiä hylätään. Kun kirjasta löytyy syntejä, joita ei ole kaduttu eikä saatu anteeksi, kyseinen nimi pyyhitään elämän kirjasta. Herra sanoi Moosekselle: "Minä pyyhin kirjastani kaikkien niiden nimet, jotka tekevät syntiä minua vastaan." 19

Kaikki, jotka ovat vilpittömästi katuneet ja uskossa turvautuneet Kristuksen veren sovitusuhriin, ovat saaneet taivaan kirjoihin merkinnän anteeksiannosta. Kun he ovat osallistuneet Kristuksen vanhurskaudesta ja heidän luonteensa on todettu olevan sopusoinnussa Jumalan lain kanssa, heidän syntinsä pyyhitään pois ja heidät katsotaan ikuisen elämän arvoisiksi. Herra vakuuttaa: "Mutta minä, minä itse pyyhin pois sinun rikkomuksesi oman itseni tähden enkä muistele sinun syntejäsi." 20 "Se, joka voittaa, saa ylleen valkeat vaatteet" ja minä "tunnustan hänet omakseni Isäni ja hänen enkeliensä edessä." 21 "Joka tunnustautuu minun omakseni ihmisten edessä, sen minäkin tunnustan omakseni Isäni edessä taivaissa." 22

Jumalallinen välittäjä pyytää että kaikki, jotka ovat voittaneet uskomalla hänen vereensä, pääsisivät takaisin Eeden-kotiinsa ja kruunattaisiin hänen perijäkumppaneinaan kuninkaalliseen asemaan ja saisivat takaisin entisen valtansa. 23 Sitten Kristus pyytää, että jumalallinen suunnitelma ihmisen luomiseen nähden viedään päätökseen ikään kuin ihminen ei olisi koskaan langennut. Hän ei pyydä kansalleen ainoastaan anteeksiantoa ja vanhurskautusta, vaan myös osuutta hänen kirkkaudestaan ja paikkaa hänen valtaistuimellaan.

Samalla kun Jeesus rukoilee niiden puolesta, jotka

SUURI TAISTELU

ovat ottaneet vastaan hänen armonsä, Saatana syyttää heitä Jumalan edessä. Hän viittaa heidän elämänsä, luonteensa virheisiin, erilaisuuteensa Kristukseen verrattuna, synteihin, jotka hän on houkutellut heidät tekemään. Niiden perusteella hän väittää heidän olevan hänen alamaisiaan.

Jeesus ei puolustele heidän syntejään, mutta viittaa heidän katumukseensa ja uskoonsa. Vaatien heille anteeksiantoa hän kohottaa haavoitetut kätensä Isän edessä ja sanoo: Minä olen kaivertanut heidät kämmeniini. "Murtunut mieli on minun uhrini, särkynyttä sydäntä et hylkää, Jumala." 24

Herra nuhtelee Saatanaa

ja syyttäjälle hän sanoo: "Herra nuhtelee sinua, Saatana! Herra, joka on valinnut Jerusalemin, käskee sinun vaieta! Eikö tämä mies ole tulesta temmattu kekäle?" 25

Kristus pukee uskolliset lapsensa omaan vanhurskauteensa voidakseen esittää Isälleen seurakunnan "kirkkaana, pyhänä ja moitteettomana, vailla tahraa, ryppyä tai virhettä". 26

Näin toteutuu täydellisesti uuden liiton lupaus: "Minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejään." 27 "Noina päivinä, tuohon aikaan, sanoo Herra, etsitään turhaan Israelin pahoja tekoja, turhaan Juudan syntejä - niitä ei enää ole!" 28 "Ja Siionin jäljelle jääneitä ja Jerusalemissa jäljellä olevia kutsutaan pyhiksi - kaikkia, jotka on kirjoitettu elävien kirjaan Jerusalemissa." 29

Syntien poistaminen

Tutkiva tuomio ja syntien poistaminen on saatettava loppuun ennen Herran toista tuloa. Vertauskuvallisessa palveluksessa ylipappi tuli siunaamaan seurakunnan. Samoin. Kristus välitystyönsä lopussa ilmestyy vielä kerran, mutta ei enää synnin tähden vaan

TILINTEON HETKI

pelastaakseen ne, jotka häntä odottavat".³⁰ Poistaessaan synnit pyhäköstä pappi pani kätensä pukin pään päälle ja tunnusti siinä Israelin synnit. Kristus tulee siirtämään kaikki nämä synnit Saatanalle, synnin alkuunpanijalle. Pukki lähetettiin "asumattomille seuduille".³¹ Saatana saa kantaa niiden syntien syyllisyyttä, jotka hän on houkutellettu Jumalan lapset tekemään. Hänet sidotaan tuhanneksi vuodeksi aution maan päälle ja joutuu lopulta kärsimään rangaistuksen tullessa, joka hävittää jumalattomat. Näin lunastussuunnitelma viedään päätökseen synnin lopullisessa hävittämisessä.

Ilmoitettuna aikana

Ilmoitettuna aikana - 2300 päivän päättyessä vuonna 1844 - alkoi taivaallinen tutkinta ja syntien poistaminen. Niitä syntejä, joita ei ole kaduttu ja hylätty, ei pyyhitä pois kirjoista. Jumalan enkelit näkivät jokaisen synnin ja merkitsivät sen muistiin. Synti voidaan kieltää, salata isältä, äidiltä, vaimolta, lapsilta ja työtovereilta; mutta taivas näkee kaiken. Jumalaa ei petetä teeskentelyllä. Hän ei erehdy. Sydämeltään turmeltuneet voivat pettää ihmisiä, mutta Jumala lukee sisimmät ajatukset.

Miten vakava ajatus tämä onkaan! Mahtavinkaan valloittaja maan päällä ei voi muuttaa ainoankaan päivän merkintöjä. Tekomme, sanamme, vieläpä salaiset vaikuttimemme, vaikka olisimme ne unohtaneetkin, todistavat vanhurskauttamisemme tai tuomiomme puolesta.

Tuomiolla tutkitaan tarkasti, miten olemme käyttäneet kykyjämme. Miten olemme käyttäneet aikaamme, kynäämme, ääntämme, rahojamme, vaikutusvaltaamme? Mitä olemme tehneet köyhien, onnettomien, orpojen ja leskien hyväksi Kristuksen nimessä? Mitä olemme tehneet meille annetulle valolle ja

SUURI TAISTELU

totuudelle? Vain teoissa näkyvä rakkaus on aitoa. Taivaan silmissä tekojen arvo perustuu yksin rakkauteen.

Salainen itsekkyyden paljastetaan

Salainen itsekkyyden on paljastettu taivaan kirjoissa. Miten usein Kristukselle kuuluva aika, ajatukset ja voima onkaan annettu Saatanalle. Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvat uppoutuvat maallisen omaisuuden hankkimiseen tai maailmallisiin huveihin. Rahaa, aikaa ja voimia uhrataan koreiluun ja itsensä hemmotteluun; rukoukseen, raamatuntutkisteluun ja syntien tunnustamiseen käytetään vain vähän aikaa.

Saatana keksii lukemattomia keinoja ajatustemme valtaamiseksi. Pääpöytä vihaa niitä suuria totuuksia, jotka suuntaavat ihmisten huomion sovitusuhriin ja kaikkivoipaan Välittäjään. Hänen menestyksensä riippuu siitä, miten hän onnistuu kääntämään ihmisten ajatukset pois Jeesuksesta.

Niiden, jotka tahtovat hyötyä Vapahtajan välitystyöstä, ei tule antaa minkään estää heitä pyhittämästä elämäänsä kokonaan hänelle. Sen sijaan että kalliit hetket käytettäisiin huveihin tai voiton tavoitteluun, ne on käytettävä totuuden sanan hartaaseen tutkimiseen. Pyhäköstä ja tutkivasti tuomiosta on saatava selvä käsitys. Kaikki tarvitsevat tietoa suuren ylipappinsa asemasta ja tehtävästä. Muuten on mahdotonta harjoittaa tälle ajalle välttämätöntä uskoa.

Taivaan pyhäkö on Kristuksen välitystyön keskus. Se koskee jokaista ihmistä. Se esittää lunastussuunnitelman ja vie meidät vanhurskauden ja synnin välisen taistelun loppuratkaisuun.

Kristuksen välitystyö

Kristuksen välitystyö taivaan pyhäkössä on lunastussuunnitelmalle yhtä välttämätöntä kuin hänen

TILINTEON HETKI

kuolemansa ristillä. Kuoleamallaan hän aloitti työn, jonka hän vie päätökseen taivaassa. Meidän on uskossa mentävä väliverhon tuolle puolen, jonne "Jeesus meidän edelläkävijänämme meni". 32 Sieltä heijastuu ristin valo. Siellä saamme selvemmän näkemyksen lunastuksen salaisuuksista.

"Joka rikkomuksensa salaa, ei menesty, joka ne tunnustaa ja hylkää, saa armon." 33 Jos virheidensä puolustelijat näkisivät, miten Saatana pilkkaa Kristusta heidän käytöksensä johdosta, he tunnustaisivat syntinsä ja luopuisivat niistä. Saatana pyrkii saamaan koko mielen hallintaansa, ja hän tietää onnistuvansa, jos näitä heikkouksia vaalitaan. Siksi hän yrittää jatkuvasti pettää Kristuksen seuraajia uskottelemalla, että heidän on mahdotonta voittaa. Mutta Jeesus sanoi jokaiselle, joka tahtoo seurata häntä: "Minun armoni riittää sinulle" 34 "Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt." 35 Älköön kukaan pitkö vikojaan parantumattomina. Jumala antaa uskoa ja armoa niiden voittamiseen.

Me elämme nyt suurta sovituspäivää. Kun ylipappi toimitti sovitusrauhaa Israelille, kaikkien tuli paastota ja katua syntejään. Samalla tavalla niiden, jotka haluavat säilyttää nimensä elämän kirjassa, on nyt kaduttava vilpittömästi Jumalan edessä. Tarvitaan syvällistä itsetutkistelua. Kevytmielisyydestä on luovuttava. Vakava taistelu odottaa niitä, jotka haluavat voittaa pahat taipumuksensa. Kenestäkään ei saa löytyä "tahraa, rypyny tai virhettä" .36

Nimenomaan tänä aikana kannattaa jokaisen totella Vapahtajan kehoitusta: "Pitäkää varanne, olkaa valveilla, sillä te ette tiedä milloin se aika tulee. " 37

Kohtalon hetki

Armonaika päättyy vähän ennen kuin Herra ilmestyy taivaan pilvissä. Tuota aikaa silmällä pitäen Kristus

SUURI TAISTELU

sanoo: "Jumalaton eläköön yhä jumalattomasti, saastainen rypeköön saastassaan, vanhurskas harjoittakoon vanhurskautta ja pyhä edetköön pyhyiden tiellä. `Minä tulen pian, ja tullessani minä tuon jokaiselle palkan, maksan kullekin hänen tekojensa mukaan. "' 38

Ihmiset istuttavat ja rakentavat, syövät ja juovat tietämättöminä siitä, että lopullinen päätös on julistettu taivaan pyhäkössä. Kun Nooa meni arkkiin ennen vedenpaisumusta, Jumala sulki askin oven ja jätti jumalattomat ulkopuolelle; mutta seitsemän päivän ajan ihmiset jatkoivat huvittelevaa elämäänsä ja pilkkasivat varoituksia tuomiosta. "samoin käy, kun Ihmisen Poika tulee", sanoo Vapahtaja. 39 Hiljaa ja huomaamatta kuin varas keskiyöllä tulee hetki, jolloin jokaisen kohtalo on sinetöity: ' Valvokaa siis - - ettei hän tapaa teitä nukkumasta." 40

Vaarallinen on niiden tila, jotka kyllästyvät valvomaan ja kääntyvät maailman houkutuksiin. Liikemiehen syventyessä voitontavoitteluun, nautiskelijan uppoutuessa huvituksiin, muodin orjan järjestellessä hepeneitään - juuri silloin saattaa koko maailman tuomari julistaa tuomion: "Sinut on vaa'alla punnittu ja kevyeksi havaittu." 41

29. Pahuuden alkuperä

Monet näkevät pahan kammottavat seuraukset ja kysyvät, miten äärettömän viisas, voimakas ja rakastava jumala voi sallia sen olemassaolon. Epäilyyn taipuvat saavat tästä tekosyyin hylätä pyhän kirjan sanat. Perimätieto ja väärät tulkinnat ovat hämärtäneet Raamatun opetuksen Jumalan luonteesta, hänen hallituksensa luonteesta ja hänen suhtautumisestaan syntiin.

On mahdotonta selittää synnin alkuperää siten, että ilmoitettaisiin syy sen olemassaoloon. Synnin alkuperästä ja lopullisesta hävittämisestä voidaan kuitenkin tietää niin paljon, että Jumalan oikeudenmukaisuus ja hyvyys käy täysin ilmeiseksi. Jumala ei ole millään lailla vastuussa synnistä; kapinaan synnä ei ollut Jumalan armon mielivaltainen poisvetäminen tai hänen hallintonsa puutteellisuus. Synti on tunkeilija, jonka olemassaoloa ei voi selittää. Sen selittäminen on sen puolustamista. Jos sille löytyisi puolustus, se lakkaisi olemasta syntiä. Jumalan hallinnon perustuksena on rakkauden laki, ja synti on tätä lakia vastustavan periaatteen ilmaus.

Ennen pahan ilmaantumista koko maailmankaikkeudessa vallitsi rauha ja ilo. Rakkaus jumalaan oli korkein, rakkaus lähimmäiseen puolueeton. Kristus, Jumalan ainoa Poika, oli luontonsa, luonteensa ja päämääriensä puolesta yhtä ikuisen Isän kanssa ainoa olento, joka osallistui päätöksentekoon Jumalan kanssa. "Hänen välityksellään luotiin kaikki, kaikki mitä on taivaissa ja maan päällä." 1

Koska rakkauden laki oli Jumalan hallinnon perustus, kaikkien tuotujen onni riippui heidän

SUURI TAISTELU

mukautumisestaan sen vanhurskaksiin periaatteisiin. jumalaa ei miellytä väkinäinen kuuliaisuus, ja hän antaa kaikille tahdon vapauden, jotta he voisivat palvella häntä vapaaehtoisesti.

Mutta oli yksi, joka päätti käyttää tätä vapautta väärin. Synti sai alkunsa hänestä, jota jumala Kristuksen jälkeen eniten kunnioitti. Ennen lankeemustaan Lucifer* oli suojaavista kerubeista ensimmäinen, pyhä ja puhdas. "Näin sanoo Herra, jumala: - Sinä olit täydellisistä täydellisin, täynnä viisautta, itse kauneus. Olit Eedenissä, Jumalan puutarhassa, ja sinua koristivat kalliit kivet - - Kerubiksi minä sinut tein, sädehtiväksi vartijaengeliksi, sinä olit pyhällä vuorella, käyskentelit välkehtivien kivien keskellä. Moitteen sijaa ei sinussa ollut siitä päivästä, jona sinut loin, siihen päivään, jolloin lankesit pahaan. - - Kauneutesi houkutti sinut korskeuteen, loistosi sokaisemana haaskasit viisautesi. ”
"Teidät itseäsi jumalana. 2 "Etkö juuri sinä sydämessäsi sanonut: - - `minä nousen pilviä ylemmäksi, olen korottava itseni Korkeimman vertaiseksi. 3

Kadehtien kunniaa, jonka Isä oli antanut Pojalleen, tämä enkelien ruhtinas tavoitteli valtaa, joka kuului yksin Kristukselle. Eripuraisuus rikkoi nyt taivaallisen sopusoinnun. Itsensä korottaminen herätti pahoja aavistuksia niissä, joille Jumalan kunnia oli tärkein. Taivaan neuvosto vetosi Luciferiin. Jumalan Poika osoitti hänelle Luojan hyvyyden ja oikudenmukaisuuden sekä lain pyhän luonteen. Rikkomalla lain Lucifer häpäisisi Luojaansa ja saattaisi itsensä perikatoon. Mutta varoitus vain lisäsi vastustusta. Lucifer antoi Kristusta kohtaan tuntemansa kateuden päästä voitolle.

Lucifer = paholaisen latinankielinen nimitys `valon tuoja'. Tätä nimitystä on käytetty Kointähdestä eli Venuksesta. Paholaisen nimitykseksi se on tullut siitä syystä, että Jes. 14: 12:ssa nimitetään paholaista symboloivaa Baabelin kuningasta taivaasta pudonneeksi Kointähdeksi. Luuk. 10: 18 esittää Saatanan sinkoutuneen taivaasta kuin salama, - toim. huoma.

PAHUUDEN ALKUPERÄ

Ylpeys ruokki vallanhimoa. Luciferille osoitettu kunnioitus ei herättänyt hänessä kiitollisuutta Luojaa kohtaan. Hän halusi Jumalan vertaiseksi. Kuitenkin Jumalan Poika oli taivaan tunnustettu hallitsija, voimassa ja arvovallassa yhtä Isän kanssa. Kristus oli mukana kaikissa Jumalan neuvonpidoissa, mutta Lucifer ei saanut osallistua jumalalliseen päätöksentekoon. "Miksi Kristuksella tulisi olla ylivalta?" tämä mahtava enkeli kysyi. "Miksi häntä kunnioitetaan enemmän kuin Luciferia?"

Tyytymättömyyttä enkelien keskuudessa

Lucifer jätti paikkansa Jumalan edessä ja lähti lietsomaan tyytymättömyyttä enkelien keskuuteen. Todelliset tavoitteensa salaten ja teeskennellen kunnioitusta jumalaa kohtaan hän pyrki herättämään tyytymättömyyttä lakeihin, jotka hallitsivat taivaan olentoja, väittämällä niiden rajoittavan tarpeettomasti heidän toimintaansa. Hänen mielestään enkelien tulisi saada seurata omaa tahtoaan, koska heidän luontonsa oli pyhä. Jumala oli kohdellut häntä epäoikeudenmukaisesti antaessaan korkeimman kunnian Kristukselle. Hän väitti, että hän ei suinkaan pyrkinyt korottamaan itseään, vaan yritti hankkia kaikille taivaan asukkaille vapauden, jotta he pääsisivät korkeampaan olotilaan.

Jumala kärsi kauan Luciferia. Häntä ei poistettu korkeasta asemastaan vielä silloinkaan, kun hän ryhtyi esittämään valheellisia väitteitään enkeleille. Kerran toisensa jälkeen hänelle tarjottiin anteeksiantoa ehdolla, että hän katuisi ja alistuisi. Hänet yritettiin saada vakuuttuneeksi erehdyksestään keinoilla, jotka vain ääretön rakkaus saattoi keksiä. Koskaan ennen ei taivaassa ollut esiintynyt tyytymättömyyttä. Lucifer ei itsekään aluksi ymmärtänyt tunteidensa todellista luonnetta. Kun hänen tyytymättömyytensä osoitettiin

SUURI TAISTELU

aiheettomaksi, Lucifer vakuuttui, että Jumalan vaatimukset olivat oikeudenmukaisia ja että hänen tulisi tunnustaa tämä koko taivaan edessä. Jos hän olisi tehnyt sen, hän olisi voinut pelastaa itsensä ja paljon enkeleitä. Jos hän olisi halunnut palata jumalan luo ja tyytynyt hänelle osoitettuun asemaan, hän olisi saanut takaisin entisen asemansa. Mutta ylpeys esti häntä alistumasta. Hän väitti, ettei hänellä ollut mitään syytä katua, ja ryhtyi kaikkiin voimin suureen taisteluun Luojaansa vastaan.

Nyt Saatana teki kaikkensa pettääkseen enkelit ja saadakseen osakseen heidän myötätuntonsa. Hän väitti, että hänet oli tuomittu epäoikeudenmukaisesti ja että hänen vapauttaan oli rajoitettu. Kristuksen sanojen vääristelystä hän siirtyi avoimeen valheeseen syyttäen jumalan Poikaa yrityksestä nöyryyttää hänet taivaan asukkaiden edessä.

Kaikkia, joita hän ei kyennyt voittamaan puolelleen, hän syytti välinpitämättömiksi taivaallisten olentojen eduista. Hän ryhtyi panettelemaan Luojaa. Viekkailta todisteluillaan hän koetti saada enkelit epäilemään Jumalan tarkoituksia.

Yksinkertaisetkin asiat hän kietoi salaperäisyyden verhoon ja taitavalla vääristelyltä kyseenalaisti Jumalan selvimmätkin ilmoitukset. Hänen korkea asemansa lisäsi hänen väitteidensä tehoa, ja monet liittyivät hänen kapinaansa.

Tyytymättömyys kypsyy avoimeksi kapinaksi

Viisaudessaan Jumala salli Saatanan, jatkaa toimintaansa, kunnes tyytymättömyys kypsyy kapinaksi. Oli välttämätöntä antaa hänen suunnitelmiansa kehittyä niin pitkälle, että kaikki saattoivat nähdä niiden todellisen luonteen. Taivaalliset olennot rakastivat Luciferia, ja hänelle oli heihin suuri vaikutusvalta. Taivaan asukkaiden lisäksi Jumalan hallintopiiriin kuuluivat hänen luomiensa maailmojen asukkaat, ja Saatana ajatteli,

PAHUUDEN ALKUPERÄ

että jos hän saisi enkelit mukaan kapinaansa, hän saisi myös muut maailmat yhtymään siihen. Viisastelun ja petoksen avulla hän onnistui pettämään monia. Edes Jumalalle uskolliset enkelit eivät tajunneet täydellisesti hänen luonnettaan eivätkä nähneet, mihin hänen toimintansa johtaisi.

Saatanaa oli kunnioitettu niin paljon ja kaikki hänen tekonsa olivat olleet niin arvoituksellisia, että enkeleille oli vaikea paljastaa hänen toimintansa todellista luonnetta. Synnin perimmäinen pahuus tajuttaisiin vasta sitten, kun se olisi kehittynyt huippuunsa. Pyhät olennot eivät nähneet, mihin Jumalan lain syrjäyttäminen johtaisi. Aluksi Saatana väitti pyrkivänsä edistämään jumalan kunniaa ja taivaan kaikkien asukkaiden hyvinvointia.

Taistelussa syntiä vastaan jumala saattoi käyttää vain vanhurskautta ja totuutta. Saatana saattoi käyttää sellaista, mitä jumala ei voinut - imartelua ja petosta. Kaikkien on ymmärrettävä vallananastajan todellinen luonne. Hänelle täytyy antaa aikaa, jotta hänen pahat tekonsa paljastaisivat hänet.

Saatana syytti jumalaa epäsovusta, jonka hänen oma toimintansa oli aiheuttanut taivaassa. Hän pani kaiken pahan Jumalan hallinnon syyksi. Siksi oli välttämätöntä antaa hänen näyttää Jumalan lakiin ehdottamiensa muutosten seuraukset. Hänen omien tekojensa tuli tuomita hänet. Koko maailmankaikkeuden tuli nähdä pettäjän todelliset kasvot.

Ääretön viisaus ei hävittänyt Saatanaa vielä silloinkaan, kun hänet oli päätetty karkottaa taivaasta. Jumalan luotujen uskollisuuden tulee perustua varmuuteen hänen oikeudenmukaisuudestaan. Taivaan ja muiden maailmojen asukkaat eivät kyenneet käsittämään synnin seurauksia eivätkä olisi vielä silloin pystyneet näkemään Jumalan oikeudenmukaisuutta ja armoa Saatanan hävittämisessä. jos hänet olisi

SUURI TAISTELU

tuhottu välittömästi, he olisivat palvelleet jumalaa pelosta pikemmin kuin rakkaudesta. Pettäjän vaikutusta ei olisi saatu kokonaan hävitetyksi eikä kapinahenkeä kitketyksi juurineen. Maailmankaikkeuden ikuisiksi parhaaksi oli välttämätöntä antaa Saatanan toteuttaa täydellisemmin tarkoituksensa, jotta kaikki luodut olennot näkisivät hänen syytöksensä jumalan hallintoa vastaan oikeassa valossa.

Saatanan kapinan tuli todistaa maailmankaikkeudelle synnin kammottavista seurauksista. Hänen hallintonsa osoittaisi, mihin jumalan arvovalan syrjäyttäminen johtaa. Tämän hirvittävän kapinakokeilun historian tuli suojata kaikki pyhät, järjelliset olennot ikuisiksi ajoiksi synniltä ja sen rangaistukselta.

Kun ilmoitettiin, että vallananastaja kannattajineen jouduttaisiin karkottamaan taivaasta, kapinanjohtaja julisti röyhkeästi halveksivansa Luojan lakia. Hän leimasi jumalalliset asetukset vapautta rajoittaviksi ja ilmoitti tavoitteekseen lain poistamisen. Vapauduttuaan näistä rajoituksista taivaan asukkaat voisivat kohota korkeammalle olemassaolon tasolle.

Karkotus taivaasta

Saatana joukkoineen syytti kapinasta Kristusta; jos heitä ei olisi moitittu, he eivät olisi koskaan nousseet kapinaan. Itsepintaisesti ja uhmakkaasti kapinajohtaja ja hänen kannattajansa väittivät olevansa sortovallan viattomia uhreja. Lopulta heidät karkotettiin taivaasta. 4

Saatana lietsoo yhä kapinaa maan päällä tottelemattomuuden lasten välityksellä. Nämä vakuuttavat ihmisten tulevan vapaiksi rikkomalla jumalan lakia. Synnin nuhteleva herättää yhä vihaa. Saatana saa ihmiset pitämään itseään vanhurskaina ja etsimään muiden myötätuntoa synnilliselle elämälleen. Sen sijaan että korjaisivat virheensä he yllyttävät muut nuhtelijaa vastaan ikään kuin hän olisi syyllinen

PAHUUDEN ALKUPERÄ

heidän ongelmiinsa.

Esittämällä Jumalan luonteen samanlaisessa väärässä valossa kuin taivaassa Saatana sai hänet näyttämään julmalta tyrannilta ja houkutteli siten myös ihmisen syntiin. Hän väitti, että ihmisen lankeemus samoin kuin hänen oma kapinansa johtuivat Jumalan epäoikeudenmukaisista rajoituksista.

Karkottamalla Saatanan taivaasta jumala osoitti oikeudenmukaisuutensa ja kunniansa. Mutta kun ihminen teki syntiä, jumala ilmaisi rakkautensa antamalla ainoan Poikansa kuolla langenneen ihmiskunnan puolesta. Sovitus paljastaa Jumalan luonteen. Risti on voimakas todistus siitä, ettei syntiä voi lukea Jumalan hallinnon syyksi. Vapahtajan maallisen toiminnan aikana suuren pettäjän todelliset kasvot paljastuivat. Hänen herjaavan julkea vaatimuksensa, että Kristuksen tulisi osoittaa kunnioitusta hänelle, ja hellittämätön

vihamielisyytensä, jota hän osoitti ajaessaan häntä takaa paikasta paikkaan ja innoittaessaan papit ja kansan torjumaan hänen rakkautensa ja huutamaan: "Ristiinnaulitse! Ristiinnaulitse!" - kaikki tämä herätti maailmankaikkeudessa hämmästyttä ja suuttumusta. Pahuuden ruhtinas käytti kaiken voimansa ja oveluutensa tuhotakseen Jeesuksen. Ihmisten välityksellä Saatana täytti Vapahtajan elämän kärsimyksillä ja surulla. Kateuden, pahansuopuuden, vihan ja kostonhalun pidätetty tulva purkautui Golgatalla Jumalan Poikaa vastaan.

Nyt Saatanan syyllisyys oli kaikille ilmeinen. Hän oli paljastanut todellisen luonteensa. Saatanan valheelliset syytökset jumalaa vastaan näkyivät oikeassa valossa. Hän oli väittänyt, että Jumala pyrki vain korottamaan itseään vaatiessaan luomiltaan olennoilta kuuliaisuutta ja että samalla kun hän vaati kaikilta muilta itsensä kieltämistä, hän itse ei ollut valmis uhrautumaan. Nyt nähtiin, että maailmankaikkeuden hallitsija

SUURI TAISTELU

oli antanut suurimman uhrin, minkä rakkaus voi antaa, sillä "Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa." 5 Hävittääkseen synnin Kristus oli nöyryttänyt itsensä ja ollut kuuliainen kuolemaan saakka.

Vakuuttava todiste

Koko taivas näki Jumalan oikeudenmukaisuuden. Lucifer oli väittänyt, että syntinen ihmiskunta oli joutunut pelastuksen ulkopuolelle. Mutta lain määräämä rangaistus kohdistui häneen, joka oli Jumalan vertainen, ja ihminen oli vapaa ottamaan vastaan Kristuksen vanhurskauden sekä katumuksen ja nöyrytymisen avulla vapautumaan Saatanan vallasta.

Mutta Kristus ei tullut maan päälle kuolemaan vain ihmisen pelastuksen tähden. Hän tuli osoittamaan kaikille maailmoille, että Jumalan laki on muuttumaton. Kristuksen kuolema todistaa sen muuttumattomaksi ja osoittaa, että Jumalan hallinto perustuu oikeudenmukaisuuteen ja armoon.

Viimeisellä tuomiolla tullaan näkemään, ettei synnin olemassaololle ole syytä. Kun koko maan tuomari, kysyy Saatanalta: "Miksi olet kapinoinut minua vastaan?", pahan alkuunpanija ei voi puolustaa itseään.

Vapahtajan viimeinen huuto: "Se on täytetty" merkitsi kuolinkellojen soimista Saatanalle. Suuri taistelu oli silloin ratkaistu, pahan lopullinen hävittäminen varmistettu. "Katso, se päivä tulee liekehtivänä kuin tulinen uuni. Kaikki röyhkeät ja pahantekijät ovat silloin oljenkorsia. Se päivä tulee ja sytyttää ne liekkiin - sanoo Herra Sebaot - eikä niistä jää jäljelle juurta eikä vartta." 6

Ei enää koskaan tule ilmenemään pahuutta. Jumalan lakia tullaan kunnioittamaan vapauden lakina. Koetuksen kestänyt luomakunta ei enää koskaan käänny pois hänestä, jonka luonne on ilmaistu käsittämättömänä rikkautena ja äärettömänä viisautena.

30. Taistelu pimeyden ruhtinasta vastaan

"Ja minä panen vihan sinun ja naisen välille ja sinun sukusi ja hänen sukunsa välille: ihminen on iskevä sinun pääsi murskaksi, ja sinä olet iskevä häntä kantapäähän." 1 Tämä vihollisuus ei ole luonnollista. Kun ihminen rikkoi Jumalan lakia, hänen luontonsa muuttui pahaksi; se oli sopusoinnussa Saatanan kanssa. Langenneet enkelit ja jumalattomat ihmiset liittyivät epätoivoisina yhteen. Jos jumala ei olisi mennyt väliin, Saatana ja ihminen olisivat liittoutuneet taivasta vastaan ja koko ihmiskunta olisi ryhtynyt vastustamaan jumalaa.

Kun Saatana kuuli, että hänen ja vaimon välillä, hänen sukunsa ja vaimon suvun välillä, vallitsisi vihollisuus, hän tiesi ihmisen kykenevän jollain tavalla vastustamaan hänen voimaansa.

Kristus juurruttaa ihmiseen vihamielisyyden Saatanaa vastaan. Ilman hänen käännyttävää armoaan ja uudistavan voimaansa ihminen pysyisi Saatanan palveluksessa valmiina tottelemaan tämän käskyjä. Mutta sielun uusi periaate synnyttää taistelun; Kristuksen voima tekee ihmisen kykeneväksi vastustamaan tyrannia. Synnin inhoaminen osoittaa, että ihmistä ohjaa taivaallinen periaate. Kristuksen ja Saatanan välinen vihamielisyys paljastui hätkähdyttävällä tavalla siinä, miten maailma otti vastaan Jeesuksen. Kristuksen pyhyys ja puhtaus herätti jumalattomien vihan häntä kohtaan. Hänen uhrautuvainen elämänsä oli jatkuva moite ylpeille,

SUURI TAISTELU

aistillisille ihmisille. Saatana ja pahat enkelit liittyivät pahoihin ihmisiin taistelussa totuuden puolustajaa vastaan. Samaa vihamielisyyttä osoitetaan Kristuksen seuraajia kohtaan. Jokainen, joka vastustaa kiusausta, herättää Saatanan vihan. Kristus ja Saatana eivät voi olla sovussa. "Mutta vainon kohteeksi joutuvat kaikki ne, jotka haluavat elää hurskaasti Kristuksen Jeesuksen omina." 2 Saatanan asiamiehet yrittävät pettää Kristuksen seuraajia ja houkutella heidät puolelleen. He vääristelevät Raamattua saavuttaakseen päämääränsä. Sama henki, joka surmautti Kristuksen, yllyttää jumalattomia hävittämään hänen seuraajansa. Kaikki. tämä käy ilmi tuosta ensimmäisestä ennustuksesta: "ja minä panen vihan sinun ja naisen välille ja sinun sukusi ja hänen sukunsa välille."

Miksi. Saatana ei kohtaa voimakkaampaa vastustusta? Koska Kristuksen sotilailta puuttuu lähes kokonaan todellinen yhteys Kristukseen. Synti ei ole heille yhtä vastenmielistä kuin se oli heidän Mestarilleen. He eivät vastusta sitä määrätietoisesti. He ovat sokeita pimeyden ruhtinaan todelliselle luonteelle. Monet eivät tiedä, että heidän vastustajansa on suuri sotapäällikkö, joka taistelee Kristusta vastaan. Vieläpä evankeliumin julistajatkin sivuuttavat todisteet hänen toiminnastaan. He näyttävät unohtavan koko hänen olemassaolonsa.

Valpas vihollinen

Tämä valpas vihollinen ulottaa vaikutuksensa jokaiseen kotiin, jokaiselle kadulle, kirkkoihin, hallituksen kokouksiin, oikeusistuimiin. Kaikkialla hän hämmentää, pettää, eksyttää ja turmelee miehiä, naisia ja lapsia. Hän hajottaa perheitä, kylvää vihaa ja erimielisyyttä, yllyttää kapinaan ja murhaan. Ja maailma näyttää pitävän näitä asioita aivan kuin Jumalan

TAISTELU PIMEYDEN RUHTINASTA VASTAAN

määrääminä ja välttämättöminä. Kaikki, jotka eivät päättäväisesti seuraa Kristusta, ovat Saatanan palvelijoita. Kun kristityt valitsevat jumalattomien seuran, he asettuvat alttiiksi kiusaukselle. Saatana kätkeytyy näkyvistä ja vetää salaa verhon heidän silmilleen.

Mukautuminen maailman tapoihin vie seurakuntaa maailmaan päin; se ei koskaan käännä maailmaa Kristuksen puoleen. Läheinen tuttavuus synnin kanssa saa sen näyttämään vähemmän vastenmieliseltä. Kun me velvollisuuden tiellä joudumme koetukseen, voimme olla varmoja Jumalan suojeluksesta, mutta jos tahallisesti asetumme alttiiksi kiusaukselle, me lankeamme ennemmin tai myöhemmin.

Kiusaaja toimii usein menestyksekkäimmin niiden välityksellä, joita vähiten epäillään hänen asiamiehikseen. Kyvyt ja sivistys ovat Jumalan lahjoja, mutta kun ne vievät pois hänen luotaan, niistä tulee ansa. Moni sivistynyt ja miellyttävästi käyttäytyvä ihminen on vain hiottu ase Saatanan kädessä.

Älä koskaan unohda vuosisatojen takaa kaikuvaa innoitettua varoitusta: "Pitäkää mielenne valppaana ja valvokaa. Teidän vastustajanne Saatana kulkee ympäriinsä kuin ärjyvä leijona ja etsii, kenet voisi niellä." 3 "Pukekaa yllenne Jumalan taisteluvälineet, jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan." Suuri vihollisemme valmistautuu viimeiseen sotaretkeensä. Kaikki Jeesuksen seuraajat joutuvat taistelemaan tätä vihollista vastaan. Mitä enemmän kristitty on jumalallisen esikuvansa kaltainen, sitä varmemmin hän joutuu Saatanan hyökkäysten kohteeksi.

Saatana ahdisti Kristusta ankarilla ja kavalilla kiusauksilla, mutta hänen jokainen hyökkäyksensä torjuttiin. Näiden voittojen ansiosta mekin voimme voittaa. Kristus antaa voimaa kaikille, jotka pyytävät sitä. Saatana ei pysty voittamaan ketään ilman ihmisen

SUURI TAISTELU

omaa suostumusta. Kiusaaja ei pysty hallitsemaan ihmisen tahtoa eikä pakottamaan häntä syntiin. Hän voi aiheuttaa ahdistusta mutta ei tahrata ketään. Kristuksen voiton tulisi rohkaista hänen seuraajiaan taistelemaan rohkeasti syntiä ja Saatanaa vastaan.

31. Hyviä enkeleitä ja pahoja henkiä

Raamattu kertoo selvästi Jumalan enkelien ja pahojen henkien toiminnasta maailman historiassa. Monet pitävät autuuden perijöitä palvelemaan lähetettyjä pyhiä enkeleitä. 1 kuolleiden ihmisten henkinä. Mutta Raamattu todistaa, että ne eivät ole vainajien henkiä.

Enkelit olivat olemassa ennen ihmisen luomista, sillä kun maan perustukset laskettiin, "aamun tähdet riemuiten karkeloivat ja Jumalan pojat huusivat ääneen illoan". 2 Ihmisen lankeemuksen jälkeen, ennen kuin yksikään ihminen oli kuollut, lähetettiin enkeleitä vartioimaan elämän puuta. Enkelit ovat ihmistä korkeampia olentoja.

Profeetta sanoo: "Valtaistuimen, olentojen ja vanhinten ympärillä näin, suuren joukon enkeleitä ja kuulin heidän äänensä." 3 Kuningasten kuninkaan luona he palvelevat - nuo "voimalliset sankarit, jotka hänen sanansa kuulette ja hänen käskynsä täytätte", "tuhansittain enkeleitä". 4 Jumalan läheteinä he kiitävät edestakaisin "salamoiden lailla". 5 Vapahtajan haudalle ilmestynyt enkeli, "hohtava kuin salama", pelästytti vartijat niin, että nämä "kaatuivat maahan kuin kuolleet" 6. Kun Sanherib pilkkasi Jumalaa ja uhkasi Israelia, "Herran enkeli lähti yöllä liikkeelle ja löi assuralaisten leirissä kuolleeksi satakahdeksankymmentäviisituhatta miestä". 7

Enkeleitä on lähetetty armonviejinä Jumalan lasten luo: Abrahamin luo viemään siunauslupausta; Sodomaan pelastamaan Lootin; Elian luo, kun hän oli

HYVIÄ ENKELEITÄ JA PAHOJA HENKIÄ

näöntymäisillään nälkään erämaassa; Elisän luo tulisilla vaunuilla ja hevosilla, kun viholliset olivat piirittäneet hänet; Danielin luo, kun hänet oli heitetty leijonien luolaan; Pietarin luo, kun tämä oli kuolemaan tuomittuna Herodeksen vankilassa, vankien luo Eilippissä; Paavalin luo merelle myrskyisenä yönä; avaamaan Korneliuksen mielen evankeliumille; lähettämään. Pietarin viemään pelastussanomaa tuntemattomalle pakanalle. Näin pyhät enkelit ovat palvelleet Jumalan kansaa.

Suojelusenkelit

Jokaiselle Kristuksen seuraajalle on määrätty suojelusenkeli. "Herran enkeli on asettunut vartioon. Hän suojaa niitä, jotka palvelevat Herraa ja pelastaa heidät." 8 Puhuessaan häneen uskovista Vapahtaja sanoi: "Heidän enkelinsä saavat taivaissa joka hetki katsella minun taivaallisen Isäni kasvoja." 9 Pimeyden ruhtinaan väsymättömien hyökkäysten kohteeksi joutuva Jumalan kansa saa lupauksen enkelien jatkuvasta suojeluksesta.

Pahat henkiolennot luotiin alussa synnittömiksi ja luonnoltaan, voimallaan ja kirkkaudeltaan samanlaisiksi kuin ne pyhät olennot, jotka nyt ovat Jumalan lähettejä. Mutta langettuaan syntiin ne ryhtyivät toimimaan Jumalan häpäisemiseksi ja ihmiskunnan tuhoamiseksi. Osallisina Saatanan kapinaan ne taistelevat yhdessä Jumalan arvovaltaa vastaan.

Vanha testamentti mainitsee niiden olemassaolon, mutta hätkähdyttävimmällä tavalla pahan henget ilmaisivat voimansa Kristuksen ollessa maan päällä. Kristus oli tullut pelastamaan ihmiset, ja Saatana päätti pitää maailman hallinnassaan. Hän oli onnistunut vakiinnuttamaan epäjumalanpalveluksen kaikkialle paitsi Palestiinaan. Tuohon maahan, joka ainoana ei ollut kokonaan alistunut kiusaajan valtaan, Kristus

328

HYVIÄ ENKELEITÄ JA PAHOJA HENKIÄ

tuli ojentaen rakastavat kätensä ja tarjoten kaikille anteeksiantoa ja rauhaa hänessä. Pimeyden enkelit ymmärsivät, että jos Kristus onnistuisi tehtävässään, heidän valtansa päättyisi pian.

Uusi testamentti ilmoittaa selvästi, että demonit ovat pitäneet ihmisiä vallassaan. Tällaiset henkilöt eivät kärsineet yksinomaan luonnollisten syiden aiheuttamasta sairaudesta; Kristus oli selvillä pahojen henkien välittömästä läsnäolosta ja toiminnasta. Gadaran riivatut, nuo onnettomat raivohullut, vahingoittivat itseään ja olivat vaaraksi kaikille lähistön ihmisille. Heidän veriset, runnellut ruumiinsa ja sumentunut järkensä muodostivat näyn, joka miellytti pimeyden ruhtinasta. Yksi demoneista vastasi, kun Jeesus kysyi hänen nimeään: "Legioona, sillä meitä on monta." 10 Rooman armeijan legioonassa oli kolmestatuhannesta viiteentuhanteen miestä. Jeesuksen käskystä pahat henget poistuivat uhreistaan, jotka rauhoittuivat ja saivat takaisin järkensä. Mutta demonit ajoivat sikalauman mereen, ja Gadaran asukkaiden mielestä menetys oli suurempi kuin Kristuksen antama siunaus; siksi jumalallista parantajaa kehoitettiin poistumaan. 11 Panemalla heidän menetyksensä Jeesuksen syyksi Saatana herätti ihmisissä itsekästä pelkoa ja esti heitä kuuntelemasta hänen sanojaan.

Kristus antoi pahojen henkien tuhota siat nuhdellakseen siten juutalaisia, jotka kasvattivat näitä saastaisia eläimiä voiton tähden. Jos Kristus ei olisi estänyt demoneja, ne olisivat ajaneet mereen myös sikojen paimenet ja omistajat.

Tämä tapaus sallittiin myös siksi, että opetuslapset näkisivät Saatanan julmuuden sekä ihmisiä että eläimiä kohtaan eivätkä joutuisi hänen pettämikseen. Lisäksi Kristus tahtoi, että ihmiset näkisivät hänen pystyvän murtamaan Saatanan kahleet ja vapautta maan tämän vangit. Vaikka Jeesus itse poistui,

nuo

329

HYVIÄ ENKELEITÄ JA PAHOJA HENKIÄ
ihmeellisellä tavalla vapautetut jäivät kertomaan
hyväntekijänsä sääliväisyydestä.

Muitakin tapauksia mainitaan: Syyrian Foinikialaisen naisen tytär, jota paholainen, vaivasi ja jonka Jeesus vapautti sanallaan 12 ; nuorukainen, jonka henki paiskasi maahan 13 ; raivohullu, joka saastaisen hengen vaivaamana häiritsi sapatin rauhaa Kapernaumissa. 14 Vapahtaja paransi heidät kaikki. Kristus puhui demonille kuin älykkäälle olennolle ja käski sitä jättämään uhrinsa rauhaan. Ihmiset olivat ymmällä ja sanoivat toisilleen: ”Mitä tämä puhe oikein on? Hän käskee saastaisia henkiä vallalla ja voimalla, ja ne lähtevät tiehensä.” 15

Yliluonnollisia voimia saadakseen jotkut asettuivat vapaaehtoisesti alttiiksi saatanalliselle vaikutukselle. He eivät tietenkään taistelleet pahoja henkiä vastaan. Tähän ryhmään kuuluivat ne, joissa oli tietäjähenki - noidat Simon ja Elymas sekä orjatyttö, joka seurasi Paavalia ja Silasta Filippissä. 16

Suurimmassa vaarassa ovat ne, jotka kieltävät paholaisen ja hänen enkeliensä olemassaolon. Monet noudattavat heidän herättämiään mielijohteita vaikka luulevat seuraavansa omaa viisauttaan. Lähestyessämme ajan loppua, jolloin Saatana tulee pettämään ihmisiä erittäin tehokkaasti, hän levittää kaikkialle käsitystä, että häntä ei ole olemassa. Hänen tavoitteenaan on salata itsensä ja menettelytapansa.

Suuri pettäjä pelkää, että me opimme tuntemaan hänen juonensa. Todellisen luonteensa salatakseen hän on saanut ihmiset esittämään hänet huvittavana tai halveksittavana olentona. Hän on mielissään, kun hänet kuvataan naurettavaksi ja epämuotoiseksi, puoliksi eläimeksi ja puoliksi ihmiseksi. Hän nauttii kuullessaan nimeään käytettävän leikillisesti ja ivallisesti. Koska hän on naamioinut itsensä taitavasti, monet kysyvät: ”Onko sellainen olento todella olemassa?”

330

HYVIÄ ENKELEITÄ JA PAHOJA HENKIÄ

Koska Saatana pystyy helposti valvomaan niiden ajatuksia, jotka ovat tietämättömiä hänen toiminnastaan, Jumalan sana paljastaa meille hänen salaiset voimansa, jotta olisimme varuillamme.

Me voimme löytää suojan ja pelastuksen mahtavan Lunastajamme luota. Me suljemme huolellisesti talomme salvoilla ja lukoilla suojellaksemme omaisuuttamme ja elämäämme pahoilta ihmisiltä, mutta ajattelemme vain harvoin pahoja enkeleitä, joita vastaan emme kykene omin voimin puolustautumaan. Jos he saisivat luvan, he sumentaisivat järkemme, kiduttaisivat ruumistamme, tuhoisivat omaisuutemme ja elämämme. Mutta Kristuksen seuraajat ovat turvassa hänen suojeluksessaan. Mahtavia enkeleitä lähetetään puolustamaan heitä. Paholainen ei voi murtaa vartiota, jonka Jumala on asettanut kansansa ympärille.

32. Eksyttäjän ansat

Suuri taistelu Kristuksen ja Saatanan välillä päättyy pian, ja paholainen kaksinkertaistaa ponnistuksensa mitätöidäkseen Kristuksen työn ihmisen hyväksi. Hänen tavoitteenaan on pitää ihmiset pimeydessä ja katumattomuudessa, kunnes Vapahtajan välitystyö päättyy. Kun seurakunnissa vallitsee välinpitämättömyys, Saatana ei ole huolissaan. Mutta kun ihmiset kyselevät: "Mitä minun on tehtävä pelastuakseni?", hän on valmiina mitteleämään voimiaan Kristuksen kanssa ja vastustamaan Pyhän Hengen vaikutusta.

Kerran kun enkelit tulivat Herran eteen, Saatana tuli heidän mukanaan, ei kumartamaan ikuista kuningasta, vaan edistääkseen pahansuopia aikeitaan vanhurskaita vastaan. 1 Hän on paikalla, kun ihmiset kokoontuvat Jumalanpalvelukseen, ja pyrkii innokkaasti hallitsemaan heidän ajatuksiaan. Kun hän näkee Jumalan sanansaattajan tutkivan Raamattua, hän panee merkille saarnan aiheen. Sitten hän käyttää oveluuttaan ja älykkyytään estääkseen sanomaa koskettamasta niitä, joita hän juuri tuossa kysymyksessä pettää. Sitä, joka on kipeimmin varoituksen tarpeessa, vaaditaan osallistumaan johonkin liiketoimeen tai jokin muu seikka estää häntä kuolemasta sanaa.

Saatana näkee Herran palvelijoiden masentuvan pimeydestä, joka ympäröi ihmisiä. Hän kuulee heidän rukoilevan, että Jumalan armo ja voima murtaisi välinpitämättömyyden ja velttouden lumouksen. Silloin hän ryhtyy entistä innokkaammin houkuttelemaan ihmisiä ruokahalun tyydyttämiseen ja muihin

EKSYTTÄJÄN ANSAT

nautintoihin, niin että heidän omatuntonsa tylsistyy eivätkä he tajua asioita, jotka heidän olisi välttämätöntä oppia.

Saatana tietää voittavansa kaikki ne, jotka lyövät laimin rukouksen ja Raamatun tutkimisen. Siksi hän tekee kaikkensa kiinnittääkseen ihmisten huomion muihin asioihin. Hänen lähimmät apurinsa ovat aina työssä, kun Jumala toimii. He väittävät, että Kristuksen vilpittömimmät ja uhrautuvimmat palvelijat ovat harhaan johdettuja tai pettureita. Heidän tehtävänä on väaristellä jokaisen jalon teon vaikutinta, levittää huhuja ja herättää kokemattomissa epäluuloja. Mutta on helppo nähdä, kenen lapsia he ovat, kenen esimerkkiä he seuraavat ja kenen työtä he tekevät. "Hedelmistä te heidät tunnette." 2

Totuus pyhittää

Suuri pettäjä on kehittänyt useita harhaoppeja vastaamaan niiden mieltymyksiä, jotka hän haluaa johtaa tuhoon. Hänen tavoitteenaan on tuoda seurakuntaan vilpillisiä, uudestisyntymättömiä ihmisiä, jotka edistävät epäilyjä ja epäuskoa. Monet, joilta puuttuu todellinen usko Jumalaan, mukautuvat joihinkin totuuden periaatteisiin, ja heitä pidetään kristittyinä. Siten he voivat tuoda seurakuntaan väärinä oppeja raamatullisina totuuksina. Saatana tietää, että rakkaudessa vastaanotettu totuus pyhittää ihmisen. Siksi hän yrittää korvata sen väärillä teorioilla, taruilla, toisella evankeliumilla. Alusta pitäen Jumalan palvelijat ovat taistelleet väärinä opettajia vastaan, ei ainoastaan siksi, että nämä olivat turmeltuneita ihmisiä, vaan myös siksi, että he teroittivat ihmisten mieleen sielulle vaarallisia valheita. Ella, Jeremia ja Paavali vastustivat lujasti niitä, jotka käänsivät ihmiset pois Jumalan sanasta. Nämä pyhät totuuden puolustajat eivät suosineet sellaista vapaamielisyyttä, joka

SUURI TAISTELU

pitää oikeaa uskoa merkityksettömänä.

Kristillisessä maailmassa esiintyvien epämääräisten ja mielikuvituksellisten raamatunselitysten ja ristiriitaisten teorioiden avulla suuri vastustajamme pyrkii hämmentämään ihmiset. Kirkkojen epäsopu ja hajaannus johtuu suurelta osin siitä, että Raamattua vääristellään erilaisten suosikkiteorioiden tukemiseksi. Vääriä oppeja tukeakseen monet irrottavat raamatunpaikkoja asiayhteydestään ja todistavat väitteensä jakeen alkuosalla, vaikka loppuosa muuttaisi asian aivan päinvastaiseksi. Käärmeen oveluudella he linnoittautuvat irrallisten lainausten taakse ja puolustelevat niillä turmeltuneita himojaan. Toiset tarttuvat lukuihin ja vertauskuviin tulkiten ne omien mielijohteidensa valossa piittaamatta lainkaan Raamatun todistuksesta ja esittävät sitten päähänpistonsa Raamatun oppina.

Koko Raamattu oppaana

Aina kun Raamattua ryhdytään tutkimaan ilman rukoilevaa, oppivaista mieltä, selvimätkin kohdat ymmärretään väärin. Ihmisille on annettava koko Raamattu juuri sellaisena kuin se on.

Jumala antoi varman profeetallisen sanan; enkelit ja Kristus itse ilmoittivat Danielille ja Johannekselle, "mitä pian on tapahtuva". 3 Pelastustamme koskevia tärkeitä asioita ei ilmoitettu tavalla, joka hämmentäisi ja johtaisi vilpittömän totuuden etsijän harhaan. Jumalan sana on selkeä kaikille, jotka tutkivat sitä rukoillen.

Vapautta vaatiessaan ihmiset sokaistuvat vastustajan juonille. Hän onnistuu korvaamaan Raamatun ihmisten teorioilla; Jumalan laki syrjäytetään, ja kirkot ovat synnin orjuudessa vaikka väittävät olevansa vapaita.

Jumala on antanut tieteellisten keksintöjen

EKSYTTÄJÄN ANSAT

valaista maailmaa. Mutta lahjakkaimmatkin tutkijat menevät harhaan yrityksissään tutkia tieteen ja Jumalan ilmoituksen välisiä suhteita, jos Jumalan sana ei ohjaa heitä.

Inhimillinen tieto on epätäydellistä; siksi monet eivät saa tieteellisiä käsityksiään sopusointuun Raamatun kanssa. Monet hyväksyvät pelkät teoriat tieteellisiksi tosiasioiksi ja luulevat, että Jumalan sanaa on koeteltava sillä mitalla, jota "tiedon nimellä kulkeva valhetieto" 4 antaa. Koska he eivät pysty selittämään Luojaa ja hänen toimintaansa luonnonlaeilla, he leimaavat Raamatun historian epäluotettavaksi. Ne, jotka epäilevät Vanhaa ja Uutta testamenttia, menevät usein askelen pitemmälle ja epäilevät Jumalan olemassaoloa. Hylättyään ankkurinsa he ajautuvat epäuskon karikkoon.

Saatanan petollisuuden mestarinäyte on, että hän johtaa ihmiset esittämään arveluja asioista, joita Jumala ei ole ilmoittanut. Lucifer tuli tyytymättömäksi, koska hänelle ei uskottu Jumalan suunnitelmien kaikkia salaisuuksia, ja saamiinsa tietoihin hän taas suhtautui välinpitämättömästi. Nyt hän yrittää täyttää ihmiset samalla hengellä ja johtaa heidätkin väheksymään Jumalan selviä käskyjä.

Totuus herättää vastenmielisyyttä

Mitä vähemmän hengellisyttä ja uhrautumista opit vaativat, sitä innokkaammin ne otetaan vastaan. Saatana on valmis tyydyttämään sydämen toiveet ja uskottelee valheen totuudeksi. Näin paavikunta sai ihmiset valtaansa. Ja hylätessään totuuden, koska se tuo mukanaan ristin, protestantit kulkevat samaa tietä. Kaikki, jotka mukavuudenhalusta välttävät erimielisyyksiä maailman kanssa, joutuvat tuhoisien harhaoppien uhreiksi.⁵ Se, joka kauhistuu yhtä harhakäsitystä, voi halukkaasti ottaa vastaan toisen. "Siksi Jumala lähettää

SUURI TAISTELU

rajun eksytyksen, jotta he uskoisivat valheeseen, ja niin saavat tuomionsa kaikki ne, jotka eivät ole uskoneet totuuteen vaan ovat valinneet vääryyden." 6

Vaarallisia erehdyksiä

Suuren pettäjän menestyksekkäimpiä petoksia ovat spiritualismin. valheelliset ihmeet. Kun ihmiset hylkäävät totuuden, he joutuvat petoksen uhreiksi.

Toinen erehdys on se oppi, joka kieltää Kristuksen jumaluuden ja väittää, ettei hän ollut olemassa ennen tuloaan tähän maailmaan. Tämä teoria on ristiriidassa niiden Vapahtajamme lausuntojen kanssa, jotka, koskevat hänen suhdettaan Isään ja hänen ennaltaoloaan. Se tuhoaa uskon Raamattuun Jumalan ilmoituksena. Jos ihmiset hylkäävät Raamatun todistuksen Kristuksen jumaluudesta, heidän kanssaan ei kannata väitellä; sitovimmatkaan todisteet eivät saa heitä vakuuttuneiksi. Niillä, jotka ovat tämän harhaluulon vallassa, ei voi olla oikeaa käsitystä Kristuksesta ja Jumalan suunnitelmasta ihmisen pelastamiseksi.

Väärässä ovat myös ne, jotka kieltävät Saatanan henkilökohtaisen olemassaolon ja uskovat Raamatun vain käyttävän tuota nimeä ihmisten pahoista ajatuksista ja haluista.

Oppi siitä, että Kristuksen toinen tuleminen tarkoittaa vain hänen tuloaan jokaisen yksilön luo kuolemassa, kääntää ihmisten ajatukset pois hänen persoonallisesta tulostaan taivaan pilvissä. Näin Saatana on sanonut: "Hän on sisällä talossa" 7, ja monet ovat joutuneet kadotukseen hyväksytyään tämän petoksen. Tiedemiehet väittävät, ettei rukoukseen voi tulla todellista vastausta; se merkitsisi luonnonlakien rikkomista - ihmettä, eikä ihmeitä tapahdu. Heidän mukaansa maailmankaikkeutta hallitsevat pysyvät lait, eikä Jumala itse tee mitään vastoin näitä lakeja. Näin he esittävät Jumalan omien lakiensa sitomaksi - ikään

EKSYTTÄJÄN ANSAT

kuin Jumalalliset lait voisivat rajoittaa Jumalan vapautta.

Eivätkö Kristus ja hänen opetuslapsensa tehneet ihmeitä? Vapahtaja on yhtä halukas kuulemaan uskon rukouksia nyt kuin vaeltaessaan näkyvästi ihmisten keskellä. Luonnollinen vaikuttaa yhdessä yliluonnollisen kanssa. Jumalan suunnitelmaan kuuluu antaa vastauksena uskon rukoukseen sellaista, mitä hän ei antaisi jos emme pyytäisi sitä.

Sanan rajapyykit

Kirkkojen väärät opit siirtävät Jumalan sanan asettamia rajapyykkejä. Harvat tyytyvät hylkäämään vain yhden opin. Useimmat syrjäyttävät totuuden periaatteen toisensa jälkeen, kunnes heistä tulee epäuskoisia.

Yleiset teologiset harhaopit ovat ajaneet monet epäilykseen. Heidän on mahdotonta uskoa oppeja, jotka loukkaavat heidän oikeuden, säälin ja hyvyyden tuntoa. Koska ne esitetään Raamatun oppeina, he kieltäytyvät tunnustamasta Raamattua Jumalan sanaksi.

Jumalan sanaan suhtaudutaan epäluuloisesti, koska se tuomitsee synnin. Ne, jotka eivät halua totella, yrittävät kumota sen arvoallan. Monet kääntävät selkensä uskolle puolustaakseen velvollisuutensa laiminlyömistä. Toiset taas ovat liian mukavuudenhaluisia tehdäkseen mitään, mikä vaatii uhrauksia, ja koettavat saada viisaan maineen arvostelemalla Raamattua.

Monet pitävät epäuskoa, epäilyä ja kristinuskon vastaisuutta hyveenä. Mutta vilpittömältä vaikuttavan ulkokuoren alta löytyy itseluottamusta ja ylpeyttä. Monet nauttivat löytäessään Raamatusta sellaista, mikä hämmentää muita. Jotkut ryhtyvät esittämään kritiikkiä pelkästä väittelynhalusta, mutta ilmaistuaan julkisesti epäuskoa he päätyvät lopulta Jumalattomien riveihin.

SUURI TAISTELU

Riittävästi todisteita

Jumala on antanut sanassaan riittävästi todisteita sen Jumalallisesta luonteesta. Ihmisen rajallinen äly ei, kuitenkaan pysty täysin ymmärtämään Jumalan tarkoituksia. "Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja jäljittämättömät hänen tiensä!" 8 Voimme nähdä rajattoman rakkauden ja armon liittyneinä äärettömään voimaan. Meidän taivaallinen Isämme ilmoittaa meille suunnitelmistaan niin paljon kuin meidän on hyvä tietää; tuntemattoman edessä meidän on luotettava käteen, joka on kaikkivoipa, sydämeen, joka on täynnä rakkautta.

Jumala ei koskaan poista kaikkia epäuskon aiheita. Kaikki, jotka tahtovat epäillä, saavat siihen mahdollisuuden. Ne, jotka kieltäytyvät tottelemasta kunnes kaikki vastaväitteet on kumottu, eivät koskaan tule valoon. Uudistumaton sydän suhtautuu Jumalaan vihamielisesti. Mutta uskon herättää Pyhä Henki, ja se pysyy elinvoimaisena vain kun sitä vaalitaan. Kukaan ei tule vahvaksi uskossa ilman määrätietoista pyrkimystä. Jos ihmiset antavat sijaa epäilyille, he huomaavat niiden vahvistuvan jatkuvasti.

Mutta ne, jotka epäilevät eivätkä luota Jumalan armoon, häpäisevät Kristuksen. He ovat hedelmättömiä puita, jotka pimittävät auringonvalon muilta kasveilta, niin että ne kuihtuvat ja kuolevat kylmässä varjossa. Näiden henkilöiden elämäntyö tulee todistamaan jatkuvasti heitä vastaan. Jos ihminen haluaa vilpittömästi vapautua epäilyistä, siihen on vain yksi keino. Hänen on lakattava epäilemästä sitä, mitä ei ymmärrä, ja seurattava saamaansa valoa. Silloin hänelle annetaan lisää valoa.

Saatana osaa esittää totuudesta niin aidontuntuisen väärennöksen, että ne, jotka haluavat tulla petetyiksi ja vältellä totuuden vaatimia uhrauksia tulevat petetyiksi. Mutta hän ei pysty pitämään vallassaan

EKSYTTÄJÄN ANSAT

sitä, joka vilpittömästi, mihin hintaan hyvänsä, haluaa tietää totuuden. Kristus on totuus ja "valo, joka valaisee jokaisen ihmisen". "Joka tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta vai puhunko omiani." 9

Herra sallii lastensa joutua kiusauksen tulikokeeseen, ei siksi että hän nauttisi heidän ahdingostaan, vaan siksi että se on välttämätöntä heidän lopullisen voittonsa kannalta. Hän ei voi oman kunniansa vuoksi suojata heitä kiusauksilta, sillä koettelemusten tarkoituksena on valmistaa heidät vastustamaan kaikkia pahan houkutuksia. Eivät Jumalattomat ihmiset eivätkä paholaiset voi riistää Jumalan lapsilta hänen läsnäoloaan, jos he tunnustavat ja hylkäävät syntinsä ja vetoavat hänen lupauksiinsa. Jokainen kiusaus, olipa se julkinen tai yksityinen, voidaan menestyksellisesti torjua, "ei väellä eikä voimalla, vaan minun hengelläni, sanoo Herra Sebaot".10

"Kuka voi tehdä teille pahaa, jos te kiihkeästi pyritte tekemään hyvää?" 11 Saatana tietää kyllä, että heikoinkin Kristukseen turvaava ihminen voittaa pimeyden joukot. Siksi hän yrittää houkutella ristin soturit pois lujasta linnoituksestaan samalla kun hän itse on väijyksissä valmiina tuhoamaan kaikki, jotka uskaltavat hänen maaperälleen. Vain luottamalla Jumalaan ja noudattamalla hänen käskyjään olemme turvassa.

Ilman rukousta kukaan ei ole hetkeäkään turvassa. Pyydä Herralta viisautta ymmärtää hänen sanaansa. Saatana osaa lainata taitavasti. Raamattua ja tulkita sitä omalla tavallaan toivoen siten saavansa meidät kompastumaan. Meidän on luettava Raamattua nöyrällä mielellä. Samalla kun meidän on jatkuvasti varottava Saatanan juonia, meidän tulee aina rukoilla uskossa: ".Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen. 12

33. Mitä on haudan tuolla puolen?

Saatana, joka oli aloittanut kapinan taivaassa, halusi vetää maan asukkaat mukaan taisteluun Jumalaa vastaan. Aadam ja Eeva olivat olleet täysin onnellisia noudattaessaan Jumalan lakia, mikä kumosi Saatanan taivaassa esittämän väitteen Jumalan lain orjuuttavuudesta. Saatana päätti houkutella heidät syntiin saadakseen maailman hallintaansa ja perustaakseen tänne valtakuntansa vastustamaan Korkeimman hallitusta.

Aadamia ja Eevaa oli varoitettu tästä vaarallisesta vihollisesta, mutta hän toimi vaivihkaa ja salasi päämääränsä. Käyttäen välikappaleenaan käärmettä, joka silloin oli viehättävän näköinen eläin, hän sanoi Eevalle: "Onko jumala todella sanonut: `Te ette saa syödä mistään puutarhan puusta?'" Eeva uskaltautui keskustelemaan hänen kanssaan ja joutui hänen juoniensa uhriksi: "Nainen vastasi käärmeelle: `Kyllä me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä. Vain siitä puusta, joka on keskellä paratiisia, jumala on sanonut: ".Älkää syökö sen hedelmiä, älkää edes koskeko niihin, ettette kuolisi."" Silloin käärme sanoi naiselle: `Ei ette te kuole. Mutta jumala tietää, että niin pian kuin te syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte kaiken, sekä hyvän että pahan."1

Eeva myöntyi kiusaukseen, ja hänen vaikutuksestaan Aadatnkin lankesi syntiin. He uskoivat käärmettä ja luulivat Luojan rajoittavan heidän vapauttaan.

Mutta minkä merkityksen Aadam huomasi olevan sanoilla: "Sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman

MITÄ ON HAUDAN TUOLLA PUOLEN?

oma"? Kohosiko hän korkeampaan olotilaan? Aadam huomasi, ettei jumala ollut tarkoittanut tätä. Jumala selitti, että syntinsä vuoksi ihminen tulisi jälleen maaksi: "Maan tomua sinä olet, maan tomuun sinä palaat." 2 Saatanan sanat: "Teidän silmännen avautuvat" osoittautuivat tosiksi vain siinä mielessä, että he näkivät ielettömyytensä. He oppivat tuntemaan pahan ja joutuivat maistamaan rikkomuksen karvasta hedelmää.

Elämän puulla oli kyky tehdä elämä ikuiseksi. Aadamilla olisi aina ollut vapaa pääsy tämän puun luokse ja hän olisi elänyt ikuisesti, mutta kun hän teki syntiä, hänen pääsynsä puun luokse estettiin ja hän tuli kuoleman alaiseksi.

Kuolemattomuus menetettiin rikkomuksen vuoksi.

Langenneella ihmiskunnalla ei olisi ollut mitään toivoa, jos jumala ei olisi Poikansa uhrin perusteella palauttanut kuolemattomuutta heidän ulottuvilleen. "Kuolema on saavuttaztiut kaikki ihmiset, koska kaikki ovat tehneet syntiä"

3, mutta Kristus on "tuonut valoon elämän ja katoamattomuuden lähettämällä maailmaan evankeliumin" 4.

Vain Kristuksen välityksellä voidaan saavuttaa kuolemattomuus. "Sillä, joka uskoo Poikaan, on ikuinen elämä, mutta joka ei tottele Poikaa, se ei pääse näkemään elämää." 5

Suuri valhe

Suuri pettäjä oli luvannut elämän tottelemattomuudessa.

Käärmeen julistus Eedenissä - "ette te kuole" - oli ensimmäinen saarna sielun kuolemattomuudesta. Vaikka tämä väite perustuu yksinomaan Saatanan arvovaltaan, sitä toistetaan saarnatuoleista, ja ihmiskunnann enemmistö hyväksyy sen yhtä halukkaasti kuin esivanhempamme. Jumala sanoo: "Sen, joka tekee syntiä, on kuoltava" 6, mutta nämä sanat tulkitaan seuraavasti: Se, joka tekee syntiä, ei kuole, vaan elää ikuisesti. jos ihminen olisi lankeemuksensa

SUURI TAISTELU

jälkeen päässyt esteettä elämän puulle, synti olisi ikuistettu. Mutta yksikään Aadamın suvun jäsen ei ole saanut syödä tuota elähdyttävää hedelmää. Siksi ei ole olemassa ainoatakaan kuolematonta syntistä.

Syntiinlankeemuksen jälkeen Saatana käski enkeleitään ruokkimaan uskoa ihmisen luontaiseen kuolemattomuuteen. Kun ihmiset oli saatu omaksumaan tämä väärä käsitys, heidät oli johdettava uskomaan, että syntiset eläisivät ikuisessa vaivassa. Nyt pimeyden ruhtinas kuvaa Jumalan kostonhimoiseksi tyranniksi, joka syöksee elvettiin kaikki, jotka eivät miellytä häntä, ja katsoo tyytyväisenä heidän piinaansa ikuisissa liekeissä. Näin pääpaholainen siirtää omat ominaisuutena ihmiskunnan hyväntekijälle. Julmuus on saatanallista. Jumala on rakkaus. Saatana on vihollinen, joka houkuttelee ihmisen syntiin ja sitten tuhoaa hänet jos voi. Millaisessa istiriidassa rakkaus, armo ja oikeudenmukaisuus ovatkaan sen opin kanssa, että jumalattomia kuolleita piinataan ikuisesti palavassa helvetissä ja että he lyhyen elämänsä aikana tehtyjen syntien vuoksi kärsivät kidutusta niin kauan kuin jumala elää!

Missä Jumalan sana näin opettaa? Onko luonnollisen inhimillisyyden tunteet vaihdettava epäinhimilliseen julmuuteen? Ei, tällaista ei opeteta Jumalan kirjassa. "Näin sanoo Herra jumala: Niin totta kuin elän, en minä tahdo, että jumalaton kuolee vaan että hän kääntyy teiltään ja saa elää. Kääntykää! Kääntykää pahoilta teiltänne! Miksi te kuolisitte, israelilaiset! "

Nauttiiko Jumala loputtoman kidutuksen katselemisesta? Tlo.itseeko hän kärsivien vaikerruksesta ja tuskanhuudoista? Voivatko nämä kammottavat äänet olla musiikkia ikuiselle Rakkaudelle? Miten kammottavaa jumalanpilkkua! Jumalan kunniaa ei lisätä pitkittämällä syntiä loputtomasti.

Yleinen harhaoppi

Harhaoppi ikuisesta piinasta on saanut aikaan paljon pahaa. Rakkauden ja hyvyyden kyllästämä Raamatun uskonto on synkenetty taikauskolla ja verhottu kauhulla. Saatana on antanut Jumalan luonteesta väärän kuvan. Armollista Luojaa pelätään, jopa vihataan. Saarnatuolista julistetut vastenmieliset käsitykset Jumalasta ovat levinneet yli koko maailman ja tehneet miljoonista ihmisistä epäilijöitä ja uskottomia.

Ikuinen piina on yksi niistä vääristä opeista, joista Babylonin vihan viini on muodostunut ja jolla se juottaa kaikki kansat. 8 Kristillisen kirkon sananjulistajat saivat tämän harhaoppi Roomasta samalla kun he saivat väärän sapatin. Jos me käännymme pois Jumalan sanasta ja hyväksymme vääriä oppeja siksi, että isämme opettivat niitä, me joudumme Babylonille julistetun tuomion alaisiksi; me juomme silloin hänen vihansa viiniä.

Monet ajautuvat päinvastaiseen erehdykseen. He näkevät, että Raamattu kuvaa Jumalan rakastavaksi ja sääliväksi olennoksi eivätkä voi uskoa hänen pakottavan luomiaan olentoja ikuisesti palavaan helvettiin. Koska he pitävät sielua luonnostaan kuolemattomana, he päättelevät koko ihmiskunnan pelastuvan. Näin syntinen voi elää itsekkäissä nautinnoissa Jumalan käskyistä piittaamatta ja silti päästä hänen suosioonsa. Tällainen oppi, joka käyttää väärin Jumalan armoa ja syrjäyttää hänen oikeudenmukaisuutensa, miellyttää turmeltunutta sydäntä.

Kaikki eivät pelastu

Ne, jotka uskovat kaikkien pelastuvan, vääristelevät Raamattua. Kristuksen palvelijoiksi tunnustavat papit toistavat käärmeen Eedenissä esittämän valheen: "Ei, ette te kuole." "Niin pian kuin te syötte siitä,

SUURI TAISTELU

teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte kaiken, sekä hyvän että pahan." He väittävät, että pahinkin syntinen - murhaaja, varas, vionrikkoja - astuu kuoleman jälkeen ikuiseen autuuteen. Todella miellyttävä satu, omiaan tyydyttämään turmeltunutta sydäntä!

Jos olisi totta, että kaikki menevät kuoleman hetkellä suoraan taivaaseen, saattaisimme hyvin pitää kuolemaa elämää parempana. Tämä uskomus on johtanut monet päättämään päivänsä. Vaikeuksien ja pettymysten lannistamasta voi tuntua helpolta katkaista elämän lanka ja leijua ikuisen maailman autuuteen.

Jumala on antanut sanassaan varman todistuksen siitä, että hän rankaisee lakinsa rikkojia. Onko hän liian armollinen pannakseen syntisen tuomion täytäntöön? Katso Golgatan ristiä. Jumalan Pojan kuolema todistaa, että "synnin palkka on kuolema"⁹ ja että jokaisesta Jumalan lain rikkomuksesta on saatava rangaistus. Synnitön Kristus tiili synniksi ihmisen tähden. Hän kantoi synnin syyllisyyden, häneltä Isä peitti kasvonsa, kunnes hänen sydämensä murtui ja elämänsä sammui - kaikki tämä siksi, että syntiset voisivat pelastua. Jokainen, joka kieltäytyy osallistumasta näin kalliiseen hintaan hankitusta sovituksista, joutuu itse kantamaan syntinsä syyllisyyden ja rangaistuksen.

Pelastuksen ehdot

"Minä annan lahjaksi vettä elämän veden lähteestä." Tämä lupaus koskee ainoastaan janoisia. "Tämä on voittajan palkinto. Minä olen hänen Jumalansa, ja hän on minun poikani." 10 Ehdot ovat selvät. Voidaksemme periä kaiken, meidän on voitettava synti. "Jumalattomalle ei käy hyvin."¹¹ Syntinen kartuttaa päälleen vihaa, ja se kohtaa hänet "vihan päivänä,

MITÄ ON HAUDAN TUOLLA PUOLEN?

jolloin Jumalan oikeudenmukainen tuomio tulee julki. Silloin jumala maksaa jokaiselle hänen tekojensa mukaan." "Tuska ja ahdistus tulee jokaisen osaksi, joka tekee pahaa." 12

"Tehän tiedätte hyvin, ettei kenelläkään siveettömällä eikä saastaisella ole osaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnasta, ei myöskään ahneella, sillä hän on epäjumalanpalvelija." 13 "Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa: he pääsevät syömään elämän puusta ja saavat mennä porteista sisälle kaupunkiin. Ulkopuolelle jäävät koirat ja noidat, irstailijat, murhaajat ja epäjumalien palvelijat ja kaikki, jotka rakastavat valhetta ja noudattavat Sitä." 14

Jumala on ilmoittanut, miten hän aikoo menetellä synnin suhteen. "Jumalattomista hän tekee lopun." "Pahantekijät tuhoutuvat kaikki tyynni, jumalattomia odottaa perikato." 15 Jumalan hallitus tukahduttaa kapinan, ja rangaistustuomiot ovat sopusoinnussa hänen armollisen ja hyväntahtoisen luonteensa kanssa.

Jumala ei pakota ihmisen tahtoa. Orjallinen kuuliaisuus ei miellytä häntä. Hän toivoo luomiensa olentojen rakastavan häntä, koska hän on rakastamisen arvoinen. Hän haluaa heidän tottelevan siksi, että he arvostavat hänen viisauttaan, oikeudenmukaisuuttaan ja hyvyyttään.

Jumalan hallinnon periaatteet ovat sopusoinnussa Vapahtajan käskyn kanssa: "Rakastakaa vihamiehiänne." 16 Jumala rankaisee jumalattomia maailmankaikkeuden parhaaksi ja myös heidän omaksi parhaakseen. Hän tekisi heidät onnellisiksi jos voisi. Hän ympäröi heidät rakkautensa osoituksilla ja tarjoaa heille jatkuvasti armoaan; mutta he halveksivat hänen rakkauttaan, tekevät tyhjäksi hänen lakinsa ja hylkäävät hänen armonsa. He ottavat jatkuvasti vastaan hänen lahjojaan ja häpäisevät samalla niiden

SUURI TAISTELU

antajan. Herra kärsii pitkään heidän pahuuttaan, mutta kahlehtiiko hän nämä kapinalliset rinnalleen, pakottaako hän heidät noudattamaan tahtoaan?

Sopimattomia taivaaseen

Ne, jotka ovat valinneet Saatanan johtajakseen, eivät ole valmiit astumaan Jumalan eteen. Ylpeys, petollisuus, hillittömyys ja julmuus ovat syöpyneet heidän luonteeseensa. Voivatko he päästä taivaaseen asumaan ikiajoiksi niiden kanssa, joita he ovat vihanneet maan päällä? Totuus ei ikinä ole valehtelijan mieleen; nöyryys ei tyydytä itserakasta; puhtaus ei kiinnosta turmeltunutta; pyyteetön rakkaus ei viehätä itsekästä. Mitä iloa taivas voisi tarjota niille, jotka ovat uppoutuneet omien etujen ajamiseen?

Voisivatko ne, joiden sydän vihaa Jumalaa, totuutta ja pyhyttä, yhtyä taivaan asukkaiden ylistyslauluihin? Heille myönnettiin vuosien koetusaika, mutta he eivät opetelleet rakastamaan puhtautta. He eivät koskaan oppineet taivaan kieltä. Nyt se on liian myöhäistä.

Elinikäinen kapinointi Jumalaa vastaan on tehnyt heidät sopimattomiksi taivaaseen. Siellä vallitseva puhtaus ja rauha olisi heille kidutusta; Jumalan kirkkaus olisi kuluttava tuli. He halusivat paeta tuosta pyhästä paikasta ja tuhoutua päästäkseen pois hänen luotaan, joka kuoli lunastaakseen heidät. Jumalattomat ovat itse sinetöineet kohtalonsa. He ovat vapaaehtoisesti sulkeneet itsensä taivaan ulkopuolelle, ja oikeudenmukainen ja armollinen jumala ottaa huomioon heidän valintansa. Niin kuin vedenpaisumuksenn vesi, niin myös. tuon suuren päivänn tuli julistaa, että jumalattomat ovat parantumattomia. Heidän tahtonsa on harjaantunut kapinointiin. Kun elämä päättyy, on liian myöhäistä kääntää ajatuksia synnistä kuuliaisuuteen, vihasta rakkauteen.

Synnin palkka

"Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Vanhurskaiden perintönä on elämä, mutta kuolema on jumalattomien osa. Ikuisen elämän vastakohtana on "toinen kuolema".¹⁷

Aadamin synnin seurauksena kuolema tuli koko ihmiskunnan osaksi. Kaikki menevät erotuksetta hautaan. Ja pelastussuunnitelman mukaisesti kaikki herätetään haudoistaan: "Jumala herättää kuolleista niin hurskaat kuin jumalattomat" ¹⁸Sillä niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi." ¹⁹ Ihmiset jaetaan kahteen luokkaan: "Kaikki, jotka lepäivät haudoissaan, kuulevat hänen äänensä. He nousevat haudoistaan - hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen, paha tehneet tuomion ylösnousemukseen."²⁰

Ensimmäinen ylösnousemus

Ne, jotka "on katsottu ylösnousemuksen arvoisiksi", pääsemään ensimmäiseen ylösnousemukseen, ovat "autuaita ja pyhiä". "Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa. " ²¹ Mutta niitä, jotka eivät ole katumuksen ja uskon perusteella saaneet anteeksi, odottaa "synnin palkka", rangaistus "tekojensa mukaan", joka päättyy toiseen kuolemaan. ²²

Koska Jumalan on mahdotonta pelastaa syntistä synneissään, hän riistää tältä olemassaolon, johon tämä rikostensa tähden on menettänyt oikeuden ja osoittautunut arvottomaksi. "Vielä hetki - ja jumalatonta ei enää ole! Sinä katsot hänen asuinpaikkaansa - se on tyhjä!" Hetkinen vielä, niin jumalatonta ei enää ole; kun hänen sijaansa katsot, on hän jo poissa." He ovat "ikään kuin niitä ei olisi koskaan ollut". ²³ Heillä ei ole enää toivoa, he vajoavat ikuisen unohdukseen.

SUURI TAISTELU

Näin tehdään synnistä loppu. "Sinä - - tuhosit jumalattomat, heidän nimensä sinä pyyhit pois ikiajoiksi. Viholliset on lyöty, murskattu ainaaksi." 24 Ilmestyskirjassa Johannes kuulee koko maailmankaikeuden ylistyslaulun, jota ei yksikään riitasointu häiritse. Silloin ei ole jäljellä ainoatakaan kadotettua, ikuisessa piinassa vääntelevää ihmistä, joka pilkkaisi Jumalaa. Helvetissä kituvien tuskanhuudot eivät sekoitu pelastettujen lauluihin.

Väärä käsitys ihmisen luontaisesta kuolemattomuudesta muodostaa perustan opille tietoisuudesta kuolemassa. Ikuisen piinan opin tavoin se on vastoin Raamattua, järkeä ja inhimillisiä tunteitamme.

Yleisen käsityksen mukaan pelastetut taivaassa ovat perillä kaikista maailman tapahtumista. Mutta voisivatko kuolleet olla onnellisia tietäessään millaisia vaikeuksia elävillä on, nähdessään heidät elämän surujen, pettymysten ja vastoinkäymisten kourissa? Ja miten vastenmielinen onkaan käsitys, että katumattoman sielu joutuu helvetin tuleen heti kun henki onlähtenyt ruumiista!

Mitä Raamattu sanoo? Ihminen ei ole tietoinen kuolemassa. "Hänen henkensä lähtee, hän tulee jälleen maaksi, ja sinä päivänä kaikki hänen hankkeensa raukeavat. " 25 "Elävät tietävät sen, että heidän on kuoltava, mutta kuolleet eivät tiedä mitään." "Heidän rakkautensa ja vihansa ja kiihkonsa on mennyt, eikä heillä enää koskaan ole osaa missään, mikä tapahtuu auringon alla." "Tuonelassa, jonne olet matkalla, ei ole tekoja, ei ajatuksia, ei tietoa, ei viisautta." 26 — "Ei tuonela sinua kiitä, eikä kuolema sinua ylistä! Ne, jotka syvyyteen joutuvat, eivät voi turvautua uskollisuuteesi. Elävät, elävät sinua ylistävät, niin kuin minä tänään ylistän!" 27 "Kuoltuaan ei kukaan sinua ylistä, ei kukaan kiitä sinua tuonelassa." 28'

Pietari vakuutti helluntaina, että Daavid "kuoli ja

MITÄ ON HAUDAN TUOLLA PUOLEN?

hänet haudattiin. Onhan hänen hautansa tänäkinn päivänä meidän nähtävissämme". "Ei Daavid itse noussut taivaisiin. " 29 Se tosiasia, että Daavid pysyy haudassa ylösousemukseen saakka, todistaa, etteivät vanhurskaat mene taivaaseen välittömästi kuolemansa jälkeen.

Paavali sanoi: "Ellei kuolleita herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty. Mutta ellei Kristusta ole herätetty, teidän uskonne on pohjaa vailla ja te olette yhä syntienne vallassa. Ja silloin nekin, jotka ovat nukkuneet pois Kristukseen uskoen, ovat joutuneet perikatoon. " 30 Jos vanhurskaat olisivat neljäntuhannen vuoden aikana menneet kuollessaan välittömästi taivaaseen, miten Paavali olisi voinut sanoa, että ilman ylösousemusta "nekin, jotka ovat nukkuneet pois Kristukseen uskoen, ovat joutuneet perikatoon"?

Lähtönsä edellä Jeesus ei sanonut opetuslapsilleen, että he tulisivat pian hänen luokseen. "Minä menen valmistamaan teille sijaa", hän sanoi, "mutta tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni".³¹ Ja Paavali kertoo, että "itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuulussa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa." Ja hän lisää: "Rohkaiskaa siis toisianne näillä sanoilla. "32 Herran tullessa haudan kahleet murretaan ja ne, jotka ovat "kuolleet Kristukseen uskovina" nousevat ikuiseen elämään.

Kaikki tuomitaan sen perusteella, mitä kirjoihin on kirjoitettu, ja palkitaan tekojensa mukaan. Tämä tuomio ei tapahdu ihmisen kuollessa. "Hän on näet määrännyt päivän, jona hän oikeudenmukaisesti tuomitsee koko maailman. " 33 "Katso, Herra tulee

SUURI TAISTELU

pyhiensä tuhatlukuisen joukon kanssa ja panee jokaisen tuomiolle."34

Mutta jos kuolleet ovat jo taivaan ilossa tai vääntelevät helvetin liekeissä, mihin silloin tarvitaan tulevaa tuomiota?

Tavalliset ihmiset voivat ymmärtää

Jumalan sanaa. Mutta kuka vilpityn henkilö voi pitää nykyistä teoriaa viisaana tai oikeudenmukaisena? Tullaanko

vanhurskaille sanomaan: "Hyvin tehty! Olet

hyvä ja luotettava palvelija. - - Tule herrasi ilojuhlaan!", kun

he ovat asuneet hänen luonaan jo pitkät ajat? Kutsutaanko

jumalattomat helvetistä kuulemaan

tuomarin päätöstä: "Menkää pois minun luotani, te kirotut, ikuisen tuleen" ?35

Teoria sielun kuolemattomuudesta oli yksi niistä vääristä opeista, jotka Rooma lainasi pakanuudesta. Martti Luther luki sen niiden "luonnottomien tarujen joukkoon, jotka muodostavat osan Rooman paavien käskykirjeiden tunkiosta".36 Raamattu opettaa kuolleiden nukkuvan ylösnousemukseen saakka.

Autuus lepo uupuneille vanhurskaille! Aika, oli se pitkä tai lyhyt, on heille vain tuokio. He nukkuvat; Jumalan pasuuna herättää heidät ihanaan kuolemattomuuteen. "Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina - - Mutta kun katoava pukeutuu katoamattomuuteen ja kuolevainen kuolemattomuuteen, silloin toteutuu kirjoitusten sana: - Kuolema on nielty ja voitto saatu".37

Kun heidät herätetään unestaan, heidän ajattelunsa alkaa siitä mihin se päättyi. Viimeinen aistimus oli kuoleman tuska; viimeinen ajatus joutuminen kuoleman valtaan. Kun he nousevat haudasta, heidän ensimmäinen iloinen ajatuksensa puhkeaa riemuhuudoksi: "Missä on voittosi, kuolema? Missä on pistimesi, kuolema?38

34. Keitä ovat spiritismin henget?

Luontaisen kuolemattomuuden oppi, joka lainattiin pakanallisesta filosofiasta ja suuren luopumuksen pimeydessä liitettiin kristilliseen uskoon, on syrjäyttänyt sen totuuden, että "kuolleet eivät tiedä mitään".¹ Monet uskovat, että kuolleiden henget ovat "palvelevia henkiä", jotka "lähetetään palvelemaan niitä, jotka saavat osakseen autuuden".²

Usko siihen, että kuolleiden henget palaavat palvelemaan eläviä, on valmistanut tietä nykyaikaiselle spiritismille*. Jos kuolleiden etuoikeutena on osallistua paljon suuremmasta tietomäärästä kuin ennen kuolemaansa, miksi he eivät palaishi maan päälle neuvomaan eläviä? Jos kuolleiden henget seuraavat ystäviään maan päällä, miksi ne eivät ottaishi heihin yhteyttä? Miten ne, jotka uskovat ihmisen tietoisuuteen kuolemassa, saattaisivat torjua kirkastettujen henkien välittämän "jumalallisen valon"? Tässä on pyhänä pidetty kanava, jonka välityksellä Saatana toimii. Langenneet enkelit esiintyvät henkimaailman sanansaattajina.

Pimeyden ruhtinas pystyy esittämään ihmisille heidän kuolleiden ystäviensä näköisiä hahmoja. Väärennös on täydellinen, ällistyttävän tarkka. Monet saavat lohtua käsityksestä, että heidän rakkaansa ovat taivaan ilossa. Vaaraa aavistamatta he kuuntelevat "eksyttäviä henkiä ja pahojen henkien opetuksia".³

Ne, jotka menivät hautaan valmistautumattomina, väittävät olevansa onnellisia ja korkeassa asemassa taivaassa. Joskus nämä petolliset henkimaailman vieraat antavat varoituksia, jotka osoittautuvat oikeiksi. Saavutettuaan näin ihmisten luottamuksen he esittävät oppeja, jotka kaivavat maata Raamatun alta. He esittävät joitakin totuuksia ja ennustavat joskus tulevia tapahtumia, mikä herättää luottamusta, ja niin heidän väärät opetuksensa hyväksytään. Jumalan laki syrjäytetään, ja armon Henkeä halveksitaan. Henget kieltävät Kristuksen jumaluuden ja alentavat Luojan samalle tasolle itsensä kanssa.

Vaikka on totta, että silmäkääntötemppeja on usein väitetty aidoiksi ilmestyksiksi, on myös esiintynyt huomattavia yliluonnollisen voiman ilmauksia pahojen enkelien suoranaisten toiminnan tuloksena. Monet luulevat, että spiritismi on pelkkää ihmisten huijausta. Mutta kohdatessaan, ilmiöitä, joita heidän on pakko pitää yliluonnollisina, he tulevat johdetuiksi harhaan ja hyväksyvät ne Jumalan suuren voiman ilmauksina.

Saatanan avulla faraon noidat jäljittelevät Jumalan tekoja.⁴ Paavali todistaa, että Kristuksen toista tuloa edeltävät samanlaiset Saatanan voiman ilmaukset. "Vääryyden ihminen tulee Saatanan vaikutuksesta suurella voimalla, tehden petollisia tunnustekoja ja ihmeitä. Hänen vääryytensä pettää ne, jotka joutuvat kadotukseen."⁵ Ja Johannes vakuuttaa: "Se tekee suuria tunnustekoja ja saa tulen lyömään taivaasta maahan ihmisten nähden. Niillä tunnusteoilla, joita sillä on valta tehdä ensimmäisen pedon nimissä, se johtaa harhaan kaikki maan asukkaat."⁶ Tässä ei puhuta väärennöksistä. Ihmiset johdetaan harhaan Saatanan asiamiesten tekemillä ihmeillä, ei silmäkääntötemppeilla.

Saatanan vaikutus älymystöön

Sivistyneille ja hienostuneille ihmisille pimeyden ruhtinas esittää spiritismin hienostuneemmassa ja älyllisemmässä muodossa. Hän vetoaa mielikuvitukseen kiehtovilla näyillä ja kaunopuheisilla rakkauden ja hyvyyden kuvauksille. Hän johtaa ihmiset ylpeilemään omasta viisaudestaan, niin että he sydämessään halveksivat ikuista Jumalaa.

Saatana pettää ihmisiä samalla tavalla kuin hän petti Eevan Eedenissä ruokkimalla itsekorotuksen halua. "Teistä tulee Jumalan kaltaisia", hän sanoo, "niin että tiedätte kaiken, sekä hyvän että pahan."7 Spiritismi opettaa, että "ihminen on edistyvä olento - - matkalla jumaluuteen". Ja edelleen: "Tuomio tulee olemaan oikea, koska se kohdistuu itseen - - Valtaistuin on sinussa itsessäsi." Ja eräs toinen väittää: 'Jokainen rehellinen ja moitteeton olento on Kristus.'

Näin Saatana on asettanut ihmisen syntisen luonnon tuomion ainoaksi mittapuuksi. Tämä on edistystä, mutta ei ylöspäin vaan alaspäin. Ihminen ei koskaan pysty ylittämään oman puhtautensa ja hyvyytensä tasoa. Jos oma minä on hänen suurin ihanteensa, hän ei koskaan pääse korkeammalle tasolle. Jumalan armo yksin pystyy korottamaan ihmisen. Omin voimin hän pystyy etenemään vain alaspäin.

Vetoomus nautinnonhaluisille

Itseään hemmotteleville, nautinnonhaluisille ja aistillisille ihmisille spiritismi esittäytyy vähemmän hienossa valepuvussa, sillä sen karkeammat muodot ovat sopusoinnussa heidän taipumustensa kanssa. Saatana panee merkille, mihin synteihin kukin on taipuvainen, ja järjestää sitten riittävästi tilaisuuksia halujen tyydyttämiseen. Hän viettelee ihmiset kohtuuttomuuteen, joka heikentää heidän fyysisiä, henkisiä ja

moraalisia voimiaan. Hän turmelee tuhansittain ihmisiä intohimojen tyydyttämisellä ja raaistaa koko heidän luontonsa. Henget täydentävät työn julistamalla, että "oikea tieto asettaa ihmisen kaikkien lakien yläpuolelle"; että "kaikki mikä on, on oikein"; että kaikki synnit - - ovat viattomia". Kun ihmiset näin uskovat, että halu on korkein laki, että vapaus on vastuuttomuutta, että ihminen on tilivelvollinen vain itselleen, kuka voi ihmetellä, että turmelusta esiintyy kaikkialla? Monet suostuvat halukkaasti intohimon houkutuksiin. Saatana vangitsee verkkoonsa tuhansia Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvia.

Mutta jumala on antanut riittävästi valoa ansan havaitsemiseksi. Itse spiritismin perustus on ristiriidassa Raamatun kanssa. Raamattu julistaa, että kuolleet eivät tiedä mitään, että heidän ajattelunsa on lakannut; heillä ei ole mitään osaa maan päällä elävien iloihin ja suruihin.

Lisäksi Jumala on kieltänyt yhteydenpidon vainajiksi tekeytyvien henkien, "vainajahenkien", kanssa, kuten näitä muista maailmoista tulleita vieraita kutsuttiin. Ne ovat Raamatun mukaan "pahoja henkiä".⁸ Niiden kanssa seurusteleminen oli kielletty kuolemanrangaistuksen uhalla.⁹ Mutta spiritismi on raivannut tiensä tiedepiireihin, valloittanut kirkkoja ja päässyt lakia säättävien elinten, vieläpä kuningasten hovien suosioon. Tämä valtava petos merkitsee muinoin kielletyn noituuden tulemistä uudessa valepuvussa.

Väittäessään, että ihmisistä jumalattomimmatkin ovat taivaassa, Saatana sanoo maailmalle: "Uskoittepa Jumalaan ja Raamattuun tai ette, eläkää niin kuin tahdotte; taivas on tuleva kotinne." Mutta Jumalan sana sanoo: "Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi! Pimeyden he kääntävät valoksi ja valon pimeydeksi."¹⁰

Raamatun jumalallinen alkuperä kielletään

Apostoleiksi tekeytyvät valehtelevat henget kumoavat kaikki mitä nämä kirjoittivat eläessään maan päällä. Saatana uskottelee maailmalle, että Raamattu on mielikuvituksen tuotetta, ihmiskunnan lapsuusaikaan sopinut kirja, joka nyt on julistettava vanhentuneeksi. Hän työntää syrjään kirjan, joka tulee tuomitsemaan hänet ja hänen seuraajansa; maailman Vapahtajan hän esittää tavalliseksi ihmiseksi. Henki-ilmestyksiin uskovat pyrkivät osoittamaan, ettei Vapahtajan elämässä ollut mitään yliluonnollista. He väittävät omien ihmetekojensa olevan paljon suurempia kuin Kristuksen teot.

Spiritismi on nyt pukeutumassa kristilliseen valepukuun. Nykyisessä muodossaan se on paljon vaarallisempi ja salakavalampi. Se tunnustaa hyväksyvänsä sekä Kristuksen että Raamatun. Mutta Raamattua tulkitaan tavalla, joka miellyttää uudistumatonta sydäntä. Rakkautta pidetään Jumalan tärkeimpänä ominaisuutena, mutta se alennetaan heikoksi tunteellisuudeksi. Jumalan tuomitseva asenne syntiin ja hänen pyhän lakinsa vaatimukset työnnetään syrjään. Tarut johtavat ihmiset hylkäämään Raamatun uskonsa perustuksena. Kristus kielletään yhtä määrätietoisesti kuin ennenkin, mutta petosta ei havaita.

Vain harvat tajuaavat spiritismin petollisuuden. Monet sekaantuvat siihen vain tyydyttääkseen uteliaisuuttaan. Ajatus henkien valtaan joutumisesta täyttäisi heidät kauhulla. Mutta he uskaltautuvat kielletylle maaperälle, ja vihollinen käyttää voimaansa heihin vastoin heidän tahtoaan. Kun he kerran ovat alistaneet mielensä hänen ohjaukseensa, he joutuvat hänen valtaansa. Vain Jumalan voima, vastauksena vilpittömään rukoukseen, voi vapauttaa nämä ihmiset.

Kaikki, jotka tahallaan hellivät tietoista syntiä, avaavat oven Saatanan kiusauksille. He erottavat

itsensä Jumalasta ja hänen enkeliensä suojeluksesta ja ovat ilman puolustusta.

"Te kuulette sanottavan: `Tiedustelkaa neuvoa vainajahengiltä, kysykää tietäjiltä, jotka supisevat ja mumisevat Mutta Jumalaltaanhan kansan on neuvonsa pyydettävä! Miksi sen pitäisi kysyä kuolleilta neuvoa elävien asiassa? Siis esiin todistekäärö, sinetöity opetus! Turhia sanoja puhuu tämä kansa, jolle päivä ei enää koita." 11

Jos ihmiset olisivat olleet halukkaita ottamaan vastaan totuuden ihmisen luonnosta ja kuolleiden tilasta, he näkisivät spiritismissä Saatanan voiman ja petolliset ihmeet. Mutta monet sulkevat silmänsä valolta, ja Saatanana virittää ansoja heidän polulleen. Koska he eivät "ole rakastaneet totuutta, joka olisi pelastanut heidät. Siksi Jumala lähettää rajun eksytyksen, jotta he uskoisivat valheeseen." 12

Spiritismin vastustajat hyökkäävät Saatanaa ja hänen enkeleitään vastaan. Saatanana ei anna tuumaakaan periksi paitsi taivaan sanansaattajien pakottaessa hänet siihen. Hän osaa lainata Raamatua ja vääristellä sen opetuksia. Niiden, jotka haluavat kestää tänä vaarallisena aikana, on ymmärrettävä itsenäisesti Raamatun todistukset.

Sukulaisiksi tai ystäviksi tekeytyvät pahat henget vetoavat myötätuntoomme ja tekevät ihmeitä. Meidän on vastustettava heitä Raamatun todistuksella, että kuolleet eivät tiedä mitään ja että kuolleiden hengiksi tekeytyvät ovat pahoja henkiä.

Kaikki, joiden usko ei perustu Jumalan sanaan, tulevat johdetuiksi harhaan ja voitetuiksi. Saatanan petokset tulevat vain lisääntymään. Mutta ne, jotka etsivät totuutta ja puhdistavat sielunsa kuuliaisuudessa, löytävät totuuden Jumalasta varman turvan. Vapahtaja lähettää mieluummin kaikki taivaan enkelit suojelemaan kansaansa kuin antaa yhdenkään

häneen uskovan tulla Saatanan voittamaksi. Ne, jotka lohduuttautuvat vakuuttamalla, ettei syntistä rangaista, ja hylkäävät totuudet, jotka taivas on antanut turvapaikaksi ahdistuksen aikana, uskovat Saatanan valheisiin ja spiritismin eksyttäviin väitteisiin.

Pilkkaajat ivaavat Raamatun ilmoitusta pelastussuunnitelmasta ja totuuden hylkääjää kohtaavasta rangaistuksesta. He teeskentelevät säälivänsä ihmisiä, jotka ovat niin ahdasnäköisiä, heikkoja ja taikauskoisia, että tottelevat Jumalan lain vaatimuksia. He ovat antautuneet kiusaajan valtaan niin täydellisesti, ovat häneen niin läheisessä yhteydessä, niin hänen henkensä kyllästävät, ettei heillä ole mitään halua vapautua hänen vallastaan.

Saatana laskee työnsä perustuksen vakuuttamalla Eevalle Eedenissä: "Ei, ette te kuole. Mutta Jumala tietää, että niin pian kuin syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte kaiken, sekä hyvän että pahan." 13

Mestarillisimman petoksensa hän suorittaa ajan lopussa. Profeetta sanoo: "Minä näin - - kolme saastaista henkeä, jotka olivat sammakon näköisiä. Ne ovat pahoja henkiä, jotka tekevät ihmeitä, ja ne lähtivät kokoamaan maanpiirin kaikki kuninkaat taisteluun, joka käydään Jumalan, Kaikkivaltiaan, suurena päivänä." 14

Tämän petoksen uhriksi joutuu koko maailma lukuunottamatta niitä, jotka varjeltuvat Jumalan voimasta uskomalla hänen sanaansa. Ihmiset tuuditetaan väärän turvallisuudentunteen valtaan, josta he heräävät vasta kun Jumalan viha vuodatetaan.

-
- Spiritistit käyttävät opistaan mielellään nimitystä 'spiritualismi', jolla kuitenkin on muita merkityksiä. - Toim. huom.

35. Omantunnonvapaus uhattuna

Protestantit suhtautuvat nyt paavinkirkkoon paljon suopeammin kuin aikaisempina vuosina. Niissä maissa, niissä katolisuus vaikutusvaltaansa lisätäkseen esiintyy sovinnollisesti, vahvistuu käsitys, että erot ratkaisevissa kysymyksissä ovat paljon pienemmät kuin on luultu ja että pienet myönnytykset protestanttien puolelta edistäisivät yhteisymmärrystä Rooman kanssa. Oli aika, jolloin protestantit opettivat lapsilleen, että sovinnon etsiminen Rooman kanssa oli uskottomuutta Jumalalle. Miten erilaisia ovatkaan ne mielipiteet, joita nyt esitetään!

Paavinvallan puolustajat väittävät, että Rooman kirkkoa on parjattu aiheettomasti, että on epäoikeudenmukaista tuomita nykyinen kirkko tietämättömyyden ja pimeyden aikakauden väärinkäytöksistä. He puolustelevat kirkon kammottavaa julmuutta vetoamalla ajan yleiseen raakuuteen.

Ovatko nämä henkilöt unohtaneet tämän vallan esittämän erehtymättömyysvaatimuksen? Rooma väittää, että "*kirkko ei ole koskaan erehtynyt eikä kirjoitusten mukaan voi koskaan erehtyä*".¹

Paavinkirkko ei tule koskaan luopumaan erehtymättömyysvaatimuksestaan. jos maallisten hallitusten asettamat rajoitukset poistettaisiin ja Rooma saisi entisen valtansa, tyrannius ja vainot alkaisivat nopeasti uudelleen.

On totta, että roomalaiskatolisessa kirkossa on

OMANTUNNONVAPAAUS UHATTUNA

todellisia kristittyjä. Tuhannet tuossa kirkossa palvelevat jumalaa sen valon mukaan, joka heillä on. Jumala katsoo sääliään lempeästi näitä ihmisiä, jotka on kasvatettu harhaan johtavaan ja epätyytyttävään uskoon. Hän antaa valonsäteiden tunkeutua pimeyteen, ja monet tulevat ottamaan paikkansa hänen kansansa parissa.

Mutta uskonnollisena järjestelmänä paavinvalta ei ole nyt sen paremmassa sopusoinnussa Kristuksen evankeliumin kanssa kuin historiansa varhaisempinakaan kausina. Rooman kirkko käyttää kaikkia keinoja saadakseen maailman uudelleen valvontaansa, aloittaakseen vainon ja kumotakseen kaikki protestantismin saavutukset. Katolisuus voittaa alaa kaikkialla. Katsokaa sen kirkkojen määrän lisääntymistä. Pankaa merkille sen suosittu yliopistot ja seminaarit, joissa monet protestantitkin opiskelevat. Katsokaa katolisten jumalanpalvelusmenojen lisääntymistä Englannissa ja lukuisia siirtymiä katolisten riveihin.

Kompromisseja ja myönnytyksiä

Protestantit ovat suhtautuneet paaviuteen suojeasti; he ovat tehneet kompromisseja ja myönnytyksiä, joita paaviuden kannattajat itsekään hämmästelevät. Ihmiset sulkevat silmänsä paavinvallan todelliselta luonteelta. Kansan on vastustettava tämän vaarallisen yhteiskunnallisen ja uskonnollisen vapauden vihollisen etenemistä.

Vaikka paavius perustuu petokseen, kyseessä ei ole karkea eikä kömpelö petos. Rooman kirkon jumalanpalvelus on mitä vaikuttavin tilaisuus. Sen loisto ja juhlalliset rituaalit kiehtovat ihmisiä sekä vaijentavat järjen ja omantunnon äänen. Silmät ihastuvat. Suurenmoiset kirkot, vaikuttavat kulkueet, kultaiset alttarit, jalokivin koristellut pyhäinjäännöslippaat, hienot maalaukset ja upeat veistokset vetoavat kauneuden

SUURI TAISTELU

kaipuuseen. Musiikki on verratonta. Syvä-äänisten urkujen täyteläiset sävelet sekoittuvat kuoron soinnukkaaseen lauluun, joka kaikuu mahtavien tuomiokirkkojen korkeissa holveissa ja pylväskäytävissä herättäen kuulijassa syvää kunnioitusta.

Tämä ulkonainen loisto ja nämä juhlamenot eivät tyydytä katuvan sielun kaipuuta. Kristuksen uskonto ei tarvitse tällaisia viehätykskeinoja. Ristiltä loistava valo näyttää niin puhtaalta ja ihastuttavalta, että mitkään ulkonaiset koristukset eivät voi lisätä sen todellista arvoa.

Saatana hyödyntää usein ihmisten kehittynyttä taiteellista tajua ja hienostunutta makua saadakseen heidät unohtamaan sielun todelliset tarpeet ja elämään yksin tälle maailmalle.

Katolisen jumalanpalveluksen loistolla ja juhlamenoilla on kiehtova ja lumoava vaikutus, joka johtaa monet harhaan. He alkavat pitää Rooman kirkkoa taivaan porttina. Vain ne, jotka seisovat vakaasti totuuden perustuksella ja joiden sydän on Jumalan Hengen uudistama, pystyvät vastustamaan sen vaikutusta. Useimmat kaipaavat uskontoa, jossa on jumalisuuden ulkokuori ilman voimaa.

Kun kirkko väittää olevansa oikeutettu antamaan anteeksi syntejä, paavinuskoiset luulevat saavansa tehdä vapaasti syntiä, ja myös rippijärjestelmä on omiaan rohkaisemaan pahaan. Se, joka polvistuu syntisen ihmisen edessä ja tunnustaa hänelle sydämensä salaiset ajatukset, häpäisee sielunsa. Kun hän kertoo elämänsä synnit papille - erehtyvälle kuolevaiselle hänen ihanteensa laskee. Hän alkaa pitää Jumalaa syntisen ihmisen kaltaisena, sillä pappi on Jumalan edustaja. Tämä alentava synnin tunnustaminen toiselle ihmiselle on salainen lähde, josta on virrannut maailmaan paljon paha. Mutta nautinnonhaluisesta ihmisestä on mukavampaa tunnustaa syntinsä toiselle

OMANTUNNONVAPAUS UHATTUNA

kuolevaiselle kuin avata sydän Jumalalle. Ihmisluonnolle on miellyttävämpää suorittaa katumusharjoituksia kuin luopua synnistä; on helpompi pukeutua säkkiin kuin naulita ristille lihan hienot.

Hämmästyttävää samankaltaisuutta

Kun juutalaiset Kristuksen ensimmäisen tulemisen aikana polkivat salaa Jumalan lakia, he olivat samalla ulkonaisesti tarkkoja sen määräysten noudattamisesta ja lisäsivät siihen omia vaatimuksiaan, mikä teki lainkuuliaisuuden raskaaksi. Samoin kuin juutalaiset väittivät kunnioittavansa lakia, sanovat paavilaiset kunnioittavansa ristiä.

He sijoittavat ristejä kirkkoihinsa, alttareihinsa ja vaatteisiinsa. Ristiä kunnioitetaan ulkonaisesti kaikkialla. Mutta Kristuksen opetukset haudataan järjettömien traditioiden ja ankarien vaatimusten alle. Tunnollisia ihmisiä pelotellaan Jumalan vihalla samalla kun monet kirkon arvohenkilöt elävät ylellisyydessä ja aistillisissa nautinnoissa.

Saatana pyrkii jatkuvasti esittämään väärin Jumalan luonteen, synnin luonnon ja suuren taistelun ydinkysymykset. Hänen viisastelunsa antaa ihmisille luvan tehdä syntiä. Samalla hän levittää väärää näkemyksiä Jumalasta, niin että he pelkäävät ja vihaavat häntä pikemmin kuin rakastavat. Väärät käsitykset Jumalan luonteesta johtivat pakanakansat pitämään ihmisuhreja välttämättöminä Jumalan suosion varmistamiseksi. Epäjumalanpalvelus eri muodoissaan on johtanut kammottaviin julmuuksiin.

Pakanuuden ja kristinuskon liitto

Roomalaiskatolinen kirkko, jossa pakanuus ja kristinuskko yhdistyvät ja joka pakanoiden tavoin on antanut Jumalan luonteesta väärän kuvan, on turvautunut aivan yhtä julmiin menetelmiin kuin pakanat. Ihmiset

SUURI TAISTELU

pakotettiin kidutusvälineillä hyväksymään sen opit. Kirkon arvohenkilöt pyrkivät kehittämään kidutusmenetelmiä, jotka tuottaisivat mahdollisimman suurta tuskaa lopettamatta kuitenkaan niiden elämää, jotka eivät alistaneet kirkon vaatimuksiin. Monessa tapauksessa kärsijät tervehtivät kuolemaa armollisena vapautuksena.

Omat kannattajansa Rooma piti kurissa ruoskalla, nälällä ja askeesilla. Taivaan suosion varmistamiseksi katuvan tuli katkaista siteet, jotka jumala oli solminut siunatakseen ja ilahduttaakseen ihmisen maallista vaellusta. Hautausmaat kätkevät miljoonia uhreja, jotka tuhlasivat elämänsä turhiin yrityksiin tukahduttaa Jumalalle vastenmielisinä kaikki lähimmäisiinsä kohdistuvat myötämieliset ajatukset ja tunteet.

Jumala ei pane kenenkään kannettavaksi näitä raskaita taakkoja. Kristus ei kehottanut ihmisiä sulkeutumaan luostareihin, jotta he tulisivat sopiviksi taivaaseen. Hän ei ole milloinkaan opettanut, että rakkaus olisi tukahdutettava.

Paavi väittää olevansa Kristuksen sijainen. Mutta sulkiko Kristus ihmisiä vankilaan, kun nämä eivät kunnioittaneet häntä taivaan kuninkaana? Tuomitsiko hän kuolemaan ne, jotka eivät ottaneet häntä vastaan?

Rooman kirkko näyttää nyt maailmalle ystävällisiä kasvoja ja peittää anteeksipyynnöillä kauheat julmuutensa. Se on pukeutunut kristillisyyden pukuun, mutta on pohjimmiltaan muuttumaton. Paavinvalta pitää yhä kiinni kaikista periaatteistaan ja pimeältä keskiajalta periytyvistä opeistaan. Protestanttien nyt kunnioittama paavinvalta on sama, joka hallitsi uskonpuhdistuksen aikana, jolloin Jumalan miehet ryhtyivät henkensä uhalla paljastamaan sen vääryyksiä.

Paavius on viimeisten aikojen luopumusta, kuten Raamattu on siitä ennustanut.² Kameleontin

OMANTUNNONVAPAUS UHATTUNA

vaihtelevan ulkoasun alle kätkeytyy muuttumatonta käärmeen myrkkyä. Onko tämä valta, jonka historia on vuosituhannen ajan kirjoitettu pyhien verellä, nyt tunnustettava osaksi Kristuksen seurakuntaa?

Muuttunut protestanttisuus

Protestanttisissa maissa on väitetty, että katolisuus eroaa nyt protestanttisuudesta vähemmän kuin ennen. Muutos on kyllä tapahtunut, mutta ei paavikunnassa. Katolisuus muistuttaa todella paljossa nykyistä protestantismia, koska protestanttisuus on suuresti rappeutunut sitten uskonpuhdistajien päivien.

Tavoitellessaan maailman suosiota protestanttiset kirkot ovat ryhtyneet uskomaan hyvää kaikesta pahasta, ja lopulta ne päätyvät uskomaan pahaa kaikesta hyvästä. Niiden nykyinen käyttäytyminen voidaan tulkita anteeksipyynnöksi Roomalle niiden rakkaudettomasta asenteesta ja uskonkiihkosta. Monet väittävät, että keskiajalla vallinnut älyllinen ja moraalinen pimeys edisti Rooman taikauskon ja sorron leviämistä ja että nykyajan korkeampi sivistys ja lisääntyvä vapaamielisyys uskonnollisissa kysymyksissä estävät suvaitsemattomuuden elpymisen. Ajatusta olojen muuttumisesta samanlaisiksi tänä valistuneena aikana pidetään naurettavana. Mutta on muistettava, että mitä suurempi annettu valo on, sitä suurempi on niiden pimeys, jotka sen hylkäävät.

Suuri henkinen pimeys edisti paavinvallan menestystä. Suuren älyllisen tiedon aika on sille yhtä suotuisa. Kun ihmiset menneinä aikoina eivät tunteneet totuutta, tuhannet joutuivat ansaan, koska he eivät nähneet eteensä levitettyä verkkoa. Myös nykyisessä sukupolvessa on monia, jotka eivät näe verkkoa vaan menevät siihen kuin sidotu in silmin. Kun ihmiset korottavat omat teoriansa Raamatun yläpuolelle, äly voi saada enemmän pahaa aikaan kuin

SUURI TAISTELU

tietämättömyys. Siksi nykyinen väärä tiede tulee valmistamaan tietä paaviuden hyväksymiselle yhtä tehokkaasti kuin tiedon pidättäminen pimeällä keskiajalla.

Sunnuntainvieto

Sunnuntain pyhittäminen on Rooman alulle panema tapa, jota se pitää arvovaltansa merkinä. Paavikunnan henki - mukautuminen maailman tapoihin, perimätiedon asettaminen Jumalan käskyjen yläpuolelle - on tunkeutumassa protestanttisiin kirkkoihin ja saane korottamaan sunnuntaita samalla tavalla kuin Rooman kirkko ennen niitä.

Kuninkaallisten julistusten, kirkolliskokousten ja maallisen vallan tuen avulla tämä pakanallinen juhlapäivä nousi kunnia- asemaan kristillisessä maailmassa. Konstantinuksen sunnuntailain säätäminen oli ensimmäinen julkinen toimi sunnuntainvieron vahvistamiseksi. Vaikka laki oli pohjimmiltaan pakanallinen, keisari saattoi sen voimaan nimellisen kristinuskoon kääntymisensä jälkeen.

Eusebios, ruhtinaiden suosiota tavoitteleva piispa ja Konstantinuksen hyvä ystävä, väitti Kristuksen siirtäneen sapatin sunnuntaille. Väitteen tueksi ei esitetty ainoatakaan raamatullista todistetta. Eusebios itse tunnusti vahingossa väitteensä vääräksi. "Kaiken", hän sanoo, "mitä piti tehdä sapatina, me olemme siirtäneet Herran päivälle.",³

Paavinvallan lujittuessa jatkettiin sunnuntain korottamista. Seitsemättä päivää pidettiin vielä jonkin aikaa sapatina, mutta muutos eteni vääjäämättä. Myöhemmin paavi määräsi, että seurakuntapappien tuli varoittaa sunnuntain rikkojia, jotta nämä eivät aiheuttaisi suurta onnettomuutta itselleen ja naapureilleen.

Kun kirkolliskokousten päätökset osoittautuivat riittämättömiksi, maallisia viranomaisia kehoitettiin

OMANTUNNONVAPAUS UHATTUNA

antamaan määräys, joka herättäisi ihmisissä pelkoa ja pakottaisi heidät pidättymään työstä sunnuntaina. Roomassa pidetyssä kirkolliskokouksessa vahvistettiin kaikki edelliset päätökset. Ne liitettiin kirkkolakiin, ja maalliset viranomaiset valvoivat niiden noudattamista.⁴

Raamatullisen tuen puuttuminen sunnuntainvietolta aiheutti kuitenkin yhä hämminkiä. Ihmiset kysyivät, millä oikeudella heidän opettajansa, auringonpäivää kunnioittaakseen, syrjäyttivät julistuksen: "Seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti." 5 Raamatullisten todisteiden puute täytyi korvata muilla keinoilla.

Eräs innokas sunnuntain kannattaja, joka kahdennentoista vuosisadan lopussa vieraili Englannin seurakunnissa, kohtasi vastustusta totuuden puolustajien taholta. Hänen yrityksensä jäi niin hedelmättömäksi, että hän poistui maasta joksikin aikaa. Palatessaan hän toi mukanaan asiakirjan, jota hän väitti Jumalan itsensä antamaksi; siinä oli kaivattu määräys sunnuntainvietosta ja kammottavia uhkauksia tottelemattomien pelottamiseksi. Tämä kallisarvoinen asiakirja oli nuuka pudonnut taivaasta ja löytynyt Golgatalta Pyhän Simeonin alttarilta. Itse asiassa se oli peräisin paavin palatsista Roomassa. Paavinvalta on kaikkina aikoina pitänyt petoksia ja väärennöksiä hyväksyttävänä menetelminä. (Katso liitettä sivulle 39, Väärennetyt asiakirjat.)

Mutta sunnuntain pyhyden vahvistamiseen tähtäävistä ponnisteluista huolimatta paavin kannattajat itse tunnustivat julkisesti sapatin jumalallisen arvoavallan. Kuudennellatoista vuosisadalla kirkolliskokous totesi: "Muistakoot kaikki kristityt, että Jumala pyhitti seitsemännen päivän eivätkä sitä ole hyväksyneet ja pitäneet pyhänä ainoastaan juutalaiset vaan kaikki muutkin, jotka sanovat palvelevansa jumalaa, vaikka

SUURI TAISTELU

me kristityt olemmekin vaihtaneet heidän sapattinsa Herran päivään." 6 Ne, jotka peukaloivat Jumalan lakia, eivät olleet tietämättömiä työnsä luonteesta.

Ankaria rangaistuksia

Hätkähdyttävän esimerkin, Rooman menettelytavoista tarjoaa pitkä ja verinen valdolaisiin kohdistunut vaino. (Osa heistä oli sapatinviettäjiä. Katso liitettä.) Erityisen merkittävä on Etiopian ja Abessinian kirkkojen historia. Pimeällä keskiajalla maailma unohti Keski-Afrikan kristityt, jotka saivat vuosisatojen ajan harjoittaa vapaasti uskontoaan. Lopulta Rooma sai tietää heidän olemassaolostaan, ja Abessinian keisari houkuteltiin tunnustamaan paavi Kristuksen sijaiseksi. Annettiin määräys, joka ankarien rangaistusten uhalla kielsi sapatinvieton.⁷ Mutta pian paavin hirmuvallasta tuli niin vastenmielinen taakka, että abessinialaiset päättivät vapautua siitä. Rooman kirkon kannattajat karkotettiin ja vanha usko palautettiin.

Samalla kun Afrikan seurakunnat kuuliaisina Jumalan käskylle pyhittivät seitsemännen päivän, ne pidättyivät työstä sunnuntaina katolisen kirkon tavan mukaisesti. Rooma polki Jumalan sapatia korottaakseen omaansa, mutta Afrikan seurakunnat, jotka olivat olleet piilossa lähes tuhat vuotta, eivät osallistuneet tästä luopumuksesta. Jouduttuaan Rooman vallan alle ne pakotettiin syrjäyttämään oikea sapatti ja korottamaan väärä. Mutta heti kun ne saivat takaisin itsenäisyytensä, ne alkoivat jälleen noudattaa sapattikäskyä. (Katso liitettä.)

Historia paljastaa selvästi Rooman vihamielisyyden oikeaa sapatia ja sen puolustajia kohtaan. Jumalan sana opettaa, että nämä tapahtumat tulevat toistumaan, kun katolilaiset ja protestantit liittoutuvat korottaakseen sunnuntaita.

OMANTUNNONVAPAUS UHATTUNA

Peto, jolla on karitsan sarvet Ilmestyskirjan 13. luvun ennustuksen mukaan peto, jolla on karitsan sarvet, "paneemaan ja sen asukkaat kumartamaan" paavinvaltaa, jota leopardin näköinen peto kuvaa. Lisäksi se yllyttää maan asukkaat "tekemään patsaan sen pedon kunniaksi" ja määrää kaikki, "pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat" ottamaan pedon merkin. 8 Peto, jolla on karitsan sarvet, kuvaa Yhdysvaltoja. Ennustus toteutuu, kun Yhdysvallat pakkokeinoin saattaa voimaan sunnuntainvieton, jota Rooma pitää ylivaltansa tunnustamisen merkinä.

"Minä näin, että yksi pedon päistä oli saanut surmaniskun mutta haava oli parantunut. Koko maailma ihmetteli petoa ja lähti seuraamaan sitä. "9 Kuolinhaava viittaa paavinvallan romahdukseen vuonna 1798. Tämän *jälkeen*, profeetta sanoo, että "haava oli parantunut" ja "koko maailma ihmetteli petoa ja lähti seuraamaan sitä". Paavali toteaa, että "laittomuus ihmishahmossa" jatkaa petollista toimintaansa ajan loppuun saakka. 10 "Kaikki maan asukkaat kumartavat sitä ~ kaikki ne, joiden nimi ei maailman luomisesta alkaen ole ollut kirjoitettuna teurastetun Karitsan elämäkirjaan." 11 Sunnuntaille osoitettu kunnioitus tulee tuomaan Roomalle kunniaa sekä vanhassa että uudessa maailmassa.

Yhdeksännentoista vuosisadan puolivälistä lähtien ennustuksen tutkijat ovat julistaneet tätä sanomaa maailmalle. Nyt näkyy, taiten nopeasti tilanne kehittyi kohti ennustuksen toteutumista. Paavillisten johtajien tavoin protestanttiset opettajat vakuuttavat sunnuntainvieton olevan jumalallista alkuperää mutta ovat yhtä kykenemättömiä esittämään asiasta raamatullisia todisteita. Vanhat väitteet siitä, että Jumalan tuomiot kohtaavat sunnuntai-sapatin rikkojia, tullaan toistamaan; jo nyt niitä on ruvettu korostamaan.

SUURI TAISTELU

Rooman kirkko on hämmästyttävän ovela. Se näkee niitä tulee tapahtumaan - että protestanttiset kirkot osoittavat sille kunnioitusta hyväksymällä väärän sapatin ja valmistautuvat tekemään sen vieton pakolliseksi samoilla keinoilla, joita se itse käytti menneinä aikoina. Ei ole vaikea arvata, miten mielellään se tulee protestanttien avuksi tässä asiassa.

Roomalaiskatolinen kirkko muodostaa valtavan yhtenäisen järjestön, jota paavinistuon hallitsee ja jonka miljoonilta ehtoollisvierailta vaaditaan ehdotonta uskollisuutta paaville, oli heidän kansallisuutensa tai maansa hallitusmuoto mikä hyvänsä. Vaikka he voivat vannoa uskollisuutta valtiolle, he ovat viime kädessä sitoutuneet tottelemaan Roomaa.

Historia todistaa Rooman taitavista ja hellittämättömistä yrityksistä puuttua kansakuntien asioihin ja ajaa omia etujaan ruhtinaiden ja kansojen hyvinvoinnista välittämättä. 12

Rooma kerskuu muuttumattomuudellaan. Protestantit eivät tiedä mitä tekevät, kun he aikovat hyväksyä Rooman avun sunnuntain korottamiseksi. Heidän ajaessaan omaa asiaansa Rooma pyrkii saarnaan takaisin entisen valta-asemansa. Jos maassa vakiinnutetaan periaate, että kirkko voi valvoa valtiovaltaa ja että uskonnollisten menojen noudattaminen voidaan tehdä pakolliseksi maallisten lakien avulla - lyhyesti, että kirkko ja valtio voivat hallita omaatuntoa, silloin Rooman voitto on varma.

Protestanttinen maailma huomaa Rooman todelliset aikeet vasta sitten, kun ansan välttäminen on liian myöhäistä.

Rooman kirkon valta lisääntyy vähitellen. Sen oppien vaikutus ulottuu lainsäädäntöelimiin, seurakuntiin ja ihmisten sydämiin. Se vahvistaa voimiaan voidakseen toteuttaa tavoitteensa, kun tulee otollinen aika iskeä. Silloin jokainen, joka uskoo ja noudattaa Jumalan sanaa, joutuu moitteen ja vainon kohteeksi.

36. Lähenevä taistelu

Siitä asti kun suuri taistelu alkoi taivaassa, Saatana on pyrkinyt kumoamaan Jumalan lain. Tapahtuipa tämä syrjäyttämällä koko laki tai hylkäämällä yksi sen käskyistä, lopputulos on sama. Se, joka "rikkoo sitä [lakia] yhdessä kohdassa", osoittaa halveksivansa koko lakia; hän "on syypää kaikilta kohdin".¹

Saatana on vääristellyt Raamatun opit, ja siksi monet ovat omaksuneet virheellisiä uskonkäsityksiä. Viimeinen suuri kamppailu totuuden ja valheen välillä käydään Jumalan laista, Raamatun sekä tarujen ja perimätiedon välillä. Raamattu on kaikkien ulottuvilla, mutta harvat hyväksyvät sen elämänsä ohjeeksi. Kirkossa monet kieltävät kristillisen uskon peruspilarit. Luominen, syntiinlankeemus, sovitus ja Jumalan laki hylätään joko kokonaan tai osaksi. Tuhannet pitävät ehdotonta luottamusta Raamattuun heikkouden merkinä.

Vääristä teorioista voi tehdä epäjumalan yhtä helposti kuin puusta tai kivistä. Esittämällä Jumalan väärässä valossa Saatana johtaa ihmiset muodostamaan hänen luonteestaan väärän käsityksen. Filosofinen epäjumala syrjäyttää valtaistuimelta Jumalan sellaisena kuin hän on ilmoittanut itsensä Raamatussa, Kristuksessa ja luomisteoissa. Monien filosofien, runoilijoiden, poliitikkojen, journalistien, yliopistojen - vieläpä eräiden teologien tiedekuntien - Jumala ei ole sen parempi kuin Baal, foinikialaisten auringonjumala Elian aikana.

SUURI TAISTELU

Mikään erehdys ei murena pahemmin taivaan arvovaltaa eikä ole seurauksiltaan tuhoisampi kuin oppi siitä, ettei Jumalan laki enää ole sitova. Entä jos johtavat sananjulistajat opettaisivat avoimesti, että valtiota lait eivät enää ole sitovia eikä niitä tule totella, koska ne rajoittavat ihmisten vapautta; miten kauan sellaisia miehiä siedettäisiin saarnatuolissa?

Olisi johdonmukaisempaa, että valtiot peruuttaisivat asetuksensa kuin että maailmankaikkeuden hallitsija kumoaisi lakinsa. Jumalan lain lakkauttamista kokeiltiin Ranskassa, kun ateismi pääsi valtaan. Silloin nähtiin, että Jumalan asettamien rajoitusten poistaminen merkitsee vallan siirtämistä pimeyden ruhtinaalle.

Jumalan lain syrjäyttäminen

Ne, jotka opettavat ihmisiä suhtautumaan kevyesti Jumalan käskyihin, kylvävät ja niittävät tottelemattomuutta. Jos Jumalan lain rajoitukset pantaisiin kokonaan syrjään, pian halveksittaisiin inhimillisiäkin lakeja. Jumalan käskyjen kumoamisen seuraukset olisivat toisenlaisia kuin he odottivat. Omaisuus ei olisi enää turvassa. Ihmiset ryöstäisivät väkivalloin lähimmäistensä omaisuutta, ja vahvimmasta tulisi rikkain. Elämää ei enää kunnioitettaisi. Aviolupaus ei enää suojelisi perhettä. Voimakas veisi lähimmäiseltään vaimon. Viides käsky syrjäytettäisiin neljännen myötä. Lapset eivät pelkäisi riistää vanhempiansa henkeä, jos he siten voisivat tyydyttää turmeltuneen sydämensä haluja. Sivistyneestä maailmasta tulisi roistojen ja salamurhaajien pesä. Rauha ja onni katoaisivat maata päältä.

Jo nyt tämä oppi on poistanut sulut pahuuden tulvan tieltä maailmassa. Laittomuus ja turmelus vyöryvät ylitsemme vastustamattomalla voimalla. Kristillisinäkin pidetyissä kodeissa esiintyy teeskentelyä,

LÄHENEVÄ TAISTELU

vieraantumista, ahneutta ja himojen tyydyttämistä. Uskonnollisten periaatteiden järjestelmä, jonka tulisi olla yhteiskunnallisen elämän perustuksena, näyttää olevan luhistumaisillaan. Kelvottomille rikollisille osoitetaan suurta huomiota aivan kuin he olisivat saaneet jotain merkittävää aikaan. Heidän rikoksensa tehdään laajalti tunnetuiksi. Lehdistö kertoo yksityiskohtaisesti heidän inhottavista teoistaan ja opettaa siten muille petoksen, ryöstön ja murhan aakkosia. Paheiden yleistymisen, juoppouden ja kaikenlaisen turmeluksen tulisi herättää ihmiset. Mitä voidaan tehdä pahuuden tulvan pysäyttämiseksi?

Kohtuuttomuus sumentaa mielen

Oikeusistuimet ovat turmeltuneita, vallanpitäjiä ohjaa voitonhimo ja aistillisten nautintojen halu. Kohtuuttomuus on sumentanut monien järjen niin, että Saatana on saanut heidät miltei kokonaan valtaansa. Juristit ovat turmeltuneita, lahjottuja ja harhaan johdettuja. Lainkäyttäjien keskuudessa esiintyy juopottelua ja kaikenlaista epärehellisyyttä. Nyt kun Saatana ei enää voi pitää maailmaa valvonnassaan pidättämällä siltä Raamatun, hän turvautuu muihin keinoihin. Hävittämällä uskon Raamattuun hän saa aikaan yhtä paljon kuin jos onnistuisi hävittämään itse Raamatun.

Entiseen tapansa hän on käyttänyt kirkkoja asiansa ajamiseksi. Vastustaessaan Raamatun epäsuosittuja totuuksia ne omaksuvat tulkintoja, jotka kylvävät laajalti epäilyksen siementä. Tarrautumalla paavilliseen harhakäsitykseen sielun luontaisesta kuolemattomuudesta ja ihmisen tietoisuudesta kuolemassa ne hylkäävät ainoan suojan spiritismin petoksia vastaan. Ikuisen piinan oppi on johtanut monet epäilemään. Raamattua. Kun sapattikäskyn vaatimuksia tähdennetään, huomataan, että Raamattu velvoittaa viettämään seitsemättä päivää sapattina; koska suositut opettajat

SUURI TAISTELU

ovat haluttomia täyttämään tuota velvollisuutta, ainoana keinona vapautua siitä he näkevät koko Jumalan lain hylkäämisen yhdessä sapatin kanssa. Sapattiuudistuksen edetessä Jumalan laki tullaan hylkäämään lähes kaikkialla, jotta päästäisiin eroon sapatikäskystä. Uskonnolliset opettajat avaavat oven epäuskolle, spiritismille ja Jumalan pyhän lain halveksunnalle; heillä on pelottava vastuu kristillisessä maailmassa vallitsevasta jumalattomuudesta.

Kuitenkin juuri nämä ihmiset väittävät, että sunnuntainvieton tekeminen pakolliseksi parantaisi yhteiskunnan moraalia. Yksi Saatanan juonista on yhdistää valheeseen sen verran totuutta, että se vaikuttaa uskottavalta. Sunnuntailiikkeen johtajat saattavat ajaa tarvittavia uudistuksia ja Raamatun mukaisia periaatteita, mutta kun niihin yhdistyy Jumalan lain vastainen vaatimus, hänen palvelijansa eivät voi liittyä heihin. Mikään ei oikeuta vaihtamaan Jumalan käskyjä ihmisten säädöksiin.

Näiden kahden suuren erehdyksen - sielun kuolemattomuuden ja sunnuntain pyhyden - avulla Saatana kietoo ihmiset pauloihinsa. Edellinen laskee spiritismin perustuksen, jälkimmäinen muodostaa siteen Roomaan. Yhdysvaltojen protestantit tulevat ensimmäisinä ojentamaan kätensä kuilun yli ja tarttumaan spiritismin käteen; he lyövät kättä myös Rooman vallan kanssa, ja tämän kolmiliiton vaikutuksesta tämä maa tulee seuraamaan Rooman jälkiä omantunnon oikeuksien polkemisessa.

Koska spiritismi jäljittelee aikamme kristillisyyttä, se pystyy johtamaan monia harhaan. Itse Saatana "tulee kääntymykseen". Hän ilmestyy valon enkelinä. Spiritismin välityksellä parannetaan sairaita ja tehdään monia kiistattomia ihmeitä.

Paavin kannattajat, jotka pitävät ihmeitä oikean kirkon tuntomerkeinä, joutuvat helposti tämän

LÄHENEVÄ TAISTELU

ihmeitä tekevän vallan petosten uhreiksi. Myös totuuden kilvestä luopuneet protestantit johdetaan harhaan. Niin paavin kannattajat, protestantit kuin maailmallisetkin tulevat pitämään tätä yhdistymistä suurenmoisena maailman kääntymistä jouduttavana tapahtumana.

Spiritismin välityksellä Saatana esiintyy ihmiskunnan hyväntekijänä. Hän parantaa sairaita ja esittelee uuden uskonnollisen järjestelmän, mutta johtaa samalla suuret joukot tuhoon. Kohtuuttomuus syrjäyttää järjen, ja seurauksena on aistillisten halujen tyydyttäminen, riita ja verenvuodatus. Sota kiihottaa ihmisen pahimpia himoja ja syöksee uhrinsa ikuisuuteen paheiden ja veren tahraamina. Saatana pyrkii kiihottamaan kansakunnat sotaan, sillä näin hän pystyy estämään ihmisiä valmistautumasta Jumalan suurta päivää varten.

Saatana on perehtynyt luonnon salaisuuksiin ja käyttää kaikkea valtaansa luonnonvoimien hallitsemiseksi Jumalan sallimissa rajoissa. Jumala suojelee luomiaan olentoja tuhooyalta. Mutta kristitty maailma on osoittanut halveksivansa hänen lakejaan, ja Herra tulee tekemään sen minkä on luvannut - poistamaan suojeluksensa niiltä, jotka kapinoivat hänen lakiaan vastaan ja pakottavat muut tekemään samoin. Kaikki ne ovat Saatanan hallinnassa, joita Jumala ei erityisesti suojele. Muutamia Saatana suosii ja auttaa edistääkseen omia tarkoituksiaan; toisille hän tuottaa vaikeuksia ja johtaa ihmiset uskomaan, että Jumala vainoaa heitä.

Samalla kun Saatana esiintyy suurena lääkärinä, joka pystyy parantamaan kaikki vaivat, hän tuottaa sairauksia ja katastrofeja, kunnes tiheään asutus kaupungit joutuvat perikatoon. Hän käyttää voimaansa tuhansilla eri tavoilla, onnettomuuksissa maalla ja merellä, suurissa tulipaloissa, tornadoissa ja

SUURI TAISTELU

raekuuroissa, rajuilmoissa, tulvissa, pyörremyrskyissä, hyökyaalloissa ja maanjäristyksissä. Hän tuhoaa kypsyvän sadon, ja seurauksena on nälänhätä ja kurjuus. Hän turmelee ilman tappavalla saasteella, ja tuhannet kuolevat.

Sitten suuri pettäjä jahtaa ihmiset syyttämään vaikeuksistaan niitä, joiden kuuliaisuus Jumalan käskyille on jatkuvana moitteena lainrikkokojille. Väitetään, että ihmiset laukkaavat Jumalaa rikkoessaan sunnuntaita ja että tämä synti on aiheuttanut onnettomuudet, jotka lakkaavat vasta kun sunnuntainvietto on tehty pakolliseksi. "Ne, jotka hävittävät sunnuntain kunnioituksen, estävät maailmaa pääsemästä takaisin Jumalan suosioon." Näin toistetaan syytös, joka muinoin kohdistettiin Jumalan palvelijaan. "Profeetan nähdessään Ahab kysyi häneltä: `Siinäkö sinä nyt olet, sinä, joka olet saattanut Israelin kurjuuteen?' " 2

Ihmeitä tekevä voima tulee vaikuttamaan niitä vastaan, jotka tottelevat ennemmin Jumalaa kuin ihmistä. "Henget" väittävät, että Jumala on lähettänyt heidät vakuuttamaan sunnuntainrikkokat näiden erehdyksestä. He valittavat maailman suurta pahuutta ja vahvistavat uskonnollisten opettajien väitteen, että moraalinen rappeutuminen johtuu sunnuntain häpäisemisestä.

Rooman kirkon valtakaudella ne, jotka kärsivät evankeliumin tähden, leimattiin. Saatanan kanssa liittoutuneiksi pahantekijöiksi. Samoin tulee käymään nyt. Maailmaa kohtaavat tuomiot tullaan Saatanan vaikutuksesta lukemaan niiden syyksi, jotka kunnioittavat Jumalan lakia. Pelon avulla hän yrittää hallita omaatuntoa ja johtaa kirkolliset ja maalliset vallanpitäjät saattamaan pakkokeinoin voimaan Jumalan lakia uhmaavia inhimillisiä lakeja.

Ne, jotka kunnioittavat raamatullista sapattia, tullaan leimaamaan lain ja järjestyksen vihollisiksi, jotka

LÄHENEVÄ TAISTELU

aiheuttavat sekasortoa ja vetävät maan päälle Jumalan tuomiot. Heidä syytetään vihamielisyydestä hallitusta kohtaan. Sananjulistajat, jotka kieltävät Jumalan lain sitovuuden, vaativat saarnoissaan kuuliaisuutta maallisia viranomaisia kohtaan. Lainsäädäntöelimissä ja oikeussaleissa Jumalan käskyjen pitäjät tuomitaan. Heidän sanojaan vääristellään, heidän vaikuttimensa esitetään pahimmassa mahdollisessa valossa.

Kirkon ja valtion arvohenkilöt tulevat yhdessä vaatimaan, että kaikkien on kunnioitettava sunnuntaita. Vapaassa Amerikassakin hallitsijat ja lainsäätäjät suostuvat yleisön vaatimukseen saada sunnuntain viettoon pakottava laki. Suurin uhrauksin hankittua omantunnonvapautta ei enää kunnioiteta. Pian alkavassa taistelussa toteutuvat profeetan sanat: "Lohikäärmeen raivo yltyi, ja se lähti sotimaan naisen muita lapsia vastaan, niitä, jotka ovat uskollisia Jumalan käskyille ja Jeesuksen todistukselle."³

37. Raamattu turvana

Jumalan kansaa neuvotaan ottamaan Raamattu turvaksi pimeyden henkien eksyttävää vaikutusta vastaan. Saatana pyrkii kaikkiin keinoin estämään ihmisiä tutustumasta Raamattuun. Jumalan työn elpyessä hän tehostaa aina toimintaansa. Pian hän ryhtyy viimeiseen taisteluun Kristusta ja tämän seuraajia vastaan. Väärennös tulee olemaan niin aidontuntuinen, että sitä on mahdotonta erottaa oikeasta ilman Raamatun apua.

Niitä, jotka koettavat noudattaa kaikkia Jumalan käskyjä, tullaan vastustamaan ja pilkkaamaan. Kestääkseen koetuksen heidän on ymmärrettävä Jumalan tahto sellaisena kuin se on ilmoitettu hänen sanassaan. He voivat kunnioittaa häntä vain jos heillä on oikea käsitys hänen luonteestaan, hallinnostaan ja tavoitteistaan ja jos he toimivat niiden mukaisesti. Vain ne, jotka ovat vahvistaneet mielensä Raamatun totuuksilla, tulevat kestäämään viimeisessä suuressa taistelussa.

Ennen ristiinnaulitsemistaan Vapahtaja selitti opetuslapsille, että hänen piti kuolla ja nousta sitten haudasta. Enkeleitä oli läsnä painaakseen hänen sanansa heidän mieleensä ja sydämeensä. Mutta opetuslapset unohtivat ne. Kun koetuksen aika tuli, Jeesuksen kuolema tuhosi heidän toivonsa yhtä perusteellisesti kuin hän ei olisi heitä koskaan varoittanut. Ennustukset ilmoittavat meille tulevaisuuden yhtä selvästi kuin Kristus ilmoitti sen opetuslapsille.

Kun jumala lähettää varoituksia, hän vaatii jokaista järjellistä ihmistä ottamaan sanomasta vaarin.

RAAMATTU TURVANA

Pedon ja sen kuvan kumartamisesta annettavien hirvittävien rangaistusten 1 tulisi johtaa kaikki ottamaan elvää mikä pedon merkki on ja miten sen vastaanottamiselta vältytään. Mutta suurin osa ihmisistä vieroksuu Raamatun totuutta, koska se on ristiriidassa syntisen sydämen halujen kanssa. Saatana varustaa heidät vaiheilla, joita he rakastavat.

Mutta Jumalalla tulee olemaan kansa, joka pitää Raamattua ja yksin Raamattua kaikkien oppien ja uudistusten perustana.

Oppineiden mielipiteitä, tieteellisiä päätelmiä,

kirkolliskokousten päätöksiä, enemmistön ääntä - mitään näistä ei tule pitää todisteena totuuden puolesta tai sitä vastaan.

Oppien tueksi on vaadittava selvä: "Näin sanoo Herra." Saatana johtaa ihmiset pitämään pastoreita ja teologian professoreja oppinaan sen sijaan että tutkisivat itse Raamattua.

Hallitsemalla näitä johtajia hän pystyy vaikuttamaan massoihin.

Kun Kristus tuli, tavalliset ihmiset kuuntelivat häntä mielellään. Mutta pääosa papistosta ja johtomiehistä tarrautui ennakkoluuloihinsa ja hylkäsi todisteet hänen

messiaanisuudestaan. "Mistä johtuu", kansa kysyi, "että johtajamme ja kirjanoppineemme eivät usko Jeesukseen?"

Tällaiset opettajat johtivat Juudan kansan hylkäämään Lunastajansa.

Inhimillinen arvovalta

Kristuksella oli profeetallinen näkemys inhimillisen arvovallan korottamisesta hallitsemaan omaatuntoa. Tuo menettelytapa on kaikkina aikoina osoittautunut kammottavaksi kiroukseksi.

Hänen varoituksensa sokeiden johtajien seuraamisesta kirjoitettiin muistiin neuvoksi tuleville sukupolville.

Rooman kirkko pidättää papistolle oikeuden selittää Raamattua. Vaikka uskonpuhdistus antoi Raamatun kaikille, sama vanha Rooman periaate estää suuria

RAAMATTU TURVANA

joukkoja protestanttisissa kirkkoissa itsenäisesti tutkimasta Raamattua. Heidät on opetettu hyväksymään Raamatun opetukset sellaisina kuin kirkko ne tulkitsee. Tuhannet eivät uskalla ottaa vastaan mitään, mikä on vastoin heidän uskontunnustustaan, oli se ilmaistu Raamatussa miten selvästi hyvänsä.

Monet ovat valmiit uskomaan sielunsa papistolle. He sivuuttavat Vapahtajan opetukset kiinnittämättä niihin paljonkaan huomiota. Mutta ovatko sananjulistajat erehtymättömiä? Miten voimme luottaa heidän ohjaukseensa, jos emme Jumalan sanan perusteella tiedä heitä valonkantajiksi? Moraalisen rohkeuden puute johtaa monet seuraamaan oppineita, ja niin he jäävät erehdysten vangeiksi. He näkevät tälle ajalle kuuluvan totuuden Raamatusta ja tuntevat Pyhän Hengen voiman seuraavan sen julistusta, ja siitä huolimatta he antavat papiston kääntää heidät pois valosta.

Saatana voittaa omakseen suuret joukot sitomalla heidät rakkauden silkkiköytsillä Kristuksen ristin vihollisiin.. Kyse voi olla vanhemmista, lapsista, aviopuolisosta tai ystäväistä. Tällaisten henkilöiden vallassa olevilla ihmisillä ei ole rohkeutta seurata vakaumustaan.

Monet väittävät, ettei ole väliä niihin uskoo, kunhan elää oikein. Mutta usko luo elämän. Jos totuus on ulottuvillamme ja lyömme sen laimin, me itse asiassa torjumme sen ja valitsemme pimeyden mieluummin kuin valon.

Erehdystä ja syntiä ei voi puolustaa tietämättömyydellä, kun ihmisellä on kaikki mahdollisuudet tuntea Jumalan tahto. Ajatelkaamme matkamiestä, joka tulee useiden teiden solmukohtaan, ja viitat kertovat mihin kukin tie vie. Jos hän ei piittaa tienviitoista vaan valitsee tien, joka hänestä näyttää oikealta, hän joutuu todennäköisesti harhaan, oli hän muuten miten vilpiton hyvänsä.

RAAMATTU TURVANA

Tärkein velvollisuus

Ei riitä, että ihmisellä on hyvät aiomukset; ei riitä, että hän tekee sitä, minkä hän itse katsoo oikeaksi tai mitä sananjulistaja sanoo oikeaksi. Hänen on itse tutkittava Raamattua. Hänellä on kartta, johon on merkitty jokainen viittaA taivaan tiellä, eikä hänen tule jättää mitään arvailujen varaan.

Jokaisen järjellisen olennon tärkein velvollisuus on oppia Raamatusta totuus ja sitten vaeltaa valossa ja rohkaista muita tekemään samoin. Meidän on muodostettava itse omat mielipiteemme samoin kuin joudumme itse vastaamaan itsestämme Jumalan edessä.

Suurta viisautta teeskennellen jotkut oppineet väittävät, että Raamatun kirjoituksilla on salainen hengellinen merkitys, joka ei ilmene tekstin sanoista. Tällaiset ihmiset ovat vääriä opettajia. Raamattua on selitettävä kirjaimellisesti, sen ilmeisimmän merkityksen mukaisesti, mikäli kyseessä ei ole vertauskuva. Jos ihmiset ottaisivat Raamatun sanan sellaisenaan, tuhannet nyt eksyksissä vaeltavat löytäisivät Kristuksen luo.

Monet sellaiset raamatunkohdat, jotka oppineet sivuuttavat merkityksettiiminä, ovat täynnä lohdutusta sille, joka on opiskellut Kristuksen koulussa. Raamatun totuuksien ymmärtäminen ei riipu niinkään tutkijan älystä kuin määrätietoisuudesta ja vilpittömästä vanhurskauden kaipuusta.

Rukouksen merkitys

Raamattua ei tulisi milloinkaan tutkia ilman rukousta. Pyhä Henki yksin voi vakuuttaa meidät helposti ymmärrettävien asioiden tärkeydestä ja estää meitä vääristelemästä vaikeasti ymmärrettäviä totuuksia. Taivaan enkelit valmistavat sydämen ymmärtämään Jumalan sanaa. Me ihastumme sen kauneudesta ja saamme voimaa sen lupauksista. Kiusaukset tuntuvat usein vastustamattomilta, koska kiusattu ei kykene heti

RAAMATTU TURVANA

palauttamaan mieleensä Jumalan lupauksia ja kohtaamaan Saatanaa Raamatun aseilla. Mutta enkelit ympäröivät opinhaluisia ja palauttavat tarvittavat totuudet heidän mieleensä.

"Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut. " 2 Mutta Kristuksen opetukset on ensin painettava sydämeen, jotta Jumalan Henki voisi palauttaa ne mieleen vaaran uhatessa.

Ihmiskunnan kohtalo ratkaistaan pian. Jokaisen Kristuksen seuraajan tulisi kysyä vilpittömästi: "Herra, mitä tahdot minun tekevän." 3 Meidän tulisi nyt etsiä syvällistä ja elävää kokemusta jumalallisissa asioissa. Meillä ei ole varaa tuhlata hetkeäkään. Me olemme Saatanan lumotulla maaperällä. Älkää nukkuko, Jumalan vartijat!

Monet onnittelevat itseään siitä, etteivät tee pahaa. Mutta ei riitä, että he ovat puita Jumalan puutarhassa. Heidän on kannettava hedelmää. Taivaan kirjoihin heidät on merkitty maan laihduttajiksi. Pitkämielinen, rakastava sydän vetoaa kuitenkin yhä niihin, jotka ovat käyttäneet väärin hänen armoaan.

Kesällä ei ole huomattavaa eroa ikivihreiden puiden ja muiden puiden välillä; mutta kun talven tuulet puhaltavat, ikivihreät puut säilyvät muuttumattomina muiden pudottaessa lehtensä. Kun vastustus herää, kun suvaitsemattomuus nostaa päätään, kun vainot alkavat, puolisydämiset ja tekopyhät luopuvat uskosta. Mutta tosi kristitty seisoo lujana. Hänen uskonsa on vahvempi ja toivonsa kirkkaampi kuin menestyksen päivinä.

"Hän on kuin puron partaalle istutettu puu, joka kurottaa juurensa veteen. Ei se pelkää helteen tuloa, sen lehvät pysyvät aina vihreinä. Vaikka tulee kuiva vuosi, ei sillä ole mitään hätää, silloinkin se kantaa hedelmää. "3

38. Viimeinen varoitus

"Tämän jälkeen näin taas yhden enkelin tulevan alas taivaasta. Hänellä oli suuri valta, ja hänen kirkkautensa valaisi koko maan. Hän huusi kovalla äänellä:

`Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon! Siitä on tullut pahojen henkien tyyssija ja kaikkien saastaisten henkien ja kaikkien saastaisten ja inhottavien lintujen pesäpaikka. - - Minä kuulin taivaasta toisenkin äänen, joka sanoi: `Lähtekää pois, jättäkää hänet, te, jotka olette minun kansaani, ettette joutuisi ottamaan osaa hänen synteihinsä ettekä jäisi alttiiksi niille vitsauksille, joilla häntä lyödään.”¹

Toisen enkelin sanoma 2 on julistettava uudelleen täydennettynä maininnalla turmeluksesta, joka on levinnyt Babyloniin sanoman ensimmäisen julistuksen jälkeen. Tässä kuvattu tilanne on kauhistuttava. Aina kun totuus hylätään, ihmisten mieli pimenee ja sydän paatuu. He jatkavat Jumalan laissa olevan käskyn polkemista, kunnes alkavat vainota niitä, jotka pitävät sen pyhänä. Kristusta väheksytään halveksimalla hänen sanaansa ja kansaansa.

Uskonnollisuudesta tulee verho, jonka taakse kätetään mitä alhaisinta pahuutta. Usko spiritismiin avaa oven riivaajien opeille, ja näin pahojen enkelien vaikutus ulottuu kirkkoihin. Babylon on täyttänyt syyllisyytensä mitan, ja tuho on oven edessä. Mutta Jumalalla on vielä kansaa Babylonissa, ja nämä uskolliset on kutsuttava pois, jotta he eivät

SUURI TAISTELU

osallistuisi hänen synneistään ja "jäisi alttiiksi niille vitsauksille, joilla häntä lyödään". Enkeli tulee taivaasta, valaisee maan kirkkaudellaan ja ilmoittaa Babylonin synnit. Kutsu kuuluu: "Lähtekää pois, jättäkää hänet, te, jotka olette minun kansaani." Nämä julistukset muodostavat viimeisen varoituksen, joka annetaan maan asukkaille.

Maan vallat yhtyvät sotaan Jumalaa vastaan ja määräävät "kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat" 3 mukautumaan kirkon tapoihin ja viettämään väärää sapattia. Kaikkien, jotka kieltäytyvät, julistetaan lopulta ansainneen kuolemantuomion. Toisaalta taas Jumalan laki vaatii viettämään Luojan lepopäivää ja uhkaa lainrikkoojia rangaistuksella.

Sen jälkeen kun kiistakysymys on tehty kaikille selväksi, ne, jotka hylkäävät Jumalan lain noudattaakseen ihmisten asetusta, ottavat pedon merkin osoitukseksi kuuliaisuudestaan jumalaa vastustavalle vallalle. "Se, joka kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa otsaansa tai käteensä sen merkin, joutuu yhtä lailla juomaan Jumalan vihan viiniä, joka laimentamattomana on kaadettu Jumalan vihan maljaan." 4

Jumalan viha ei kohtaa ketään ennen kuin hän on tajunnut totuuden ja päättänyt hylätä sen. Monilla ei ole ollut tilaisuutta kuulla tätä aikaa koskevia erityisiä totuuksia. Jumala, joka tuntee jokaisen sydämen, ei jätä ketään totuuden ystävää epätietoisuuteen tämän taistelun ydinkysymyksistä. Jokainen saa riittävästi valoa voidakseen valita järkevästi.

Uskollisuuden koe

Kiistelyn kohteena on nimenomaan sapatti, uskollisuuden suuri koetinkivi. Väärän sapatin viettäminen tulee olemaan osoitus alamaisuudesta Jumalaa vastustavalle vallalle, kun taas oikean sapatin viettäminen todistaa uskollisuudesta Luojaan kohtaan.

Yhden

VIIMEINEN VAROITUS

ryhmän ottaessa pedon merkin toinen ryhmä ottaa Jumalan sinetin.

Ennustukset uskonnollisen suvaitsemattomuuden noususta, siitä että kirkko ja valtio vainoaisivat niitä, jotka pitävät Jumalan käskyt, on julistettu perusteettomiksi ja mielettömiksi. Mutta kun sunnuntainvieron pakolliseksi tekemistä ajetaan laajalla rintamalla, mahdottomalta näyttänyt näyttääkin muuttuvan nopeasti mahdolliseksi, ja sanoma synnyttää vaikutuksen, jota sillä ei aiemmin voinut olla.

Jokaisen sukupolven aikana jumala on lähettänyt palvelijoitaan nuhtelemaan maailman ja seurakunnan syntejä. Monet uskonpuhdistajat päättivät työnsä alussa osoittaa suurta varovaisuutta kirkon ja maailman syntien tuomitsemisessa. He toivoivat voivansa puhtaalla kristillisellä elämällä johtaa ihmiset takaisin Raamatun oppeihin. Mutta sitten Jumalan Henki tuli heihin, ja seurauksia pelkäämättä he ryhtyivät julistamaan Raamatun selviä totuuksia.

Samalla tavalla tullaan julistamaan kolmannen enkelin sanomaa. Herra tulee toimimaan nöyrien ihmisten välityksellä, jotka pyhittäytyvät hänen palvelukseensa. Pätevyys työhön saadaan Pyhän Hengen voitelusta pikemmin kuin oppilaitoksista. Sisäisen pakon ajamina ihmiset lähtevät pyhällä innolla julistamaan Jumalan sanomaa. Babylonin synnit paljastetaan. Ihmiset havahtuvat. Tuhannet eivät ole koskaan kuulleet tällaisia sanoja. Babylon on langennut syntiensä vuoksi ja siksi, että se on hylännyt totuuden. Kun ihmiset menevät opettajiensa luo kysymään onko asia näin, sananjulistajat yrittävät tyynnyttää heidän heränneen omantuntonsa valheilla. Mutta koska monet vaativat asiasta selvää Raamatun ilmoitusta, kansan suosiossa olevat sananjulistajat yllyttävät syntiä rakastavat väkijoukot pilkkaamaan ja vainoamaan sanoman julistajia.

SUURI TAISTELU

Papisto tulee ryhtymään lähes yli-inhimillisiin ponnistuksiin estääkseen valoa loistamasta ja tukahduttaakseen näitä elintärkeitä kysymyksiä koskevan keskustelun. Kirkko vetoaa valtiovallan apuun, ja paavikunnan kannattajat ja protestantit yhdistävät voimansa tässä asiassa. Kun pakollista sunnuntainviettoa vaativa liike tulee rohkeammaksi, Jumalan käskyjen pitäjiä uhataan sakoilla ja vankeudella. Muutamia houkutellaan korkeilla viroilla ja muilla eduilla kieltämään uskonsa. Mutta he vastaavat: "Osoittakaa Jumalan sanalla, että me olemme väärässä." Oikeuteen haastetut puolustavat voimakkaasti totuutta, ja osa kuulijoista päättää pitää kaikki Jumalan käskyt. Näin valo loistaa tuhansille, jotka eivät muuten saisi tietoa näistä totuuksista.

Kuuliaisuutta jumalaa kohtaan tullaan pitämään kapinana. Vanhemmat suhtautuvat uskovaan lapseensa ankarasti. Lapsia tehdään perinnöttömiksi ja ajetaan pois kodista. "Mutta vainon kohteeksi joutuvat kaikki ne, jotka haluavat elää hurskaasti Kristuksen Jeesuksen omina." 5 Kun totuuden puolustajat kieltäytyvät kunnioittamasta sunnuntaita, jotkut heitetään vankilaan, osa ajetaan maanpakoon ja muutamia kohdellaan orjina. Kun Jumalan Henki vedetään pois ihmisistä, tapahtuu outoja asioita. Ihminen voi olla hyvin julma, kun jumalanpelko ja rakkaus ovat hävinneet.

Myrsky lähestyy

Myrskyn lähestyessä monet, jotka ovat tunnustaneet uskovansa kolmannen enkelin sanoman mutta joita kuuliaisuus totuudelle ei ole pyhittänyt, jättävät paikkansa ja liittyvät vastustajiin. He näkevät asiat melkein samassa valossa kuin maailma ja siirtyvät enemmistön puolelle. Ne, jotka kerran iloitsivat totuudesta, käyttävät lahjojaan ja puhetaitoaan toisten

384

VIIMEINEN VAROITUS

eksyttämiseksi. Heistä tulee entisten veljiensä katkeria vihollisia. Nämä luopiot ovat Saatanan tehokkaita asiamiehiä. He panettelevat ja syyttävät sapatinviettäjiä ja yllyttävät vallanpitäjiä näitä vastaan.

Herran palvelijat ovat antaneet varoituksen. Jumalan Henki on pakottanut heidät siihen. He eivät ole pitäneet silmällä maallisia etujaan eivätkä pyrkineet säilyttämään mainettaan tai henkeään. Työ näyttää ylittävän heidän mahdollisuutensa. Silti he eivät voi perääntyä. Tuntien avuttomuutensa he pakenevat Kaikkivaltiaan luo saadakseen voimaa.

Jokaisella aikakaudella on ollut oma erityinen totuutensa, joka on vastannut Jumalan kansan tarpeita tuona aikana. Jokainen uusi totuus on herättänyt vastustusta. Kristuksen lähettiläiden on tehtävä velvollisuutensa ja annettava Jumalan huolehtia seurauksista.

Vastustus kiihtyy

Vastustus kiihtyy ennennäkemättömän voimakkaaksi; Jumalan palvelijat ovat taas ymmällä, sillä heistä tuntuu kuin kriisi olisi heidän aiheuttamansa. Mutta omatunto ja Jumalan sana vakuuttavat, että he toimivat oikein. Heidän uskonsa ja rohkeutensa lisääntyvät tarpeen mukaan. Heidän tunnuslauseensa on: "Kristus on voittanut maan vallat. Pelkäisimmekö voitettua maailmaa?"

Kukaan ei voi palvella jumalaa liittymättä taisteluun pimeyden joukkoja vastaan. Pahat enkelit ahdistavaa häntä huolissaan siitä, että hänen vaikutuksensa riistää saaliin heidän käsistään. Pahat ihmiset yrittävät erottaa hänet Jumalasta houkuttelevilla kiusauksilla. Kun tämä ei onnistu, turvaudutaan voimaan omantunnon pakottamiseksi.

Mutta niin kauan kuin Jeesus toimii ihmisen välittäjänä taivaan pyhäkössä, Pyhä Henki hillitsee

SUURI TAISTELU

vallanpitäjiä ja kansaa. Vaikka monet vallanpitäjistä ovat Saatanan aktiivisia asiamiehiä, Jumalallakin on omat edustajansa maan johtajien keskuudessa. He pysäyttävät pahuuden mahtavan virran. Totuuden vihollisten vastarinta estetään, niin että kolmannen enkelin sanoma voi suorittaa tehtävänsä. Viimeinen varoitussanoma herättää näiden johtavien miesten huomion, ja muutamat ottavat sen vastaan ja seisovat Jumalan kansan riveissä ahdistuksen aikana.

Kevätsade ja suuri huuto

Kolmannen enkelin avuksi tulee enkeli, joka valaisee kirkkaudellaan koko maan. Ensimmäisen enkelin sanoma vietiin maailman kaikille lähetysasemille, ja joissakin maissa heräsi suurin uskonnollinen innostus sitten uskonpuhdistuksen päivien. Mutta vielä suurempi kiinnostus syntyy kolmannen enkelin viimeisen varoituksen johdosta.

Silloin suoritetaan samanlainen työ kuin helluntaina. "Syys sade" annettiin evankeliumin julistuksen alussa, jotta kallisarvoinen siemen nousisi oraalle; työn lopussa annetaan "kevätsade" sadon kypsyttämiseksi. 6 Suuri. evankelioimistyö ei pääty pienemmällä Jumalan voiman ilmenemisellä kuin se alkoi. Ennustukset, jotka toteutuivat syysateena evankelioimistyön alussa, toteutuvat uudelleen kevätsateena sen lopussa. Tämä on se virvoituksen aika, josta apostoli Pietari puhui. 7

Kasvot pyhää intoa loistaen Jumalan palvelijat tulevat kiiruhtamaan paikasta paikkaan julistaen taivaan sanomaa. Ihmeitä tehdään, sairaita parannetaan. Myös Saatana tekee valheellisia tunnustekoja 'Ja saa tulen lyömään taivaasta maahan'. 8 Näin maan asukkaat pakotetaan tekemään valintansa.

Sanoman menestys ei niinkään perustu todisteluihin kuin Jumalan Hengen synnyttämään syvään

VIIMEINEN VAROITUS

vakaumukseen. Todisteet on esitetty, julkaisuilla on ollut oma vaikutuksensa, mutta silti monet eivät ole täysin käsittäneet totuutta. Nyt totuus nähdään kirkkaudessaan. Perhesuhteet ja seurakuntayhteys eivät enää pysty pidättämään vilpittömiä Jumalan lapsia. Totuutta vastustavista voimista huolimatta suuri joukko siirtyy Herran puolelle.

39. Ahdistuksen aika

"Silloin astuu esiin Mikael, suuri enkeliruhtinas, joka seisoo kansasi suojana. Ja tulee ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut, aina tuohon aikaan saakka. Mutta sinun kansasi pelastuu, pelastuu jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan." 1

Kun kolmannen enkelin sanoma on julistettu, Jumalan kansa on tehnyt tehtävänsä. Se on saanut "kevätsateen" ja valmistunut edessä olevaan koetuksen hetkeen. Maailma on kohdannut viimeisen kokeensa ja kaikki Jumalan käskyille uskolliset ovat saaneet "elävän Jumalan sinetin". Silloin Jeesus lopettaa välitystyönsä taivaan pyhäkössä ja sanoo: "Se on täytetty." "Jumalaton eläköön yhä jumalattomasti, saastainen rypeköön saastassaan, vanhurskas harjoittakoon vanhurskautta ja pyhä pyhittyköön edelleen." 2 Kristus on sovittanut kansansa ja pyyhkinyt pois sen synnit. "Kuninkuus ja valta ja valtakuntien mahti kaiken taivaan alla" 3 annetaan pian pelastuksen perillisille, ja Jeesus tulee hallitsemaan kuningasten Kuninkaana ja herrain Herrana.

Kun Jeesus poistuu pyhäkössä, pimeys peittää maan asukkaat. Vanhurskaiden täytyy elää pyhän Jumalan edessä ilman välittäjää. Jumalattomia hillinnyt voima on otettu pois, ja katumattomat ovat kokonaan Saatanan vallassa. Jumalan Henki on viimein vetäytynyt pois. Silloin Saatana syöksee maan asukkaat viimeiseen suureen ahdistukseen. Jumalan

388

AHDISTUKSEN AIKA

enkelit eivät enää pidättele intohimon rajuja tuulia. Koko maailma joutuu vielä pahemman hävityksen kohteeksi kuin muinainen Jerusalemla. Voimat ovat valmiina, ne vain odottavat jumalallista lupaa levittää tuhoa kaikkialle.

Jumalan lain kunnioittajia tullaan pitämään syyllisinä niihin hirvittäviin taisteluihin ja verenvuodatukseen, jotka täyttävät maailman kurjuudella. Viimeistä varoitusta seurannut voima on saattanut jumalattomat raivon valtaan, ja Saatanan yllytyksestä he ryhtyvät vainoamaan kaikkia, jotka ovat ottaneet sanoman vastaan.

Kun Jumalan läsnäolo vetäytyi pois juutalaisen kansakunnan keskeltä, papit ja kansa pitivät itseään yhä Jumalan valittuina. Temppeleipalvelus jatkui; päivittäin rukoiltiin Jumalan siunausta kansalle, joka oli syyllinen hänen Poikansa vereen. Samoin kun pyhäkön peruuttamaton päätös on julistettu ja maailman kohtalo lopullisesti ratkaistu, maan asukkaat eivät tiedä sitä. Ihmiset, joista Jumalan Henki on poistunut, pitävät kiinni uskonnon ulkonaisista muodoista; pahuuden ruhtinaan innoittamina he edistävät hänen tarkoituksensa aivan kuin taistelisivat Jumalan asian puolesta.

Kun sapatista tulee kristikunnan keskeisin kiistakysymys, sunnuntain kannattajat vaativat, ettei kirkon ja valtion harvoja vastustajia tule suvaita ja että on parempi antaa heidän kärsiä kuin syöstä kokonaiset kansakunnat sekasortoon ja laittomuuteen. Samaa perustelua käytettiin Kristusta vastaan. Kaifas sanoi:

"Ettekö te käsität, että jos yksi mies kuolee kansan puolesta, se on teille parempi kuin että koko kansa joutuu tuhoon?" 4 Tämä perustelu vaikuttaa pätevältä, ja lopulta Jumalan käskyn mukaisen sapatin pyhittäjiä vastaan julkaistaan asetus, joka tuomitsee heidät ja valtuuttaa ihmiset tietyn ajan kuluttua tappamaan

SUURI TAISTELU

heidät. Rooman valta vanhassa maailmassa ja luopio protestanttisuus uudessa tulevat menettelemään samalla tavalla. Jumalan kansa syöstään ahdinkoon, jota Raamattu kutsuu Jaakobin ahdistuksen ajaksi. 5

Jaakobin ahdistus

Hankittuaan petoksella Esaulle tarkoitetun siunauksen Jaakob oli joutunut pakenemaan veljensä tappouhkauksia. Vietettyään useita vuosia maanpaossa hän lähti paluumatkalle kotimaahansa. Rajalla hän joutui kauhun valtaan kuullessaan Esaun lähestyvän, epäilemättä kosto mielessään.. Jaakobin ainoa toivo oli Jumalan armossa; hänen ainoa puolustuskeinonsa oli rukous.

Yksinään Jumalan edessä hän nöyrtyi ja tunnusti syntinsä. Hänen elämänsä käännekohta oli tullut. Pimeydessä hän jatkoi rukoilemista. Äkkiä hänen olkapäälleen laskeutui käsi. Hän luuli vihollisen tavoittelevan hänen henkeään. Epätoivon voimalla hän ryhtyi kamppailemaan hyökkääjää vastaan. Kun päivä alkoi sarastaa, muukalainen käytti yliluonnollista voimaansa. Jaakob lamaantui ja lankesi avuttomana, itkien ja rukoillen, salaperäisen vastustajansa kaulaan. Hän tiesi taistelleensa liiton enkeliä vastaan.

Synnintunto oli painanut häntä pitkään; nyt hänen täytyi saada varmuus anteeksiannosta. Enkeli vaati: "Päästä minut menemään, sillä päivä valkenee." Mutta patriarkka vastasi: "En päästä sinua, ellet siunaa minua." Jaakob tunnusti heikkoutensa ja arvottomuutensa, mutta luotti silti uskollisen Jumalan armoon. Nöyrytyksellä ja antautumalla tämä syntinen kuolevainen sai voiton taivaan Majesteetista.

Saatana oli syyttänyt Jaakobia Jumalan edessä hänen synnistään ja yllyttänyt Esaun marssimaan häntä vastaan. Patriarkan yöllisen taistelun aikana Saatana yritti masentaa hänet ja irrottaa hänen otteensa

AHDISTUKSEN AIKA

Jumalasta. Hän oli vajoamaisillaan epätoivoon, mutta hän oli vilpittömästi katunut syntiään ja piti kiinni enkelistä ja rukoili palavasti kunnes sai voiton.

Samalla tavalla Saatana tulee syyttämään Jumalan kansaa, mutta Herran käskyjen pitäjät vastustavat hänen ylivaltaansa. Hän näkee pyhien enkelien puolustavan heitä ja päättelee, että heidän syntinsä on annettu anteeksi. Hän tietää tarkasti mitä syntejä hän on houkutellut heidät tekemään ja julistaa, ettei Herra ole oikeudenmukainen, jos hän antaa ne anteeksi samalla kun hävittää hänet ja hänen enkelinsä. Hän vaatii, että heidät on jätettävä hänen käsiinsä tuhottaviksi.

Herra sallii hänen kiusata heitä ankarasti. Heidän luottamuksensa Jumalaan, heidän uskonsa pannaan äärimmäiselle koetukselle. Saatana yrittää pelästyttää heidät. Hän haluaa tuhota heidän uskonsa, niin että he antavat periksi kiusaukselle ja kääntävät selkensä Jumalalle.

Mutta Jumalan kansan tuska ei johdu vainon pelosta. He pelkäävät, että jonkin oman puutteensa vuoksi he eivät tule kokemaan todeksi Vapahtajan lupausta: "Minä -- varjelen sinua ja pelastan sinut siitä koetuksen hetkestä, joka kohtaa koko maailman." 6 Jos he luonteensa virheiden vuoksi osoittautuisivat arvottomiksi, Jumalan pyhä nimi tulisi häväistyksi.

He viittaavat aikaisempaan katumukseensa ja vetoavat Vapahtajan lupauksiin. Tuskasta ja ahdistuksesta huolimatta he eivät lakkaa rukoilemasta. He tarrautuvat Jumalaan kuten Jaakob tarrautui enkeliin, ja heidän sydämensä rukous kuuluu: "En päästä sinua, ellet siunaa minua."

Synnit on pyyhitty pois

Jos Jumalan kansalla olisi tunnustamattomia syntejä, jotka pelon ja ahdistuksen hetkellä tulisivat heidän

SUURI TAISTELU

eteensä, he lannistuisivat. Epätoivo murskaisi heidän uskonsa eivätkä he pystyisi rukoilemaan Jumalalta vapautusta. Mutta heillä ei ole salaisia syntejä tunnustettavana. Heidän syntinsä ovat menneet etukäteen tuomiolle, ne on pyyhitty pois, eivätkä he pysty palauttamaan niitä mieleensä.

Herran menettelytapa Jaakobin suhteen osoittaa, ettei hän missään tapauksessa suvaitse pahuutta. Saatana voittaa kaikki, jotka puolustelevat tai yrittävät salata syntejään ja sallivat niiden jäädä tunnustamattomina taivaan kirjoihin. Mitä arvostetummassa asemassa he ovat, sitä varmempi on heidän vastustajansa voitto. Ne, jotka lykkäävät valmistautumisen ahdistuksen aikaan, eivät valmistu milloinkaan. Heidän tilansa on toivoton.

Jaakobin tapaus myös osoittaa, ettei Jumala hylkää niitä, jotka langettuaan syntiin palaavat hänen luokseen aidosti katuen. Jumala lähettää enkelinsä lohduttamaan heitä vaaroissa. Herran silmä valvoo kansaansa. Sulatusuunin liekit näyttävät nielaisevan heidät, mutta metallinsulattaja tuo heidät ulos kuin tulessa puhdistetun kullan.

Kestävä usko

Edessämme oleva ahdistuksen ja tuskan aika tulee vaatimaan uskoa, joka kestää väsymyksen, viivytyksen ja nälän, uskoa, joka ei horju ankarissakaan koetuksissa. Jaakobin voitto on todiste hellittämättömän uskon voimasta. Kaikki, jotka tarttuvat Jumalan lupauksiin samalla tavalla kuin hän, tulevat voittamaan niin kuin hän voitti. Vain harvat tietävät, niitä Jumalan kanssa kamppaileminen on! Kun epätoivon aallot vyöryvät rukoilijan yli, vain harvat tarrautuvat uskossa Jumalan lupauksiin.

Ne, jotka nyt harjoittavat vain vähän uskoa, ovat suurimmassa vaarassa joutua Saatanan pettäviksi. Ja

AHDISTUKSEN AIKA

vaikka he kestäisivätkin koetuksen, he vajoavat syvemmälle epätoivoon, koska he eivät ole tottuneet luottamaan Jumalaan. Nyt on aika varmistua hänen lupaustensa luotettavuudesta.

Usein vaikeudet kuvitellaan etukäteen suuremmiksi kuin ne todellisuudessa ovat, mutta näin ei ole tulevan kriisin laita. Värikkäinkään esitys ei riitä kuvaamaan tulikokeen ankaruutta. Tuon koetuksen aikana jokainen joutuu seisomaan yksinään Jumalan edessä.

Nyt, niin kauan kuin meidän ylipappimme toimittaa meille sovitusta, meidän tulisi pyrkiä täydellisyyteen Kristuksessa. Vapahtaja ei edes ajatuksissaan antanut periksi kiusaukselle. Saatana löytää ihmisen sydämestä helposti jalansijan, sillä minkä tahansa synnillisen halun helliminen altistaa kiusauksen voimalle. Mutta Kristus sanoi itsestään, ettei tämän maailman ruhtinaalla ollut häneen mitään valtaa.⁷ Saatana ei löytänyt Jumalan Pojasta mitään, mikä olisi auttanut häntä saavuttamaan voiton. Hänessä ei ollut mitään syntiä, jota Saatana olisi voinut käyttää hyväkseen. Ahdistuksen ajasta selviytyvät vain ne, joiden havaitaan olevan tällaisessa tilassa.

Tässä elämässä meidän on päästävä eroon synnistä uskomalla Kristuksen sovitusvereen. Kallis Vapahtajamme pyytää meitä liittymään häneen, yhdistämään heikkoutemme hänen voimaansa, arvottomuutemme hänen ansioihinsa. Meidän on yhteistyössä taivaan kanssa mukautettava luonteemme jumalalliseen esikuvaan.

Pian taivaalla näkyy pelottavia yliluonnollisia ilmiöitä osoituksena ihmeitä tekevien demonien voimasta. Pahat henget menevät "maan kuninkaiden" luo ja kaikkialle maailmaan yllyttäkseen ihmiset mukaan Saatanan viimeiseen taisteluun taivaan hallitusta vastaan. Ilmaantuu henkilöitä, jotka väittävät

SUURI TAISTELU

itseään Kristukseksi. He suorittavat ihmeperannuksia ja väittävät saaneensa taivaasta ilmoituksia, jotka ovat ristiriidassa Raamatun kanssa.

Petoksen huippu

Suuri petoksen näytelmä huipentuu, kun Saatana esiintyy Kristuksena. Kirkko on kauan odottanut Vapahtajan paluuta toiveidensa täyttymyksenä. Nyt suuri pettäjä saa näyttämään siltä, että Kristus on tullut. Saatana esiintyy häikäisevän kirkkaana majesteettisena olentona, joka tuo mieleen Ilmestyskirjan kuvauksen Jumalan Pojasta.8.

Häntä ympäröivä kirkkaus ylittää kaiken mitä kuolevaiset ovat milloinkaan nähneet. Kuuluu riemuhuuto: "Kristus on tullut!" Ihmiset heittäytyvät maahan hänen edessään. Hän kohottaa kätensä ja siunaa heidät. Hänen äänensä on pehmeä ja soinnukas. Lempeästi hän toistaa muutamia Vapahtajan esittämistä taivaallisista totuuksista. Hän parantaa sairauksia jaa sitten, Kristuksena esiintyen, väittää siirtäneensä sapatin sunnuntaille. Hän julistaa, että seitsemännen päivän pyhittäjät häpäisevät hänen nimensä. Tämä on voimakas, lähes vastustamaton eksytys. Suuret joukot uskovat näihin noituuksiin ja sanovat: "Hän on Suuri Voima, Jumalan voima."

9

Jumalan kansa ei eksy

Mutta Jumalan kansaa ei johdeta harhaan. Tämän väärän kristuksen opetukset eivät ole sopusoinnussa Raamatun kanssa. Hän aittaa siunauksensa pedon ja sen kuvan kumartajille, niille, joiden päälle Raamatun mukaan kaadetaan Jumalan laimentamaton viha.

Sitä paitsi Saatanan ei anneta jäljitellä Kristuksen tulemisen tapaa. Vapahtaja on varoittanut kansaansa petoksista juuri tässä asiassa. "Sillä vääriä messiaita ja vääriä profeettoja ilmaantuu, ja he tekevät suuria

AHDISTUKSEN AIKA

tunnustekoja ja ihmeitä, niin että he johtavat, jos mahdollista, valitutkin harhaan. - - Jos siis teille sanotaan: `Hän on tuolla autiomaassa', älkää menkö sinne, tai jos sanotaan: `Hän on sisällä talossa', älkää uskoko sitä. Sillä niin kuin salama leimahtaa idässä ja valaisee taivaan länteen asti, niin on oleva Ihmisen Pojan tulo.” 10 Tätä tuloa ei kukaan pysty jäljittelemään. Koko maailma näkee sen.

Vain ne, jotka ovat tutkineet ahkerasti Raamattua ja rakastaneet totuutta, varjellaan rajulta eksytykseltä, jonka valtaan maailma joutuu. Raamatun todistuksen avulla he tunnistavat valepukuisen pettäjän. Seisooko Jumalan kansa nyt niin vakaasti hänen sanansa perustuksella, ettei se anna periksi aistiensa todistukselle? Pitävätkö he tällaisessa kriisissä kiinni yksin Raamatusta?

Kun kristikunnan vallanpitäjien antama määräys riistää Jumalan käskyjen pitäjiltä hallituksen suojelun ja jättää heidät heidän tuhoaan haluavien valtaan, Jumalan kansa pakenee kaupungeista ja kylistä autioihin ja syrjäisiin seutuihin. Piemonten kristittyjen tapaan monet löytävät turvapaikan vuorilta. 11 Mutta monet kaikista kansoista ja yhteiskuntaluokista, ylhäisistä ja alhaisista, rikkaista ja köyhistä, mustista ja valkoisista, joutuvat mitä epäoikeudenmukaisimpaan ja julmimpaan vankeuteen. Jumalan omat viettävät kuolemaan tuomittuina raskaita päiviä kalterien takana. Muutamista tuntuu kuin heidät olisi jätetty nääntymään nälkään pimeissä, inhottavissa vankityrmissä.

Unohtaako Herra omansa tänä koetuksen hetkenä? Unohtiko hän uskollisen Nooan, Lootin, Joosefin, Elijan, Jeremian tai Danielin? Vaikka viholliset voivat heittää heidät vankilaan, vankityrjän muurit eivät voi katkaista sielun ja Kristuksen välistä yhteyttä. Heidän yksinäisiin vankikoppeihinsa tulee enkeleitä. Vankila muuttuu palatsiksi, ja taivaallinen valo

SUURI TAISTELU

valaisee synkät muurit, kuten tapahtui Paavalin ja Silaan laulaessa keskiyöllä Filippiin vankilassa.

Jumalan tuomiot kohtaavat niitä, jotka yrittävät tuhota hänen kansansa. Rankaiseminen on Jumalalle "outu teko".¹² "Herra on laupias Jumala, hän antaa anteeksi. Hän on kärsivällinen, ja hänen hyvyytensä ja uskollisuutensa on suuri. Hän - - antaa anteeksi pahat teot, rikkomukset ja synnit, mutta hän ei jätä syyllistä rankaisematta." ¹³ Kansa, johon hän suhtautuu kärsivällisesti ja joka on täyttänyt pahuutensa mitan, joutuu lopulta juomaan armolla laimentamattoman vihan maljan.

Kun Kristus lopettaa välitystyönsä pyhäkössä, laimentamaton viha vuodatetaan niiden päälle, jotka kumartavat petoa. Egyptin vitsaukset olivat samantapaisia kuin ne laajakantoisemmat rangaistukset, jotka kohtaavat maailmaa juuri ennen Jumalan kansan vapautusta. Ilmestyskirjan kirjoittaja sanoo: "Silloin tuli pahoja märkiviä haavoja niihin ihmisiin, joilla oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen kuvaa." "Meri muuttui kuin kuolleen vereksi." "Kolmas enkeli tyhjensi maljansa virtoihin ja vesien lähteisiin, ja ne muuttuivat vereksi." Enkeli sanoi: "Vanhurskas olet sinä, - - joka annoit nämä tuomiot! He ovat vuodattaneet pyhien ja profeettojen verta, ja verta sinä panit heidät juomaan. He saavat ansionsa mukaan." ¹⁴ Tuomitsemalla Jumalan omat kuolemaan he ovat yhtä syylliset näiden vereen kuin olisivat omin käsin vuodattaneet sen. Kristus julisti aikansa juutalaiset syyllisiksi kaikkeen siihen pyhien vereen, joka oli vuodatettu Aabelin päivistä alkaen ¹⁵, sillä heillä oli sama henki kuin profeettojen murhaajilla.

Seuraavassa vitsauksessa "aurinko sai vallan korventaa ihmisiä tulellaan". Profeetta kuvailee tätä kauhistuttavaa aikaa seuraavasti: "Pelot ovat paljaina, vainiot vaikeroivat, sillä sato on tuhottu - - . Lakastuu

AHDISTUKSEN AIKA

- - jokainen metsän puu. Ilo on ihmisiltä kadonnut." "Voi karjaa! Se läähättää, harhailee näännyksissä, sillä laidunta ei löydy. - - Vesipurot ovat kuivuneet, ja paahde on polttanut kaiken ruohon." 16

Nämä onnettomuudet eivät ole yleismaailmallisia, mutta silti ne ovat kauheimmat vitsaukset mitä ihmiskunta on koskaan kohdannut. Ennen koetusajan päättymistä kaikkiin rangaistuksiin on sekoittunut armoa. Kristuksen veri on suojannut syntistä hänen syyllisyyttään vastaavalta täydeltä rangaistukselta, mutta viimeiseen rangaistustuomioon ei sekoiteta lainkaan armoa. Ihmiset tulevat kaipaamaan ennen halveksimansa Jumalan armon suojaa.

Vainottua, ahdistettua ja ruoan puutteesta kärsivää Jumalan kansaa ei jätetä tuhon omaksi. Enkelit tyydyttävät sen tarpeet: "Leipää hän saa riittämiin, eikä hänen juomavetensä ehdy." "Minä, Herra, kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää." 17

Inhimillisestä näkökulmasta vaikuttaa kuitenkin siltä, että Jumalan kansa joutuu pian vahvistamaan todistuksensa verellään, kuten marttyyrit ennen heitä. Se on hirvittävän ahdistuksen aikaa. Jumalattomat riemuitsevat: "Missä on nyt teidän uskonne? Miksi Jumala ei pelasta teitä meidän käsistämme, jos te kerran olette hänen kansansa?" Mutta odottajat muistavat Jeesuksen kuoleman ristillä. Jaakobin tavoin he painivat Jumalan kanssa.

Enkelit vartioivat

Enkelit ympäröivät niitä, jotka ovat seuranneet Kristuksen sanaa ja kestäneet. He ovat nähneet heidän ahdinkonsa ja kuulleet heidän rukouksensa. He odottavat johtajansa käskyä temmata heidät vaarasta. Mutta heidän on odotettava vähän kauemmin. Jumalan kansan on ensin juotava tämä malja ja tultava kastetuksi tällä kasteella. 18 Mutta ahdistuksen aika lyhennetään

SUURI TAISTELU

valittujen tähden. Loppu tulee nopeammin kuin ihmiset luulevat.

Vaikka yleisellä säädöksellä on määrätty aika, jolloin käskyjen pitäjät voidaan tappa, heidän vihollisensa yrittävät joissakin tapauksissa riistää heidän henkensä ennen määräaika. Mutta kukaan ei pääse uskollisia sieluja vartioivien enkelien ohi. Muutamia vastaan hyökätään heidän paetessaan kaupungeista, mutta heitä vastaan kohotetut miekat murtuvat kuin oljenkorret. Toisia puolustavat sotilaina esiintyvät enkelit.

Taivaalliset olennot ovat kaikkina aikoina osallistuneet aktiivisesti ihmiskunnan asioihin. He ovat nauttineet kotien vieraanvaraisuudesta, toimineet yön yllättämien matkustajien oppaina, avanneet vankiloiden ovia ja vapauttaneet Herran palvelijoita. He tulivat vierittämään kiven Vapahtajan haudalta.

Enkelit käyvät jumalattomien kokoontumispaikoissa, kuten he kävivät Sodomassa, nähdäkseen ovatko nämä ylittäneet Jumalan asettamat rajat. Muutamien harvojen todellisten palvelijoidensa tähden Herra pidättää onnettomuuksia ja pidentää rauhanaikaa. Syntiset eivät aavistakaan, että he saavat kiittää elämästään niitä harvoja uskollisia, joiden sortamisesta he nauttivat.

Enkelit ovat usein puhuneet tämän maailman neuvostoissa, ihmiskorvat ovat kuunnelleet heidän vetoimuksiaan, ihmishuulet pilkanneet heidän neuvojaan. Nämä taivaan sanansaattajat ovat osoittaneet kykenevänsä puolustamaan sorrettujen asiaa paremmin kuin kaunopuheisimmatkaan ihmiset, He ovat ehkäisseet pahoja aikeita, jotka olisivat tuottaneet suurta kärsimystä Jumalan kansalle.

Jumalan kansa odottaa hartaasti merkkejä Kuninkaansa tulosta. Kun he kamppailevat rukouksessa ja esittävät pyyntönsä Jumalalle, taivas hehkuu ikuisen

AHDISTUKSEN AIKA

päivän sarastuksessa. Sanat: "Apu on tulossa" kuulostavat heidän korvissaan enkelien suloiselta laululta. Kristuksen ääni kuuluu raollaan olevista porteista: "Minä olen teidän kanssanne. Älkää pelätkö. Olen taistellut teidän puolestanne, ja minun nimessäni te saatte riemuvoiton."

Kallis Vapahtaja lähettää avun juuri silloin kun sitä tarvitsemme. Ahdistuksen aika on hirvittävä koettelemus Jumalan kansalle, mutta jokainen todellinen kristitty voi uskossa nähdä ympärillään lupauksen kaaren. "Herran vapaiksi ostamat palaavat ja saapuvat riemuiten Siioniin. He kantavat päänsä päällä ikuista iloa. Ilo ja riemu astuvat portista, huoli ja huokaus pakenevat kauas." 19

Jos Kristuksen todistajien verta vuodatettaisiin tänä aikana, heidän uskollisuutensa ei vakuuttaisi muita totuudesta, sillä paatunut sydän on toistuvasti torjunut armon aallot, kunnes ne eivät enää palaa. Jos vanhurskaat joutuisivat nyt vihollistensa käsiin, se merkitsisi suurta voittoa pimeyden ruhtinaalle.

Kristus on sanonut: "Ja nyt, kansani, mene huoneisiisi, sisälle, sulje ovet jäljessäsi. Pysy piilossa lyhyt hetki, kunnes raivo on ohi. Sillä itse Herra lähtee asuinpaikastaan vaatiakseen maan asukkaat tilille kaikesta pahasta, mitä he ovat tehneet." 20

Ihmeellinen on niiden pelastus, jotka ovat odottaneet kärsivällisesti hänen tuloaan ja joiden nimi on kirjoitettu elämän kirjaan.

40. Suuri vapautus

Kun inhimillisten lakien suoja riistetään niiltä, jotka kunnioittavat Jumalan lakia, eri maissa valmistaudutaan samanaikaisesti tuhoamaan heidät. Sääöksessä määrätyn ajan lähestyessä ihmiset päättävät antaa sovittuna yönä ratkaisevan iskun erimielisyyden ja nuhteen äänen vaientamiseksi.

Jumalan kansa, josta osa on vankiloissa, osa metsissä ja vuorilla, rukoilee Jumalalta suojelusta. Aseistetut miehet valmistautuvat pahojen enkelien yllyttäminä surmatyöhön. Tällä äärimmäisen hädän hetkellä Jumala puuttuu tilanteeseen: "Silloin teidän huulillanne on laulu niin kuun pyhän juhlan aattoiltana ja sydämässänne ilo niin kuin niillä, jotka kulkevat huilujen soudessa Herran vuorelle, kohden Israelin turvakalliota. Niin Herra antaa valtiasäänensä kaikua, kaikkien nähden hänen käsivartensa ojentuu maata kohden vihan vimmassa, ankarana tulenliekkinä, sademyrskynä, rajukuuroina, raeryöppyinä."

Pahojen miesten joukot valmistautuvat ryntäämään saaliinsa kimppuun, kun yötä synkempi pimeys laskeutuu maan päälle. Samalla taivaalle muodostuu sateenkaari, joka näyttää ympäröivän jokaisen rukoilevan ryhmän. Vihaiset väkijoukot pysähtyvät. Hyökkääjät unohtavat raivonsa kohteet. He tuijottavat Jumalan liiton vertauskuvaa ja haluavat suojautua sen kirkkaudelta.

Jumalan kansa kuulee äänen sanovan: "Katsokaa ylös." Stefanoksen tavoin he katsovat taivaalle ja näkevät Jumalan kirkkauden ja Ihmisen Pojan

SUURI TAISTELU

valtaistuimellaan.¹

He näkevät hänen nöyryytyksensä merkit ja kuulevat pyynnön: "Minä tahdon, että ne, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siellä missä minä olen."³ Sitten ääni sanoo: "He tulevat pyhinä, viattomina ja tahrattomina! He ovat seuranneet minun sanaan ja kestäneet."

Keskiyöllä Jumala ilmaisee voimansa vapauttaakseen kansansa. Aurinko tulee esiin ja paistaa täydeltä terältä. Merkit ja ihmeet seuraavat toisiaan. Jumalattomat ovat kauhuissaan, mutta vanhurskaat katsovat iloiten vapautuksensa merkkejä. Keskellä uhkaavaa taivasta on sanomattoman kirkas kohta, josta kuuluu Jumalan ääni kuin suurten vesien pauhu: "Hetki on tullut.,,,

Tuo ääni saa taivaan ja maan järkkymään. Tulee valtava maanjäristys, "niin ankara järistys, ettei sellaista ole ollut koko sinä aikana, jonka ihminen on ollut maan päällä".⁴ Rosoisia lohkaraita sinkoilee joka suuntaan. Meri raivoaa. Pyörremyrsky ulvoo kuin demonien joukko. Maan pinta murtuu. Sen perustukset näyttävät pettävän. Raivoava meri nielee satamakaupunkeja, jotka ovat Sodomian tavoin turmeltuneet. Jumala ei ole unohtanut suurta Babylona, vaan se joutuu nyt "juomaan täyden maljan hänen vihansa ja vonmansa viiniä".⁶ Isot rakeet suorittavat hävitystyötään. Mahtavat kaupungit tuhoutuvat. Ylelliset palatsit, joihin ihmiset ovat tuhlanneet rikkautensa, sortuvat heidän silmiensä edessä. Vankiloiden muurit hajoavat, ja Jumalan kansa pääsee vapauteen.

Haudat aukeavat, ja "monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset ikuiseen elämään, toiset häpeään ja ikuiseen kauhuun". "Nekin, jotka hänet lävistivät", samoin kuin ne, jotka pilkkasivat Kristusta hänen kuolemantuskissaan, sekä hänen totuutensa kiihkeimmät vastustajat herätetään katsomaan uskollisten ja kuuliaisten osaksi tulevaa kunniaa.⁷

SUURI TAISTELU

Ankara rajuilma kietoo maan liekkiverhoon. Jyrinän läpi kuullaan, miten salaperäiset ja pelottavat äänet julistavat jumalattomien tuomion. Uhmakkaat kerskailijat, jotka piinasivat käskyille kuuluaista Jumalan kansaa, napisevat nyt kauhusta. Demonitkin pelkäävät, ja ihmiset rukoilevat armoa.

Herran päivä

Profeetta Jesaja sanoi: "Sinä päivänä ihmiset heittävät menemään hopeajumalansa ja kultajumalansa, jotka he ovat tehneet kumarrettavikseen. Myyrille ja lepakoille he ne heittävät paetessaan vuorten koloihin ja kallioiden halkeamiin Herran kauhistuttavan voiman tieltä, hänen ylhäisen kirkkautensa tieltä, kun hän nousee järisyttämään maata."

Ne, jotka ovat luopuneet kaikesta Kristuksen tähden, ovat nyt turvassa. Maailman edessä he ovat todistaneet uskollisuutensa häntä kohtaan, joka kuoli heidän puolestaan. Heidän kasvonsa, jotka vielä äsken olivat kalpeat ja riutuneet, säteilevät nyt ihmetyksestä. Heidän äänensä yhtyvät ricinulauluun: "Jumala on turvamme ja linnamme, auttajatume hädän hetkellä. Sen tähden emme pelkää, vaikka maa järkkyy, vaikka vuoret vaipuvat ;merteen syvyykseen. Meret pauhaavat ja kuohuvat, vuoret vapisevat Jumalan suuruuden edessä."

Näiden pyhää luottamusta ilmaisevien sanojen noustessa Jumalan luo taivaallisen kaupungin kirkkaus tulvii raollaan olevista porteista. Sitten taivaalla näkyy kahta kivitaulua pitävä käsi. Tuo pyhä Siinailta julistettu laki ilmoitetaan nyt tuomion mittapuuksi. Sanat ovat niin selvät, että kaikki voivat ne lukea. Muistot heräävät. Taikauskon ja harhaopin pimeys hälvenee.

On mahdotonta kuvailla niiden kauhua ja epätoivoa, jotka ovat polkeneet jalkoihinsa Jumalan lain.

SUURI TAISTELU

Päästäkseen maailmaan suosioon he syrjäyttivät sen käskyt ja opettivat muutkin rikkomaan niitä. Nyt heidän halveksimansa laki tuomitsee heidät. He huomaavat olevansa ilman puolustusta. Jumalan lain viholliset saavat uuden näkemyksen totuudesta ja velvollisuudesta. Liian myöhään he havaitsevat, että sapatti on elävän Jumalan sinetti. Liian myöhään he huomaavat rakentaneensa hiekalle. He ovat taistelleet Jumalaa vastaan. Uskonnon opettajat ovat johtaneet ihmisiä kadotukseen väittäessään ohjaavansa heitä paratiisiin. Miten suuri onkaan pyhässä virassa toimivien miesten vastuu, miten kauhistuttavia heidän uskottomuutensa seuraukset!

Kuninkaiden Kuningas ilmestyy

Jumalan äänen kuullaan ilmoittavan Jeesuksen tulon päivän ja hetken. Jumalan omat kuuntelevat Herran kirkkauden valaistessa heidän kasvonsa. Pian näkyy idässä pieni musta pilvi. Se on Vapahtajaa ympäröivä pilvi. Juhlallisen hiljaisuuden vallitessa Jumalan kansa katselee sen lähestymistä, kunnes se muuttuu suureksi valkoiseksi pilveksi, jonka alaosa hehkuu kirkkaana kuin tuli ja jonkayläpuolella on liiton kaari. Nyt Jeesus ei tule "kipujen miehenä", vaan mahtavana voittajana. Pyhien enkelien lukematon joukko, "kymmentuhatta kertaa kymmentuhatta ja tuhat kertaa tuhat" 10 seuraa häntä. Kaikkien silmät katsovat elämän Ruhtinasta. Hänen päässään on kirkkauden kruunu. Hänen kasvonsa ovat kirkkaammat kuin keskipäivän aurinko. "ja hänen viittaansa on reiden kohdalle kirjoitettu nimi: kuninkaiden Kuningas, herrojen Herra.""

Kuninkaiden Kuningas laskeutuu pilvessä tulenliekkien ympäröimänä. Maa vapisee hänen edessään: "Meidän Jumalamame tulee, hän ei enää vaikene. Tuhon tuli kulkee hänen edellään, myrsky raivoaa

SUURI TAISTELU

hänen ympärillään. Hän kutsuu todistajikseen taivaan ja maan, hän vaatii kansansa tilille.”¹²

"Maan kuninkaat, ylimykset ja sotajoukkojen johtajat, rikkaat ja mahtavat miehet ja kaikki muut, niin orjat kuin vapaat, piiloutuivat luoliin ja vuorten rotkoihin ja huusivat vuorille ja kallioille: "Kaatukaa päällemme, käskekää meidät valtaistuimella istuvan, katseelta ja Karitsan vihalta! Heidän vihansa suuri päivä on tullut - kuka voi sen kestää." ¹³

Pilkallinen ivailu on lakannut, valehtelevat huulet vaienneet. Kuuluu vain rukouksen ja itkun ääntä. Jumalattomat rukoilevat kallioita kaatumaan päälleen; he eivät tahdo nähdä hänen kasvojaan, jonka he ovat hylänneet. He tuntevat äänen, joka tunkeutuu kuolleidenkin korviin. Miten usein se onkaan hellästi kutsunut heitä parannukseen. Miten usein se onkaan kuulunut ystävän, veljen, Vapahtajan vetoamuksissa. Tuo ääni palauttaa mieleen halveksitut varoitukset ja torjutut kutsut.

Siellä ovat ne, jotka palkkasivat Kristusta hänen nöyryytyksensä hetkellä. Hän vakuutti.: "Vastedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä." Nyt he näkevät hänet kirkkaudessaan; myöhemmin he näkevät hänen istuvan Voiman oikealla puolella. Siellä on ylimielinen Herodes, joka pilkkasi hänen kuninkaallista arvonimeään. Siellä ovat miehet, jotka panivat hänen päähänsä orjantappurakruunun ja käteensä ruokoepin valtikaksi - ne, jotka kumarsivat häntä pilkallisesti ja sylkivät elämän Ruhtinasta. He yrittävät paeta hänen läsnäoloaan. Ne, jotka löivät naulat hänen käsiinsä ja jalkoihinsa, katsovat tekonsa jälkiä kauhun ja katumuksen vallassa.

Papit ja hallitusmiehet muistavat pelottavan selvästi Golgatan tapahtumat, sen, miten he nyökyttivät päätään saatanallisen ilon vallassa ja huusivat: "Muita

SUURI TAISTELU

hän kyllä on auttanut, mutta itseään hän ei pysty auttamaan."15
Kovempänä kuin Jerusalemissa kaikunut huuto:

"Ristiinnaulitse hänet, ristiinnaulitse hänet! "kohoaa nyt epätoivoinen valitus: "Hän on Jumalan Poika!" He yrittävät paeta kuninkaiden Kuninkaan läsnäoloa.

Kaikkien niiden elämässä, jotka hylkäävät totuuden, on hetkiä, jolloin omatunto herää ja mieltä vaivaa hyödytön suru. Mutta mitä tämä on verrattuna tuon päivän tunnontuskiin! Kauhun valtaamina he kuulevat pyhien huudahtavan: "Tämä on meidän Jumalamme! Häneen me panimme toivomme, ja hän pelasti meidät. 16 Jumalan Pojan ääni kutsuu esiin nukkuvat pyhät. Kaikkiällä maailmassa vanhurskaat kuolleet kuulevat tuon äänen, ja ne jotka sen kuulevat, heräävät eloon. He tulevat kaikista maista, kaikista kansoista ja heimoista ja puhuvat kaikkia kieliä. He tulevat kuoleman vankilasta puettuina kuolemattomuuteen ja huutavat: "Missä on voittoni, kuolema? Missä on pistimesi, kuolema?""

Kaikki nousevat haudoistaan ikuisen nuoruuden vireydessä ja voimassa. Kristus tuli palauttamaan entiselleen sen, mikä oli menetetty. Hän muuttaa alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi. Kuolevaisesta, katoavaisesta, synnin saastuttamasta ruumiista tulee täydellinen, kaunis ja kuolematon. Kaikki viat ja epämuodostumat jäävät hautaan, synnin kirouksen viimeisetkin jäljet hävitetään. Kristuksen uskolliset seuraajat tulevat mieleltään, sielultaan ja ruumiiltaan heijastamaan täydellisesti Herransa kuvaa.

Elossa olevat vanhurskaat muutetaan "yhtäkkiä, silmänräpäyksessä". Jumalan äänen kuuluessa heidät tehdään kuolemattomiksi ja temmataan ylös nousseiden pyhien kanssa yläilmoihin Herraa vastaan. Enkelit lähetetään kokoamaan "maan kaikista ääristä ne,

SUURI TAISTELU

jotka hän on valinnut". 18 Pienet lapset lasketaan äitinsä syliin. Kuoleman pitkään erottamat ystävät tapaavat jälleen eivätkä enää koskaan eroa, vaan ilo lauluja laulaen nousevat yhdessä ylös Jumalan kaupunkiin.

Pyhä kaupunki

Jokainen katse pelastettujen lukemattomassa joukossa on kiinnittynyt Jeesukseen. Jokainen silmä katselee hänen kirkkauttaan, hänen, joka kerran oli niin kammottavasti runneltu, että häntä tuskin "enää ihmiseksi tunsi". 19 Voittajien päähän Jeesus laskee kirkkauden kruunun. Jokainen saa kruunun, johon on kirjoitettu hänen uusi nimensä 20 ja sanat "Herralle pyhitetty". Jokaiselle annetaan voitonpalmu ja välkkyvä harppu. Kun johtavat enkelit antavat äänen, kaikki ryhtyvät taitavasti näppäilemään kieliä, ja täyteläisen kauniit sävelet täyttävät ilman. Jokainen ääni yhtyy kiitolliseen ylistykseen: "Hänelle, joka rakastaa meitä ja on vierellään vapauttanut meidät synneistämme, hänelle, joka on tehnyt meidät kuningassuvuksi ja Jumalan, isänsä, papeiksi, hänelle kunnia ja valta aina ja ikuisesti!" 21

Pelastettujen edessä on pyhä kaupunki. Jeesus avaa portit, ja totuutta noudattanut kansa astuu sisään. Sitten kuullaan hänen äänensä: "Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt peria valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta sti." 22 Kristus esittelee verellään ostetut Isälle ja sanoo: "Tässä me olemme, minä ja lapset, jotka Jumala minulle antoi." 23 "Minä varjelin heidät, eikä yksikään heistä joutunut hukkaan." 24 Miten ihmeellinen hetki se onkaan, kun ikuinen Isä katsoo pelastettuja ja näkee heissä oman kuvansa! Synnin kirous on poissa, ja ihmisuus on jälleen sopuoinnussa jumaluuden kanssa!

SUURI TAISTELU

Vapahtaja iloitsee nähdessään kirkkauden valtakunnassa ne, jotka pelastuivat hänen kärsimisensä ja alentumisensa perusteella. Pelastetut osallistuvat hänen ilostaan, kun he näkevät niitä, jotka voitettiin heidän rukoustensa, ponnistustensa ja epäitsekään uhrautumisensa avulla. Riemu täyttää heidän sydämensä, kun he näkevät näiden voittaneen muita ja heidän taas toisia.

Kaksi Aadamia

Kun pelastetut lausutaan tervetulleiksi Jumalan kaupunkiin, ilmassa kajahtaa riemuhuuto. Ensimmäinen ja toinen Adam ovat kohtaamassa toisensa. Jumalan Poika on ottamassa vastaan ihmiskunnan kantaisän - Aadamin, jonka hän loi, joka teki syntiä ja jonka synnin vuoksi Vapahtajan ruumiissa on ristiinnaulitsemisen jäljet. Kun Adam näkee naulojen jäljet, hän heittäytyy nöyrästi Kristuksen jalkojen juureen. Vapahtaja nostaa hänet ylös ja kehottaa häntä katselemaan jälleen Eedenkotia, josta hänet kauan sitten karkotettiin.

Aadamin elämä oli täynnä surua. Jokainen kuoleva lehti, jokainen eläinuhri, jokainen tahra ihmisen luonteessa oli uusi muistutus hänen synnistään. Hän kärsi hirvittäviä tunnontuskia, kun muut syyttivät häntä synnin alkuunpanijaksi. Hän katui vilpittömästi syntiään ja kuoli ylösnousemuksen toivossa. Nyt Adam saa sovituksen perusteella takaisin entisen asemansa.

Haltioituneena hän katselee puita, jotka kerran olivat hänen ilonaan, puita, joiden hedelmiä hän oli kerännyt viattomuutensa päivinä. Hän näkee viiniköynnöksiä, joita hänen omat kätensä ovat hoitaneet, kukkia, joiden kasvattamisesta hän nautti. Tämä on tosiaan ennalleen asetettu Eeden!

Vapahtaja johtaa hänet elämän puun luo ja kehottaa

SUURI TAISTELU

syömään. Hän näkee suuren joukon sukunsa jäseniä pelastettuna. Silloin hän heittää kruununsa Jeesuksen jalkojen juureen ja syleilee Vapahtajaa. Hän näppäilee harppuaan, ja taivas kajahtaa riemulaulusta: "Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen." 25 Koko Aadamin suku heittää kruununsa Vapahtajan jalkojen juureen ja kumartuu kunnioittaen palvomaan häntä. Enkelit itkivät, kun Adam lankesi syntiin, ja iloitsivat, kun Jeesus avasi ulospääsyn haudasta niille, jotka uskovat hänen nimeensä. Nyt he näkevät lun.astustyön tulokset ja yhtyvät ylistyslauluun.

"Minä näin kuin kristallisen meren, joka välkehti tulta. Tuon kristallimeren rannalla seisoivat pedosta voiton saaneet, ne, jotka eivät olleet kumartaneet sen kuvaa eivätkä ottaneet merkkiä, jossa on sen nimen luku."

Sataneljäkymmentäneljätuhatta, jotka on ostettu maan päältä, "lauoivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, ja Karitsan laulua." 26 Vain pelastettujen joukko, sataneljäkymmentäneljätuhatta, voi oppia tuon .laulun, sillä se perustuu kokemukseen, jollaista yhdelläkään toisella joukolla ei ole ollut. "He seuraavat Karitsaa, minne hän meneekin. Heidät on ostettu ihmisten joukosta esikoislahjaksi Jumalalle ja Karitsalle. " 27He ovat kokeneet ahdistuksen ajan, jollaista maan päällä ei ole koskaan ennen ollut; he ovat kestäneet samanlaisen tuskan ja ahdistuksen kuin Jaakob; he elivät ilman välittäjää Jumalan. viimeisten tuomioiden kohdatessa maailmaa. "He ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä." "Valhetta ei heidän suustaan ole kuultu, he ovat puhtaita ja virheettömiä" Jumalan edessä. "Nälkä ei heitä enää vaivaa, ei jano, enää ei heitä polta aurinko eikä paahtava helle. Karitsa, joka on valtaistuimen edessä, kaitsee heitä ja vie heidät elämän veden lähteille, ja Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyyneleet." 28

SUURI TAISTELU

Ristin salaisuus

Kaikkina aikoina Vapahtajan valitut ovat kulkeneet ahtaita polkuja. Heidät puhdistettiin kärsimysten ahjossa. Jeesuksen tähden he kärsivät vihaa ja parjausta, kestivät kieltäytyksiä ja kokivat katkeria pettymyksiä. He oppivat tuntemaan synnin pahuuden ja voiman, sen aiheuttaman syyllisyyden ja tuskan. Siksi he inhoavat sitä. Synnin ongelman ratkaisemiseksi annettu ääretön uhri tekee heidät nöyriksi ja täyttää heidän sydämensä kiittollisuudella. He rakastavat paljon, koska he ovat saaneet paljon anteeksi.²⁹ Koska he ovat osallistuneet Kristuksen kärsimyksistä, he ovat sopivia osallistumaan hänen kirkkaudestaan.

Jumalan perilliset tulevat ullakkohuoneista, hökkeleistä, vankityrmistä, mestauslavoilta, vuorilta, erämaista, luolista. "He kärsivät puutetta, heitä ahdistettiin ja piesttiin."³⁰ Miljoonat menivät halveksittuina hautaan, koska he kieltäytyivät suostumasta Saatanan houkutuksiin. Mutta nyt he eivät enää ole ahdistettuja tai sorrettuja. Tästä lähtien he pukeutuvat parempiin vaatteisiin kuin yksikään maan mahtavista ennen heitä; heidät kruunataan otsarivoilla, jotka ovat loistavimmat kuin yhdenkään maallisen hallitsijan. Kirkkauden Kuningas on pyyhkinyt kyyneleet kaikkien kasvoilta. He yhtyvät ihanaan, sointuvaan ylistyslau luun, joka kaikuu taivaan holvissa: "Pelastuksen tuo meidän Jumalamme, hän, joka istuu valtaistuimella, hän ja Karitsa!" Ja kaikki vastaavat: "Aamen. Ylistys ja kirkkaus, viisaus, kiitos, kunnia, valta ja voima meidän Jumalallemme aina ja ikuisesti." ³¹

Tässä elämässä me pääsemme vasta alkuun ihmeellisen lunastussuunnitelman ymmärtämisessä. Rajallisella ymmärryksellämme voimme pohtia innokkaasti häpeää ja kunniaa, elämää ja kuolemaa, oikeutta ja armoa, jotka kohtaavat toisensa ristillä; mutta vaikka jännittäisimme hengenvoimamme äärimmilleen, me

SUURI TAISTELU

emme pysty ymmärtämään ristin syvintä merkitystä.

Lunastavan rakkauden pituus ja leveys, syvyys ja korkeus tajutaan vain hämärästi. Lunastussuunnitelmaa ei ymmärretä täydellisesti edes silloin, kun lunastetut näkevät niin kuin heidät nähdään ja tuntevat niin, kuin heidät tunnetaan, vaan uusia puolia totuudesta paljastuu ihmettelevälle ja ihastuneelle mielelle läpi loputtoman ikuisuuden. Vaikka maalliset murheet, tuska ja kiusaukset ovat jääneet taakse ja niiden syy on poistettu, Jumalan kansalla tulee aina olemaan. selvä käsitys pelastuksensa hinnasta.

Risti tulee olemaan pelastettujen laulun aiheena läpi ikuisuuden. Kirkastetussa Kristuksessa he näkevät ristiinnaulitun Kristuksen. He eivät koskaan unohda, että taivaan Majesteetti alensi itsensä korottaakseen langenneen ihmisen, että hän kantoi synnin syyllisyyden ja häpeän, että Isä kätki häneltä kasvonsa, kunnes kadotetun maailman hätä murskasi hänen sydämensä ja sammutti hänen elämänsä. Maailmojen Luoja luopui kirkkaudestaan ihmisen hyväksi.; tämä tulee aina herättämään ihmetystä kaikkialla maailmankaikkeudessa. Kun pelastettujen joukko katsoo Lunastajaansa tietäen, ettei hänenn valtakunnallaan ole loppua, se puhkeaa lauluun: "Arvollinen on Karitsa, joka on teurastettu ja joka on lunastanut meidät Jumalalle omalla kalliilla verellään! "

Ristin salaisuus selittää kaikki muut salaisuudet.

Maailmankaikkeus tulee näkemään, ettei Jumala äärettömässä viisautessaan pystynyt laatimaan muuta suunnitelmaa meidän pelastamisksemme kuin Poikansa uhraamisen. Tämän uhrin korvauksena on ilo siitä, että maa asutetaan lunastetuilla, pyhillä, onnellisilla ja kuolemattomilla olennoilla. Sielun arvo on niin suuri, että Isä on tyytyväinen maksettuun hintaan. Myös Kristus itse on tyytyväinen nähdessään suuren uhrinsa hedelmät.

410

(source=329)

41. Maapallo raunioina

Kun Jumalan ääni päättää hänen kansansa vankeuden, ne, jotka ovat menettäneet kaiken suuressa elämän taistelussa, havahtuvat kammottavaan todellisuuteen. Saatanan petosten sokaisemina rikkaat ylpeilivät erinomaisuudellaan vähempiossaisten rinnalla. Mutta he olivat lyöneet laimin nälkäisten ruokkimisen, alastomien vaatettamisen, oikeuden noudattamisen ja laupeuden rakastamisen. Nyt heiltä riistetään kaikki, mikä teki heidät suuriksi, ja he jäävät puille paljaille. Kauhistuneina he näkevät epäjumaliensa tuhoutuvan. He ovat myyneet sielunsa maallisista nautinnoista eivätkä ole rikastuneet Jumalan silmissä. Heidän elämänsä on epäonnistunut, heidän nautintonsa muuttuneet karvaiksi. Elämän aikana kootut rikkaudet häviävät silmänräpäyksessä. Rikkaat valittavat upeiden talojensa tuhoa, kultansa ja hopeansa menetystä ja pelkäävät tuhoutuvansa epäjumaliensa mukana. Jumalattomat surevat tilanteen saamaa käännettä mutta eivät kadu jumalattomuuttaan.

Sananjulistaja, joka on uhrannut totuuden saavuttaakseen ihmisten suosion, näkee nyt opetustensa seuraukset. Jokainen kirjoitettu rivi, jokainen lausuttu sana, joka tuuditti ihmiset väärän turvallisuudentunteen valtaan, on ollut siemenen kylvämistä; nyt hän näkee sadon. Herra sanoo: "Voi paimenia, jotka hävittävät ja hajottavat minun laitumeni lampaat! - - minä vaadin teidät tilille pahoista teoistanne." 1 "Te olette tehneet väärin, olette tuottaneet murhetta

SUURI TAISTELU

vanhurskaalle, jolle minä en murhetta antanut, mutta jumalatonta te olette rohkaisseet, niin että hän ei käänny pahalta tieltään eikä pelastu tuholta." 2

Sananjulistajat ja kansa huomaavat kapinoineensa vanhurskaan lain antajaa vastaan. Jumalan käskyjen syrjäyttäminen synnytti tuhansia jumalattomuuden lähteitä, kunnes maa muuttui valtavaksi paheen pesäksi. Mikään kieli ei voi kuvailla uskottomien kaipausta ikuiseen elämään - jonka he ovat nyt iäksi menettäneet.

Ihmiset syyttävät toisiaan siitä, että heidät on johdettu turmioon, mutta kaikki kohdistavat katkerimman tuomion uskottomiin pastoreihin, jotka ovat puhuneet mieluisia asioita 3 ja johtaneet kuulijansa mitätöimään Jumalan lain ja vainoamaan niitä, jotka halusivat pitää sen pyhänä. "Me olemme kadotettuja!" he huutavat, "ja syy on teidän." Kädet, jotka kerran kruunasivat heidät laakeriseppeleillä, kohoavat heitä vastaan. Kaikkialla on taistelua ja verenvuodatusta.

Jumalan Poika ja taivaan sanansaattajat ovat taistelleet paholaista vastaan varoittaen, valaisten ja pelastaen ihmislapsia. Nyt kaikki ovat tehneet ratkaisunsa; jumalattomat ovat menneet kokonaan Saatanan puolelle hänen taistelussaan Jumalaa vastaan.

Kuoleman enkeli

Nyt lähtee liikkeelle kuoleman enkeli, jota Hesekielin näyssä edustavat surmatyöhön kutsutut miehet, joille annetaan käsky: —Tappakaa vanhukset ja nuoret miehet, neidot, naiset ja lapset, tappakaa heidät viimeistä myöten, mutta älkää kajotko kehenkään, jolla on merkki. Aloittakaa minun temppeleistäni.' Niin he aloittivat kansan vanhimmista", niistä, jotka väittävät olevansa kansan hengellisiä vartijoita. 4

Väärät vartijat kaatuvat ensimmäisinä. "Herra

MAAPALLO RAUNIOINA

lähtee asuinpaikastaan vaatiakseen maan asukkaat tilille kaikesta pahasta, mitä he ovat tehneet. Silloin maa paljastaa kaiken siihen vuodatetun veren eikä enää peitä surmattujen ruumiita. "5 "Sinä päivänä Herra saattaa heidät täyteen sekasortoon. He käyvät käsiksi toinen toiseensa, nostavat käden toistaan vastaan." 6

Jumalattomat papit, hallitsijat ja kansa kaatuvat omien rajujen intohimojensa ja Jumalan laimentamattoman vihan vuodatuksen synnyttämässä mielettömässä sekasorrossa. "Sinä päivänä kaikkialla, maan äärestä ääreen, viruu kuolleita, jotka Herra on surmannut. " 7

Kristuksen tullessa jumalattomat tuhoutuvat hänen kunniansa kirkkaudesta. Kristus vie kansansa Jumalan kaupunkiin, ja maa tulee asumattomaksi. "Katso, Herra hävittää maan ja autioittaa sen, runtelee sen kasvot ja lyö hajalle sen asukkaat. - - Autioksi maa autioituu, tyhjäksi se ryöstetään - - sillä sen asukkaat ovat hylänneet lain, rikkoneet käskyt, tehneet tyhjäksi ikuisen liiton. Siksi kirous syö maan, sen asukkaat saavat maksaa teoistaan. Siksi maan asukkaat käyvät vähiin, vain muutama harva jää jäljelle ihmisen suvusta."8

Maa näyttää autiolta erämaalta. Kaikkialla on maanjäristysten tuhoamia kaupunkeja, kaatuneita puita ja maasta irronneita rosoisia lohkareita. Perustuksiltaan revittyjen vuorten paikalla on valtavia rotkoja.

Saatanan rangaistus

Nyt on vuorossa tapahtuma, jota sovituspäivän viimeinen juhlallinen toimitus kuvasi. Kun Israelin synnit oli poistettu pyhäköstä syntiuhrin veren perusteella, Asaselin pukki tuotiin elävänä Herran eteen. Ylipappi pani kätensä eläimen päälle, tunnusti israelilaisten synnit ja pani ne pukin kannettaviksi.⁹ Samalla tavalla kun sovitustyö taivaallisessa pyhäkössä on

SUURI TAISTELU

päätetty, Jumalan kansan synnit pannaan Jumalan, taivaan enkelien ja lunastettujen joukon läsnä ollessa Saatanan päälle; hänet julistetaan syylliseksi kaikkeen pahaan, mitä hän on saanut heidät tekemään. Kuten pukki lähetettiin asumattomaan erämaahan, niin Saatanakin karkotetaan autioon maahan. Kuvailtuaan Herran tulon tapahtumia Ilmestyskirjan kirjoittaja jatkaa: "Minä näin, kuinka taivaasta tuli alas enkeli, jolla oli kädessään syvyyden avain ja isot kahleet. Hän otti kiinni lohikäärmeen, tuon muinaisaikojen käärmeen, jonka nimet ovat Paholainen. ja Saatanana, ja pani sen kahleisiin tuhanneksi vuodeksi, syöksi sen syvyyteen* ja lukitsi ja sinetöi sen jäljestä syvyyden oven. Enää ei käärme saa johtaa kansoja harhaan, ennen kuin tuhat vuotta on tullut täyteen. Sitten se on päästettävä irti vähäksi aikaa." 10

"Syvyys" tarkoittaa maata kaaoksen ja pimeyden tilassa. Jeremia kuvailee Jumalan suurta päivää näin: "Minä katselin maata - se oli autio ja tyhjä, ja taivasta - sen valo oli sammunut. Minä katselin vuoria - ne järkkyivät, ja kaikki kukkulat vapisivat. Minä katselin ympärilläni -- ei yhtään ihmistä, taivaan linnutkin olivat lentäneet pois. Minä katselin puutarhaa -- se oli pelkkää aavikkoa, kaupungit oli revitty maahan." 11

Tämä tulee olemaan Saatanan ja hänen pahojen enkeliensä koti tuhannen vuoden ajan. Hän ei pääse kiusaamaan ja vaivaamaan muiden maailmojen lankeamattomia asukkaita. Tässä merkityksessä hänet on sidottu. Ei ole ketään, jota kohtaan hän voisi käyttää valtaansa. Hän ei pysty pettämään eikä turmelemaan ketään, mikä on ollut hänen ainoa ilonaiheensa.

Jesaja näki edeltäpäin Saatanan kukistumisen ja huudahti: "Voi, sinä putosit taivaalta, sinä Kointähti, sarastuksen poika! Alas maahan sinut survaistiin, sinä

*) Kreik. *abysson*; sama sana esiintyy 1. Moos. 1: 2:n kreik. Septuagintakäännöksessä (suom. uusi kirkkoraamattu: 'syvyydet').

MAAPALLO RAUNIOINA

kansojen kukistaja.' Etkö juuri sinä sydämessäsi sanonut:

`Minä tahdon nousta taivasiin! Minä pystytän valtaistuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle, - -- olen

korottava itseni Korkeimman vertaiseksi.' Mutta tuonelaan sinut on syösty, sen pohjimmaiseen kuiluun. Jokainen, joka sinut näkee, jää katsomaan, tuijottaa sinua ihmetellen:

`Tämäkö on se maailman järkyttävä, valtakuntien vapisuttaja, joka hävitti maanpiirin autioksi ja murskasi sen kaupungit eikä päästänyt vankeja koskaan kotiin?' ” 12

Kuudentuhannen vuoden ajan Saatanan vankilaan on suljettu Jumalan lapsia, mutta Kristus on katkaissut kahleet ja päästänyt vangit vapauteen. Nyt Saataka on yksin pahojen enkeliensä seurassa ja tajuaa synnin seuraukset: "Kansojen kuninkaat lepäävät kunniaassa kukin omassa kammiossaan [haudassaan], mutta sinut on viskattu kauas haudastasi kuin kelvoton villiverso, - -. Et pääse haudassa liittymään vertaistesi seuraan, koska olet hävittänyt maasi ja tuhonnut kansasi." 13

Tuhat vuotta Saataka tulee katsomaan Jumalan lakia vastaan suunnatun kapinansa seurauksia. Hänen kärsimyksensä ovat ankaria. Hänet on jätetty yksinäisyyteen miettimään sitä osaa, jota hän on näytellyt kapinansa alkuhetkistä saakka, ja odottamaan kauhulla tulevaa rangaistustaan.

Ensimmäisen ja toisen ylösnousemuksen välisenä tuhatvuotiskautena pidetään jumalattomien tuomio. Paavali viittaa siihen Kristuksen toista tulemistä seuraavana tapahtumana. 14 Vanhurskaat hallitsevat kuninkaina ja pappeina. Johannes sanoo: "Minä näin valtaistuimia, ja niille, jotka asettuivat istuimille, annettiin tuomiovalta. - - Heihin ei toisella kuolemalla le valtaa, vaan he ovat Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat Kristuksen kanssa tuhat vuotta." 15

Tänä aikana "pyhät tulevat - - olemaan maailman

SUURI TAISTELU

tuomareina". 16 Yhdessä Kristuksen kanssa he tuomitsevat jumalattomat ja ratkaisevat jokaisen henkilön tapauksen sen mukaan, mitä hän on ruumiissaan tehnyt. Jumalattomien kärsittäväksi tuleva rangaistus määrätään heidän tekojensa mukaan ja merkitään kunkin nimen kohdalle kuoleman kirjaan.

Kristus ja hänen kansansa tuomitsevat myös Saatanan ja pahat enkelit. Paavali sanoo: "Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitäkin?" Juudas sanoo: "Niitä enkeleitä, jotka eivät pitäneet kiinni korkeasta asemastaan vaan hylkäsivät omat asuinsijansa, hän pitää pimeydessä ikuisissa kahleissa suurta tuomion päivää varten." 18

Tuhannen vuoden päättyessä tapahtuu toinen ylösnousemus. Silloin jumalattomat herätetään kuolleista ja asetetaan Jumalan eteen tuomiolle, "jonka Herra on laissaan säätänyt". 19 Ilmestyskirja sanoo: "Muut kuolleet eivät heränneet eloon, ennen kuin tuhat vuotta oli täyttynyt. 20 Ja Jesaja sanoo jumalattomista: "Heidät kootaan yhteen: yhteen ja samaan vankikuoppaan, samaan tyrmään heidät teljetään, ja *vasta aikojen kuluttua heidän asiansa otetaan esiin.*" 21

42. Ikuinen rauha: taistelu päättynyt

Tuhatvuotiskauden lopussa Kristus palaa maan päälle lunastettujen ja enkelisaattueen seuraamana. Hän herättää jumalattomat kuolleet kuulemaan tuomionsa. He tulevat esiin lukemattomana joukkona kuin meren hiekka, sairauden ja kuoleman merkit ruumiissaan. Mikä vastakohta ensimmäiselle ylösnousemukselle!

Jokainen silmä on kääntynyt katsomaan Jumalan Pojan kirkkautta. Yhteen ääneen jumalattomat huudahtavat: "Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!"¹ Nämä sanat eivät perustu rakkauteen. Totuuden voima pakottaa ne esiin vastahakoisilta huulilta. Kun jumalattomat nousevat haudasta, heissä on sama vihamielisyys Kristusta kohtaan ja sama kapinahenki kuin sinne joutuessaan. He eivät saa uutta koetusaikaa elämänsä korjaamiseen.

Profeetta sanoo: "Hän seisoo sinä päivänä Öljymäellä, joka - - halkeaa kahtia."² Uusi Jerusalemlaskeutuu taivaasta sille valmistetulle paikalle, ja Kristus sekä hänen kansansa ja enkelit astuvat pyhään kaupunkiin.

Jouduttuaan lopettamaan pettämistyönsä pahuuden ruhtinas oli onneton ja masentunut, mutta kun jumalattomat kuolleet herätetään ja hän näkee suunnattomat väkijoukot puolellaan, hänen toivonsa elpyy. Hän päättää jatkaa suurta taistelua. Hän järjestää kadotetut lippunsa alle. Hylätessään Kristuksen he ovat alistuneet kapinanjohtajan hallintaan ja ovat

SUURI TAISTELU

valmiit tottelemaan häntä. Mutta aina yhtä ovelana hän ei tunnusta itseään Saatanaksi. Hän väittää olevansa maailman oikea omistaja, jolta on laittomasti riistetty perintö. Hän esiintyy pelastajana ja vakuuttaa petetyille alamaisilleen, että hänen voimansa on tuonut heidät esiin haudasta. Saatana tekee heikot voimakkaiksi ja ehdottaa, että he yhdessä valloittaisivat Jumalan kaupungin. Hän viittaa niihin lukemattomiin miljooniin, jotka on herätetty kuolleista, ja väittää pystyvänsä heidän avullaan saamaan takaisin valtaistuimensa ja valtakuntansa.

Suunnattomassa väkijoukossa on ennen vedenpaisumusta eläneitä pitkäikäisiä, kookkaita ja huippuälykkäitä ihmisiä. Maailma jumaloi heidän nerouttaan, mutta heidän julmuutensa ja vahingollinen kekseliäisyytensä pakottivat Jumalan hävittämään heidät luomakunnastaan. Siellä on kuninkaita ja sotapäälliköitä, jotka eivät koskaan kärsineet tappiota taistelussa. Kuolema ei ole muuttanut heitä lainkaan. Kun he nousevat haudasta, heitä johtaa sama voitonhimo, jonka vallassa he olivat kaatuessaan.

Viimeinen hyökkäys

Saatana neuvottelee näiden mahtimiesten kanssa. He sanovat, että kaupungissa oleva joukko on pieni verrattuna heidän armeijaansa ja että se voidaan voittaa. Taitavat ammattimiehet valmistavat taisteluvälineitä. Sotapäälliköt järjestävät sotaan valmiit miehet kompanioihin ja osastoihin.

Lopulta annetaan etenemiskäsky, ja lukematon joukko lähtee liikkeelle. Tälle armeijalle eivät vetäisi vertoja edes kaikkien aikojen yhdistetyt sotajoukot. Saatana johtaa etujoukkoa kuninkaat ja soturit kannoillaan. Sotilaallisella täsmällisyydellä tiheät rivit etenevät maan rikkinäisen pinnan yli Jumalan kaupungin luo. Jeesuksen käskystä uuden Jerusalemin portit

IKUINEN RAUHA: TAISTELU PÄÄTTYNYT

suljetaan, ja Saatanan joukot valmistautuvat hyökkäykseen.

Nyt Kristus näyttäytyy vihollisilleen. Korkealla kaupungin yläpuolella, loistavalla kultaisella perustuksella, on valtaistuin. Tällä valtaistuimella istuu Jumalan Poika, ja ympärillä ovat hänen valtakuntansa alamaiset. Iankaikkisen Isän kirkkaus ympäröi hänen Poikansa. Hänen läsnäolossa loisto tulvii porttien ulkopuolelle valaisten koko maan.

Lähimpänä valtaistuinta ovat ne, jotka kerran ajoivat innokkaasti Saatanan asiaa mutta jotka tulesta temmattuina kekäleinä ovat sen jälkeen pyhällä innolla seuranneet Vapahtajaansa. Seuraavaksi tulevat ne, jotka vääryyden ja jumalattomuuden keskellä kehittivät kristillisen luonteen, kunnioittivat Jumalan lakia, kun maailma julisti sen kumotuksi, sekä ne kaikkien aikojen miljoonat, jotka uskonsa tähden kärsivät marttyyrikuoleman. Uloimman piirin muodostaa lukematon joukko, jossa on ihmisiä "kaikista maista, kaikista kansoista ja heimoista". He seisovat "valtaistuimen ja Karitsan edessä yllään valkeat vaatteet ja kädessään palmunoksa".³ Heidän taistelunsa on päättynyt, he ovat voittaneet. Palmunoksa on voiton symboli, ja valkeat vaatteet kuvaavat Kristuksen vanhurskautta, joka on nyt heidän.

Koko valtavassa joukossa ei ole ainoatakaan, joka lukisi pelastuksen oman hyvyytensä ansioksi. Omista kärsimyksistä ei puhuta mitään; jokaisen laulun aiheena on: "Pelastuksen tuo meidän Jumalamme ja Karitsa. "

Kapinalliset tuomitaan

Jumalan Pojan kruunaus suoritetaan maan ja taivaan kaikkien asukkaiden edessä. Sitten korkeimman vallan ja majesteetin omistava kuninkaiden Kuningas julistaa tuomion kapinallisille, jotka ovat rikkoneet

SUURI TAISTELU

hänen lakinsa ja sortaneet hänen kansaansa. "Minä näin suuren valkean valtaistuimen ja sen, joka sillä istuu. Hänen kasvojensa edestä pakenivat maa ja taivas, eikä niistä jäänyt jälkeäkään. Näin myös kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä. Kirjat avattiin, avattiin myös elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli merkitty, kukin tekojensa mukaan." 4

Kun Jeesus katselee jumalattomia, he muistavat jokaisen syntinsä. He näkevät, missä heidän jalkansa poikkesivat pyhyiden polulta. Houkuttelevat kiusaukset, joita he rohkaisivat vaalimalla syntiä, Jumalan sanansaattajien halveksiminen, hylätyt varoitukset ja taipumattoman, katumattoman sydämen torjunnat armon tarjoukset - kaikki tämä on heidän edessään kuin tulikirjaimin kirjoitettuna.

Valtaistuimen yläpuolella näkyy risti. Panoraaman tavoin näytetään Aadamin lankeemus ja pelastussuunnitelman vaiheet. Vapahtajan syntyminen vaatimattomissa oloissa; hänen lapsuusaikansa yksinkertainen ja kuuliainen elämä; hänen kasteensa Jordanissa; paasto ja kiusaus erämaassa; hänen julkinen toimintansa, joka ilmaisi ihmisille taivaan siunaukset; laupeudentöiden täyttämät päivät, vuorilla rukouksessa vietetyt yöt; kateudesta ja ilkeydestä johtuneet salajuonet, joilla hänen hyvyytensä palkittiin; salaperäinen sieluntuska Getsemanessa maailman syntien painon alla; hänen kavaltamisensa murhanhimoisen roskajoukon käsiin; kauhun yön tapahtumat -- alistuva vanki opetuslastensa hylkäämänä, syytettynä ylipapin palatsissa, Pilatuksen oikeussalissa, pelkurimaisen Herodeksen edessä, pilkattuna, häpäistynä, kidutettuna, kuolemaan tuomittuna - kaikki tämä kuvataan elävästi.

Ja nyt levottomalle joukolle näytetään viimeiset tapahtumat: hiljainen kärsijä kulkemassa Golgatalle;

IKUINEN RAUHA: TAISTELU PÄÄTTYNYT

taivaan ruhtinas riippumassa ristillä; papit ja rabbiinit pilkkaamassa häntä hänen kuolemantuskissaan; ylikuonnollinen pimeys merkinä hetkestä, jolloin maailman Vapahtaja antoi henkensä.

Kauheat tapahtumat esitetään sellaisina kuin ne olivat. Saatanan ja hänen alamaistensa on pakko katsoa näytöstä. Jokainen mukana ollut muistaa osansa. Herodes, joka tapatti Betlehemin viattomat lapset; halpamainen Herodias, joka on vastuussa Johannes Kastajan verestä; heikko, liehrittelevä Pilatus; pilkkaavat sotilaat; raivostunut väkijoukko, joka huusi: "Hänen verensä saa tulla meidän ja meidän lastemme päälle!" - kaikki koettavat turhaan kätkeytyä hänen kasvojensa jumalalliselta majesteettiudelta samalla kun pelastetut heittävät kruununsa Vapahtajan jalkoihin ja huudahtavat: "Hän kuoli minun puolestani!"

Siellä on Nero, tuo julma ja paheellinen hirviö, katsomassa niiden korottamista, joiden tuskasta hän sai saatanallista iloa. Hänen äitinsä näkee oman esimerkkinsä ja vaikutuksensa lietsomien intohimojen hedelmät rikoksissa, jotka saivat maailman vapisemaan.

Siellä on paavillisia pappeja ja prelaatteja, jotka väittivät olevansa Kristuksen lähettiläitä, mutta käyttivät piinapenkkiä, vankityrmää ja polttoroviota hänen kansansa hallitsemiseksi. Siellä ovat ylpeät paavit, jotka korottivat itsensä Jumalan yläpuolelle ja rohkenivat muuttaa Korkeimman lain. Heidän on tehtävä tili Jumalalle. Liian myöhään he näkevät, että kaikkietävä Jumala on tarkka lakinsa puolesta. He huomaavat nyt, että Kristus pitää silmällä kärsivän kansansa etua.

Koko jumalaton maailma on syytettynä valtiopetoksesta taivaan hallitusta vastaan. Kukaan ei puolusta syytettyjä eikä heillä ole mitään esitettävänä uolustukseksi. Heidät tuomitaan ikuisen kuolemaan.

SUURI TAISTELU

Jumalattomat näkevät, mitä he ovat menettäneet kapinansa vuoksi. "Kaiken tämän miniä olisin voinut saada", huutaa kadotettu sielu. "Miten sokea olenkaan ollut! Olen vaihtanut rauhan, onnen ja kunnian kurjuuteen, häpeään ja epätoivoon." Kaikki näkevät, että heidän sulkemisensa taivaan ulkopuolelle on oikeudenmukaista. Elämällään he ovat julistaneet: "Me emme tahdo Jeesuksen hallitsevan meitä."

Paholaisen lopullinen häviö

Kuin lumottuina jumalattomat katsovat Jumalan Pojan kruunausta. He näkevät hänen käsissään Jumalan lain taulut, käskyt, joita he ovat halveksineet. He kuulevat pelastettujen palvovan ylistyksen, ja kun sävelet vyöryvät kaupungin ulkopuolella olevien joukkojen yli, kaikki huudahtavat: "Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias!" He heittäytyvät kasvoilleen maahan ja palvovat elämän Ruhtinasta. Saatana näyttää lamaantuneelta. Tuontainen suojaava kerubi muistaa, mistä hän on langennut. Hänet on suljettu iäksi neuvostosta, jonka kunnioitettu jäsen hän kerran oli. Hän näkee nyt toisen seisovan lähellä Isää. Hän tietää, että tuon majesteettisen enkelin korkea asema olisi voinut olla hänellä.

Hän muistaa viattomuutensa aikaisen kodin, sen rauhan ja tyytyväisyyden, joka hänellä oli ennen kapinaan ryhtymistä. Hän ajattelee työtään ihmisten parissa ja sen seurauksia: ihmisen vihamielisyyttä lähimmäistään kohtaan, hirvittävää elämän tuhoamista, valtaistuinten kukistumista, mellakoita, sotia ja vallankumouksia. Hän muistaa jatkuvat ponnistuksensa Kristuksen työn vastustamiseksi. Katsellessaan toimintansa hedelmiä hän näkee vain epäonnistumista. Suuren taistelun kuluessa hän on kärsinyt tappion toisensa jälkeen ja joutunut perääntymään.

IKUINEN RAUHA: TAISTELU PÄÄTTYNYT

Suuri kapinallinen on koko ajan pyrkinyt todistamaan, että Jumalan hallitus on syyppää kapinaan. Hän on saanut suuret joukot hyväksymään selityksensä. Tuhansien vuosien ajan tämä salaliiton johtaja on pettänyt ihmisiä esittämällä valhetta totuutena. Mutta nyt on tullut aika, jolloin Saatanan historia ja luonne paljastetaan. Viimeisessä yrityksessään syöstä Kristus valtaistuimelta, hävittää hänen kansansa ja ottaa Jumalan kaupunki haltuunsa pääpettjä on vihdoinkin paljastanut todelliset kasvonsa. Ne, jotka ovat liittyneet häneen, näkevät hänen asiansa epäonnistuneen täydellisesti.

Saatana näkee, että hänen tahallinen kapinansa on tehnyt hänet taivaaseen sopimattomaksi. Hän on totuttautunut taistelemaan Jumalaa vastaan; taivaan puhtaus ja sopusointu olisi hänelle pahinta mahdollista kidutusta. Hän kumartuu maahan ja tunnustaa tuomionsa oikeaksi.

Jokainen totuutta ja erehdystä koskeva kysymys pitkään jatkuneessa taistelussa on nyt tehty selväksi. Jumalan käskyjen syrjäyttämisen seuraukset ovat koko maailmankaikkeuden nähtävissä. Synnin historia tulee läpi ikuisuuden todistamaan, että kaikkien tuotujen onni on sidoksissa Jumalan lain olemassaoloon. Koko maailmankaikkeus, sekä uskolliset että kapinalliset, vakuuttaa yksimielisesti: "Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias!"

Nyt on tullut hetki, jolloin Kristus korotetaan "ylemmäksi kaikkia herruuksia, jotka mainitaan tässä ja tulevassakin maailmassa". 6 Edessään olevan ilon vuoksi - tuodakseen paljon lapsia kirkkauteen - hän kesti ristillä kärsimykset. Hän katselee pelastettuja, jotka on uudistettu hänen kaltaisikseen. Äänellä, jonka sekä vanhurskaat että jumalattomat kuulevat, hän sanoo: "Katsokaa näitä, jotka ostin verelläni! Näiden puolesta minä kärsin, näiden puolesta kuolin."

Jumalattomien loppu

Saatanan luonne on muuttumaton. Kapinahenki purkautuu jälleen kuin mahtava tulva. Hän päättää ryhtyä viimeiseen epätoivoiseen taisteluun taivaan Kuningasta vastaan. Mutta yksikään niistä lukemattomista miljoonista, jotka hän on houkutellut kapinaan, ei enää tunnusta hänen valtaansa. Saatanan tavoin jumalattoman vihaavat Jumalaa, mutta he tajuavat asemansa toivottomuuden. "Koska pidät itseäsi jumalana, minä nostan vieraat kansat sinua vastaan, minä tuon kansoista julmimmat, ja ne paljastavat miekkansa ja iskevät kopeaan viisauteesi, tallaavat loistosi tomuun. Ne syöksevät sinut hautaasi." "Syöksin sinut, vartijakerubini, välkehtivien kivien keskeltä. - - Nyt olen syössyt sinut alas, jättänyt kuninkaiden katseltavaksi ja pilkattavaksi. - - minä tein sinusta tomua ja tuhkaa kaikkien nähden. - - Sinä olet kammottava varoitus. Sinä olet iäksi poissa." 7 "Itse Herra on vihastunut kaikkiin kansoihin." 8 "Satakoon jumalattomien päälle tulta ja tulikiveä! Polttava tuuli olkoon malja, joka heidän on juotava." 9 Tuli tulee alas taivaasta Jumalan luota. Ahnaat liekit nousevat jokaisesta ammottavasta kuilusta. Kalliotkin ovat tulella. Alkuaineet hajoavat kuumuudesta, ja koko maa palaa. 10 Maan pinta näyttää sulalta laavalta, suunnattomalta kiehuvalta tulijärveltä. "Tämä on Herran, kostonpäivä, se vuosi, jolloin hän maksaa Siionin ahdistajalle." 11 Jumalattomia rangaistaan "tekojensa mukaan". Saatana ei joudu kärsimään ainoastaan omasta kapinastaan vaan myös kaikista niistä synneistä, jotka hän on saanut Jumalan kansan tekemään. Liekeissä tuhoutuvat lopulta kaikki jumalattomat, sekä juuri että oksat Saatana on juuri ja hänen seuraajansa ovat oksia. Lain vaatima täysi rangaistus on nyt annettu; oikeuden vaatimukset on täytetty. Nyt Jumalan luodut on vapautettu ikuisiksi ajoiksi Saatanan kiusauksista.

IKUINEN RAUHA: TAISTELU PÄÄTTYNYT

Tulen raivotessa maan päällä vanhurskaat ovat turvassa pyhässä kaupungissa. Samalla kun Jumala on syntisille kuluttava tuli, hän on kansalleen kilpi. 12

"Minä näin uuden taivaan ja uuden maan. Ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet." 13 Tuli, joka tuhoaa jumalattomat, puhdistaa alaan. Kaikki kirouksen jäljet hävitetään. Ei mitään ikuisesti palavaa helvettiä ole muistuttamassa pelastettuja synnin kammottavista seurauksista.

Ristin jäljet

Synnin julmista seurauksista jää vain yksi muistuttaja: ristiinnaulitsemisen jäljet meidän Lunastajassamme. Läpi loputtoman ikuisuuden Golgatan haavat tulevat julistamaan hänen kiitostaan ja todistamaan hänen voimastaan.

Kristus vakuutti opetuslapsilleen menevänsä valmistamaan heille sijaa Isänsä kodissa. Ihmiskieli on kykenemätön kuvailemaan vanhurskaiden palkintoa. Sen tulevat tuntemaan vain ne, jotka sen näkevät. Rajallinen mieli ei voi käsittää Jumalan paratiisin ihanuutta!

Raamatussa pelastettujen perintöä kutsutaan maaksi. 14 Siellä taivaallinen Paimen johtaa laumansa elämän veden lähteille. Siellä on ikuisesti virtaavia jokia, kirkkaita kuin kristalli, ja niiden varsilla huojuvat puut luovat varjonsa poluille, jotka on valmistettu Herran lunastetuille. Laajoja tasankoja reunustavat kauniit kukkulat, ja Jumalan vuorten huiput kohoavat korkealle. Näiltä rauhallisilta tasangoilta, elämän veden virtojen varsilla, Jumalan lapset, jotka olivat kauan pyhiinvaeltajia ja matkalaisia, löytävät kodin.

"He rakentavat taloja ja saavat asua niissä, he istuttavat viinitarhoja ja nauttivat itse niiden hedelmän, ei niin, että he rakentaisivat ja toinen taloa

SUURI TAISTELU

asuisi, eikä niin, että he istuttaisivat ja toinen söisi hedelmän. -

- Minun valittuni saavat itse nauttia työnsä tuloksista."

"Aavikko iloitsee, autiomaan iloitsee, aro riemuitsee, se puhkeaa kukkaan." "Silloin susi kulkee karitsan kanssa ja pantteri laskeutuu levolle vohlan viereen, vasikka ja leijonanpentu syövät yhdessä ja pikkupoika on niiden paimenena. - - Kukaan ei tee pahaa, ei tuota turmiota minun pyhällä vuorellani," 15

Taivaassa ei voi olla tuskaa. Siellä ei ole kyyneleitä, ei hautajaissaattoja. "Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut." 16 "Eikä yksikään kaupungin asukas sano: 'Minä olen sairas.' Kansa, joka siellä asuu, on saanut syntinsä anteeksi." 17

Siellä on uusi Jerusalem, kirkastetun uuden maan pääkaupunki. "Se säihkyi kuin kallein jalokivi, kuin kristallinkirkas jaspis." "Kansat kulkevat sen valossa, ja maailman kuninkaat tuovat sinne mahtinsa kaiken loiston." "Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansana. Jumala itse on heidän luonaan." 18

Jumalan kaupungissa ei ole yötä. 19 Siellä ei ole väsymystä. Me tulemme aina tuntemaan aamun virkeyttä. Auringonvalon tekee tarpeettomaksi loiste, joka ei ole tuskallisen häikäisevä vaikka ylittääkin moninkertaisesti meidän keskipäivämme kirkkauden. Lunastetut kulkevat ikuisen päivän kirkkaudessa.

"Temppeliä en kaupungissa nähnyt, sillä sen temppelinä on Herrajumala." 20 Jumalan kansalla on etuoikeus seurustella henkilökohtaisesti isän ja Pojan kanssa. Nyt me katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, mutta siellä me näemme hänet kasvoista kasvoihin, sillä välillämme ei ole himmentävää verhoa.

Rakkauden riemuvoitto

Rakkautta ja myötätuntoa, jotka Jumala itse on istuttanut ihmiseen, voidaan siellä osoittaa mitä aidoimmalla ja kauneimmalla tavalla. Seurustelu pyhien olentojen ja kaikkien aikojen uskollisten kanssa, pyhät siteet, jotka liittävät heidät yhdeksi suureksi perheeksi, kaikki tämä lisää lunastettujen onnea.

Siellä kuolemattomat olennot tutkivat ehtymättömällä ilolla luovan voiman ihmeitä, lunastavan rakkauden salaisuuksia. Taidot kehittyvät, suorituskyky kasvaa. Tiedonhankinta ei kuluta voimia. Suurimmatkin yritykset viedään loppuun., ylevimmätkin tavoitteet saavutetaan, korkeimmatkin pyrkimykset toteutetaan. Ja aina kohoaa uusia korkeuksia saavutettaviksi, uusia ihmeitä ihailtaviksi, uusia totuuksia käsitettäviksi, uusia tavoitteita hengen, sielun ja ruumiin voimien harjoittamiseksi.

Kaikki maailmankaikkeuden aarteet ovat Jumalan lunastettujen ulottuvilla. Vapaina kuolevaisuuden kahleista he matkaavat väsymättömästi kaukaisiin maailmoihin. Maan lapset osallistuvat lankeamattomien olentojen ilosta ja viisaudesta, loputtoman pitkien aikakausien kuluessa hankituista tiedon aarteista. He katselevat luomakunnan salaisuuksia - aurinkoja ja tähtijärjestelmiä, jotka kaikki kiertävät määrättyssä järjestyksessä Jumalan valtaistuunta.

Ikuisuuden vuosien vierissä saadaan yhä kirkkaimpia ilmestyksiä Jumalasta ja Jeesuksesta, Mitä paremmin ihmiset oppivat tuntemaan Jumalan., sitä enemmän he ihailevat hänen luonnettaan. Kun Jeesus avaa heille lunastuksen rikkaudet ja hämmästyttävät saavutukset suuressa taistelussa Saatanaa vastaan, yhä palavampi rakkaus täyttää lunastettujen sydämen, ja lukemattomat äänet yhtyvät mahtavaan ylistyslauluun.

”Ja minä kuulin, kuinka kaikki luodut taivaassa,

SUURI TAISTELU

maan päällä, asiaan alla ja meressä, kaikki mitä niissä on, lausuiwat: `Hänen, joka istuu valtaistuimella, hänen ja Karitsan on ylistys, kunnia, kirkkaus ja mahti aina ja ikuisesti' ” 21

Suuri taistelu on päättynyt. Syntiä ja syntisiä ei enää ole. Koko maailmankaikkeus on puhdas. Valtava luomakunta sykkii sopusointua ja iloa. Hänestä, joka on luonut kaiken, virtaa elämää, valoa ja iloa rajattoman avaruuden kaikkiin maailmoihin. Pienimmästä atomista suurimpaan maailmaan kaikki oliot, elolliset ja elottomat, julistavat täydellisessä kauneudessaan ja ilossaan, että Jumala on rakkaus.

Liitteet

Sivu 35. ARVONIMET- Paavi Innocentius III julisti, että Rooman paavi on Jumalan sijaishallitsija maan päällä. Katso *Decretals of the Lord Pope Gregory IX*, lib. 1, tit. 7, ch. 3. *Corp. Jur. Canon.* (2d Leipzig ed., 1881), col. 99. "Herra Jumala Paavi-" Katso huomautusta kirjassa *Extravagantes of Pope John XXII*, tit. 14, ch. 4, Declaramus. Teoksen Antwerpenissä 1584 julkaistussa laitoksessa sanat "*Dominum Deum nostrum Papam*" ("Herramme Jumala Paavi") esiintyvät palstalla 153.

Sivu 35. EREHTYMÄTTÖMYYS. Katso Philip Schaff, *The Creeds of Christendom*, vol. II, *Dogmatic Decrees of the Vatican Council*, s. 234- 271; *The Catholic Encyclopaedia*, vol. VII, art. "infallibility"; James Cardinal Gibbons, *The Faith of Our Fathers* (Baltimore: John Murphy Co., 110th ed., 1917), chs. 7, 11.

Sivu 36. KUVAINPALVONTA. "Kuvainpalvonta - - oli eräs niistä turmeltueen kristinuskon muodoista, jotka salaa ja lähes huomaamatta hiipivät kirkkoon. - - Vähitellen siihen liitettiin muita tapoja, kunnes kirkko oli vajonnut käytännöllisesti katsoen epäjumalanpalvelukseen. - - Kun lopulta ryhdyttiin toimiin epäkohdan poistamiseksi, se oli juurtunut liian syvälle." - J. Mendham, *The Seventh General Council, the Second of Nicaea*, Introduction, s. iii-vi. Lähempiä tietoja Nikean toisen kirkolliskokouksen (v. 787) päätöksistä kuvainpalvonnan vakiinnuttamiseksi: *A Select Library of Nicene and Post-Nicene Fathers*, Second series, vol. XIV, s. 521-587 (New York, 1900); C. J. Hefele, *A History of the Councils of the Church, From the Original Documents*, bk. 18, ch. 1, secs. 332, 333; ch. 2, secs. 345-352 (T. and T. Clark, ed. 1896, vol. 5, s. 260-304, 342-372).

Sivu 36. KONSTANTINUKSEN SUNNUNTAILAKI- Iatinankielinen laki ja englantilainen käännös löytyvät Philip Schaff'n teoksesta *History of the Christian Church*, vol. III, 3d period, ch. 7, sec. 75, s. 380, alaviite 1. Asiaa käsittelevät myös Albert Henry Newman, *A Manual of Church History* (Philadelphia: The American Baptist Publication Society, 1933), rev. ed., vol. 1, s. 305-307; L. E. Froom, *The Prophetic Faith of Our Fathers* (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Assn-, 1950), vol. I, s. 376-381).

Sivu 38. PROFEETALLINEN AJANLASKU. Profeetallisten ajanjaksojen tulkinnassa käytetään vuosi-päivä-periaatetta, jonka mukaan yksi profeetallinen päivä vastaa yhtä kirjaimellista vuotta. Periaatteen tueksi voidaan esittää muun muassa seuraavat raamatulliset perusteet: (1) Vuosi päivä -periaate on sopusoinnussa sen yleisen periaatteen kanssa, että pedot tulkitaan vertauskuvallisesti valtakunniksi, sarvet valloiksi, meret kansoiksi jne. (2) Herra itse vahvistaa tämän periaatteen (4. Moos. 14: 34; Hes. 4: 6). (3) Dan. 8: 14 mainitsevat 2300 päivää (vuotta) kattavat Meedia-Persian, Kreikan ja Rooman valtakuntien historian, kuten enkeli selittää jakeissa 1.9-26 ("näky koskee lopun aikaa"). Näiden valtakuntien historia on paljon pitempi kuin 2300 kirjaimellista päivää. Vain vuosi päivä -periaate sopii ennustukseen. (4) Danielin 11..luku on Danielin 8. luvun laajennus, mutta se ei ole vertauskuvallinen. Päivien (Dan. S: 14) sijasta siinä puhutaan, vuosista (jakeet 6,8,13)- (6) Enkeli selitti Danielille, että nämä ennustukset koskivat "lopun aikaa" (8: 19; 26; 10: 13, :14) Jos "päivät" olisivat kirjaimellisia,

ennustuksissa ei olisi järkeä. (7) Päivä vuotta kohti oli tuttu ilmaus Vanhan testamentin ajan juutalaisille. Katso 3. Moos. 25. 8; 1. Moos. 29: 27. (8) Ilmestyskirja avaa Danielin ennustukset ja osoittaa, että niiden täyttyminen oli apostolien aikana vielä tulevaisuudessa. Lisäksi vuosi-päivä -periaatteen ovat hyväksyneet monet huolelliset raamatuntutkijat, heidän joukossaan Joakim Fiorelainen, Wycliff, Joseph Mede, Sir Isaac Newton, piispa Thomas Newton, Alexander Keith ja monet muut.

Sivu 39. VÄÄRENNETYT ASIAKIRJAT. Merkittävimpiä väärennöksiä ovat Konstantinuksen lahjoitus ja pseudoisidoriset dekretaalit. Katso esim. Facta 2001, "Konstantinuksen lahjoitus". Tekstissä viitattuihin väärennettyihin asiakirjoihin kuuluvat myös pseudoisidoriset dekretaalit, joukko väärennettyjä kirjeitä, joiden kirjoittajiksi on merkitty varhaisia paaveja Klemens Roomalaisesta (100 jKr) Gregorius Suureen (600 jKr), ja jotka liitettiin 9. vuosisadalta peräisin olevaan Isidorus Mercatorin laatimaksi väitettyyn kokoelmaan.

Sivu 41. KIIRASTULI. Tri Joseph Faa Di Bruno määrittelee kiirastulen seuraavasti: "Kiirastuli on tämän elämän jälkeinen kärsimyksen tila, jossa pidetään jonkin aikaa niiden sieluja, jotka poistuvat tästä elämästä saatuaan pyyhityksi pois kuolemansyntiensä aiheuttaman saastaisuuden ja syyllisyyden sekä ansaitsemansa ikuisen piinan, mutta joilla on vielä kärsittävänä näiden syntien tähden määrättyjä ajallisia rangaistuksia. Se on myös niitä sieluja varten, jotka jättävät tämän maailman syyllisinä ainoastaan vähäisiin, anteeksiannettaviin synteihin." - *Catholic Belief*, s. 196 (v. 1884, New Yorkin arkkipiispan painoluvalla). Katso *The Catholic Encyclopedia*, vol. X11, art. "Purgatory".

Sivu 41. ANEET. Yksityiskohtainen esitys aneopin historiasta on esim seuraavissa teoksissa: *The Catholic Encyclopedia*, art. "Indulgences", vol. VII; A. H. Newman, *A Manual of Church History* (Philadelphia; The American Baptist Publication Society, 1953), vol. II, s. 53, 54, 62.

Sivu 46. VALDOLAISTEN SAPATINVIETTO. Historialliset todisteet osoittavat, että valdolaisten keskuudessa oli seitsemännen päivän sapatin viettäjiä. Eräs inkvisitioituomioistuim, jonka eteen oli tuotu Määrin valdolaisia 15. vuosisadan puolivälissä, mainitsee raportissaan, että valdolaisista "useat todellakin viettävät sapatia kuten juutalaiset - Johann Joseph Ignaz von Döllinger, *Beitrag zur Sektengeschichte des Mittelalters* (München, 1890), II, s. 661. Tämä lähde osoittaa, että kyse oli seitsemännen päivän sapatista eli lauantaista.

Sivu 52. JULISTUS VALDOLAISIA VASTAAN. Osa paavin bullan tekstistä valdolaisia vastaan (Innocentius VIII, 1487) on julkaistu englanninkielisenä käännöksenä Dowlingin teoksessa *History of Romanism*, bk. 6, ch. 5, sec. 62 (ed. 1871).

Sivu 57. ANEET. Katso liitettä sivulle 41. Sivut 57, 64. WYCLIFF. Wycliffiä vastaan julkaistujen paavillisten bullien alkuperäinen teksti sekä englanninkielinen käännös on julkaistu mm. teoksissa John Foxe, *Acts and Monuments of the Church* (London: Pratt Townsend, 1870), vol. 111, s. 4-13; Merle d'Aubigne, *The History of the Reformation in the Sixteenth Century* (London: Blackie and Son, 1885), vol. IV, div. 7, s. 93; Philip Scaff, *History of the Christian Church* (New York: Chas. Scribner's Sons, 1915), vol. V, part 2, s. 317.

Sivu 57, 58. EREHTYMÄTTÖMYYS- Katso liitettä sivulle 35.

Sivu 68. ANEET. Katso liitettä sivulle 41.

Sivu 69. KONSTANZIN KIRKOLLISKOKOUS. Kokousta käsitellään mm. julkaisuissa K. Zähringer, *Das Kardinal Kollegium auf dem Konstanzer Konzil*. (Münster, 1935); Th. F. Grogau, *The Conciliar Theory as It Manifested Itself at the Council of Constance* (Washington, 1949); Fred A. Kemple, *Cultural Aspects of the Council of Constance and Basel* (Ann Arbor, 1955). Katso John Hus, *Letters*, 1904; E.J. Kitts, *Pope John XXIII and Master John Hus* (London, 1910); D. A. Schaff, *John Hus* (1915); Matthew Spinka, *John Hus and the Czech Reform* (1941).

Sivu 86. ANEET. Katso liitettä sivulle 41.

Sivu 153. JESUIITAT. Katso *Concerning Jesuits*, edited by the Rev. John Gerard, S.J. (London: Catholic Truth Society, 1902). Tässä teoksessa sanotaan, että "koko organisaation johtotähtenä on täydellisen kuuliaisuuden henki: 'Olkoon jokainen vakuuttunut siitä', kirjoittaa P. Ignatius, 'että kuuliaisuudessa elävien on sallittava Kaitselmuksen liikuttaa ja ohjata heitä ylempiensä välityksellä aivan kuin he olisivat kuollut ruumis, jota voidaan kuljettaa minne tahansa ja kohdella miten tahansa, tai kuin vanhuksen sauva, joka palvelee omistajaansa niin kuin hän tahtoo.'" - s. 6- Jesuiittaveljeskunta lakkautettiin 1773 lautta perustettiin uudelleen 1814.

Sivu 154. INKVISITIO. Katso *The Catholic Encyclopedia*, vol. VIII, art. "Inquisition"; E. Vancandard, *The Inquisition: A Critical and Historical Study of the Coercive Power of the Church* (New York: Longmans, Green, and Company, 1908). Ei-katolisia teoksia: Philip van Limborch, *History of the Inquisition*; Henry C. Lea, *A History of the Inquisition in the Middle Ages*, 3 vols. B1

Sivu 173. RANSKAN VALLANKUMOUS. Katso H. von Sybel, *History of the French Revolution*, bk. 5, ch. 1, pars. 3-7; H. T. Buckle, *History of Civilization in England*, chps. 8, 12, 14 (New York, ed. 1895), vol. I, s. 364-366, 369-371, 437, 540, 541, 550; *Blackwood's Magazine*, vol, XXXIV, no. 215 (November, 1833), s. 739; J. G. Lorimer, *Sivu An Historical Sketch of the Protestant Church in France*, ch. 8, pars. 6, 7.

Sivu 174. PROFEETALLINEN AJANLASKU. Katso liitettä sivulle 38.

Sivu 174. RAAMATUN HÄVITTÄMISYRITYKSIÄ. Toulousen kirkolliskokous määräsi: "Me kiellämme maallikoita omistamasta Vanhaa tai Uutta testamenttia. - - Me kiellämme niitä ankarammin näiden kirjojen omistamisen kansankielellä." "Raamatun omistamisesta tuomittujen ihmisten asunnot, vaatimattomimmatkin hökkelit, vieläpä maanalaiset piilopaikatkin on hävitettävä perusteellisesti. Heitä on alettava takaa metsissä ja luolissa ja jokaista, joka tarjoaa heille suojan, on rangaistava ankarasti." - *Concil. Tolosanum*, Paavi Gregorius IX, Anno chr. 1229. Canons 14, 2. Tämä kirkolliskokous oli koolla albigensseja vastaan tehdyn ristiretken aikana. Wycliff tuomittiin kuolemansa jälkeen Konstanzin kirkolliskokouksessa 1415 "kelvottomana, kirottuna harhaoppisena, joka sepitti uuden

raamatunkäännöksen äidinkielellään". Roomalaiskatolisen kirkon vastustus Raamattua kohtaan kasvoi raamattuseurojen menestyksen vuoksi. 8. joulukuuta 1866 Paavi Pius IX julkaisi kiertokirjeessään *Quanta cura* kymmenkohtaisen luettelon kahdeksastakymmenestä erehdyksestä, Neljännessä kohdassa luetellaan: "Sosialismi, kommunismi, salaseurat, raamattuseurat - -. Tällaiset vitsaukset on hävitettävä keinolla millä hyvänsä." Viime vuosina roomalaiskatolisessa kirkossa on tapahtunut dramaattinen ja myönteinen muutos. Kirkko on hyväksynyt useita alkutekstin pohjalta tehtyjä käännöksiä ja edistänyt Raamatun tutkimista perustamalla raamattuopistoja ja jakamalla Raamattuja ilmaiseksi. Kirkko pidättää kuitenkin edelleen itsellään yksinoikeuden selittää Raamattua omien traditioidensa valossa ja puolustaa siten Raamatun kanssa ristiriidassa olevia oppejaan.

Sivu 180. HIRMUVALTA. Luotettavan johdatuksen Ranskan vallankumouksen historiaan tarjoavat L. Gershoy, *The French Revolution* (1932); G. Lefebvre, *The Coming of the French Revolution* (Princeton, 1947); ja H. von Sybel, *History of the French Revolution*, 4. vols. (1869). Katso myös A. Aulardin erinomaista teosta *Christianity and the French Revolution* (London, 1927), joka seuraa tapahtumia vuoden 1802 loppuun.

Sivu 182. MASSAT JA ETUOIKEUTETUT LUOKAT. Katso H. von Holst, *Lowell Lectures on the French Revolution*, lecture 1; Taine, *Ancient Regime*; A. Young, *Travels in France*.

Sivu 184. KOSTO. Katso Thos. H. Gill, *The Papal Drama*, bk. 10; E. de Pressensé, *The church and The French Revolution*, bk. 3, ch. 1.

Sivu 185. HIRMUVALLAN JULMUUDET. Katso M. A. Thiers, *History of the French Revolution* (New York, ed. 1890, tr. by F. Shoberl), vol. 3, s. 42-44, 62-74, 106; F. A. Mignet, *History of the French Revolution* (Bohn, ed. 1894), ch. 9, par. 1; Sir Archibald Alison, *History of Europe, From the Commencement of the French Revolution to the Restoration of the Bourbons*, vol. I, ch. 14 (New York, ed. 1872), vol. 1, s. 293-312.

Sivu 186. RAAMATUN LEVIKKI. Britannian ja ulkomaan raamattuseuran edustajan William Cantonin mukaan koko maailmassa oli vuonna 1804 noin neljä miljoonaa Raamattua. Vuosina 1816-1981 Amerikan raamattuseura yksinään julkaisi 98 200 951 kokonaista Raamattua ja 3 396 127 592 katkelmaa Raamatusta. Vuonna 1981 AR julkaisi 3 365 779 Raamattua. Muut raamattuseurat kasvattaisivat näitä lukuja useilla miljoonilla.

Sivu 187. ULKOLÄHETYSTYÖ. Varhaisseurakunnan lähetystoiminta oli käytännöllisesti katsoen lakannut vuoteen 1000 mennessä ja tilalle tulivat sotaisat ristiretket. Uskonpuhdistuksen aikakaudella ei ulkolähetystyötä juuri tehty. Pietismi tuotti joitakin lähetysaarnaajia. Böömin kirkon toiminta 1700-luvulla oli merkittävää, ja brittiläiset perustivat lähetysseuroja työskentelemään Pohjois-Amerikan siirtokunnissa. Mutta varsinaisesti ulkolähetystyö elpyi 1800-luvun taitteessa, kun "lopun aika" (Dan. 12: 4) oli alkanut. 1792 baptistien lähetysseura lähetti Careyn Intiaan. 1795 perustettiin Lontoon lähetysseura, ja 1799 muodostettiin järjestö, joka 1812 sai nimekseen Kirkon lähetysseura (Church Missionary Society). Vähän myöhemmin perustettiin Wesley'n lähetysseura. Yhdysvalloissa perustettiin

1812 Amerikan ulkolähetystyön valtuuskunta, ja Adoniram Judson lähetettiin samana vuonna Kalkuttaan. Seuraavana vuonna hän aloitti työn Burmassa. 1814 perustettiin Amerikan baptistien lähetysunioni. Presbyteerinen lähetysneuvosto perustettiin 1837. "Vuonna 1800 - - kristittyjen suuri enemmistö oli niiden jälkeläisiä, jonka oli voitettu ennen vuotta 1500. - - Nyt, 19. vuosisadalla, kristinuskko ryhtyi jälleen leviämään. - - Koskaan aikaisemmin eivät kristilliset vaikuttimet olleet vastaavan ajan sisällä synnyttäneet yhtä monta uutta liikettä. Koskaan aikaisemmin niillä ei ollut yhtä syvää vaikutusta Länsi-Euroopan kansoihin. Tämä mahtava innostus synnytti lähetysliikkeen, joka 19. vuosisadalla lisäsi merkittävästi kristittyjen lukumäärää ja vaikutusta." - Kenneth Scott Latourette, *A History of the Expansion of Christianity*, vol. IV, The Great Century, A.D. 1800-A.D. 1914 (New York: Harper and Bros., 1914), s. 2-4.

Sivu 211. PÄIVÄ VUOTTA KOHTI. Katso liitettä sivulle 38.

Sivu 213. VUOSI 457 eKr. Seuraavat teokset osoittavat varmasti, että vuosi 457 eKr, oli kuningas Artakserkseen seitsemäs hallitusvuosi: S. H. Born and L. H. Wood, *The Chronology of Ezra 7* (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1953); E. G. Kraeling, *The Brooklyn Museum Aramaic Papyri* (New Haven or London, 1953), s. 191-193; *The Seventh-day Adventist Bible Commentary* (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1954), vol. 111, s. 97-110.

Sivu 218. OTTOMAANIEN VALTAKUNNAN TUHO. Läpi uskonpuhdistuksen ajan Turkki muodosti jatkuvan uhkan Euroopan kristikunnalle; uskonpuhdistajien kirjoituksissa ottomaanien valta tuomitaan toistuvasti. Myöhemmät kristityt kirjoittajat ovat pohtineet Turkin osuutta tulevissa tapahtumissa ja nähneet Turkin vallan nousun ja tuhon ennustettuna Raamatussa. Ilmestyskirjan 9- luvun kuudenteen merkkisoihtoon liittyvän "tuntia, päivää, kuukautta ja vuotta" koskevan, ennustuksen perusteella Josiah Litch laski, että Turkin itsenäisyys päättyisi elokuussa 1840. Ennustukseen liittyviä profeetallisia aikalaskelmia käsitellään Uriah Smithin teoksessa *Thoughts on Daniel and the Revelation*, rev. ed. of 1944, s-506-517.

Sivu 241. "TAIVAASEENASTUMISVAATTEET". Tarina, jonka mukaan adventistit tekivät itselleen erityiset vaatteet noustakseen niissä "yläilmoihin Herraa vastaan", oli niiden keksintöä, jotka halusivat pilkata adventtiuskon julistajia. Huolellinen tutkimus on osoittanut väitteen perättömäksi. Katso Francis D. Nicol, *The Midnight Cry* (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1944), chs. 25-27 ja Appendices H-J; LeRoy E. Froom, *The Prophetic Faith of Our Fathers* (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1954), vol. IV, s. 822-826.

Sivu 279. KOLMIOSAINEN SANOMA. Tlm. 14-6,7 ennustaa ensimmäisen enkelin sanoman julistuksen. Sitten profeetta jatkaa: "Hänen jäljessään tuli toinen enkeli, joka kuulutti: `Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon - - . Näiden kahden jälkeen tuli vielä kolmas enkeli. Sana, joka tässä on käännetty "tuli", merkitsee "mennä mukana", "seurata mukana", "mennä jonkun seurassa". Ilm. 14: 8, 9 ei tarkoita vain sitä, että toinen ja kolmas enkeli tulivat ajallisesti ensimmäisen jälkeen, vaan että he kulkivat hänen seurassaan. Nämä kolme sanomaa muodostavat siis yhden kolmiosaisen sanoman.

Sivu 287. ROOMAN PIISPOJEN YLIVALTA. Katso James Cardinal Gibbons, *Faith of Our Fathers* (Baltimore: John Murphy Co., 110th ed., 1917), chs. 5, 9, 10, 12.

Sivu 366. VALDOLAISET JA SAPATTI. Katso liitettä sivulle 46.

Sivu 366. ETIOPIAN KIRKKO JA SAPATTI. Vielä joitakin vuosikymmeniä sitten Etiopian koptilainen kirkko vietti seitsemännen päivän sapattia. Lisäksi etiopialaiset viettivät sunnuntaita. Nykyisessä Etiopiassa seitsemännen päivän sapatin vietto on käytännöllisesti katsoen lakannut. Silminnäkijöiden kuvauksia Etiopian uskonnollisista oloista: Pero Gomes de Teixeira, *The Discovery of Abyssinia by the Portuguese in 1520* (London: British Museum, 1938), s. 79; Father Francisco Alvarez, *Narrative of the Portuguese Embassy to Abyssinia During the Years 1520-1527*. Records of the Hakluyt Society (London, 1881), vol. LXIV, s. 22-49.

Ellen G. White

SUURI TAI STELU

*Muinaiset ennustukset
toteutuvat silmiemme
edessä*

KIRJATOIMI

Johdanto

Ennen kuin synty tuli maailmaan Aadam sai avoimesti seurustella tekijänsä kanssa, mutta ihmisen jouduttua rikkomuksensa vuoksi eroon Jumalan yhteydestä ihmiskunta menetti tämän etuoikeutensa. Lunastussuunnitelman ansiosta maan asukkailla on kuitenkin yhä mahdollisuus päästä yhteyteen taivaan kanssa.

Henkensä välityksellä Jumala on ollut yhteydessä ihmisiin, ja hänen valitut palvelijansa ovat saaneet ilmestyksiä, joiden kautta jumalallinen valo on loistanut maailmaan. "Yksikään profeetallinen sana ei ole tullut julki ihmisten tahdosta, vaan ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen johtamina sen, minkä ovat Jumalalta saaneet". 1

Ihmiskunnan historian 2500 ensimmäisenä vuotena ei ollut mitään kirjoitettua ilmoitusta. Ne, joita Jumala oli opettanut, välittivät tietonsa toisille, ja näin tieto siirtyi isältä pojalle sukupolvesta toiseen. Mooseksen ajasta alkaa kirjoitetun sanan historia. Innoitettuja ilmestyksiä alettiin silloin tallentaa innoitettuun kirjaan. Tätä työtä jatkettiin pitkänä 1600 vuoden ajanjaksona - luomishistorian ja lain muistiin tallentajasta, Johannekseen, joka kirjoitti muistiin evankeliumin ylevimmät totuudet.

Raamattu esittää tekijäkseen Jumalan. Ihmiskädet ovat sen kuitenkin kirjoittaneet, ja sen eri osien toisistaan poikkeavissa kirjoitustavoissa voimme nähdä kullekin kirjoittajalle luonteenomaisia piirteitä. Sen jokainen totuus on 'Jumalan Hengestä syntynyt' 2, kuitenkin ne on ilmaistu ihmiskielellä. Pyhän Henkensä kautta iankaikkinen Jumala on antanut valonsa loistaa

SUURI TAISTELU

palvelijoittensa mieleen ja sydämeen. Unien,, näkyjen ja vertauskuvien välityksellä hän on ilmaissut heille totuuksia, ja he itse ovat pukeneet vastaanottamassa ilmoituksen ihmiskielelle.

Raamatun kirjat on kirjoitettu eri aikakausina ja niiden kirjoittajat ovat suuresti poikenneet tosistaan syntyperältään ja asemaltaan samoin kuin henkisiltä ja hengellisiltä lahjoiltaan.. Siksi kirjatkin poikkeavat huomattavasti toisistaan tyyliltään ja sisällöltään. Kirjoittajat käyttävät erilaisia ilmaisuja; toinen kirjoittaja on esittänyt saman totuuden vaikuttavammin kuin toinen.. Kun useat kirjoittajat käsittelevät samaa aihetta eri näkökulmista ja erilaisissa olosuhteissa, pintapuolinen, huolimaton ja ennakkoluuloinen lukija saattaa nähdä ristiriitaisuutta siinä, missä ymmärtäväinen, harkitseva ja nöyrä tutkija näkee kaiken taustalla sopusoinnun.

Kun eri henkilöt ovat esittäneet totuuden, se on tullut valotetuksi eri näkökulmista. Yksi kirjoittaja on tajunnut selkeästi yhden puolen totuudesta - ne kohdat, jotka sopivat juuri hänen kokemuksiinsa sekä arvostelu- ja havaintokykyynsä - toinen taas käsittelee jotakin toista puolta, ja kumpikin heistä, Pyhän Hengen johtamana, esittää sen, reikä on voimakkaimmin vaikuttanut hänen omaan mieleensä. Ne ovat totuuden eri puolia, mutta niiden kesken vallitsee täydellinen sopusointu. Tällä tavoin ilmoitetut totuudet liittyvät toisiinsa ja muodostavat täydellisen kokonaisuuden, joka täyttää ihmisen tarpeet kaikissa elämän kokemuksissa ja olosuhteissa.

Jumala on armollisesti nähnyt hyväksi ilmaista maailmalle totuutensa inhimillisiä välikappaleita käyttäen, ja hän itse, Pyhän Henkensä välityksellä, teki nämä kykeneviksi tähän työhön. Hän johti heitä valitsemaan, mitä oli puhuttava ja mitä kirjoitettava. Aarre uskottiin saviastioihin, mutta se on silti peräisin taivaasta. Vaikka todistus esitettiin ihmiskielen

JOHDANTO

epätäydellisin ilmaisukeinoin, se on Jumalan todistus, ja kuuliainen, uskova Jumalan lapsi näkee siinä jumalallisen voiman, armon ja totuuden valtavuuden.

Jumala on sanassaan antanut ihmisille kaiken tarpeellisen tiedon pelastuksesta. Pyhät kirjoitukset on otettava vastaan Jumalan tahdon ohjeellisena ja erehtymättömänä ilmoituksena. Ne muodostavat luonteen mittapuun, oppien ilmaisijan, kokemusten koetinkiven. `Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään. Näin Jumalan ihmisestä tulee täydellinen ja kaikkeen hyvään kykenevä". 3

Se, että Jumala on ilmoittanut tahtonsa ihmisille sanansa kautta, ei kuitenkaan ole tehnyt Pyhän Hengen jatkuvaa läsnäoloa ja ohjausta tarpeettomaksi. Päinvastoin, Vapahtajamme lupasi palvelijoilleen Hengen avaamaan sanan, valaisemaan ja selittämään sen opetuksia. Koska Jumalan Henki on innoittanut Raamatun, Hengen opetus ei voi milloinkaan olla ristiriidassa sanan kanssa.

Henkeä ei annettu - eikä sitä koskaan voidakaan antaa - syrjäyttämään Raamattua, sillä kirjoitukset sanovat selvästi, että Jumalan sana on mitta, jolla kaikki muut opetukset ja kokemukset on mitattava. Apostoli Johannes sanoo: "Rakkaat ystävät, älkää uskoko kaikkia henkiä. Koetelkaa ne, tutkikaa, ovatko ne Jumalasta, sillä maailmassa on liikkeellä monia vääriä profeettoja".

4

Pyhän Hengen työ on muutamien ihmisten erehdysten tähden tullut suuresti häväistyksi. Nämä ihmiset väittävät saaneensa Hengen valoa eivätkä katso tarvitsevansa enää Jumalan sanan opastusta. Heitä hallitsevat tunteet, joita he pitävät Jumalan äänenä, mutta heitä ohjaava henki ei ole Jumalan Henki. Tällainen omien mielijohteitten seuraaminen ja kirjoitusten hylkääminen voi johtaa vain sekaannukseen,

SUURI TAISTELU

eksytykseen ja turmioon. Se palvelee ainoastaan paholaisen tarkoituksia. Koska Kristuksen seurakunta ei voi elää ilman Pyhän Hengen työtä, paholainen koettaa halventaa hänen vaikutustaan fanaatikkojen erheellisellä toiminnalla ja saada Jumalan kansan lyömään laimin voiman lähteen, jonka Herramme on sille varannut.

Jumalan Henki jatkoi työtään Jumalan sanan kanssa sopusoinnussa evankeliumia julistettaessa. Vanhan ja Uuden testamentin kirjoitusten antamisen aikoina Pyhä Henki valitsi jatkuvasti yksityisiä ihmisiä erillään niistä ilmestyksistä, jotka oli tarkoitettu sisällytettäväksi Pyhään Raamattuun. Raamatusta kerrotaan, että ihmiset saivat Pyhän Hengen kautta varoituksia, nuhteita, neuvoja ja opetuksia, joilla ei ollut mitään tekemistä Raamatun kirjoittamisen kanssa. Se mainitsee eri aikakausina eläneitä profeettoja, joiden puheista ei ole mitään merkitty muistiin. Samalla tavoin Pyhä Henki jatkoi Raamatun kaanonin valmistumisen jälkeinkin työtään valistaen, varoittaen ja lohduttaen Jumalan lapsia.

Jeesus lupasi opetuslapsilleen: "puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut." "Kun Totuuden Henki tulee, hän johtaa teidät tuntemaan koko totuuden. - - ja ilmoittaa teille, mitä on tuleva". 5 Raamattu opettaa selvästi, että näinä lupaukset eivät koske ainoastaan apostolien aikaa, vaan kuuluvat Kristuksen seurakunnalle kaikkina aikakausina. Vapahtaja vakuuttaa seuraajilleen: "Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti". 6 Paavali selittää Jumalan asettaneen seurakuntaan Hengen lahjoja "varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen. Kun me kaikki sitten pääsemme yhteen ja samaan uskoon ja Jumalan Pojan tuntemiseen ja niin saavutamme aikuisuuden, Kristuksen täyteyttä vastaavan kypsyyden - -". 7

JOHDANTO

Apostoli rukoi Efesoksen uskovien puolesta, "että hän valaisisi teidän sisäiset silmänne näkemään, millaiseen toivoon hän on meidät kutsunut, - - ja miten mittaanaton on hänen voimansa, joka vaikuttaa meissä uskovissa". 8 Tätä siunausta Paavali anoi Efesoksen seurakunnalle. Hän anoi Jumalan Hengen valaisemaa ymmärrystä, jotta he voisivat käsittää Jumalan sanan syvällisiä totuuksia.

Helluntaina tapahtuneen Pyhän Hengen ihmeellisen ilmestymisen jälkeen Pietari kehotti kansaa tekemiään parannuksen ja ottamaan kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntien anteeksisaamiseksi, ja hän jatkoi: "Silloin te saatte lahjaksi Pyhän Hengen. Teitä tämä lupaus tarkoittaa, teitä ja teidän lapsianne, ja myös kaikkia niitä, jotka ovat etäällä - keitä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu". 9

Profeetta Joelin kautta Herra on luvannut erityisen Henkensä vuodatuksen juuri ennen Jumalan suurta päivää. 10 Tämä ennustus täyttyi osittain helluntain suuressa Hengen vuodatuksessa, mutta se toteutuu täydellisesti jumalallisen armon ilmenemisenä evankelioimistystä päätettäessä.

Suuri taistelu hyvän ja pahan välillä kiihtyy kiihtymistään aivan ajan loppuun asti. Saatanan viha on kaikkina aikakausina kohdistunut Kristuksen seurakuntaan, ja Jumala on jakanut kansalleen armoaan ja Henkeään vahvistaakseen sitä pahalaisen voimia vastaan. Kun Kristuksen apostolien oli julistettava hänen evankeliumiaan maailmalle ja kirjoitettava se muistiin kaikkia tulevia aikoja varten, heille annettiin erityistä Hengen valoa, mutta kun seurakunta lähestyy lopullista vapautustaan, Saatana työskentelee entistä tehokkaammin. Hän astuu alas ja "on raivon vallassa, sillä se tietää, että sen aika on lyhyt". 11 Hän tulee toimimaan "suurella voimalla, tehden petollisia tunnustekoja ja ihmeitä". 12 Kuudentuhannen vuoden ajan tuo nerokas henki, joka kerran oli mahtavin Jumalan enkeleistä, on

SUURI TAISTELU

kokonaan omistautunut eksyttävään ja tuhoa tuottavaan työhönsä. Kaikki saatanallisen taidon ja viekkauuden syvyydet sekä kaikki aikakausien taistelujen kestäessä kehittynyt julmuus tullaan kohdistamaan Jumalan kansaa vastaan viimeisessä taistelussa. Tänä vaarallisena aikana Kristuksen seuraajien on julistettava maailmalle varoitusta Herran toisesta tulemisesta, ja kansa on valmistettava seisomaan hänen edessään puhtaana ja moitteettomana hänen tullessaan. 13 Jumalallisen armon ja voiman erityinen vuodatus ei ole tänä aikana seurakunnalle yhtään tarpeettomampi kuin apostolien päivinä.

Hyvän ja pahan välisen pitkällisen taistelun näkymät ovat Pyhän Hengen valaisemina avautuneet näiden sivujen kirjoittajalle. Kerta toisensa jälkeen, minun on sallittu nähdä eri aikakausina käydyn ja käytävän suuren taistelun vaiheita, joissa toisena osapuolena on Kristus, elämän ruhtinas ja pelastuksemme päämies, ja toisena Saatana, pahuuden ruhtinas, synnin alkuunpanija ja Jumalan pyhän lain ensimmäinen rikkoja. Saatanan viha Kristusta kohtaan kohdistuu Kristuksen seuraajiin. Kaikissa historian vaiheissa näemme samanlaista Jumalan lain periaatteiden vihaamista ja petosta, joilla valhe on saatu näyttämään totuudelta, inhimilliset lait voitu asettaa Jumalan lain tilalle ja ihmiset johdettu palvelemaan luotua Luojan asemesta. Kaikkina aikoina Saatana on pyrkinyt sitkeästi esittämään Jumalan luonteen väärässä valossa ja saamaan ihmiset säilyttämään väärät käsityksensä Luojusta, jotta he eivät rakastaisi, vaan pelkäisivät ja vihaisivat häntä. Hän on yrittänyt syrjäyttää Jumalan lain ja johtaa ihmiset ajattelemaan, että he ovat vapaita sen vaatimuksista, ja vainonnut aina niitä, jotka ovat uskaltaneet vastustaa hänen petoksiaan. Tämä kaikki voidaan havaita patriarkkojen, profeettojen, apostolien, marttyyrien ja uskonpuhdistajien historiassa.

JOHDANTO

Viimeisessä suuressa taistelussa saatana tulee menettelemään samoin, osoittamaan samaa henkeä ja työskentelemään saman päämäärän saavuttamiseksi kuin kaikkina menneinäkin aikoina. Samat tapahtumat tulevat toistumaan, erona vain on tulevan taistelun hirvittävyys, jollaista maailma ei ole milloinkaan kokenut. Saatanan petokset ovat yhä viekkaampia ja hänen hyökkäyksensä entistä määrätietoisempia. Hän johtaisi, jos mahdollista, valitutkin harhaan. 14

Jumalan Hengen paljastettua minulle Jumalan sanan suuria totuuksia sekä menneitä ja tulevia tapahtumia minua on kehoitettu kertomaan toisille, mitä näin on ilmoitettu - esittämään tämän taistelun mennyttä historiaa erityisesti sillä tavalla, että se luo valoa tulevaisuuden nopeasti lähenevään taisteluun. Tämän tarkoituksen toteuttamiseksi olen pyrkinyt valikoimaan ja liittämään yhteen seurakunnan historiasta tapahtumia, jotka kertovat suurten koettelevien totuuksien paljastumisesta maailmalle eri aikoina. Nämä totuudet ovat kiihottaneet Saatanan ja maailmaa rakastavan seurakunnan vihaan, mutta todistajat, jotka eivät "säästäneet henkeään vaan olivat valmiit kuolemaankin" 15, ovat puolustaneet niitä. Näissä historiallisissa kuvauksissa voimme nähdä enteitä edessämme olevasta taistelusta. Tutkimalla niitä Jumalan sanan ja hänen Henkensä valossa voimme nähdä paholaisen petokset paljastettuina ja vaarat, jotka kaikkien niiden on voitettava, jotka seisovat nuhteettomina Herran edessä hänen tullessaan.

Uskonpuhdistuksen kehitykseen liittyneet suuret tapahtumat, ovat historiallisia ilmiöitä, jotka protestanttinen maailma tuntee hyvin ja myöntää yleisesti tosiksi. Niitä ei voi kukaan kieltää. Tätä historiaa olen esittänyt lyhyesti kirjan teeman mukaisesti ja tiivistämällä asioita niin paljon kuin se on ollut mahdollista vaarantamatta niiden ymmärtämistä. Muutamissa tapauksissa, jolloin historiankirjoittaja on käsitellyt

SUURI TAISTELU

tapahtumia lyhyesti ja ytimekkäästi tai esittänyt osuvan yhteenvedon tapahtuman yksityiskohdista, olen lainannut hänen sanojaan. Joissakin yhteyksissä täsmällistä lähdettä ei ole merkitty, koska lainauksen tarkoituksena ei ole korostaa asianomaisen kirjoittajan arvovaltaa. Hänen lausuntonsa on lainattu siksi, että se on sujuva ja vakuuttava esitys aiheesta. Olen esittänyt myös niiden kokemuksia ja näkemyksiä, jotka jatkavat uskonpuhdistustyötä omana aikanamme ja lainannut samaa periaatetta noudattaen heidän teoksiaan.

Tämän kirjan tarkoitus ei ole tuoda esille uusia totuuksia menneitten aikojen taisteluista, vaan tosiasioita ja periaatteita, joilla on merkitystä tulevissa tapahtumissa. Nämä historialliset tosiasiat näyttävät kuitenkin saavan uutta merkitystä, kun niitä tarkastellaan valon ja pimeyden voimien välisen taistelun osina. Niistä heijastuu tulevaisuuteen valoa niiden polulle, jotka menneitten aikojen uskonpuhdistajien tavoin kutsutaan kaiken maallisen menettämisen uhalla todistamaan 'Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden'.

Tämän kirjan tarkoitus on esittää totuuden ja valheen välisen suuren taistelun vaiheita, paljastaa Saatanan juonet sekä osoittaa keinot, joilla niitä voidaan tehokkaasti vastustaa. Sen tarkoitus on esittää tyydyttävä ratkaisu pahuuden suureen ongelmaan, luoda valoa synnin alkuperään ja sen perimmäiseen luonteeseen samoin kuin tehdä täysin selväksi Jumalan oikeudenmukaisuus ja hyvyys luomiaan olentoja kohtaan sekä osoittaa hänen lakinsa pyhyys ja muuttumattomuus. Kirjoittajan harras rukous on, että tämän kirjan vaikutuksesta monet sielut vapautuisivat pimeyden vallasta ja saisivat "pyhille kuuluvan perintöosan valon valtakunnasta" 16, sekä että se tuottaisi siten kunniaa hänelle, joka on rakastanut meitä ja antanut itsensä meidän puolestamme.

E. G. White

Miksi sinun tulisi lukea tämä kirja?

Miljoonista ihmisistä elämä tuntuu tarkoituksettomalta ja järjettömältä. Tiede, teknologia, vieläpä filosofia ja teologiakin ovat kuvanneet ihmisen sattuman tuotteeksi. Ihmisten on kuitenkin vaikea hyväksyä tarkoituksetonta olemassaoloa. Väkivalta, kapinointi, huumekokeilut - usein nämä ovat ihmisen sisäisen tyhjyyden ja ahdistuksen synnyttämiä verhottuja avunhuutoja. Orpolapsen tavoin hän huutaa yksinäisyyden ja epätoivon keskeltä: "Kuka minä olen? Missä ovat vanhempani? Miksi he hylkäsivät minut? Miten voin löytää heidät?"

Monet etsivät vastauksia tieteestä, suuntaavat valtavat radioteleskoopit ottamaan vastaan tähtien sysnäniä aivan kuin kysyisivät: Onko siellä ketään, joka tuntee minut? Kuka välittää minusta? Mutta tieteeltä ei ole vastauksia. Tiede on kehitetty esittämään kysymyksiä: Mikä on atomin rakenne? Miten se halkaistaan? Miten aivomme toimivat? Mikä on maailmankaikkeuden rakenne?

Tiede ei pysty kertomaan, miksi atomi on olemassa, miksi ihminen on olemassa, miksi maailmankaikkeus on olemassa. Se ei myöskään pysty vastaamaan sellaisiin kysymyksiin kuin:

Jos maailmankaikkeus on oikeudenmukainen ja elämällä on tarkoitus, miksi viattomat kärsivät?

Onko kuolemanjälkeistä elämää? Säilyykö ihmisen persoonallisuus?

Ovatko nykyajan kristilliset kirkot Jumalan asialla? Mikä on totuus

SUURI TAISTELU

Mikä on maailman tulevaisuus? Tukahtuuko elämä hitaasti ilmakehän saasteisiin vai tuhoutuuko se ydinsodan punahehkuisessa helvetissä? Vai onnistuvatko ihmiset - jotka historiansa aikana eivät ole koskaan pystyneet hillitsemään pohjimmaista itsekkyyttään - äkkiä lopettamaan pahuuden, köyhyyden ja vieläpä kuoleman?

Tämä kirja antaa vastaukset, ja ne ovat rohkaisevia. Elämällä on tarkoitus! Me emme ole maailmankaikkeudessa yksin. Joku välittää meistä! joku, joka on läheisessä yhteydessä ihmiskunnan historiaan, joku, joka itse on tullut ihmiseksi, jotta me voisimme lähestyä häntä ja hän meitä; joku, jonka vahva käsivarsi on suojannut planeettaamme ja joka palauttaa senn päälle rauhan - jo pian.

Kauan sitten eräs kosminen olento päätti ottaa maailmamme hallintaansa ja mitätöidä suunnitelman, jonka jumala oli laatinut maanpäällisen perheensä onneksi. Värikkäällä kielellä tämän kirjan tekijä vetää sivuun salaperäisyyden verhon ja paljastaa pelottomasti tämän voimakkaan mutta näkymättömän olennon pyrkimykset maailmamme alistamiseksi. Salajuoneen on pakanallisten hallitsijoiden lisäksi osallistunut uskonnollisia yhteisöjä.

Kirjoittaja käsittelee kysymyksiä, jotka hänenn eläessään olivat kaukana tulevaisuudessa. Hänen tekstinsä on hätkähdyttävän suorasukaista. Taistelun ydinkysymykset ovat niin tärkeitä ja panokset niin korkeita, että jonkun oli varoitettava ja valaistava ihmisiä.

Yksikään lukija ei laske tätä kirjaa käsistään pohtimatta, johtiko jokin muu kuin pelkkä sattuma hänet sen pariin.

Julkaisija

Sinäkin olet
mukana tässä
taistelussa!

SUURI TAISTELU

Maailma on historiansa suurimman kriisin partaalla. Tässä on arvovaltainen vastaus jännittyneen aikamme hämmennykseen ja epätoivoon. Suuri taistelu on tuore, iskevä lyhennelmä teoksesta, joka on käännetty monille kielille. Innostava ja selkeä esitys ajanlaskumme historian todellisesta merkityksestä. Kirja paljastaa Jumalan lopullisen suunnitelman ihmiskuntaa varten. Kenties se on - Raamattua lukuunottamatta - tärkein kirja, minkä olet koskaan lukenut. Muinaiset ennustukset ja niiden merkitys meille. Mikä on ihmiskunnan tulevaisuus? Yhdistyvätkö kristilliset kirkot? Onko edessä lopullinen tuho? Löydä vastaukset maailman kohtalonkysymyksiin tästä kansainvälisestä menekkituksesta.

Ulkoasu H. O. Jokinen
Kansikuva Kuvapörssi
9 789516 293830
KIRJATOIMI

Jos sinä tämän kirjan luettuani haluat tietää lisää Jumalan maailmansuunnitelmasta, tutustu saman kirjoittajan ALFA JA OMEGA kirja sarjaan. (Nyt kädessäsi oleva Suuri taistelu on lyhennelmä Alfa ja Omega -sarjan osista 7 ja 8).

ALFA JA OMEGA 1- 8

IHMISKUNNAN ELÄMÄNKAARI MAHTAVANA TEOSSARJANA

Alfa ja omega on ainutlaatuinen kirjasarja ihmisestä, Jumalasta, maailmanhistoriasta ja tulevaisuudesta. Alfa ja omega osoittaa hämmästyttävällä tavalla Jumalan johdon ihmiskunnan elämässä. Mikään ei ole ollut sattumaa - kaikella on tarkoituksensa. Alfa ja omegan sivuilla pääset seuraamaan maailmankaikkeuden suurinta pelastusoperaatiota - ihmisen pelastamista alusta loppuun asti.

Historiankirja Tietoteos Oppikirja Hakuteos

- 3216 sivua
- 744 neliväristä ja mustavalkoista kuvaa ja karttaa
- Asiahakemisto
- Kuvahakemisto
- Raamatuntekstien hakemisto
- Upea kuvitus

PYYDÄ LISÄTIETOJA OHEISELLA LIPUKKEELLA

Haluan lisätietoja kirjasarjasta ALFA JA OMEGA 1-8

Nimi

Lähiosoite

Postinumero ja postitoimipaikka

Puhelin

Leikkaa lipuke irti ja lähetä se kirjekuoressa osoitteella
KIRJATOIMI, PL 94, 33101 TAMPERE